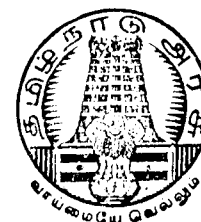

[ISSUED 24—7—1972]

**TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

WEDNESDAY, 1st MARCH 1972

Volume XCIV—No. 1

GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1972

Legislative Council Department
Madras-9

Price 35 Paise

Tamil Nadu Legislative Council Debates

FORTY-FIRST SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER
THE CONSTITUTION OF INDIA.

1st, 3rd, 4th, 6th, 7th to 11th March 1972.

Volume XCIV (Nos. 1 to 9)

TABLE OF CONTENTS

Wednesday, 1st March 1972.

	Page(s)
Personnel of the Government of Tamil Nadu	i-ii
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Council ...	iii
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their Constituencies	iv-vii
I Condolence Resolution on the death of Thiru N. Gopala Menon, former Speaker of the Tamil Nadu Legislative Assembly	1-3
II Questions and Answers	4-14
III Announcement re decision of the Business Advisory Committee	14
IV Presentation of the Budget for 1972-73	15-22
V Papers laid on the table of the House	23-26

Friday, 3rd March 1972.

I Questions and Answers	141-159
II Point of order re taking up of Adjournment Motions ...	158-159
III Adjournment Motion re strike situation in Coimbatore Textile Mills	159-171
IV General discussion on the Budget for 1972-73	171-203
V Papers laid on the table of the House	203-204

Saturday, 4th March 1972.

I Questions and Answers	215-233
II Adjournment Motion re agitation including hunger strike before Fort St. George, Madras during the first week of March by the Tamil Nadu Graduate Teachers consequent on the refusal of Government to revise their scale of pay	238-250
III General discussion on the Budget for the year 1972-73—cont.	251-283
IV Papers laid on the table of the House	283

Monday, 6th March 1972.

I Questions and Answers	295-311
II Announcement re arrest of Thiru S. Muthuswamy, M.L.C. for violating the prohibitory orders under section 41 of the Madras City Police Act, 1888	311-312
III Running re wearing of black badge in the House	312
IV Adjournment Motion re hunger strike by Tamil Nadu Graduate Teachers consequent on refusal of the Government to revise their scales of pay	312-319
V General discussion on the Budget for 1972-73—cont.	319-359
VI Papers laid on the table of the House	350-357

Tuesday, 7th March 1972.

I Questions and Answers	353-381
II Announcement re arrest of Thiru V. Isvarmurti, M.L.C. and release of Thiru S. Muthuswamy, M.L.C.	381-382
III Calling attention to the use of fake bus tickets and the arrest of a number of bus crew of the Pallava Transport Corporation Limited	332
IV General discussion on the Budget for the year 1972-73—cont.	382-397 398-422 423-425
V Statements under Rule 82 of the Council Rules— (1) Calling off of agitation by Graduate Teachers (2) Coimbatore Textile Workers strike	398 422-423
VI Papers laid on the table of the House	426

Wednesday, 8th March 1972.

I Condolence Resolution on the death of Thiru K. Venkataswamy Naidu, former Deputy Chairman of the Tamil Nadu Legislative Council and former Minister of composite Madras State	429-431
II Questions and Answers	432-452
III Announcements— (1) Release of Thiru V. Isvarmurti, M.L.C. (2) Decision of the Business Advisory Committee	452-453 453
IV Adjournment Motion re demonstration of Handloom Weavers in Jakkampatti in Periakulam taluk, Madurai district and arrest of 95 persons	454-456
V Calling attention to announcement by the Union Defence Minister about the decision of the Government of India to construct buildings for Defence Personnel on the Island Grounds in Madras City	456-457 457
VI Information re change in the Cabinet	457-501
VII General discussion on the Budget for 1972-73—cont.	501
VIII Papers laid on the table of the House	

Thursday, 9th March 1972.

I Questions and Answers	507-512
II General discussion on the Budget for 1972-73—cont.	512-523 527-556
III Statement under Rule 82 of the Council Rules re resignation of Minister for Agriculture	523-527

Friday, 10th March 1972.

I Questions and Answers	559-561
II General discussion on the Budget for 1972-73—cont.	562-606
III Welcome to the Hon. Thiru Maanai P. Narayanaswamy, Minister for Agriculture	576-577
IV Papers laid on the table of the House	607

Saturday, 11th March 1972.

I Questions and Answers	609-621
II Presentation of the Twenty-first Report of the Committee on Government Assurances	621
III General discussion on the Budget for 1972-73—cont.	621-681
IV Papers laid on the table of the House	682
Index	687-722

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU.

Thiru Kodardas Kalidas Shah.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. THE HON. DR. M. KARUNANIDHI, Chief Minister in-charge of Public, Finance, Planning, General Administration, matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers and District Revenue Officers, Police, Elections, Prohibition, Information and Public Relations, Cinematograph Act, Passports, Newsprints Control, Prices and Supplies of Goods Act, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Slum Clearance Board and Operation Flood Project and Tamil Nadu Dairy Development Corporation.
2. THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIAN, Minister in-charge of Education including Technical Education, Official Language, Municipal Administration, Community Development, Panchayats and Panchayat Unions.
3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN, Minister in-charge of Public Health, Medicine and Animal Husbandry.
4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN, Minister in-charge of Labour, Stationery and Printing, Government Press, Prosperity Brigade, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Registration.
5. THE HON. THIRUMATHI SATYAVANIMUTHU, Minister in-charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indian Overseas, Refugees and Evacuees.
6. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM, Minister in-charge of Food and Commercial Taxes, Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishments and Deputy Collectors.
7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN, Minister in-charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

8. THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA, Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Waqfs.

9. THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR, Minister in-charge of Co-operation, Ports, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing of the Directorate of Agriculture except Soil Conservation Scheme, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project.

10. THE HON. THIRU A. P. DHARMALINGAM, Minister in-charge of Agriculture and Food Production.

11. THE HON. THIRU K. RAJARAM, Minister in-charge of Backward Classes, Tourism, Housing and Accommodation Control.

12. THE HON. THIRU O. P. RAMAN, Minister in-charge of Electricity, Legislation on Money Lending, Rural Indebtedness Legislation on Chits and Forests and Cinchona.

13. THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN, Minister in-charge of Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.

14. THE HON. THIRU M. KANNAPPAN, Minister in-charge of Religious Endowments, Milk, Ex-Servicemen, Bhoodan and Gramdan.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman.

THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU.

Deputy Chairman.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY.

Panel of Vice-Chairmen.

1. THIRU R. DHARMALINGAM.
2. THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI.
3. THIRU S. JAYARAMA REDDIAR.
4. THIRU T. K. SHANMUGAM.

Secretary to Government.

THIRU G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member. (1)	Name and class of Constituency. (2)
1 Abdul Wahab, K. S.	.. State Legislative Assembly
2 Adityan, S. T., B.A., B.L.	.. Tirunelveli Local Authorities
3 Aiyaswamy, M.	.. Nominated.
4 Arivazhagan, K., M.A.	.. Madras Chingleput Teachers.
5 Arivudai Nambi, Pulavar	O. North Arcot-South Arcot Teachers.
6 Arumugaswami, M.	.. State Legislative Assembly.
7 Arunachalam, T. S.	.. Do.
8 Ayyanar Ambalam	.. Madurai Local Authorities.
9 Chitrarasu, C. P. (Hon. Chairman)	.. State Legislative Assembly.
10 Clubwala Jadhav, Mary C.	.. Nominated.
11 Damodaran, A. R., B.Sc. (Hons.)	.. Madras North Graduates.
12 Deivasigamani Arunachala Desikar, (Kundrakkudi Adigalar)	.. Nominated.
13 Devaraja Mudaliar, T. V.	.. North Arcot Local Authorities.
14 Dharmalingam, R.	.. Do.
15 Ganesan, Saw.	.. State Legislative Assembly.
16 Hanifa Nagore, E. M.	.. Do.
17 Isvarmurti, V., M. A., (Visva Bharathi) M. A. (Oxon.)	.. Madras West Central Gradua- tes.
18 Janardhanam, A.P., M.A.	.. Nominated.
19 Jayarama Reddiar, S., B.A.	.. Ramanathapuram Local Authorities.
20 Kaliyannan, T. M., M.A., B.COM.	.. Salem - Dharmapuri Local Authorities.
21 Kattoor Gopal	.. State Legislative Assembly.
22 Kolappa, C. R.	.. Do.
23 Krishnamoorthy, G. (Deputy Chairman).	.. Thanjavur-Tiruchirappalli Tea- chers.

Serial number and name of member. (1)	Name and class of Constituency. (2)
24 Krishnaswamy Naidu, R. ..	State Legislative Assembly.
25 Lakshmanan, S.V., B.A. ..	Do.
26 Mani, K.S. ..	Thanjavur Local Authorities.
27 Manjubhashini, S. ..	Nominated.
28 Muthu, S. ..	State Legislative Assembly.
29 Muthu, P. T. ..	Salem-Dharmapuri Local Authorities.
30 Muthuswamy, S. ..	Salem-Dharmapuri-Coimba- tore-Nilgiris Teachers.
31 Natarajan, N. V. (Minister for Labour.) ..	State Legislative Assembly.
32 Narayanaswamy, D.V. ..	Nominated.
33 Narayanaswamy, P. ..	State Legislative Assembly.
34 Narayanaswamy, S. ..	Madras District Graduates.
35 Neela Narayanan ..	Nominated.
36 Parangusam, G. (Govern- ment Whip).t ..	State Legislative Assembly.
37 Ponnappa Naidu, A. ..	Do.
38 Ponnuvelu, T.K., B.A. ..	Do.
39 Rajagopal, C.V. ..	Do.
40 Rajah Iyer, M. M.A., L.T. ..	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
41 Rajaram, K. (Leader of the Opposition). ..	Madurai Local Authorities
42 Rajamanickam, S. A. ..	State Legislative Assembly.
43 Ramakrishna Achari, K. ..	Do.
44 Raman Nair, R. ..	Do.
45 Ramanathan, M. ..	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
46 Ramasamy Padayatchi, S.S. ..	South Arcot Local Authorities.
47 Rani Annadurai ..	Madras Local Authorities.
48 Sambasivam, R. ..	South Arcot Local Authorities.
49 Sankaralingam Pillai, M. M.A. ..	Tirunelveli-Kanyakumari Tea- chers.

Serial number and name of member. (1)	Name and class of Constituency. (2)
50 Santosham, D., M.A., B.L. ..	Madras South Graduates
51 Sengottuvelappa Gounder, S. C. ..	Coimbatore - Nilgiris Local Authorities.
52 Shanmugham, T. K. ..	Nominated.
53 Srinivasam Pillai, T.S. ..	Tiruchirappalli Local Authori- ties.
54 Subbiah, T. K. ..	Do.
55 Sundaresa Thevar, N. ..	Thanjavur Local Authorities.
56 Swaminathan, G., B. PHARM. ..	Madras East Central Gradua- tes.
57 Thangapandian, V., B.A., B.T. ..	State Legislative Assembly.
58 Thennarasu, S. S. ..	Nominated.
59 Thirugnanasambandam, P. ..	Ramanathapuram Local Autho- rities.
60 Vasantha Pai, G. ..	Madras District Graduates.
61 Vellapandian, S. ..	Tirunelveli Local Authorities.
62 Venga, V. ..	Chingleput Local Authorities.
63 Wilson Apollos, N. ..	Kanyakumari Local Authori- ties.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, the 1st March 1972.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, MR. CHAIRMAN (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

I. CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF THIRU N. GOPALA MENON, FORMER SPEAKER OF THE TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have to inform the House, with deep regret of the demise of Thiru N. Gopala Menon, former Speaker of the Tamil Nadu Legislative Assembly on the 9th February 1972. I now call upon the Hon. the Chief Minister to move the condolence resolution.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்:

“1955-ஆம் ஆண்டு முதல் 1956-ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தலைவராக இருந்த திரு. என். கோபால மேனன் அவர்கள் இயற்கையுறியது குறித்து இரங்கலவை தனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது; அவ்வாறு குடும்பத்திற்குத் தன் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் பரிவுரைச்செய்யும் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.”

தலைவரவர்களே, 1952-ஆம் ஆண்டில் ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநில சட்டமன்றப் பேரவைக்கு மொன்னாணித் தொகுதியிலிருந்து திரு. என். கோபால மேனன் அவர்கள் முதற்கண் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு 1955-ஆம் ஆண்டில் அவர்கள் சட்டமன்றத்தின் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, 1956-ம் ஆண்டு மாநிலச் சீரமைப்பு ஏற்படுகிறவகையில் அந்தப் பதவியிலே அமர்ந்து அரும்பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். சட்டப்பேரவையினுடைய மரபுரைக் காப்பாற்றுவதிலும் சட்டப்பேரவையை ஒழுங்குநடச் செய்வதாக நடத்துவதிலும் அவர்கள் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டு அக்கறையுடன் அந்தக்

2 CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF THIRU N. GOPALA MENON, FORMER SPEAKER OF TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1st March 1972]

காரியத்தினைச் செய்தார்கள் என்கின்ற பாராட்டுக்குரிய பெரியவர் அவர். 75 ஆண்டுகள் அவர்கள் இந்த உலகத்திலே வாழ்ந்து, தன்னுடைய வாழ்நாளில் பல்வேறு பொதுப்பணிகளில் ஈடுபட்டு, தேசியக்களம் பொருத்திய உள்ளத்தோடு அவர்கள் நற்பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இறுதிக்காலத்தில் சுதந்திரக் கட்சியிலே தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு அந்தக் கட்சியின் சார்பிலே அவர்கள் நல்ல பணிகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் தன்னுடைய 75-ஆம் ஆண்டில் இயற்கையெய்தியது, உள்ளபடியே நம்முடைய மாநிலச் சட்டமன்றத்தினுடைய பேரவைத் தலைவராக வீற்றிருந்து சட்டப் பேரவையின் மதிப்பினை உயர்த்தினார்கள் என்கின்ற அளவிலும், சிறந்த தேசிய சிற்பிகளிலே ஒருவராக விளங்கினார் என்கின்ற அளவிலும், சென்னை மாநகரத்தின் துணை மேயராகக் கூட சில காலம் இருந்து இந்த மாநகரத்திற்கான அரும்பணிகளைச் செய்தார்கள் என்கின்ற அளவிலும், நமக்கு அவரிடத்தில் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. அப்படிப்பட்ட தொடர்பு மிகுந்த ஒரு பெரியவரை இழந்துள்ள இந்த நேரத்தில் மீண்டும் ஒரு முறை இந்த அவையின் சார்பில் என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலை அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, திரு. என். கோபால மேனன் அவர்கள் சட்டசபையில் அங்கத்தினராக இருக்கும்போது நானும் அவருடன் அந்தச் சபையில் அங்கத்தினராக இருந்தேன். அதனால் அவரோடு நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. ஒரே கட்சி அங்கத்தினர்களாக இருந்ததினால், அடிக்கடி பல விஷயங்களைப்பற்றிக் கலந்துபேசும்படியான வாய்ப்பும் இருந்தது. அதோடு கூட, அப்போது நான் கட்சிக் கொறடாவாகப் பணியாற்றிய முறையில் கோள அங்கத்தினர்களுடன் பல விஷயங்களைப்பற்றிக் கலந்து பேசும்படியான சந்தர்ப்பம் இருந்தது. திரு. கோபால மேனன் அவர்கள் மிகவும் பெருந்தன்மை வாய்ந்தவர்; நல்ல சட்டசபை அனுபவமும் வாய்ந்தவர். நம்முடைய மாநில அசெம்பிளிக்கு அவரைச் சபாநாயகராக ஆக்குவதில் எந்தவிதமான சிரமமும் இல்லாமல், நல்ல ஒரு சபாநாயகராக இருக்கும் வாய்ப்பு இருக்கும் என்று தெரிந்து கட்சியில் கூட ஏகமனதாக முடிவெடுத்து அவரை நியமித்தோம். சுமார் 2 மாதங்களுக்கு முன்பு, அவர்கள் இறப்பதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு தற்செயலாக அவர்களை நேரில் சந்திக்கும்படியான வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. ஒரு காரியாலயத்தின் லிப்ட்டில் இருவரும் ஒன்றாக ஏறிப் போனோம். அப்போது, “முன் எப்போதையுமிடம் இப்போது நிகவும் கனமாக இருக்கிறீர்களே, இதற்கு என்ன காரணம்?” என்று நான் கேட்டேன். “எனக்கு உடம்பு சௌகரியமாக இல்லை” என்று அவர்கள் சொல்லியபோது, பேச்சுக் கூட தடுமாறி வந்தது. அவர் இவ்வளவு

CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF THIRU N. GOPALA MENON, FORMER SPEAKER OF THE TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY.

1st March 1972] [திரு. கே. ராஜாராம்]

அறிதமாக மறைவார் என்று நான் நினைக்கவில்லை. சென்னையிலே தான் இருந்துகொண்டு வக்கில் தொழிலும் புரிந்து வந்தார்கள். ஏற்கெனவே ஒரு முறை டெபுடி மேயராகவும் பணியாற்றியிருக்கிறார். அவர் மறைவிலுந் நல்ல ஒரு நண்பரை நாம் இழந்துவிட்டோம். கடைசிக் காலத்தில் சுதந்திரக் கட்சியில் அவர் சேர்ந்திருந்தார் என்பது நமக்குத் தெரியும், பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம். ஆனால் சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பாக எந்த ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியிலும் அவர்கள் கலந்துகொண்டதாக எனக்குத் தெரியாது. அந்தக் கட்சியின் சார்பாகத் தேர்தலில் நின்றிருக்கிறார் என்பதை மட்டும் அறிகிறேன். ஆகவே கடைசி காலம் வரையில் சுறுசுறுப்பாகவே இருந்து வந்திருக்கிறார் என்று தெரிந்து மகிழ்ச்சியடைந்தேன். பொதுவாக அரசியலில் ஈடுபடுபவர்கள் கடைசி வரை ஓய்வு எடுப்பது என்பது கஷ்டம். கடைசி காலம் வரை கூட வேலை செய்துகொண்டு தான் இருப்பார்கள். அதே மாதிரி அவரும் இருந்து நம்மை விட்டு மறைந்துவிட்டார்கள். அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு நானும் எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்த அனைவரின் சார்பாகவும் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: I fully associate myself with the sentiments expressed by the Hon. the Chief Minister and the Leader of the Opposition.

Thiru N. Gopala Menon was a Member of the Tamil Nadu Legislative Assembly representing the Ponnani General Assembly Constituency from 1952 to 1956. He was Speaker of the Tamil Nadu Legislative Assembly during 1955-56. He was Deputy Mayor of the Madras City Corporation.

I request the hon. Members to stand in silence for a couple of minutes as a mark of respect to the deceased and pass the Resolution unanimously.

The Resolution was passed *nem. con.*, all the Members standing in silence for a couple of minutes.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn for ten minutes as a mark of respect to the deceased and meet again at 4-20 p.m.

The House then adjourned.

(The House reassembled at 4-20 p.m.)

[1st March 1972]

II. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

“ Eat More Pork ” Campaign

* 89. Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of THIRU V. ISVARMURTHI) : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether the Animal Husbandry and Veterinary Education Departments have started “ Eat More Pork ” Campaign in the State?

பன்றி இறைச்சியை அதிகம் உண்ணுங்கள் என்னும் இயக்கம்

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. சஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிடற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

கால்நடை வளர்ப்புத் துறை, கால்நடை மருத்துவக் கல்வித் துறை ஆகிய துறைகள், “ பன்றி இறைச்சியை அதிகம் உண்ணுங்கள் ” என்னும் இயக்கத்தை இம் மாநிலத்தில் தொடங்கியுள்ளனவா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : “ பன்றி இறைச்சி அதிகம் புரியுங்கள் ” என்னும் இயக்கம் ஒன்றைத் தொடங்க செயற்குறிப்புகள் ஏதும் அப்போது கிடக்கவில்லை. ஆனால், பன்றி இறைச்சி உண்ணும் பழக்கத்தை மக்களிடையே பரவச் செய்ய, கால்நடை வளர்ப்புத் துறையும், கால்நடை மருத்துவக் கல்வித் துறையும் ஊக்கமளித்து வருகின்றன.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, மற்ற இறைச்சிகளைவிட பன்றி இறைச்சி ஏதாவது விதத்தில் நெருங்கு என்ற அளவில் அரசாங்கம் எண்ணு கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, பன்றி இறைச்சியின் அத்தகைய நிறப்பைப்பற்றி மருத்துவத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் விளக்கி யிருக்கிறார்கள். குழந்தைகளுக்கு ஏற்படுகிற சிலவித பலவீனங்களுக்கு, சத்துக்குறைவான உணவினால் ஏற்படுகிற பலவீனங்களுக்கு, பன்றி இறைச்சி யால் நல்ல பலன் ஏற்படுகிறது என்று தெரிவிக்கிறார்கள். பன்றியின் நெய் என்று சொல்லப்படுவது, கக்குவான் போன்ற நோய்களுக்கும், மூலச்சூடு நோய்க்கும் மருந்தாகவே பயன்படுகிறது. குறைந்த விலையுடையதாக இருந்து, ஒரு காலத்தில் மீனெண்ணெய் பயன்பட்டதைப் போல் பன்றி இறைச்சி ஏழைக் குழந்தைகளுக்குப் பயன்படுகிறது என்று கருதுகிறார்கள். மற்றொன்று. பொருளாதார நிலையில், விலை காரணத்தால் ஏழைகளுக்கு

[1st March 1972]

இறைச்சி கிடைக்காத காரணத்தால், வெறும் சோற்றை மட்டுமே உண்டு சத்துணவு இல்லாமல் இருக்கிற ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு, விலை குறைவு காரணத்தால், பன்றி இறைச்சி பெருமளவுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று ‘போர்க் கிஸ்ப்’ நடத்துகிறவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டில் எல்லா மான மூலச்சூடு உள்ளவர்கள் அதிகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதால், பன்றி வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறை செலுத்தி, பன்றி இறைச்சியை மருத்துவனாக, சத்துணவாகத் தர நம் ஆட்சியாளர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கேள்வியை குட்டில் பிறந்தது மாதிரித்தான் தெரிகிறது. இருந்தாலும் கடந்த 10, 12 ஆண்டுகளாகவே, மற்ற பலவித கால்நடை வளர்ச்சியைப் போல், பன்றி வளர்ச்சி ஆராய்ச்சியிலும் இந்த அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. 1964-65-லேயே யிருந்து பன்றி வளர்ச்சியில் ஊக்கம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து பன்றி வளர்ச்சியில் எண்ணிக்கை அதிகமாகி, ஏழைகள் பன்றியின் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள யார்ச்சையர் பன்றிகள் மூலமாக உதவிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக இதைப்பற்றி இருக்கிற வெறுப்புணர்ச்சி, அருவருப்பு நீங்குவதற்குத் தேவையான விளக்கம் அளிக்கப் படுகிற காரணத்தால் ஒரு புதிய எண்ணம் தோன்றிவருகிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, we require a processing factory for processing the pork for eating because pigs generally have nutritious parts like ham, sausage and bacon. May I know whether there is any proposal to set up a processing plant in Tamil Nadu to process the pigs that are reared?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துகிற அளவிற்கு அமையவில்லை என்றாலும், சேன்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியின் இறைச்சியைப் பதப்படுத்துவது பற்றிய ஆராய்ச்சித் துறைப் பகுதியில் பன்றி இறைச்சியைப் பக்குவப்படுத்தி, அவர்கள் சொன்னது போல் பல்வேறு பகுதிகளைச் சிறப்பு இறைச்சிகளாகப் பக்குவப்படுத்தி அண்மைக் காலத்தில் வழங்குவருகிறார்கள். நேற்றையதினம் கூட கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் டாக்டர் எ. எஸ். முகனியார் அவர்கள் பேரில் திறந்து வைக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சிப் பகுதிக்குட்டம் இந்த வேலைகளையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். ‘போர்க்’ உண்ணும் பழக்கம் பரவி, பன்றி வளர்ச்சி பெருகும்போது தனிப்பட்ட தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த எல்லா வாய்ப்புகளும் உள்ளன.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, are black pigs that we see in various villages as nutritious as the pink pigs?

[1st March 1972]

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Pigs belong to the same community, but they are reared under different conditions. The Yorkshire pig is a vegetarian pig while the other pigs may convert themselves into any other type.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, இப்போது இந்தப் பன்றி இறைச்சி சம்பந்தமாகப் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருகிற பெயர்களில் பன்றி என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டுவருகிறது. “யார்க்ஷயர் பிக்” என்று சொல்லப்படவில்லை. ஆகையினாலே நிண்டகாலமாக நம்முடைய நாட்டிலிருக்கிற பன்றி இனங்களுக்கும் யார்க்ஷயர் பன்றிக்கும் வித்தியாசம் இருப்பதால், யார்க்ஷயர் பன்றி இனம் எந்த உணவு உட்கொள்ளுகிறது என்பதையும் நமது பொதுமக்களுக்கு விரிவாக எடுத்துக்கூறுவதற்கான முறையில் அரசாங்கம் ஏதாவது ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, இத்தகைய நல்ல கேள்வியை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். வெண் பன்றி இனம் தான் வேகமாகப் பெருகுகிற ஆற்றலும், அதிகமான வலுப்பெற்று எடை பெருகும் ஆற்றலும் உடையது. பொருளாதாரம் காரணத்தால், வறுமை உள்ள நாடுகளில் வெண் பன்றி இறைச்சி பெரும்பாலும் உணவாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதற்குப் பெரும்பாலும் தாவர உணவை வழங்கப்படுகிறது. மரவள்ளிக் கிழங்கின் சத்துக்கள், அதனுடைய தோல், பட்டை முதலியன வழங்கப்படுகின்றன. கோதுமைத் தவிடு வழங்கப்படுகிறது. அதற்குத் தேவையான ஒரே ஒரு காய்கறி பதார்த்தம் அல்லாத பொருள், சிறிதளவு, சுமார் 5 சதவீதம் கருவாட்டின் தூள் ஆகும். இந்த உணவை உட்கொள்ளுகிற பன்றியின் வளர்ச்சியின் வேகம் மற்ற எந்தக் கால்நடையின் வளர்ச்சியின் வேகத்தைவிட குறைந்தது 4 மடங்கு அதிகமாகும். 6 அல்லது 8 மாதத்திற்கு ஒரு முறை 10 அல்லது 12 குட்டிகள் போடுவதால், இறைச்சித் தேவையை நிறைவு செய்வதற்கு இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. நம் நாட்டில் பன்றி வளர்ப்பவர்கள் அப்படிப்பட்ட சுகாதார முறையில் வளர்க்கப் பழகாத காரணத்தால், அவர்களுடைய பழக்கமும், பன்றிகள் வளர்க்கப்படும் சூழ்நிலையும் மிகப் பெரும் அளவுக்கு பன்றி இறைச்சியைச் சுகாதார உணவாகக் கருத இடமில்லாமல் செய்கின்றன. ஆனாலும் அந்தப் பன்றி நெய் பெரிய குடும்பங்களில் கூட மருந்து நெய்யாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பன்றிகள் உண்ணும் உணவைப்பற்றி என்ன அருவருப்பு அடைந்தாலும், அவற்றின் உடம்பின் பகுதிகள் சுத்தப்படுத்தப்பட்டு, எடுக்கப்பட்டு மருந்தாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில் குற்றமில்லை. மக்களின் அருவருப்பு உணர்ச்சியை நீக்குவதற்கு பன்றி வளர்ச்சியில் கால்நடைத் துறை அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு செயல்பட்டுவருகிறது.

1st March 1972]

THIRU M. RAJAH IYER: Sir, may I know whether the Hon. Minister has a Doctorate Degree in Veterinary Science?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: I am well aware that I am ignorant of the field and that is why I am able to answer the hon. Members, Sir.

State Tuberculosis Officer.

* 90 Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the post of State Tuberculosis Officer in the Office of the Director of Health Services and Family Planning has been kept vacant for some time during 1971; and

(b) if so, the reasons therefor?

காச நோய் மாநில அதிகாரி

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மக்கள் நல்வாழ்வு-குடும்ப நலத் திட்ட இயக்குநர் அலுவலகத்தில் காசநோய் மாநில அதிகாரி என்கிற பதவி, 1971-ஆம் ஆண்டில் சிறிதுகாலம் நிரப்பப்படாமல் இருந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன் காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) ஆம்.

(இ) மாநில உருக்கு நோய் அலுவலராக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரியை அவர் முன்னால் வகித்து வந்த பதவியிலிருந்து விடுவிப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டமையே இடைக்காலத்தில் அந்தப் பதவி நிரப்பப்படாமல் இருந்ததற்குக் காரணமாகும்.

Panchayat Union Hospitals

* 91 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Panchayat Union Hospitals at Tiruthayur and Panavur in Thiruthurai poondi Panchayat Union, Thanjavur district, are lying idle for the last two years; and

(b) if so, the reasons therefor and from when they will start functioning?

[1st March 1972]

Price of Soaps

* 94. Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the rise in the price of soaps; and

(b) if so, the details thereof?

சோப்புகளின் விலை

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சோப்புகளின் விலை உயர்ந்துள்ளதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்த விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) & (இ) சோப்பு விலைகளில் பொதுவாக விலை உயர்வு ஏதாவது காணப்படவில்லை.

MR. CHAIRMAN: Questions 95 to 98 are postponed. Question 88 was already postponed.

Aliyar Dam

* 99. Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the allegation of the Kerala Public Works Department about the sudden release of water from Aliyar Dam has been brought to the notice of the Government; and

(b) if so, the action taken thereon?

ஆலியாறு அணை

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஆலியாறு அணையிலிருந்து திடீரென தண்ணீர் விட்டது குறித்த கோள மாநில பொதுப் பணித் துறையின் குற்றச்சாட்டு, அரசின் திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

1st March 1972]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) 27-10-1971 நாளிட்ட கோழிக்கோடு செய்தியர்க 28-10-71 நாளிட்ட சென்னை "இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்" நாளிதழில் வெளி வந்ததிலிருந்து, தமிழ்நாடு அரசு அதிகாரிகள் உரிய முன் எச்சரிக்கை கொடுக்காமலேயே ஆலியாறு அணையைத் திறந்து விட்டிருக்கக் கூடுமென்றும், அதனால்தான் இதற்கு முந்தி ஏற்பட்டிராத அளவுக்குப் பரதப்புழாவின் நீர் மட்டம் உயர்ந்துவிட்டது என்றும் கேரள அரசு சுமத்திய குற்றச்சாட்டு இவ்வரசுக்குத் தெரியவந்தது.

(இ) தமிழ்நாடு அரசு, அதேநாளில், அதாவது 28-10-71-ல் கேரள அரசின் குற்றச்சாட்டை மறுத்து சென்னை 28-10-1971 நாளிட்ட செய்தியாக 29-10-1971 நாளிட்ட இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளிதழில் பத்திரிகைக் குறிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டது.

Cooum Improvement Scheme

* 100. Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the works relating to the Cooum Improvement Scheme will be completed;

(b) the proposed estimate for the scheme; and

(c) the amount spent up to 31st October 1971?

கூவம் சீரமைப்பு திட்டம்

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கூவம் சீரமைப்பு வேலை எப்பொழுது முடிவடையும்?

(இ) அதற்காக திட்டமிடப்பட்ட ரூபாய் எவ்வளவு?

(உ) 31-10-71 முடிய செலவிடப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) கூவம் சீரமைப்புப் பணிகள் 1972-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்களுக்குள் முடிவடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(இ) இத்திட்டத்திற்கான திருத்த மதிப்பீடு ரூபாய் 189.97 லட்சம்.

(உ) இத்திட்டத்திற்காக 31-10-71 முடிய ரூபாய் 156.83 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே கூவத்தோடு இணைந்துதான் பக்கிஷ்ஹாம் கால்வாய் ஆகவே இத்தோடு சேர்ந்து அதற்கும் ஏதாவது சீரமைப்பு செய்யப்படுமா?

[1st March 1972]

ஊராட்சி ஒன்றிய மருத்துவமனைகள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், திருத்துறைப்பூண்டி ஊராட்சி ஒன்றியத் துள்ள திருத்தையூர், பனையூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றிய மருத்துவ மனைகள் கட்டத் தீர்ண்டு ஆண்டுக் கணக்கில் செயல்படாமல் இருப்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணம் யாது? எப்போது முத்தொகை அளவு செயல்படத் தொடங்கும்?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) திருத்தையூரிலும் பனையூரிலும் தாய் சேய் நல விடுதிகள் புதிய கட்டடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. வேறு வகையான மருத்துவமனை அங்கு இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Hon. Revenue Minister's inspection in the Office of the District Collector.

* 92. Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the Minister for Revenue has conducted any experimental inspection in the Office of the District Collector of Thiruchirappalli; and

(b) if so, whether there is any proposal with the Government to conduct such inspection in all the Offices of the District Collectors?

மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களின் மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலக ஆய்வு.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் திருச்சி மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்தில் பரிட்சார்த்த ஆய்வு நடத்தினார்களா?

(இ) ஆம் எனில், அதுபோல் எல்லா மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகங்களிலும் ஆய்வு நடத்த அரசாங்கத்திடம் செயற்குறிப்பு எதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) & (இ) நிலச் சீர்திருத்தத்தைச் செயல்படுத்துவதில் எப்போதென்ற முன்னேற்றத்தைக் கண்டறிய, மாவட்டங்கள் அனைத்திற்கும் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் செல்ல திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1st March 1972]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, “எக்ஸ்பெரிமென்டல் இன்ஸ்பெக்ஷன்” பரிட்சார்த்த ஆய்வு என்று சொன்னார்கள். எந்தவித ஆய்வை நடத்தினார்கள், எவ்வளவு மணி நேரம் நடத்தினார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் கூட இருந்து செய்தால், அவர்களுக்கே தெரியும்.

Exemption of Mortgage Deeds from Stamp Duty

* 93 Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of Thiru V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the L.I.C. has approached the State Government to exempt the mortgage deeds executed in its favour from stamp duty; and

(b) if so, the details thereof?

அடைமானப் பத்திரங்களுக்கு முத்தொகைத் தாள் வரியின்றி விலக்கு

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. எஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்) : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஆயுள் ஈட்டுவதில் கழகம், தான் வைத்துவரும் அடைமானப் பத்திரங்களுக்கு முத்தொகைத் தாள் வரியின்றி விலக்கிக்குமாறு மாநில அரசைக் கேட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம்.

(இ) “உங்கள் வீட்டைச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளுங்கள்” (Own Your Home) என்னும் திட்டம் “தனிப்பட்ட பணியாளர்கள் குடியிருப்பு வசதித் திட்டம் (Individual Employees Housing Scheme) ஆகியவைகளின் கீழ் இந்திய உயிரிட்டுறுதி நிறுவனத்திடம், ஈட்டுறுதி எடுத்தவர்களால் ரூபாய் 50,000 வரை கடன் பெறுவதற்கு எழுதிக்கொடுக்கப்படும் அடைமானப் பத்திரங்கள் எத்திரைவரி விதிப்பிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் 1965-66-ம் ஆண்டிலிருந்து 1971-72-ம் ஆண்டு வரை, இந்திய உயிரிட்டுறுதி நிறுவனத்திடமிருந்து தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் பெற்ற கடனுக்காக, மேற்படி வாரியம் எழுதிக்கொடுத்த அடைமானப் பத்திரங்கள் முத்திரை வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளன.

[1st March 1972]

Price of Soaps

* 94. Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the rise in the price of soaps; and

(b) if so, the details thereof?

சோப்புகளின் விலை

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சோப்புகளின் விலை உயர்ந்துள்ளதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்த விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) & (இ) சோப்பு விலைகளில் பொதுவாக விலை உயர்வு எதுவும் காணப்படவில்லை.

MR. CHAIRMAN: Questions 95 to 98 are postponed. Question 88 was already postponed.

Aliyar Dam

* 99. Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the allegation of the Kerala Public Works Department about the sudden release of water from Aliyar Dam has been brought to the notice of the Government; and

(b) if so, the action taken thereon?

ஆளியாறு அணை

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஆளியாறு அணையிலிருந்து திடீரென தண்ணீர் விட்டது குறித்த கோள மாநில பொதுப் பணித் துறையின் குற்றச்சாட்டு, அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

1st March 1972]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) 27-10-1971 நாளிட்ட கோழிக்கோடு செய்தியர்க 28-10-71 நாளிட்ட சென்னை “இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்” நாளிதழில் வெளி வந்ததிலிருந்து, தமிழ்நாடு அரசு அதிகாரிகள் உரிய முன் எச்சரிக்கை கொடுக்காமலேயே ஆளியாறு அணையைத் திறந்து விட்டிருக்கக் கூடுமென்றும், அதனால்தான் இதற்கு முந்தி ஏற்பட்டிராத அளவுக்குப் பரதப்புழாவின் நீர் மட்டம் உயர்ந்துவிட்டது என்றும் கேரள அரசு சுமத்திய குற்றச்சாட்டு இவ்வரசுக்குத் தெரியவந்தது.

(இ) தமிழ்நாடு அரசு, அதேநாளில், அதாவது 28-10-71-ல் கேரள அரசின் குற்றச்சாட்டை மறுத்து சென்னை 28-10-1971 நாளிட்ட செய்தியாக 29-10-1971 நாளிட்ட இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளிதழில் பத்திரிகைக் குறிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டது.

Cooum Improvement Scheme

* 100. Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the works relating to the Cooum Improvement Scheme will be completed;

(b) the proposed estimate for the scheme; and

(c) the amount spent up to 31st October 1971?

கூவம் சீரமைப்பு திட்டம்

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கூவம் சீரமைப்பு வேலை எப்பொழுது முடிவடையும்?

(இ) அதற்காக திட்டமிடப்பட்ட மதிப்பீடு எவ்வளவு?

(உ) 31-10-71 முடிய செலவிடப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) கூவம் சீரமைப்புப் பணிகள் 1972-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்களுக்குள் முடிவடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(இ) இத்திட்டத்திற்கான திருத்த மதிப்பீடு ரூபாய் 189.97 லட்சம்.

(உ) இத்திட்டத்திற்காக 31-10-71 முடிய ரூபாய் 156.83 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே கூவத்தோடு இணைந்ததுதான் பக்கிங்ஹாம் கால்வாய். ஆகவே இத்தோடு சேர்ந்து அதற்கும் ஏதாவது சீரமைப்பு செய்யப்படுமா?

[1st March 1972]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, 'பக்கிங் ஹாம் கனல் இம்ப்ரூவ்மென்ட் ஸ்கீம்' ஒன்று இருக்கிறது. தூர் எடுப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து 22 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கிடையிலே சேன்னை மாநகரத்திலே போக்குவரத்து வசதிகளை விரிவு படுத்த வேண்டும் என்ற முறையில், பக்கிங்ஹாம் கால்வாயை ஒட்டி மேலே அல்லது கீழே இரயில் பாதை அமைக்கலாம், அதையொட்டி ரோடு வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டு பஸ் போக்குவரத்துக்கு வழி செய்யலாம் என்ற எண்ணத்தில் அந்தத் திட்டத்தைச் சிறிது காலதாமதப்படுத்தலாம் என்று அதிகாரிகள் கருத்து தெரிவித்தார்கள். இப்போது அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தலாம், அகலத்தை 40 அல்லது 60 அடியாகக் குறைத்துக்கொண்டு, பாக்கி இடத்தைப் போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுத்தும் குறிப்பைப் பரிசீலிக்கிறோம் என்று கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள் டெல்லியிலுள்ள அதிகாரிகள்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, கூலம் பிரமையுத் திட்டத்தின் திருத்தப்பட்ட மதிப்பு என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதன் ஆரம்ப மதிப்பு என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, ஆரம்ப மதிப்பு 110.4 லட்சம் ரூபாய்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கூலம் திட்டம் முடியாமல் தள்ளிக்கொண்டே போவதாகத் தெரிகிறது. எனது நினைவின்படி சேன்ற டிசம்பர் மாதத்திலேயே முடியும் என்று சொன்னதாக நான் நினைக்கிறேன். எப்போது முடிவடைவதாக இருந்தது? காலம் தாழ்த்திக் கொண்டு போவதற்கான காரணங்களை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, காலம் தாழ்த்து போய்றது என்று சொல்வதைவிட வேலை செய்வதில் சில முக்கியமான காரியங்கள் ஆற்றவேண்டியிருந்தன என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கே குடியிருந்தவர்களை வெளியேற்ற வேண்டியிருந்தது. முகத்துவாரத்தில் ஜேட்டி அமைப்பதில் சிரமங்கள்—டெக்னிகல் ரிபிகல்ஷன்—இருந்தன. இதைத் தவிர வேறு சிக்கல் எதுவும் கிடையாது. வேலைகள் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கின்றன. இந்த ஜூன் மாதத்திலே முடிவடைந்துவிடும் என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, may I know whether this Rs. 189 lakhs includes cost of provision of boats which were allowed to pay in the river Cooum about which the Hon. Minister indicated earlier?

[1st March 1972]

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : The cost of the boats is only a small amount.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : படகுகளை விடுவது அரசுத் துறையில் நடத்துவதா அல்லது தனியார் துறையில் நடத்துவதா என்ற குறிப்பு ஏதேனும் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கோள அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த படகுக் கார்ப்பொரேஷனே தோடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு படகு வாங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். பரிட்சார்த்தமாக விட்டுப் பார்த்த பிறகு, தனியார் துறையில் விடுவதா அல்லது அரசாங்கத் துறையில் நடத்துவதா என்று முடிவு செய்யப்படும்.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, கூலத்தில் அடிக்கடி முதலை வரும் பயம் இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : முதலையின் வால் இரயிலால் வெட்டப்பட்டது என்பது உறுப்பினருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அப்படிப் பிடிக்கப்பட்ட முதலை மிருகக் கண் காட்சி சாலையில் சரிவரக் கவனிக்கப்படாததால் இறந்ததாகச் சொல்லுகிறார்களே இதுபற்றி இந்த அரசின் கருத்து என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கார்ப்பொரேஷனில் கேட்டால் சொல்லுவார்கள். என்னிடம் அதுபற்றித் தகவல் இல்லை.

திரு. சா. கணேசன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டம் முடிந்த பிறகு, எதிர்பார்த்தபடி துர்நாற்றம் முதலியன இல்லாமல் இருக்குமா என்று அரசு கணித்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : திட்டத்தின் முக்கிய குறிக்கோளே அதுதான்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, ஆரம்ப மதிப்பீட்டிற்கும் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் சுமார் 70 லட்சத்துக்கும் அதிகமாக இருக்கிறது. எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, இந்தத் திட்டத்துடன் சேர்க்கப்படவேண்டிய சிறிய பணிகள் எவையெவை விடப்பட்டு பின்னால் சேர்க்கப்பட்டதால் இந்த மதிப்பீடு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா?

[1st March 1972]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தனியாகக் கேள்வி போட்டால், விவரமாகத் தெரிவிக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தில் 3 கட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கட்டத்திலேயும் அதிகமான செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது பற்றித் தனியாகக் கேள்வி போட்டால், ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் எவ்வளவு ரூபாய் அதிகமாயிற்று; அதற்கு என்ன காரணம் என்றெல்லாம் தெரிவிக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Questions 101 and 102 are postponed.
Questions are over.

III. ANNOUNCEMENT RE DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 3-10 p.m. to-day, the following programme of business of the Council has been decided :—

1st March 1972 (Wednesday)	... Presentation of the Budget for 1972-73.
2nd March 1972 (Thursday)	... No meeting.
3rd March 1972 (Friday) and 4th March 1972 (Saturday)	... General discussion on the Budget for 1972-73.
5th March 1972 (Sunday)	... Holiday.
6th March 1972 (Monday) to 10th March 1972 (Friday)	... General discussion on the Budget for 1972-73—cont.
11th March 1972 (Saturday)	... Reply by the Hon. the Chief Minister to the General discussion on the Budget for 1972-73.

Further programme of business will be decided later. The Council will meet from 4 p.m. to 7 p.m. daily.

[1st March 1972]

IV. PRESENTATION OF THE BUDGET FOR 1972-73.

MR. CHAIRMAN : The Hon. the Chief Minister will now present the Budget for 1972-73.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, வெற்றிமாலை, நியாயத்தின் கருத்திலே விழுந்தே நிறும் என்பதற்கேற்ப இந்தியத் திருநாடும்—உரிமை முழுக்கம் தொடக்கத்திலே அலட்சியப் படுத்தப்பட்டாலும் ஒரு நாள் அதற்கான உயர்ந்த மரியாதை கிடைத்தே நிறும் என்பதற்கு அடையாளமாக புதிய வங்க தேசமும்—உலக அரங்கில் கம்பிரமாகத் தலைதாக்கிப் புன்னகை சிந்தும் எழுச்சிமிகு காட்சிகண்டு இதயம் பூரித்தவாறு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மேலவையின் சார்பில் நாலரைக் கோடித் தமிழ்மக்களின் திருமுன் வைத்து அவர்களின் பேராதரவை என்றும்போல் இன்றும் இறைஞ்சி நிற்கின்றேன்.

1. 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை மதிப்பீடுகளையும், 1970-71 ஆம் ஆண்டின் கணக்குகளையும், 1971-72 ஆம் ஆண்டுக்குரிய திருத்த மதிப்பீட்டையும் இன்று உங்கள் பால் வழங்குவதில் உவமையடைகிறேன்.

2. நடந்து முடிந்த போரில் கிழக்கு வங்கத்தின் குரலுக்கு ஜனநாயக உணர்வோடு காது கொடுத்து இந்தியப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்கள் செயல்பட்ட ஹனையும், இந்தியத் தளபதிகள், வீரர்கள் காட்டிய வியத்தகு ஆற்றலையும் எத்தனாமுறை இந்த அவையில் பாராட்டிப் புகழ்ந்திடினும் தெவிட்டுவதே இல்லை.

3. நாட்டுப் பாதுகாப்பிற்கு நமது மாநிலத் தமிழ் மறவர்கள் சிந்திய ரத்தம்—மாநில அரசின்மூலம் மாநில மக்கள் எல்லா வகையிலும் அளித்த ஆதரவு இந்திய ஒருமைப்பாட்டில் தமிழகத்திற்கு உள்ள உணர்ந்த நம்பிக்கையில் அடையாளங்களாகும்.

4. மூன்று மாத கால அளவில் 3.30 கோடி ரூபாய் நாட்டுப் பாதுகாப்புத் தியாகத் திரட்டியிருப்பதும், அதற்கு தமிழ்மக்கள் மனமுஷந்து அளித்த சந்திருப்பதும், கன்னியாகுமரி முதல் காஷ்மீர் வரையில் நமது ஒன்றுபட்ட தேசிய முழுக்கம் எதிரியின் செவிப் பறையைக் கிழித்திடச் செய்யும் என்பதற்கு மற்றுமொரு உதாரணமாகும்.

5. பகைப்புலத்தை வேரறுப்பதில் இந்திய மக்கள் காட்டிய ஒற்றுமை மேலும் வலுப்பெற வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசு தனியாத ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. அதே நேரத்தில் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பதே இந்திய ஜனநாயகத்தின் வலிமை என்ற பேரண்மையை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது. ஒற்றுமை என்றால் எல்லாம் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டுமென்று பொருளல்ல. ஜனநாயகம் தழைத்தோங்க வேண்டுமானால் பல்வேறு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1st March 1972]

கருத்துக்களுக்கும், பல்வேறு கொள்கைகளுக்கும் சுதந்திரமானிக் கப்பட வேண்டும். இந்த நாடு சமதர்மம், ஜனநாயகம் மலர வேண்டியதை முழு மனதுடன் ஒப்புக்கொண்டாலும், அந்த நோக்கத்தை எந்த வழிவகைகளில் இந்நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் எய்திடுவது என்பதில் கருத்துவேறுபாடு இருக்கத்தான் செய்யும். இந்தியாவின் பல மாநிலங்களும் ஒரே வழியில்தான் செயல்பட வேண்டுமென்றும், அறநெறி பிறழாது வேறு வழிகளில் சென்று இந்த நன்னோக்கத்தை அடைந்திட முயற்சித்தல் கூடாதென்றும் தடைக் கற்களைப் பரப்புவது, நாட்டின் ஒற்றுமைக்கும் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் எற்றதாக அமையாது. இந்த உண்மையை உள்ளத்தில் நிறுத்தி, பரந்த இந்திய பூபாகத்தின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய சிந்தனைகளை உலவ விடுவது இன்றியமையாத ஒன்று என்பது இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் முன்னுரைப் பகுதியாக அமைகிறது.

7. 1971-72 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை அவைமுன் வைத்து நான் உரையாற்றியதால், சமதர்ம வளங்கெழு சமுதாயத்தினை எற்படுத்துவது நமது பொறுப்பாகும் என சுட்டிக்காட்டினேன். சமதர்மம் என்றால் வெறும் பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டுமல்ல; சமுதாய நிலையிலும் மாற்றங்கள் நுதுக் குலங்கிட வேண்டும். சமுதாய மாற்றமற்ற பொருளாதார மாற்றம், புண்ணை மறைத்துப் பொன்னுதிக் அணிந்து கொள்கிற கதையாக முடிந்துவிடும். பொருளாதாரத் துறையில் மட்டும் நளின கால முன்னேற்றங்களை நடமாட விட்டுவிட்டு சமுதாயத் துறையில் பகுத்தறிவற்ற கொள்கைகளை படமெடுத்தால் அனுமதித்துவிட்டால், சமதர்மம், புயல் துறைந்த பூங்காவாகத்தான் தோற்ற மளிக்கும்.

8. இந்தக் கருத்துக்களை நெஞ்சத்துச் சித்திரங்களாக்கி, நாடு வாழ, நலிவு தீர, சமுதாயக் கேடு களைய, 1967 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தில் அறிஞர் அண்ணா தலைமையில் பொறுப்பேற்று, தொடர்ந்து 1971-ஆம் மக்களின் பேராதலோடு பயணம் நடத்தும் இந்தத் தமிழக அரசு, தேர்தல் காலத்து வாக்குறுதிகள் காற்றில் பறக்க விடப்பட வேண்டியவை என்று கருதாமல், அவைகளைக் கல்லெல் எழுத்தெனக் கொண்டு இயன்ற வரையில் கடமை ஆற்றி வருகிறது.

* சென்னை ராஜ்யம் சென்றது;

தமிழ் நாடு எனும் பெயர் வென்றது.

* எங்கும், எதிலும் தமிழ்;

இறைவனுறையும் இடத்திலும் தமிழ்.

* சுயமரியாதை சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் சட்ட சம்மதம் பெற்றது;

* அர்ச்சகர் நியமனம், தகுதி அடிப்படையில் அனைவர்க்கும் பொருந்து மெனக் கூறியது;

[1st March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

* மீள்தங்கியோர் தலக்குழி;

* பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு;

* குடிவை மாற்று வாரியம்;

* குடிநீர் வாரியம்;

* கல்லூரிக் புதுநகர் கருப்புசாலை இவ்வகை கல்வி;

* நில உரிசாபாயும், விநியோகத்தும் திட்டமும்;

* விவசாயத் தொழிலாளருக்கு குடிநீரும், மோகன்; நியாயக் கூலி திட்டமும்;

* வறியோயினோர், அரிசனங்கள், பின்பக்கம் பங்களுக்கு இலட்சக் கணக்கில் நிவாரணம்—மீட்டப்பட்ட;

* மேருந்நகர் உரிசாபாய்—அனைத் தொழிற்சாலை நாயிடையாக்கும் திட்டம்;

* இலட்சம் அணி வாரியம் மட்டாரி மானவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு; மட்டாரி வந்தாம் மருதாடி மறுவாழ்வுப் பணி;

* உணவுக் கட்டுப்பாடு திட்டம்;

* உபகரணப் பின்னொலி மாயம்;

* மாநிலத் திட்டக் குழு;

* திருச்சுடி சித்திரத்தக் குழு;

* மத்திய மாநில சிறை பற்றி ஆராய்ந்துமேல் குடி;

* காவல்குறி உலாவககள்;

* கைத்தறிப்பவர் ஆய் திட்டத் திட்டங்கள்;

* தொழிலாளர் தல நிதி அமைப்பு;

* ஆசிரியர்களுக்குப் பதுவைகள், வேலைவாய்ப்பு;

* அரசு அலுவலகங்களுக்கு ஊதிய வாய்ப்பு;

* அரசியல் விருப்பு வெறுப்பின்றி, ஆறுமுகத்திற் பெறப்பட்ட நியாயக் கருத்து மாற்றத்தி நிதி உதவி.

இவைகளின்மீது நவ்வொரு துறையின் சார்பாக ஆற்றிய பணிகளைப் பற்றியும் ஆற்றி வேண்டிய பணிகளைக் குறித்தும் இன்று காலை வாவு-சேலுத் திட்டத்தை சட்டப் பேரவையின் வலக்க உரை மாற்றங்கால் @ விவாக விளக்கியுள்ளேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1st March 1972]

9. வரவு-செலவுத் திட்டம்.—1971-72 திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அறிந்தபோது, வருவாய்க் கணக்கில் ரூபாய் 342.65 கோடி வரவு இருக்குமென்றும், ரூபாய் 358.52 கோடி செலவிருக்குமென்றும், இதன் விளைவாக வருவாய் பற்றாக்குறை ரூபாய் 15.87 கோடி இருக்குமென்றும் நாம் கருதினோம். இப்போதுள்ள நிலைமையில், வரவு ரூபாய் 377.41 கோடியாக இருக்குமென்றும், செலவு ரூபாய் 375.67 கோடியாக இருக்குமென்றும், வருவாய் உபரி 1.74 கோடியாக இருக்குமென்றும் கருதப்படுகிறது. பேரவையின் முன் வைக்கப்படும் 1972-73 வரவு-செலவுத் திட்டப்படி, வருவாய்க் கணக்கில் செலவு ரூபாய் 394.78 கோடியாகவும், வரவு ரூபாய் 397.27 கோடியாகவும் இருக்குமென்றும், இதன் விளைவாக வருவாய் உபரி ரூபாய் 2.49 கோடி கிடைக்குமென்றும் கருதியுள்ளோம்.

10. கடன் சுமை.—மத்திய அரசுக்கு நாம் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் சுமையினால் நமக்கு ஏற்படுகிற இடர்பாட்டினையும் இம் மெலவகைக் கூட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1972-73 ஆம் ஆண்டில் திட்ட வகையிலும் பிற வகையிலும் மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் கடன் தொகை ரூபாய் 45.80 கோடியாகும். ஆனால், இதே ஆண்டில் மத்திய அரசுக்கு நாம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகை ரூபாய் 53.38 கோடியாகும். மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் பெறுவதைவிட, நாம் திருப்பிக் தருகிற தொகை ரூபாய் 8 கோடி கூடுதலாக இருக்கிறது. எனவே மூலதனக் கணக்கில் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கான செலவு முழுவதையும் இம் மாநில அரசின் நிதியிலிருந்தே செய்ய வேண்டி வருகிறது. வட்டி வீதத்தைக் குறைத்தும், கடன் தவணைக் கால அளவை நீட்டித்தும், கடனைத் திருப்பிக் தருவதற்கான நிபந்தனைகளை தளர்த்த வேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசைப் பலகாலம் வேண்டி வருகிறோம். மாநில அரசின் இந்த நியாயமான முறையிட்டுக்கு மத்திய அரசு இணங்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

11. திட்டச் செலவு-அதிகப் பற்று.—1968-69 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 93.49 கோடி அளவுக்கு நாம் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்க 1969-70 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 72.00 கோடி நாம் செலவிடுவதற்கு மட்டுமே மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்தது. இவ்வாறு குறைவான தொகை ஒதுக்கினால், வளர்ச்சி வேகம் தடைப்பட்டு பின்னோக்கிப் போகும் என நாம் சுட்டிக் காட்டினோம். எனினும், 1970-71 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 79.30 கோடியாகவும், 1971-72 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 80.20 கோடியாகவும் அமைக்க வேண்டுமென மத்திய அரசு நம்மை வலியுறுத்தியது. இந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ரூபாய் 575 கோடியாவது செலவிட வேண்டுமெனவும், ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 100 கோடி முதல் ரூபாய் 125 கோடி அளவிலேனும் செலவிட வேண்டுமெனவும் நாம் மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டோம். இதற்காக மத்திய

[1st March 1972]

அரசு நமக்கு அளிக்கும் நிதி உதவியாகிய ரூபாய் 202 கோடியை ரூபாய் 250 கோடியாக உயர்த்துவது; நிதி ஆணைக்குழு நமக்கிழைத்த அநீதியைப் போக்குவது; கடன் தவணைக் கால அளவை மாற்றி அமைப்பது; இவை பற்றி நாம் விடுத்த வேண்டுகோளைப் பரிவுடன் கருதிப் பார்க்க வேண்டுமென மத்திய அரசை நாம் வேண்டினோம். இக் கோரிக்கைகள் மத்திய அரசின் ஆய்வில் இருப்பதையொட்டித்தான், 1969-70 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 87.05 கோடி அளவிலும், 1970-71 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 97.45 கோடி அளவிலும் நிறைவேற்றி, 1971-72 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 114.98 கோடி அளவில் செயல்படுத்தி வருகிறோம். இதற்காக நம்மால் முடிந்தவரை கூடுதல் நிதி ஆதாரத்தைத் திரட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் நாம் எடுத்துள்ளோம். அதே நேரத்தில் திட்டத்தின்கீழ் வராத செலவினங்களை நாம் எவ்வகையிலும் உயர்த்திவிடவில்லை. ஊதிய ஆணைக் குழு பரிவுரைகளின் விளைவினை நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால், திட்டத்தின்கீழ் வராத செலவின் அளவு, கடந்த சில ஆண்டுகளாக, 1968-69 ஆம் ஆண்டில் இருந்ததைவிட பெருமளவு உயர்வு இன்றி இருப்பதை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம். எனவே, செலவைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்து, நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவதற்கும் நம்மால் ஆனைதச் செய்யுள்ள இந்தநிலையில், இந்த அளவுத் திட்டத்தை வரைந்து நிறைவேற்றியது நியாயமே. இந்தநிலையில், இந்த அளவுத் திட்டத்தை வரைந்து நிறைவேற்றியது நியாயமே. இவ்வதவி கிட்டாத சூழ்நிலையில், திட்டச் செலவின் விளைவாகவே ரிசர்வ் வங்கியிடம் நமக்கு அதிகப்பற்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. நடப்பாண்டு திட்ட அளவினைக் குறித்தும் நமது பொதுவான நிதி நிலைமையினைக் குறித்தும் மத்திய நிதி அமைச்சருடனும் மத்திய திட்ட அமைச்சருடனும் திட்ட ஆணைக்குழுவுடனும் கடந்த டிசம்பர் திங்களில் நான் கலந்து பேசினேன்; இம் மாநிலத்தின் 1972-73 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தின் அளவு ரூபாய் 117 கோடியாக இருக்கவேண்டுமென்றும், நடப்பாண்டு திட்டச் செலவு ரூபாய் 114-115 கோடியாக இருக்கலாம் என்றும் அக்கூட்டத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கேற்ப, உங்கள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்படி, நடப்பாண்டில் ரூபாய் 114.98 கோடி திட்டத்திற்கும், 1972-73 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 116.63 கோடி திட்டத்திற்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அப் பேச்சுக்களின் அடிப்படையில், 1971-72 ஆம் ஆண்டிற்குரிய தேவையான திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவின் விளைவாக ஏற்படும் அதிகப்பற்றை சரி செய்ய மத்திய அரசின் வழிவகை முன்பணமாக ரூபாய் 66.33 கோடி வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதில், ரூபாய் 1.99 கோடி இந்த ஆண்டிலேயே மத்திய அரசுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். ரூபாய் 9.95 கோடி 1972-73-ல் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். அசல் வகையிலும் வட்டி வகையிலும் இந்திய அரசுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய இந்தத் தொகைக்காக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

22

PRESENTATION OF THE BUDGET FOR 1972-73

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1st March 1972]

16. மாநில சுயாட்சி என்பது அதிகார உரிமைகளை மாநிலங்கள் பெறுவது என்பது மட்டுமல்ல! தங்குதடையின்றி வளயிரு திட்டங்களை மாநிலங்களில் நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான நிதிவாய்க்களை மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்றிட வேண்டுமென்பதும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். எடுத்துக்காட்டாக, நிறுவனங்கள் மீது விதிக்கப்படும் வருமான வரி (Corporation Tax) மற்ற வருமான வரிகளைப் போல் மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படவில்லை. போது வுமான வரி மீது மத்திய அரசு விதித்த உபரி வரியும் மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படவில்லை. தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மீது மாநிலங்களுக்கு நிர்வாகப் பொறுப்பில் பங்கு சிந்திதளவுகூட இல்லை. இவைகள் ஒன்றாக உதாரணங்கள். இந்த நிலைமையில் மாநிலங்களில் முழுப் பயன் அடையத்தக்க பாறுதல்கள் தேவையென்பதை நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

17. “உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போர் மாநில அரசிலும், உறவுக்குக் கைகொடுப்போர் மத்திய அரசிலும் இருந்திடும் இந்தக் காலத்திலேயே, தமிழகத்தின் முறையீடுகள் பல தட்டிக்கழிக்கப் படுகின்றனவென்றால், தயவுக்குத் தவம் திடப்போர் மாநிலத்திலும்—தாராள சிந்தையற்றோர் மத்திய அரசிலும் இருந்திட்டால் மாநிலத்தின் வேண்டுகோள்கள் விழலுக்கிறதென்றாலும்”, என்று நான் சொன்ன ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்போது எடுத்துக் கூறியதை இப்போதும் நினைவுபடுத்தேன்.

ஆகவே, மத்தியிலும்—மாநிலங்களிலும் ஆளுகிறவர்களைப் பொறுத்து இல்லாமல் மத்திய மாநில உறவுகள் அரசமைப்புச் சட்ட அடிப்படையிலேயே நிலைபெறவும், வலுப்பெறவும் வேண்டும். அதற்கு அரசமைப்புச் சட்டம் திருத்தப் பட்டதாக வேண்டும்.

இந்த வேண்டுகோளை மத்திய அரசு ஏற்றிடும் என்ற நம்பிக்கையுடனும் இந்த அரசு தன்னாலியன்ற தகைவுறு திட்டங்களை தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தீட்டியுள்ளது என்ற மகிழ்ச்சியுடனும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அவையின் முன் வைக்கிறேன்.

வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4.00 p.m. on Friday, the 3rd March 1972.

The House then adjourned.

1st March 1972]

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

* 27. Statement of guarantees given by the Government of Tamil Nadu to the Tamil Nadu Housing Board. [Laid on the table of the House under section 160 (4) of the Tamil Nadu Housing Board Act, 1961 (Tamil Nadu Act 17 of 1961)].

* 28. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2088, Agriculture, dated the 24th July 1971 in regard to the notification of villages under section 3 of the Tamil Nadu Land Improvements Schemes in the Tirunelveli district. [Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Tamil Nadu Land Improvements Schemes Act, 1959 (Tamil Nadu Act 31 of 1959)].

* 29. Notification issued with Roc. No. 180401/69-P1, dated the 3rd March 1970 in regard to exclusion of Pokkampatti village for constitution of a separate panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958)].

* 30. Notification issued with G.O. Ms. No. 2817, Agriculture, dated the 23rd October 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

* 31. Notification issued with G.O. Ms. No. 3312, Public (Services-A), dated the 2nd November 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for exclusion of the post of Assistant Director of Technical Education (Administration) in the Directorate of Technical Education when appointment is made by recruitment by transfer of a Deputy Collector in the Tamil Nadu Civil Service (Executive Branch) from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

* 32. Notification issued with G.O. Ms. No. 2953, Agriculture, dated the 10th November 1971 in regard to the Tiruchirappalli Market Committee to provide facilities for the purchase and sale of

[1st March 1972]

gingelly in the markets at Lalgudi, Perambalur, Thuraiyur, Pudukkottai and Thottiyam in Tiruchirappalli district. [Laid on the table of the House under section 29(4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

* 33. Notification issued with G.O. Ms. No. 2839, Home, dated the 20th October 1971 in regard to tax payable in respect of stage carriages and public carriers ordinarily kept in this State for the quarter commenced on 1st October 1971. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931)].

* 34. Notification issued with G.O. Ms. No. 2950, Agriculture, dated the 10th November 1971 in regard to regulation of trade over the purchase and sale of tapioca in the Tiruchirappalli district. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

* 35. Notification issued with G.O. Ms. No. 3360, Public (Services-A), dated the 3rd November 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for exclusion of the temporary post of Technical Assistant for Photography and Block making in Tamil Nadu Industries Subordinate Services from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

* 36. Notification issued with G.O. Ms. No. 2949, Agriculture, dated the 10th November 1971 in regard to regulation of trade over the purchase and sale of turmeric in the Tiruchirappalli district. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

* 37. Order issued with G.O.R. No. 2024, Revenue, dated the 8th November 1971 in regard to exemption from liability to entertainments tax to the benefit film show organised by the Director, Vocational Service Rotary Club, Madras on 14th November 1971 at Devi Theatre, Madras. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939)].

1st March 1972]

* 38. Notification issued with G.O. No. 3249, Revenue, dated the 30th October 1971 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Betting Tax Rules, 1935. [Laid on the table of the House under section 10 (4) of the Tamil Nadu Betting Tax Act, 1935 (Tamil Nadu Act XX of 1935)].

* 39. Notifications issued with G.O. Ms. No. 3078, Revenue, dated the 19th October 1971 in regard to constitution of Rent Court at Chidambaram and appointment of Special Tahsildar Rent Court, Chidambaram, South Arcot district as conciliation officer. [Laid on the table of the House under sections 17 (3), 16 (2) and 14 (4) of the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Tamil Nadu Act XXIV of 1956), the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Tamil Nadu Act XIV of 1952) and the Tamil Nadu Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 57 of 1961) respectively.]

* 40. Notifications issued with G.O. Ms. No. 3059, Revenue, dated the 16th October 1971 in regard to certain amendments to the Revenue Department's Notification published at page 1379 of Part II—Section I of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 26th August 1970 relating to revision of jurisdiction of Rent Courts and the Conciliation officers. [Laid on the table of the House under sections 17 (3) and 61 (2) of the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Tamil Nadu Act XXIV of 1956) and the Tamil Nadu Public Trust (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 57 of 1961)].

* 41. Order issued with G.O.R. No. 2263, Revenue, dated the 15th December 1971 in regard to exemption from liability to entertainments tax and show tax for the benefit film shows which may be conducted in the City of Madras and in the districts in connection with the National Defence Fund on 19th December 1971. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939)].

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

* 28. Returns of Assets of 20 Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly (including the two Hon. Ministers) for the year ending 31st March 1971.

[1st March 1972]

* 29. Notification issued with G.O. Ms. No. 2892, Revenue, dated the 5th October 1971 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899), in respect of the surety bonds to be executed by persons who stand as sureties for loanees belonging to Scheduled Castes (Hindus) under the scheme for sanction of interest-free loans to petty traders who belong to Scheduled Castes (Hindus).

* 30. Notification issued with G.O. Ms. No. 2352, Revenue, dated the 26th August 1971 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the transfer deeds of stock certificates executed in connection with the loans raised by the Tamil Nadu Electricity Board from 1968 onwards.

* 31. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2760, Revenue, dated the 22nd September 1971 in regard to remission of stamp duty levied and collected under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of "Endowment Declaration Sub-Trust Deed", registered as Document No. 734 of 70, dated the 26th May 1970 in the Sub-Registry Office, Pudumrandapam, Madurai, in favour of the Ayira Vaisya High School.

* 32. Notification issued with G.O. Ms. No. 3349, Revenue, dated the 3rd November 1971 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the settlement deed to be executed by the Ilayangudi College Society, Ilangudi, Ramanathapuram district, represented by its President in favour of Dr. Zakir Husain College, Management Committee, Ilayangudi, Ramanathapuram.

* 33. Notification issued with G.O. Ms. 2835, Revenue, dated the 25th September 1971 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the mortgage-deed to be executed by the Tamil Nadu Electricity Board for taking a loan of Rs. 3.5 crores (Rupees three crores and fifty lakhs only) from the Life Insurance Corporation of India during the year 1971-72.

34. Report of the Panchayat Education Finance Enquiry Committee (in English).

* Sent by post to all M.L.As. on 24th February 1972.

1st March 1972]

APPENDIX.

[Vide item III on page 17.]

தமிழ்நாடு முதல் அமைச்சர், மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள், 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சட்ட மன்றப் பேரவை முன் வைத்து, 1972-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1-ஆம் நாளன்று ஆற்றும் உரை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே,

வெற்றிமாலை, நியாயத்தின் கழுத்தில் விழுந்தே

தீரும் என்பதற்கேற்ப இந்தியத் திருநாடும்—

உரிமை முழக்கம் தொடக்கத்திலே அலட்சியம்

படுத்தப்பட்டாலும் ஒரு நாள் அதற்கான

உயர்ந்த மரியாதை கிடைத்தே தீரும் என்பதற்கு

அடையாளமாக புதிய வங்க தேசமும்—

உலக அரங்கில் கம்பிரமாகத் தலைதூக்கிப் புன்னகை சிந்தும் எழுச்சிமிகு காட்சி கண்டு இதயம் பூரித்தவாறு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை பேரவையின் சார்பில் நாலரைக் கோடித் தமிழ் மக்களின் திருமுன் வைத்து அவர்களின் பேராதரவை என்னும்போல் இன்னும் இறைஞ்சி நிற்கின்றேன்.

2. 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை மதிப்பீடுகளையும், 1970-71 ஆம் ஆண்டின் கணக்குகளையும், 1971-72 ஆம் ஆண்டுக்குரிய திருத்த மதிப்பீடுகளையும் இன்று உங்கன்பால் வழங்குவதில் உவகையடைகிறேன்.

3. நடந்து முடிந்த போரில் கிழக்கு வங்கத்தின் குரலுக்கு ஜனநாயக உணர்வோடு காது கொடுத்து இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் செயல்பட்ட திறனையும், இந்தியத் தளபதிகள், வீரர்கள் காட்டிய வியத்தகு ஆற்றலையும் எத்தனைமுறை இந்த அவையில் பாராட்டிப் புகழ்ந்திடினும் தெவிட்டுவதே இல்லை.

4. நாட்டுப் பாதுகாப்பிற்கு நமது மாநிலத் தமிழ் மறவர்கள் சிந்திய ஈரத்தம்—மாநில அரசின் மூலம் மாநில மக்கள் எல்லா வகையிலும் அளித்த ஆதரவு, இந்திய ஒருமைப்பாட்டில், தமிழகத்திற்கு உள்ள உளமார்ந்த கம்பிக்கையின் அடையாளங்களாகும்.

[1st March 1972]

5. மூன்று மாத கால அளவில் 3.30 கோடி ரூபாய் நாட்டுப் பாதுகாப்பு நிதியாகத் திட்டமிடப்படுவதும், அதற்கு நிதிநீட்டங்கள் மனரொன்று அள்ளித் தந்திருப்பதும், கன்னியாகுமரி முதல் காஞ்சி வரையில் நாகு ஒன்றுபட்ட தேசிய முழக்கம் எதிரியின் செவிப் பறையைக் கிழித்துச் செய்யும் என்பதற்கு மற்றுமொரு உதாரணமாகும்.

6. பலகப்புலத்தை போலும்பதில் இந்திய மக்கள் காட்டிய ஒற்றுமை மேலும் வலுப்பெற வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசு தனிமாத ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. அதே நேரத்தில் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பதே இந்திய ஜனநாயகத்தின் வலிமை என்ற பேருண்மையை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது. ஒற்றுமை என்றால் எல்லாம் ஒரே மாநிலமாக இருக்க வேண்டுமென்று பொருளில்லை. ஜனநாயகம் தழைத்தெழக்க வேண்டுமானால் பல்வேறு கருத்துக்களுக்கும், பல்வேறு கொள்கைகளுக்கும் சுதந்திரமளிக்கப்பட வேண்டும். இந்த நாடு சமதர்மம், ஜனநாயகம் மன வேண்டியதை முழு மன துடன் ஒப்புக்கொண்டாலும், அந்த நேரத்தில் எந்த வழிவகைகளில் இந்தாட்டின் பல பகுதிகளில் எங்கெங்கு என்பதில் கருத்துவேறுபாடு இருக்கத்தான் செய்யும். இந்தியாவின் பல மாநிலங்களும் ஒரே வழியில்தான் செயல்பட வேண்டுமென்றும், அந்தந்த நேரமான வேறு வழிகளில் சென்று இந்த நலனைக் கடைசி அளவிற்குப் பூர்த்தி செய்தல் கூடாதென்றும் தடைக் கற்களைப் பார்ப்பது, நாட்டின் ஒற்றுமைக்கும் ஒழுமைப்பாட்டிற்கும் எந்தநாக அமையாது. இந்த உண்மையை உள்ளத்தில் நினைத்து, பற்றி இந்திய பூராகத் தின் எதிர்க்காலத்தால் பற்றிய நித்தனைகளை உணர்விலே இன்றியமையாத ஒன்று என்பது இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் முன்னுரைப் பகுதியாக அமைகிறது.

7. 1971-72 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை அவைகள் வைத்து நான் உரையாற்றுகையில், சமதர்மம் எனக்கொரு சமுதாயத்தினை உருவாக்குவது நமது பொறுப்பாகும் என கூட்டிக்காட்டினேன். சமதர்மம் என்றால் வெறும் பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டுமல்ல; சமுதாய நிலையிலும் மாற்றங்கள் பூர்த்திக்குவங்கிட வேண்டும். சமுதாய மாற்றங்கள் பொருளாதார மாற்றம், புண்ணை மறைத்துப் பொன்னுகில் அணிந்துகொள்கிற கதையாக முடிந்துவிடும். பொருளாதாரத் துறையில் மட்டும் நவீன கால முன்னேற்றங்களை நடமாட விட்டுவிட்டு சமுதாயத் துறையில் பகுத்தறிவுற்ற கொள்கைகளை பட்டமெடுத்தாட அமைதித்து விட்டால், சமதர்மம், புயல் அழைத்த பூக்களாகத்தான் தோற்றமளிக்கும்.

8. இந்தக் கருத்துக்களை தெரிவித்துச் சென்றவர்களுக்கு, நாடு வாழ, நலிவு தீர, சமுதாயக் கேடு களை, 1967 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தில் அறிஞர் அண்ணா

[1st March 1972]

தலைமையில் பொறுப்பெற்று, தொடர்ந்து 1971-ஆம் மக்களின் பேராதரவோடு பயணம் நடத்தும் இந்தத் தமிழக அரசு, தேர்தல் காலத்து வாக்குறுதிகள் காற்றில் பறக்கவிடப்பட வேண்டியவை என்று கருதாமல், அவைகளைக் கல்மேல் எழுத்தெனக் கொண்டு இயன்ற வரையில் கடமை ஆற்றி வருகிறது.

* சென்னை சான்றும் சென்றது ;

தமிழ் நாடு எனும் பெயர் வென்றது.

* எங்கும், எதிலும் தமிழ் ;

இறைவனுறையும் இடத்திலும் தமிழ்.

* சுயமரியாதை சிந்திக்குத்த திருமணங்கள் சட்ட சம்மதம் பெற்றது ;

* அர்ச்சுனர் நியாயம், தகுதி அடிப்படையில் அனைவர்க்கும் பொருத்தமானக் கூறியது.

* பிந்தங்கியோர் தலக்குரு ;

* பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு ;

* குடிசை மாற்று வாரியம் ;

* குடிநீர் வாரியம் ;

* கல்லூரிக் பகுதிக் வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி ;

* நில உச்ச வரம்பும், விதிகிலக்குகள் நீக்கமும் ;

* விவசாயத் தொழிலாளருக்கு குடிசைநிர்மாணம், நியாயக் கூலி நிர்ணயம் ;

* ஏழையோவியோர், அரிசனங்கள், பிந்தங்கிய மக்களுக்கு இலட்சக் கணக்கில் நிலப்பாட்டாடாணம் பட்டா ;

* பேருந்துகள் உச்சவரம்பு—அதனைத் தொடர்ந்து நாட்டுடைமையாக்கும் திட்டம் ;

* இளைஞர் அணி வாயிலாகப் பட்டதாரி மாணவர்க்கு வேலைவாய்ப்பு ; பட்டிதொட்டி எல்லாம் சமுதாய மறாமல்க்கிப் பணிகள் ;

* உணவுக் காட்டுப்பாடு நீக்கம் ;

* ஊரெல்லாம் மின்னொளி மயம் ;

[1st March 1972]

* மாநிலத் திட்டக் குழு;

* நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு;

* மத்திய-மாநில உறவு பற்றி ஆராய ம.ந.முமோர் குழு;

* காவலர்க்குச் சலுகைகள்;

* கைத்தறியாளர் துயர் நீக்கத் திட்டங்கள்;

* தொழிலாளர் நலநிதி அமைப்பு;

* ஆசிரியர்களுக்குச் சலுகைகள், வேலைவாய்ப்பு;

* அரசு அலுவலாளர்க்கு ஊதிய உயர்வு;

* அரசியல் விருப்பு வெறுப்பின்றி, ஆளுகைத்திற்கு மேற்பட்ட தியாகிகளுக்கு மாதாந்திர நிதி உதவி;

இவைகளன்னியில் ஒவ்வொரு துறையின் சார்பாகவும் ஆற்றிய பணிகளை என்னிப் பார்த்தும், ஆற்றிட வேண்டிய பணிகளை எடுத்துரைத்தும் மேலும் சில குறிப்புகளைத் தருவதற்கு முன்பு, நமது மாநில நிதி நிலை பற்றிக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

9. வரவு-செலவுத் திட்டம்.—1971-72 திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அறிவித்தபோது, வருவாய்க் கணக்கில் ரூபாய் 342.65 கோடி வரவு இருக்குமென்றும், ரூபாய் 358.52 கோடி செலவிருக்குமென்றும், இதன் விளைவாக வருவாய்ப் பற்றாக்குறை ரூபாய் 15.87 கோடி இருக்குமென்றும் நாம் கருதினோம். இப்போதுள்ள நிலைமையில், வரவு ரூபாய் 377.41 கோடியாக இருக்குமென்றும், செலவு ரூபாய் 375.67 கோடியாக இருக்குமென்றும், வருவாய் உபரி ரூபாய் 1.74 கோடியாக இருக்குமென்றும் கருதப்படுகிறது. பேரவையின்முன் வைக்கப்படும் 1972-73 வரவு-செலவுத் திட்டப்படி, வருவாய்க் கணக்கில் செலவு ரூபாய் 394.78 கோடியாகவும், வரவு ரூபாய் 397.27 கோடியாகவும் இருக்குமென்றும், இதன் விளைவாக வருவாய் உபரி ரூபாய் 2.49 கோடி கிடைக்குமென்றும் கருதியுள்ளோம்.

10. கடன் சுமை.—மத்திய அரசுக்கு நாம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் சுமையினால் நமக்கு ஏற்படுகிற இடர்ப்பாட்டினையும் இப்போவைக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1972-73 ஆம் ஆண்டில் திட்ட வகையிலும் பிற வகையிலும் மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் கடன் தொகை ரூபாய் 45.80 கோடியாகும். ஆனால், இதே ஆண்டில் மத்திய அரசுக்கு நாம்

[1st March 1972]

திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் தொகை ரூபாய் 53.38 கோடியாகும். மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் பெறுவதைவிட, நாம் திருப்பிக் தருகிற தொகை ரூபாய் 8 கோடி கூடுதலாக இருக்கிறது. எனவே மூலத்தைக் கணக்கில் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கான செலவு முழுவதையும் இம் மாநில அரசின் நிதியிலிருந்தே செய்ய வேண்டி வருகிறது. வட்டி விதத்தைக் குறைத்தும், கடன் தவணைக் கால அளவை நீட்டித்தும், கடனைத் திருப்பித் தருவதற்கான நிபந்தனைகளை தளர்த்த வேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசைப் பலகாலம் வேண்டி வருகிறோம். மாநில அரசின் இந்த நியாயமான முறையிட்டுக்கு மத்திய அரசு இணங்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

11. திட்டச் செலவு-அதிகப் பற்று.—1968-69 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 53.49 கோடி அளவுக்கு நாம் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்க, 1969-70 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 72.00 கோடி நாம் செலவிடுவதற்கு மட்டுமே மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்தது. இவ்வாறு குறைவான தொகை ஒதுக்கினால், வளர்ச்சி வேகம் தடைப்பட்டு பிள்ளைக்கிப் போகும் என நாம் கட்டிக் காட்டினோம். எனினும், 1970-71 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 79.30 கோடியாகவும், 1971-72 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 80.20 கோடியாகவும் அமைக்க வேண்டுமென மத்திய அரசு நம்மை வலியுறுத்தியது. ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ரூபாய் 575 கோடியாவது செலவிட வேண்டுமென்றும், ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 100 கோடி முதல் ரூபாய் 125 கோடி அளவிலேனும் செலவிட வேண்டுமென்றும் நாம் மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டோம். இதற்காக மத்திய அரசு நமக்கு அளிக்கும் நிதி உதவியாகிய ரூபாய் 202 கோடியை ரூபாய் 250 கோடியாக உயர்த்துவது; நிதி ஆணைக்குழு நமக்கிழைத்த அநீதியைப் போக்குவது; கடன் தவணைக் கால அளவை மாற்றி அமைப்பது; இவை பற்றி நாம் விடுத்த வேண்டுகோளை பரிவுடன் கருதிப் பார்க்கவேண்டுமென மத்திய அரசை நாம் வேண்டினோம். இக் கோரிக்கைகள் மத்திய அரசின் ஆய்வில் இருப்பதையொட்டித்தான், 1969-70-ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 87.05 கோடி அளவிலும் 1970-71-ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 97.45 கோடி அளவிலும் நிறைவேற்றி, 1971-72-ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தை ரூபாய் 114.98 கோடி அளவிலும் செயல்படுத்தி வருகிறோம். இதற்காக நம்மால் முடிந்தவரை கூடுதல் நிதி ஆதாரத்தைத் திரட்டிவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் நாம் எடுத்துள்ளோம். அதே நேரத்தில், திட்டத்தின் கீழ் வராத செலவினங்களை நாம் எவ்வகையிலும் உயர்த்திவிடவில்லை. ஊதிய ஆணைக் குழு பரிவுரைகளின் விளைவினை நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால், திட்டத்தின் கீழ் வராத செலவின அளவு, கடந்த சில ஆண்டுகளாக, 1968-69 ஆம் ஆண்டில் இருந்ததைவிட பெருமளவு உயர்வு இன்றி இருப்பதை மத்திய அரசுக்கு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1st March 1972]

எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம். எனவே, செலவைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்து, நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டிவதற்கும் நம்மால் ஆனதைச் செய்துள்ள இந்தியில், இந்த அளவுத் திட்டத்தை வரைந்து நிறைவேற்றியது நியாயமேயாகும். நாம் எதிர்பார்த்த இவ்வுதவி கிட்டாத சூழ்நிலையில், திட்டச்செலவின் விளைவாகவே ரிசர்வ் வங்கியிடம் நமக்கு அதிகப்பற்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. நடப்பாண்டு திட்ட அளவினைக் குறித்தும் நமது பொதுவான நிதிநிலையினைக் குறித்தும், மத்திய நிதி அமைச்சருடனும் மத்திய திட்ட அமைச்சருடனும் திட்ட ஆணைக்குழுவுடனும் கடந்த டிசம்பர் திங்களில் நான் கலந்து பேசினேன்; இம் மாநிலத்தின் 1972-73 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தினை அளவு ரூபாய் 117 கோடியாக இருக்க வேண்டுமென்றும், நடப்பாண்டு திட்டச் செலவு ரூபாய் 114-115 கோடியாக இருக்கலாம் என்றும் அங்கு திட்டத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கேற்ப, உங்கள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்படி, நடப்பாண்டில் ரூபாய் 114.98 கோடி திட்டத்திற்கும், 1972-73-ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 116.63 கோடி திட்டத்திற்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அப் பேச்சுகளின் அடிப்படையில், 1971-72 ஆம் ஆண்டிற்குரிய தேவையான திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவின் விளைவாக ஏற்படும் அதிகப் பற்றை சரி செய்ய மத்திய அரசின் வழிவகை மூலப்பணமாக ரூபாய் 66.33 கோடி வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதில், ரூபாய் 1.99 கோடி இந்த ஆண்டிலேயே மத்திய அரசுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். ரூபாய் 9.95 கோடி 1972-73-ல் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். அரசு வகையிலும் வட்டி வகையிலும் இந்திய அரசுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய இந்தத் தொகைக்காக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

12. வேளாண்மை.—பார் முழுதும் ஏர் முனையில்!—அதனை ஏற்றியிரு முனையாக ஆக்கப் பசுமைப் புரட்சி நடந்துகொள்கிறது. கடன்பெறும் வசதிகளை விரிவுபடுத்தியும், பாசன வாய்ப்புகள், உரங்கள், பயிர் பூச்சி மொல்விகள் முதலியன எளிதாகக் கிட்டும் வண்ணம் செயல்பட்டுவருகின்றன. பிரதமன் தரும் பயிர் வகைகள் நடப்பாண்டில் 59 இலட்சம் ஏக்கரில் விளைவிக்கப்பட்டுள்ளன. 1972-73-ம் ஆண்டின் இதற்கான திட்டக்கு 66 இலட்சம் ஏக்கராகும். சத்துணவில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளனவகையில் தஞ்சை புரதம் நிரூபணம் வகைகளை 1969-70-ம் ஆண்டில் 11 இலட்சம் ஏக்கரில் விளைவித்ததற்கு மாறாக, 1971-72-ம் ஆண்டில் 14 இலட்சம் ஏக்கரில் விளைவித்து வருகின்றன. குடுமியாமலையில் பயிற்சி விதைப்பண்ணை ஒன்றைத் தொடங்கியுள்ளோம். பயறு உற்பத்தி பெருகுமேயானால் நமது மாநிலத்தில் அதன் விலை கட்டுப்படுத்தப்பட வழி ஏற்படும்.

13. வேளாண்மைப் புதிய முறைகள்.—உழவர் பிரச்சனைகளை ஆராய்ச்சி யாளர்களுக்கு எடுத்துரைத்து, ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்ட புதிய முறைகளை

[1st March 1972]

உழவர்களிடம் அறிமுகப்படுத்துவதே வேளாண்மை விரைந்து முன்னேறுவதற்கான சிறந்த வழியாகும். குடுமியாமலையில் ஏனைய ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலும் இந்தப்பணி தீவிரமாக்கப்படும். நெல், பருத்தி, பயறு ஆகிய உற்பத்தி புதிய வகைகளின் மேம்பாட்டில் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் முனைப்புடன் பணி தொடங்கிவிட்டது. நெட்டிமைப் பருத்தியின் வளர்ச்சியில் இப் பல்கலைக் கழகம் விரைந்து கவனம் செலுத்தி அந்தப் பருத்தியின் இறக்குமதியையே நாம் பெரிதும் நம்பியிருப்பதை மட்டுப்படுத்துமெனக் கருதுகிறேன்.

14. வேளாண்மைத் தொழிற் கழகம்.—வேளாண்மைத் தொழிற் கழகம் ஏற்படுத்தியுள்ள பணி நிலையங்களின் வளர்ச்சி மகிழத்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளது. இதுவரையில் டிராக்டர் பழுது பார்க்கும் நிலையங்கள் ஐந்து ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மைத் தொழிற் கழகம் மூலமாக 1971-72-ல் இதுவரை 1,080 டிராக்டர்கள் கொடுக்கப்படும். பயிர் பூச்சி கொல்லி மருந்துகள் தயாரிப்போடு மட்டுமல்லாமல், பல்வேறு வேளாண்மை பயிரிடு பொருட்கள் வழங்குவதிலும் இக்கழகம் கவனம் செலுத்தக் கருதியுள்ளது.

15. வேளாண்மைக் கடன் வசதி.—கட்டுறவுத் துறையில் வேளாண்மைக் கடன் 1966-67-ல் ரூபாய் 31.41 கோடியும், 1970-71-ல் ரூபாய் 44.43 கோடியும் குறுகிய கால, மத்திய கால கடன் வசதி அளித்துள்ளதை ஒப்புநோக்கின், நமது சாதனையின் வெற்றி வெள்ளிடைமையென விளங்கிடும். 1971-72-ல் ரூபாய் 50 கோடியும், 1972-73-ல் ரூபாய் 61 கோடி கடன் வசதியளிக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கட்டுறவு இயக்கத்தின் வாயிலாக வழங்கப் பெறும் நீண்ட காலக் கடன் வசதி, 1966-67-ல் ரூபாய் மூன்று கோடி அளவி லிருந்து 1968-69-ல் ரூபாய் 15.48 கோடியாகவும், 1970-71-ல் ரூபாய் 22.66 கோடியாகவும் உயர்ந்தது; 1971-72-ல் ரூபாய் 29.40 கோடிக்கு உயரும். 1972-73-ல் அதற்கு மேலும் உயருமென எதிர்பார்க்கின்றோம்.

16. கால்நடை வளர்ப்பு.—கால்நடை மருத்துவப் பணியின் சீரமைந்த ஒருங்கிணைப்புத் திட்டத்தை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. 1972-73-ல் பத்து புதிய கால்நடை மருந்தகங்கள் உருவாகும். ஒருசில மாவட்டங்களில் கால்நடை வளர்ச்சிச் சிறப்புத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும். கோழிப்பண்ணையும் பன்றி வளர்ப்பும் சீராக விரைந்து நடைபெறுகிறது. 1970-71-ல் ரூபாய் 3.06 கோடி என்று இருக்கதற்கு மாறாக, 1972-73-ல் கால்நடை வளர்ப்பு உற் றகைப்பில் ரூபாய் 4.30 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

17. பால் வழங்கு திட்டம்.—பால் உற்பத்தித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தியும், பால் சேகரிப்பு, பாலைப் பதப்படுத்துதல், எடுத்துச் செல்லுதல் போன்ற வற்றில் வசதிகளை ஏற்படுத்தியும், நகரங்களின் கூடுதல் பால் தேவையை

[1st March 1972]

நிறைவு செய்து கிராமப் பகுதிகளில் வருமானத்தைப் பெருக்க திட்டமொன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், இந்தியப் பால்பண்ணைக் கழகம் இம் மாநிலத்தில் பால்பண்ணை சீரமைப்பிற்கு ரூபாய் 8.87 கோடி ஒதுக்கியுள்ளது. இது பால்பண்ணைக்குரிய இயல்பான திட்டங்களுக்கு மேற்பட்ட சிறப்புத் திட்டமாகும். 1967-68-ல் 33,000 லிட்டர் பால் நூள் ஒன்றுக்கு உற்பத்தி செய்த மாதவரம் பால்பண்ணை, இப்போது 70,000 லிட்டர் என்ற நிலையை எய்தியுள்ளது. பால் உற்பத்திப் பெருக்குத் திட்டத்தின் கீழ், சென்னை மாநகருக்கு வழங்கும் பால் அளவு, மூன்று இலட்சம் லிட்டர்களாக ஐந்தாண்டுகளில் உயர்த்தப்படும். ரூபாய் 55 இலட்சம் செலவில் சென்னையில் இரண்டாவது பால்பண்ணை அமைத்திட அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. பால் பண்ணைத் தொழில் விரிவடைவதின் மூலம், செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, சேலம், கோவை, நீலகிரி, மதுரை, திருச்சி, தஞ்சாவூர் ஆகிய மாவட்டங்களின் பகுதிகளில் உள்ள குடியானவர்களுக்கு கணிசமான கூடுதல் வருவாய் கிடைக்கும். இத் திட்டங்கள் செம்மையாகச் செயல்படுத்த தமிழ் நாடு பால் பண்ணைக் கழகம் ஒன்று நிறுவப்பட்டுவருகிறது.

18. பாசன வசதி.—பாசன் ஏற்பாடுகளின் பராமரிப்பிற்கான நிதி ஒதுக்கீடு, 1966-67-ல் ரூபாய் 7.89 கோடியிலிருந்து 1971-72-ல் ரூபாய் 14.23 கோடிக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இது 1972-73-ல் ரூபாய் 14.28 கோடியாக அமையும். இந்த நிதியைக் கொண்டு காவேரி, அமராவதி, வைகை, தாமிராணி போன்ற ஆற்றுப் பாசன ஏற்பாடுகளின் பராமரிப்பு வேகமாகச் செயல்படுத்தப்படும். தற்போதுள்ள பாசன ஏற்பாடுகளைத் தக்க முறையில் மாற்றி அமைப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை அரசு ஆய்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. தஞ்சைப் பாசன ஏற்பாட்டைப் புதுமைப்படுத்தும் நமது செயற்குறிப்புகளுக்கு உலக வங்கி மதிப்பீட்டுத் துறைக்குழுவினர் ஒப்புதல் அளித்திருந்த போதிலும், மத்திய அரசு, தொழில் துட்ப அனுமதியை வழங்கியிருந்த போதிலும், நாம் எண்ணியவாறு புதுமைப்படுத்தும் பணிகள் நடைபெற முடியாமல் தடைப்பட்டு விட்டன. வேளாண்மை உற்பத்தி நிலையும், நீர்வளத்தைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவதையும் எண்ணிப்பாராமல் இன்றியமையாத இத் திட்டத்தின் செலவை ஒதுக்கி வைப்பது, பொருளாதார வளர்ச்சிக் கண்ணோட்டத்தில் விவேகமுடையதல்ல என்பதை பன்முறையெடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இத்தகைய நேரங்களில் மத்திய அரசு தலையிட்டு மாநிலங்களுக்கிடையே உள்ள தண்ணீர் தகராறுகளுக்கு நியாயமான தீர்வு காணவேண்டுமென்றே எவரும் விரும்புவர்.

19. கங்கை-காவிரி இணைப்பு.—மாநிலங்களுக்கிடையில் தண்ணீர் தகராறுகள் ஏற்படாமலே இருக்கவும், எழுந்த பிரச்சினைகள் எளிதில் தீர்த்திட ஏற்ற வழியாகவும், கங்கை நதி தீர்த்திலிருந்து காவிரி நதி தீரம்

[1st March 1972]

வரையில் வளங்கொடுக்கச் செய்யும் திட்டமாகவும், இந்தியப் பெருநாட்டின் ஒற்றுமைச் சங்கிலியாகவும் காவிரியுடன் கங்கையை இணைக்கும் மகத்தான திட்டத்தை உடனடியாகத் தொடங்கவேண்டுமென்று மாநில அரசின் சார்பில் மத்திய திட்ட அமைச்சருடனும் நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சருடனும், நான் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியுள்ளேன். அந்த மிகப் பெரிய திட்டத்தில் கங்கை காவிரி இணைப்புக்கிடையே கோதாவரி கிணற்று போன்ற நதிகளும் இணைக்கப்படும். முதலில் காவிரியுடன் அந்த நதிகளை இணைத்தும், அதே போல வடக்கே மகாநதி போன்றவைகளை கங்கையுடன் இணைத்தும், அதன் தொடர்பாகக் கங்கை காவிரி நதியை இணைக்கும் திட்டம் மேற்கொள்ளப் பட்டால், படிப்படியாக தொடர்புடைய மாநிலங்கள் பரப்பெற்று, ஓரிடத்தில் வெள்ளப் பெருக்கும் பிரதேசரிடத்தில் வறட்சியும் என்கிற ஏற்றத் தாழ்வான நிலையும் மாறிடக்கடும். அதற்கான ஆரம்ப பணிகளை மத்திய அரசு மேற்கொள்ளவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

20. புதிய பாசனத் திட்டங்கள்.—மாநிலம் முழுவதும் பாசன வசதி பெறும் பழைய ஆயக்கட்டுகளை நிலைப்படுத்தவும், புதுப் பாசனம் பெறும் ஆயக்கட்டுகளைப் பெருக்கிடவும் தொடங்கப்பட்ட சின்னாறு, பாப்பலாறு, பாலாறு-பொரத்தலாறு, தண்டார, நத்தன் கால்வாய், கருப்பாநதி, பொன்னியாறு, பிளவுக்கல் ஆகிய திட்டங்களுக்கு, 1972-73-ஆம் ஆண்டு ரூபாய் 3.90 கோடி செலவுரிக்கப்பட இருக்கிறது; இது உட்பட பாசன வசதிகள் ஏற்படுத்த ரூபாய் 8.17 கோடி மூலதனக் கணக்கில் திட்டத்தில் செலவிடப்பட இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

21. மின் வசதி.—மின்னொளி வசதி இல்லாத கிராமங்களே தமிழகத்தில் இல் தாத நிலைமை உருவாக்குவோம் என்று இந்த அரசு மேற்கொண்ட குளுரையின் அடிப்படையில் 1971-72-ம் ஆண்டு இறுதியில் மின்வசதி பெற்ற கிராமங்களின் எண்ணிக்கை 50,900 என இருக்குமென மகிழ்வுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1972-73-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் நமது குறிக்கோள் தமிழக முழுவதும் பெருமளவில் நிறைவேறிவிடும்.

22. புதிய மின் உற்பத்தித் திட்டங்கள்.—அதிக அளவு மின்சார உற்பத்திக் கான திட்டங்களை நாம் உடனடியாக வகுக்க வேண்டியுள்ளது. தூத்துக் குடியில் அனல்மின் நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்தும் திட்டம் நம்மிடம் உள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு விரைவில் இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கும் என நம்புகிறோம். நெய்வேலி அனல் மின் உற்பத்தி இயந்திரச்சாலையை முழுவதும் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வகையில், இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டும் வேலை இன்றியமையாததாகிறது. கல்பாக்கம் திட்டத்தின் வேலை களையும் இந்திய அரசு விரைவுபடுத்துமென நம்புகிறேன். நமது மின்னிணைப் பில் 100 மெகாவாட் மின் உற்பத்தியை அதிகரித்துக்கொள்ளும் வகையில்

[1st March 1972]

பாண்டியாறு-புன்னப்புழா திட்டத்திற்கு காலம் தாழ்த்தாது ஒப்புதல் அளிக் குமாறு கோர அரசை விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

23. சாலைகள், போக்குவரத்து வசதி.—வரும் ஆண்டில், சாலை மேம்பாட்டிற்கு கான புதிய செலவுகளுக்காக ரூபாய் 3.68 கோடிக்கும், சாலை பராமரிப்புக்காக ரூபாய் 6.63 கோடிக்கும் வகை செய்துள்ளோம். இதுதவிர, தேசிய நெடுஞ் சாலைகளுக்காக 1971-72-ல் ரூபாய் 5.44 கோடி நம் மாநிலத்தில் செலவிடப்படும். இந் நிதி நிலை அறிக்கையில் அடங்கியுள்ள அரசின் முக்கியமான முடிவு ஒன்று 1,000 மைல் நீளமுள்ள பேருந்துகள் செல்லும் ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகளை அரசு மேற்கொள்ளுவது பற்றியதாகும். இதனை இந்த அவை வரவேற்குமென நம்புகிறேன். இந்த அவையின்முன் நான் அறிவிக்க விரும்பும் இன்னொரு முக்கியமான செய்தி, ரூபாய் 5.33 கோடி செலவாகும் பாம்பன் பாலத்திற்கு மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது என்பதாகும். இதனையொட்டி, நெடு நாட்களாக நாம் வேண்டியவரும் சேதுசமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டத்திற்கும் மத்திய அரசு விரைவில் ஒப்புதல் அளிக்குமென நம்புகிறேன்.

24. கிராம முன்னேற்றம்.—சமதர்ம அரசின் முதன்மையான பணிகளில் ஒன்று, நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் இடையேயுள்ள ஏற்றத்தாழ்வை அகற்றுவதாகும். அந்த அடிப்படையில் நமது அரசு கிராமப்புற முன்னேற்றத்தில், கிராம மக்களின் நல்வாழ்வில் தொடர்வதில்லாத அக்கறையைத் தொடர்ந்து காட்டிவருகிறது. எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்னொளி எளிதடைப்போல, எல்லாக் கிராமங்களிலும் எல்லா வசதிகளும் இருந்திடச் செய்ய வேண்டுமென்பதே அரசின் குறிக்கோளாகும். பெரும் பாலான கிராமங்களில் இணைப்புச் சாலைகள் இல்லை; குடிநீர் வசதியில்லை. இந்தத் தொல்லை நீர பல்லாண்டு காலமாகத் தவம் கிடக்கும் பட்டிக்காட்டு பாமர மக்களை மகிழ்ச்சி செய்ய வேண்டிய மகத்தான பொறுப்பு, சாமான்ய மக்களின் பிரதிநிதிகளான நமக்குத்தான் உண்டு என்பதை நாடறியும். சிறுநூர்கள் அனைத்துக்கும் சீர்மிகு சாலைகள் அமைத்திடவும், குடிநீர் வசதி அளித்திடவும் 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகுமெனினும், அதனை யெண்ணி பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டேயிருந்தால் அந்த நல்ல காரியத்திற்கு கான தொடக்க விழாவில்கூட நம்மால் அடியெடுத்து வைக்க முடியாமல் போய் விடும். அந்தப் பயன்மிகு காரியத்தைப் படிப்படியாகச் செய்து முடித்திட வேண்டுமென உறுதி செய்து, முதற்கட்டமாக ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் மாநிலம் முழுவதும் 1,500 மக்களும் அதற்கு மேற்பட்டவர்களும் வாழ்கின்ற கிராமங்களை முக்கிய சாலைகளுடன் சேர்க்கும் இணைப்புச் சாலைகளை அமைப்பதென்றும், அதற் கிடையே உள்ள சிறிய கிராமங்களை இணைக்கும் திட்டத்தையும் சேர்த்து நிறை வேற்றுவதென்றும், அதற்காகும் செலவிற்கு மோட்டார் வாகன வரி மீது 10 சத வீதம் உபரி வரி விதிப்பதென்றும் முடிவு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதற்காக

[1st March 1972]

கிராமச் சாலை வளர்ப்பு நிதியொன்று அமைக்கப்படுகிறது. இதற்கு மேலாக, ஒன்றியங்கள் தங்கள் பகுதியிலுள்ள சிறுநூர்களை இணைப்பதற்கான சாலைகளை அமைப்பதற்காகவும், குடிநீர் வசதியைப் பெருக்குவதற்காகவும் ஊரகத் தீர்வை மேல்வரி (Local Cess Surcharge) 1½ ரூபாய் வரை விதிக்கலாம் என்று இப்போதிருப்பதை 2½ ரூபாய் வரையில் விதிப்பதற்கு ஒன்றியங் களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்படும். அரசுக்குள்ள நிதிப் பற்றாக்குறையின் காரணமாகவும், அதே நேரத்தில் தீவிரத் திட்டமிட்டு இணைப்புச் சாலை வசதி சீரையும் குடிநீர் வசதிகளையும் எல்லாக் கிராமங்களும் பெறவேண்டுமென்பதற் காகவும் இத்தகைய ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. குடிநீர் வாரியம் செயல் படுத்துகிற நகர் குடிநீர் வழங்குத் திட்டத்தில் ஆயுள் சுட்டுறுதி கழகத்தின் உதவியைப் பெறுவது போலவே, கிராமப்பகுதி குடிநீர் வழங்குத் திட்டத்திற்கும் ஆயுள் சுட்டுறுதி கழகத்தின் உதவியை நாம் நாடி யுள்ளோம்.

25. மக்கள் நல்வாழ்வு : மக்கள் நலம் பேணுதற்கும், பொதுவான புறத் தூய்மை அமைவதற்கும் இந்த அரசு எடுக்கும் முயற்சிகள் மேலும் தீவிரப் படுத்தப்படுகின்றன—பரவலாக்கப்படுகின்றன—என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக 1966-67-ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 16.75 கோடி ஒதுக்கீடும், 1971-72-ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 33.38 கோடி ஒதுக்கீடும், 1972-73 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 34.69 கோடி ஒதுக்கீடும் செய்யப்பட்டிருப்பதை ஒப்புநோக்கிட வேண்டு கிறேன்.

மதுரை, கோவை, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் மருத்துவக் கல்லூரி மேம்படுத்தும் புதிய ஏற்பாடுகள்—

குடந்தை, ஆத்தூர், திருப்பத்தூர், தென்காசி ஆகிய இடங்களில் 32 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனைப் பிரிவுகளைக் கட்டுதல்—

தானிப்பாடி, திட்டக்குடி, வள்ளிபுரம், காரைக்குடி, மேட்டூர் அணை ஆகிய இடங்களில் மருத்துவமனைப் படுக்கைகளை அதிகப்படுத்துதல்—

ஆகியவை இந்த ஆண்டு மேற்கொள்ளும் திட்டங்களாகும். இந்தத் துறையில் புதிய வளர்ச்சித் திட்டமொன்றை அறிவிக்க விரும்புகிறேன். மாவட்ட கழகங்கள் ஏற்கனவே நடத்தி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைத்த இருதூற்றுக்கு மேற்பட்ட மருந்தகங்களை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்ற ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நீண்டநாள் முறையிட்ட ஏற்றுக்கொண்டு, முதற்கட்டமாக 1972-73-ஆம் ஆண்டில் 45 ஒன்றிய மருந்தகங்களை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள முன்வந்துள்ளது.

[1st March 1972]

26. கல்வி: 1967-68-ஆம் ஆண்டு 'கல்வி' என்ற தலைப்பின்படி ஒதுக்கிய தொகை ரூபாய் 53.56 கோடியென்பதற்கு மாறாக, 1972-73-ஆம் ஆண்டு ரூபாய் 89.85 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வித்துறையில் முன்னேறியுள்ள நாடுகளின் கல்விச் செலுமையை நமது அறிவுக்கூடங்களில் மணங்கமழ்த்து மலரச் செய்வதற்கு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தும் வகையில் நிபுணர் குழு ஒன்றினை அமைக்க அரசு முடிவெடுத்துள்ளது.

27. தமிழகத்தை விட்டு வெளியேறி வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களில் பலர் பணி புரிகின்றனர். அவர்களில் சிலர் தமிழகத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அழைக்கப்பட்டு, அவர்கள் கற்றுள்ள புதிய மேம்பாட்டு முறைகளை இங்குள்ள நிலையங்களில் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்றதாக ஒரு புதிய திட்டத்தை அரசு மேற்கொள்கிறது. அத்தகையோரில் தகுதி படைத்த ஐம்பது பேருக்கு உயர்பணி உதவித் தொகை (Fellowships) அளிக்கப்படும். அதற்கு "தமிழ் நாடு உயர்பணி உதவித்தொகைத் திட்டம் (Tamil Nadu Fellowship Scheme)" எனப் பெயர் இடப்படும். ஆறு திங்கள் முதல் ஓராண்டுக் காலம் வரை, அவர்கள் நம் நாட்டிலுள்ள கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்ற இத் திட்டம் வாய்ப்பளிக்கும்.

28. அரிசன, பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலன்: அரசின் மேம்பாட்டு திட்டங்களிலே, அரிசன, பிற்பட்ட வகுப்பினரது நலன்களுக்கான திட்டங்கள் முக்கிய இடத்தை தோடாந்து பெற்று வருகின்றன. 1966-67-ல் ரூபாய் 3.59 கோடி மாநில அரசு ஒதுக்கியிருந்ததற்கு மாறாக, 1972-73-ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 8.41 கோடி அரிசன வகுப்பினர் மேம்பாட்டிற்காக மொத்தம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. மத்திய அரசிடமிருந்து இதற்கென தனித்த நிதி ஒதுக்கம் நிறுத்தப்பட்டுவிட்ட போதிலும், இந் நிதி ஒதுக்கத்தை நாம் செய்துள்ளோம். இவ்வரசு பொறுப்பேற்ற நிலையில் 2,400 அரிசனக் குடியிருப்புகள் மின் வசதி பெற்றிருந்தன; நாம் எடுத்த நிவர முயற்சிகளின் பயனாக இன்று 15,600 அரிசனக் குடியிருப்புகள் மின்னொளி பெற்றுத் திகழ்வதை மகிழ்வுடன் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலன்களுக்காக 1966-67-ல் ரூபாய் 0.91 கோடி மாநில அரசு செலவிட்டதற்கு பதிலாக, 1972-73-ல் மொத்தம் ரூபாய் 4.68 கோடி செலவிட வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

29. கைத்தறி நெசவாளர்கள்—நமது மாநிலத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் நலன்களுக்கான திட்ட நிதி ஒதுக்கம் 1966-67-ல் ரூபாய் 1.82 கோடியாக இருந்ததற்கு மாறாக, 1971-72-ல் ரூபாய் 2.03 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டது; 1972-73-ல் ரூபாய் 2.24 கோடியாக மேலும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கைத்தறித்

1st March 1972]

தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிப்பதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அக்குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு விரைவில் பெற்று, ஆய்ந்து முடிவுகள் எடுக்கும்.

30. தொழிலாளர் நலன்.—அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சில வருந்தத் தக்க நிகழ்ச்சிகள் தொழிலாளர் பிரச்சினைகளில் உருவாயிற்றெனினும், மாநில மேற்குமுள்ள தொழிலாளர் நலனில் இந்த அரசு மிகுந்த அனுதாபத்துடன் அக்கறை காட்டி வந்துள்ளது. இந்தியாவின் வேறு பல பகுதிகளோடு ஒப்பிடும் போது, தமிழகத்தில் தொழிலாளர் பிரச்சினைகளில் அரசு கடைப்பிடித்து வரும் தீவிரப் போக்கினை நடுநிலையாளர் உணர்ந்து பாபாட்டென ரேயவர், வன் முறையாளர்களும், சமூக விரோதிகளும், சில கிளர்ச்சிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்போது சட்டம், ஒழுங்கினைக் காத்து அமைதி நிலவிடச் செய்யும் பொறுப்பை இந்த அரசு தட்டிக் கழித்துவிட இயலாது.

31. கோவையில் மூடப்பட்ட ஐந்து ஆலைகளைத் தொழிலாளர் நலனுக்காக ஏற்கனவே இந்த அரசு திறந்ததும், அதற்கு முன்பு வேலையின்றிப் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டு இலட்ச ரூபாய் நிவாரணத் தொகை அளித்ததும், இப்போதும் மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறந்திட மத்திய அரசோடு வாதாடு வதோடு நில்லாது பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு மூன்று இலட்ச ரூபாய் நிவாரணத் தொகை அளிக்க முன்வந்ததும், ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணத் தொகை அளித்ததும், தொழிலாளர் நலனுக்காகவே கோவை டெக்ஸ்டைல், சதர்ன் ஸ்டீல்சுரஸ், லாஸ்கோ ஆகிய தொழிற்சாலைகளை அரசு பொறுப்பேற்று நடத்த முன்வந்ததும் அவர்களால் அரசு கொண்டுள்ள அன்பின் அடையாளங்களேயாகும்.

32. பொருளாதாரக் குவியல் முறையை அகற்றி சமதர்ம சமுதாயத்தை கீழ்விட, கூட்டுறவுத் துறை, அரசுத்துறைகளில் தொழில் வளர்ச்சி காண வேண்டும். இந்தத் துறைகளில் நடைபெறும் தொழில்களில், தொழிலாளர் கூளுக்கு நிர்வாகத்திலும், பங்கு மூலதனத்திலும் இடம் அளித்து நிர்வாகி கூறும், தொழிலாளிகளும் சேர்ந்து தொழிலை நிர்வகிப்பதற்கு வழிவகை காண்பது ஒரு புதிய கொள்கைத் திட்டமாகும். இதில் தொழில் சேருவரும் தொழிலாளர் நலன் பாதுகாக்கப்படவுமான சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய்ந்து பரிந்துரை செய்ய ஒரு குழு நியமிக்கப்படும்.

33. தொழில் வளம்.—தமிழக அரசு இடைவிடாது எடுத்துள்ள முயற்சிகளின் பயனாக மத்திய அரசு, சேலம் உருக்காலைக்கான ஆக்கப்பணிகளை விரைவுபடுத்துவதற்கு இணக்கம் தெரிவித்திருப்பதற்கு நன்றி கூறுவதோடு,

[1st March 1972]

சேலம் திட்டத்திற்குத் தடைகளாக இடையில் வந்த சில பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டு விட்டதற்கும் மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளுநர் உரையில் மாநில அரசின் தொழிற்கொள்கையும், தொழில் வளர்ச்சிக்கு அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு கிடைத்த வெற்றிகளும் விரிவாக இடம்பெற்றதை பேரவை உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவர். 1971-ஆம் ஆண்டில் இதுவரையில் மத்திய அரசிடமிருந்து நமது அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளின் விளைவாக 40 அலுவலக கட்டிடங்களும் 45 உரிமங்களும் புதிய தொழில்கள் தொடங்குவதற்குக் கிடைத்துள்ளன.

34. அரசு அலுவலாளர்கள்.—அரசு எடுக்கும் முடிவுகளைச் செயல்களாகத் தொடுக்கும் அரசு அலுவலாளர்களின் வாழ்வில் நிம்மதியிருக்க வேண்டுமென்ற குன்றா விழைவுடன், இரண்டாவது ஊதியக்குழு அமைத்து ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 23 கோடி அளவுக்கு ஊதிய உயர்வு அளித்துள்ள இந்த அரசு, அண்மையில் அவர்களது மிக முக்கியமான முறையீடு ஒன்றை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. பல்லாண்டு காலமாக அவர்களை அடிமை மனப்பான்மையுடன் நடத்தி வருவதாக அவர்களால் கருதப்பட்டதும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டதுமான ரகசியக் குறிப்பேட்டு முறையை அடியோடு ரத்து செய்து விட்டோம். பதவி உயர்வுகளுக்கு, அலுவலர்கள் மீது வெளிப்படையாக சாட்டப்பெற்ற குற்றச் சாட்டுக்கள் நிரூபிக்கப்பட்டு அதற்கான ஆதாரக் குறிப்புகள் இருந்தால் அவைகளை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் போதுமானது. ரகசியக் குறிப்போ, திறந்த குறிப்போ தேவையில்லை.

35. ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை ஏற்று, 1972 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் வீட்டு வாடகைப்படி விகிதங்களை மேலும் உயர்த்த வகை செய்யப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இதன் பயனாக சென்னை நகரில் 1972 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல், ஊதியத்தில் 12 சத வீதமும், கோவை, மதுரையில் 8 சத வீதமும், இரண்டாம் நிலைப் பகுதிகளில் 6 சத வீதமும், மூன்றாம் நிலைப் பகுதிகளில் 4 சத வீதமும் ஆக வீட்டுவாடகைப்படி உயர்த்தப்படுகிறது. இதன் விளைவாக ரூபாய் 1.82 கோடி ஆண்டொன்றுக்கு கூடுதல் தொடர் செலவை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. நிதி இடர்ப்பாடுகள் மிகுந்த இந் நிலையிலும் தனது அலுவலாளர்களால் அரசுக்குள்ள ஆழ்ந்த அக்கறையை இம் முடிவுகள் எடுத்துக் காட்டுமென நான் நம்புகிறேன். மேலும் அரசு அலுவலாளர்களிடமிருந்தும், ஆசிரியர்களிடமிருந்தும் இரண்டாவது ஊதியக் குழுவில் தங்களுக்கேற்பட்டுள்ள முரண்பாடுகளை (anomalies) களைவதற்காக இதுவரை அளிக்கப்பட்டுள்ள முறையீடுகளைப் பரிசீலித்து ஆறு திங்களுக்குள்ளாக அரசுக்குப் பரிந்துரைகளை வழங்க அரசுத் தலைமைச் செயலாளர் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்படும்.

1st March 1972]

36. தமிழ் நாடு வாணிபக் கழகம்.—ஏறிவரும் விலைவாசிகளுக்குக் காரணம், மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி உயர்ந்திருக்கிறது என்று கூறி நிம்மதி பெற்றுவிட முடியாது. வாங்கும் சக்தி எட்டிப் பார்க்க முடியாத ஏழை எளிய மக்கள் ஏராளமாக வாழ்ந்திடும் நாட்டில் இந்தப் பிரச்சினை அனைத்திற்கிய அளவில் பரிசீலித்துத் தீர்க்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். நமது தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் உணவுப் பொருள் வாங்கி வழங்கும் கழகம் (Civil Supplies Corporation) ஒன்று அண்மையில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் பணி, அரிசி முதலிய ஒன்றிரண்டு பொருள்களை ஓரளவு வாங்கி தேக்கி வைத்து, விலையேறும்போது நியாய விலையில் மக்களுக்கு வழங்குவது என்பதாகும். குறிப்பிட்ட அளவில் தொடங்கியுள்ள இந்த முயற்சியை மேலும் விரிவுபடுத்தி, மாநில ரீதியாக நம்மால் முடிந்த அளவு விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த, தமிழ் நாடு வாணிபக் கழகத்தை நிறுவுவதற்கு விரைவான நடவடிக்கைகள் குறுகிய காலத்திற்குள்ளாக எடுக்கப்படும்.

37. பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு.—ஏற்பது இகழ்ச்சி என்றால் தமிழ் மூதாட்டி. இகழ்ச்சி யாருக்கு? ஏற்பவருக்கு அல்ல! அவர்கள் ஏற்பது; அதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நமக்குத் தான் இகழ்ச்சி. தமிழகத்தில் அறுபதாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பிச்சைக்கார சகோதர சகோதரிகளும், ஆரூயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்களும் நம் உடன்பிறப்புக்களேயாவர். அவர்கள் வறுமைச் சகதியில் நெளியும் புழுக்களாய் வாடிடும் கொடுமை காணச் சகியாது. இந்திய நாட்டிலேயே முதல் மாநிலமாக, நமது தமிழகத்தில் சென்ற ஆண்டு ஜூன் திங்கள் மூன்றாம் நாள் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதி தொடங்கப் பெற்றது. என் பணிவான வேண்டுகோளுக்கு வினங்க, கருணையுள்ளவ் கொண்ட பொதுமக்கள் சில மாதங்களிலேயே ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதியினை வாரி வழங்கினர். பரனூர், உருந்தூர்பேட்டை, பர்கூர் ஆகிய மூன்று இடங்களில் தொழுநோய் இரவோர்க்கான விடுதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்தம் அவதி நீக்கிடும் வண்ணம் தீவிரத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, நமது மாநிலத்தில் பிச்சைக்காரரே இல்லையெனும் புது நிலை ஏற்படுத்த அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. அதற்குத் தொடர்ந்து நல்லகம் வாய்த்தோர் நிதி குவித்திட வேண்டுகிறேன். அத்துடன் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லங்கள் மேலும் அமைத்திடவும், அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளித்திடவும், அவர்களைப் பராமரித்திடவும் அவர்களுக்குத் தொழில் பயிற்சி அளித்திடவும் ஆகிய செலவுகளுக்காக, அன்பளிப்பு நிதிகள் மட்டும் போதுமானவையல்ல என்ற நிலையில், குதிரைப் பந்தயவரி, பந்தயம் பிடிப்போர், பந்தயக் கணக்கு இயந்திரம் மீது 15 சத வீதத்திலிருந்து 20 சதவீதமாகவும், மற்றவர்கள் மீது 20 சதவீதத்திலிருந்து 25 சதவீதமாகவும் உயர்த்தப்படும். இதன் வாயிலாக ஆண்டுக்கு ரூபாய்

[1st March 1972]

ஐம்பது லட்சத்திற்குக் குறையாமல் கட்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தக் கட்டுதல் வருவாய் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதிக்கு அளிக்கப்படும்.

38. நிலச் சீர்திருத்தம்.—சமதர்ம வழியில் நடைபயிலும் இந்த அரசு, நிலப் பிரபுக்கள் முறையைக் களையெடுத்து உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் உண்மைப் பயனை அறுவடை செய்ய, முனைந்து முன்னேறுவதை அனைவரும் உணர்வர். 1961-ம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட உச்ச வரம்புச் சட்டம், விரிவான நீண்டகால எச்சரிக்கை விளம்பரத்துடன் கொண்டு வரப்பட்டதால், சட்டம் வருவதற்கு முன்பே அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் தந்திரங்களில் நிலக்குபேரர்கள் ஈடுபட்டு, பிளாமி முறையிலும்—ஏராளமான தங்குதடையற்ற விதிவிலக்கு வாய்ப்புக்களிலும் தங்கள் பார்த்த நிலப்பரப்பை மறைத்துக் கொண்டு நிமிர்ந்து நின்றார்கள். சட்டமோ நாணிக்கோணி தலை தாழ்த்திக் கொண்டது. அந்த நிலை மாற்ற இந்த அரசு, 1970 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் ஒரு உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை பதினைந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்ற அளவில் திடீரென அறிவித்து, அதன் தொடர்பாக கரும்பு, மேய்ச்சல் காடுகளுக்கான விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்துள்ளது. இந்த புரட்சிகர சட்டம் போலையில் நிறைவேறி, குடியரசுத் தலைவரின் அங்கீகாரம் கிடைத்து, அதற்கான பணிகள் நடைபெறத் தொடங்கியுள்ளன. பல்லாண்டு காலமாக விட்டுமனை சொந்தமாற்றிருந்த விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குக் குடியிருப்பு மனைகளைச் சொந்தமாக்க நாம் நிறைவேற்றிய சட்டத்திற்கு குடியரசுத் தலைவரின் அங்கீகாரம் கிடைத்து, அந்தப் புனிதப் பணியும் தஞ்சைத் தாணியில் சென்ற திங்கள் 27 ஆம் நாள் திருவையாற்றில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

39. நிலச் சீர்திருத்தத்தின் மற்றொரு கட்டமாக புதிய அறிவிப்பு ஒன்றினைச் செய்ய விரும்புகிறேன். நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தில் உள்ள விதிவிலக்குகளின் மூலம் ஏராளமான நிலங்கள், அரசு கையகப் படுத்த முடியாத நிலையில் உள்ளன. நமது அரசாங்கக் கொள்கையின் அடிப்படையில் ஏற்கனவே கரும்பு, மேய்ச்சல் நில விதிவிலக்குகளை நீக்கியிருக்கிறோம். அதனைத் தொடர்ந்து அரசியல் சட்டம் செயல்படத் தொடங்கிய 1950 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 26 ஆம் நாளுக்குப் பிறகு பதிவு செய்யப்பட்ட அறக்கட்டளைகளில் (Trusts) கல்வி, மருத்துவம் ஆகிய பெயரால் உள்ள அறக்கட்டளைகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் அந்த அறக்கட்டளைக்கென ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டு, 1950 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 26 ஆம் நாளுக்குப் பிறகு பதிவு செய்யப்பட்ட ஏனைய அறக்கட்டளைகளுக்குள்ள நிலங்களுக்கான விதிவிலக்குகள் அனைத்தும் அறவே நீக்கப்படும் என்றும் இந்த மாமன்றத்தில் அறிவிக்கிறேன். இதற்குரிய சட்டம் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டு வரப்படும்.

[1st March 1972]

இலேதெனியில் ஒரு குடும்பத்துக்கு அதிக அளவு 60 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை வைத்திருக்கலாம் என்ற அளவை, 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றும் இன்று முதல் மாற்றியமைக்க, வேண்டிய திருத்தங்கள் சட்டத்தில் செய்யப்படும்.

40. கடன் நிவாரண சட்டம்.—நாட்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சி யெனும் தருவுக்கு, கிராமப் பொருளாதார வளர்ச்சியின் அடிப் படைகள்தான் வளமூட்டும் வோகனாகத் திகழ்கின்றன. நிலத்தை தம்பி வயிற்றைக் காக்கும் எண்ணிறந்த ஏழை விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை, கடன் சுமை கழுத்தை அழுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதிக வட்டிக்கு தனிப் பட்டோரிடம் கடன்கள் பெறுவதும், அந்த வட்டியே முதலைவிட அகிகமாகப் பெருகிப் பயமுறுத்துவதும், திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் திண்டாடுவதும் நம் கண்ணெதிரே காணும் காட்சியாகும். அலேபோல் குறைந்த வருமான மூள்ள தொழிலாளர்கள், உழைப்பாளிகள், அரசு அலுவலாளர்கள், தனிப்பட்டோரிடம் கடன்கள் பெற்று தாங்கவொண்ணா வட்டி விதித்தால் கடன் பளு கலைக்கேறத் தவித்திருக்கின்றனர்.

இந்த அவல நிலை போக்குவதற்கு, 1938 ஆம் ஆண்டு விவசாயிகள் நிவாரண சட்டத்தின் அடிப்படையில் கடன் நிவாரணங்களை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப் புதிய சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதோடு, மேலும் குறைந்த வருவாயுள்ள தொழிலாளர்கள், உழைப்பாளிகள், அரசு அலுவலாளர்கள் ஆகியோருக்கும் நிவாரணம் வழங்குகிற வகையில் அவர்களது கடன் சுமையைக் குறைக்கவும் சட்டம் கொண்டுவரப்படுமென்பதைக் களிப்பு போங்கிட அறிவிக்கிறேன்.

41. இது தவிர, நிலக் குத்தகைதாரர்கள் நில உடைமையாளர்களுக்குத் தர வேண்டிய பழைய நிலுவையை நான்கு ஆண்டுகளில், ஆண்டுக்கொரு தடவையாக செலுத்திட வேண்டுமென்று, குத்தகைதாரர்களுக்கு வசதியாக 1968 ஆம் ஆண்டில் சட்டம் இயற்றியுள்ளோம். இந்தத்தவணைக் காலச் சலுகை கிடைத்தும் கூட குத்தகைதாரர்கள் நில உடைமையாளர்களுக்குச் செலுத்திட வேண்டிய பழைய நிலுவைகளை முழுதும் செலுத்தமுடியாமல் இடர்ப்படுவதால் அவர்கள் துயரைத் துடைக்கும் வகையில், இந்த நடப்புப் பசலிக்கு அவர்கள் நில உடைமையாளர்களுக்குத் தரவேண்டிய குத்தகையை பாக்கியின்றித் தந்திருப்பவர்களாக இருப்பார்களேயானால், அவர்கள் 1971 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் 30-ம் நாள் முடிய (1380-வது பசலி முடிய) செலுத்தவேண்டிய பழைய குத்தகை நிலுவை அனைத்தும் ரத்து செய்யப்படுவதற்கான சட்டம் இந்தக் கூட்டத் தொடரில் கொண்டுவரப்படும் என்பதை மிக்க மகிழ்வுடன் அறிவிக்கின்றேன்.

[1st March 1972]

42. மாநில சுயாட்சி.—ஏழை நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் நல் வாழ்வின்மையே மையமாகக் கொண்டு அந்தச் சாமானிய மக்களின் பிரதிநிதிகளாக ஆளும் பொறுப்பிலிருந்து, எத்தனையோ எதிர்ப்புக்களுக்கிடையேயும், உயர் மட்டத்திலிருப்போரின் உறுமல்களுக்கிடையேயும், “இதுகள் ஆள்வதா?” என்ற ஏகடியங்களுக்கிடையேயும்—மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு எனக் கொண்டு, பழைய அந்தஸ்துக்கள், குடும்பப் பெருமைகள், குலப்பெருமைகள் எதுவுமற்றப் பராரிகளின் தோழர்களாய், அரசுக் கடமையாற்றி, இருக்கின்ற அதிகாரங்கள், வசதிகள், வாய்ப்புக்களை அடிப்படையாக வைத்து சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் அழுத்திக் கிடக்கும் மனித தெய்வங்களை ஆராதனைக்குரிய வர்களாக ஆக்க, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வாயிலாகவும் இதற்கு முன்பு வெளியிடப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகள், திட்டங்கள் வாயிலாகவும் பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை, எங்களைத் தாழ்வாகக் கருதியிருக்கும் எங்கள் முற்போக்கு எண்ணங்களைத் தாழ்வாகக் கருதிடாதவர்கள் காய்தல் உவத்தலின்றிச் சிந்தித்திடுவர் என நம்புகிறேன்.

43. நமதரசுக்குள்ள அதிகார வரம்புகளுக்கேற்றவாறு, பின்னடைந்தோர், தாழ்த்தப்பட்டோர், தவித்து நிற்போர் நெஞ்சுயர்த்த ஆவன செய்துள்ளோமெனினும், உடனடியாகச் சந்தித்துத் தீர்வு காண வேண்டிய பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு அதிகாரமோ, நிதியாதரமோ, குறைந்த பட்ச உரிமைகளோ கூட இல்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

44. இதற்குத் தலையாய காரணம் இந்திய அரசமைப்பு, ‘கூட்டாட்சி’ என்று கூறப்பட்ட போதிலும் ‘ஒன்றியம்’ என்ற சொல்லே அரசமைப்புச் சட்டத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு, அதன் தொடர்பாக ‘கூட்டாட்சி’ கோட்பாடுகளுக்கு முரணான பல வகையுறைகள் சேர்க்கப்பட்டுவிட்டன. ஒன்றியம் என்பது பெயரளவுக்காகி, ஒற்றையாட்சிப் போக்கு மிகுந்து விட்டதென்பதையும் மறுக்க இயலாது. அதிகாரப் பிரிவில் மத்திய அரசின் பக்கம்தான் தாசுத்தட்டு தாழ்ந்து நிற்கிறது. உயர்ந்து நிற்கும் தாசுத் தட்டை அண்ணாந்துப் பார்த்து பெருமூச்சு விடும் நிலைதான் மாநிலங்களுக்கு!

“மாநில விவகாரங்களில் மைய அரசு தலையிட பெருமளவு வாய்ப்புக்கள் காண்கின்றன. இதன் மூலம் மாநிலங்களின் சுயாட்சி உரிமை பாதிக்கப்படுகின்றது”.

என்று இராஜமன்னார் குழுவினர் அறுதியிட்டுக் கூறியுள்ளனர்.

இப்போதுள்ள அமைப்பில் மாநிலங்களில் சட்ட மன்றங்கள் இருப்பதும், முதலமைச்சர், மற்றும் அமைச்சர்கள் இருப்பதும் சுயாட்சிதானே என வாதிடுவோர் உண்டு. தனக்குத் தேவையற்ற அதிகாரங்கள் பலவற்றை மத்திய

[1st March 1972]

அரசு மாநில அரசிடமிருந்து பறித்துக் கொண்டும்—மாநில அரசுகளுக்குத் தேவையான பல அதிகாரங்களை பகிர்ந்தளிக்காமலும் இருக்கின்ற நிலை, சுயாட்சித் தத்துவத்தின் முழுமையைக் காட்டுவதாகாது. காலதாமதமின்றி மக்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்திடவும், நிதிக் கூறுகளை விரிவாக்கி மாநிலங்களில் வளம் பெருக்கிடவும், அந்தந்த மாநில மக்களின் உணர்வுகளுக்கேற்ப செயல்படவும், மத்திய அரசு எஜமானாகவும், மாநில அரசுகள் ஏவல் கேட்போராகவும் மாறுகிற நிலையொழிந்து தோழமை உணர்வு வலுப் பெற்றிடவும், மாநிலங்களுக்கு முழு சுயாட்சி வேண்டுமென்று கருதுகிறோம். இந்தியாவின் பாதுகாப்பு, மத்திய அரசு வலிமையுடன் இருந்திட வேண்டுமென்பதில் தான் உள்ளதென்பதில் இரு கருத்துக்களுக்கு இடமே இல்லை.

விழுதுகள் வலிவடைவதால் ஆலின் அடிமரம் வலிவிழந்து விடுவதில்லை. விழுதுகளும் சேர்ந்துதான் ஆலமரத்திற்குப் பெருமை—அழகு!

“மாநிலத்தில் சுயாட்சி—மத்தியிலே கூட்டாட்சி” என்பது பிரிவினை வாதமல்ல, ‘கூட்டாட்சி’ என்பதற்குப் பதிலாக ‘ஒன்றியம்’ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருப்பதாகவும்; ஒன்றியம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருந்தாலும் நமது அரசியல் அமைப்பு கூட்டாட்சி முறையில்தான் அமைந்திருக்கிறதென்றும் அரசமைப்புச் சட்டமியற்றியவர்களில் தலைமையானவராகத் திகழ்ந்த டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களே கூறியிருக்கிறார். அந்தக் கூட்டாட்சியும், சுயாட்சிகளும் சொல் அளவில் தான் இருக்கின்றன. அவை முழுமை பெறவேண்டும்—உண்மையான சுயாட்சியாக மாநின்று, இந்தியக் கூட்டாட்சி மணம் பரப்ப வேண்டுமென்றால், அப்படிச் சொல்கிறவர்கள் தோட்டத்துக்கே விரோதிகள் என்று கூறுவது பொருத்தமாகாது. 1947 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 22 ஆம் நாளன்று அரசமைப்புச் சட்டமன்றத்தில் முன் வைத்த பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்களின் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க தீர்மானத்தில்; “சுதந்திர இந்தியாவில் அமைந்திடும் மாநிலங்களும், மிக ஆட்சிப் பகுதிகளும் சுயாட்சி (Autonomy) உரிமை பெற்று, மாநிலங்கட்கும் மத்திய அரசுக்கும் என குறிப்பிட்ட அதிகாரங்கள் நிகலான எஞ்சிய அதிகாரங்களுடன் (Residuary Powers) அமைந்து செயல்படும்” என்று கூறியிருக்கும் கருத்தினை உற்று நோக்கின் மாநில சுயாட்சி என்பது நாட்டு ஒற்றுமைக்கு விரோதமான கோரிக்கையல்ல என்பது தெளிவாகும்.

45. மாநில சுயாட்சி என்பது அதிகார உரிமைகளை மாநிலங்கள் பெறுவது என்பது மட்டுமல்ல! தங்குதடையின்றி வளமிகு திட்டங்களை மாநிலங்களில் நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான நிதிவாய்க்களை மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்றிட வேண்டுமென்பதும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். எடுத்துக் காட்டாக,

தனுவனங்கள் மீது விதிக்கப்படும் வருமான வரி ((Corporation Tax) மற்ற வருமான வரிகளைப்போல் மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப் படவில்லை. பொது வருமான வரி மீது மத்திய அரசு விதித்த உபரி வரியும் மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட வில்லை. தேசியமயமாக்கப் பட்ட வங்கிகள் மீது மாநிலங்களுக்கு நிர்வாகப் பொறுப்பில் பங்கு சிறிதளவுகூட இல்லை. இவைகள் ஒன்றி ரண்டு உதாரணங்கள். இந்த நிலைமைகளில் மாநிலங்கள் முழுப்பயன் அடையத் தக்க மாறுதல்கள் தேவையென்பதை நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

46. “உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போர் மாநில அரசிலும், உறவுக்குக் கைகொடுப்போர் மத்திய அரசிலும் இருந்திடும் இந்தக் காலத்திலேயே, தமிழகத்தின் முறையீடுகள் பல தட்டிக்கழிக்கப் படுகின்றன வேன்றால், தயவுக்குத் தவம் கிடப்போர் மாநிலத்திலும்—தாராள சிந்தையற்றோர் மத்திய அரசிலும் இருந்திட்டால் மாநிலத்தின் வேண்டுகோள்கள் விழலுக்கிறதை நிராகும்”, என்று நான் சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் போது எடுத்துக் கூறியதை இப்போதும் நினைவுபடுகிறேன்.

ஆகவே, மத்தியிலும்—மாநிலங்களிலும் ஆளுகிறவர்களைப் பொறுத்து இல்லாமல் மத்திய மாநில உறவுகள் அரசமைப்புச் சட்ட அடிப்படையிலேயே தீர்ப்பெறவும், வலுப்பெறவும் வேண்டும். அதற்கு அரசமைப்புச் சட்டம் இருத்தப்பட்டாக வேண்டும்.

இந்த வேண்டுகோளை மத்திய அரசு ஏற்றிடும் என்ற நம்பிக்கையுடனும் இந்த அரசு தன்னாலியன்ற தகைவுறு திட்டங்களை தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தீட்டியுள்ளது என்ற மகிழ்ச்சியுடனும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அவையின் முன் வைக்கிறேன்.

வணக்கம்.

APPENDIX

[1st March 1972]

தமிழ்நாடு நெடுவரைப் பகுதி

தமிழ்நாடு நெடுவரைப் பகுதி கணக்கில்

பெருந்தலைப்புகள்.

1938-9. 1963-4. 1964-5. 1965-6. 1966-7.

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

நிறுவன வரி நீங்கலாக
வருமான வரிச் செலவு
வருமான வரியில் பங்கு

22.50 9,72.44 10,04.79 10,01.27 11,44.64

வேளாண்மை வருமான வரி

1,35.15 1,42.86 1,22.73 1,45.82

சொத்துரிமை வரி

38.47 59.76 58.91 35.86

நலவரி—

பாசனத்திற்குரிய
மொத்த வருவாய். பகுதி உட்பட

7,00.78 8,92.37 8,45.10 9,12.84 6,65.94

ஆயத் தீர்வை

3,72.23 40.71 40.46 49.02 51.29

வண்டி வரி

81.22 12,33.59 12,99.99 13,31.11 11,96.08

விற்பனை வரி

27,01.73 35,30.15 40,95.38 48,76.51

ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்

3.19 6,73.16 8,23.88 10,50.79 12,46.43

முத்திரைத்தாள்கள்

1,73.37 6,68.21 7,75.21 8,15.13 8,99.05

பத்திரப்பதிவு

32.70 1,51.43 1,61.90 1,80.52 2,03.00

வட்டி

19.73 11,21.65 12,37.46 13,76.54 15,27.45

நீதி நிர்வாகம்

15.39 87.03 94.90 1,21.80 1,23.90

நிறைச்சாலைகள்

5.98 41.19 45.65 42.35 58.94

காவல்துறை

5.66 31.39 43.27 51.00 41.38

பல்வகைத் துறைகள்

7.62 38.51 39.47 45.32 53.54

துறைமுகங்களும் கப்பல் வழிகாட்டலும்

44.67

கல்வி

8.35 1,54.72 1,09.93 91.20 1,09.79

மருத்துவம்

10.25 94.60 1,02.50 1,12.52 1,18.20

|| பாசனத்திற்கு உரிய

1st March 1972]

-I

வருவாயும் செலவாயும்

1971-72.

1967-8.

1968-9.

1969-70.

1970-71.

திட்ட
மதிப்பீடு.
(திருத்தியது.)

திருத்த
மதிப்பீடு.
திட்ட
மதிப்பீடு.

1972-73.

(7)

(8)

(9)

(13)

(11)

(12)

(13)

(ரூபாய் லட்சத்தில்)

14,60.13

16,27.70

21,04.46

29,46.82

39,41.00

35,43.00

37,31.00

1,61.71

1,88.05

1,97.28

1,83.25

1,97.00

1,91.00

3,20.00

1,19.57

55.38

58.87

63.78

60.00

58.00

58.00

8,16.84

3,28.67*

6,35.18

4,14.92*

5,05.58

7,29.10

7,27.26

76.06

84.49

1,16.72

1,39.87

1,26.94

25,12.08

35,49.02

16,83.26

18,65.17

19,46.98

21,84.15

23,05.16

23,63.37

24,27.42

56,47.74

61,20.04

72,15.47

81,85.51

93,19.48

95,50.18

1,04,90.18

15,22.00

16,70.15

18,04.43

20,68.77

20,53.89

20,69.70

15,95.13

11,04.89

10,91.13

12,77.09

13,42.44

14,82.70

16,14.47

16,18.92

2,29.81

2,59.52

2,76.11

3,35.95

3,16.60

3,37.33

3,41.33

20,63.67

31,17.60

19,01.61

19,36.75

19,82.40

21,11.55

26,93.01

1,37.91

1,55.30

1,80.15

1,81.00

1,92.09

1,40.77

1,26.05

41.31

53.59

63.11

73.85

53.63

62.17

61.83

56.44

57.12

67.17

49.98

58.38

57.58

54.21

60.57

2,35.75

2,25.22

1,51.76

1,35.68

1,40.19

1,14.42

..

..

..

..

..

..

..

1,80.14

2,64.52

2,08.44

1,31.77

1,64.66

1,06.81

1,3.63

1,86.09

1,02.39

2,94.14

2,60.08

2,45.17

2,93.23

2,90.49

தொண்டி நீங்கலாக.

[1st March 1972]

இணைப்பு
தமிழ்நாடு செலவியு கணக்கில்—

பெருத்தலைப்புகள்.	1938-9.	1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
பொதுச் சுகாதாரம்	2.59	13.97	28.34	16.66	13.31
வெள்ளாண்மை	3.12	2,80.74	3,30.32	3,84.40	4,51.78
கால்நடை வளப்பு	1.02	16.95	19.06	30.65	32.34
கப்பற்சேவை	4.18	35.04	36.90	59.33	64.84
தொழில்	18.85	3,46.90	4,88.86	3,39.93	1,49.04
முதராய் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணி, உள்வாங்கி மேம்பாட்டு வேலைகள்.†	..	2.57	3.81	6.78	9.93
பல்வகைச் சமூக—மேம்பாட்டுத் திட்ட வணங்கல்.	..	23.62	30.24	33.41	136.92
பாசனம்—					
நேரடி வசூலாய் §	..	6.31	9.02	10.60	13.26
(குதிக்காய்)—நடைமுறை செலவுகள்	..	38.39	\$	\$	\$
நிகர வருவாய் ..	..	32.08	9.02	10.60	13.26
நேரடி வருவாய் §	..	1.99	2.10	2.88	5.13
பொதுப் பணிகள் ..	..	25.12	1,14.56	1,24.34	1,52.35
மின்சாரத் திட்ட (மொத்த) வருவாய்	..	42.51	..	..	..
(குதிக்காய்)—நடைமுறை செலவுகள்	..	24.81	..	..	..
நிகர வருவாய் ..	..	17.70	..	..	..
சாலை, கிராமியப் போக்குவரத்துத் திட்டங்கள் (b) பொத்த வருவாய்கள்.	..	5,18.73	6,23.65	7,95.94	9,30.11
நடைமுறை செலவுகள் ..	..	\$	\$	\$	\$
நிகர வருவாய் ..	..	5,18.73	6,23.65	7,95.94	9,30.11

*இதில் நிர்வாகத் தொகையும் அடங்கும்.

† நிலவரி அடங்கவில்லை.

§ 1962 ஆம் ஆண்டு 1-ம் தேதி முதல் செல்லிவரையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

|| இத் தொகைகள் சம்பந்தப்பட்ட மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினிடமிருந்து கிடைக்க எதிர்பார்க்கப்படப்பட்டுள்ளது.

(b) 1949-50-ஆம் ஆண்டு முதல், வசூல்கள் “பல்வகை” எனவும் வருவாய்த் தலைப்பின்கீழ் காட்டப்பட்டுவருகின்றன.

[1st March 1972]

I—தொடர்ச்சி,
வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.	1971-72.		இட்ட மதிப்பீடு. 1972-73.
(7)	(8)	(9)	(10)	இட்ட மதிப்பீடு. (திருத்தியது.)	திருத்த மதிப்பீடு.	(13)
15.08	18.07	33.78	20.03	19.88	25.56	18.30
6,12.85	6,01.02	8,29.03	7,38.05	7,13.28	7,14.71	7,96.64
41.50	41.19	40.51	40.30	36.78	39.85	42.21
59.79	60.91	89.39	86.23	80.60	107.76	91.76
2,67.15	3,81.71	3,09.37	3,38.20	2,72.80	2,59.23	2,66.52
17.39	12.10	10.99	10.82	10.40	9.90	10.30
82.99	3,55.11	3,71.79	4,26.24	4,29.71	4,41.32	5,31.56
20.43	1,93.16	2,33.20	*2,19.46	55.15	60.28	59.26
\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$
20.43	1,93.16	2,33.20	*2,19.46	55.15	60.28	59.56
23.60	1,60.19	5.33	*1,24.79	5.68	5.64	4.54
1,31.20	1,45.81	1,60.27	1,99.48	1,65.61	1,44.74	1,50.83
..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..
11,59.50	15,60.85	17,64.26	17,02.39	20,00.34	17,03.59	11,05.96
\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$
11,59.50	15,66.85	17,64.26	17,02.39	20,00.34	17,03.59	11,05.96

கும் உதவித் தொகை “LVI. மத்திய அரசினிடமிருந்து கிடைக்கும் உதவி மானியம்”

சேர்க்கப்பட்டன. நடைமுறை செலவுகள் “பல்வகை” எனவும் செலவுத் தலைப்பின்கீழ்

[1st March 1972]

தமிழ்நாடு ரெவின்யூக் கணக்கில்—

பெருந் தலைப்புகள்.	1938-9.	1962-4.	1964-5	1965-6.	1966-7.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
ஓய்வு ஊழியம், வீனிய சலுகைகள் ஆகியவை உதவித் தொகைகளும்.	..	2.88	24.62	25.76	33.20
எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை	..	3.96	43.45	54.70	53.79
காட்டுவளம் *	..	45.63	2,59.03	3,07.62	2,80.78
பல்வகை	..	14.58	86.35	1,29.07	1,07.91
மத்திய ஆயத் தீர்வையில் அரசின் பங்கு	..	† 9,40.43	8,80.44	10,06.18	17,55.40
மத்திய அரசினரின் உதவி மானியங்கள்	..	16,70.30	18,97.35	23,69.83	23,10.00
மத்திய, மாநில யூனியன் சிறப்பு பகுதி அரசுகளிடையே பல்வகைச் சரிக கட்டுதல்கள்.	..	27	1.04	.85	.90
வாணிக, வீனிய நிர்வாகங்களிடமிருந்து பங்கு வீதங்கள் முதலியன.	..	10.07	10.96	17.31	19.97
வீனிய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும்.	..	0.04	..	..	..
சிறப்பு வரவாய்கள்	..	0.89	25.24	1,11.80	1,28.20
சிலை பாதுகாப்பு	..	..	..	.34	..
பெரு மொத்தம்	..	16,13.45	1,34,76.77	1,53,88.27	1,72,79.85
					1,94,55.18

|| பொது நிர்வாகம் என்பதன் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது
 * "மத்திய ஆயத் தீர்வைகள்" என்பதன் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.
 † நிதிமகால் வரி விதிப்பு விதிப்படி.

1st March 1972]

I—தொடர்ச்சி.
வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.	1971-72.		
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
				திட்ட மதிப்பீடு (நிருத்தியம்).	நிரந்தர மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு 1972-73.
				(ரூபாய் லட்சத்தில்)		
தொடர்ச்சி.						
34.10	33.53	37.36	41.77	38.11	35.25	35.86
58.59	60.33	51.33	60.92	53.82	50.66	40.17
3,38.65	3,36.71	3,35.81	3,66.08	3,51.64	3,71.12	3,56.81
1,00.14	1,71.64	2,40.78	2,78.02	8,93.00	8,68.30	8,41.78
17,79.21	22,01.99	22,29.03	27,23.57	34,18.32	33,09.00	37,18.00
28,76.04	41,40.62	26,51.57	25,96.15	25,60.99	36,30.73	33,37.24
1.29	1.33	1.27	2.56	3.17	3.92	3.92
14.36	41.37	2.23	63.58	16.00	18.69	19.22
..	..	..	..	..	..	..
1,57.30						
..	..	..	..	..	..	..
2,33,39.30	2,77,92.21	2,80,91.01	3,13,89.29	3,42,65.04	3,77,40.78	3,97,27.08

* இத் துறைகளுக்குச் சம்பந்தப்படுகிற மேமோரட்டுத் திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினிடமிருந்து கிடைக்கிற உதவித் தொகை "மத்திய அரசினர் உதவி மானியம்" என்பதன் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

1st March 1972]

வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

வருவாயும், செலவினமும்—தொடர்ச்சி.				1971-72.		1972-73.
1967-68.	1968-69.	1969-70.	1970-71.	மார்ச் 31 (முடிவாக).	மார்ச் 31 முடிவாக.	மார்ச் 31 முடிவாக.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
வட்சத்தில.)						
செலவினம்—தொடர்ச்சி.						
11-10	16-48	23-09	24-49	27-61	37-20	27 7
1,31-10	1,69-43	1,90-16	2,09-06	2,51-77	2,64-25	2,47-12
0-06	1-12	3-62	3-88	1-44	46-64	64-91
††	††	††	††	††	††	††
31-57	34-61	38-56	42-36	52-13	45-31	52-63
1,33-06	1,55-71	1,70-50	1,96-30	2,35-15	2,50-18	2,33-75
††	††	††	††	††		
21-34	18-18	18-19	25-77	24-93	32-28	32 37
26-44	27-32	30-86	33-53	31-87	27-83	27 72
70-58	82-17	89-19	99-67	1,20-65	1,28-05	1,27-00
22,83-55	24,71-60	28,67-12	28-08-05	33,79-88	39,22-83	36,46-15
aa	aa	aa	aa	aa	aa	aa
22,83-55	24,71-60	28,67-12	28,08-05	33,79-88	39,22-83	36,46-15

ii “ஸீனிய பஸ்வகை இழப்பீடுகளும் ஓதுச்சீடுகளும்” என்பதன்மீதச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

உ. 1962 அப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் “XVI. வட்டி” என்பதன்கீழ் வரவுகளாகக் காட்டப்படுகிறது.

[1st March 1972]

பெருந் தலைப்புகள்.

1938-9. 1963-4. 1964-5. 1965-6. 1966-7

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
					(ரூபாய்)
ஆ. வருவாய்க் கணக்கின்					
கடன் குறைப்பு அல்லது தவிர்ப்புத் தொகை ஒதுக்கம்.	5.13	1,23.90	1,25.96	1,43.47	6,68.86
மாநிலச் சட்ட மன்றமும் தேர்தல்களும் ..		20.14	27.45	39.66	73.95
பொது நிர்வாகம்	2,76.70	6,95.46	8,20.72	9,59.71	10,11.88
நீதி நிர்வாகம்	90.63	1,67.37	1,73.27	1,98.83	2,18.83
சிறைச்சாலைகள்	23.22	1,45.37	1,72.03	1,93.39	1,95.17
காவல் துறை	1,60.96	6,75.84	7,53.09	9,46.10	10,49.46
பல்வகைத் துறைகள்	21.11	66.44	74.17	82.90	98.23
விஞ்ஞானத் துறைகள்	0.96	6.64	7.83	7.27	8.19
கல்வி	2,61.98	27,41.46	31,73.86	37,85.13	43,85.62
மருத்துவம்	98.14	8,20.24	8,57.72	10,32.80	11,73.17
பொதுச் சுகாதாரம்	26.57	2,41.41	2,89.43	3,62.07	5,02.16
வேளாண்மை	20.62	6,81.90	8,42.18	10,67.97	11,80.54
கால்நடை வளர்ப்பு	12.85	1,89.01	2,21.95	3,30.85	3,37.08
கூட்டுறவு	13.82	2,29.59	2,63.39	2,84.33	2,54.39
தொழில்கள்	27.54	4,94.87	6,30.39	6,56.65	2,51.07
சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணி, உள்ளூர் மேம்பாட்டு வேலைகள்.	**	6,68.65	6,80.65	7,52.72	6,40.66
தொழிலாளரும் வேலை வாய்ப்பும்	†	1,28.94	1,50.18	1,88.56	2,04.05
பல்வகை—சமூக, மேம்பாட்டு நிறுவனங்கள் முதலியவை.	§	4,80.21	5,30.44	5,85.64	6,89.27

|| “பொது நிர்வாகம்” என்பதன் கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

† “மத்திய ஆயத் தீர்வைகள்” என்பதன் கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

** :63-B. சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணி, உள்ளூர் மேம்பாட்டுப் பணிகள் என்பதன் கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

§ நிகழ்கால வரி விதிப்பு விதப்படி.

1st March 1972]

1971-72.						
1967-68.	1968-69.	1069-70.	1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தியது).	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு 1972-73.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
ஸ்டீசத்திலு.)						
செலவினம்—தொடர்ச்சி.						
7,72.40	8,54.72	8,57.13	9,67.82	10,27.85	10,27.85	38,77.03
61.18	29.19	45.61	1,59.05	51.16	49.92	40.67
10,38.72	10,96.18	11,88.42	15,54.22	17,24.04	17,34.64	16,90.11
2,40.90	2,59.82	2,74.28	2,91.65	3,50.46	3,49.67	3,51.12
1,74.81	1,76.42	1,98.74	2,24.87	1,95.83	2,00.50	2,00.87
11,37.94	13,03.66	13,66.43	15,41.18	17,44.27	18,54.17	18,00.50
1,08.28	10,69.94	12,82.84	8,13.29	7,95.46	6,06.55	3,57.99
8.56	9.30	10.12	10.29	15.28	17.25	14.98
53,55.50	57,51.48	65,74.23	72,54.08	81,84.00	85,52.93	89,84.6
12,70.31	14,60.28	16,81.08	18,55.36	20,98.21	21,69.80	22,23.495
5,19.25	5,95.60	7,48.06	8,50.08	12,21.62	11,68.38	12,45.11
13,39.92	13,85.06	15,83.48	16,72.78	18,83.83	20,00.64	20,15.76
3,55.41	3,57.71	3,50.65	3,06.12	3,62.91	4,26.35	4,30.60
2,65.57	4,04.67	3,81.57	4,35.79	5,78.97	5,39.00	5,51.09
3,56.39	3,62.12	4,26.54	4,32.84	4,82.61	5,35.47	4,83.74
6,38.89	6,09.31	6,07.92	6,89.83	7,63.15	10,28.32	9,93.87
1,91.67	1,96.17	77.91	85.87	99.67	1,00.66	1,00.29
7,84.93	11,06.61	12,37.96	14,38.37	17,13.81	18,07.13	19,95.65

[1st March 1972]

பெருந் தலைப்புகள்-	1938-9.	1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
					(ரூபாய்)
					ஆ. வருவாய்க் கணக்கில்
பல்வகை	4.45	2,82.51	3,19.35	3,43.45	3,87.03
ஒய்லூதியத் தொகையில் ஒரு பகுதியை மொத்தத்தொகையாக மாற்றுவதில்.	..	6.08	4.47	8.11	8.66
பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.	..	3,94.48	4,49.24	5,33.80	5,92.94
சிறப்புச் செலவினங்கள் ..	..	9.03	30.98	1,07.35	1,47.22
தேசிய நெருக்கடி சம்பந்தப் பட்ட செலவு.	..	..	..	3.41	2.38
பெரு மொத்தம் ..	16,09.72	1,34,99.74	1,51,29.80	1,80,66.34	2,01,42.70
வருவாய் மிகுதி (+) அல்லது பற்றாக்குறை (-).	+3.73	-22.97	+2,58.47	-7,86.49	-6,87.52

1st March 1972]

1967-68.	1968-69.	1969-70.	1970-71.	1971-72.		திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தியாக).	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு 1972-73.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)		
லட்சத்தில்.)								
செலவினம்—தொடர்ச்சி.								
4,83.98	5,66.49	6,90.59	13,32.15	12,74.47	13,40.23	13,40.66		
7.76	12.43	6.28	10.71	9.64	10.06	10.56		
6,46.06	7,69.06	7,76.53	8,38.15	798.80	8,24.98	8,21.24		
7,09.80	†	†	†	†	†	†		
0.51	0.56	..	..	..	..	..		
2,33,32.53	2,60,94.13	3,06,23.50	3,21,47.89	3,58,51.88	3,75,66.53	3,94,77.85		
+6.77	+16,98.08	-25,32.49	-7,58.60	-15,86.84	+1,74.25	+2,49.23		

† 47. "பல்வகைத் துறைகள்" என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

[1st March 1972]

இணைப்பு

[1953-4 முடிய உள்ள கணக்கில் ஆந்திரப் பகுதி உள்ள கணக்கும் 1-ம் தேதி முதல் செயலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் சீரமைப்பைக்

மூலதனச் செல

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேச செலவு.	1946-7— 1964-65.	1965-6.	1966-7.	1967-8.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
					(ரூபாய்)
				அ. பாசன, நீர்வழி	
கீழ் பவானித் திட்டம் ..	9,96-00	10,35-14	..	1-79	—8-07
மேட்டூர் கால்வாய்த் திட்டம்	2,67-00	1,86-51	03	—01	0-04
மணிமுத்தாறு திட்டம் ..	3,98-00	5,18-14	1-66	—14	—0-05
ஆறனியாறு திட்டம் ..	1,04-00	99-62	..	..	..
மங்களம் திட்டம்	88-65	59-65	..	..	..
அமராவதி திட்டம் ..	2,97-00	3,24-63	..	0-11	—0-07
வைகை நீர்த்தேக்கத் திட்டம்	3,00-00	2,03-47	0-42	0-94	—0-27
சாத்தனூர் திட்டம் ..	2,89-00	2,86-20	0-17	0-20	2-38
கிருஷ்ணகிரி திட்டம் ..	1,84-00	1,57-09	3-68	0-20	—0-11
கட்டளை உயர்மட்டக் கால்வாய்த் திட்டம்.	1,56-65	2,28-66	—2-83	0-86	0-13
புள்ளம்பாடி கால்வாய்த் திட்டம்.	1,42-43	2,05-54	3-60	1-56	2-07
வீரே நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.	61-37	55-66	0-47	0-69	1-03
மினக்கரை நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.	49-56	0-47	..	..	..
நெய்யாறு 2-ம் நிலை ..	..	109-18	—0-08	—0-27	0-25
மஞ்சளாறு	..	45-10	34-82	26-14	4-17
பரம்பிக்ரோம் ஆனியாறு திட்டம்.	48,00-00	24,92-07	5,55-61	3,12-84	2,54-89
சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத் திட்டம் 2-ம் நிலை.	..	5-11	3-37	0-29	0-89
பாலாறு அணைக்கட்டுத் திட்ட மேம்பாடுகள்.	..	45-72	5-90	7-37	2-22
சாமநதித் திட்டம் ..	..	..	..	10	9-47
சித்தாறு-பட்டணம்கால் ..	..	74-70	1,20-17	1,05-18	90-36
வைகை கால்வாய்களை காலத் திறக்கிற மாற்றி அமைத்தல்.	..	0-01	..	..	..

1st March 1972

II—(அ).

சேர்ந்திருக்கிறது. 1956-7 முதல் உள்ள கணக்கு 1956 நவம்பர் கருத்தில் கொண்டு கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.]

வின் விவரம்.

1968-69.	1969-70.	1970-71.	மொத்தம் 1946-7— 1970-71.	1971-72. திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தியது.)	திருத்த மதிப்பீடு.	1972-73 திட்ட மதிப்பீடு.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
லட்சத்தில்.)						
முதலிய திட்டங்கள்.						
0-35	5-79	2-10	10,37-10	0-45	—0-06	0-14
—1-08	1-56	0-53	1,87-58	..	—0-06	—0-250
0-01	—5-17	—2-06	5,12-39	—0-05	—0-42	..
..	..	..	99-62	..	..	..
..	..	..	59-65	..	..	..
..	..	—0-27	3,24-40	..	..	..
0-15	—0-37	0-17	2,04-51	—0-10	..	..
0-01	—0-05	—0-92	2,87-99	..	..	..
—0-22	0-12	—0-35	1,60-41	1-14	0-28	..
0-54	—1-55	0-24	2,26-05	0-25	0-16	..
0-66	1-04	0-85	2,15-32	0-50	0-71	0-50
0-56	0-17	—0-25	59-33	0-17	0-59	0-24
..	..	..	0-47	..	..	..
0-62	1-05	1-55	1,12-84	0-01	0-17	0-01
0-28	0-03	4-25	1,14-23	0-12	0-35	0-35
2,64-27	2,77-74	2,33-72	43,91-14	1,78-49	1,52-51	2,03-50
1-63	1-27	0-76	13-32	..	0-50	0-10
0-94	0-13	0-13	62-42	..	—0-02	..
0-75	29-14	55-07	94-53	38-21	33-51	36-14
76-70	72-67	45-43	5,94-21	14-01	41-51	29-54
5-41	11-69	15-01	32-12	55-58	55-71	75-75

[1st March 1972]

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேச செலவு.	1946-47— 1948-49.	1948-49.	1949-50.	1950-51.	1951-52.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
					(ரூபாய்)	
						அ. பாசன, நீர்வழி இணைப்பு
தஞ்சாவூர் கால்வாய்களை காலத்திற்கேற்ப மாற்றி அமைத்தல்.	..	..	..	..	1-57	
காவேரி மேட்டூர் திட்டம்	..	..	..	..	..	
கோமுகி நதித் திட்டம்	..	..	70-81	41-25	—0-46	1-30
மணிமுத்தா நதி	..	..	..	..	20-61	37-28
கடானா நீர்த் தேக்கம்	..	..	..	..	0-10	14-38
எரி மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் உட்பட சிறப்புச் சிறு பாசனத் திட்டப் பணிகள்.	..	..	18,59-51	2,60-47	3,25-86	3,05-97
எனையப் பாசனத் திட்டங்கள் (உரிய பயனளிப்பவையும், உரிய பயனளிக்காதவையும்).	..	..	5,44-36	38-22	37-47	10-14
ஆந்திரா, மைசூர் மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்பட்ட பாசனத் திட்டங்கள்.	..	..	18,73-97	..	..	..
பனியாளர்களுக்கும், சாதனங்களுக்கும் இயந்திரச் சமநிலை விதாச்சாரச் செலவு.	..	..	60-42	3-72	5-42	6-29
மொத்தம் ..	..	81,33-66	1,05,42-75	10,79-66	8,47-39	7,34-26

* முடிந்துவிட்ட, நடந்தேறி வருகின்ற பல வேலைகள் அடங்குகின்றன. எனவே தாராயச்
† காவேரி மேட்டூர் திட்டத்தின்கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

[1st March 1972]

1968-69.	1969-70.	1970-71.	மொத்தம் 1946-7— 1970-71.	1971-72. திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தியது.)	திருத்த மதிப்பீடு.	1972-73 திட்ட மதிப்பீடு.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
ஸ்டீசத்தில். முதலிய திட்டங்கள். II—(அ).						
7-60	42-64	7-83	59-64	21-03	†	†
..	..	..	..	..	0-96	3-13
0-86	0-30	0-99	1,15-05	0-50	0-20	0-75
34-63	6-45	2-78	1,01-85	1-74	2-45	1-29
15-81	38-35	76-76	1,45-40	36-78	36-99	10-97
2,41-42	2,44-36	3,00-86	35,39-45	2,52-45	3,00-01	3,41-30
57-38	77-09	1,71-84	9,36-50	3,11-90	3,80-77	5,08-51
..	..	..	18,73-97	..	..	..
4-26	54-08	91-72	2,25-92	11-24	12-54	13-03
7,15-98	8,58-63	10,08-74	1,57,87-41	9,24-52	10,19-36	12,23-11

இதில் கொடுக்கப்படவில்லை.

[1st March 1972]

திட்டத்தின் விவரம்.	1946-47— 1964-65.	1965-66.	1966-67.	1967-68.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)				
ஏ. பொதுக் சுகாதார மேம்				
துப்புரவு வேலைகள் (இருப்புகள்) ..	67.83	— 19.59	— 38.39	— 17.49
கிராம நீர்வழங்குத் திட்டங்கள் ..	2,588.87	— 0.96	3.43	1.05
தேசிய—நீர்வழங்கு துப்புரவு திட்டம் ..	1,05.13	0.89	0.18	0.45
குடி நீர் வழங்குக்காக சென்னை மாநகராட்சிக்கு மாணியங்கள்.	9.64	— 1.26	— 1.26	— 1.26
கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல் ..	20.48	..	..	..
மொத்தம் ..	4,61.95	— 20.92	— 36.04	— 17.24
இ. வேளாண்மை மேம்பாடுகள்.				
அரசு விதைப் பண்ணைகளுக்காக நிலங்களை கையகப்படுத்தும் வசிய இனங்களும்.	42.02	34.25	..	28.68

1st March 1972]

விவரம்—வ தாடர்ச்சி.

1970-71.

1968-69.	1969-70.	1970-71.	மொத்தம் 1946-47— 1970-71.	திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தியது).	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு. 1972-73
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)						

பாட்டுக்கான முன்தகை செலவு.

4.88	52.04	11.26	60.54	21.52	1,00.55	45.04
0.97	— 0.09	0.50	2,63.57	— 0.05	..	..
0.18	0.05	— 0.10	1,06.79	..	..	..
— 1.26	— 1.26	— 1.26	2.08	— 1.26	— 1.26	— 0.78
..	..	..	20.48	..	..	..
4.77	50.74	10.20	4,53.46	20.21	99.29	44.26

ஆராய்ச்சிக்கான முன்தகை செலவு.

17.08	14.44	22.05	1,58.47	16.28	27.70	35.10
-------	-------	-------	---------	-------	-------	-------

[1st March 1972]

இணைப்பு III.

கடன் நிலையைக் காட்டும் பட்டியல்

(i) வெளிச்சந்தையிலிருந்து பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதி வில நிதியைவாயாக உள்ள கடன்.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதியில் நிதியைவாயாக உள்ள கடன்.	1971-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் நிதியைவாயாக உள்ள கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் லட்சத்தில்).					
அ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குமுன் பெற்ற கடன்கள்.					
செப்டம்பர் 1937-ம் ஆண்டும், செப்டம்பர் 1940-ம் ஆண்டும்.	1952-ம் ஆண்டு 3 சதவீத கடன்—முதல், இரண்டு வெளியீடுகள்.	2,33.54	0.80	0.28	0.08
செப்டம்பர் 1938	1953-ம் ஆண்டு 3 சதவீதக் கடன்.	1,81.29	15.20	0.48	0.10
ஜூன் 1939	1959-ம் ஆண்டு 3 சதவீதக்கடன்.	1,50.00	1,23.96	1,23.96	0.19
செப்டம்பர் 1943	1956-ம் ஆண்டு 3 சதவீதக்கடன்.	1,25.10	1,25.10	3.12	0.06
ஆகஸ்ட் 1944	1958-ம் ஆண்டு 3 சதவீதக்கடன்.	1,10.00	1,07.95	1,07.92	0.15
செப்டம்பர் 1945	1960-ம் ஆண்டு 3 சதவீதக்கடன்.	3,00.00	2,78.44	2,78.44	..
டிசம்பர் 1946	1961-ம் ஆண்டு 2½ சதவீதக்கடன்.	4,09.30	3,81.77	3,81.77	0.05
ஜூலை 1950	1960-ம் ஆண்டு 3 சதவீத திட்ட வளர்ச்சி கடன் பத்திரங்கள்.	4,39.75	4,38.25	4,38.25	..
செப்டம்பர் 1951	1962-ம் ஆண்டு 3½ சதவீதக்கடன்.	3,01.49	3,01.49	3,01.49	0.18
ஆகஸ்ட் 1952	1964-ம் ஆண்டு 4 சதவீதக்கடன்.	5,24.81	5,24.81	5,24.81	3.79
ஜூலை 1953	1963-ம் ஆண்டு 4 சதவீதக் கடன்.	10,33.71	10,33.71	10,33.71	6.04
மொத்தம்—அ.		37,78.99	33,31.48	81,94.23	10.56

[1st March 1972]

ஆ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரை திரட்டிய கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்த தொகை.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதியில் நிதியைவாயாக உள்ள கடன்.	1971-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் நிதியைவாயாக உள்ள கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)				
ஆகஸ்ட் 1955	1967-ம் ஆண்டு 4 சதவீதக் கடன்	10,47.17	10,47.17	8.83
செப்டம்பர் 1956	1968-ம் ஆண்டு 4 சதவீதக் கடன்	13,83.56	13,83.56	14.11
மொத்தம்—ஆ.		24,30.73	24,30.73	22.94

இ. 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு திரட்டிய கடன்கள்.

ஜூலை 1958	1970-ம் ஆண்டு 4½ சதவீதக் கடன்...	5,55.57	..	4.20
ஆகஸ்ட் 1959	1971-ம் ஆண்டு 4 சதவீதக் கடன் ..	8,72.75	..	8,72.75
டிசம்பர் 1960	1969-ம் ஆண்டு 4 சதவீதக் கடன் ..	12,20.72	..	1,27.72
செப்டம்பர் 1961	1972-ம் ஆண்டு 4½ சதவீதக் கடன் ..	10,44.00	..	10,44.00
ஆகஸ்ட் 1962	1974-ம் ஆண்டு 4½ சதவீதக் கடன் ..	13,26.03	..	13,26.03
டிசம்பர் 1964	1976-ம் ஆண்டு 4½ சதவீதக் கடன்.	14,33.13	..	14,33.13
டிசம்பர் 1965	1977-ம் ஆண்டு 5½ சதவீதக் கடன்..	14,45.10	..	14,45.10
செப்டம்பர் 1966	1978-ம் ஆண்டு 5½ சதவீதக் கடன்.	13,27.33	..	13,27.33
மார்ச் 1967	4 சதவீத தமிழ்நாடு நில உச்சவரம்பு இழப்பீட்டுப் பத்திரங்கள்.	1,08.76	..	80.62
செப்டம்பர் 1967	1979-ம் ஆண்டு 5½ சதவீதக் கடன் ..	18,03.96	..	18,03.85
செப்டம்பர் 1968	1980-ம் ஆண்டு 5½ சதவீதக் கடன் ..	19,76.29	..	19,76.29
செப்டம்பர் 1969	1981-ம் ஆண்டு 5-சதவீதக் கடன் ..	21,94.68	..	21,94.68
ஜூலை 1970	1982-ம் ஆண்டு 5-சதவீதக் கடன் ..	18,20.07	..	18,20.07
ஆகஸ்ட் 1971	1983-ம் ஆண்டு 5-சதவீதக் கடன் ..	21,47.03	..	..
மொத்தம்—இ.		1,92,75.42	..	1,54,55.77

[1st March 1972]

(ii) திருப்பப் பெறமுடியாத சிறப்புக் கடன்கள்

மொத்தத் தொகை.
(ரூபாய்.)

(1) 1711-1807-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட ஆண்டொன்றுக்கு 5 சத வீதக் கடன்களில் நான்கு பத்திரங்கள்	1,33,000
(2) 1795-1817-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட ஆண்டொன்றுக்கு 6 சத வீதக் கடன்களில் இரண்டு பத்திரங்கள்	10,500
(3) 1817-ம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட ஆண்டொன்றுக்கு 6 சத வீத வட்டி வீதத்தை உடைய வைப்புத் தொகை	41,770
(4) ஆண்டொன்றுக்கு 4 சத வீத வட்டி வீதத்தை உடைய ஒரு வைப்புத் தொகை (இப்போது இத் தொகை சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவ மனைக்கு அறக் கட்டளையாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது)	66,878
மொத்தம்—(ii)	2,52,148
அல்லது 2-52 லட்சம்	

சருக்கம்.

(வெளிச் சந்தையிலிருந்து பெறும் கடன்களும், திருப்பப் பெறமுடியாத சிறப்புக் கடன்களும்.)

(ரூபாய் லட்சத்தில்).

(1) 1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதிக்கு முன்பு வெளிச் சந்தையிலிருந்து திரட்டிய கடனில் நிறுவனமாக உள்ள நமது பங்கு	10-56
(2) 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகும், 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்குப் முன்பும் வெளிச் சந்தையிலிருந்து திரட்டிய கடன்களில் நிறுவனமாக உள்ள நமது பங்கு	22-94
(3) 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு திரட்டிய கடன்கள்	1,54,55-77
(4) வெளிச்சந்தைக் கடன் வகையில், 1971-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் மொத்தப் பொறுப்பு	1,54,89-27
(5) மக்கள் தொகை வீதாசாரத்தில் திருப்பப் பெற முடியாத கடன்கள் குறித்த நமது பங்கு	1-39
(6) வெளிச்சந்தைக் கடன்கள், திருப்பப் பெற முடியாத சிறப்புக் கடன்கள், இவை காரணமாக 1971 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று உள்ளவாறு மொத்தப் பொறுப்பு	1,54,90-56

1st March 1972]

ம.5.த.ப. : ரெட்டி குறும், தன்னாட்சி உரிமைமுடிய நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பெற்ற கடன்களில் 1971 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று நிறுவனமாக உள்ள கடன்களைக் காட்டும் அறிக்கை.

(1956 நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்புள்ள கால அளவுக்கான புள்ளி விவரங்கள், மக்கள் தொகை வீதாசாரப்படி, சோமைத்த தமிழ்நாட்டின் தற்காலிகப் பங்கை குறிக்கிறது)

அ. தமிழ்நாடு அரசு பெற்றுள்ள கடன்கள்.

1971 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று நிறுவனமாகவுள்ள கடன்களில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு.
(3)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)

மாநிலத் தன்னாட்சிக்கு முற்பட்ட மொத்தக் கடன்	85-69
1947 ஆகஸ்டு 15-ம் தேதியிலிருந்து 1953 செப்டம்பர் திங்கள் 30-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்	6,93-06
1953 அக்டோபர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1956 அக்டோபர் 31-ம் தேதிவரையில் பெற்ற கடன்கள்	2,96-29
1956 நவம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1971 மார்ச் 31-ம் தேதிவரையில் பெற்ற கடன்	3,40,10-00
மொத்தம்—அ.	3,50,85-12

ஆ. முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசு பெற்ற கடன்கள்.

1956 நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநில அரசு எழுப்பிய கடன்களில் நிறுவனமாக உள்ள கடனில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு

(1)

(2)

(ரூபாய் லட்சத்தில்)

மாநிலத் தன்னாட்சிக்கு முற்பட்ட கடன்	1-19
1947 ஆகஸ்டு 15-ம் தேதி முதல் 1956 அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்	5-11
மொத்தம்—ஆ.	6-30

[1st March 1972]

இ. தன்னாட்சி உரிமையுடைய நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்களில் நிறுவனவயாக உள்ள கடன்கள் (1971 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று இருந்தபடி)

(ரூபாய் லட்சத்தில்)

தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சி கழகத்திடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்	6,77.57
இந்திய ரிசர்வ் வங்கியைச் சேர்ந்த தேசிய வேளாண்மைக் கடன் (நீண்ட கால விவகார) நிதியிலிருந்து கடன்கள்	3,83.53
அனைத்து இந்தியக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் ஆய்வுக்குழுவிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்	3.82
இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்	14,48.24
இந்திய ஸ்டேட் வங்கியிடமிருந்து கடன்கள்	13,26.72
பஞ்சாப் நேஷனல் வங்கியிடமிருந்து கடன்கள்	1,55.00
மொத்தம் — இ	39,94.88.
பெரு மொத்தம் + அ — ஆ + இ	3,90,86.30

பல்வேறு திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள், 1971 மார்ச் 31-ம் தேதியன்றுள்ளபடி நிறுவனவயாக உள்ள கடன்கள் இவை பற்றிய சுருக்கம்.

தொடர் எண், கடன் பற்றிய விவரம்.

1971 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று நிறுவனவயாக உள்ள கடன்கள்.

(1)

(2)

(ரூபாய் லட்ச தில்).

கடன்கள்.

1. மாநிலத் தன்னாட்சிக்கு முற்பட்ட கடன்	85.69
2. கொச்சித் துறைமுக வேலைகளுக்கான கடன்கள்	1.19
3. சைத்தரி கதர் தொழில் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	2,67.60
4. விருதிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கான கடன்கள்	1,11.64
5. உதவித் தொகையுடன் நிறைவேற்றப்படும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கான (தொட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி உட்பட) கடன்கள்.	1,29.51
6. மின்சக்தி வசதிகள் விரிவுக்கான கடன்கள்	2,25.31
7. சிறு சேமிப்பு வசூல்களைப் பங்கிடுத் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	40,26.00
8. சிறு அளவுத் தொழில்கள் வளர்ச்சிக்காகக் கடன்கள்	5,28.25
9. அதிக உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	7,99.85
10. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	5,61.08

[1st March 1972]

தொடர் எண், கடன் பற்றிய விவரம்.

1971 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று நிறுவனவயாக உள்ள கடன்கள்

(2)

(ரூபாய் லட்சத்தில்)

(1)

கடன்கள்—தொடர்ச்சி

11. தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	0.62
12. தொழில் நுட்பக் கூட்டுறவு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்ட பொருள்கள், சாதனங்கள் விலை குறித்த கடன்கள்—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், கிராம மின்சார வசதித் திட்டம், குழாய்க் கிணறுத் திட்டம்	47.47
13. காட்டுவள, மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்ட களுக்கான கடன்கள்	4,08.53
14. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால் குடியிருப்புகள் கட்டப்படும் பொருட்டுக் கடன்கள்	9.47
15. குறைந்த வருமானத் தொகுதியினருக்கான வீட்டு வசதித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	3,66.49
16. தேசிய நீர் வழங்கல்—துப்புரவுத் திட்டங்களின்கீழ்க் கடன்கள்	1,55.25
17. பாசனம் மின்சக்தி முதலியவை போன்ற பல்வகை மேம்பாட்டுக் காரியங்களுக்கான கடன்கள்	71,67.12
18. பாசனத் திட்டங்களுக்காகும் செலவிற்கு நிதியளிப்பதற்காகக் கடன்கள்	74.80
19. பற்றுக்குறைப் பகுதிகளில் நிலையான மேம்பாடுகள் செய்யும் திட்டத்துக்காகக் கடன்கள்	3,07.16
20. காவல்துறை வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்காகும் மூலதனச் செலவுக்காக நிதியளிக்கும் பொருட்டுக் கடன்கள்	2,21.21
21. கூட்டுறவு வளர்ச்சிக்காகக் கடன்கள் (கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்கு மூல தினத்தில் பங்கு கொள்வதற்கான கடன்கள் உட்பட)	32.06
22. சிறிய துறைமுகங்கள் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	1,51.35
23. பஞ்சத் துயர் தணிப்பு வேலைகளுக்கான கடன்கள்	19.32
24. புயல் இடர்த் தணிப்பு வேலைகளுக்கான கடன்கள்	3,76.24
25. குடிசைப் பகுதி மாற்றுத் திட்டத்திற்கான கடன்கள்	2,36.98
26. கை வினைப் பணிகள் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	3.91
27. பட்டுத் தொழில் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	2.01
28. தரமான விதைகளைப் பெருக்கி வழங்குவதற்கான திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	0.62
29. கயிறு தயாரிப்புத் தொழில் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	3.63
30. குடியேற்றத் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	0.63
31. மத்திய அரசு பொறுப்பேற்றும், மத்திய அரசு உதவிபெறும் மருத்துவ பொதுச் சுகாதாரத் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	17,70.00

[1st March 1971]

தொடர் எண், கடன் பற்றிய விவரம்.

1971 மார்ச் 31-ம்
தேதியன்று
நிலுவையாக
உள்ள கடன்கள்.

(1)

(2)

(ரூபாய் லட்சத்தில்)

32. மாநில மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கான (வேளாண்மை முதலியன) கடன்கள்	25,25.37
33. நிலம் கையகப்படுத்தல், -மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	56.78
34. ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநிலத் திருகு வழங்கிய வழி-வகை முன்பணம் கடனாகக் கருதப்படுகிற வகையில்	6,78.78
35. கொழும்புத் திட்டத்தினதும் குந்தா திட்டத்திற்காக வழங்கப்பட்ட பொருள்கள்— சாதனங்கள் விலை குறித்த கடன்கள்	..
36. பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்கள் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	1.32
37. கிராம வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	32.04
38. பதப்படுத்தும்-பாகுதாக்கும் இயந்திரங்களை நிறுவுவதற்கான கடன்கள்	0.03
39. மெட்ரிக் முறை எடைகள்—அளவைகளை மேற்கொள்வதற்கான கடன்கள்	2.44
40. வீடு கட்டும் காரியங்களுக்காக அனைத்திந்திய அதிகாரிகளுக்குக் கடன்கள்	20.15
41. சென்னைப் பால் வழங்கு திட்டத்திற்கான கடன்கள்—நியூஜிலாந்து உதவி	3.25
42. கால்நடை வளர்ப்பு, பாற்பண்ணை, மீனனம் ஆகிய திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	3,04.11
43. நிலமில்லாத தொழிலாளர்களை மீண்டும் குடியமர்த்துவதற்கான கடன்கள்	25.99
44. கிராம மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க வேலைத் திட்டங்களுக்குக் கடன்கள் வழங்குதல்	1,26.11
45. கிராம மின்சார வசதிக்கான கடன்கள்	40,73.28
46. பொது மக்களிடமிருந்து திரட்டிய கடன்களிலிருந்தும் கடன்கள் வழங்குதல்	13,00.00
47. பொற்கொல்லர் மறு வாழ்விற்காகக் கடன்கள்	1,29.01
48. பாரத் சேவக் சமூகத்திற்காக மேசை, நாற்காலி போன்ற பொருள்களை தயாரிப்பதற்கு கடன்கள்	0.01
49. தேய் கடன்—உபகார சம்பளத் திட்டத்தினதும் கடன்கள்	2,39.31
50. கிராமதான—பூதானப் பகுதிகளில் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கடன்கள் வழங்குதல்	8.37
51. கிராமத் தொழில்களின் மும்முர வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	54.21
52. சிறப்பு வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கான கடன்கள் (விரைவுத் திட்டம்)	1,31.25
53. பர்மாவிலிருந்து தாயகம் திரும்பிவரும் இந்தியர்களுக்கு உதவியையும், மறுவாழ்வையும் அளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்	5,02.04
54. நில வள வங்கியின் கடன் பத்திரங்களை வாங்க முன்பணம்	3,01.94
55. பயன்கொள்வோர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளின் விரைவுத் திட்டத்திற்கெனக் கடன்கள்	95.62
56. மாநிலங்களுக்கிடையே பற்று வரவுக்கான கடன் வழங்கு திட்டம்	1,19.04
57. பஞ்சத் துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கான கடன்கள்	10,00.00
58. பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்கான கடன்கள்	1.10
59. பொருளாதார முக்கியத்துவம் பெற்ற மாநிலச் சாலைகளுக்கான கடன்கள்	19.88
60. காவல் படையினர் காலத்திற்கேற்றவாறு மாற்றி அமைத்தல்	9.19

[1st March 1972]

தொடர் எண், கடன் பற்றிய விவரம்.

(1)

1971 மார்ச் 31-ம்
தேதியன்று
நிலுவையாக
உள்ள கடன்கள்.
(2)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)

61. சென்னை அணுசக்தித் திட்டத்திற்கு நீர் வழங்குவதற்கான கடன்கள்	3.81
62. வேளாண்மைக் கடன் நிலைப்படுத்து நிதிக்கான கடன்கள்	0.25
63. எண்ணூர், புழைக் கற்கலவைத் திட்டத்திற்கான கடன்கள்	2,31.67
64. ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில வேளாண்மை மேம்பாட்டிற்கான கடன்கள்	0.40
65. பாசன, மின்சக்தித் திட்டங்களின் ஆய்விற்கான கடன்கள்	30.73
66. மாநிலத் திட்டப் பணிகளுக்கான கடன்கள்	48,58.44
	<u>3,50,91.41</u>

கடனுக்குரிய வட்டி முதலிய செலவுகள், 1965-66 முதல் 1972-73 வரை.

	1971-72.					
	கணக்கு கள், 1967-68	கணக்கு கள், 1968-69	கணக்கு கள், 1969-70.	கணக்கு கள், 1970-71.	திட்ட திருத்த திருத்தியது.	திட்ட திருத்த திருத்தியது.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
அ. வட்டி—						
வெளிச்சந்தைக் கடன் களுக்கான வட்டி நிகரம்	5,17.44	5,80.76	7,12.84	8,75.08	8,56.44	8,65.10
கடனில் தள்ளுபடி	36.17	39.41	11.36	0.05	..	..
இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கொடுத்த வழி-வகை முன்பணத்தின் மீது வட்டி	29.70	40.43	64.81	1,00.84	1,10.00	3,18.00
புதிய கடன் திரட்டுதல் முதலியவற்றிற்கான செலவு	3.06	17.65	4.26	1.68	6.22	7.20
இந்திய அரசு கொடுத்த கடன்களுக்கான வட்டி. தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற நிறுவனங்க ளிடமிருந்து பெற்ற கடன்களுக்கான வட்டி	14,26.61	14,74.54	15,37.18	11,94.98	17,38.76	21,84.00
வருங்கால வைப்பு நிதிக்கான வட்டி	1,30.54	1,49.24	2,92.65	3,16.71	2,11.48	2,23.64
தேய்மான சேமித்தி, எனைய வட்டி பெறும் வைப்புத் தொகை களுக்கான வட்டி	90.33	1,11.55	1,31.25	1,51.59	1,76.27	1,77.91
	49.70	58.02	1,12.77	1,67.72	2,80.71	1,46.98
	<u>22,83.55</u>	<u>24,71.60</u>	<u>28,67.12</u>	<u>28,08.05</u>	<u>33,79.88</u>	<u>39,22.83</u>
						<u>36,46.15</u>

[1st March 1972]

1971-72

கணக்கு கள்	கணக்கு கள்	கணக்கு கள்	கணக்கு கள்	திட்ட மதிப்பீடு	திருத்த மதிப்பீடு	திட்ட மதிப்பீடு
1967-68	1968-69	1969-70	1970-71	திருத்தியது	7	8
1	2	3	4	5	6	8
				(ரூபாய் லட்சத்தில்)		
ஆ. கடன் கரைப்பு நிதி— பொதுமக்களிடமிருந்து திரட்டிய கடன்களின் கடன் தேய்மான நிதிக்கு உதவித் தொகை ..	1,55.26	1,65.44	1,76.78	2,01.35	2,15.55	2,15.56
1,99.89						
பொது கடன் கரைப்பு நிதிக்கு உதவித் தொகை ..	6,08.95	6,89.27	6,80.35	7,66.47	8,12.30	8,12.29
8,89.14						
இந்திய ஆயுள் ஈட் றுதிக் கழகத்தின் கடன் களுக்கான கடன் கரைப்பு நிதிக்குத் தொகை வழங்கல் ..	8.19	..	..	..	..	..
மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற கடன்களுக்கான கடன் கரைப்பு நிதிக்குத் தொகை வழங்கல் ..	..	..	..	..	..	27.88.00
மொத்தம்—ஆ ..	7,72.40	8,54.71	8,57.13	9,67.82	10,27.85	10,27.85
38,77.03						
பெரு மொத்தம்— கடன் செலவுகள் (நிகரம்) ..	30,55.95	33,26.31	37,24.25	37,75.87	44,07.73	49,50.68
75,23.18						

1st March 1972]

இணைப்பு III-அ

தமிழ் நாட்டின் சில மூலதனப் பொறுப்புகள் இருப்புகள், ஆய்வற்றைக் காட்டும் அறிக்கை.

1971 மார்ச் 31-ம் தேதி யன்று இருந்த பொறுப்புகள்.	எதிர்பார்க்கப்படும் பொறுப்புகள் 1971-72-ல்	1972-73-ல்	1973 மார்ச் 31-ம் தேதி யன்று இருக்கு மென்று எதிர்பார்க்கப் படும் மொத்தப் பொறுப்புகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
			(5)
			(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
பொறுப்புகள்:			
கடன்கள்—			
இந்திய அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணவ	3,50,91.41	53,89.04	—7,58.23
3,97,22.22			
வெளிச்சந்தைக் கடன்கள் ..	1,54,08.65	11,08.86	11,45.00
1,76,62.51			
நான்கு சத வீத தமிழ் நாடு நில வரம்பு இழப்பீட்டுப் பத்திரங்கள் ..	80.61	27.55	22.19
1,30.35			
திருமப்ப பெற இயலாத சிறப்புக் கடன்கள்	1.29	..	..
1.29			
வணிய தற்காலிகக் கடன்கள் ..	36,11.26	—31,16.26	..
4,95.00			
வணிய கடன்கள்	39,94.87	—2,80.24	1,43.04
38,57.67			
வணிய பொறுப்புகள்:			
கிராம வசூல்கலை வைப்பு நிதியும் சேமிப்பு வகி வைப்புத் தொகை களும்	30,86.81	4,08.74	4,37.99
39,33.54			
மொத்தம்—பொறுப்புகள் ..	6,12,74.90	35,37.69	9,89.99
6,58,02.58			

[1st March 1972]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)				
இருப்புகள்—				
வழங்கப்பட்ட கடன்கள் (அரசாங்கத்துக்குச் சேர வேண்டியவை)	1,60,09.87	15,78.91	13,79.98	1,89,68.76
மின்சார வாரியத்துக்குக் கடன்கள்	2,40,49.46	6,31.00	1,87.00	2,48,67.46
மூலதனச் செலவு	3,20,84.07	41,41.72	39,19.20	4,00,44.99
ரொக்க இருப்பும் முதலீடுகளும்	9,48.16	5,29.16	..	4,19.00
மொத்தம்—இருப்புகள் *	7,30,91.56	58,22.47	53,86.18	8,43,00.21

(1)	(2) 1971 மார்ச் 31-ம் தேதி யன்று இருந்த இருப்புகள்.	எதிர்பார்க்கப்படும் இருப்புகள்.	
		1972 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று.	1973 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று.
		(3)	(4)
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
பொறுப்புகளுக்கு மிகுதியாயுள்ள இருப்புகள்	1,18,16.66	1,41,01.44	1,84,97.63

* கூடுதல் நிதி திட்டவெதற்கான செயற்குறிப்புகள் இதில் அடங்கா.

[1st March 1972]

இணைப்பு IV.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு திட்டப் பணிகளின் செலவு விவரங்களைக் கீழ்க்கண்ட வகைகளில் அறிக்கை.

	நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம் 1969-70 முதல் 1973-74 வரை (தற்காலிக மானது).	1971-72 திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தியது)	1971-72 திருத்த மதிப்பீடு	1972-73 திட்ட மதிப்பீடு
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்).			
வேளாண்மையும் அதற்குத் தொடர்பான வேலைத் திட்டங்களும்—				
1. வேளாண்மை உற்பத்தி	30,15	5,73	6,78	6,19
2. கிருபாசனம்	25,56	6,62	6,43	7,63
3. மண்வளப் பாதுகாப்பு	5,43	80	90	93
4. ஆயக்கட்டு மேம்பாட்டுத் திட்டம்	27	66	1,01	2,01
5. கால்நடை வளர்ப்பு	8,14	54	58	83
6. பாற்பண்ணையும், பால்வழங்கலும்	5,34	54	43	44
7. காட்டுவளம்	4,73	63	66	83
8. சின்கோலு	56	14	15	19
9. மீனளம்	10,09	1,84	1,72	1,98
10. கிடங்கு வசதியும், விற்பனையும்	79	23	18	19
மொத்தம்—I	91,06	17,73	18,84	21,22

I. கூட்டுறவு, சமுதாய வளர்ச்சி—

1. கூட்டுறவு	28,72	1,66	1,73	1,58
2. சமுதாய வளர்ச்சியும், கிராம மேம்பாடுத் திட்டங்களும்	11,54	1,93	2,21	1,72
மொத்தம்—II	40,26	3,59	3,94	3,30

[1st March 1972]

வளர்ச்சித் தலைப்பு.	நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம் 1969-70 முதல் 1973-74 வரை (தற்காலிக மானது).	1971-72 திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தியது).	1971-72 திருத்த மதிப்பீடு.	1972-73 திட்ட மதிப்பீடு.
1	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)				
III. பாசனம், மின்விசை—				
1. பாசனம்—வெள்ளத் தடுப்பு	39,06	6,02	6,06	8,17
2. மின்சக்தி	1,69,79	26,26	38,33	32,66
மொத்தம்—III ..	2,08,85	32,28	44,39	40,83
IV. தொழில்களும், கனிவளங்களும், வெட்டி எடுத்தலும்—				
1. பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்கள்	32,05	3,45	4,78	3,70
2. கனிவள மேம்பாடு	1,04	17	17	20
3. கிராம, சிறு அளவு தொழில்கள்	31,00	4,62	4,01	4,90
மொத்தம்—IV ..	64,09	8,24	8,96	8,80
V. போக்குவரத்தும் சாலைகளும்—				
1. சாலைகள்	25,04	3,78	4,10	4,73
2. சாலைப் போக்குவரத்து	7,29	1,56	1,86	1,22
3. உள்நாட்டு நீர் வழிகள்	..	..	59	11
4. சுற்றுலா	26	9	11	12
மொத்தம்—V ..	32,59	5,43	6,66	6,18

1st March 1972]

வளர்ச்சித் தலைப்பு.	நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம் 1969-70 முதல் 1973-74 வரை (தற்காலிக மானது).	1971-72 திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தியது).	1971-72 திருத்த மதிப்பீடு.	1972-73 திட்ட மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)				
VI. சமூகப் பணிகள்—				
1. பொதுக் கல்வி	53,17	10,43	8,77	10,34
2. தொழில் நுட்பக் கல்வி	6,59	95	1,02	1,24
3. பண்பாட்டுக் கலாச்சார பணிகள்	61	8	9	7
4. சுகாதாரம், குடும்ப நலம்	17,32	3,73	2,74	3,28
5. நீர்வழங்கலும், துப்புரவும்	55,12	12,61	7,24	8,96
6. வீட்டு வசதி	30,30	5,85	6,58	6,34
7. நகர அமைப்பும், நகர்ப்புற மேம்பாடும்	2,24	49	52	54
8. மின்தங்கிய வருப்பினர் நலன்	10,09	3,24	3,86	4,46
9. சமூக நலன்	1,32	27	20	23
10. கை வினைஞர் பயிற்சியும் தொழிலாளர் நலனும்	2,39	24	30	27
11. பொதுமக்கள் ஒத்துழைப்பு	8	1,02	35	2
மொத்தம்—VI ..	1,79,23	38,91	31,67	35,75
VII. பல்வகை—				
1. புள்ளி விவரங்கள்	59	12	18	19
2. மலைப் பகுதிகள் மேம்பாட்டு திட்டம்	7,00	40	34	36
மொத்தம்—VII ..	7,59	52	52	65
பெரு மொத்தம் ..	6,23,67	1,06,70	1,14,98	1,16,63

[1st March 1972]

*Speech of Thiru M. Karunanidhi, Chief Minister of Tamil Nadu
Presenting the Budget for 1972-73 to the Legislative Assembly
on 1st March 1972.*

Mr. Speaker Sir,

We meet to-day against the background of—

India triumphant,

symbol of the fact that

a just cause is always

greeted by the garland of victory;

the emergence of Bangla Desh,

a new nation standing forth

as living proof of the fact

that those who seek their

basic rights however slighted,

however insulted in the beginning

can never be denied, these

rights ultimately.

India and Bangla Desh to-day

bestride the world arena

conscious of their achievement.

It is with pride in my heart on this occasion that I present, before the 45 million people of Tamil Nadu, the Budget of our State and seek their co-operation.

2. I am happy to place before you to day, the Budget Estimates for 1972-73, the Revised Estimates for 1971-72 and the Accounts for 1970-71.

3. No praise will be too high for the spirit of dedication to democracy, which moved our Prime Minister to heed the call of Bangla Desh, and for the exemplary valour shown by our officers and men on the battle field.

4. The blood that the heroic men hailing from our State shed in the cause of our country, the spontaneous response of the people of this State to the call of the State Government in all

[1st March 1972]

areas of defence effort—all these go to prove the abiding commitment of the people of this State to the unity and integrity of our nation.

5. The readiness with which the people of the State have donated generously Rs. 3.3 crores to the Defence Fund within three months is yet another example to prove that the united voice of our people from Kanyakumari to Kashmir is such as to make our enemies tremble.

6. In this prelude to the Budget I would like to express a few thoughts about the future of our vast Indian nation. We are keen to strengthen further the feeling of unity exhibited by the people of this country in vanquishing the enemy. At the same time, no one should lose sight of the fundamental fact that the strength of Indian democracy lies in its unity amidst diversity. Unity does not mean uniformity. If democracy is to flourish, there should be adequate freedom for contending thoughts and diverse ideologies. While the country has wholeheartedly accepted the goals of socialism and democracy, there will be differences of opinion on the manner in which different regions of this country should attain these goals. The insistence that all the States of the Indian Union should go along one single path and to create difficulties in their pursuit of different lawful and peaceful policies to achieve these noble objectives will strike a discordant note in ensuring the harmony and the unity of the country.

7. While presenting the Budget for 1971-72 to this House, I pointed out that we are committed to establish a prosperous, socialist society. Socialism does not mean mere economic growth; there should be corresponding changes in the social structure too. Economic prosperity, unmatched by social changes, would merely cover a festering sore with a golden garment. If we are to introduce modern and innovative changes in the economic sphere alone but would allow anachronistic and irrational practices to dominate the social set-up, the socialist society that we create will be more like a garden stricken by a cyclone.

8. Under the leadership of Arignar Anna, this Government assumed office in 1967, dedicated to these cherished ideals of economic prosperity and social transformation. Again in 1971, this

[1st March 1972]

Government was returned to power with a massive mandate. We consider election promises as immutable directives rather than as slogans to be thrown to the wind and are trying our best to achieve them.

- * "Tamil Nadu" in the place of "Madras State".
- * Tamil in every place; even at the altar of the Lord.
- * Legal recognition for Self-Respect Marriages;
- * Eligibility for appointment of temple priests to all based on merit.
- * Establishment of the Backward Classes Commission;
- * Setting up of the Beggar Rehabilitation Fund;
- * Establishment of the Slum Clearance Board;
- * Setting up of the Tamil Nadu Water-Supply and Drainage Board;
- * Free Education up to Pre-University Class;
- * Reduction in land ceiling and removal of exemptions;
- * House-sites for agricultural labourers; fixation of fair wages;
- * Land pattas and house pattas to millions of the poor and the down-trodden, Harijans and backward people;
- * Ceiling on buses, closely followed by nationalisation of bigger fleets;
- * Employment opportunity for graduates through the establishment of youth service corps; social regeneration activities in villages and hamlets;
- * Removal of food controls;
- * Rural Electrification throughout the State;
- * State Planning Commission;
- * Administrative Reforms Commission;
- * A Committee to examine Centre-State relations;
- * Concessions to policemen;

1st March 1972]

- * Schemes to ameliorate the plight of handloom weavers;
- * Creation of the Labour Welfare Fund;
- * Concessions to teachers and greater employment opportunities;
- * Increase in emoluments of Government servants;
- * Pension for over 6,000 political sufferers, irrespective of their present political affiliations;

Before I elaborate other achievements besides these, and the activities planned for various departments, I would like to outline the financial position of our State in brief.

9. *Budget Estimates*.—While presenting the Revised Budget for 1971-72, the anticipated receipts and expenditure on the revenue account were put at Rs. 342.65 crores and Rs. 358.52 crores respectively, resulting in a revenue deficit of Rs. 15.87 crores. On present indications, we expect the receipts for 1971-72 to be Rs. 377.41 crores and the expenditure Rs. 375.67 crores with a resultant surplus of Rs. 1.74 crores. The Budget for 1972-73 placed before the House, anticipates a receipt of Rs. 397.27 crores and an expenditure of Rs. 394.78 crores, with a surplus of Rs. 2.49 crores in the revenue account.

10. *Burden of debt*.—On this occasion, I would like to point out the difficulties encountered by this State because of the burden of repayment of debt to the Central Government. In 1972-73, we will be receiving a loan of Rs. 45.80 crores from the Central Government for plan schemes and other activities, whereas during the same year, our repayment will be of the order of Rs. 53.38 crores. It would thus be seen that our repayment to the Central Government will exceed our receipts by about Rs. 8 crores. This results in the State Government having to provide funds from its own resources for the entire developmental expenditure on the capital account. We have therefore been requesting the Central Government, time and again, to soften the conditions of debt repayment by reduction of the rate of interest and extension of the period of repayment. We hope that the Central Government will concede this reasonable request.

11. *Plan outlays—Overdraft*.—Our financial difficulties arise mainly because of the implementation of a minimum Plan needed by the State. While we had fulfilled a Plan of Rs. 93.49 crores

[1st March 1972]

in 1968-69, the Central Government gave its approval for a Plan of only Rs. 72.00 crores in 1969-70. We pointed out that provision of such a reduced amount will hamper the rate of progress and retard the growth. Even so, the Government of India insisted that the Plan for 1970-71 should be reduced to Rs. 79.30 crores and that for 1971-72 to Rs. 80.20 crores. We pointed out to the Government of India that at least Rs. 575 crores should be spent on development schemes of the State during the Five-Year Plan period and that this would involve an annual outlay between Rs. 100 to Rs. 125 crores. In order to implement this outlay, we approached the Government of India to consider sympathetically the request made by us to increase the central assistance from Rs. 202 to Rs. 250 crores; to set right the injustice meted out by the Finance Commission; and to take steps for rescheduling the debt repayment. Having regard to the fact that these requests were under the examination of the Government of India, we proceeded to implement a Plan of Rs. 87.05 crores in 1969-70 and a Plan of Rs. 97.45 crores in 1970-71. We are implementing, during the current year, a Plan of Rs. 114.98 crores. Towards this end, we have endeavoured our best to raise additional resources and have also taken care not to allow any increase under non-plan expenditure. We also pointed out to the Central Government that leaving aside the effect of the Pay Commission, the non-plan expenditure during the last few years has, by and large, been around the level reached in 1968-69. In the context of these efforts to effect economics and to raise additional resources, it is only reasonable that we formulate and implement a Plan of reasonable magnitude. It is because of the fact that the anticipated assistance for this Plan did not materialise that we had to have recourse to overdrafts with the Reserve Bank of India to meet this Plan expenditure.

I had discussions last December with the Union Finance Minister, the Union Planning Minister and the Planning Commission on the size of the Annual Plan and the general financial position of our State. During these discussions, it was agreed that the current year's Plan may be of the order of Rs. 114 to Rs. 115 crores and that the Plan for 1972-73 may be around Rs. 117 crores. Accordingly, the Budget documents placed before you provide for a Plan of Rs. 114.98 crores in the current year and Rs. 116.63 crores in 1972-73. Based on the above discussions, credit has been taken for a ways and means accommodation of Rs. 66.33 crores from Government of India to cover the over-

1st March 1972]

draft arising from the implementation of the Plan during 1971-72 of which, Rs. 1.99 crores will be repaid during the current year and Rs. 9.95 crores in 1972-73. The Budget estimates provide for repayment of both interest and principal to Government of India on this account.

12. *Agricultural production.*—Agriculture is the pivot around which the world revolves. In keeping with this pivotal role of agriculture, we have ushered in the green revolution all over the State. We have expanded credit facilities and taken steps to provide irrigation, fertilisers and pesticides. During the current year, high-yielding varieties have been cultivated in 59 lakh acres. The target for 1972-73 under this scheme is 66 lakh acres. Pulses containing as they do protein, an important ingredient of nutritious food, would be cultivated in over 14 lakh acres during 1972-73 as against 11 lakh acres in 1969-70. We have also started a seed farm for pulses in Kudumiamalai. Increase in the production of pulses will enable us to hold the level of prices in our State.

13. *New methods in agriculture.*—The proper way to ensure rapid agricultural development is to explain the problems of agriculturists to the research workers and to carry the fruits of research to the doorsteps of farmers. This work will be intensified in Kudumiamalai and in other research stations. The Agricultural University has also earnestly engaged itself in the development of new strains of paddy, cotton and pulses. I hope that this University will devote its special attention to developing strains of long staple cotton enabling us to reduce our dependence on import.

14. *Agro-Industries Corporation.*—The performance of workshops set-up by the Agro-Industries Corporation has been gratifying. So far, in 1971-72, five tractor repair stations have been set-up by the Corporation and 1080 tractors will be distributed during the year. The Agro-Industries Corporation is contemplating the formulation of pesticides as well as distribution of various other inputs needed by agriculturists.

15. *Agricultural credit.*—Our success in the co-operative sector will be evident from the fact that as against the short and medium-term loans of Rs. 31.41 crores given in 1966-67 we have distributed Rs. 44.43 crores during 1970-71. We expect to distribute Rs. 50.00 crores in 1971-72 and Rs. 61.00 crores in 1972-73.

[1st March 1972]

Similarly, the long-term loans given by co-operatives which stood at about Rs. 3 crores in 1966-67 shot up to Rs. 15.48 crores in 1968-69 and rose to Rs. 22.66 crores in 1970-71. It will be Rs. 29.40 crores in 1971-72. In 1972-73 we expect a further rise under this head.

16. *Animal Husbandry*.—Government have drawn up a comprehensive re-organised scheme to provide veterinary assistance. Ten new veterinary dispensaries will be set-up in 1972-73. Special schemes for cattle development will be taken up in a few districts. Poultry and piggery development schemes are also being implemented. As against a provision of Rs. 3.06 crores in 1970-71, a provision of Rs. 4.30 crores has been made under the head "Animal Husbandry".

17. *Dairy development*.—The increased needs for milk in the cities can be met only by implementing schemes for increased milk production and by providing adequate facilities for collection, processing and distribution of milk. This will incidentally lead to increased incomes in rural areas. A programme has been drawn up for the State as part of the Operation Flood under which the Indian Dairy Corporation has allocated Rs. 8.87 crores for Dairy Development in Tamil Nadu. This is in addition to the normal schemes of Dairy Development. Madhavaram Dairy which was handling 33,000 litres of milk in 1967-68, has now reached the level of 70,000 litres per day and under the Operation Flood Programme, the amount of milk distributed in Madras City will be raised to 3 lakhs of litres per day in a period of five years. Approval has been accorded for the setting up of a second dairy in Madras at a cost of Rs. 55 lakhs. Farmers in parts of Chingleput, North Arcot, Salem, Coimbatore, The Nilgiris, Madurai, Tiruchirappalli and Thanjavur districts are expected to get considerable additional income as a result of the expanded dairy activities. The Tamil Nadu Dairy Corporation is being set-up in order to implement these schemes in an expeditious manner.

18. *Irrigation facilities*.—As against the provision of Rs. 7.89 crores in 1966-67 for maintenance of irrigation schemes the outlay has been raised to Rs. 14.28 crores in 1971-72. In 1972-73, the provision will be Rs. 14.28 crores. This will help the proper maintenance of our irrigation systems including Cauvery, Amaravathi, Vaigai and Thambaraparani. In this context, Government have examined proposals for improving the existing irrigation systems and

[1st March 1972]

are taking steps to implement them. As the House is aware, it is a matter of regret that even though the World Bank has appraised the proposals for modernisation of the Thanjavur Irrigation System and the Government of India have given technical clearance, the scheme for modernisation could not be taken up by us for implementation as programmed. We have been pointing out often that postponement of outlays on these schemes, which would help to economise the use of water and improve agricultural production, is not a wise move, viewed in the overall economic perspective. It is but natural that we should expect, at such times, the Central Government to step in and find just solutions to water disputes between States.

19. *Ganga-Cauvery Link*.—On behalf of the State Government, I have discussed with the Union Planning Minister and the Union Minister for Irrigation the need to take up immediately the massive scheme of linking up the Cauvery with the Ganga. This would ensure that inter-State water disputes do not arise; nay, this would even help to solve the existing ones. This scheme, when implemented, will help to develop the entire area from the Ganga to the Cauvery and would further serve as a great unifying link between the different regions of this vast country of ours. As part of this impressive scheme for connecting the Ganga and the Cauvery, rivers like the Godavari and the Krishna would also get integrated in the grid. This mighty scheme can be implemented in stages, by first linking up the Cauvery with the Godavari and the Krishna and simultaneously linking the Ganga with northern rivers like the Mahanadhi. Completion of this scheme in stages would also rectify regional imbalances in which the spectacle of certain States ravaged by flood and others stricken with drought will disappear. I would earnestly urge the Central Government to initiate preliminary action on this project.

20. *New Irrigation Schemes*.—In 1972-73, we are providing for capital expenditure of Rs. 8.17 crores in the Plan for irrigation schemes, including around Rs. 3.90 crores on the new irrigation schemes such as Chinnar, Parappalar, Palar-Porundalar, Thandarai, Nandan Channel, Karuppanadhi, Ponnaniar and Pilavakkal which will stabilise the existing ayacut and bring new areas under irrigation.

[1st March 1972]

21. *Power.*—Thanks to our efforts to fulfil the pledge of this Government that no village in Tamil Nadu will be without electricity, the number of villages getting electric supply will rise to 50,900 by the end of 1971-72. We expect that we will be achieving our goal substantially by the end of 1972-73.

22. *New Generation Schemes.*—It is imperative that we should urgently formulate new generation schemes. We have proposed the setting up of a Thermal plant at Tuticorin. We hope that the Government of India will give early clearance to this project. Besides, it is necessary to have a second mine cut at Neyveli in order to utilise the Thermal Plant at Neyveli to its full capacity. We also expect that the Government of India will expedite the work on Kalpakkam Project. While I am on this subject of new generation projects, I would request the Government of Kerala to accord early concurrence for the Pandiar-Punnappuzha scheme, which will add 100 MW to our grid.

23. *Road and transport facilities.*—A provision of Rs. 3.68 crores for capital works on roads and a provision of Rupees 6.63 crores for maintenance of roads are highlights of the Budget for 1972-73. Besides these, Rs. 5.44 crores will be spent in 1971-72, on the National Highways in our State.

One of the important decisions of Government incorporated in this Budget is the take-over of 1,000 miles bus route roads from Panchayat Unions. I am sure that this decision will be welcomed by this House. Another important announcement that I wish to make is that the Central Government have sanctioned the construction of the Pamban Bridge at a cost of Rs. 5.33 crores. I hope that Government of India will soon accord their approval for the Sethusamudram Canal Project, which we have been urging for long.

24. *Rural Development.*—One of the principal tasks of a socialist Government is to remove the disparities between the urban and rural areas. In keeping with this concept, this Government have always shown a keen interest in rural development and the upliftment of the rural population. One of the goals we have kept constantly before us is to make available all modern facilities like electricity to all the villages in the State. To-day there are no link roads or drinking water facilities in many villages. The responsibility for providing these facilities to the people in our villages

[1st March 1972]

falls on us, the representatives of the common people. It has been estimated that more than Rs. 300 crores would be needed if roads and drinking water facilities are to be extended to all the small villages and hamlets. But if we are to be deterred by the magnitude of this estimate, we will not be able to make even a modest beginning. We have, therefore, decided on a time bound and phased programme for meeting this target. As a first step, it is proposed to undertake a five-year programme to link all villages and hamlets with a population of 1,500 and more with main roads and also connect the adjacent small villages. For this purpose, it has been decided to levy a surcharge of 10 per cent on Motor Vehicles Tax and with the proceeds setup a Rural Road Development Fund.

In addition, the ceiling for the local cess surcharge levied by the Panchayat Unions will be raised from its present level of Rs. 1.50 to 2.50, mainly to enable the Panchayat Unions to provide drinking water facilities and link roads for the small villages and hamlets in their areas. This step has been taken, taking into account the financial difficulties of the State Government and at the same time the need to have an intensive programme of providing drinking water facilities and link roads to all the villages. Just as the Tamil Nadu Water-Supply and Drainage Board is approaching the Life Insurance Corporation of India for urban water-supply schemes, we have requested the Corporation for assistance for rural water-supply programmes also.

25. *Medical facilities.*—The fact that the provision for public health and medical schemes in 1972-73 stands at Rs. 34.69 crores as against the outlay of Rs. 33.38 crores in 1971-72 and Rs. 16.75 crores in 1966-67 bears testimony to the importance attached by this Government to this sector. The following are some of the new schemes that will be taken up for implementation in the coming year :—

(1) Improvement of the medical colleges at Madurai, Coimbatore and Tirunelveli.

(2) Construction of 32-bed hospitals at Kumbakonam, Athoor, Tirupathur and Tenkasi.

(3) Augmentation of bed strength in the Government hospitals at Taniradi, Tittagudi, Vallipuram, Karaikudi and Mettur.

[1st March 1972]

I would also like to take this opportunity to announce a new development scheme in this sector. It has been a long pending request of the Panchayat Unions that the Government should take-over and run the 200 odd dispensaries, which they had inherited from the erstwhile District Boards. This request of theirs has now been accepted and as part of a phased programme, Government have come forward to take over 45 such dispensaries in the year 1972-73.

26. *Education*.—The outlay for Education, which was of the order of Rs. 53.56 crores in 1967-68 has been increased to Rs. 89.85 crores in 1972-73. I wish to announce on this occasion the decision of Government to constitute an expert committee to explore possibilities of improving the quality of education in our schools. This committee will, I hope, take advantage of modern developments in this field in the educational institutions abroad.

27. Many scholars from our State are working in various institutions in foreign countries. We have formulated a new scheme, under which they would be invited to come back to and stay in this State for specified periods in order to introduce in our institutions the modern techniques learnt by them abroad. Fifty fellowships will be awarded in the first instance under this new scheme to be called the "Tamil Nadu Fellowships Scheme". This scheme will provide an opportunity for our scholars, who are now abroad, to work in our educational institutions for periods ranging from six months to one year.

28. *Welfare of Harijans and Backward Classes*.—Schemes for the welfare of Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes continue to have pride of place among the developmental schemes implemented by the Government. As against an outlay of Rs. 3.59 crores set apart by the State Government in 1964-67, a total outlay of Rs. 8.41 crores has been earmarked for Harijan Welfare in the Budget for 1972-73. This provision has been made despite the fact that earmarked Central assistance for this programme has been discontinued. When this Government assumed office, only about 2,400 Harijan colonies had received electric supply. As a result of the intensive efforts taken by us, I am happy to say that to-day about 15,600 Harijan colonies have received electric connection. As for Backward Classes, against a provision of Rs. 0.91 crore by the State Government in 1966-67, in all Rs. 4.68 crores have been provided for in 1972-73.

[1st March 1972]

29. *Handlooms*.—The Plan outlay for the welfare of Handloom weavers in the Budget which was Rs. 2.03 crores in 1971-72 has been stepped up to Rs. 2.34 crores in 1972-73. This should be compared with the figure of Rs. 1.82 crores for such schemes in 1966-67.

30. *Labour Welfare*.—The State Government has shown an abiding and sympathetic concern for the welfare of labour all over the State notwithstanding a few unhappy incidents that have taken place in the sphere of industrial relations. Impartial observers would, I am sure, appreciate the sober and steady labour policies of this State Government, particularly when compared to other parts of the country. At the same time I wish to state that this State Government would never swerve from its responsibility to maintain law and order in the face of provocative attempts by anti-social forces, who are wedded to violence and try to take advantage of labour disputes here and there.

31. The re-opening of five sick textile mills in Coimbatore for the benefit of the workers; the disbursement of two lakhs of rupees as distress relief to the unemployed textile workers; the present dialogue with the Centre for re-opening the closed mills, the disbursement of over rupees three lakhs for the affected textile workers; the relief given to the workers of the Standard Motors; the Government's take over of Textools, Coimbatore, Southern Structural and Tasco, mainly for the benefit of the workers; these are but a few of the tokens of the affectionate concern that Government have for the industrial workers.

32. There has to be development of industries both in the State Sector and in the Co-operative Sector in order to reduce concentration of economic power and establish an egalitarian socialist society. In this connection, we consider it desirable to adopt a new policy under which we can give the workers a share in the management as well as in the equity capital in industries in the public and co-operative sectors. This can lead to participative management of these enterprises by both the management and the workers. A committee will be appointed soon to examine this line of approach and make suitable recommendations thereon to Government. We hope this new policy would ensure better industrial harmony and greater labour welfare.

[1st March 1972]

33. *Industrial Development.*—I would like to express my sense of gratitude to the Central Government for expediting work on the Salem Steel Plant, in response to the continuing and untiring efforts taken by the State Government. I am also happy to say that a few problems, which had so far hindered the progress of the work, have been solved. The House is aware of the industrial policy of the State Government and the success that has crowned the efforts of the State Government for industrial development, details of which have been outlined in the Governor's address. Suffice it to say that as a result of the efforts taken by the State Government, 40 letters of intent and 45 licences have been issued by the Central Government in 1971 alone.

34. *Government servants.*—We are keenly aware that it is the Government servants who are ultimately responsible for the effective implementation of the various policy decisions taken by the Government. It was because of this deep concern about the welfare of the employees of Government that we set up the Second Pay Commission and implemented their recommendations at an annual cost of Rs. 23 crores, liberally enhancing the pay scales and giving other benefits. We have recently decided to remedy yet another of their long pending grievances. We have decided to abolish the system of confidential reports, long considered by the N.G.G.Os. to be a relic of feudal attitude. Only records of disciplinary action, if any, taken against the Government servants will be taken into account for deciding on promotion. There is no need to continue any system of reports, either confidential or open.

35. I would like to point out that as part of the phased implementation of the recommendations of the Second Pay Commission, provision has been made for a further enhancement of House Rent Allowance with effect from 1st April 1972. The House Rent Allowance will be 12 per cent in the City of Madras, 8 per cent in Madurai and Coimbatore, 6 per cent in the Grade II areas and 4 per cent in the Grade III areas. Towards this we have provided for an additional expenditure of Rs. 1.82 crores per annum. This reflects the abiding concern of Government for their employees even in the context of their current financial difficulties. I would also like to add that a Committee headed by the Chief Secretary to Government will be constituted to go into the representations so far received from Government servants and teachers regarding the

V211, 32 0172
0172-9431
APPENDIX
1st March 1972

rectification of anomalies in the recommendations of the Second Pay Commission. The Committee will submit its recommendations to Government within six months.

36. *Tamil Nadu State Trading Corporation.*—Turning to the present price situation, we cannot be complacent merely on the ground that they are partly indicative of the higher purchasing power of the people. This problem of rising prices has to be viewed as an all-India problem, particularly in view of the fact that there are a number of poor people in the country who are bereft of any purchasing power worth the name. In order to solve this problem within the limits of the State's powers and resources, we have recently established a State Civil Supplies Corporation. Its main activity is to procure a few essential articles like rice, retain them as a buffer stock and distribute them at reasonable prices to the people, whenever the price line shows an upward trend. This modest effort with a limited objective, will be expanded and within a short while, action will be initiated to establish a Tamil Nadu State Trading Corporation, mainly with a view to holding the price line, to the extent that is possible at the State level.

37. *Beggar rehabilitation.*—"To beg is demeaning" said the grand old Tamil poetess. Whom does it demean? It is demeaning not for those who beg but for us who see them beg. The sixty thousand beggars and six thousand leprous beggars of our State are our own brethren. In order to solve the problem of beggars wallowing in the quagmire of poverty, we created a Beggar Rehabilitation Fund on 3rd June 1971. We were the first State in the whole country to do so. Within a few months, the philanthropic public, generously responded to my appeal and donated more than a crore of rupees to this Beggar Rehabilitation Fund. Three rehabilitation centres for leprous beggars have already been set up at Paranur, Ulundurpet and Bargur. Government have also decided to implement earnestly other schemes to offer a new life to them, so that the begging bowl can be totally banished from this State. For this purpose, I request all men of goodwill to generously donate to the Fund. Mere donation may not be adequate to set up additional rehabilitation centres, to offer adequate medical aid and provide maintenance and to give them vocational training. Having this in mind it has been decided to raise the betting tax from

[1st March 1972]

15 per cent to 20 per cent for bookies and totalizator and from 20 per cent to 25 per cent for others. This is expected to result in an additional income of about Rs. 50 lakhs, which will be given to Beggar Rehabilitation Fund.

38. *Land Reforms*.—In its march to socialism the State Government has constantly tried to weed out the system of landlordism and enable the real benefits of the land ceiling legislation to be reaped by the people. The Land Ceiling Act of 1961 was implemented, after due warning and adequate notice. The bigger landlords had therefore taken action to escape its hold even before the introduction of the Act. By a number of various transactions, benami or otherwise, these bigger landlords had camouflaged their vast holdings, taking advantage of the number of generous exemptions. The statute was ineffective and helpless in the face of these clever manoeuvres. With a view to change this state of affairs radically, this Government announced, without any notice, a fresh Land Ceiling Act in 1970 and reduced the ceiling to 15 Standard acres. Simultaneously, we revoked the exemptions on sugarcane and grazing lands. This revolutionary enactment passed by this Legislature, and assented to by the President is being followed up. Our enactment conferring ownership of house-sites on landless agricultural labourers, who had been languishing all these years without a house-site of their own, has also received the Presidential assent. Action has also been initiated in this regard on the 27th of the last month at Tiruvaiyaru in Thanjavur district.

39. I would like to announce a new decision which marks a further stage in our land reform measures. Because of the various exemptions in the Land Ceiling Act, Government have not been in a position to get any significant land surplus. As the House is aware, we have already removed the exemptions on lands used for cultivation of sugarcane and grazing. In continuation of this I wish to announce that all exemptions in favour of trusts created after 26th January 1950, the date on which our Constitution came into force will be withdrawn, except for a limited extent to be allowed for trusts for educational purposes and medical facilities. Necessary legislation for this will be introduced during the current session.

In addition, Government have decided to reduce with effect from to-day the present ceiling of 60 standard acres allowed for a

[1st March 1972]

family to 40 standard acres. Necessary legislation will be brought before the Assembly for this purpose also.

40. *Debt Relief Act*.—Growing rural areas are the life giving roots for the tree of national development. Our poor agriculturists who eke out their meagre livelihood from land are being oppressed by a heavy burden of debt. All of us see these people borrowing from private money-lenders at usurious high rates of interest, the interest itself accumulating to several times the principal with the result that these poor people are not able to discharge their debt. Likewise, those who belong to low income groups like labourers, wage earners and Government servants are loaded with debts obtained from private individuals at unbearably high rates of interest.

In this context I am happy to announce that a new debt relief enactment on the lines of the 1938 Agriculturists Relief Act would be brought before this House to give debt-relief to agriculturists; in addition, another Act to give relief by reducing the debt burden of labourers, wage earners and Government Servants, coming in the low income group, will also be brought before the House.

41. Moreover, in 1968, we passed an Act facilitating payments of arrears of rent in four instalments by tenants to landowners. It is seen that many tenants are finding it difficult to discharge arrears within the time given earlier. I wish to announce, therefore, that Government have decided to bring in legislation to protect the interests of the tenants by wiping out old arrears due upto 30th June 1971 (till end of Fasli 1380), for those tenants who have cleared their dues for the current fasli.

42. *State Autonomy*.—We are here, in this seat of power, as the representatives of the common people of this State. Our principal concern is for the welfare of the poor and the middle classes. In our task, we have faced opposition from various quarters; we have been growled at by the privileged few, who, never reconciled to the fact that ordinary people like us could occupy this high office, have bandied jests and satire in vain. However, our motto has always been that service of the poor is worship of God. We have discharged our responsibilities in constant awareness of the fact that we are the friends of the poor and the downtrodden—of those among our people who can boast of no past position, glories

[1st March 1972]

of clan or family. Within the constraints of the limited powers given to us and with the available material resources and opportunities, our only concern has been to raise to positions of human dignity those of our brethren who are in the lowest rung of the social ladder. Even as our preceding budgets and programmes did, this Budget throws into bold relief, our strenuous efforts in this direction. I do hope that those who have regard for our progressive views—even those who look down on us socially—would concede the earnestness of our efforts if only they were to condescend to analyse objectively.

43. We have been doing our best to ameliorate the living conditions of the poor, the backward and the down-trodden within the framework of power bestowed on the State Government. However, we are hampered by the total absence of even the minimum powers and financial resources, so necessary for battling with the multitude of the problems which are crying for immediate solutions.

44. The main reason for this is that the Indian Constitution, though said to be a federal one, contains many provisions which go against the principles of federalism. Only the word 'Union' has been used in the Constitution. It cannot be gainsaid that even this 'Union' is only on paper and a unitary trend is much in evidence.

In the allocation of powers, the scales tilt in favour of the Centre and the States helplessly look at the powers of the Centre. The Rajamannar Committee has also categorically noted: "There is a large scope for the Centre to intrude into State affairs and thus affect the autonomy of the States".

There are a few who argue that the present set-up in which the Legislatures in the States, Chief Ministers and other Ministers exist is a sign of State's autonomy. The present set-up, in which the Central Government has taken over from the States, subjects inessential to the Centre and is not willing to share with them important powers which are needed by the States is no indicator of the full flowering of autonomy. We consider that the States should have full autonomy; the set-up in which the Central Government is the master and the State Governments are subservient should be changed and a relationship of equals should be established.

[1st March 1972]

Only this will enable the people's needs to be met without delay. Only on such a basis, with adequate financial resources made available to the States, can the State Governments function in keeping with the aspirations of the people of the States.

There can be no two opinions that the country's defence depends on a strong Centre.

When the aerial roots of a banyan tree grow strong, the trunk does not get weakened. The banyan tree derives beauty and strength only when seen together with its aerial roots.

"Autonomy for the State and Federalism at the Centre". This is not a slogan for secession. Even Dr. Ambedkar, who was pre-eminent among those who made our Constitution, had stated that the word 'Union' has been used to mean only federation and that our Constitution is one of federal structure. The concepts of federation and autonomy unfortunately remain only on paper. Our argument is that, these concepts should be translated into practice and that a true federation should blossom with true autonomy. While this is our case, it is a travesty of truth to say that we attempt to cut at the very roots of the Indian Union.

The historic resolution of Pandit Jawaharlal Nehru which was adopted by the Constituent Assembly on 22nd January 1947 runs as follows:

"Wherein the said territories (the States) shall possess and retain the status of autonomous units together with the residuary powers and exercise all powers and functions of Government and administration".

It will be seen that demand for State autonomy does not militate against the unity and integrity of the country.

45. State autonomy does not consist of merely conferring more powers on States. It is necessary to have devolution of more resources from the Centre to implement developmental schemes in the State. For example, to-day the Corporation tax, unlike taxes on other incomes, is not shared with States. Surcharge on income-tax levied by the Central Government is also not shared with the States. The States do not have any share in the management of nationalised Banks. These are only a few examples. I have to emphasise that changes of structure which will benefit the States are needed.

[1st March 1972]

46. "We are fortunate that there exists today in the State, a Government which unfailingly raises its voice for the cause of the people and at the Centre, a Government which sympathetically offers us a hand of friendship. If, even under these favourable circumstances, a number of our legitimate demands are ignored, how much worse would it be if the State Government is reluctant and afraid and the Centre arrogant and unsympathetic. In such a position, the voice of the people will indeed be a voice in the wilderness." I would only like to recall this statement of mine in the last year's Budget Speech. Therefore the Constitution has to be amended to place Centre-State relations on a sound federal basis—independent of present convergence of policies at the Centre and the States and giving them a sound legal basis. I express the hope that the Central Government would accede to this request.

In the full confidence that we in this Government have formulated schemes for the betterment of the great Tamil people to the best of our abilities and within the limits of the present constraints. I commend this Budget to the House for its acceptance.

APPENDIX

[1st March 197

RECEIPTS AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major heads.	1938-9.	1963-4.	1964-5.	1965-6
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS LAKHS.	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS
Taxes on income other than Corporation tax—				
Share of Income-tax	22.50	9,72.44	10,04.79	10,01.27
Agricultural Income-tax	..	1,35.15	1,42.86	1,22.73
Estate Duty	..	38.47	59.76	58.91
Land Revenue—				
Gross receipts including portion due to Irrigation.	7,00.78	8,92.37	8,45.10	9,12.84
Excise	3,72.33	40.71	40.46	49.02
Taxes on Vehicles	81.22	12,33.59	12,99.99	13,31.11
Sales tax	..	27,01.73	35,30.15	40,95.38
Other taxes and duties	3.19	6,73.16	8,23.88	10,50.79
Stamps (Net receipts)	1,73.37	6,68.21	7,75.21	8,15.13
Registration	32.70	1,51.43	1,61.90	1,80.51
Interest	19.73	11,21.65	12,37.46	13,76.54
Administration of Justice	15.39	87.03	94.90	1,21.80
Jails	5.98	41.19	45.65	42.35
Police	5.66	31.39	43.27	51.00

‡ Excluding portion due

1st March 1972]

ACCOUNT OF TAMIL NADU

1966-67	1967-68	1968-69	1969-70	1970-71	1971-72		Budget
					Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	Estimate 1972-73
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS
11,44.64	14,60.13	16,27.70	24,04.96	29,46.82	39,41.00	35,43.00	37,31.00
1,45.82	1,61.71	1,88.05	1,97.28	1,83.25	1,97.00	1,91.00	3,20.00
35.86	1,19.57	55.38	58.87	63.78	60.00	58.00	58.00
6,65.94	8,16.84	3,28.67‡	6,35.18	4,14.92*	5,05.58	7,29.10	7,27.26
51.29	76.06	84.49	1,16.72	1,39.87	1,26.94	25,12.08	35,49.02
14,96.08	16,83.26	18,65.17	19,46.98	21,84.15	23,05.16	23,63.37	24,27.42
48,76.51	56,47.74	61,12.04	72,15.47	81,85.51	93,19.48	95,50.18	1,04,90.18
12,46.43	15,22.00	16,70.15	18,04.43	20,68.77	20,53.89	20,69.70	15,95.13
8,99.05	11,04.89	10,91.13	12,77.09	13,42.44	14,82.70	16,14.47	16,12.92
2,03.00	2,29.81	2,59.52	2,76.11	3,35.95	3,16.60	3,37.33	3,41.33
15,27.45	20,63.67	31,17.60	19,01.61	19,36.75	19,82.40	21,11.55	26,93.01
1,23.90	1,37.91	1,55.30	1,80.15	1,81.00	1,92.09	1,40.77	1,26.65
58.94	41.31	53.59	63.11	73.85	53.63	62.17	61.88
41.38	56.44	57.12	67.17	49.98	58.38	57.58	54.71

to Irrigation.

* Excluding portion due to Irrigation.

[1st March 1972]

RECEIPTS AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major heads.	1938-9.	1963-4.	1964-5.	1965-6.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS
A.				
Miscellaneous Departments	7.62	38.51	39.47	45.32
Ports and Pilotage	44.67			
Education	8.35	1,54.72	1,09.93	91.20
Medical	10.25	94.60	1,02.50	1,12.52
Public Health	2.59	13.97	28.34	16.66
Agriculture	3.12	2,80.74	3,30.32	3,84.40
Animal Husbandry	1.02	16.95	19.06	30.65
Co-operation	4.18	35.04	36.90	59.33
Industries	18.85	3,46.90	4,88.86	3,39.93
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	..	2.57	3.81	6.78
Miscellaneous, Social and Development Organizations.	..	23.62	30.24	33.41
Irrigation—				
Direct receipts ‡	6.31	9.02	10.60	14.80
Deduct—Working expenses	38.39	\$	\$	\$
Net receipts	32.08	9.02	10.60	14.80
Direct receipts ‡				
Public Works	1.99	2.10	2.88	5.13
Receipts from Electricity Schemes (Gross).	25.12	1,14.56	1,24.34	1,52.35
Deduct—Working expenses	42.51	..	..	..
Net receipts	24.81	..	..	..
Road and Water Transport Schemes—	17.70	..	..	..
Gross Receipts (b)	..	5,18.73	6,23.65	7,95.94
Working expenses	..	\$	\$	\$
Net receipts	..	5,18.73	6,23.65	7,95.94

‡ Excludes land revenue.

Shown under expenditure side with effect from 1st April 1962.

The subvention from Central Government for the development schemes relating to these (b) Prior to 1949-50, the receipts were included under the revenue head "Miscellaneous" and

[1st March 1972]

ACCOUNT OF TAMIL NADU—cont.

1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.	1971-72.		
					Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	Budget Estimate 1972-73
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS
REVENUE—cont.							
53.54	60.57	2,35.75	2,25.22	1,51.76	1,35.68	1,40.19	1,14.42
1,09.79	1,80.14	2,64.52	2,08.44	1,31.77	1,64.66	1,06.81	1,03.63
1,18.20	1,86.09	1,02.39	2,94.14	2,60.08	2,45.17	2,93.23	2,90.49
13.36	15.08	18.07	33.78	20.03	19.88	25.56	18.30
4,51.78	6,12.85	6,01.02	8,29.03	7,38.05	7,13.28	7,14.71	7,96.64
32.34	41.50	41.19	40.51	40.30	36.78	39.85	42.21
64.84	59.79	60.91	89.39	86.23	80.60	1,07.76	91.76
1,49.04	2,67.15	3,81.71	3,09.37	3,38.20	2,72.80	2,59.23	2,66.50
9.93	17.39	12.10	10.99	10.82	10.40	9.90	10.32
26.62	82.99	3,55.11	3,71.79	4,26.24	4,29.11	4,41.32	5,31.56
13.26	20.43	1,93.16	2,33.20	2,19.46*	55.15	60.28	59.56
\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$
13.26	20.43	1,93.16	2,33.20	2,19.46*	55.15	60.28	59.56
6.18	23.60	1,60.19	5.33	1,24.79*	5.68	5.64	4.54
1,51.55	1,31.20	1,45.81	1,60.27	1,99.48	1,65.61	1,44.74	1,50.83
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
9,30.11	11,59.50	15,66.85	17,64.26	17,02.39	2,00.34	17,63.59	11,05.96
\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$	\$
9,30.11	11,59.50	15,66.85	17,64.26	17,02.39	20,00.34	17,63.59	11,05.46

Departments have been shown under "LVI. Grants-in-Aid from Central Government". Working expenses were shown under the expenditure head "Miscellaneous".

* Includes Land Revenue.

[1st March 1972]

RECEIPTS AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major heads.	1933-9.	1933-4.	1934-5.	1935-6
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	A.			
	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS
Contributions and Recoveries towards Pensions and other Retirement Benefits.	2.88	24.62	25.76	33.2
Stationery and Printing	3.96	43.45	54.70	53.71
Forest *	45.63	2,59.03	3,07.62	2,80.71
Miscellaneous	14.58	86.35	1,29.07	1,07.91
State's Share of Union Excise Duties ..	†	9,40.43	8,80.44	10,06.18
Grants-in-Aid from the Central Government.	..	16,70.30	18,97.35	23,69.83
Miscellaneous and adjustments between Central State and Union Territory Governments.	27	1.04	.85	.90
Dividends, etc., from Commercial and other Undertakings.	..	10.07	10.96	17.31
Other Miscellaneous Compensations and Assignments.	..	..	0.4	..
Extraordinary Receipts	..	0.89	25.24	1,11.80
Civil Defence	..	..	..	34
Grand total ..	16,13.45	1,34,76.77	1,53,88.27	1,72,79.85

* The subvention from Central Government for the development schemes relating to this
 † Shown under "Union Excise Duties".
 ‡ Reclassified under "XXI. Miscellaneous Departments".
 At current rates of taxation.

1st March 1972]

ACCOUNT OF TAMIL NADU.—cont.

1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.	1971-72.		Budget Estimate 1972-73
					Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
REVENUE—cont.							
RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS
28.75	34.10	33.53	37.36	41.77	38.11	35.25	35.86
60.78	58.59	60.33	51.33	60.92	53.82	50.66	40.17
3,18.91	3,38.65	3,36.71	3,35.81	3,66.08	3,51.64	3,71.12	3,56.81
1,75.17	1,00.14	1,71.64	2,40.78	9,78.02	8,93.00	8,68.30	8,41.78
17,55.40	17,79.21	22,01.99	22,29.03	27,23.57	34,18.32	38,09.00	37,18.00
23,10.00	28,76.04	41,40.62	26,51.57	25,96.15	25,60.99	36,30.73	33,37.24
0.87	1.29	1.33	1.27	2.56	3.17	3.92	3.92
19.97	14.36	41.37	2.23	63.58	16.00	18.69	19.23
..	..	..	..	..	..	..	..
1,28.20	1,57.30						
..	..	..	..	..	..	..	..
94,55.18	2,83,89.30	2,77,92.21	2,80,91.01	3,13,89.29	3,42,65.04	3,77,40.78	3,97,27.08

Department have been shown under "Grants-in-Aid from Central Government".

[1st March 1972]

RECEIPTS AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major heads.	1938-9.	1963-4.	1964-5.	1965-6.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS. LAKHS. RS. LAKHS. RS. LAKHS. RS. LAKHS.				
B. EXPENDITURE ON				
Taxes on Income other than Corporation tax ..	..	12.77	13.44	14.66
Land Revenue	25.36	64.95	70.97	97.90
State Excise duties	32.18	*	.04	.04
Charges on account of Motor Vehicles Acts—				
Payment to local bodies	72.77	†	†	†
Other departmental expenditure ..	2.29	17.51	17.96	29.01
Sales tax	..	76.66	93.50	1,12.01
Other taxes and duties—				
Payment to local bodies	..	†	†	†
Other departmental expenditure ..	.64	5.64	8.53	11.0
Stamps	4.72	31.22	31.62	25.20
Registration	29.13	50.0	55.50	64.80
Interest (on debt and other obligations) ..	58.54	11,28.86	12,91.27	15,94.13
Deduct—Interest transferred to Commercial Departments.	1,07.54	†	†	†
Net amount met out of ordinary revenues.	(—)49.00	11,28.86	12,91.27	15,94.13
Appropriation for reduction or avoidance of debt.	5.13	1,23.90	1,25.96	1,43.47
State Legislature and Elections	\$ 2,76.70	20.14	27.45	39.66
General Administration	2,76.70	6,95.46	8,20.72	9,59.71
Administration of Justice	90.63	1,67.37	1,73.27	1,98.83
Jails	23.22	1,45.37	1,72.03	1,98.39
Police	1,80.96	6,75.84	7,53.09	9,46.10

* Included under "Sales Tax".

† Included under "Other Miscellaneous Contributions and Assignments".

[1st March 1972]

ACCOUNT OF TAMIL NADU—cont.

1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70	1970-71.	1971-72.		
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate. (Revised).	Revised Estimate. Estimate. 1972-73 (Revised).	Budget Estimate. 1972-73
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
REVENUE ACCOUNT.							
14.43	11.10	16.48	23.09	24.49	27.61	27.20	27.17
1,19.85	1,31.10	1,69.43	1,90.16	2,09.06	2,51.77	2,64.25	2,47.49
0.06	0.06	1.12	3.62	3.88	4.41	46.04	64.91
†	†	†	†	†	†	†	†
33.24	31.57	34.61	38.56	42.36	52.13	45.81	52.63
1,20.70	1,33.06	1,55.71	1,70.50	1,96.30	2,35.15	2,50.18	2,33.75
†	†	†	†	†	†	†	†
15.60	21.34	18.18	18.19	25.77	24.93	32.28	32.37
19.31	26.44	27.32	30.86	33.53	31.87	27.83	27.72
70.36	70.58	82.17	89.49	99.67	1,20.65	1,28.05	1,27.00
19,86.53	22,83.55	24,71.60	28,67.12	28,08.05	33,79.88	39,22.83	36,46.15
†	†	†	†	†	†	†	†
19,86.53	22,83.55	24,71.60	28,67.12	28,08.05	33,79.88	39,22.83	36,46.15
6,88.86	7,72.40	8,54.72	8,57.13	9,67.82	10,27.85	10,27.85	38,77.03
73.95	61.18	29.19	45.61	1,59.05	51.16	49.92	40.67
10,11.88	10,38.72	10,96.18	11,88.42	15,54.22	17,24.04	17,34.64	16,90.11
2,18.33	2,40.90	2,59.82	2,74.28	2,91.65	3,50.46	3,49.67	3,51.13
1,95.17	1,74.81	1,76.42	1,98.74	2,24.87	1,95.83	2,00.50	2,00.87
10,49.46	11,37.94	13,03.66	13,66.48	15,41.18	17,44.27	18,54.17	18,00.50

† Taken as receipts under "XVI. Interest" with effect from 1st April 1963.

‡ Included under "General Administration".

[1st March 1974]

RECEIPTS AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major heads.

1938-9. 1963-4. 1964-5. 1965-6.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
B. EXPENDITURE ON				
Miscellaneous Departments	21.11	66.44	74.17	82.90
Scientific Departments	0.96	6.64	7.83	7.27
Education	2,61.98	27,41.46	31,73.86	37,85.13
Medical	98.14	8,20.24	8,57.72	10,32.80
Public Health	26.57	2,41.41	2,89.43	3,62.07
Agriculture	20.62	6,81.90	8,42.18	10,67.97
Animal Husbandry	12.85	1,89.01	2,21.95	3,30.85
Co-operation	13.82	2,29.59	2,63.39	2,84.33
Industries	27.54	4,94.87	6,30.39	6,56.65
Community Development Projects National Extension Service and Local Development Works.	†	6,68.65	6,80.65	7,52.72
Labour and Employment	‡	1,28.94	1,50.18	1,88.56
Miscellaneous, Social and Developmental Organizations, etc.	§	4,80.21	5,30.44	5,85.64
Irrigation—Interest on works for which capital accounts are kept.	87.59	4, 9.38	4,67.51	5,12.46
Irrigation—Other Revenue expenditure financed from ordinary revenues.	39.09	1,76.07	1,64.86	1,95.40
Construction of Irrigation, etc., works. ..	1.25	..	..	..
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works.	..	..	..	..

† Shown under "63-B. Community Development Projects, National Extension Service and
 ‡ Shown under "47. Miscellaneous Departments".
 § Included under "26. Miscellaneous Departments".

1st March 1973]

ACCOUNT OF TAMIL NADU—cont.

1966-7. 1967-8. 1968-9. 1969-70. 1970-71. 1971-72. Budget Estimate 1972-73

Budget Estimate. Revised Estimate.

(Revised).

(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
REVENUE ACCOUNT—cont.							
98.22	1,08.28	10,69.94	12,82.84	8,13.29	7,95.46	6,06.55	3,57.99
8.19	8.56	9.30	10.12	10.29	15.28	17.25	14.98
43,85.62	53,55.50	57,51.48	65,74.23	72,54.08	81,84.00	85,52.93	89,84.65
11,73.17	12,70.31	14,60.28	16,81.08	18,55.36	20,98.21	21,69.80	22,23.49
5,02.16	5,19.25	5,95.60	7,48.06	8,50.08	12,21.62	11,68.39	12,45.11
11,80.54	13,39.92	13,85.06	15,83.48	16,72.78	18,83.83	20,00.64	20,15.76
3,37.08	3,55.41	3,57.71	3,50.65	3,06.12	3,62.91	4,26.35	4,30.60
2,54.39	2,65.57	4,04.67	3,81.57	4,35.79	5,78.97	5,39.00	5,51.09
2,51.07	3,56.39	3,62.12	4,26.54	4,32.84	4,82.61	5,35.47	4,83.74
6,40.66	6,38.89	6,09.31	6,07.92	6,89.83	7,63.15	10,28.32	9,93.67
2,04.05	1,91.67	1,96.17	77.91	85.87	99.67	1,00.66	1,00.29
6,89.27	7,84.93	11,06.61	12,37.96	14,38.37	17,13.81	18,07.13	19,95.25
5,66.84	6,29.78	6,86.91	7,24.61	8,10.15	8,34.85	9,26.16	9,66.78
2,22.19	3,11.18	3,78.89	4,24.32	4,44.10	4,04.97	4,96.91	4,71.10
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..

Local Development Works.

[1st March 1972]

RECEIPTS AND EXPENDITURE ON

Major heads. 1933-9. 1963-4. 1964-5. 1965-6.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
B. EXPENDITURE ON				
Public Works	1,19.70	10,00.34	9,60.05	11,86.63
Capital Outlay on Public Works within the Revenue Account. .. .	..	..	..	..
Road and Water Transport Schemes ..	*	5,35.81	6,50.50	8,31.03
Interest on Capital Outlay on Electricity Schemes.	18.92	..	..	..
Famine Relief	16.04	58.38	72.09	94.37
Pension and Other Retirement Benefits ..	97.12	3,56.16	3,39.48	3,40.51
Territorial and Political Pensions	..	.60	.33	.29
Privy Purses and Allowances of Indian Rulers.	..	3.73	2.37	2.34
Stationery and Printing	27.07	1,65.91	1,64.21	2,02.73
Forest	40.17	1,06.15	1,26.82	1,37.47
Miscellaneous	4.45	2,82.51	3,19.35	3,43.45
Commutation of Pensions	..	6.08	4.47	8.11
Miscellaneous Compensations and Assignments.	..	3,94.48	4,49.24	5,33.80
Extraordinary Charges	..	9.03	30.98	1,07.35
Expenditure connected with National Emergency.	..	..	..	3.41
Grand Total ..	16,09.72	1,34,99.74	1,51,29.80	1,80,66.34
Revenue Surplus (+) or Deficit (—)	(+) 3.73	—22.07	(+)2,58.47	(—)7,86.49

*Working Expenses of the Madras City Bus Service are taken in deduction of the receipts
 † Shown under "26 Miscellaneous, etc." under Demand 9.

1st March 1972]

REVENUE ACCOUNT OF TAMIL NADU—cont.

1966-7.	1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.	1971-72.		
					Budget Estimate, (Revised).	Revised Estimate.	Budget Estimate 1972-73
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
REVENUE ACCOUNT—cont.							
11,35.27	11,93.38	11,15.18	16,29.01	14,16.00	15,75.25	15,83.77	16,02.71
4.37	7.42	12.46	61.22	75.22	2,20.10	1,67.60	79.16
9,86.76	12,14.16	16,16.60	17,90.58	18,57.51	21,56.41	8,98.96	10,45.56
..	..	..	..	..	..	..	..
50.00	50.00	50.00	13,24.35	2,47.46	66.49	2,36.63	1,64.59
3,49.69	3,60.65	4,05.34	4,26.83	5,25.07	4,68.98	5,47.83	5,38.85
0.32	0.43	0.75	0.06	0.08	0.35	0.45	0.48
2.15	2.59	2.90	2.08	2.17	2.02	2.24	2.24
1,96.99	2,15.81	2,52.70	2,48.24	3,55.12	3,97.11	3,93.39	3,94.61
1,47.24	1,69.59	2,19.00	1,94.23	2,07.13	2,20.91	2,23.63	2,32.84
3,87.03	4,83.98	5,66.49	6,90.59	13,32.15	12,74.47	13,40.23	13,40.66
8.66	7.76	12.43	6.28	10.71	9.64	10.06	10.56
5,02.94	6,46.06	7,69.06	7,76.53	8,38.15	7,98.60	8,24.98	8,21.24
1,47.22	7,09.80	\$	\$	\$	\$	\$	\$
2.38	0.51	0.56	..	..	..	..	..
1,42.70	2,33,32.53	2,60,94.13	3,06,23.50	3,21,47.89	3,58,51.88	3,75,66.53	3,94,77.85
6,87.52	+6.77	—16,98.08	—25,32.49	—7,58.60	—15,86.64	+1,74.25	+2,49.33

‡ 1949-50 to 1961-2.

[1st March 1972]

(The figures up to the end of 1953-4 include those relating to the Andhra Areas and the November 1956)

APPENDIX

DETAILS OF CAPITAL

Description of the Scheme.	Approximate estimated cost.	1946-7 to 1964-5.	1965-6.	1966-7.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A. IRRIGATION, NAVIGATION				
Lower Bhavani Project	9.96-00	10.35-14	..	1.79
Mettur Canals Scheme	2.67-00	1.86-51	0.03	—01
Manimuthar Project	3.98-00	5.18-14	1.66	—14
Aranjar Project	1.04-00	99-62	..	..
Mangalam Project	88-65	59-65	..	..
Amaravathi Project	2.97-00	3.24-63	..	11
Vaigai Reservoir Project	3.00-00	2.03-47	0.42	94
Sathanur Project	2.89-00	2.86-20	17	20
Krishnagiri Project	1.84-00	1.57-09	3.68	20
Kattalai High Level Canal Scheme	1.56-65	2.28-66	2.83	86
Pullambadi Canal Scheme	1.42-48	2.05-54	3.60	1.56
Vidur Reservoir Project	61-37	56-66	47	69
Meenakarai Reservoir Project	49-56	0-47	..	..
Neyyar II Stage	..	1.09-18	08	27
Manjalar	..	45-10	34-82	26-14
Parambikulam-Aliyar Project	48.00-00	24.92-07	5.55-61	3.12-84
Sathanur Reservoir Project II Stage	..	5-11	3-37	29
Improvement to Palar Anicut System	..	45-73	5-90	7-37
Ramanadhi Scheme	..	..	..	10
Chittar-Pattanamkal	..	74-70	1.29-17	1.05-18
Modernising Vaigai Channel	..	9-01	..	..

[1st March 1972]

II To THE BUDGET SPEECH
figures from 1956-57 take into account the Reorganization of States from the 1st

EXPENDITURE

1967-8	1968-9	1969-70	1970-71	Total, 1946-7 to 1970-71.	1971-72		Budget Estimate. (Revised).	Budget Estimate 1972-73.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(13)
RS LAKHS	RS LAKHS.	RS LAKHS	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
ETC., SCHEMES.								
—8.07	0.35	5.79	2.10	10,37.10	0.45	—0.06	0.46	
0.04	—1.08	1.56	0.53	1,87.58	..	—0.06	—0.25	
—0.05	0.01	—5.17	2.06	5,12.39	—0.05	—0.42	..	
..	..	..	..	99.62	..	..	..	
..	..	..	..	59.65	..	..	..	
—0.07	..	..	—0.27	3,24.40	..	..	..	
—0.27	0.15	—0.37	0.17	2,04.51	—0.10	..	..	
2.38	0.01	—0.05	—0.92	2,87.99	..	..	..	
—0.11	—0.22	0.12	—0.35	1,60.41	1.14	0.28	..	
0.13	0.54	—1.55	0.24	2,26.05	0.25	0.16	..	
2.07	0.66	1.04	0.85	2,15.32	0.50	0.71	0.50	
1.03	0.56	0.17	—0.25	59.33	0.17	0.59	0.24	
..	..	..	..	0.47	..	..	..	
0.25	0.62	1.05	1.55	1,12.84	0.01	0.17	0.01	
4.17	—0.28	0.03	4.25	1,14.23	0.12	0.35	0.14	
2,54.89	2,64.27	2,77.74	2,33.72	43,91.14	1,78.49	1,52.51	2,03.50	
0.89	1.63	1.27	0.76	13.32	..	0.50	0.10	
2.22	0.94	0.13	0.13	62.42	..	—0.02	..	
9.47	0.75	29.14	55.07	94.53	38.21	33.51	36.14	
90.36	76.70	72.67	45.43	5,94.21	14.01	41.51	29.54	
..	5.41	11.69	15.01	32.12	55.58	55.71	73.75	

* Shown under Cauvery Mettur Project.

[1st March 1972]

DETAILS OF CAPITAL

Description of the Scheme.	Approximate estimated cost.	1946-7 to 1964-5.	1965-6.	1966-7.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A. IRRIGATION, NAVIGATION				
Modernising Thanjavur Channel	..	..	..	-
Cauvery-Mettur Project	..	..	..	-
Gomukhi Nadhi	..	70.81	41.25	—46
Manimukthanadhi	..	..	..	20.61
Gatana Reservoir	..	..	..	.16
Works under the Special Minor Irrigation Programme including Tank Improve- ment Scheme.	..	18,59.51	2,60.47	3,25.81
Other Irrigation Schemes (Productive and Unproductive).	*	5,44.36	38.22	37.47
Irrigation Projects transferred to Andhra and Mysore States.	..	18,73.97	..	..
Pro rata charges on Establishment and Tools and Plant.	..	60.42	3.73	5.42
Total ..	81,33.66	1,05,42.75	10,79.66	8,47.39

* Consists of several works, some of which have been completed, while others are in prog

[1st March 1972]

EXPENDITURE—cont.

1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.	Total, 1964-7 to 1970-71.	1970-72 Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	Budget, Estimate 1972-73.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
ETC., SCHEMES—cont.							
1.57	7.60	42.64	7.83	59.64	21.03	*	*
..	..	..	..	..	..	0.96	3.13
1.30	0.86	0.30	0.99	1,15.05	0.50	0.20	0.75
37.28	34.63	6.55	2.78	1,01.85	1.74	2.45	1.29
14.38	15.81	38.35	76.76	1,45.40	36.78	36.99	10.97
3,03.97	2,44.42	2,44.36	3,00.86	35,39.45	2,52.55	3,00.01	3,41.30
10.14	57.38	77.09	1,71.84	9,36.50	3,11.90	3,80.77	5,08.51
..	..	..	..	18,73.97	..	..	..
6.29	4.26	54.08	91.72	2,25.92	11.24	12.54	13.02
7,34.26	7,15.98	8,58.63	10,08.74	1,57,87.41	9,24.52	10,19.36	12,23.11

Hence no estimated cost is given.

APPENDIX

[1st March 1972]

DETAILS OF CAPITAL

Description of the Scheme.	1946-7 to 1964-65.	1965-6	1966-7
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
C. INDUSTRIAL			
Cinchona Plantations	1,34.40	1.68	2.24
Government Agricultural Engineering Workshop.	1.26	.19	..
Artesian Wells	38.66	..	..
Shares in Co-operative Wholesale Stores.	..	..	20.50
Shares in Tamil Nadu Industrial Investment Corporation, Madras.	1.46.65	25.00	25.00
Shares in Dharangdhara Chemical Works.	10.00	..	..
Shares in State Warehousing Corporation	25.00	6.00	1.00
Shares in Co-operative Sugar Factories ..	82.00	10.00	25.00
Shares in Tamil Nadu Industrial Development Corporation.	..	75.77	75.00
Shares in the Agro-Industrial Corporation.	..	..	25.01
Other Shares	5,65.06	71.69	36.90
Industrial Housing	97.66	9.71	10.31
	-4.24	-4.27	-5.16
Industrial Estates	3,67.17	40.88	33.75
Small-scale and Village Industries ..	7,05.09	99.65	47.25
Stationery and Printing	10.09	..	..
Tractor Hiring Schemes	40.22	18.01	19.48
Water-supply Schemes for Defence Industries Project, Avadi.	54.71	1.14	-1.61
Water-supply Schemes for Small Arms Project, Tiruchirappalli.	..	22.09	..
Acquisition of Land near Redhills for Improving Water Facilities for Industries.	18.51	70.09	23.34
Government Rental Housing Schemes ..	..	..	..
Other Items	3,76.72	-26.11	18.09
Total ..	26,75.96	4,21.52	3,56.20

APPENDIX

120

[1st March 1972]

EXPENDITURE—cont,

1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.	Total 1946-7 to 1970-71.	1971-72.		Budget Estimate 1972-73
(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	Budget Estimate, (Revised).	Revised Estimate.	(12)
RS. LAKHS	RS. LAKHS	RS. LAKHS	RS. LAKHS	RS. LAKHS	RS. LAKHS	RS. LAKHS	RS. LAKHS
DEVELOPMENT SCHEMES.							
3.49	3.43	1.48	29.2	1,49.64	2.70	5.01	3.50
0.48	0.10	0.44	0.09	2.56	0.15	0.79	2.30
..	..	..	..	38.66	..	..	..
3.00	7.50	..	..	31.00	..	..	..
..	..	..	..	1,96.65	..	..	..
..	..	..	..	10.00	..	..	..
2.00	2.00	2.00	3.50	41.50	5.00	..	..
10.43	25.00	1.00	45.00	2,05.43	40.00	40.00	50.00
2,75.00	..	1,00.00	1,00.00	6,25.77	1,50.00	2,30.00	2,00.00
10.00	40.00	24.99	40.00	1,40.00	25.00	25.00	25.00
2,92.44	5,53.83	2,90.38	6,68.04	24,78.34	7,30.76	9,58.71	7,62.72
8.10	10.72	3.22	0.27	1,39.99	9.00	10.94	..
-4.98	-5.36	..	..	-24.01	..	..	..
39.42	29.68	16.80	26.66	5,54.36	38.09	31.96	53.95
28.74	22.75	30.14	69.07	10,02.69	29.97	82.31	1,02.21
..	7.60	2.64	..	20.33	30.30	23.17	11.12
6.81	22.68	69.95	38.48	2,15.63	16.20	45.67	14.00
0.31	-1.02	0.62	0.10	54.35	..	..	2.00
1.46	0.63	1.15	0.94	26.27	0.65	1.25	0.92
3.41	0.46	0.34	1.94	1,18.09	..	2.26	..
..	16.19	..	..	16.19	..	..	..
1,68.79	4,34.65	2,73.45	26.64	12,72.23	3,57.53	2,13.65	1,62.56
8,48.90	11,70.84	8,18.60	10,23.85	73,15.67	14,35.35	16,70.72	13,95.23

[1st March 1972]

DETAILS OF CAPITAL

Description of the Schemes. (1)	1946-7 to 1964-65. (2) RS. LAKHS.	1965-6 (3) RS. LAKHS.	1966-7 (4) RS. LAKHS.
D. CAPITAL OUTLAY ON ROAD			
Tamil Nadu Transport	7,86.17	1,58.53	1,98.93
E. CAPITAL OUTLAY			
Buildings	29,76.23	3,05.77	3,23.76
Road Works (including tools and plant and establishment).	12,33.99	2,29.79	1,87.70
Grants to Local Bodies for Water-supply.	16.07	—2.13	—6.09
Grants to Local Bodies for Road Works.	30.07	—3.96	—
Pro rata charges for Establishments ..	2,60.31	50.54	49.97
Total ..	45,16.67	5,80.01	5,55.34
F. COMPENSATION			
Advance Compensation and Interim Payments.	8,73.81	2.56	7.65
G. CAPITAL OUTLAY			
Forest Works	3,04.59	71.90	65.61
H. CAPITAL OUTLAY ON			
Sanitary Works (Stocks)	67.83	—19.59	—38.39
Rural Water-supply Schemes	2,58.87	—98	3.43
National Water-supply and Sanitation ..	1,05.13	.89	0.18
Grants to Madras Corporation for Water- supply.	9.64	—1.26	—1.26
Deepening of Wells	20.48	..	..
Total ..	4,61.95	—20.92	—36.04

I. CAPITAL OUT LAY ON AGRICULTURAL

Acquisition of lands for State Seed Farms and Other Items	42.02	34.25	..
--	-------	-------	----

1st March 1972]

EXPENDITURE—cont.

1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.	Total, 1970-71.	1971-72.		Budget 1972-73
(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	Estimate. (Revised). (10)	Estimate. (11)	(12)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
TRANSPORT SCHEMES.							
1,87.54	2,10.34	29.81	1,63.67	17,34.99	2,14.20	2,52.70	1,73.50
ON PUBLIC WORKS.							
3,25.52	2,50.46	2,87.37	5,35.83	50,04.94	9,02.93	5,95.59	6,16.96
2,07.61	3,19.80	1,73.97	3,70.24	27,23.10	2,43.09	3,66.86	4,20.35
—2.13	—6.09	—6.09	—6.09	9.60	—6.09	—6.09	..
—3.96							
45.46	69.78	83.17	2,69.35	8,28.58	1,33.79	1,56.45	1,58.07
5,72.50	6,33.95	5,38.42	11,69.33	85,66.22	12,73.72	11,12.81	11,95.38
TO ZAMINDARS.							
52.18	51.40	5.88	9.42	10,02.70	28.46	34.12	26.74
ON FORESTS.							
57.26	43.68	76.74	1,02.90	7,22.68	1,37.21	1,37.40	1,57.02
IMPROVEMENTS TO PUBLIC HEALTH.							
—17.49	4.88	52.04	11.26	60.54	21.52	1,00.55	45.04
1.05	0.97	—0.09	0.30	2,63.57	—0.05	..	..
0.46	0.18	0.05	—0.10	1,06.79	..	..	..
—1.26	—1.26	—1.26	—1.26	2.08	—1.26	—1.26	—0.76
..	..	..	..	20.48	..	..	..
—17.24	4.77	50.74	10.20	4,53.46	20.21	99.29	44.36
IMPROVEMENTS AND RESEARCH.							
28.68	17.03	14.44	22.05	1,58.47	16.28	27.70	35.50

[1st March 1972]

CAPITAL EXPENDITURE OUTSIDE THE REVENUE ACCOUNT OF

Major heads.	1946-7 to 1964-5.	1965-6.	1966-7.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Payment of Compensation to landholder, etc., on the abolition of the Zamindari System.	8,73.83	2.56	7.65
Capital outlay on Improvements to Public Health ..	4,66.69	—20.92	—36.05
Capital outlay on Schemes of Agricultural Improvements and Research.	43.03	34.25	33.72
Capital Outlay on Consumers' Co-operatives ...	12.43	9.68	..
Capital Outlay on Industrial and Economic Development	12,36.46	5,93.97	2,94.66
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works (Commercial).	83,41.54	7,81.23	4,90.39
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Workd (Non-Commercial).	15,63.51	2,98.43	3,57.00
Capital Outlay on Public Works	45,17.49	5,80.01	5,55.34
Capital Outlay on Other Works Outside the Revenue Account.	16,86.13	— 1,72.45	61.54
Capital Outlay on Road and Water Transport Schemes.	7,72.73	1,58.53	1,98.93
Capital Outlay on Forests	3,04.57	71.90	65.61
Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	—20,19.93	10,57.08	—19,82.91
Appropriation to the Contingency Fund	3,50.00	..	..
Total ..	1,81,48.48	33,94.27	45.88

[1st March 1972]

TAMIL NADU—DETAILS GIVEN BY MAJOR HEADS.

1967-8.	1968-9.	1969-70.	1970-71.	1971-72.		Budget Estimate, 1972-73
				Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	
(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
52.18	51.40	5.88	9.42	28.46	34.12	26.74
—17.24	4.77	50.74	10.19	20.21	99.29	44.26
28.68	17.03	14.44	22.05	16.27	12.35	9.74
..	..	..	..	..	..	..
5,96.84	6,31.86	4,87.38	8,41.47	9,88.61	12,47.01	10,36.13
4,24.47	4,52.78	5,28.49	6,04.58	6,45.66	6,81.51	8,44.30
3,09.69	3,18.72	3,30.14	4,04.16	2,78.86	3,37.85	3,78.81
5,72.50	6,33.95	5,38.41	11,69.33	12,73.72	11,12.81	11,95.38
2,52.06	5,38.98	3,38.21	1,82.18	4,46.74	4,23.71	3,59.15
1,87.54	2,10.34	29.81	1,63.67	2,14.20	2,52.70	1,73.60
57.26	43.68	76.74	1,02.90	1,37.21	1,37.40	1,57.02
5,88.52	15,89.58	—10,05.53	—19,73.51	—6,37.34	—2,12.38	—4,31.59
..	..	5,00.00	..	..	..	..
30,52.50	44,93.09	18,94.71	15,86.44	34,12.60	41,26.37	37,93.44

[1st March 1972]

APPENDIX-III.
STATEMENT SHOWING DEBT POSITION.

(i) OPEN MARKET LOANS.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 30th September 1953.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1971
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
<i>A. Loans raised before the 1st October 1953.</i>					
September 1937 and September 1940.	3 per cent loan, 1952, I and II issues.	2,33.54	80	28	0.08
September 1938	3 per cent loan, 1953	1,51.29	15.20	48	10
June 1939	3 per cent loan, 1959	1,50.00	1,23.96	1,23.96	19
September 1943	3 per cent loan, 1956	1,25.10	1,25.10	3.12	0.06
August 1944	3 per cent loan, 1958	1,10.00	1,07.95	1,07.92	13
September 1945	3 per cent loan, 1960	3,00.00	2,78.44	2,78.44	05
September 1946	2½ per cent loan, 1961.	4,09.30	3,81.77	3,81.77	05
July 1950	3 per cent Development Bonds, 1960.	4,39.75	4,38.25	4,38.25	12
September 1951	3½ per cent loan, 1962.	3,01.49	3,01.49	3,01.49	3.79
August 1952	4 per cent loan, 1964.	5,24.81	5,24.81	5,24.81	6.04
July 1953	4 per cent loan, 1963.	10,33.71	10,33.71	10,33.71	10.56
Total—A.		37,78.99	33,31.48	31,94.23	

B. Loans raised from 1st October 1953 to 31st October 1956.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1971.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
August 1955	4 per cent loan, 1967	10,47.17	10,47.17	8.83
September 1956	4 per cent loan, 1968	13,83.56	13,83.56	14.11
Total—C.		24,30.73	24,30.73	22.94

1st March 1972]

STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION—cont.

(i) OPEN MARKET LOANS—cont.

C. Loans raised after 1st November 1956.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
July 1958	4½ per cent loan, 1970.	5,55.57	4.2	8,72.75
August 1959	4 per cent loan, 1971.	8,72.75	1,27.72	10,44.00
August 1960	4 per cent loan, 1969.	12,20.72	13,26.03	14,33.13
September 1961	4½ per cent loan, 1972.	10,44.00	14,33.13	14,45.10
August 1962	4½ per cent loan, 1974.	13,26.03	14,33.13	14,45.10
August 1964	4½ per cent loan, 1976.	14,33.13	14,45.10	13,27.33
August 1965	5½ per cent loan, 1977.	14,45.10	13,27.33	80.62
September 1966	5½ per cent loan, 1978.	13,27.33	1,08.76	18,03.85
March 1967	4 per cent Madras Land Ceiling Compensation Bonds.	1,08.76	19,76.29	21,94.68
September 1967	5½ per cent loan, 1979.	18,03.96	21,94.68	18,20.07
September 1968	5½ per cent loan, 1980.	19,76.29	21,94.68	18,20.07
September 1969	5½ per cent loan, 1981.	21,94.68	18,20.07	21,47.03
July 1970	5½ per cent loan, 1982.	18,20.07	21,47.03	1,54,55.77
August 1971	5½ per cent loan, 1983.	21,47.03	1,54,55.77	
Total—C.		1,92,75.42		

(ii) SPECIAL IRREDEEMABLE LOANS.

	Amount. RS.
(1) Four bonds bearing interest at 8 per cent per annum issued between the years 1796 and 1807.	1,33,000
(2) Two bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued in the years 1795 and 1817.	10,500
(3) A deposit bearing interest at 6 per cent per annum received in 1817	1,770
(4) A deposit bearing interest at 4 per cent per annum (now treated as an endowment for the Stanley Hospital, Madras).	66,876
Total—(ii) ..	2,52,148
	or 2.52 lakhs.

SUMMARY.

(Open Market Loans and Special Irredeemable Loans.)

	RS. LAKHS.
(1) Share of Madras in the outstanding balance of open market loans raised before 30th September 1953.	10.56
(2) Share of Madras in the outstanding balance of the open market loans raised after 1st October 1953 and before 31st October 1956.	22.94
(3) Loans raised after 1st November 1956	1,54,55.77
(4) Total liability on account of open market loans as on 31st March 1971	1,54,89.27
(5) Share of Madras in respect of the irredeemable loans in the population ratio.	1.29
(6) Total liability as on 31st March 1971 on account of open market loans and special irredeemable loans.	1,54,90.56

STATEMENT SHOWING THE OUTSTANDING BALANCE ON 31st MARCH 1971 OF LOANS TAKEN FROM THE GOVERNMENT OF INDIA AND AUTONOMOUS BODIES.

(The figures for the period prior to 1st November 1956 represents the provisional share of the present reorganised Tamil Nadu in the population ratio.)

A. LOANS RECEIVED BY THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.

(1)	Share of Tamil Nadu in the outstanding balance on 31st March 1971	(2)
	RS. LAKHS	
Pre-autonomy consolidated debt	..	85.69
Loans received from 15th August 1947 to 30th September 1953	..	6,91.05
Loans received from 1st October 1953 to 31st October 1956	..	2,96.29
Loans received from 1st November 1956 to 31st March 1971	..	3,40,10.09
Total—A.	..	3,50,85.12

B. LOANS RECEIVED BY THE FORMER TRAVANCORE-COCHIN GOVERNMENT.

(1)	Share of Tamil Nadu in the outstanding balance of loans raised by the former Travancore Cochin State before 1st November 1956.	(2)
	RS LAKHS.	
Pre-autonomy debt	..	1.19
Loans received from 15th August 1947 to 31st October 1956	..	5.11
Total—B.	..	6.30

C. OUTSTANDING BALANCE OF LOANS FROM AUTONOMOUS BODIES AS ON 31st MARCH 1971.

Loans from the National Co-operative Development Corporation	RS LAKHS.
Loans from the National Agricultural Credit (Long-term Operation) Fund of the Reserve Bank of India.	6,77.57
Loans from the All-India Khadi and Village Industries Commission	3,83.53
Loans from the Life Insurance Corporation of India	3.82
Loans from the State Bank of India	14,48.24
Loans from Punjab National Bank	13,26.72
	1,55.00
Total—C.	89,94.88
GRAND TOTAL—A+B+C	3,90,86.80

1st March 1972]

A SUMMARY OF THE LOANS TAKEN FROM THE CENTRAL GOVERNMENT FOR VARIOUS SCHEMES AND OUTSTANDING ON 31st MARCH 1971.

Serial number and description of loan.	Balance outstanding on 31st March 1971.
(1)	(2)
Loans.	RS LAKHS.
1 Pre-autonomy debt	85.69
2 Loans for Cochin Harbour Works	1.19
3 Loans for the development of Handloom and Khadi Industry	2,67.60
4 Loans for the construction of hostel buildings	1,11.64
5 Loans under the Subsidised Industrial Housing Scheme (including Plantation Labour Housing).	1,29.59
6 Loans for expansion of power facilities	2,25.31
7 Loans under the scheme of Sharing Small Savings Collections	40,25.00
8 Loans for the development of Small-scale Industries	5,28.25
9 Loans for Grow More Food Schemes	7,99.65
10 Loans under the Community Development Programme	5,61.08
11 Loans under the National Extension Service Programme	0.62
12 Loans towards the cost of materials and equipment supplied under T.C.A. Programme—Community Development Programme, Rural Electrification Programme and Tube-Well Casting Scheme.	47.47
13 Loans for Forest and Soil Conservation Schemes	4,08.53
14 Loans for the construction of Housing Colonies by Weavers' Co-operative Societies.	9.47
15 Loans under the Low Income Group Housing Scheme	3,66.49
16 Loans under the National Water-supply and Sanitation Schemes	1,55.25
17 Loans for miscellaneous development purposes such as Irrigation and Power, etc.	71,87.12
18 Loans for financing expenditure on Irrigation Schemes	74.80
19 Loans under the programme of permanent improvement in scarcity areas.	3,07.16
20 Loans for financing capital expenditure on Police Housing Scheme	3,21.21
21 Loans for Co-operative Development (including Loans for Participation in the Share Capital of Co-operatives).	32.56

APPENDIX

Serial number and description of loan.	Balance outstanding 31st March 1971 (2)
	(1) Loans—cont.
22 Loans for the Development of Minor Ports	RS. LAKHS.
23 Loans for Famine Relief Works	1,51.35
24 Loans for Cyclone Relief Measures	19.32
25 Loans for Slum Clearance Scheme	3,76.24
26 Loans for development of Handicrafts	2,36.98
27 Loans for development of Silk Industry	3.91
28 Loans under the scheme for the multiplication and distribution of improved seeds.	2.01
29 Loans for the development of Coir Industry	0.62
30 Loans under the Scheme of Colonization	3.63
31 Loans for Centrally-sponsored and Centrally-aided Medical and Public Health Schemes.	0.63
32 Loans for State Development Schemes (Agriculture, etc.)	17,70.06
33 Loans for Land Acquisition and Development Schemes	25,25.37
34 Ways and Means Advance granted to the Composite Madras State treated as loan.	56.78
35 Loans towards cost of materials and equipment supplied under Colombo Plan for Kundah Project.	6,73.73
36 Loans for Development of Large and Medium Industries	..
37 Loans for Village Housing Project Schemes	1.32
38 Loans for setting up of Seasoning and Preservation of Plants	32.04
39 Loans for adoption of Metric System of Weights and Measures	0.03
40 Loans to All-India Officers for house building purposes	2.44
41 Loans for Madras Milk Scheme—Newzealand Aid	20.15
42 Loans for Animal Husbandry Dairying and Fisheries Schemes	3.25
43 Loans for the re-settlement of landless labourers	3,04.11
44 Loans for Works Programme for increasing rural man-power	25.99
	1,26.11

APPENDIX

Serial number and description of loan.	Balance outstanding on 31st March 1972 (2)
	(1) Loans—cont.
45 Loans for rural electrification	RS. IN LAKHS.
46 Loans out of proceeds of market borrowings	40,73.28
47 Loans for Rehabilitation of Goldsmiths	13,00.00
48 Loans for manufacturing furniture for Bharat Sevak Samaj	1,29.01
49 Loans for manufacturing furniture for Bharat Sevak Samaj	0.01
49 Loans under National Loan Scholarship Scheme	2,39.31
50 Loans to Co-operative Societies in Gramdhan, Bhoodan areas	8.37
51 Loans for Intensive Development of Rural Industries	54.21
52 Loans for Special Development Programme (Crash Programme)	1,31.23
53 Loans for Relief and Rehabilitation Measures to Indian Nationals returning from Burma.	5,02.04
54 Advance for the purchase of debentures of Land Mortgage Banks	3,01.94
55 Loans for the accelerated programme for Consumer Co-operative Stores.	95.62
56 Loans for inter-State transmission schemes	1,19.04
57 Loans for drought relief measures	10,00.00
58 Loans for Welfare of Backward Classes	1.10
59 Loans for Inter-State roads of Economic Importance	19.88
60 Loans for Modernisation of Police Force	9.19
61 Loans for Water-Supply to Madras Atomic Power Project	3.81
62 Loans for Agricultural Credit Stabilisation Fund	0.25
63 Loans for Cellular Concrete Plan, Ennore	3,31.67
64 Loans for Integrated Dry Land Agricultural Development.. .. .	0.40
65 Loans for Investigation of Irrigation and Power Projects	80.73
66 Loans for State Plan Schemes	48,58.44
Grand Total	3,50,91.41

[1st March 1972]

DEBT CHARGES, 1965-66 TO 1972-73.

Accounts, Accounts, Accounts, Accounts, ¹⁹⁷¹⁻⁷² Budget
 1967-68. 1968-69. 1969-70. 1970-71. Budget Revised Estimate
 Estimate Estimate. 1972-73.
 (Revised).

(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8)

(RS. IN LAKHS.)

A. Interest—

Interest on Open Market loans (Net). 5,17.44 5,80.76 7,12.84 8,75.08 8,56.44 8,65.10 9,47.29

Discount on loans .. 36.17 39.41 11.36 0.05
 Interest on Ways and Means Advances from the Reserve Bank of India .. 29.70 40.43 64.81 1,00.24 1,10.00 3,18.00 40.00

Expenditure on the issue of new loans etc. 3.06 17.65 4.26 1.68 6.22 7.20 6.48

Interest on loans from the Government of India .. 14,26.61 14,74.54 15,37.18 11,94.98 17,38.76 21,84.00 20,03.00

Interest on loans from autonomous bodies .. 1,30.54 1,49.24 2,92.65 3,16.71 2,11.48 2,23.64 2,08.19

Interest on Provident Funds .. 90.33 1,11.55 1,31.25 1,51.59 1,76.27 1,77.91 2,01.24

Interest on Depreciation Reserve and other interest-bearing deposits .. 48.70 58.02 1,12.77 1,67.72 2,80.71 1,46.98 2,39.95

Total A: .. 22,83.55 24,71.60 28,67.12 28,08.05 33,79.88 39,22.83 36,46.15

[1st March 1972]

DEBT CHARGES, 1965-66 TO 1972-73—cont.

(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8)

B. Sinking Funds—

Contribution of the Loan Depreciation Fund of Open Market Loans .. 1,55.26 1,65.44 1,76.78 2,01.35 2,15.55 2,15.56 1,99.80

Contributions to the General Sinking Fund .. 6,08.95 6,89.27 6,80.35 7,66.47 8,12.30 8,12.29 8,89.14

Contributions to the Sinking Fund for Life Insurance Corporation of India Loans .. 8.19

Contributions to the Sinking Fund for Government of India Loans 27.88.00

Total—B. .. 7,72.40 8,54.71 8,57.13 9,67.82 10,27.85 10,27.85 38,77.03

GRAND TOTAL DEBT CHARGES (NET) 30,55.95 33,26.31 37,24.25 37,75.87 44,07.73 49,50.68 5,23.18

[1st March 1972]

APPENDIX III-A TO THE BUDGET SPEECH.

STATEMENT SHOWING CERTAIN CAPITAL LIABILITIES AND ASSETS OF TAMIL NADU.

ASSETS OF TAMIL NADU.

	Liabilities as on 31st March 1971.	Liabilities expected to be incurred during		Total estimated liabilities on 31st March 1973.
(1)	(2)	1971-72	1972-73.	(5)
	(RS. IN LAKHS)			
<i>Liabilities.</i>				
Loans—				
Due to Government of India ..	3,50,91.41	53,89.04	—7,58.23	3,97,22.22
Open Market Loans ..	1,54,08.65	11,08.86	11,45.00	1,76,62.51
Four per cent Madras Land Ceiling Compensation Bonds	80.61	27.55	22.19	1,30.35
Special irredeemable loans ..	1.29	..	..	1.29
Other floating loans ..	36,11.26	—31,16.26	..	4,95.00
Other loans ..	39,94.87	—2,80.24	1,43.04	38,57.67
<i>Other liabilities.</i>				
State Provident Fund and Savings Bank deposits ..	30,86.81	4,08.74	4,37.99	39,33.54
Total—Liabilities ..	6,12,74.90	35,37.69	9,89.99	6,58,02.58
	1971	1971-72.	1972-73.	1973.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	(RS. IN LAKHS)			
<i>Assets.</i>				
Loans advanced (due to Govern- ment) ..	1,60,09.87	15,78.91	13,79.98	1,89,68.76
Loans to Electricity Board ..	2,40,49.46	6,31.00	1,87.00	2,48,67.46
Capital expenditure ..	3,20,84.07	41,41.72	38,19.20	4,00,44.99
Cash balance investments ..	9,48.16	— 5,29.16	..	4,19.00
Total—Assets* ..	7,30,91.56	58,22.47	53,86.18	8,43,00.21
	Assets as on 31st March 1971.	Assets as estimated on		
(1)	(2)	31st March 1972.	31st March 1973.	(4)
	(RS IN LAKHS.)			
Excess of assets over liabilities ..	1,18,16.66	1,41,01.44	1,84,97.63	

* Excludes proposals for additional mobilisation.

st March 1972]

APPENDIX IV TO THE BUDGET SPEECH.

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEME OF TAMIL NADU UNDER THE FOURTH FIVE-YEAR PLAN.

Heads of Development.	Fourth Five-Year Plan Provi- sion (Tenta- tive) 1969-70 to 1973-74.	Budget Estimate (Revised), 1971-72.	Revised Estimate 1971-72.	Budget Estimate, 1972-73.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	(RS. IN LAKHS.)			
I. Agricultural and Allied Programmes—				
1. Agricultural Production ..	30,15	5,73	6,78	6,19
2. Minor Irrigation	25,56	6,62	6,43	7,63
3. Soil Conservation	5,43	80	90	93
4. Ayacut Development Pro- gramme	27	66	1,01	2,01
5. Animal Husbandry	8,14	54	58	83
6. Dairying and Milk-supply ..	5,34	54	43	44
7. Forest	4,73	63	66	83
8. Cinchona	56	14	15	19
9. Fisheries	10,09	1,84	1,72	1,98
10. Warehousing and Marketing ..	79	23	18	19
Total ..	91,06	17,73	18,84	21,22
II. Co-operation and Community Development—				
1. Co-operation	28,72	1,66	1,73	1,68
2. Community Development and Rural Development Pro- grammes. ..	11,54	1,93	2,21	1,72
Total—II. ..	40,26	3,59	3,94	3,30

[1st March 1972]

Heads of Development.	Fourth Five-Year Plan Provision (Tentative), 1969-70 to 1973-74.	Budget Estimate (Revised), 1971-72.	Revised Estimate, 1971-72.	Budget Estimate, 1972-73.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(RS. IN LAKHS.)				
III. Irrigation and Power—				
1. Irrigation and Flood Control.	39.06	6.02	6.06	8.17
2. Power	1,69.79	26.26	38.33	32.66
Total—III. ..	2,08.85	32.28	44.39	40.83
IV. Industry and Mining—				
1. Large and Medium Industries	32.05	3.45	4.78	3.70
2. Mineral Development ..	1.04	17	17	20
3. Village and Small Industries.	31.00	4.62	4.01	4.90
Total—IV. ..	64.09	8.24	8.96	8.80
V. Transport and Communications—				
1. Roads	25.04	3.78	4.10	4.73
2. Road Transport	7.29	1.56	1.86	1.22
3. Inland Waterways	..	..	59	11
4. Tourism	26	9	11	12
Total—V. ..	32.59	5.43	6.66	6.16

1st March 1972]

Heads of Development.	Fourth Five-Year Plan Provision (Tentative), 1969-70 to 1973-74.	Budget Estimate (Revised), 1971-72.	Revised Estimate, 1971-72.	Budget Estimate, 1972-73.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(RS. IN LAKHS.)				
VI. Social Services—				
1. General Education	53.17	10.43	8.77	10.34
2. Technical Education ..	6.59	95	1.02	1.24
3. Cultural Programmes ..	61	8	9	7
4. Health and Family Planning	17.32	3.73	2.74	3.28
5. Water Supply and Sanitation.	55.12	12.61	7.24	8.96
6. Housing	30.30	5.85	6.58	6.34
7. Town-Planning and Urban Development.	2.24	49	52	54
8. Welfare of Backward Classes	10.09	3.24	3.86	4.46
9 Social Welfare	1.32	27	20	23
10. Craftsmen Training and Labour Welfare.	2.39	24	30	27
11. Public Co-operation	8	1.02	35	2
Total—VI. ..	1,79.23	38.91	31.67	35.75
VII. Miscellaneous—				
1. Statistics	59	12	18	19
2. Hill Areas Development Programme.	7.00	40	34	36
Total—VII. ..	7.59	52	52	55
GRAND TOTAL ..	6,23.67	1,06.70	1,14.98	1,16.63

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Friday, the 3rd March 1972.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITRASU) in the Chair).

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Government Headquarters Hospital, Madurai.

* 103. Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN (on behalf of THIRU S. S. THENNARASU): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to extend the "Special Ward" called "B Class" in the Government Headquarters Hospital, Madurai; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

தலைமை அரசினர் மருத்துவமனை, மதுரை

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் (திரு. எஸ். எஸ். தென்னாசு சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை அரசினர் பெரிய மருத்துவமனையில் 'B' Case என்று அழைக்கப்படும் Special Ward விஸ்தரிப்பதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

(இ) ஆம் எனில், அது எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) & (இ) கட்டிட வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. சா. கணேசன்: தலைவரவர்களே, எத்தனை படுக்கைகள் அதிகப் படியாக அமைப்பதாக அரசாங்கத்தின் திட்டம், அதற்கு எவ்வளவு செலவிடுவதாக ஏற்பாடு?

[3rd March 1972]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தற்போது அந்த மருத்துவ மனையில், ஒரு சிறு பகுதியை விரிவுபடுத்தி, அங்கே 'டி' வகுப்பு நோயாளிகளுக்கான சிறப்புப் பகுதி இடம் அமைக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் அந்தப் பகுதி அடிமட்டத்தரையோடு ஒட்டியிருந்த காரணத்தால், அங்கே படுக்கைகள் போடுவது நல்லதல்ல என்று கருதி, ஸ்பெஷல் வார்டாக வைத்துக்கொள்ள வாய்ப்பில்லை என்று கருதி, மேலிடமாக இருக்கிற பகுதி செம்மை செய்யப்படுகிறது. அது கட்டிமுடிக்கப்பட்ட பின்னர், 'ஏ' இனாஸ் பகுதியில் நான்கு அறைகள் சேர்க்கப்படும் என்று தெரிகிறது. சிறப்புப் பகுதியாக இப்போது அங்கே ட்யூபெக்டமி வார்டு என்று 20 படுக்கைகள் கொண்ட அமைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்றொன்று, 'ஆக்சி டென்டு அண்டு ரிசஸ்சிடேஷன்' வார்டு என்று 20 படுக்கைகள் கொண்டதாகக் கட்டப்பட்டு வருகிறது. அதேபோல், 'நியூராலஜி' பகுதி 20 படுக்கைகள் கொண்டதாக அமைகிறது. இப்படி இவைகள் அமையுமானால், கொஞ்சம் விரிவடைய வாய்ப்பிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, மதுரையில் டி.வி.எஸ். ஸ்தாபனத்தார் 5 அல்லது 6 லட்ச ரூபாய் நன்கொடை அளித்து ஒரு ஆஸ்பத்திரி ஏற்படப்போவதாக ஒரு விவரம் பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மதுரை நகர மேயர் அவர்கள் மூலமாக 5 லட்ச ரூபாய் நன்கொடை தருவதாக அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த நன்கொடை கிடைத்ததற்குப் பின்னர், மதுரை நகரின் தெற்குப் பகுதியின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் அந்தப் பகுதியில் மருத்துவமனை அமைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. இந்தக் காலத்தில், ஒரு நவீன சிறப்பு மருத்துவமனை அமைக்க வேண்டுமென்றால், ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் தேவைப்படும். இல்லாவிட்டால், நவீன அடையாளம் உடைய மருத்துவமனைகளைத் தான் அமைக்கப்படும்.

Liberalised Pension Scheme

* 104. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether the Government have any proposal to consider the eligibility of the Medical Officers who retired before 4th November 1970 and who have been previously working under the erstwhile District Board for the Tamil Nadu Liberalised Pension Scheme?

[3rd March 1972]

தாராள ஓய்வூதிய திட்டம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

4-11-1970-க்கு முன்பு ஓய்வு பெற்றவர்களும், முன்னாள் மாவட்ட வாரியத்தின் கீழ் முன்பு பணிபுரிந்தவர்களுமான மருத்துவ அதிகாரிகள், தமிழ்நாடு தாராள ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் பயன்களை அடைவதற்குத் தகுதி உள்ளவர்களா என்பது குறித்து ஆய்வு செய்தற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அரசுப் பணியில் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்ட முன்னாள் மாவட்டக் கழகங்களைச் சேர்ந்த மருத்துவ நிபுணர்களின் பணியாளர்கள் அனைவருக்கும், தமிழ்நாடு தாராள ஓய்வு ஊதிய விதிகளின் பயனை சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு நீட்டித்துள்ளது. தாராள ஓய்வு ஊதியப்பயனை நீட்டிக்கும் 4-11-1970 நாளிட்ட அரசு ஆணை, "மாவட்டக் கழகங்கள்" நீக்கப் பட்டதைத் தொடர்ந்து அரசுப் பணியில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இந்த வகைப் பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் முன்பிருந்தே செயலுக்கு வந்ததாகக் கருதப்படும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அப்படியானால், அதற்கு முன்னாலே ஓய்வு பெற்றவர்கள் எல்லோருக்கும், அதிலும் குறிப்பாக அரசாங்கத்திலே 10 ஆண்டுகளுக்குக் குறைவான காலம் வேலை செய்தவர்களுக்கும், இந்த உதவித்தொகை அளிக்கப்படுமா?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : "The Government ordered that such of those ex-District Board employees absorbed in Government service who had more than 15 years of service still to render on the date of their absorption be admitted to the Liberalised Pension Scheme, 1960, and those who had less than 15 years of service on that date, be allowed to come under the G.P.F. (M) Scheme. Later this one was converted so that they will be eligible to count their past service towards pension for such period as they have been subscribing to the District Board Provident Fund or the Contributory Provident Fund (Madras) as the case may be. Their service under Government shall also count for Tamil Nadu Liberalised Pension benefits irrespective of their period of service under Government."

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I thank the Government for having extended the pensionary benefits to all employees in the Medical Service irrespective of their period of service. In

[3rd March 1972]

this connection, I wish to say that there are Government servants who have been working on a temporary basis for a period of five or six years even prior to that absorption. They have not been allowed to contribute to the Provident Fund, because their services have not been regularised. There was no fault on their part in contributing to the Provident Fund. It is because their services have not been regularised. Will the Government take into consideration their temporary services also for the purpose of calculating pension, Sir?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: The Hon. Minister is not able to cover all the technical details that are raised in the House. Whenever the hon. Member wants to raise something which is more of technical nature, he can also try to write to the Hon. Minister concerned, so that he can send the same to the Departments concerned and get the correct information.

THIRU G. SWAMINATHAN: I would like to inform the Minister that I have already written to him. I will write again to the Hon. Minister.

State Government Undertakings

* 105. Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI: Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government to have workers' participation in the Management of the State Government undertakings in the State; and

(b) If so, the details thereof?

மாநில அரசுத் தொழில் நிறுவனங்கள்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) இம் மாநிலத்தில் மாநில அரசுத் தொழில் நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர் பங்கு பெறச் செய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதுபற்றிய விவரங்கள் யாவை?

[3rd March 1972]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: (அ) & (இ) அரசுத் துறைகளிலும் கூட்டுறவுத் துறைகளிலும் நடைபெறும் தொழில்களில், தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்திலும், பங்கு மூலதனத்திலும் இடம் அளித்து நிர்வாகிகளும் தொழிலாளர்களும் சேர்ந்து தொழிலை நிர்வகிப்பதற்கு வழிவகை காண்பது இவ்வரசின் புதிய கொள்கைத் திட்டமாகும். இதில் தொழில் சீருறவும், தொழிலாளர் நலன் பாதுகாக்கப்படவுமான சாத்தியக்கூறுகளை ஆராய்ந்து பரிந்துரை செய்ய விரைவில் ஒரு குழு நியமிக்கப்படும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: நம் மாநிலத்திலுள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு எத்தனை ஆலைகளில் இயக்குநர் போர்டிலே இடம் தரப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: இதைப்பற்றி மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கேட்டால், விவரங்கள் அளிப்பார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மத்திய அரசின் பொதுத்துறை அலுவலகங்களில் இதுபோன்ற தொழிலாளர்கள் அந்த நிர்வாகத்தில் பங்கு பெறும் ஏற்பாடுகளைச் செய்தும், அது போல் பங்கு பெறுவது தேவையில்லை என்று சொழிற் சங்கங்கள் கருதுவதாக ஒரு அபிப்பிராயம் இருப்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? இந்தக் கருத்தை ஆராயும்போது, அந்த அபிப்பிராயத்தையும் கவனத்தில் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: அந்த விவரம் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினரின் யோசனை பரிசீலனை செய்யப்படும்.

Physically Handicapped

* 107. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal for the rehabilitation and employment of the physically handicapped persons; and

(b) if so, the details thereof?

உடல் ஊனமுற்றவர்கள்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு புது வாழ்வு, வேலை வாய்ப்பு ஆகியவை அளிக்க அரசிடம் ஏதேனும் செயற்குறிப்பு உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரம் என்ன?

[3rd March 1972]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) விவரங்கள் @ பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

THIRU V. ISVARMURTI: From the statement that has been placed on the table, I find that the number of physically handicapped persons is quite limited. In view of the fact that they are very limited, will the Government consider the possibility of giving "unemployment allowance" to those physically handicapped persons?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, வேலையில்லாதவர்களுக்கு ஏதாவது பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்பது, வேடிக்கையாக கேட்பது போல், நாட்டிலே எல்லா இடங்களிலும் கேட்கப்படுகிறது. வேலையில்லாதவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க ஆரம்பித்தால், எந்த அரசாங்கமும் திவாலாகிவிடும். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, எங்கெங்கே முடியுமோ, அங்குள்ள அவசியத்திற்கேற்றவாறு சில உதவிகளைச் செய்கிறது. உதாரணமாக, டெக்ஸ்டைல் ஓர்கர்ஸ், ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் ஓர்கர்ஸ்க்குப் பணம் கொடுக்கிறோம். வளர்ந்து வருகிற டெவலப்மீங் கன்ட்ரியில் வேலையில்லாதவர்களுக்கு நிர்ந்தரமாகப் பணம் கொடுப்பது என்பது முடியாது.

THIRU V. ISVARMURTI: Sir, since the subject covered relates to the physically handicapped persons, will the Government consider with sympathy the possibility of introducing "unemployment allowance" scheme? That is what I want to know from the Hon. Minister.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member can give details about physically handicapped persons.

THIRUMATHI MARY CLUBWALA JADHAV: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether a State Board for the physically handicapped persons has been set up? If not, when is this Board likely to be set up?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, I have no particulars.

THIRU V. ISVARMURTI: Since the number of physically handicapped persons on the live unemployment register is just limited, I do not think it will be a burden on the State Budget if such a scheme is introduced. The physically handicapped

@ Printed as Appendix I on pages 205-209.

[3rd March 1972]

persons have been listed in the annexure placed on the table and it covers blind, deaf and orthopaedically handicapped persons. I want to know whether such a scheme will be introduced to help the limited number of physically handicapped persons.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: The hon. Member is advancing an argument for implementing such a scheme.

* 108. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the efforts taken by the Special Officer for the physically handicapped in the office of the Employment Exchange to find suitable employment for the handicapped during 1970-71?

திரு. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாவிடற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

உடல் ஊனமுற்றோர்க்குத் தகுந்த வேலை வாய்ப்பை அளிக்கும் பொருட்டு 1970-71-ல் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் உடல் ஊனமுற்றோர்க்கான சிறப்பு அதிகாரி எடுத்த முயற்சிகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விவர அறிக்கை @ ஒன்று மேலவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Honourable Industries Minister's Foreign Visit.

* 109. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Honourable Minister for Industries during his visit abroad in August 1971, explored the possibilities of starting new Industries in this State; and

(b) if so, the outcome of his visit?

மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் வெளிநாட்டு சுற்றுப்பயணம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1971 ஆகஸ்டு திங்களில் வெளிநாட்டு சுற்றுப்பயணத்தின்போது மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர், இம்மாநிலத்தில் புதிய தொழிற்சாலைகளை நாடங்குவதற்கான வாய்ப்புகளைக் கண்டறிய முயன்றார் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இப்பயணத்தினால் கிட்டிய நன்மை யாது?

@ Printed as Appendix II on pages 309-212

C. 112—2

[8rd March 1972]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) தமிழ் நாட்டில் அமைக்கப்படவிருக்கும் இரசாயன மற்றும் இயத் திரத் தொழில்களுக்கு தொழில் துட்ப உடலுழைப்பு தருவதற்கு அமெரிக்கா, ஜப்பான், ஐரோப்பியா நாடுகளில் உள்ள பல நிறுவனங்கள் இசைந்துள்ளன. இதனை பரிசீலனை செய்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு சம்பந்தப்பட்ட துறைத் தலைமையினரும், தொழிற் கழகங்களும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, ஆரம்பிக்கப்படுகிற தொழில்கள் ஏதாகிலும் பற்றி மத்திய அரசுக்கு மனு கொடுத்திருக்கிறதா? அதைப்பற்றி மத்திய அரசிலிருந்து ஏதாவது தகவல் தெரிந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : There is டெலிவிஷனுக்கு மனு போட்டிருப்பதாக அரசாங்கத்தின் சார்பில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்ட நபர் ஒருவர் மனு போட்டிருந்தார். அவரோடு சேர்ந்து ஜாயின்ட் செக்டாரில் தொடங்கலாம் என்று மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்தோம். மாநில அரசே நடத்தவேண்டுமென்றாலும், தயாராக இருப்பதாக மனு போட்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, திருவண்ணாமலைக்குப் பக்கத்தில் உள்ள இரும்புக் கனியை சேலம் தொழிற்சாலையில் பயன்படுத்தலாமா என்ற திட்டத்தை நமது அரசினர் ஆராய்ந்தார்களா? அதைப்பற்றித் தகவல் ஏதாவது கொடுக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சேலம் தொழிற்சாலையில் கஞ்சமலைக் கனியைத்தான் பயன்படுத்துகிறோம், வட ஆற்காடு மாவட்டம் திருவண்ணாமலைக்குப் பக்கத்தில் இதே போல் இரும்புத் தாதுப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. சேலம் இரும்பைப் பற்றி எப்படி ஆராயப்பட்டதோ, அதே போல் திருவண்ணாமலைக்குப் பக்கத்தில் உள்ள இரும்புத் தாதுப் பொருளை ஆராய்ச்சி செய்யலாம் என்ற ஆலோசனையை ஜப்பான் நாட்டுக்கு நான் சென்றிருந்த போது சொன்னார்கள். நானும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களை வரும்படி அழைத்தேன். அண்மையில் அவர்கள் வந்து அந்த இடத்துக்குச் சென்று "போர்" போட்டு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 'சாம்பிள்ஸ்' எல்லாம் எடுத்து ஆராய்ந்த நம் அரசுக்கு ஆலோசனை கூறுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

8rd March 1972]

Fruit Processing Unit

* 110. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state the details of the work done by the Fruit Processing Unit of the North Arcot District Co-operative Marketing and Supply Society during the years 1970-71 and 1971-72.

பழம் பதப்படுத்தும் பிரிவு.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

1970-71-72-ல் வட ஆர்க்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவு விற்பனை-வழங்கல் சங்கத்தின் பழம் பதப்படுத்தும் பிரிவினால் செய்யப்பட்ட பணிகளின் விவரங்கள் யவை?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : விவர அறிக்கை @ ஒன்று இம் மா மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Nilgiris District Co-operative Supply and Marketing Society.

* 111. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether the Nilgiris District Co-operative Supply and Marketing Society has been superseded; and

(b) if so, the reasons therefor?

நீலகிரி மாவட்டக் கூட்டுறவு விற்பனை-வழங்கல் சங்கம்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நீலகிரி மாவட்டக் கூட்டுறவு விற்பனை-வழங்கல் சங்கம் கலைக்கப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இக் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலையில் நடந்த பல ஒழுங்கினங்களின் காரணமாக, அதன் நிர்வாகக் குழு கலைக்கப்பட்டு, தனி அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

@ Printed as Appendix III on page 213.

[8rd March 1972]

THIRU V. ISVARMURTI: I would like to know the major irregularities that prompted the Government to supersede the Nilgiris District Co-operative Supply and Marketing Society.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: One major irregularity was the stocks were missing to the extent of Rs. 1,33,564, that is, the goods were missing and not to be found there. There are other irregularities also. For various reasons, the Society has incurred loss to the extent of over Rs. 20 lakhs.

THIRU V. ISVARMURTI: What are the various reasons that led the Society to incur loss to the extent of Rs. 20 lakhs?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: It relates to several items. I can cite a few. One is 'irregular advances' being given to staff and other people without security. That amounted to Rs. 12 lakhs and the balance is for various other reasons.

THIRU A. R. DAMODARAN: May I know who is responsible for this loss whether it is the Board of Directors or the Deputy Registrar of Societies who is the Secretary of this Society?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: According to the laws of this Society, the primarily responsible person is the permanent employee, namely, the Secretary. In this particular Society, I am not sure whether the Secretary was a Government official or a whole-time official or a part-time official appointed by the Society itself. But the President of the Society is also liable criminally and otherwise. Proceedings will be taken against persons who were responsible for such an irregularity and stock deficit.

திரு. சா. கணேசன்: இப்படி நான்கு ஆண்டுகள், ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டுக்கூட தணிக்கை செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிற காரணத்தினாலே, ஆடிட்டர்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டவோ, அல்லது சொசைட்டிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கவோ அல்லது தனிப்பட்ட ஆடிட்டர்கள் இதை ஆடிட் செய்யலாம் என்ற விதி செய்யவோ அரசு முன்வந்திருக்கிறதா? அன்றேல், இனியாவது முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறிய மூன்று யோசனைகளும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

[3rd March 1972]

THIRU A. R. DAMODARAN: While replying to the question, the Hon. Minister said that a sum of Rs. 12 lakhs related to the irregular advances given to staff and other people without security. May I know, Sir, whether it relates to a particular co-operative year or to a period of three to five years? If so, what was the Co-operative Audit Department doing in this regard?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: It relates to a period of years, when audit had not been done. But, now audit is done quickly. In previous years, audit took four or five years. In some cases, it took even six years. So, sometimes it took some more years than in ordinary business. For instance, in the Companies Act, there is a provision that the audit must be done and that the Accounts should be placed before the General Body Meeting within six months after the close of the year. Unfortunately, there is no such provision in the Co-operative Sector. I hope things will improve.

THIRU G. SWAMINATHAN: May I know the number of years for which audit was pending in that particular Society?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: I do not have the particulars. If the hon. Member will be good enough to put another question, I shall furnish the particulars. I am deeply distressed over the loss of Rs. 20 lakhs.

THIRU A. R. DAMODARAN: May I know the particulars of shortage of things, whether it related to potatoes or some other things, amounting to Rs. 12 lakhs over which the Hon. Minister is so exercised?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: I have no particulars about the exact nature of the deficit. But this particular Society was largely dealing in potatoes also.

MR. CHAIRMAN: Question 112 is postponed.

Tamil Nadu State Electricity Board

* 113 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Tamil Nadu State Electricity Board called for applications for various categories of posts during the year 1970;

[3rd March 1972]

(b) if so, the number of vacancies for which applications were sought;

(c) the number of applications received; and

(d) the number of appointments so far made?

தமிழ்நாடு மின் வாரியம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1970 ஆம் ஆண்டில் பலவகைப் பதவிகளுக்கான விண்ணப்பங்களைத் தமிழ்நாடு மின் வாரியம் அனுப்பக் கோரியது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், எத்தனை காலியிடங்களுக்கு விண்ணப்பங்கள் அனுப்பக் கோரப்பட்டன?

(உ) வரப்பெற்ற விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை யாது?

(எ) இதுவரை எவ்வளவு பேர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : (அ) ஆம்.

(இ) இளநிலைப் பொறியாளர்கள் (மின்சாரம்) 400

இளநிலைப் பொறியாளர்கள் (இயந்திரவியல்) 80

மேற்பார்வையாளர்கள் (மின்சாரம் 2-ம் தரம் 493

மேற்பார்வையாளர்கள் (இயந்திரவியல்) 2-ம் தரம் 95

வரைபடம் நகல் எடுப்பவர்கள் 150

(உ) இளநிலைப் பொறியாளர்கள் (மின்சாரம்) 1,047

இளநிலைப் பொறியாளர்கள் (இயந்திரவியல்) 771

மேற்பார்வையாளர்கள் (மின்சாரம்) 2-ம் தரம் 2,061

மேற்பார்வையாளர்கள் (இயந்திரவியல்) 2-ம் தரம் 918

வரைபடம் நகல் எடுப்பவர்கள் 517

(எ) இளநிலைப் பொறியாளர்கள் (மின்சாரம்) 328

இளநிலைப் பொறியாளர்கள் (இயந்திரவியல்) 80

மேற்பார்வையாளர்கள் (மின்சாரம்) 2-ம் தரம் 107

மேற்பார்வையாளர்கள் (இயந்திரவியல்) 2-ம் தரம் 20

வரைபடம் நகல் எடுப்பவர்கள் 150

3rd March 1972]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தனித்தனியாக விவரங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். மொத்தம் எவ்வளவு இடங்கள் உள்ளன, எவ்வளவு விண்ணப்பங்கள் வந்தன, அதில் எவ்வளவு பேர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள் என்பதுதான் என் கேள்வி. அவர்கள் தனித் தனியாக விவரங்கள் கொடுத்ததால், கேள்வியின் பதிலைப் புரிந்துகொண்டு துணைக் கேள்விக் கேட்க முடியவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி அவர்கள் கொடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : தலைவரவர்களே, முன்று வகையான கேள்விகளுக்கும் தனித்தனியாகப் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். விளங்கும் படியாக வேண்டுமானால் சொல்லுகிறேன். 400 இடங்களுக்கு 1,047 மனுக்கள் வந்தன. அவற்றில் 401 மனுக்கள் தான் தகுதிவாய்ந்தவை அதில் 328 பேர்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, அந்தச் சமயத்தில் 20 ஆயிரம் விண்ணப்பங்கள் வந்தன என்று சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவமா? விண்ணப்பங்கள் வந்தன என்று சொன்னால் அளவில் கட்டணம் ஏறத்தாழ ஒரு விண்ணப்பத்துக்கு 5 ரூபாய் அளவில் கட்டணம் வாங்கினார்கள் என்று தெரிகிறது. அதன் மூலமாக எவ்வளவு பணம் கிடைத்தது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : இது முற்றிலும் வேறு பொருள் சம்பந்தப்பட்டது. தனிக் கேள்வி போட வேண்டும். 1970 ஆம் ஆண்டில் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கு எத்தனை என்பது தான் கேள்வி.

அதற்குத்தான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். கிளார்க், பில் கலெக்டர் பதவிகளுக்கு என்று தனியாகக் கேள்வியில் குறிப்பிடவில்லை, தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் தரப்படும் அவர்கள் கேட்டது 1970 ஆம் ஆண்டைப் பற்றியது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ஒரு வேளை அது 1969 டிசம்பராக இருக்கலாம்.

MR. CHAIRMAN : For which year does the hon. Member want to know the particulars? Is it for 1969 or 1970?

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, my question is quite relevant to the point. I think it was in December 1969, the applications were called for some posts and the Board got a sum of Rs. 1,20,000 or so. They were interviewed in the months of February–March 1970. But actually they have not received any employment order for over one year. Most probably the Hon. the Minister for Electricity is taking refuge on a small point about the month in which the application was called for.

[3rd March 1972]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : தலைவரவர்களே, 1970-ம் ஆண்டில் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கும் கோரப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் என்று இருக்கிறது. 1960 ஆம் ஆண்டுபற்றித் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் விவரங்கள் சொல்லுகிறேன்.

Vedanthangal Water Birds Sanctuary

* 114 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the telescope installed in the Watch Tower at Vedanthangal Water Birds Sanctuary is out of commission;

(b) the duration for which it could not be used; and

(c) the reason therefor?

வேடந்தாங்கல் நீர்ப்பறவைகள் உய்விடம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வேடந்தாங்கல் நீர்ப்பறவைகள் உய்விடத்தில் பார்வையாளர் மாடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள தொலைநோக்கிக் கருவி பழுதடைந்துள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) அது பயன்படுத்தப்பட இயலாத கால அளவு யாது?

(உ) அதற்கான காரணம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : (அ) இல்லை.

(இ) சென்ற 1970-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில், தொலை நோக்கிக் கருவியின் கண்ணாடியின் உட்புறத்தின் ஓரத்தில் பாசி படிந்து அதனால் சரியாகத் தெரியாமல் இருந்தது. அதை சுத்தம் செய்ய இயலவில்லை. இருப்பினும் கண்ணாடியின் வெளிப்புறத்தை சரிவா சுத்தம் செய்து பார்வையாளர்களின் உபயோகத்திற்காகப் பார்வைக் கூண்டில் பொருத்தப்பட்டுள்ளது.

(உ) தொலை நோக்கிக் கருவி, ஏரிக் கரையிலுள்ள பார்வைக் கூண்டில் நீர்த்தரமாகப் பொருத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளதால், பருவ நிலை மாறுதல்களின் விளைவாகப் பாசி படிந்து பாதிக்கப்பட்டது.

[3rd March 1972]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் தொலைநோக்கியை நான் 1970-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் பார்க்கிறபோது, 4 மாதத்துக்கு முன்பிருந்தே பாசி படிந்து துடைக்கப்படாமலிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னர், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கடிதம் எழுதியும், அதற்குப்பின் மூன்று மாதம் வரை பழுதான நிலைமையிலேயே இருக்கிறது என்று தெரிந்தது. எப்போது துடைக்கப்பட்டது, எப்போது சரியான நிலைமையில் வைக்கப்பட்டது? இதற்கு எவ்வளவு காலதாமதம் ஆயிற்று?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : இரண்டு இடங்களிலிருந்து 11—12—1970, 4—8—1971 தேதியிட்ட விண்ணப்பங்கள் வந்தன, விசாரித்து பதில் எழுதியிருக்கிறோம். அந்தத் தொலைநோக்கிக் கருவி அமெரிக்க தூதுவரகத்தின் மூலமாகக் கிடைத்தது. அந்தக் கருவியின் உட்புறத்தில் பாசியை அகற்றி, பழுது பார்க்க “டெக்னிஷியன்கள்” இருக்கிறார்களா என்று பல்வேறு கம்பெனிகளில் கேட்டுப்பார்த்தோம். இரசாயன முறையில் தான் அகற்று முடியும் என்று சொல்லி அந்த இரசாயனப் பொருள்கள் கிடைக்காததால் தற்சமயத்தில் வெளியிலேதான் துடைத்திருக்கிறோம். அதைக் கழற்றிப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் “டெக்னிஷியன்கள்” தேவை. அதற்காக வேறு மாநிலங்களோடு தொடர்பு கொண்டு பார்த்தும் கிடைக்கவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அந்தத் தொலை நோக்கிக் கருவி ஒரு ஆண்டுக்குப் பிறகு இப்போதாவது பார்க்கக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, அதைத் துடைத்து சரி செய்வதற்கு இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும் என்றும், அந்த இடைக்காலத்தில் வெளி நாட்டிலிருந்து வருகிற யாத்திரிகர்கள் வேடந்தாங்கலுக்குச் செல்ல வேண்டாம் என்ற அறிவிப்பை அரசாங்கம் விடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : பார்வை சுத்தமாகத் தெரியவில்லை என்றாலும் பறவைகள் எல்லாம் தெரிகின்றன. நானே பார்த்தேன். வெளியிலே துடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளேயிருக்கிற பாசியை எடுப்பதில் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதற்குத் தேவையான இரசாயன மருந்துகள் இங்கே கிடைக்கவில்லை. நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல், அந்தக் கருவி அமெரிக்க தூதுவரகத்தால் கொடுக்கப்பட்டது. பல கம்பெனிகளில் தொடர்பு கொண்டும், “டெக்னிஷியன்கள்” கிடைக்கவில்லை. இங்குள்ள வசதியைக் கொண்டதான் செய்ய முடியும்.

[3rd March 1972]

Revision of Bus Fares

* 115 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state whether there is any proposal with the Government to revise the bus fares in the State Transport Services in the State?

பேருந்து பயணக் கட்டணத்தை திருத்தி அமைத்தல்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

மாநிலத்தில் அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையின் பேருந்துப் பயணக் கட்டணங்களை திருத்தியமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பேருந்துகளின் கட்டணங்களை உயர்த்துவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதும் தற்போது இல்லை.

* 116 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether the fares in the Madras City bus transport have been enhanced; and

(b) if so, the details thereof?

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) சென்னை மாநகர்ப் பேருந்துப் போக்குவரத்துக் கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டுள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) & (இ) ஏறத்தாழ இரண்டு கிலோமீட்டர் உள்ள முதல் நிலைக்கு 10 காசும், அடுத்து வரும் ஏறத்தாழ இரண்டு கிலோமீட்டர் உள்ள ஒவ்வொரு நிலைக்கும் 5 காசு என்னும் விதத்தில் சென்னை மாநகரப்பேருந்துப் போக்குவரத்தில் கட்டணம் விதிக்கப்படுகிறது. இந்தக் கட்டண விதத்தில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லை. ஆனால் 1-10-1971-க்கு முன்னர் சென்னை மாநகரப் பேருந்து பணிகளில் ஒரே கட்டணமுடைய அடுத்தடுத்த இரு பயண நிலைகள் இருந்தன. 1-10-1971-லிருந்து இம்மாதிரி யான கட்டண நிலைகள் நீக்கப்பட்டன.

[3rd March 1972]

திரு. சா. கணேசன்: இப்போது புதிதாக மோட்டார் வரிகள் உயர்த்தப் பட்டிருப்பதின் காரணமாக இந்தக் கட்டணங்கள் எல்லாம் உயர்த்தப்படக் கூடிய அவசியம் அல்லது நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும் அல்லவா? அப்படி உயர்த்துகிற உத்தேசம் இல்லை என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் சொல்லுவதினாலே, உயர்த்தப்படக் கூடமா இல்லையா என்ற தெளிவான விடையை எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, தாங்கும் சக்தி உள்ளவர்களுக்குத்தான் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்று இந்த அரசு கருதுகிறது.

Fatal Accident

* 117 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether any person was fatally run over by the convoy of the Honourable Chief Minister about 29th October, 1971 near Madurai;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the action taken in this case?

விபத்தினால் சாவு

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரைக்கருகில் 1971 அக்டோபர், 29-ம் நாள் அளவில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் குழாம் சென்று கொண்டிருந்த மோட்டார் வண்டிகளினால் எவரேனும் விபத்துக்குள்ளாகி இறந்தனரா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(உ) இவ்வழக்கில் எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) ஆம்.

(இ) முதலமைச்சரின் வண்டித்தொடர் மதுரையிலிருந்து இராசபாளையம் வழியாக சென்று கொண்டிருந்தபோது திடீரெனச் சாலையைக் குறுக்கே கடந்துச் சென்ற கிருஷ்ணன் செட்டியார் என்பவர் TNU 69 எண்ணுள்ள வழித்துணை மோட்டார் வண்டியினால் (escort car) மோதப்பட்டு அதனால் ஏற்பட்ட காயங்களினால் அவர் இறந்து விட்டார்.

(உ) இ.பி.கோ. 304- பிரிவின் கீழ் இராசபாளையம் தெற்குக் காவல் நிலையத்தில் குற்ற எண் 297/71 ஆக வழக்கொன்று பதிவு செய்யப்பட்டது. இறந்து போனவரின் தவறினால்தான் அவ்வாறு நேர்ந்தது என்பது புலனாய்வில் தெரிய வந்தது. எனவே, இவ்வழக்கு உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று குறிப்பிட்டு வழக்குத் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

[3rd March 1972]

Fishing Harbours

* 106 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be please to state—

(a) whether fishing harbours are to be set up at Coastal areas, viz., Kodikarai and Mallipattinam in Thanjavur District; and

(b) if so, the details thereof?

மீன் பிடி துறைமுகங்கள்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், கோடிக் கரை மற்றும் மல்லிப்பட்டினம் ஆகியவற்றின் கடற்கரைப்பகுதிகளில் மீன் பிடி துறைமுகங்கள் அமைக்கப் படவிருக்கின்றனவா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[NOTE: An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. POINT OF ORDER *re* TAKING UP OF ADJOURNMENT MOTIONS.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, on the 1st March 1972, I gave notice of an adjournment motion regarding the agitation by the Graduate Teachers. Since as per rule 44 (2) of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, I have not received any communication from the Hon. Chairman rejecting my adjournment motion, I have to conclude that my adjournment motion has been accepted by the Hon. Chairman. Since the teachers have already taken mass casual leave and they are also going to have relay fast before the Secretariat from 6th onwards, I thought that the adjournment motion would be taken up to-day and that the Hon. Minister would reply to that motion. It is a matter of very high importance.

[3rd March 1972]

MR. CHAIRMAN: It will be taken up tomorrow, since the Hon. the Minister for Education is not here.

THIRU G. SWAMINATHAN: Whenever an adjournment motion is given notice of, it is the responsibility of the Hon. Minister to be here and reply to the adjournment motion whether it is taken up or not. When it is not possible for the Hon. Minister concerned to be here, at least other Hon. Ministers should take up the adjournment motion and reply.

MR. CHAIRMAN: It is not the responsibility of the Hon. Ministers to take it up or not to do so. It is my responsibility to give consent or withhold consent.

THIRU G. SWAMINATHAN: The Hon. Chairman has already accepted my adjournment motion and the Hon. Minister is also aware that the matter is coming up to-day. When the Hon. Minister was present in the Assembly in the morning, he should also be present in the Council. I think the Council has not been given due regard with regard to the adjournment motion that is given notice of. If the concerned Hon. Minister is not in a position to be present and reply, at least other Ministers may reply.

MR. CHAIRMAN: Other Ministers may act on behalf of that particular Minister. But the other Hon. Minister may not know the particulars. The concerned Hon. Minister is not aware of the taking up of this adjournment motion.

THIRU G. SWAMINATHAN: At least, will it be taken up tomorrow, Sir?

MR. CHAIRMAN: It will be taken up tomorrow.

III. ADJOURNMENT MOTION *re* STRIKE SITUATION IN COIMBATORE TEXTILE MILLS.

MR. CHAIRMAN: I have received notice of an adjournment motion from Thiruvallargal K. Rajaram, Leader of the Opposition and M. Arunugaswamy.

The notice given by the Leader of the Opposition reads as follows:—

“The strike situation in Coimbatore Textile Mills and picketing in Government Offices since last one week.

[3rd March 1972]

The notice given by Thiru M. Arumugaswami reads as follows:—

“முடிய மில்களை திறக்கக்கோரி வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கும் 56,000 கோவை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நீடித்து நடைபெறுவதனாலும், பல பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலமாகவும் எந்தவிதமான உடன்பாடும் இது வரையிலும் ஏற்படாததனாலும் எழுந்துள்ள பதட்ட நிலைமை சம்பந்தமாக விவாதிக்க இந்த சபையின் இன்றைய நடவடிக்கைகள் ஒத்திவைத்து விவாதம் நடத்த அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன்.”

MR. CHAIRMAN: I want to hear both the Members and the viewpoint of the Government in this matter.

திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்று தமிழ்நாட்டில் கோவை மில் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தமும் மறியலும் ஒரு பெரிய சிக்கலான பிரச்சனையாக மக்கள் மத்தியில் கருதப்படுகிறது. ஏதோ கோவையில் தான் நடக்கிறது என்று எண்ணி இந்தத் தீர்மானத்தைத் தங்கள் பால் கொடுத்தேன். கொடுத்த பிறகு அது பயங்கர உருவம் எடுத்து பல இடங்களிலும் மதுரை, திருச்சி, திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களிலும் கூட இது விஸ்தரிக்கப்பட்டு ஏராளமான தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தமும் மறியலும் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டதால், தமிழ்நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்குப்பிரச்சனை கூட பாதிக்கப்படுமோ என்று அச்சப்படுகிறேன். ஆகவே இவ்விஷயம் முக்கியமான விஷயமாக இருப்பதால், சபையின் மற்ற எல்லா நடவடிக்கைகளையும் தயவு செய்து ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்கு இது சாதாரண விஷயமாகத் தோன்றவில்லை. ஏனெனில் மத்திய சர்க்கார் ஆறு மில்களைத் திறக்கிறோம் என்று அறிவித்து விட்டார்கள் மாநில சர்க்காரும் ஆறு மில்களைத் திறப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன என்று சொன்னதாகத் தெரிய வருகிறது. இப்படியெல்லாம் இருக்கும்பொழுது இந்த ஸ்டிரைக் என் நீண்டு கொண்டே போகிறது என்று தெரியவில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு சரியானபடி எல்லோரும் விவரமாக விவாதிக்க முன்வந்து ஒதுக்கினால் நன்றாக இருக்கும். ஒரு நாள் முடியவில்லையென்றால், இரண்டு மணி நேரமாவது ஒதுக்கி வைத்து விவாதிக்க இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவர் அவர்களே, கடந்த சில வாரங்களாக கோவையில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் முடிய பஞ்சாலைகளைத் திறக்கவும் வேறு சில கோரிக்கைகளை முன்வைத்தும் வேலைநிறுத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநில அரசும் இந்தக் கோரிக்கைகளை ரொம்ப

3rd March 1972]

அனுதாபத்தோடு கவனிப்பதாகக் கூறுகிறது. மத்திய அரசும் இதனுடைய நியாயத்தை உணர்ந்திருப்பதாக அவர்கள் பேச்சுக்கள், அறிக்கைகளிலிருந்து தெரிகிறது. இருப்பினும் கூட ஏன் ஒரு முடிவுக்கு வர இயலவில்லை என்பது பெரிய பிரச்சனையாக எங்களைப் போன்றோருக்குத் தெரிகிறது. இதில் ஏதாவது முடிவுக்கு வரவில்லையென்றால், இப்போது கிட்டத்தட்ட 50,000, 60,000 தொழிலாளர்கள் 20 நாட்கள், 30 நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்துவருகின்ற நிலைமையில் இதரப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களும் வேலைநிறுத்தத்தில் இறங்கினால், நிச்சயமாகத் தொழில் அமைதி குலைவதோடு தமிழ்நாட்டில் அமைதியான வாழ்க்கைக்கும் பங்கம் ஏற்படுமோ என்று பயப்படுகிறேன். இதில் சம்பந்தப்பட்ட அத்தனை பேரும் உளருகிறார்கள், பஞ்சாலைகள் திறக்கப்பட வேண்டுமென்று பேசுகிறார்கள். அதில் எந்தக் கட்சிக்கும் வேறுபாடு இல்லை. எந்தத் தரப்புக்கும் வேறுபாடு இல்லை. தொழிலாளர்களைக் கேட்டால், முதலாளிகள் ஏதோ கோரிக்கைகளை ஒத்துக்கொண்டிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள், ஆனால் அது உண்மையல்ல என்கிறார்கள். முதலாளிகளைக் கேட்டால், தினந்தோறும் பத்திரிகையில் அறிக்கைகளை விடுகிறார்கள், இவைகளை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், இவைகளைச் செய்கிறோம் என்று. தொழிற் சங்கத் தலைவர்களைக் கேட்டால், அது உண்மையல்ல என்கிறார்கள். முதலாளிகள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசு சொல்லுகிறது எல்லா நடவடிக்கைகளும் வேகமாக எடுக்கப்பட்டுவருகின்றனவென்று. மாநில அரசு சொல்லுகிறது மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம் துரிதமான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு என்று. நிலைமை இவ்வாறு இருக்க இவ்வளவு காலதாமதம் ஏனென்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எனவே உடனடியாக ஏதாவது ஒரு உடன்பாடு ஏற்படுவதற்கு மத்திய அரசு, மாநில அரசு, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கூடி துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்தாலொழிய, நிச்சயமாகத் தொழில் அமைதி கெடும் என்று நம்புகிறேன். இந்த நகரத்தில் சிம்ப்சன் தொழிற்சாலையில் தகராறு ஏற்பட்டு, அது ஆவடி. தொழிற்சாலைக்குத் தாவிப் போய் அசம்பாவிதங்கள் நடந்தன. இதுபற்றி என் போன்றோர் வருத்தமுற்றனர். இன்று அதே போல் எல்லா இடங்களுக்கும் பரவுகின்ற நிலைமை ஏற்படுவதற்கு முன்னால் இதுபற்றி விவாதிக்க சபையின் நிகழ்ச்சிகளை ஒத்திவைப்பது நல்லாயிருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: I Want to know the Government stand in the matter.

* மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, இங்கே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை முன்வைத்து எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும்

[திரு. என். வி. நடராசன்] [3rd March 1972]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்களும் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இந்த வேலை நிறுத்தம் ஏன் முடியவில்லை, அதற்கான காரணம் விளங்கவில்லையென்று அவர்கள் சொல்லுவதுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. தெரிந்ததைச் சொல்லுவதற்குக் கூட அவர்கள் ஏன் கொஞ்சம் அச்சப்படுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மத்திய அரசு ஆறு மில்களைத் திறப்பதற்கு அனுமதி கொடுத்து விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்கே கொடுத்தார்கள் அனுமதி என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பத்திரிகைச் செய்தியை வைத்துக் கொண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பேசுவதென்றால், அது பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு உதவுவது ஆகாது. அரசு சொல்லும்படியான அந்த விவரங்களை, நீங்கள் நம்பி அதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பது நல்லதாக இருக்கும். இது வரையில் ஆறு மில்களைத் திறப்பது அல்ல, ஒரு மில்கைக் கூட திறக்க அனுமதி வரவில்லை என்று இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நடவடிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றுக்கூட டில்லி அரசோடு அதற்குரிய அமைச்சரோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அதற்கான பதிலை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்லுவதில் நம்பிக்கையிலேயேயுள்ளும், மாண்புமிகு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் கூட “மத்திய நிதியமைச்சரிடம் பேசினேன், அவர் இன்னும் அனுமதி தரவில்லை என்று அறிந்தேன், தருவதற்காக வலியுறுத்துகிறேன்” என்று பேசியிருக்கிறார். ஆக, இருப்பதெல்லாம் இந்திய அரசினுடைய தாமதமும் அக்கறையில்லாத போக்கு என்பதை அழுத்தத்திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்ல. இந்த ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு மத்திய அரசு 51 சதவீதமும் மாநில அரசு 49 சதவீதமும் நிதி அளித்து அதை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அப்படியிருந்தும் கூட முதலமைச்சரவர்கள் மத்திய அரசுக்கு இந்தத் தொகையைக் கொடுப்பதில் தாமதம் இருந்தால் கூட, அனுமதியையாவது தாருங்கள், நாங்கள் ஆரம்பிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதுவரை அனுமதி வரவில்லை. இது தான் தாமதத் திற்குக் காரணம். கோரிக்கைகளைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால், 19 கோரிக்கைகளைத் தொழிற் தலைவர்கள் வைத்தார்கள். அதிலே 17 கோரிக்கைகளைத் தீர்ப்பதற்கு, நிவர்த்தி செய்வதற்கு முதலமைச்சர் கூட்டிய மாநாட்டில் தொழிலாளர் தலைவர்களிடம் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விவரங்களை நீங்கள் தெரிந்துகொண்டிருந்தாலும் கூட இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 1.—கோவையில் மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளை அரசு திறக்க நடவடிக்கை எடுக்கவும் அரசு மேற்படி பஞ்சாலைகளைத் திறந்து நடத்தும் வரை ஒவ்வொரு தொழிலாளருக்கும் நிவாரணமாக மாதம் ரூ. 100 அளிப்பது. சோமசுந்தரம் மில்கை மத்திய அரசின் நிதி உதவிக்குக்

3rd March 1972] [திரு. என். வி. நடராசன்]

காத்திராமல் மாநில அரசு நடத்தும். இது முதலமைச்சர் தெரிவித்தது. இது பற்றி மத்திய அரசு அனுமதி பெற வேண்டும். காளிஸ்வரம் மில், கோவை ஸ்பின்னில் மற்றும் வீவிங் மில் ஆகிய பஞ்சாலைகளையும் மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைத்தவுடனே மாநில அரசு ஏற்று நடத்தும். பஞ்சாலைகளை முடியதால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களின் நிவாரணத்திற்கு ரூபாய் 3 லட்சம் உதவித் தொகையாக சர்க்கார் அளிக்கும் என்ற உறுதியினையும் முதலமைச்சர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையினை தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகளைக் கலந்து கொண்டு வழங்குவார்கள். முதல் கோரிக்கைக்கு அளிக்கப்பட்ட உத்தரவாதத்தைத் தொழிலாளர் தலைவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

கோரிக்கை 2 & 3.—ஊதிய உயர்வு. மற்றும் பஞ்சப்படி உயர்வு அளிப்பது, தொழில் தகராறு சட்டப்படி ஒரு விசாரணைக் கோர்ட்டின் முடிவிற்கு அப்பிராச்சினை விடப்பட்டு அதன் முடிவு தக்க காலத்தில் அறிவிக்கப்பட உற்ப்பட்டது.

கோரிக்கை 4.—தற்காலிக தொழிலாளர்களுக்கு வேலைக்குத் தக்க ஊதியம் அளிப்பது. வேலைக்குத் தேவையான எல்லா நிரந்தரமற தொழிலாளர்களுக்கும், தற்காலிக தொழிலாளர்களுக்கும் வேலைக்குத் தகுந்த சம்பளம் வழங்கப்படும். அதனால் எந்த வேலை முறையிலாவது இழப்பு ஏற்படுமென்று கருதினால், 3 மாதத்திற்குத் தொடர்ந்து அரசுப் பகுதியை விடப் பட்டையில் நடத்த வேண்டும் என்றும் அந்த 3 மாதத்திற்குச் சம்பளம் குறைக்கப்படாமல் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுமென்றும் இதற்கு இடையில் இந்தப் பிரச்சினை பற்றி தொழிலாளர் கமிஷனர் முடிவு செய்வார் என்று உறுதி செய்யப்பட்டது.

கோரிக்கை 5.—தொழிலாளர்கள் வாரிசுகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்தல். இதற்கும் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டது.

கோரிக்கை 6.—குறைந்த பட்ச போனஸ் 8.32 சதவீதம் கொடுத்தல். இந்த சர்க்கார் ஏற்கெனவே தனது ஆதரவினை மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறது. மத்திய அரசின் சட்டம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடிப்படைச் சம்பளம் கணக்கில் அதிக போனஸ் கொடுக்க கோரும் சிப்பந்திகள், மேஸ்திரிகள் பிராச்சினை மீது தொழிலாளர் நல ஆணையர் கருத்து தெரிவிப்பார்கள். இந்த ஒரு சிபாரிசும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கோரிக்கை 7.—கிராச்சுவிடி, ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு மாத ஊதியம் தர வேண்டும் என்பது தொழிலாளர் சங்கத்தின் கோரிக்கை. மாநில அரசு ஒரு வருஷ சர்வீசுக்கு ஒரு மாத ஊதியம் கொடுப்பது என்பதை ஆதரிக்கிறது. இதற்கு மத்திய அரசின் சட்டம் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இது மட்டுமல்ல,

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[3rd March 1972]

முத்தரப்பு மாநாடு கூடிய போது, இந்தக் கருத்தைத் தமிழக அரசின் சார்பில் வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். இதை எல்லா தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் ஆதரிக்கிறார்கள்.

கோரிக்கை 8.—பெண் தொழிலாளர்களுக்குப் போதிய வேலை வாய்ப்பு அளித்தல். பெண் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவதைத் தடுக்க மாற்று வேலை கொடுப்பது, கோன் வைண்டிங் பிரிவில் பயிற்சி அளிப்பது, தங்கள் விருப்பப்படி வேலையை விட்டு ஓய்வு பெற திட்டம், குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வேலை உறுதி அளிப்பது போன்ற பிரச்சனைகளைக் கவனித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று உறுதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கோரிக்கை 9.—மேஸ்திரிகள் சம்பளத்தை மாற்றியமைத்தல். இந்தப் பிரச்சனை குறித்தும் விசாரணைக் கோர்ட் முடிவிற்கு விடப்படும்.

கோரிக்கை 10.—வைப்பு நிதி, தொழிலாளர்கள் நல சட்டுமையினை, கூட்டுறவு வங்கி இவைகளின் நிறுவனத் தொகையை நிர்வாகத்திடமிருந்து அரசு வசூல் செய்தல். வைப்பு நிதி, தொழிலாளர் நல சட்டுமையினை, கூட்டுறவு வங்கி இவைகளின் பாக்கித் தொகையை வசூல் செய்ய அரசு தீவிரமான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்று உறுதி அளிக்கப்பட்டது.

கோரிக்கை 11.—படியரிசித் திட்டம், நியாய விலையில் அரிசி விற்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். கையிருப்பிற்குத் தக்கவாறு அளவு அதிகரிக்கப்படும்.

கோரிக்கை 12.—தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட காலத்திற்கு உதவிப்படி கொடுப்பது. இந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த மட்டில், நிர்வாகத் தினர் மாதிரி நிலை ஆணைச் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி நடப்பார்கள். ஆனால் பிரச்சனையை விசாரணை செய்வதில் வேண்டுமென்றே கால தாமதம் செய்யக் கூடாது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கோரிக்கை 13.—இரண்டாவது பஞ்சாலை சம்பளக் குழு சிபாரிசுகளை அமுல் படுத்துவதனால் ஏற்படும் சிக்கல்களைச் சரி செய்தல். தொழிலாளர் ஆணையர் இப்பிரச்சனையை விசாரணை செய்து குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் தனது முடிவினைத் தெரிவிப்பார்.

கோரிக்கை 14.—கோவையிலுள்ள சட்டுமையினைத் திட்டமிட்டுத் தவிர்த்தல். மனையில் படுக்கை வசதியின்மை முதலிய குறைகளைத் தீர்ப்பது. இது பற்றி முடிவு செய்ய தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஆலோசனைக் குழு உடனடி அமைக்கப்படும்.

கோரிக்கை 15.—கோவையில் வைப்பு நிதி அலுவலகம் திறப்பது. இந்தப் பிரச்சனை மாநில அரசுக்கு உட்பட்டதல்ல. மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைக்க

3rd March 1972]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

வேண்டியிருக்கிறது. இது பற்றி ஏற்கெனவே மத்திய அரசுக்கு ஒரு குறிப்பு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இது வரையில் மத்திய அரசு ஏற்கவில்லை. இது பற்றி மீண்டும் மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் அனுப்பப்படும்.

கோரிக்கை 16.—இயந்திரங்கள் வேகத்தை அதிகரிப்பதால் வேலைப்பளு அதிகரிக்கிறது. தொழிலாளர் ஆணையர் இப்பிரச்சனை குறித்து விசாரித்து தனது முடிவினை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று விடப்பட்டிருக்கிறது.

கோரிக்கை 17.—தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம், சட்டுமையினைத் திட்டம், வைப்பு நிதித் திட்டம் முதலிய ஆலோசனைக் குழுக்களில் பிரதிநிதித்துவம் அளித்தல். எல்லாச் சங்கங்களுக்கும் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

கோரிக்கை 18.—தொழிலாளர்களுக்குத் தொழில் தகராறுகளை விஸ்தரவில் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். நடைமுறையில் காணும் இடர்பாடுகளை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து அதுபற்றி மத்திய அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் படி கேட்டுக்கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கடைசியாக கோரிக்கை 19.—தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெறும் வயதை 60-ஆக உயர்த்த வேண்டும். இது இளம் சமுதாயத்தினரை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பரிசீலிக்கவேண்டிய பிரச்சனை. இதுபற்றித் தீர்மானித்து, விவாதித்து, தக்க முடிவு எடுக்கலாம் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

இந்த 19 கோரிக்கைகளில் இரண்டு கோரிக்கைகளை, போனஸ், கிராச்சுவிடிஸ்கிம் ஆகிய இரண்டையும் மத்திய அரசு செய்யவேண்டிய பிரச்சனைகள், சட்டங்கள், திட்டங்கள், மற்றவைக்கெல்லாம் உறுதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மட்டுமல்ல 3 லட்ச ரூபாய் முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து நிவாரணமாகத் தருவதாக முதல்வரால் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அனைத்து இந்தியாளிலும் எந்த ஒரு மாநிலத்திலாவது தொழிலாளர்களுக்கு இப்படி உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது போலவே மற்றப் பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் நாங்கள் எந்த அளவிற்கு உறுதியளிக்க முடியுமோ அவைகளைச் சொல்லியிருக்கிறோம். இதையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டு, தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் உடனே எங்களிடத்தில் தனித் தனிபாகப் பேசும்போது இதைப்போல யார் செய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிகமாகச் சொன்னால், தற்புகழ்ச்சியாக ஆகும் என்று விட்டு விடுகிறேன். எங்கள் முடிவை ஒப்புக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னபோது, கோவை சென்று தொழிலாளர்களிடம் கேட்டு

[திரு. என். வி. நடராசன்] [3rd March 1972]

வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். போனவர்கள் வந்து பதில் சொல்லவில்லை. வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறது. இதிலே 6 ஆலைகளிலும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் 6 ஆயிரத்திலிருந்து 7 ஆயிரம் பேர். இதற்காக அனுதாபம் கொண்டு வேலை நிறுத்தம் செய்திருப்பவர்கள் 50 ஆயிரம் பேர், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்களும் சொன்னபடி. இதற்கு வேலை நிறுத்தம் அவசியமா என்பதை நீங்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாநில அரசின் சார்பில் மீண்டும் சொல்கிறேன். அனுமதி கிடைத்தவுடன் நாங்கள் திறப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறோம் என்று. தொழிலாளர் தலைவர்கள் ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகத் திறக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்வதால் மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை மீறியதாக ஆகும். உடனே இவர் திரு. மு. க. மாநில சுயாட்சி கேட்பதற்குக் காரணம் புரிகிறதா, தனி நாடு கேட்பதற்கு இது வழி என்று அந்தப் பழியும் எங்கள் மீது போடப்படும் என்று அச்சப்படுகிறோம். எப்போது அனுமதி வருகிறதோ அதற்கேற்ப உடனடியாகத் திறப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இன்னும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்வேன். வேலை நிறுத்தம் செய்யத் துண்டுவது எளிது. ஆனால் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது தான் விவேகம். இந்த அரசு தொழிலாளர் பிரச்சனைகளை விவேகத்துடன் அணுகி தீர்த்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதைத் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் எதிர்பார்த்ததை விட அதிகமான அனுகூலங்களை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. முதலமைச்சர் அவர்கள் முத்தரப்பு மாநாட்டில் எந்த அளவிற்கு அவரால் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவிற்கு உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். தொழில் அமைச்சர் டில்லிக்குச் சென்று அனுமதி பெறுவதற்கு ஒரு நாளெல்லாம் அங்கிருந்து அவரும் முதலமைச்சரும் இந்திய பிரதமரிடத்தில் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்று வரையில் அனுமதி வரவில்லையென்றால் இந்தத் தாமதத்திற்கும் தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தத் திற்கும் யார் காரணம் என்று இப்போதாகிலும் எந்தக் கட்சித் தலைவருக்கும் புரந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அவர் இதற்கு என்ன செய்யப் போகிறார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். வேலை நிறுத்தம் செய்வது தான் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு வழி என்பதை விட்டு விட்டு சற்று அமைதியோடு பிரச்சனையை அணுகி ஆல் தொழிலாளர்களுக்கு அனுகூலம் ஏற்படும். அதற்கேற்ப முதலமைச்சர் ஏற்கெனவே உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறார்கள். எனவே வேலை நிறுத்தத்தை கைவிட. தொழிலாளர் தலைவர்களை மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அதை நன்கு பாய் படுத்தி நல்லதோர் முடிவு காணலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே அரசு கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றத் தயாராக இருக்கிறது. மேலும் இதைப்பற்றி விவாதிக்க அவசியமில்லை.

3rd March 1972] [திரு. என். வி. நடராசன்]

முடியாது என்று கூறி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை என்று என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு சிறு விளக்கம், அமைச்சர் அவர்கள் வாசித்த 19 கோரிக்கைகளில், ஏதோ இரண்டைத் தவிர மற்றவை எல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டன என்று கூறினார்கள். இதிலும், திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் கூறியதும், நான் கூறியதும்போல்தான், மத்திய அரசு செய்ய வேண்டிய காரியங்களில் தாமதம் ஏற்படுவதால்தான் குறைகள் இருக்கின்றன. மற்றபடி மாநில அரசைப் பொறுத்த வரையில் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் அத்தனையும் செய்துவிட்டோம், மத்திய அரசு செய்யவேண்டியதுதான் பாக்கி இருக்கிறது என்றார்கள். தொழிலாளர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசி, அமைதியான முறையில் இந்த அரசு ஒப்புக்கொண்ட கோரிக்கைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னால் தான், மேலும் இதைப் பரவலிடாமல் தடுக்க முடியும். அப்படிச் செய்யாமலிருந்தால், மற்றவர்கள் அதில் தலையிட்டு அராஜகத்தில்தான் போய் முடியும். அதன் மூலம் அதிகமாகக் கொந்தளிப்பும், எதிர்ப்பும் ஏற்படும் நிலையைத் தடுப்பதற்கு, அமைச்சர் யாராவது அங்கே போய் அவர்களைச் சந்திக்கக் கூடாது என்பதைத், மத்திய அரசு அனுமதி கிடைக்காததால் இதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது, மாநில அரசு உடனே ஏற்க முடியவில்லை, அது வரையில் கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். பொருளாதாரச் சூழ்நிலையைப் பொறுத்து, என்ன செய்யப் போகிறோம் என்பதைத் தெளிவாகப் பேசி, இதில் ஏதாவது செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதற்காகத் தான் இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்தோம். இப்போது உடனடியான நடவடிக்கை என்ன எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய முடியவில்லை. ஏதாவது இருந்தால், அதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, என்ன நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்பதற்காகத்தான் இவ்வளவு விளக்கம் கூறினோம். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பத்திரிகையில் வந்ததைச் சொன்னார். தொழிலாளர்கள் நடவடிக்கை எடுத்த பிறகு, இந்தப் பிரச்சனைப்பற்றி நானும், நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சரும் நேரடியாக ஒரு நாள் போய்ப் பார்த்தோம், அவர்களிடத்தில் பேசினோம். மறுபடியும் முதலமைச்சர் அவர்களும், நானும் பேசினோம். நம்முடைய அரசின் சார்பாக எடுத்த நடவடிக்கைகளை எல்லாம் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அவர்களிடத்தில் 'பைல்' முதற்கொண்டு நாம் காண்பித்தோம். இறுதியாக நம்முடைய முதலமைச்சருக்கும் மத்திய சர்க்கார் அமைச்சருக்கும் நடந்த கடிதப்போக்குவரத்தை எல்லாம் எடுத்துக் காண்பித்தோம். ஆலைகளைத் திறப்பது சம்பந்தமாக நாங்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[3rd March 1972]

வடிக்கையையெல்லாம் இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் விஸ்தரித்தார்கள். இதைச் சரியான நடவடிக்கை என்று ஒப்புக்கொண்டவர்கள் வெளியே சொல்ல மாட்டார்கள். இப்போது நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குனிந்து ஏற்றுக்கொண்டார்கள், அதற்காக என்னுடைய பாராட்டு. இதை வெளியில் சொல்லமாட்டார்கள். நானும் முதலமைச்சரும் மத்திய அமைச்சரிடம் கேட்டதற்கு, திரு. சி. சுப்பிரமணியம் சொன்னார், மூன்று மணிக்குள் உத்தரவு போடுகிறோம் என்றார். இதுவரைக்கும் கையெழுத்துப் போடவில்லை. இது அங்கேயிருக்கின்ற நெருக்கடி நிலை ஆகும். நீங்கள் பொறுத்துக்கொண்டிருங்கள் என்று திரு. சி. சுப்பிரமணியம் பேசினார். இதுபோன்ற ஆலைகளை எடுத்து நடத்துவதில் பிரயோசனம் உண்டா இல்லையா என்று ஒரு வாதம் அங்கே எழுப்பப்படுகிறது. இங்கே தொழிலாளர் போராட்டத்துக்காகத்தான் இந்த அரசாங்கம் வற்புறுத்துகிறதோ என்ற சந்தேகம் எழுப்பப்படுகிறது. எனவே தான் நிதி இலாக்காவிலும் இனியும் ஆட்சேபித்தாலும், இங்கே 5 ஆலைகளை நடத்த இருக்கிறோம். இந்த ஆலைகளை ஏற்று நடத்த முடியும் என்று தொடர்ந்து வாதாடி வருகிறோம். மொத்தம் 5 ஆலைகளில் 2 ஆலைகளை நீதிமன்றத்தின் முடிவு தெரிந்தபிறகுதான், நடத்த முடியும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. எனவே மூடப்பட்டிருக்கும் 3 ஆலைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நாம் முடிவு செய்துவிட்டோம். அதை எடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காக நம்முடைய அரசின் சார்பிலும் சில கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு அவைகளை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டால் எடுக்கலாம் என்று சட்டம் போட்டிருக்கின்றார்கள். அந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக எடுக்க வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். இந்த 3 ஆலைகளையும் அவர்கள் அனுமதித்த பிறகு எடுத்து நடத்த வேண்டும். காலதாமதத்திற்குக் காரணம் நிதி தவிர வேறு எந்தக் காரணத்தையும், மத்திய அரசாங்கம் சம்பந்தமாகச் சொல்ல முடியாது. இதை வெளியே சொன்னால் நல்லதாக இருக்கும். ஆனால் வெளியே இதைச் சொல்லமாட்டார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கேட்கும் நிலையில், மத்திய சர்க்கார் ஆலைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு, நம்முடைய அரசாங்கத்தின் பங்கு 49%, அவர்கள் பங்கு 51% என்று இருப்பதை மாற்றி, நம்முடைய முதலமைச்சர் 51% பங்கு நாங்கள் போடுகிறோம் என்று சொன்னார். அதற்கும் அங்கே அசைவதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களிடத்திலிருந்து பதில் வந்தால்தான், நாம் எடுக்கும் ஆலைகள் என்னென்ன என்பதைப்பற்றி உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். மற்றப் பிரச்சனை என்னவென்றால், தொழிலாளர்கள் இடைக்கால நிவாரணம் தர வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். நிதியில்லாத இன்றைய நிலையில், அகில இந்தியாவிலும் இந்திய அரசாங்கத்தின் 'வேஜ் போர்டு' ஒரு முடிவைச் சொல்லி, அந்த முடிவின் அடிப்படையில் கோவை மாவட்டத்திலுள்ள தொழிலாளர் தலைவர்களுடன்

3rd March 1972]

[திரு. செ. மாதவன்]

ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். எப்படி ஒப்பந்தத்தை மீறுவதாகும் என்று உரிமையாளர் சார்பில் கேட்கப்படுகிறது. இதை அடிப்படையாக வைத்து விசாரிப்போம் என்று சொன்னார்கள். நாம் நம்முடைய ஆலைகளுக்குத் தேவையான பஞ்சில் 60 சதவிகிதத்தை மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும், மற்ற நாடுகளிலிருந்தும் எதிர்பார்க்கிறோம். நாம் உற்பத்தி செய்கின்ற தூல்கள் சந்தைக்கும் வெளிநாட்டுக்கும் செல்கின்றன. இந்திய நாட்டின் பொருளாதாரத்திலே, நம்முடைய தமிழ் நாட்டின் தூற்பாலை பொருளாதாரம் மற்ற மாநிலங்களின் நிலையை ஒட்டியே உருவாக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆக நாம் மட்டும் உடனடியாகக் கூலி உயர்வை நிர்ணயம் செய்து இவ்வளவு உயர்த்துவது என்று தன்னிச்சையாக (புனிலாட்டரல் டெசிஷன்) ஒரு முடிவு செய்ய முடியாது. இதற்கு நாம் நேரடியாக, அடிப்படை தெரியாமல், நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறது. இதில் ஓரளவுக்கு நமக்கு நம்பிக்கையிருக்கிறது. ஒரு அகில இந்தியத் தொழிலாளர் தலைவர், நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு வேண்டியவர் என்னிடத்தில் சொன்னார். 'இந்த அரசாங்கத்தைப்போல் வேறு எந்த அரசாங்கமும் இப்படிப்பட்ட அருமையான கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்க முடியாது. முதலமைச்சரின் பெருந்தன்மையைப் பாராட்டுகிறேன். தி.மு.க. அரசின் முடிவுகளைப் பாராட்டுகிறேன், தொழிலாளர் தலைவர்கள் எல்லாம் இதை நல்ல பாதுகாப்பாக நினைத்து தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தத்தைத் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று ஒரு அருமையான கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதையே வெளியே சொல்வாரா என்றால், அதைச் சொல்லமாட்டார். அப்படிப்பட்ட நிலைமை தொழிலாளரிடத்திலே இருக்கிறது. ஆக நம்மைப் பொறுத்த வரையில், இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், எதிர்க் கட்சியினரோடு பேசுவதற்குத் தயக்கம் காட்டமாட்டோம். ஏதாவது ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னாலும் தயக்கம் காட்டமாட்டோம். இன்றைக்குக் கூட, தொழிலாளர் தலைவர்களுடன் இப்போதே பேசி இதற்குப் பரிசாரம் காணப்பட வேண்டும் என்றாலும், இந்த அரசு தயக்கம் காட்டாது. அங்கே யுள்ள தொழிலாளரிடத்தில் இதை எடுத்துக்கூறி வேறு விதமான எண்ணங்களைக் கூறி பயமுறுத்தாமல் தொழிற் தலைவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியவாறு செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன், நம்முடைய அரசாங்கம் பணியாற்றுகிறது. நாளைக்குக்கூட நம்முடைய தொழிலாள நல அமைச்சர், அவர்களுடன் பேசுவதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். பேசித் தீர்ப்பதிலே இந்த அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டாது என்பதை மட்டும் நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு உறுதி சொல்கின்றேன். சிம்சன் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது எது உண்மை என்பது தெரிந்துவிட்டது. நான் அன்றைக்கு இதைச் சொன்ன போது, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் நம்பவில்லை. எப்படி இந்தச் சூழ்நிலை உருவாக்

[திரு. செ. மாதவன்] [3rd March 1972]

கப்படுகிறது, யாரால் உருவாக்கப்படுகிறது என்பதெல்லாம் இப்போது தெளிவாகத் தெரிந்துவிட்டது. இதுதான் உண்மை. நம்முடைய அரசின் மீதோ, அமைச்சர் மீதோ கோபதாபப்படுவதில் பிரயோஜனமில்லை. உண்மை நிலையை மறைத்து யாரோ சிலர் வேண்டுமென்றே செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்றே செய்தார்கள். இதை நிச்சயம் எதிர்த்துக் கட்சித் தலைவர் அல்லது நம்முடைய நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்களும் விரும்பமாட்டார்கள் என்பதிலே நமக்கு நம்பிக்கை உண்டு. ஆகையால்தான், நாம் சுமுகமான ஒரு முடிவை ஏற்படுத்த, இந்த அரசாங்கம் பின்னர் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது, ஒரு வேலைநிறுத்தத்தைத் திரும்பப் பெறச் செய்வதில் ரொம்ப சிரமம் இருக்கிறது என்று கூறிய கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நாம் அவர்களுக்கு ஒரு உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உடன்பாட்டிற்கான பேச்சுவார்த்தைகளின் போது ஏற்றுக்கொண்ட தொழிலாளர் தலைவர்கள் தங்களால் தொழிலாளர்களைத் திரும்பிப் போய் ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யமுடியவில்லை என்று தொழில் அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இன்றையதினம் தொழிற்சங்கங்கள் எங்கேயோ போய்த் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது. தொழிற்சங்க அனுபவம் உள்ளவன் என்ற முறையில் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு பொருளாதார ஆதாயம் ஏதாவது உடனடியாகக் கிடைக்குமா என்றே எதிர்பார்ப்பார்கள். எங்கள் பக்கத்திலே ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். மேலைக்கு வாழ்க்கைப்படுகிறேன் "கழுத்தே சுகமாக இரு" என்று. பிறகு செய்கிறேன் என்று சொல்வதை ஏற்க மாட்டார்கள். நான் யூகிக்கிறேன். ஏதாவது உடனடியான நிவாரணம் வேலைநிறுத்தம் செய்திருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்கிற குசகத்தைத் தெரிந்தால் இந்த நிலைமை மாறலாம் என்று. அந்த வகையில் அரசு முடிவுகளை வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: is an unparliamentary word.
'Thiru M. Arumugaswami: I am referring to 'neck' and not to 'donkey'.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போல் உடனடியாக இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதாக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். பிறகு

3rd March 1972]

தொழிலாளர்கள் தலைவர்கள் மூன்று லட்சமாகத் தரவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அதையும் தருகிறேன் என்றார் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள். பிறகு இன்னும் 10,000 ரூபாய் தர வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அதற்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

மில் உரிமையாளர்கள் 80 ரூபாய் அட்வான்சாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதையும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். பிறகு 80 ரூபாயை 100 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இவ்வளவுக்கும் பிறகு இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருப்பதால் தான், வருத்தமாக இருக்கிறது.

மாநில அரசும், மத்திய அரசும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து விவாதித்தால், இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடும் என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் உங்களுடைய ஜாயிண்ட் ஆக்ஷன் கமிட்டியிலிருந்து சிலரை அனுப்புங்கள், நேரடியாகப் பேசினால் தொழிலாளர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அது ஏன் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் இரகசியமாகக் கேட்டு எங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The matter relates to day-to-day administration of the Government and maintenance of law and order. Further, the hon. Members have got ample opportunity to raise these issues during the general discussion on the Budget scheduled to commence now. I, therefore, withhold my consent to raising of the matter.

IV. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1972-73.

MR. CHAIRMAN: Now the hon. Member Thiru Saw Ganesan will initiate the discussion on the Budget.

திரு. சா. கணேசன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டுக்கு நம் முன்னிலேயே நிதிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற முதல்வர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற வரவு-செலவுத் திட்டம் உபரி வருமானத்தைக் காட்டுகின்ற முறையிலே திறமையாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்றாக அறிவோம். அத்தகையத் திறமையான வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்ததற்கு முதல்வர் அவர்களுக்கு நம்முடைய பாராட்டு உரியதாகும். ஆனால் அதே காலத்திலே உபரி வருமானம் வருவதற்கு நாம் விரும்பாத சில கூறைகள் கை கொடுத்திருப்பதையும் நாம் மறந்து விடவோ அல்லது மறைத்து விடவோ இயலாது.

[திரு. சா. கணேசன்]

[3rd March 1972]

எட்டுக் கல்வி அல்லது அது உத்தியோகம் பெறுவதற்கு ஒரு லைசென்சு என்ற நிலையிலே இன்றைக்குப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையையும், கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கையையும் அதிகரித்துக்கொண்டு போவது என்று சொன்னால், அதனால் எந்த வித நன்மையும் கிடைக்காது. கல்வியின் பயனாக நல்ல குறையை அல்லது குற்றத்தைச் செய்தவர்களாலோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் தெளிவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன். வெறும் குறையைக் காண்பதோடு நிற்காமல் இந்தக் குழப்பத்திற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் புலப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஒழுக்கத்தைப்பற்றி மாணுக்கர்களுக்கு வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். கடவுள் நம்பிக்கை ஊட்டப்பட வேண்டும். உலகம் முழுவதும் இதனை இன்றைக்கு ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். எனவே பண்பாடு, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றைப் போதிப்பதற்கு, கல்வியின் மூலம் மாணுக்கர்கள் ஒரு பக்குவம் அடைவதற்கு ஏற்ற வழிகளில் கல்வி அமைப்பிலே நிரந்தரமான ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும். அதோடு கூட எந்தக் கல்லூரியிலும் எந்த விதமான அரசியல் கட்சியும் னுழையாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கல்லூரிகளில் கட்சிகள் புருவதை முற்றிலும் சட்டவிரோதமாக்க வேண்டும். எந்தக் கட்சி என்று நான் குறிப்பிட்டீச் சொல்லவில்லை. நான் சார்ந்திருக்கிற சுதந்திரக் கட்சி உள்பட எல்லாக் கட்சிகளையும் குறிப்பிடுகிறேன். தூறு, ஆயிரம் பேர்களை நான் என் கட்சிக்கு இழுத்துக் கொள்வதாலே எனக்குத் தற்காலிகமாகப் பலன் கிடைக்கலாம். ஆனால் மாணுக்கர்களுக்கு அதனால் எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை. இதனாலே ஏற்படுகிற பின் விளைவுகளை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நானும் கிட்டத்தட்ட 7, 8 கல்லூரிகளில் மாட்டிக் கொண்டு 20 ஆண்டுகளாக விழித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்தப் பிரத்தியட்ச அனுபவத்திலிருந்துதான் இதைச் சொல்கிறேன். பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் ஒரு சில கட்சிகளின் பின்னால் இருக்கலாம். இது எப்படி வளர்ந்தது என்ற விவரத்திற்கெல்லாம் நான் இப்போது போக விரும்பவில்லை. மாணுக்கர்கள் உலகத்தில் எப்படி அரசியல் கட்சி னுழைந்தது என்றால், கிட்டத்தட்ட 1935-ல் இருந்து தொடரலாம். அந்த ஆராய்ச்சிக்கெல்லாம் இப்போது நான் போக விரும்ப வில்லை. அந்தக் கட்சி னுழைந்திருக்கிறதே, நான் மட்டும் னுழையக்கூடாது என்று இன்னொரு கட்சி னுழையலாம் இந்தக் கட்சி னுழைக்கிறதே நான் னுழையக் கூடாது என்று முன்றாவது கட்சி னுழையலாம். இப்படிப் பல்வேறு கட்சிகள் வந்து னுழைந்து மாணுக்கர்களை தங்களுடைய ஆட்டக் காயாக உருட்டச் தொடங்கிவிட்டார்கள். மாணுக்கர்களில் பெரும் பகுதியினர் இன்று ஒரு கட்சி அடிப்படையில் இருப்பது தங்கள் கடமை என்று கருதிக்கொள்கிற அளவிற்கு நிலை உருவாகியிருக்கிறது. இதைப் போக்குவதற்கு நல்ல கல்வியை,

[3rd March 1972]

[திரு. சா. கணேசன்]

அறிவை, பண்பாட்டை வளர்ப்போம் என்று நல்ல இதயங்கள் செயல்பட வேண்டும். இந்த அரசு இதிலே கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு செயல்பட வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயம்பற்றி நான் பல ஆண்டு காலமாகக் கூறிவந்த கருத்துக்கள், இந்தச் சபையிலும், இதற்கு முன்பு சட்ட மன்றத்திலும், வற்புறுத்தி வந்த கருத்துக்கள் இன்றைக்கு மேலும் வலுவடைந் திருக்கிறது. எந்தக் கல்லூரியில் கலகம் தொடங்கினாலும், அப்படித் தொடங்கு கிறவர்கள் பெரும்பாலும் அந்தக் கல்லூரியைச் சேர்ந்தவர்களாக இல்லை. எங்கள் கல்லூரியில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தில் ஒருவரின் காலை அங்குலினமாகிஞர் கள், ஒருவரின் கண்ணைப் பிடிக்கிறார்கள். இவைகளைச் செய்தவர்கள் எங்கள் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த மாணுக்கர்கள் அல்ல என்பது போலீஸ் ரிகார்டிலே இருக்கிறது. போலீஸ் ரிகார்ட் பேசுகிறது. காரைக்குடியில் நாங்கள் ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறோம். எங்கள் கல்லூரி போர்டில் எங்கள் கல்லூரியைச் சேர்ந்த சுற்று வட்டாரத்தில் உள்ள 12 மைல் ரேடியசில் உள்ள எல்லா ஹைஸ்கூல்களும் தங்களுடைய பிரதிநிதியாக ஒருவரை போர்டிற்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டும் என்று செய்திருக்கிறோம். இதனுடைய நோக்கம் என்னவென்றால், இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்து மாணுக்கர்கள் எல்லாம் நான் கல்லூரிக்குத் தேர்வு பெற்று வருகிறார்கள். இவர்கள் கலகங்களில் ஈடுபட முடியாத அளவிற்கு அவர்கள் கண்காணிக்கப்படுகிறார்கள். பெற்றோர்களின் கண்ட்ரோல், ஆசிரியர்களின் கண்ட்ரோல் இருக்கிறது. அதனால் கலகம் செய் பவர்கள் தன்னந்தனியாக நின்று செயல்படுகிற மாணவர்கள் தான். இப்படிச் சொல்வதால் காரைக்குடி மாணவர்கள் எல்லோரும் நல்லவர்கள் என்றே, மற்ற மாணவர்கள்தான் கெட்டவர்கள் என்றே நான் சொல்வதாகக் கருதி விடக் கூடாது. காரைக்குடி மாணவன் வேறு இடங்களிலே இருந்தால் அவனும் இதையே தான் செய்வான். சேலத்து மாணவன் காரைக்குடியிலே இருந்தால் அவன் இதைச் செய்வான். காரைக்குடி மாணவன் சேலத்திலே இருந்தால், அவன் அங்கே அதைச் செய்வான். காரைக்குடி மாணவன் காரைக் குடியிலே கலகத்திலே ஈடுபடும்போது பெற்றோர்களின் கண்காணிப்பில், பார் வையில் உற்றார் உறவினர்களின் பார்வையில் படுவதால் அவனால் இதிலே ஈடுபடுவது முழுமையாக சாத்தியமில்லாமல் போகும். அப்படியே இவன் ஈடுபட்டாலும் இவர்களுக்கு உடனடியாகத் தகவல் தெரிவிக்கக் கூடிய வாய்ப்பும், வசதியும் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வசதிகள் இல்லாத நிலையில் தான் இந்த மாணவர்கள் இந்த மாதிரியான செயல்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். அகவே இதையும்விட முக்கியமாக இன்னொன்றும் கூடச் சொல் வேன். பிராந்தியத்திற்குப் பிராந்தியம், வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் ஒரு கல்லூரி என்று வைத்திருக்கிறோம். இப்படி கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்ட பிறகு அதற்காக மற்ற இடங்களிலிருந்து மாணவர்களை பியூசி. வகுப்பில் சேர்ப்பது,

[திரு. சா. கணேசன்]

[3rd March 1972]

வருமானத் துறையிலே, கலால் இலாக்கா என்று சொல்லப்படுகின்ற மதி வருமானம் 35 கோடி ரூபாய் கிட்டும் எனக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய அனுமானம் நிச்சயமாக அது 50 கோடிக்குக் குறையாத வருமானத்தைத்தான் தாக்கடும் என்பது, சென்ற காலத்திலேயே, அளவு ஆண்டுக் காலத்திலேயே 25 கோடி ரூபாயைத் தந்தது. அது மட்டுமல்ல, அந்தக் காலத்திலே மரம் ஏறுபவர்களுக்கும் கள் எடுப்பதற்கும் வேண்டிய வசதிகள் குறைவாக இருந்த காலத்திலேயே 25 கோடி ரூபாய் வருமானம் கண்டிருந்தது. ஆகவே எந்த வகையில் பார்த்தாலும் எதிர்பார்க்கின்ற 30 கோடிக்கும் அதிகமாகத்தான் கிடைக்கக் கூடும்.

குதிரைப் பந்தயத்தின் மூலம் 50 கோடியாக இல்லாவிட்டாலும் 30 லட்சம் ரூபாய் வரும் என்று கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே பிற பல வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வரிகள் நேரடியாக வந்து பலரைத் தாக்காது. தாங்கக் கூடியவர்களைத் தான் அது தாக்கும் என்றெல்லாம் ஆளும் கட்சியினரின் தரப்பிலே சொல்லப்பட்டாலும், கார் முதலியனவற்றின் மீது போடப்பட்டிருக்கின்ற வரி நிச்சயமாகப் பரம ஏழையையும் பாதிக்கத் தான் செய்யும் என்பதை நான் இங்கு கூற விரும்புகிறேன்.

பஸ்ஸில் போகிறவர்கள் எல்லாம் பணக்காரர்கள் இல்லை. அமைச்சர் அவர்களுக்கு நேரம் இருக்கிறது பதில் சொல்வதற்கு. என்னைப் பேச விடாமல் குறுக்கிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு ஜப்பானிய பொருளாதார முறையைப் பார்த்தால், டிரான்ஸ்போர்ட்டு செலவை எவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைப்பதற்கு அவர்கள் முயற்சிக் கிறார்கள். பெட்ரோலின் விலையையும் குறைப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். இதன் மூலமாகத் தொழில் துறை வளரும், பண்டங்களின் விலை குறையுமானால், அவைகளைப் பலவிடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடும். அதனால் பொருளாதாரம் வளரும் என்ற சிறந்த கணக்கீட்டின் அடிப்படையில் தான் அவர்கள் செயலாற்றுகிறார்கள்.

கள், மது வருமானம் 50 கோடி ரூபாய் வருகிறது. ஏதோ சமுதாயத்திலே உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்கள் அல்லது ஒழுக்கக் கேடானவர்களைத்தான் இது தாக்கும் என்று சொல்லுவது போதாது. இந்த 30 கோடி ரூபாய் வருமானத்தினால் எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைச் செய்யலாம் என்பதை மறுக்க வில்லை. ஆனால் இந்தப் பணம் எவ்வளவோ குடியைக் கெடுத்துதான் வருகிறது என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. 30 ஆண்டு காலமாக குடியையே மறந்திருந்த நிலைமுறை இன்று, குடித்து கெடுவதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு மேலும் ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

3rd March 1972]

[திரு. சா. கணேசன்]

ஒவ்வொரு முக்கியமான திட்டத்தைப்பற்றி மட்டும் நான் இப்போது சொல்ல விரும்புகிறேன். பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுக்காக ஏற்படுத்திய ஓர் அமைப்பைப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். அதற்காகவே இப்போது போட்டிருக்கின்ற குதிரைப் பந்தயத்தின் மூலமாக வரவிருக்கின்ற 30 லட்சம் ரூபாயும் செலவு செய்யப் பெறும் என்பதையும் கேட்டு மகிழ்கிறேன். இதெல்லாம் போதாது.

ஒரு பக்கத்தில் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு என்று சொல்லிக்கொண்டு மறுபக்கத்தில் பிச்சைக்காரர்கள் கை ஏந்தி நிற்கின்றதை அனுமதிக்கக் கூடாது. பிச்சை எடுப்பதை முதலில் தடை செய்ய வேண்டும். இரண்டாவதாக அங்கவீனர்களாக இருக்கிறவர்களை எல்லாம் புனித விடுதிகளில், அனாதை இல்லம் என்று சொல்வதை நான் விரும்பவில்லை, அவர்களைக் காக்கவேண்டும். அத்தோடு கூட 70, 80, 90 வயதானவர்களையும் அந்தப் புனித விடுதிகளில் சேர்த்து விட வேண்டும். மற்றவர்கள் யாராவது பிச்சையெடுப்பார்களானால், நல்ல உடல் வளத்தோடு, நலத்தோடு இருக்கின்ற ஆணயினும், பெண்ணயினும் பிச்சையெடுப்பார்களானால் அவர்களையெல்லாம் கைது செய்து தண்டிக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு என்று சொன்னால் அது உண்மையான பலன் தர மாட்டாது என்பதைப் புலப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வி வளம் பெறுவதற்கு இந்த அரசு செம்மையாகப் பணி புரிந்து வருகிறது. காலம்தோறும் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையும், கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கையும் அதற்காகச் செலவிடும் தொகையின் அளவும் மிகுந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் உணர்ந்து, இதனை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அதே காலத்தில் இப்போது கல்வி எண்ணிக்கையிலும், அளவிலும், பரப்பிலும் வளர்ந்து வருகிற அளவிற்கு அறிவும், அடக்கமும், நாகரிகமும், பண்பாடும் வளர்ந்து வந்திருக்கிறதா என்பதைக் கவனித்துப் பார்த்தால், அது தரத்திலே உயராமல் பரப்பில் மட்டும் உயர்ந்திருக்கின்றதைக் காண்கிறோம். அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் தரத்தில் மிக மிகக் குறைந்து கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். இதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. எங்கே பார்த்தாலும் காரணமில்லாமல் கல்லூரிகளில் குழப்பங்கள், பயிற்சி மறுப்புகள்—லட்சை என்பதற்கு பயில் மறுப்பது என்று நான் கூறுகிறேன்—நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. பல கல்லூரி ஹாஸ்டல்களில் பிராந்தி பீட்டில்கள் கொலுவீற்றிருப்பதைக் கண்ணால் காண முடிகிறது. இதை பெல்லாம் எண்ணுகிறபோது, நம்முடைய கல்வி எதற்காக என்று எண்ணும் போது, அது ஏதோ காசு சம்பாதிப்பதற்காக என்று இருக்குமானால், ஏதோ உத்தியோகம் பார்ப்பதற்கு என்று மட்டும் இருக்குமானால், அதனால் எந்த பயமான பயனும் இல்லை. கல்வியின் பயன் அறிவையும், நல்ல பண்பாட்டையும், நாகரிகத்தையும் உண்டாக்குவது, இந்த நிலையில் இல்லாமல் வெறும்

[திரு. சா. கணேசன்]

[3rd March 1972]

நாது பி.சு.யில் சேர்ப்பது, பி.கா.யில் சேர்ப்பது? எம்.கா.யில் சேர்ப்பதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். பிராந்தியத்திற்குப் பிராந்தியம் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்ட பிறகு வேறு இடங்களிலிருந்து வருகிற மாணவர்களை எதற்காகச் சேர்த்துக் கொள்வது? மாணுக்கர்களுக்கு கல்லூரிப் படிப்பிற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போகக் கூடாது என்று இப்படி கல்லூரிகளை ஏற்படுத்திய பிறகு சேலத்திலிருந்தும், சென்னையிலிருந்தும், நாகர்கோவிலிருந்தும் வருகின்ற மாணவர்களை எதற்காகக் காரைக்குடியில் சேர்த்துக்கொள்வது? ஆகையினாலே ஒரு பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களை வேறு பிராந்தியத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை. அந்த அந்தப் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களாக இருந்தால், இவர்கள் தெருவில் போனால் இவர்களைப் பார்க்கின்றவர்களில் ஒன்றிரண்டு பேர் இவர்களுடைய சொந்தக்காரனாக இருப்பான். அல்லது அறிமுகமானவனாக இருப்பான். அதனால் இவன் கலகத்தில் ஈடுபடுகிற வாய்ப்பு குறைந்த விடுகிறது. பல பிராந்தியங்களிலிருந்து மாணுக்கர்களை எடுத்துக் கொள்வதால் இவர்களின் பெற்றோர்கள் வந்து சேர்வதற்குச் சில நாட்களாகின்றன. ஒரு மாணவனின் பெற்றோர் குந்தாவிற்குப் பக்கத்தில் நிலகிரி ஜில்லாவில் ஒரு வில்லேஜ் சைடிலிருந்து, தந்தி கொடுத்து, வந்து சேருவதற்கு மூன்று நாட்கள் ஆகிவிட்டன. இது மாதிரியான நிலைமைகள், ஆகவே, அந்தந்தப் பிராந்தியத்தில் உள்ள மாணுக்கர்களே அங்கே உள்ள கல்லூரிகளில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று விதி விதிக்க வேண்டும்.

இனி, கொஞ்ச காலமாக நாம் ஏதோ இப்போதைக்குப் போதும், எப் போதைக்கும் இரண்டுக்கு, மேல் வேண்டாம் என்று எதிலோ 'கண்ட்ரோல்' பண்ணுகிறோம். கல்லூரிகளை மட்டும் வளர்த்துக்கொண்டே போகிறோம். இதன் படி இவ்வளவு கல்லூரிகளை வளர்த்துக்கொண்டு போவதால் லாபம் உண்டா, நன்மை உண்டா என்று விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் நாம் சிந்திக்க வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது. இனி நிச்சயமாக கல்லூரி எண்ணிக்கையைக் கட்டினால் அரசுக்குப் பெரும் பொறுப்பு வரப் போகிறது. அவ்வளவு பேரும் பி.ஏ. படித்து விட்டு உத்யோகம் எங்கே என்று கேட்பார்கள். அமைச்சர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். இல்லாவிட்டால் உண்ணாவிரதம் இருப்போம் என்ற சொல்லுவார்கள். வேண்டாத காரியத்தைச் செய்து வெறுப்பைத் தேடி, எதிர்ப்பைத் தேடி, சூழ்நிலையை பாதிக்க வேண்டாம் என்று அமைச்சரவைக்கு அன்பான எண்ணத்தில் விண்ணப்பித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு கூட இருக்கிற கல்லூரிகளையும் நேர்படுத்தவேண்டும். ஒரே மாதிரி எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் பி.ஏ.வைத்தால் என்ன லாபம்? 'இக்னயிக்குல்', 'காமர்ஸ்', 'லிஸ்ட்ரி', 'இங்கிலீஷ்', தமிழ் மேதமேடிக்கல், இதோடு முடிகிறது. அவ்வளவு பேரும் இதைப் படித்து என்ன பயன்? திருப்பித் திருப்பி நாலாகா ஆயில், செக்கரட்டேரியட், கலெக்டர் ஆபீஸ்களில் கிளர்க்காக இருக்கலாம். அதைத்

[3rd March 1972]

[திரு. சா. கணேசன்]

கொஞ்சம் மாற்ற வேண்டும். துறைகளை மாற்ற வேண்டும். ஒரேமாதிரி கல்லூரி எல்லா இடங்களிலும் தேவையில்லை. நிலத்தில் கூட இந்த ஊரில் விளைகிறது, மற்ற ஒரு ஊரில் விளைவதில்லை. காரைக்குடியில் விளையும் மாமரம் ஊட்டியில் விளைவதில்லை. அதற்குத் தகுந்தாற்போல் கல்வியினை ஒரேமாதிரி இல்லாமல் வேறுபாடு கொண்டு உண்டாக்க வேண்டியது கடமையாய் இருக்கிறது. இருக்கிற கல்லூரிகளில் இந்த வேறுபாடுகளை அமைக்க முற்பட வேண்டும்.

இன்னொன்று சொல்லத் துணிகிறேன். தெரிந்துதான் சொல்லுகிறேன் துணிகிறேன் என்று. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையில் கட்டாயம் இலவசக் கல்வி என்று வைத்துவிட வேண்டும். அதற்கு மேலே தகுதிக்குத் தான் உபகாரச் சம்பளம். நான் யாருக்கும் கொடுப்பதைக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கொடுக்கிறதைத் தடுக்கும் இழிந்த குணத்தைப் பெறவில்லை. இந்த ஸ்காலர்ஷிப் இவ்வளவு அதிகமாகப் போவதால், இவ்வளவு கலகங்கள் வருவதை நான் கண்ணாறுக் கண்களிலே அங்குக்கும் தெரியும். யாரும் தான் சொல்லுவது தப்பு என்று சொல்லிவிட முடியாது. 'ப்ரூவ் பண்ணத் தயாராய் இருக்கிறேன். நஷ்டக் கணக்குக்காகப் பேசவில்லை. லாபத்திற்காகப் பேசவில்லை. நன்மை ஒன்றை மட்டும் தான் கொண்டு பேசுகிறேன். இன்னொன்றையும் கவனிக்க வேண்டும். யாருக்கோ ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதால் யாருக்கும் தீமையிலலை. அப்படி ஸ்காலர்ஷிப் எதற்காகக் கொடுக்க வேண்டும்? திறமைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதனால் இந்த மாநிலத்தில் உயர்ந்த போறிவாளர்கள், சிறந்த நிபுணர்கள் தோன்றுவார்கள். அப்படி இல்லாமல் ஏதோ காரணத்தை வைத்து ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்தால் எல்லோரும் பி.ஏ., பி.காம். படிக்கலாம். இதைத் தவிர ஒரு பெரிய ஜீனியஸை உண்டு பண்ண முடியாது.

இன்னொன்று திரும்பத் திரும்ப அந்தக் காலத்திலிருந்து ஜாதியை ஒழிக்கப் போகிறோம், ஜாதியை ஒழிக்கிறோம் என்று சொல்லி வருகிறோம். எங்கே ஜாதியை ஒழிக்கிறோம் என்று நெஞ்சில் கைவைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிடையாது. ஏன் இது அந்த பேக்வார்டு கம்யூனிட்டி, இது அந்த பார்வார்டு கம்யூனிட்டி, இது அந்த டிப்பிராஸ்டு கம்யூனிட்டி, இது அந்த ஜாதி என்று பிரித்துப் பிரித்து வைத்துவிட்டால், ஜாதி எங்கே ஒழியும்? இதுமாதிரியான சலுகை, ஜாதிக்குச் சலுகை இருக்கிற வரையில், இந்த தேசத்திலிருந்து ஜாதியை அப்புறப்படுத்தவே முடியாது. ஏற்கனவே சொன்னேன். ஜாதி ஒழிய வேண்டுமென்றால் இன்டர்-காஸ்ட் மேரியேஜ் தான் செல்லும், ஜாதி மணம் செல்லாது என்று சட்டம் செய்தால் 'காஸ்ட்'. திருவாளர் சண்முகம் செய்து கொண்டிருக்கலாம். நான் அரசுக்குச் சொல்லுகிறேன். இந்த ஜாதி அடிப்படையில் இந்தச் சலுகையை

[திரு. சா. கணேசன்]

[3rd March 1972]

வைத்து விட்டு -ஜாதியை ஒழிப்போம் என்று சொல்லுவது ஏதோ சாத்தியமில்லாத ஒன்றை அடைய முயற்சிக்குற ஒரு கானல் நீருக்குக் கலலைப்படுகிற ஒன்றாக அது அமையும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளாத் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். துணிந்து அதைச் சொல்லுகிறேன்.

அதோடு ஒட்டிய முறையில் ஏற்கனவே $1\frac{1}{2}$ வருஷத்திற்கு முன்பு அமைச்சர்கள் ஏற்றுக் கொண்டது இன்னும் செயல்பட மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறது. சிற்பத் துறையிலுள்ள பள்ளி ஆசிரியர்கள் எல்லாம் இன்னும் மேஸ்திரிகளாக இருக்கிறார்கள். இது தேசத்திற்கு ஒரு பெரிய நிறை என்பது என்னுடைய கருத்து. அது இன்னும் கல்வித் துறையில் வரவில்லை. சிற்பப் பயிற்சிக் கல்லூரிகள், கல்விக் கூடங்கள், இவை டெக்னிகல் எஜுகேஷனுக்குள்ளே வரவேண்டுமென்று சொல்லி அன்றைய தினம் அமைச்சர்களாக விற்றிருந்த இரண்டு அமைச்சர்களும் மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்களும் மாண்புமிகு திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்களும் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இந்த சபையில் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார்களே என்று திரு. மாதவன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்னும் அது செயல்படவில்லை. அவர்கள் வேறு துறை ஆசிரியர்களை விட குறைந்தவர்கள் அல்ல. பெருமை கொள்ளக் கூடிய துறை என்று சொன்னால், மற்றவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. மற்றவர்கள் பென்சில், பேனாவை வைத்துக்கொண்டு காரியம் செய்தால் இவர்கள் உளி, சுத்தியலையும் வைத்துக்கொண்டு சிற்பங்களை உருவாக்கும் சிற்பிகளாக இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இவர்களை ஸ்தபதிகள் என்று சொல்லுவது. அவன் 'பிரின்சிபால்' மாதிரி. டிபூட்டர், லெக்சரர், புரோபசருக்கு மேற்பட்டவன். எல்லாத் துறைகளிலும் அனுபவப்பட்டவன். அந்த நிலையில் பலர் இன்று சாதாரண மேஸ்திரிகள் மாதிரி நிற்கக் கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இது உடனடியாக மாற்றப்பட வேண்டிய ஒன்று.

இன்னொன்று, தமிழக வரலாறு எழுதுவதில் எந்த அரசையும் விட இந்த அரசுக்குக் குறைந்த ஆர்வம் இல்லையென்பதை நான் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். தமிழக வரலாற்றை எழுதுவதென்றால், எதை வைத்து எழுதுவது? வரலாற்றுக்கு அடிப்படையாக உள்ள சான்றுகள் 'டாக்டர் மண்டரி எலிடன்சஸ்' என்று சொல்லுகிறவை இன்றைய தினம் இருக்கின்றன. கல்வெட்டுகள், சிற்பங்கள், செப்புப் பட்டையங்கள், அகழ்வு ஆராய்ச்சியில் கிடைக்கிற ஓட்டுச் சல்லிகள் அல்லது ஓடுகள் இவைதான் அடிப்படை. அதற்குத் துணை இலக்கியம். இலக்கியத்தில் வானொலிய மரம் என்று சொல்லப்படும். ஒரு மரம் வான் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்க முடியாது. ஆனால் கவிஞரின் கற்பனாசக்தி அதை அவ்வளவு உயர்வாகச் சொல்லும். அது எப்படி நூற்றுக்கு நூறு உண்மையாக கண்டுவிட்டால், நூற்றுக்கு தொண்ணூற்று ஒன்பது உண்மை கல் வெட்டும் உடைந்த ஓட்டான் சல்லியும். அவைகள் அகழ்

[3rd March 1972]

[திரு. சா. கணேசன்]

வாராய்ச்சியில் கிடைத்தவை. ஒரு சதவீதம் வேண்டுமானால் தவறு வரலாம். கூடியவரை நூற்றுக்கு நூறு சத்தியத்தில் அதை எழுதியிருப்பார்கள். இவை அடிப்படைச் சான்றுகள். அப்படிப்பட்டவை வராளமானவை மைசூரில் போய் மறைந்து கிடக்கின்றன. வைக்கோல்போர் மீது உள்ள நாய் என்ற பழமொழி ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்கள். தானுந் தின்னது தின்பவனையும் தின்னவிடாது என்பது போல் தமிழ் கல்வெட்டுகள் படி எடுக்கப்பட்டு சாதிப் பேடுகளாகச் சுருட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குன்னூரில் இருந்தவனாயில் கரையான் இல்லை. மைசூரில் கரையான் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது தெரியாது. எவ்வளவு காலத்திற்கு நிலைக்கும் என்று தெரியாது. இவற்றையெல்லாம் படி எடுத்து 'மசைபர்' பண்ணுவது என்று சொல்லுவோம், குழுஉக்குறையாக இருக்கும். அதை விளங்கும் மொழியில் எழுதி, அதை அச்சிட்டு வழங்கிய பிறகு, அந்த அடிப்படைச் சான்றுகளை வைத்துத்தான் வரலாற்று ஆசிரியர்கள் வரலாறு எழுத முடியும். ஒன்றும் இல்லாது கற்பனையில் உதிக்கும் காரியம் இல்லை. வரலாறு என்பது நல்ல அடிப்படை ஆதாரத்தில் அரும்புகிற ஒன்று என்பதை நாம் புறந்து விடவோ மறுத்து விடவோ முடியாது. ஆகவே அதை உடனடியாக நாம் செய்ய வேண்டும். இதை குற்றச் சாட்டாக நான் சொல்லவில்லை. இதை அரசு இன்னும் செய்யவில்லை. ஆகவே இந்தக் குறைப்பாட்டை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் புலப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பட்ஜெட்டில் உள்ள ரூபாய் அணு பைசா குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப் பற்றிக்கூட எனக்கு அக்கரை இல்லை. தொழில் துறையில் எவ்வளவோ காரியங்களை இந்த அரசு செம்மையாகச் செய்திருக்கிறது. அரசுத் தரப்பிலும், இதை எதிர்ப்போர் தரப்பிலும் கிட்டத்தட்ட ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வரும் நிலையை இன்றைய தினம்கூட நாம் கேட்டோம். இதை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். இதற்கு ஏன் ஒரு வழி வகுக்கக்கூடாது? என்னதான் இருந்தாலும், ஒன்றுக்கு ஒரு முடிவு இருக்க வேண்டும் அல்லவா? முத்தரப்புகள் கிடிகிறோம். முடியவில்லையென்றால், எத்தரப்பிலே முடிவு வரப்போகிறது? இதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும். ஒரு டிரிப்ப்யூனல் மாதிரி ஒன்று அமைத்து கட்டப்படி முடிவு செய்து தீர்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். இதுகூட அரசாங்கம் செய்யக் கூடாதா? இல்லாவிட்டால், ஒரு குழு அமைக்க வேண்டும். லேபர் கோர்ட், இந்தத் தகராறுகள் எல்லாம் இருக்கிற கோர்ட், அதனுடைய தீர்ப்புத் தான் முடிவு. அதற்கு மேலும் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குத்தான் அப்பில் என்ற ஒரு வரையறையைச் செய்து, அதற்கு யார் கட்டுப்படாவிட்டாலும், அவர்கள் தீர்மானங்களுள்ளாகப்படுவார்கள் என்று ஏன் செய்யக் கூடாது. சுமமா கோர்ட் தீர்ப்போம் என்றால், அப்படிப் பேசித் தீர்க்க முடியவில்லை என்றால், அதைதான் போவது? ஒரு முடிவு தானா? இதற்கு இதுதான் என்று

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [3rd March 1972]

சட்டப் பேரவை வரம்பு கட்டி, அதன் மூலமும் தீர்க்க வழியில்லையென்றால், வேறு வழிகைகளைச் செய்ய வேண்டும். அந்த வழிக்கே இடமில்லாமல் செய்து விட்டால், அப்படி இந்தப் பிரச்சனையில் ஒரு முடிவு ஏற்படும்? ஆகவே இப்போதிருக்கிற பரிபூரண அதிகாரத்தையும் மெஜாரிட்டியையும் பெற்றிருக்கிற இந்த அரசு இதைச் செய்ய வேண்டியது அதன் தலைவராக உடமை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இனி சிக்கனத்தைப்பற்றி நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பட்ஜெட்டில் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சிக்கனத்தை, அந்த எண்ணப் பாட்டை, ரொம்ப நான் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். எவ்வளவோ தரம் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோம், இன்னின்ன சிக்கனத்தை அரசாங்கம் செய்யவில்லை என்று. ஆனால் சிக்கனத்தை அரசாங்கம் செயல்படுத்தாததற்கு என்ன காரணம் என்பதை என்னால் கண்டு பிடிக்க முடியாது. அமைச்சர், கிராமங்களுக்கெல்லாம் மின்சாரத்திலிருந்து எல்லா தொழில் வசதிகளையும், வாய்ப்புக் களையும் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அவர் ஆர்வத்தைப் பாராட்டுகிறேன். உண்மையில் அந்த அளவிலே இன்று செயல்படுகிறதா? சென்னையிலே எவ்வளவோ வசதிகள் செய்யப்படுகின்றனவே, அதில் ஒரு பங்காவது, வேறு நகர்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் செலவிட முடிகிறதா? இந்தச் சென்னையில் செலவழிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? நாம் கட்டித்துப் பார்ப்போமானால், எவ்வளவு தேவையில்லாத இலாக்காகளை சென்னையில் வைத்துக்கொண்டு வீணாகச் சென்னை நகரின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கி, இங்கு தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்று காவிரியிலிருந்து 300 மைல் குழாயிலிருந்து கொண்டு வந்து தண்ணீர் கொடுக்கிறோம். இதற்கு பல கோடி ரூபாய்க்கு வரிக் போட வேண்டும். இதற்காக கிராமத்து ஜனங்களின் மீது வரி போட வேண்டிய அவசியம் என்ன? சென்னையில் ஏன் இவ்வளவு இலாக்காக்கள் இருக்க வேண்டும்? பி.டபிள்யூ.டி. எண்டோமெண்ட் ஏன் இங்கே இருக்க வேண்டும்? எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு ஏன் இருக்கிறது? ஹைகோர்ட் ஏன் இங்கேயே இருக்க வேண்டும்? திருப்பூரிலிருந்தும், மதுரையிலிருந்தும், திருச்சியிலிருந்தும் அப்பீலுக்குச் சென்னை வர வேண்டாமா? நாகர்கோவிலிருந்து சென்னை ஹைகோர்ட்டுக்கு 400 ரூபாய் செலவழித்துக்கொண்டு ஏன் வர வேண்டும்? அது நடுவில் எங்காவது இருக்கட்டும். அப்படி வேறு எங்காவது இருந்தால், நமக்குச் செலவினங்கள் குறைந்துவிடும். அதேமாதிரி நமது பல்வேறு ஆபீஸ்களில் எத்தனை பியூனர்கள் இருக்கிறார்கள்? இவ்வளவு பியூனர்கள், அட்டெண்டர்களை வைத்துக் கொண்டு, ஹெட்கிளார்க்கிலிருந்து கிளார்க்குக்கும், அலிஸ்டெண்ட் செக்ரட்டரியிடமிருந்து செக்ரட்டரிக்கும் ஒரு பைல் போனால், எத்தனை பியூனர்களை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்? இதை எல்லாம் குறைக்க வேண்டும். டேபிளுக்கு டேபிள் 'பைல்' நகராது. சென்னையிலிருந்து தேவையில்லாத இலாக்காக்களை வேறு இடத்திற்குக்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [3rd March 1972]

கொண்டு போனால், இந்தக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் குறையும், செலவும் சிக்கனமாகும். அதைப் போலவே, கிராமங்களில் மின்சாரம் கொடுக்கிறது மட்டும் போதாது. இன்னும் அதோடு, குடிநீர் வசதி, பாதை வசதி, சாக்கடை வசதி இவை எல்லாம் சரியான முறையில் செய்துகொடுக்க வேண்டும். இவை வளர வளர செலவு ஆகும். இந்த மாதிரி முயற்சிகளில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படிச் செலுத்தினால்தான், இந்த அரசு ஜனங்களுக்குத் தேவைப் பானத்தைச் செய்து, சரியான 'வெல்பேர் ஸ்டேட்' உண்டாக்குகிற அரசாக இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மாதிரியான தருணத்தில், விரைவில் கள்ளைத் தொலைப்பதற்கு உறுப்படியும் இந்த அரசு முயல் வேண்டும் என்று கூறி, இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்று, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய சபையில் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கின்றேன். அது ஒரு சாதாரணமாக எப்போதும் போல் அல்லாது, ஒரு இலக்கியம் என்கிற மாதிரி படிப்பதற்குக்கூட கவர்ச்சிகரமாயிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையானது நமக்குத் தெளிவாக இருக்கிற நிலையைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. முதலிலே நம்முடைய மத்திய அரசு ஈடுபட்டிருந்த யுத்தத்தில் ஜெயித்ததற்காக வரவேற்பைத் தெரிவித்ததோடு மட்டுமின்றி, நம்முடைய வணக்கத்துக்கு, வாழ்த்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார். இதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு துறையிலும், தொழில் துறையிலும், மற்ற எல்லாத் துறைகளிலும் அந்தந்தத் துறைகளை வளர்ச்சி பண்ணுவதற்கான மாற்றங்களைச் சுட்டிக்காண்பித்திருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் ரூபாய் கணக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அதைச் செய்கின்றபோது, அது சிக்கனமாகச் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பது கண்காணிக்கப்பட்டு, சரியாய் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி நாம் ஒவ்வொரு துறையிலும் அதற்கான அமைச்சர்களும் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், ஒரு காலத்தில் சொல்வார்கள். 1952-ல் ராஜாஜி அவர்கள் மந்திரியாய் இருந்தபோது, அவர்களுடைய பாலினி 'சுமபூக்ஸ்' எதிரி நெம்பர் ஒன்று, அடுத்து பி.டபிள்யூ.டி. என்ன 2-வது எதிரி' என்பார். அதுமாதிரி எவ்வளவு பணம் செலவழித்தாலும், அது வீணாகாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது அமைச்சர்களின் பொறுப்பு. அவர்கள் கவனத்துடனிருந்தால், இப்போது செலவழிக்கப்படும் ரூபாய்க்கு அதிகப் பலன் கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். நம்முடைய நண்பர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் சொன்னமாதிரி, கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி, கூட்டுறவு வசதி முதலிய எல்லா வசதிகளும், விவசாயத்திற்குத் தேவையான நல்ல வித்துக்களும்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [3rd March 1972]

தரப்படுகின்றன. இப்போது 73 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியாகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தி பெருகியும், விலைவாசி மட்டும் ஏன் உயர்கிறது என்பது தெரியவில்லை. என்னிடத்தில் ஒரு ரிடையர்டு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் சொன்னார். ஒரு படி அரிசி 3 ரூபாய் என்று சொல்பவர்கள், ஆனால் 73 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது, இப்போதும் ஏன் இந்த விலை கூடுதல் என்று கேட்டார்கள். “என்னுடைய சொந்தக்காரப் பையன், எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் இருக்கிறவன், ஊரிலிருந்து எனக்கு அரிசி அனுப்புகிறான், அதனாலே இது ஏன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை” என்று சொன்னேன். அதனாலே இந்த உணவுத் துறையில் பதுக்கல் ஏதாவது இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி, உணவுத் துறை அமைச்சர் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். . .

அடுத்தபடியாக, கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைப்பற்றி நம்முடைய வாஷிங்டன் டிஸ்ட்ரிக்ட் சோல்ஸி ஏதோ அதற்காகச் சட்டம் கொண்டு வரப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1938-ம் வருடத்திலே ராஜாஜி அவர்கள் கடன் நிவாரணச் சட்டம் ஏற்படுத்திய காலத்திலே, அதற்காக ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கும் ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். நான் அந்தக் கமிட்டியில் வேலை செய்தவன். ஆயிரம் வழக்குகளை சமரசக் கோர்ட் என்று ஏற்படுத்தி விசாரித்திருக்கிறோம். இப்போது இதை ஏன் அவசியம் என்று தெரிய இருக்கிறதென்றால், விசாரிப்பவர்கள் விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, விவசாயம் கட்டுப்பாடி ஆகவில்லையென்றால், விவசாயி அவசியமாக சரியானபடி செலவு செய்யவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த மாதிரி யோசிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் விவசாயி களுக்குக் கடன் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கும். நான் யாருக்கும் கடன் கொடுக்கவில்லை, அதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று நினைக்கக் கூடாது. நான் வேலா தேவியை நிறுத்தி வெகு காலமாகிவிட்டது. இது அவசியமாகவென்று நினைப்பு வந்தது. சொல்ல வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டேன், அதனால் சொல்கிறேன்.

நில உச்ச வரம்பை 60 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரிலிருந்து 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் ஏதாவது ஒரு முடிவு என்ற அளவில் கடைசியாக ஒரு முடிவிற்கு வர வேண்டும். 20 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று சொன்னாலும் பரவாயில்லை, ஆனால் இது தான் முடிவு என்று இருக்க வேண்டும். 60 க்குப் பிறகு 40 ஏக்கர் என்று இல்லாமல் நிரந்தரமான ஒரு முடிவிற்கு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [3rd March 1972]

டிபார்டு சொத்துக்கள் விஷயத்திலே உள்ள ஒட்டைகளை அடைக்க, சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். டிபார்டுகளால் நிர்வகிக்கப்படுகின்ற ஸ்தானங்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதை அரசு ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய மாநில உறவுபற்றி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நேற்றுக்கூட தினமணி படித்தேன். தலையங்கத்தைப் படித்தேன். அதில் பட்டஜெட்டைப் பாராட்டிவிட்டு, கடைசியில் இந்த மத்திய மாநில உறவில் முறிவு ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இன்று காலைப் படிக்கிறபோது நம்முடைய மத்திய மந்திரி மாண்புமிகு திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்த மத்திய மாநில உறவுகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், கார்ப்ப ரேஷன் டாக்ஸ், இன்கம்டாக்ஸ் இதிலே வரும் வருமானங்களை எப்படியெப்படிப் பகிர்ந்து கொள்வது, பழைய கடன்களை எப்படிப் பரிமாறிக் கொள்வது, எவ்வளவு நாட்கள் தவணை கொடுப்பது என்பதுபற்றி ஒரு முடிவு செய்வதற்கு அவருடைய துணையாக இருக்கிற ஒரு கமிஷன் மெம்பரைப் போட்டு எம். எஸ். மிஸ்பின்ஹாஸ் தலைமையில்—கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். தலைமை அமைச்சர்களைக் கூட்டிப் பேசி, இதை நல்ல முறையில் தீர்ப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் மத்திய மாநில உறவு விஷயத்தில் நல்ல முறையில் தீர்வு காணப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

போக்குவரத்து விஷயமாக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மாண்புமிகு திரு. ராமசந்திரன் அவர்கள் போக்குவரத்து ஸ்தாபனத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாப் போக்குவரத்தையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் டி.வி.எஸ்.லை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். டி.வி.எஸ் நடத்துகிறபோது, நன்றாக நடத்துகிறார்கள் என்று பேர் வாங்கியிருந்தது. அதைவிடக் கூடச் செய்ய வேண்டாம். அது குறையாத அளவிலே, பொது மக்களுக்கு நல்லெண்ணம் ஏற்படும் அளவிலே காரியங்களை நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: கூடச் செய்தால் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டீர்களோ?

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: செய்தால் சந்தோஷம். குறையாமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆசிரியர்கள் ஸ்டிரைக் பண்ணுவது பற்றியெல்லாம் நம்முடைய திரு. கணேசன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது சீக் மாதிரி இருக்கிறது. அங்கே முடியப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. ஒரு தடவை ஒரு பெரிய மனிதர் 10 வருஷத்திற்கு முன்னாலே நான் காஸ்மோபாலிடன் கிளப்பில்

[3rd March 1972]

உட்கார்ந்திருந்தபோது சொன்னார். அப்போது காமராஜர் முதன் மந்திரி. அவர், "நீயும் நாடாரும் சேர்ந்து எல்லோருக்கும் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கிறீர்கள். எல்லோரும் படிக்கப் போகிறார்கள். அவ்வளவு பேருக்கும் உத்தியோகம் கொடுக்க முடியாது. எல்லோரும் கம்யூனிஸ்டாகி உங்களைக் கொல்லப் போகிறார்கள்" என்று சொன்னார். இப்போது நான் கேள்விப்படுகிறேன். போன வருஷம் எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டுக்கு 6 லட்ச ரூபாய் அப்ளி்கேஷன் போரம் விற்பனையில் வருமானம் வந்ததாம். இந்த வருஷம் 2,000 கிளார்க்குக்கு வேலை என்று 'அட்வர்டைஸ்மெண்டு' வந்திருக்கிறது. 12 லட்ச ரூபாய் வரும் என்று அந்த போர்டில் வேலை செய்கிற சொந்தக்காரர்ப்பையன் சொன்னான். அவ்வளவு தூரம் கிரு. கணேசன் அவர்கள் சொன்னதில் உண்மை இருக்கிறது. ஜாஸ்தி படிக்க வைத்தால், விவசாயம் பண்ண வேண்டுமென்ற எண்ணமில்லாமல், எல்லோரும் வேலை வேண்டுமென்று சுற்றிக் கொண்டே ஆகையால், படிப்பை விஸ்தரிப்பது மட்டும் இல்லாதபடி, படிப்பவர்கள் தன்னம்பிக்கையுடன் வேலை செய்வதற்கும் கிராமங்களில் பணி புரியும்படியும் படிப்பைத் தோற்றுவித்து இந்த மாதிரி வேலையற்றவர்கள் இருக்கிற நிலைமையைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிச்சைக்காரர் மறு வாழ்வு நிதி வைத்து, உழைப்பு செய்ய முடியாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு, உதவி செய்கிற விஷயத்தில் இந்த சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த விஷயத்தில்தான் நம்முடைய சர்க்கார் இன்னும் மேன்மேலும் உற்சாகம் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் 10 கோடி ரூபாய் "டிபென்ஸ் பண்டு" க்குக் கொடுப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். 3 கோடி 50 லட்ச ரூபாய் இது வரை வசூலாகியிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றும்படியான நிலைமையில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

ஒரு மாண்புமிகு அமைச்சர்: கட்டாய வசூல் செய்யக் கூடாது என்று கண்டிக்கிறார்களே.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: சில விஷயங்களில் கட்டாயப் படுத்தி வாங்க வேண்டியது தான். நல்ல விஷயங்களுக்காக இப்படிச் செய்ய வேண்டியது தான். மத்திய அரசைப் பார்த்து இன்றைக்குப் பெருமைப் படுகிறோம். நம் மத்திய அரசு வலிமையோடு இருந்து சண்டை போட்டு நமக்கு உலகத்தில் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுத் தந்தது என்று பெருமைப்

[3rd March 1972]

படுகிறோம். பெருமைப்பட்டால் மட்டும் போதுமா? ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டாமா? இந்த மாதிரி நிலைமையில் அதற்கு வேண்டிய ஒத்தாசைகளைச் செய்து நாம் சொன்ன தொகையைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்றவாறு நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மறுபடி சேது சமுத்திரத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரை, நண்பர் மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வேலை செய்து வருகிறார்கள். தூத்துக்குடியில் பல தொழில்கள் இருக்கின்றன. தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வெளி தேசத்திற்குப் போய் அனுபவம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் அவர் சாதாரண மெம்பராக இருக்கிறபோது, அவரும் நானும் பக்கத்துப் பக்கத்து ரூயில் இருந்தோம். வக்கில் தொழில் செய்பவருக்கு தொழில் துறை பற்றி என்ன தெரியும் என்று நான் சொன்னியது உண்டு. ஆனால் அவர் பெரிய தொழில் நிபுணர் மாதிரி ஆகிவிட்டார். அந்த மாதிரி அறிவாற்றல் படைத்த திறமையான தொழில் அமைச்சர் இருக்கிறார். அவர் காலத்தில் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். திருப்பத்தாருக்கு ஜாஸ்தி வேண்டுமென்று நினைக்கக் கூடாது. நானும் ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்காரன் தான். சில பேர் சொல்கிறார்கள், திருப்பத்தாருக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று. அந்த மாதிரி இல்லாதபடி எல்லா இடங்களுக்கும் பரவலாக தொழில் துறை ஏற்படுத்தி நல்ல வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கிற மாதிரிச் செய்து மற்ற எல்லா மாநிலங்களையும் விட தமிழ் நாடு முன்னேறியிருக்கிறது என்ற நற்பெயரை வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. ஆகித்தன்: தலைவரவர்களே, இப்போது இந்த வருஷத்திலே பாடுக்கப்பட்டிருக்கிற பட்ஜெட்டானது உபரி பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. நமது அண்டை மாநிலம் ஒன்றிலே பெரிய துண்டு விழக்கக்கூடிய பட்ஜெட்டு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய பட்ஜெட்டு உபரியாகக் கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, எல்லாப் பக்கத்திலும் எல்லோராலும் வரவேற்கக் கூடிய பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது, வரவேற்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் சில பேர் அங்குமிங்கும் கட்டின வீட்டிற்குக் குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற சம்பிரதாயம் இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காகக் குறை சொன்னார்கள். எங்கள் ஊரில் சொல்வார்கள், கட்டின வீட்டிற்குக் கோளாறு சொல்ல வேண்டுமென்று. நன்றாக இருக்கிறது, பூரணமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த உலகத்திலே இருக்காது, பறந்து போய்விடும் என்று சொல்வார்கள். மதுரையில் அழகான மண்டபம் கட்டி முனையில் உடைத்து விட்டிருக்கிறார்கள், எதற்காகவென்றால் சம்பிரதாயத்திற்காக, கண் திருஷ்டிப் படாமலிருக்க என்று. அந்த மாதிரி குறை சொல்கிறார்களே தவிர வேறில்லை. இன்று காலைப் பத்திரிகையில், நேற்று காலைப் பத்திரிகையில், சாயங்காலப்

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்] [3rd March 1972]

பத்திரிகையில் பார்த்தபோது, எல்லோரும் இதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லக் கூடும். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், “இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்” தலையங்கத்தில் வெகுவாகப் பாராட்டியிருக்கிறது. ஐடம் ஐடமாக ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் எடுத்துச் சொல்லி நம் முடைய பட்ஜெட்டைப் பாராட்டியிருக்கிறது. ஒன்றே ஒன்றைத்தான் விட்டு விட்டார்கள். ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டதானாலே, தமிழ் அழகைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல விட்டு விட்டார்கள். சகல விதத்திலும் பிரமாதமாக இருக்கிறது என்று இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸில் பாராட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது பணக்காரர்களின் பட்ஜெட், நிலச்சுவான்தாரர்களின் பட்ஜெட், வியாபாரிகளின் பட்ஜெட் என்று சொல்லாமல், பொது மக்களின் பட்ஜெட் என்று முஸ்லீம் லீகின் தலைவர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த சமயத்தில் இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். முதல் முதலில் விலைவாசி உயர்ந்து விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். விலைவாசி உயர்வைப்பற்றிச் சொல்கிறவர்கள் பொதுவாக எகனமிக்ஸ் தெரிந்தவர்கள் சொல்லும் விஷயம் விலைவாசி ஏறுவதற்கெல்லாம் காரணம் நாசிக்கில் ஒரு அச்சாப்பீஸ் இருப்பதுதான்.

நாசிக்கில் உள்ள அச்சாப்பீஸில் நோட்டிபிக்ஷன் உரிமை நமக்கில்லை. அந்த உரிமையை ஏன் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் கொடுக்கக் கூடாது? இன்றுள்ள நிலைமையில் இதை ஏற்றுக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். நாம் அனை கட்ட வதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் போடுகிறோம். அந்தத் திட்டம் டிராப்ட்ஸ்மென்ஸிடமிருந்து வெளியே வருவதற்குள் ரூ. 1-1/4 கோடியாக உயர்ந்து விடுகிறது. அந்த வேலையை ஆரம்பிக்கும் போது ரூ. 1-1/2 கோடியாக உயர்ந்து, அந்தத் திட்டம் முடியும்போது ரூ. 2 அல்லது 3 கோடி செலவாகிறது. ஒவ்வொரு துறையிலும் இப்படித்தான் ஏறிக்கொண்டு போகிறது. இதற்குக் காரணம் யார்?

பழைய காலத்தில் தங்கம் எவ்வளவு நம் கையில் இருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்தபடி நோட்டு அடிப்பார்கள். இப்போது கொள்கை என்னவென்றால், உற்பத்திப் பொருள் எவ்வளவு இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு நோட்டு அடிக்கிறார்கள். ஆனால் தற்சமயம் அதற்கும் மேலேயே நோட்டு அடிப்பதால் விலை பேற்றம் உற்பத்திப் பொருளை தூரத்திக்கொண்டு போகிறது.

நான் இரண்டு முறை இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன் இப்படி அதிகமாக நோட்டுகளை அச்சடிப்பதால் ஏற்படும் லாபம் யாரைச் சேர்ந்தது என்று. அந்த லாபத்தில் நமக்குப் பங்கு வேண்டாமா? ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு முடிக்க வேண்டிய திட்டம் 2, 3 கோடி ரூபாய்க்குப் போய் நிற்கிறது. இந்த அதிகப்படியான செலவை யார் தருவது? நோட்டு அச்சடிப்பதால், அந்த நோட்டு எல்லா மாநிலங்களிலும் புழக்கத்திற்கு வருகிறது. இதில் பங்கு கேட்க வேண்டாமா? பண வீக்கம் நாடு பூராவும் பரவுகிறது. நாட்டில் பண வீக்கம் ஏற்படலாமா?

3rd March 1972] [திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

நமக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? காண்கியை அவர்கள் இஷ்டப்படி அடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். நமக்கு அதில் பங்கு இல்லையென்றால், இந்தப் பண வீக்கம் எங்கே போய் முடியும்? இதைக் கேட்க நமக்கு அதிகாரமில்லையா? நமக்கு அதிகாரம் வேண்டாமா? இது கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். நீண்டகாலமாக இந்த விஷயம் கவனிக்கப்படவில்லை. நோட்டு அடிப்பதற்கு முன்னாலே அந்தப் பண வீக்கத்தால் பாதிக்கப்படுகிற ஒவ்வொரு மாநிலத்தையும் கேட்டுத் தான் ஆக வேண்டும் என்பது என்னுடைய விருப்பம். “எகனமிக்ஸ்” படித்த அவ்வளவு பேரும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய விஷயம் இது.

தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மூடிய மில்களைப்பற்றிக் பேசினார்கள். மூடிய மில்களைப்பற்றி அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல மறந்து விட்டார்கள். இன்று மூடிய மில்கள் எவ்வளவு, திறந்த மில்கள் எவ்வளவு என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் சில விவரங்களை இந்த மன்றத்திலே வைக்க விரும்புகிறேன். ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் 600 மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் திறக்கப்பட்டவை 80 தான். 8-ல் ஒரு பாகம் தொழிற்சாலைகள் தான் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றவை மூடிக்கிடக்கின்றன. அதுபோலவேதான் கேரளத்தில். கேரளத்தில் கிட்டத்தட்ட 300 தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் 100 தான் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 3-ல் ஒரு பாகம் தான் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆனால் நம் மாநிலத்தில் மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் 22. அவைகளில் 14 திறக்கப்பட்டு விட்டன. இங்கே மூடியிருப்பது சொற்பம் தான். திறந்தது அதிகம். ஆகவே நம்முடைய மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், வருத்தப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. வேறு மாநிலங்களில் வேண்டுமானால், பல சங்கடங்கள் இருக்கக்கூடும்.

தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், நம்முடைய அரசு வேறு எங்கும் இல்லாதபடி 8.33 சதவிகிதம் போனஸ் கிடைக்கும்படி செய்திருக்கிறது. மற்றவர்கள் எல்லாம் கொடுப்பதா வேண்டாமா என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தபோது, நம் அரசு அறிவித்தது. வேறு எந்த மாநிலத்திலாவது இந்த மாதிரி முதலாளிகள் சம்மதித்திருக்கிறார்களா? அது மாதிரியல்ல. கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்னால் மின்சார ஊழியர்கள், “நாங்கள் கேட்டது கொஞ்சம், ஆனால் கிடைத்தது அதிகம்” என்று சொன்னார்கள். இந்த மாநில அரசு தான் இப்படிக் கொடுத்திருக்கிறது. தட்டுங்கள் திறக்கப்படும், கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் என்பது மாதிரி அல்ல. கேளுங்கள், அதிகமாகக் கொடுக்கப்படும் என்ற கொள்கையை இந்த அரசு மாத்திரம் தான் பின்பற்றி வருகிறது.

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்] [3rd March 1972]

மூடிய மில்களைப்பற்றி அதிகமாகச் சிலர் பேசி வருகிறார்கள். அந்தக் கட்சிக் காரர்கள் இந்த அவையில் காணப்படவில்லை. அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறா் கள்? திறந்த மில்லை மூடு என்று சொல்லுகிறார்கள்; மூடிய மில்லை திற என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களால் தான் நாட்டிலே குழப்பம் வருகிறது. அவர் களுடைய வேதம் (பைபிள்), ஒரு புரட்சி நாட்டில் வர வேண்டும் என்று சொல்லுகிறது. புரட்சி இல்லாமல் அரசாங்கத்தைப் பிடிக்க முடியாது என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஒட்டுப் பெட்டியினால் அரசாங்கத்தைப் பிடிக்க முடியாது. புரட்சியினாலே, அதுவும் ஆயுதப் புரட்சியினாலேதான் அரசாங் கத்தை ஏற்படுத்த முடியும், எனவே வருகின்ற புரட்சி, ஆயுதப் புரட்சியாக இருக்க வேண்டும், அதுவும் குறிப்பாக புரட்சி ஏற்பட்டால் ஒரு வர்க்கத்தை அழித்து ஒழிக்க வேண்டும். இப்படிப் புரட்சி செய்து ஒரு தலைமுறை டிக்டேட்டர்ஷிப்பின் கட்சி ஆட்சியைக் கொண்டு வந்தால் தான், பின்னால் அரசாங்கம், கொஞ்சமாக “விதர் அவே” ஆகும் என்கிறார்கள். பல மாநிலங் களிலே பல சம்பவங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. இங்கேதான் ஒழுங்காகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. வாஸ்தவத்திலே ஒழுங்காகப் போய்க் கொண்டிருக்கிற இந்த மாநிலத்திலும் குழப்பத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்று சிலர் முயற்சி செய்யத்தான் செய்கிறார்கள். எனவே பொது ஜனங்களுக்கு இவைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது நம்முடைய கடமை; அரசாங் கத்தின் கடமை. இப்படிக் கலவரத்தைக் கொண்டு வருவதால் தொழிலாளர் களுக்கு ஒருவித நன்மையும் கிடைத்து விடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில நண்பர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள் நம்முடைய மாநிலத் திலே தொழில் வளர்ச்சியில்லை என்று. அதிலே உண்மையிலே. நம்முடைய மாநிலம் தொழில் வளர்ச்சியில் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்து இன்று வெகு வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறது. மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரவர்கள் இதற்கு வேண்டிய நல்ல அஸ்திவாரத்தைப் போட்டிருக் கிறார்கள். பல நல்ல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அது விரிவடைந்து வெகு சீக்கிரத்திலே பெரும் பெரும் பலன்களைத் தரத்தக்க விதத்திலே மாண்புமிகு தொழிலமைச்சரவர்கள் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலம் சம்பந்தமாக நான் ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு “இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்ஸ் ஆக்ட்” இங்கே செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. வக்கீல் தொழில் பார்த்தவன் என்ற முறையிலே சொல்ல வேண்டுமானால், இந்தச் சட்டம் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்வதை விட வக்கீல் பிழைப்பதற்கு வேண்டிய முறையிலே அமைந்திரு கிறது என்று தான் குறிப்பிட வேண்டும். இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ட்ரிப்யூட் ஆக்ட்டின் பல புரொவிஷன்கள் இருக்கின்றன.

மிஸ்டர் சேர்மன்: வக்கீல் வேலை பார்க்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

3rd March 1972] [திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: இந்த “இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்ஸ் ஆக்ட்” மத்திய சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதை அப்படியே நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அவை களை அப்படியே நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு சில ரூல்ஸை மட்டும் மாற்றியமைத்துக் கொண்டோம். நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் இந்தச் சட்டத்தை நாம் மாற்றியமைத்துக்கொள்ளவில்லை. எனவே இதை மாற்றியமைக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். லேண்ட் லார்ட்டெனட் சொத்து உடமையாளன்- ருத்தகதாரன் இவர்களுக்கு உள்ள உரிமைகள் பற்றி, இரண்டு பேர்களுக்கும் திருக்க வேண்டிய உறவுகள் பற்றிச் சரியான முறையிலே சட்டம் இயற்றப்பட வில்லை. அவ்வப்போது பல்வேறு விதமான சட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. துண்டு, துண்டாகச் சட்டம் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் விரிவாக, காம்ப்ரஹென்சிவாக ஒரு ஆக்ட் உண்டாக்கப்படவில்லை. இதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய நிலையில் ஒரு இடத்தில் சம்பளத்தை உயர்த்தினால், மற்றவர் களுக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. தொழில் அதிபர்கள் யார்யாருக்கு என்னென்ன சம்பளம் கொடுப்பது என்பதற்குச் சில நடைமுறைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் “ஜாப் டிஸ்கிரிப்டன்”, “ஜாப் எவால்யூவேஷன்”, “ஒர்க்ஸ் ஸ்டடி” வைத்திருக்கிறார்கள், ஒர்க்ஸ் ஸ்டடியில் எப்படிப்பட்ட வேலை என்று பார்க்கிறார்கள். ஜாப் எவால்யூ வேஷனில் 10, 15 விதமாக யூனிட்டிகள் எடுத்து என்ன தரம், எவ்வளவு வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று மார்க் போட்டு இந்த ஜாப்பிற்கு இவ்வளவு மார்க் என்று கணித்து விடுகிறார்கள். இன்ன வேலை செய்தால், 100 மார்க், இன்ன வேலை செய்தால் 150 மார்க் என்று போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் 5 சதவிகிதம் சம்பளம் உயர்த்தினால், அதே போல மற்றவர்களுக்கும் 5 சதவிகிதம் சம்பளம் உயர்த்துகிறார்கள். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் என்ன ஆகும் என்றால், அப்பத்தை ஒரு பக்கம் முதலில் கடித்து பிறகு மற்ற பக்கத்தையும் கடித்த கதையாக ஒரு இடத்தில் அதிகப்படுத்தினால் மற்ற இடங்களுக்கும் அதிகப்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பஞ்சாயத்துக் களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இப்போது இவற்றை அரசாங்கப் பொறுப்பில் ஏற்றுக்கொள்வது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லெட்ரிசிடி சம்பந்தப் பட்டமட்டில், விளக்குகள் எரிந்தாலும் எரியாவிட்டாலும், கட்டணம்

[3rd March 1972]

செலுத்தவேண்டுமென்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல்புகள் 1.30 வாங்க வேண்டும். அதற்கு மேல் வாங்கக்கூடாது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துகளுக்கு மீட்டர் போட்டுக் கொடுக்காததால் விளக்குகள் எரிந்தாலும், எரிபாவிட்டாலும், பணம் வசூல் செய்து விடுகிறார்கள். எனவே இதை மாற்றி எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் மீட்டர் போட்டுக் கொடுக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு 1.30-க்கு பல்புகள் வாங்க வேண்டுமென்று வைத்திருப்பதை மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நல்லதாக இருந்தால், எங்கேயிருந்தாலும் வாங்குவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். இந்த இரண்டையும் செய்து விட்டிருக்கிறார்களேயானால் மீட்டர்கள் நன்மை கிடைக்கும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மற்றவர்கள் வாசனப்பார்க்க என்பதில் சந்தேகமில்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுகிற பொது, அரசாங்க நிறுவனங்களில் 8-1/3 சதவீதம் போனஸ் கொடுக்கப் படுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அது எந்த நிறுவனங்கள் என்று கூறினால் நல்லதாக இருக்கும்.

மீட்டர் சேர்மன்: விளக்கமாகக் கேளுங்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அரசு நிறுவனங்களில் 8-1/3 சதவீதம் போனஸ் கொடுக்கப்படுவதாகக் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். அவை எந்தெந்த நிறுவனங்கள் என்ற பட்டியலைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அமைச்சரிடத்திலே பேசும்போது, போனஸ் விஷயமாக உடனடியாக நிங்கள் சட்டம் செய்யுங்கள், அப்படி நிங்கள் செய்யத்தவறினால், நாங்கள் சட்டம் செய்துகொண்டு விடுகிறோம் என்று தெரிவித்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் சட்டம் செய்து 8-1/3 சதவீதம் போனஸ் கொடுக்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அரசு நிறுவனங்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அவை எவை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வாசனப்பார்க்கும் பாராட்டி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இவ்வாண்டு நிதிநிலை அறிக்கை எல்லா மாநிலங்களிலும், எல்லாத் தரப்பினராலும் பாராட்டுப்பெறுகின்ற நிலையில் உபரி நிதிநிலை அறிக்கையாக அமைந்திருக்கிறது. மேலும் அரசு சமதர்ம சமுதாயத்தை விரைந்து அமைக்கும் நிலையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. ஒரு சிறந்த நிதி நிலை

[3rd March 1972] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

அறிக்கையாக இது அமைந்திருக்கிறது. இதற்காக நான் பாராட்டி வாசனப்பார்க்கிறேன். சென்ற ஆண்டிலே 15 கோடி ரூபாய் துண்டு விடும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும், அதுவும் உபரியாக வருகிற நிலையில் வாசனப்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டும் உபரி நிதி இருக்கும் நிலையில் நிதிநிலை அறிக்கை தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்த விதமான புதுவரியும் விதிக்காமல் இந்த வாசனப்பார்க்க திட்டம் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் எல்லாத் தரப்பினருமே இதனைப் பாராட்டி வாசனப்பார்க்கிறார்கள். பல துறைகளுக்கு எவ்வாறு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, என்னென்ன நன்மைகள் எவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பது நிதி நிலை அறிக்கையில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கல்வித் துறைக்கு ஏறக்குறைய ரூ. 89.95 அல்லது 90 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் துறையில் பணி புரிகிற ஆசிரியர்கள், குறிப்பாக பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் “இன்னும் இரண்டு தினங்களில் பாராட்டம் செய்யப் போகிறோம்” என்று செய்தித்தாள் வாயிலாக அறிவித்திருக்கிற சூழ்நிலையில் நாம் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நமது அரசு ஆசிரியர்கள்பால் கொண்டிருக்கிற நல்லெண்ணத்தை பத்திரம் நமது அரசு ஆசிரியர்கள்பால் கொண்டிருக்கிற நல்லெண்ணத்தை கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உண்மையில் ஆசிரியர்கள்பால் இதற்கு முன்னால் அவர்களிடத்தில் எந்த அரசும் காட்டியதைவிட அன்பும் பரிவும் மதிப்பும் ஒரு சிறப்பான எண்ணத்தையும் கொண்டு இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்பதை பல்வேறு சூழ்நிலையில், பல்வேறு காலகட்டங்களில் நமது அரசு சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. அதை ஆசிரியர் சமூகமும் ஒப்புக்கொள்கிறது, உணருகிறது, பாராட்டுகிறது என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஆசிரியர்கள் சார்பில் அரசுக்குச் சுட்டிக் காட்டிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏதோ அவர்கள் பாராட்டம் செய்வதாக குறித்து விட்டால் இந்த அரசு மீது ஆசிரியர்கள் வெறுப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள், காழ்ப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று யாராவது திரித்துச் சொல்வதாக இருந்தால் அது தவறு என்பது என்னுடைய அழுத்தமான கருத்து என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளில் சம்பள விகிதத்தில் காணப்படும் முரண்பாடுகளை இந்த அரசுக்கு பலமுறை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நாங்களும் தெரிவித்திருக்கிறோம். அதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அதன்படியே அதைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு, தங்களுடைய குறையை நிவர்த்திக்க, தலைமைச் செயலாளர் தலைமையில் ஒரு குழுவை அமைத்திருப்பதாக அறிவித்திருப்பது உண்மையில் பாராட்டத்தக்கது. இதனை எடுத்துக்கொண்டு, இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பதையும்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [3rd March 1972]

அரசும் அரசைச் சார்ந்தவர்களும் மற்ற எல்லோரும் ஆசிரியர்கள்பால் கொண்டிருக்கிற நல்லெண்ணத்தையும், இந்த அரசினுடைய நல்லெண்ணத்தையும், உணர்ந்து எனது ஆசிரிய சகோதரர்கள் அண்மையில் 6-ம் தேதி நடைபெற்றிருக்கிற நேரடி நடவடிக்கையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் அவர்களிடத்தில் மிகப் பணிவாக இந்த மாமன்றத்தின் வழியாகக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு இந்த ஊதியக் குழு அளித்ததாகிய முரண்பட்ட சம்பள விகிதங்களை மிக அக்கறையோடு அரசு பரிசீலனை செய்து விரைவில் முரண்பாடுகளைக் களைய வேண்டுமென்று ஆசிரியர்கள் சார்பில் இந்த அரசை மிக அடிபணிந்து வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறுவதுபோல், மற்ற எல்லாவிதமான ஊழியர்களுடைய சம்பள முரண்பாடுகளையும் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஆறு மாத காலம் தேவை என்பது உண்மையாக இருந்தாலும், அதில் முதலிடம் கொடுத்து பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய சம்பள விகிதத்தில் உள்ள முரண்பாடுகளைப் பரிசீலனை செய்து, ஒரு இடைக்கால அறிக்கையை மூன்று மாதத்திற்குள் சமர்ப்பிக்கச் செய்து, அந்தக் குறைகளை ஓரளவுக்கு மூன்று மாதத்திற்குள்ளாவது தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். ஒரு சம்பளத்தை நிர்ணயம் செய்வதற்கு முன்னால் “ஜாப் எவாலுவேஷன்” செய்ய வேண்டும். வேலையினுடைய பளு, வேலையின் தரம், வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் ‘ரிஸ்க்’ இவைகளை ஆலோசனை செய்து சம்பளம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உண்மையில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் வேலைப் பளு மற்ற ஆசிரியர்களின் வேலைப் பளுவைவிட கூடியது மட்டுமல்ல, அவர்கள் பதவி பல உயர்ந்த பதவிகளுக்குக் கொண்டு சேர்க்கிற பதவியல்லவென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உண்மையில் ரெவினியூ இலாகாவில் அல்லது மற்ற இலாக்காக்களில் ஒருவர் பி.ஏ. படித்துவிட்டு ஒரு அதிகாரியாக வந்து அவர் ஓய்வு பெறுவதற்கு முன்னால் டெபுடி செக்கரட்டரி வரையில் வாலாம். ஐ.ஏ.எஸ்.-ஆக இருந்தால், செக்கரட்டரியாக வாலாம். ஆனால் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் உள்ளே வந்தால், அரசுப் பள்ளிகளில் ‘ஏ’ விற்கில் வந்தால், டி.இ.ஓ., டெபுடி டைரக்டர் வரையில் வாலாம். ‘விங்கில்’ இருக்கிற ஆசிரியர்கள், தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் 50-ல் ஒருவர் ஹெட்மாஸ்டராக வாலாம். மற்றவர்கள் எந்தவிதமான பதவி உயர்வும் பெறுவதில்லை. அதே நேரத்தில் இவர்களிடது சுமத்தப்பட்ட வேலை இந்த சமுதாயத்தில் உயர்ந்த பொறுப்பான வேலை. வருங்கால இளைஞர்களை உருவாக்கும் அத்தகைய பணி. இவர்கள் மன நிம்மதியோடு, திருப்தியோடு அந்த வேலையை ஏற்றுக் கொண்டால் தான் ஒரு தூற்றாண்டு சமுதாயம் சிறப்பாக அமையும். அது மட்டுமல்ல. இப்போது ஆசிரியர்கள் வேலையில் இருப்பவர்களுக்கு மாணவர்

3rd March 1972] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

களுடைய எண்ணிக்கை விகிதம் ஒரு வகுப்புக்கு இவ்வளவு என்று இருக்கிறது. காம்போசிஷன் பகுதியைத் திருத்தக்கூடிய நிலையில் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் பிரிப்பரேஷன் வீட்டிலிருந்து செய்ய வேண்டும். முன்னால் ‘பிரிப்பரட்டேரி’ வகுப்பு இருந்தது. அந்த வகுப்பில் ‘கரக்ஷன் ஓர்க்’ இருக்கும். அடுத்து, அது குறையும். இப்போது எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-க்கு நோட் போட்டால், அதை முழுதும் திருத்திக் கொடுத்து அதற்குப் பிறகு படிக்கச் சொன்னால், ஓரளவுக்குத் தப்பு இல்லாமல் எழுதக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகம். பதவி உயர்வு குறைவு. இந்தப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. ‘காம்போசிட் மேதமேடிக்ஸ்’ (சிறப்புக் கணிதம்) பாடம் எடுத்துவிட்டு மூன்று ஆண்டுகள் டிப்ளமா படித்துவிட்டு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு ஆசிரியராக வந்த ஒரு டெக்னிகல் அசிஸ்டென்ட், அதாவது தொழில் நிபுணராக நியமிக்கப்படும் ஒருவர் ரூ. 325 ப்லஸ் அலவன்ஸ் சம்பளம் பெறுகிறார். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 275-ல் சம்பளம் ஆரம்பமாகிறது. எனவே இந்த வேறுபாட்டை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். இது மட்டுமல்ல. இன்னும் பல இருக்கின்றன. செக்கன்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் செலக்ஷன் கிரேடுக்கு ரூ. 250 சம்பளம் ஆரம்பமாகிறது. செலக்ஷன் கிரேடுக்கு வருகிறபோது அவர்கள் ரூ. 255, 260 வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் செலக்ஷன் கிரேடுக்கு வருவதால் ரூ. 10 குறையும் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலை இல்லாமல், கிரேடு ஆரம்பிக்கும்போது, பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்குள்ள ரூ. 325, செலக்ஷன் கிரேடு “பிக்ஸ்” பண்ணுங்கள் என்ற வேண்டுகோள் இருக்கிறது. இதைப் பரிசீலனை செய்து பரிந்துரை சமர்ப்பிப்பதற்குப் பிரதம செயலாளர் தலைமையில் ஒரு குழுவை நியமித்திருப்பதால், இந்த நல்லெண்ணத்தை ஆசிரியர்களும் உணருகிறார்கள். அவர்கள் உணர்ந்து அவர்களுடைய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் தவிர்க்க வேண்டும், அரசினிடத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்க வேண்டும். அரசு ஆசிரியர்கள்பால் கொண்டிருக்கிற நல்லெண்ணத்தையும் நன்மதிப்பையும் அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அரசினிடம் பகிரங்கமாக நம்பிக்கை தெரிவித்து, இதுவரை செய்த நன்மைகளை அவர்களும் ஏற்று, இதையும் அவர்களிடத்தில் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்து, எல்லா நடவடிக்கைகளையும் ஒத்திவைப்பது ஆசிரியர்கள் சமூகத்திற்கும் வருங்காலத்திற்கும் ஒரு நல்ல பாரம்பரியத்தை உருவாக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து என்பதை ஆசிரியர்கள் சமூகத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தக் கல்வித் துறையிலே இன்னும் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இந்த இரண்டாவது

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை], [3rd March 1972]

சம்பளக் கமிஷனுடைய பரிந்துரைப்படி, பல சலுகைகளை நாம் எல்லா ஊழியர்களுக்கும் வழங்கியிருக்கிறோம். ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்கியிருக்கிறோம். செலக்ஷன் கிரேடை பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும், செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்போது பி.இ.டி. உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கும், ஓவியம், கிராஃப்ட் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கும் இந்தப் பரிந்துரையில் செலக்ஷன் கிரேடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜி.ஓ. பிறப்பிக்கப்பட்டாகிவிட்டது. இன்னும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. மற்றவைகளெல்லாம் நடைமுறைக்கு வந்து விட்டது. இதற்குக் காரணம் 'ஸ்டேட் கேடர்' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கு ரெவின்யூ டிஸ்ட்ரிக்கட யூனிட்டாக வைத்து, 'சீனியாரிட்டி லிஸ்டு' தயாரித்து அதை முக்கிய கல்வி அதிகாரி அறிவித்து அவர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு வழங்கியாகி விட்டது. உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்கள், ஓவியம், கிராஃப்ட் ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு மாநில அளவில் வழங்குவது என்று முடிவெடுத்த காரணத்தினால், சீனியாரிட்டி லிஸ்டில் எவ்வளவு "பர்செண்டேஜ்" வழங்குவது என்று புள்ளி விவரம் சேகரிப்பதில் எல்லையில்லாத காலதாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு இன்னும் வழங்கப்படவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கும் இதைப் போலவே ரெவின்யூ யூனிட்டை வைத்துக்கொண்டு விரைவில் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனையும் களைந்து 10 வருஷம் வேலை அனுபவமுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் செலக்ஷன் கிரேடு கொடுக்க வேண்டுமென்பது அடிப்படையான கொள்கை. அடுத்த கால கட்டத்தில் இம் முறையில் சிந்தித்து செய்ய வேண்டும். செலக்ஷன் கிரேடு வழங்குவதில் புதுமையில்கூட. 1966-ல் கோள அரசாங்கத்தால் செலக்ஷன் கிரேடு வழங்கப் பட்டு விட்டது. அவர்கள் 12 வருஷம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். 12 வருஷம் வேலை அனுபவமிருந்தால், அடுத்த கிரேடு கொடுக்கப்படுகிறது. செலக்ஷன் கிரேடு என்பது டைம் ஸ்கேலே தவிர, தனி உயர்வு என்பதல்ல. பட்டதாரி ஆசிரியர்களும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களும் பள்ளிகளில் இந்த கிரேடு வந்த பிறகும், பட்டதாரி ஆசிரியர்களாக, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாகப் பணி புரிவார்கள். செலக்ஷன் கிரேடு கொடுப்பதனால் அவர்களுக்கு எந்தப் பதவி உயர்வும் வரவில்லை எந்தத் தரமும் உயரவில்லை. அதைப் பதவி உயர்வு என்று கருதாமல் 'டைம் ஸ்கேல்' என்று கருதி, 10 வருஷம் கழிந்த பிறகு, இன்னொரு ஸ்கேலிலே போகிறார்கள் என்று கருதினால் நல்லது. இந்தனை ஆண்டு என்று நிர்ணயம் செய்து, இந்தனை ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகு செலக்ஷன் கிரேடு கொடுக்கப்படும் என்று நிர்ணயம் செய்வது விஞ்ஞான சிந்தனைக்கு ஏற்றதாக அமையும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில், சுட்டிக்காட்ட வகை.

3rd March 1972] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

இந்த செலக்ஷன் கிரேடை எல்லா தரத்திலும் வேலை செய்கிற ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுத்தாகிவிட்டது. 'ஏ' விற்கு அரசுப் பள்ளி, 'பி' விற்கு முன்னாள் கழகப் பள்ளி, தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். சதவிகித வித்தியாசம் இருக்கிறது. இதை மாற்றி 10 ஆண்டு அல்லது 12 ஆண்டு என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறோம். இந்த அரசுப் பள்ளியில் வேலை பார்க்கிற ஆசிரியர்களில் ஒரு சிலர் தனியார் பள்ளிகளில் வேலை பார்த்துவிட்டு அரசுப் பள்ளிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். டிஸ்ட்ரிக்கட் போர்டு பள்ளியில் வேலை பார்த்துவிட்டு 'ஏ' விற்கு அரசுப் பள்ளிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த சர்வீசை இந்த செலக்ஷன் கிரேடுக்கு கணக்கில் எடுப்ப தில்லையென்று இருக்கிறது. அவர் டிஸ்ட்ரிக்கட் போர்டு பள்ளியிலிருந்து அரசுப் பள்ளிக்கு வந்ததனாலே அவருடைய பணிக் காலம் செலக்ஷன் கிரேடுக்குக் கணக்கிடப்படவில்லையென்றால், அது அவருடைய தவறல்ல. நிர்வாகத்தில் அமைகிற குறையாக இருக்கலாம். இதை விரைவில் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கென்று தனிச் சிக்கல்கள் இருப்பது இயல்பு. பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் பண்டிதம் தேறிய தகுதி சென்னை கல்விச் சட்டம் எம்.யி.ஆர். 13-ன் படி மெட்ராஸ் யூனிவர்சிட்டிக்கு ஏற்ற தகுதி என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மெட்ராஸ் யூனிவர்சிட்டி, அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டி, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து தமிழ் புலவர் படிப்பு படித்து மீனாட்சி காலேஜில் டிரையினிங் படித்து அல்லது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்து தகுதி உடையவர்களாக இருந்தால், தமிழ் ஆசிரியர்கள் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அவர்கள் வேலையில் சேர தகுதி உடையவர்கள் என்று கருதப்படுகிறார்கள். தகுதி வாய்ந்த எல்லா இரண்டாம் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்களும் முதல் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்களாக உயர்த்தப்பட்டார்கள். இரண்டாயிரம் பேருக்கு முதல் நிலை வழங்கப்பட்டது. அவர்கள் தகுதி பெற்றார்கள். ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சில பள்ளிகளில் மாத்திரம் இந்தத் தகுதியுடைய அத்தனை பேர்களுக்கும் முதல் நிலை கொடுக்காமல் வைத்திருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நாகர்கோவிலில் ஒரு ஆசிரியை முதல் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால் அடுத்த பள்ளியில் வேலை பார்க்கிற ஆசிரியருக்கு முதல் நிலை இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சட்டக் கோளாறு இல்லை. அமைச்சர்களுடைய சட்டத்தில் தவறில்லை. அங்கேயிருக்கிற கல்வி அதிகாரிகள் சட்டத்தை முறையாகப் புரிந்துகொண்டு செய்யாததால், காலதாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன. சுமார் 25 ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முறையிடும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சார்பில் முறையிட்டை நானும் வழங்கியிருக்கிறேன். அது

[திரு. சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [3rd March 1972]

மாகிரி இல்லாத நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்கெல்லாம் அடிப்படையாக காரணம் நம்முடைய கல்விச் சட்டம், எம். இ. ஆர். ஐப் பொறுத்த அளவிலே, காலத்திற்கேற்ப திருத்தியமைக்கப்படவில்லை. அது மிகப் பழங்காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட சட்டம். நான் விசாரித்தபோது, அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், "திருவிதாங்கூரிலிருந்து வந்தவர்களுக்குத் தனி விதி இருக்கிறது, அது வரவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் இணைந்து 16 ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன, இன்னும் எங்களைத் திருவிதாங்கூரிலிருந்து வந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளாமல், நாங்கள் தமிழகத்தோடு இரண்டறக்கலந்தவர்கள், என்று கருதி எல்லாவித சட்டங்களையும் விரைவில் அமுல் நடத்தி எல்லா நன்மைகளையும் அளிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்வேன். இங்கேயெல்லாம் எம்.இ.ஆர். என்று சொல்கிறோம். கோளாவில் பி.எஸ்.எஸ். ஸ்கீம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்துகிறோம் என்று சொன்னால், 75 ஆயிரம் ரூபாய் எண்டோமெண்டு, அறக் கட்டளை வழங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பி.எஸ்.எஸ். ஸ்கீமில் 2,500 ரூபாய் போதும். அது இங்கே 75 ஆயிரம் ரூபாய் கட்டச் சொல்கிறார்கள். எம்.இ.ஆர். படி அறக்கட்டளை கட்டுகிறோம். பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. பி.டி. பாஸ் செய்த 5 ஆண்டு உயர்நிலைப் பள்ளியில் இருந்தால், தலைமை ஆசிரியர் சம்பள விகிதம் பெறலாம். பி.எஸ்.எஸ். ஸ்கீம்படி 10 ஆண்டு கழிந்தால் தான், தலைமை ஆசிரியர் சம்பளம் பெறலாம். தலைமை ஆசிரியர் சம்பளம் என்றால், "நி. பி.எஸ்.எஸ். ஸ்கீம்படி தான் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். கேட்டால், எந்தெந்த இடத்தில் பி.எஸ்.எஸ். பாதிக்கப்படாமலிருக்குமோ அவைகளை வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்கிறார்கள். சட்டம் ஒரு குறுக்கீடு. பி.எஸ்.எஸ். ஸ்கீமை "வித்திரா" பண்ணுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதாவென்று ஆராய்வதாகச் சொன்னார்கள். அந்தப் பகுதியிலுள்ள அனைவரும் எம்.இ.ஆர். கல்விச் சட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கிறோம். பி.எஸ்.எஸ். சட்டத்தைத் திரும்பப் பெற்று—ரிப்பீல் செய்து—எம்.இ.ஆரை "எக்ஸ்டெண்டு" செய்து எல்லா வசதிகளையும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தனியார் பள்ளியில் பணி புரிகிற ஆசிரியர்களுக்கும் பதவிப் பாதுகாப்பு என்பது அரிதாக இருக்கிறது. நமது கல்வியமைச்சர் அவர்கள் நிர்வாகிகள் மாநாட்டில் போய், "தவறு செய்த நிர்வாகிகளை நான் கம்மர் விடுவதாக இல்லை, ஆசிரியர்களுக்குத் தீங்கிழைக்கிற நிர்வாகிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்போம்" என்று சொல்லியது கல்வி வரலாற்றில் புரட்சிகரமானது. எந்தெந்த மாநாட்டில் எதைப்பதைப் பேசவேண்டுமோ அப்படிப் பேசியிருக்கிறார்கள். நிர்வாகிகள் மாநாட்டில் ஆசிரியர்கள் சார்பில் பேசியிருக்கிறார்கள், மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் ஆசிரியர்களைத் துன்புறுத்

[3rd March 1972] [திரு. சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

துகிற நிர்வாகிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொன்னது வரலாற்றில் புரட்சிகரமான நிலைமை. இதை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்த அரசு ஆசிரியர்களிடத்தில் கொண்டுள்ள அழுத்தமான பற்றுதலை, நீதியின் பால் கொண்டுள்ள பற்றுதலை ஆசிரியர் சமூகத்தினராகிய நாங்கள் உணர்கிறோம். சரியான சட்டமில்லாமல் பாதுகாக்க முடியாது. அமைச்சரவர்கள் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று அழுத்தமாக நம்புகிறார்கள். நிர்வாகிகள் மாநாட்டில் பேசியிருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். இத்தனையும் போதாது. சரியான கல்விச் சட்டம் மிகத் தேவையானது. இதை இந்தச் சட்டமன்றத் தொடரில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கல்விச் சட்டம் இந்தத் தொடரில் வர வேண்டும். வராது போனால், தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய நிலையைப் பாதுகாக்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இது போல, நம்முடைய அரசு தாராள ஓய்வு ஊதியம் வழங்கியது. "விபர லைஸ்டு பென்ஷன் ஸ்கீம்" என்று சொல்லி, 1—6—70-ல் ஓய்வு பெற்றவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் வழங்கவேண்டும். 58 வயது என்று கண்கிடாமல் 60 வயதில் ஓய்வு பெற அனுமதி வழங்கியிருக்கிறோம். அப்படிக்கணக்கு எடுத்தால், 300 பேர் மாதிரி முழுவதும் வருவார்கள். இதை அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு முன்னால் 50 பேர்கள் போய்விடுவார்கள். இதனால் அதிகப் பணச் செலவு வராது. எனவே 1—6—70-ல் ஓய்வு பெற்ற அனைவருக்கும் வயது அடிப்படையாக இல்லாமல், ஓய்வு ஊதியத்தை வழங்க வேண்டுமென்று இந்த சத்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழகப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான பதவிப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் கல்லூரி ஆசிரியர்களையும் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது பள்ளி ஆசிரியர்களை மாத்திரம்தான் பாதுகாக்கிறது. அவர்களுக்குப் பதவிப் பாதுகாப்பு அளிக்க (ஆட்டானமஸ் பாடி) என்று சொல்லி, அந்தக் கல்லூரிகளையும் இணைப்பதற்கு அந்தச் சட்டத்தில் இடம் அளிக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் அவர்களைப் பாதுகாக்க முடியும். கன்னியாகுமரியில் இருக்கும் பள்ளிகள் பெரும்பாலும் அரசுப் பள்ளிகளாகவே இருக்கின்றன. மற்ற மாவட்டத்திலுள்ள பஞ்சாயத்துப் பள்ளிகளையும் அரசுப் பள்ளிகளாக மாற்றினால் நல்லது, அவைகளின் தரமும் உயரும். நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கக்கூடிய மருந்தகம் திறம்பட இயங்கவில்லை, அதை எடுத்துக்கொள்வது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கல்வியும் திறமையின்மை நிலையிலேயே இருக்கிறது. அவை அரசிடம் இருக்குமானால், நிறைவேற்ற வேண்டும். அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றினால், கல்வியை நல்ல

[திரு. காட்டேர் கோபால்]

[3rd March 1972]

முறையில் திறமை பெற்று இருக்க முடியும் என்று அவர்கள் தீர்மானம் சிறப்பு மிக்கதாகச் செய்வதற்கு, அரசு அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த பட்ஜெட்டிற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. காட்டேர் கோபால்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1972-73 நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிதி நிலை அறிக்கை உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்க முறையில், வெகு சீரான முறையில் உள்ளது என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பல்வேறு துறை மக்களுக்கும் மறுமலர்ச்சி, புதுவாழ்வு அளிப்பதற்கான வழிவகைகளை எண்ணித் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாக “பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்றி, சமதர்ம சமுதாயத்தை நிறைவேற்றி, கூட்டுறவுத் துறையிலும், அரசுத் துறையிலும் தொழில் வளர்ச்சி காண வேண்டும் என்ற வகையில் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த நிர்வாகத்திலும், பங்கு மூலதனத்திலும் இடமளித்து, நிர்வாகிகளும் தொழிலாளர்களும் சேர்ந்து தொழிலை நிர்வகிப்பதற்கு வழி வகைகள் அளிக்கிற ஒரு புதிய திட்டத்தை அறிவித்துள்ளார்கள்.” இது வரவேற்கத்தக்கது மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்கள் சமுதாயத்தில் ஒரு பெரிய மறுமலர்ச்சியை, ஒரு எழுச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகும். நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்கள் பங்கு பெறத்தக்க வகையிலும், அதே போல் கூட்டுறவுத் துறையிலும் அரசுத்துறையிலும் தொழிலாளர்கள் உரிய இடம் பெறத்தக்க வகையில், இதனை ஆராய்ந்து பரிந்துரைகளை வழங்கிட “குழு” அமைத்திடுவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது நாம் வரவேற்கத்தக்கதாகும். இது தவிர இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில், ஏற்கனவே நில உச்ச வரம்பில் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்றிருந்த அந்த நிலைக்கும் மேலாக, சில டிராஸ்டிகளுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டதைக் கூட இந்தத் தடவை நல்ல முறையில் சரியானபடி, மாற்றிட வழிகோலியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். இது தவிர, நூற்பு ஆலைகள் குறித்து, இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் உள்ளபடியே வரவேற்கத்தக்கதாகும். நூற்பு பஞ்சாலைகளாலும், எந்தத் தொழிலாளாலும், மூடப்பட்டு விட்டால், அதை ஏற்று நடத்துவதற்கு (இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் அண்டு ரெகுலேஷன்ஸ் ஆக்ட்) தொழில் ஒழுங்கு அபிவிருத்திச் சட்டப்படி, மத்திய அரசுக்குத்தான் எல்லா அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றிப் பேசும்போது, இதில் காணப்படும் தமிழக மாநில மத்திய அதிகாரத்தைப்பற்றி அதிக வார்த்தைகள் இருக்கின்றன என்று சிலரால் சொல்லப்

3rd March 1972] [திரு. காட்டேர் கோபால்]

பட்டாலும், அவைகளுக்கு இருக்கிற அவசியம் எல்லாப் பிரச்சனைகளிலும் உள்ளடக்கியிருக்கிறது. குறிப்பாக, “தொழிலாளர் துறையில்” இருக்கிற அவசியத்தை நான் குறிப்பிடுவது சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒரு தொழில் எதனாலே மூடப்படுகிறது? அப்படி மூடப்பட்டிருக்குமானால், மூடப்பட்ட தொழிலை ஏற்று நடத்துவதற்கு மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்பதை மாநில-மத்திய அதிகாரங்களின் பங்கை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச்சொல்வது பொருத்தமானதாகும். பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டதற்கு என்ன காரணம்? முந்திய அரசாங்கம் ஒரு சரியான தொழில் கொள்கையை வைத்திருக்கவில்லை. பஞ்சாலைத் தொழில் என்பது இந்த இந்திய நாட்டின் மூத்த யந்திரத் தொழிலாகும். 45 ஆண்டுகளாக இருக்கிற இந்த யந்திரத் தொழிலில் பல லட்சக்கணக்கான பேர் பணி புரிகிறார்கள். இந்த தொழிலில் (பர்சேலிங் ஆர்க்கிஸேஷன்) தேவையான கச்சாப் பொருள்களை வாங்குவதற்கு ஒரு அமைப்புமுறை கிடையாது. பஞ்சாலைக்குப் பஞ்சாலை “பஞ்சு கொள்முதல்” அவரவர் வகைக்குத் தக்கபடி, அவரவர் நிதிக்குத் தக்கபடி கொள்முதல் செய்வதற்கான நிலைமைகள் அமைந்துள்ளதே தவிர இதற்கு ஒரு சரியான அமைப்பு முறை இதுவரையில் இல்லை. இதுவரையில் செய்யப் பட்டாத காரணத்தால்தான், அவர்கள் இந்தத் தொழிலில் பல ஆலைகளை மூடுகிற நிலையில் நெருக்கடியை அடைந்துள்ளது. தமிழ் நாட்டில் நூற்பாலைகள் அதிகம். இந்த நூல்களுக்கு (ஸெல்லிங் மார்க்கெட்) செலாவணி செய்யக் கூடிய ஒரு முறைப்படுத்தப்பட்ட கொள்கை முறை, அமைப்பு முறை எந்த மட்டத்திலும் இல்லை. ஏலக்கடைகளைப் போல், ஒவ்வொரு ஆலையும் ஒவ்வொரு விதமான விலையில் பஞ்சுக் கொள்முதல் செய்வதும் விற்பனை செய்வதுமாக பெருங் குறை இருக்கிற காரணத்தால்தான், இந்தத் தொழிலில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்படக் காரணமாக அமைந்தது. முதலில் இதற்குப் பரிகாரம் காணவேண்டும். இரண்டாவதாக, அந்தத் தொழிலை நடத்திவந்தவர்கள் அந்தத் தொழிலிலேயே நாட்டம் செலுத்தி, யந்திரத்தைப் பழுதுபார்க்கப்பட வேண்டிய தருணத்தில் பழுதுபார்க்க வேண்டும். காலவேகத்தை யொட்டி, புது யந்திரத்தைப் பொருத்த வேண்டும். இந்த முறையில், இது சரியானபடி கண்காணிக்கப்படாத அலட்சியம் இரண்டாவது காரணமாகும். மூன்றாவது, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒரு இடத்திலே தெளிவாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது, “நெட்டிமுழப் பருத்தி விளைச்சலில்” நாம் இப்போது அக்கறை காட்டிவருகிறோம். இவைகள் எல்லாம் இந்த 40 ஆண்டுக் காலத்தில் குறிப்பாக முன்னாலேயிருந்த அரசினர் இவைகளில் தீவிர அக்கறை செலுத்தியிருந்தார்களேயானால், இந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதைக் குறைத்திருக்க முடியும். இந்தியாவில் 637 பஞ்சாலைகள் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டிலே மட்டும், பெரிதும் சிறிதுமாக 205 நூற்பாலைகள் இருக்கின்றன. மூடப்பட்டிருக்கிற பஞ்சாலைகளை இந்த அரசு திறக்கவேயில்லை. எனவே

[திரு. காட்டேர் கோபால்] [3rd March 1972]

கிளர்ச்சி செய்வதாகவும் இதைப்பற்றி ஏதோ மத்திய அரசுதான் அக்கறை கொண்டிருப்பதாகவும், நம்முடைய அரசின் தாமதம் தான் இதற்குக் காரணம் என்றும் இப்போது சிலர் பேசுகின்றார்கள். மத்திய அமைச்சர்களில் சிலர் கூட இந்தக் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். நான் இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1965 ஆம் ஆண்டுதான் முதன்முதலாக நூற்புப் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டு, தொழிலாளர்கள் அவதிப்படுவதற்குக் காரணமாகியிருந்த நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்போதிருந்த அரசிடத்தில் முறையிட்டு முறையிட்டு இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தொடர்ந்து கேட்ட போது, இதே ஐ.டி.ஆர். சட்டத்தைச் சொல்லி, இது மத்திய அரசின் கரத்தில் அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர, மாநில அரசின் கரத்தில், இந்த ஆலைகளை மீட்பதற்குரிய அதிகாரம் இல்லையென்று தெரிவிக்கப்பட்டது. இதற்கு மாற்றுப் பரிகாரத்தை அவர்கள் 2 ஆண்டுகளாகச் செய்யவில்லை. 1965-லேயிருந்து 1967 ஏப்ரல் மாதம் வரை, சுருங்கச் சொன்னால், இந்த நாட்டிலே ஒளி ஏற்படும் என்ற இந்த ஆட்சி தோன்றுகிற காலம் வரையிலும், எந்த மாறுதலும் ஏற்பட முடியவில்லை. 1967 ஏப்ரலுக்குப் பின்னாலேதான், இப்போது கல்வி அமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் தொழிலாளர் அமைச்சராக இருக்கிறபோது, டாக்டர் லோகநாதன் தலைமையில் ஒரு குழுவை நியமித்தார்கள். அந்தக் குழுவினர்தான் அப்போது மூடப்பட்டிருந்த பஞ்சாலைகளில் பெரும்பாலானவற்றைத் திரும்பவும் எடுத்து நிலைநிறுத்தினார்கள். அதை எடுத்துக்கொண்டு, அரசாங்கத்தின் உத்தரவாதக் கடன்களை எல்லாம் அளித்து, ஆலைகளைத் திரும்ப நடத்தச் செய்து, அப்போது ஆரோக்கியமற்ற ஆலைகளையும் திரும்ப நடத்துவதற்கு வேண்டிய உத்தரவாதக் கடன்களை அளித்து, தொழிலாளர்களுக்கு எப்படியாவது வேலை வாய்ப்புத் தர வேண்டும் என்கிற அந்தப் பணியைச் செய்தது.

இரண்டாவது கட்டமாக, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல்வராக இருந்த போது, எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு அப்போது மூடப்பட்டிருந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணமாக 2 லட்சம் ரூபாயைத் தந்தார்கள். இப்போதும் கூட மூடப்பட்டிருக்கின்ற 6 பஞ்சாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களின் நிவாரணத்துக்காக 3 லட்சம் ரூபாயை முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தொழிலாளர்களுக்கு உள்ளபடியே சிரமம் இருக்கிறது. மூடப்பட்டுள்ள பஞ்சாலைகளைத் திறக்க முடியாமலிருப்பதற்குக் காரணம் மத்திய சர்க்கார் தான் என்பது தெளிவான உண்மையாகும். எனவேதான் மத்திய அரசு உடனடியாக இந்த ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது.

[3rd March 1972] [திரு. காட்டேர் கோபால்]

அதே நேரத்தில் மத்திய அரசின் சார்பில் ஒரு கணிசமான தொகையை இந்தத் தொழிலாளர்கள் நிவாரணத்திற்கு தாராளமாகத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி மூடப்பட்டிருக்கின்ற மில்களைத் திறக்க என்ன செய்ய வேண்டும், இதற்கு என்ன பரிகாரம் என்று பார்த்தால், இதற்கு ஒரே பரிகாரம் தான் இருக்கிறது. மாநில அரசுக்கு இந்தத் தொழில் துறையில் அதிக அதிகாரங்களை உடனடியாகத் தந்தாக வேண்டும். ஒரு தொழிலைத் துவக்குவதற்கு லைசென்ஸ் தரும் அதிகாரம் இங்கே வேண்டும். அதேபோல், அந்தத் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டு விட்டால், அதை ஏற்று நடத்துகிற அதிகாரமும் மாநில அரசுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அந்த அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தால் தான், இன்றைய தினம் கோவை மாவட்டத்தில் வேலை நிறுத்தம் செய்து வருகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு மாதா மாதம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் இத்தகைய கோரிக்கைகள் வரவேற்கத்தக்கவைதான். ஆனால் இதற்காக இந்தியாவிலேயே முன் மாதிரியாக எந்த மாநிலமாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், நம் மாநிலத்தைத் தவிர, வேறு எந்த மாநிலமும் இல்லை. நாம் அளிக்கிற தொகை போல, எந்த மாநிலத்திலும் இதுவரை தரவில்லை. மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் வேலையில்லாத காலத்தில் உதவ சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்குவது சிறந்தது என்ற என் கருத்தை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அனைத்துத் தொழிற்சாலைகளிலும் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைத் தரவேண்டும். அதே அளவுத் தொகையைத் தொழிலதிபர்கள் தரவேண்டும். இரு சாராரும் தருவதை ஒட்டி, இப்போது அதிகாரம் இல்லாத நிலையில் இருக்கின்ற மாநில அரசும், அதிகாரங்களைத் தன்னிடத்தில் வைத்திருக்கும் மத்திய அரசும் தம் பங்குகளைச் செலுத்தி இதற்காக ஒரு நிதித் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். ஈ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தைப் போல, இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு பரிகாரம் அளிக்க வேண்டும்.

மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளில் 5 ஆலைகளை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. அதற்கான மத்திய அரசின் பங்குத் தொகை 20 லட்சம் ரூபாய் இன்னும் மாநில அரசுக்கு வரவில்லை. இன்றைக்கு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஓர் உவமையைச் சொன்னார்கள், "எரிகிற கொள்ளியில் எண்ணையை ஊற்றுவது போல" என்று. அது போலத்தான் கோவையில் இன்றைய தினம் நடைபெறுகிறது. அங்கே தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் மட்டுமல்ல, மத்திய

[திரு. காட்டேர் கோபால்] [3rd March 1972]

அமைச்சர்களும் இப்படித்தான் பேசி வருகிறார்கள். அந்த நிலைமையை நான் இந்த இடத்தில் குறிப்பிடாமலிருக்க முடியவில்லை. தொழிலாளர்களை இந்த வேலை நிறுத்தத்துக்குத் தூண்டுகிற வகையில் வேலை நிறுத்தங்கள் வேகமாகிக் கொண்டு வருகின்றன. இந்த நேரத்தில் மத்திய அமைச்சர்களும் அதை ஊக்குவிக்கும் வகையில் பேசி வருகிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த அரசு ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு நிவாரணத் தொகையைத் தந்திருக்கிறது. அதேபோல, டெக்ஸ்டைல் இஞ்சினியரிங் தொழிற்சாலை ஏற்று நடத்திக்கொண்டு வருகிறது. 20 ஆண்டு காலமாக இருந்த அரசு செய்யாத, செய்ய முடியாத காரியங்களையெல்லாம் இந்த அரசு மேற்கொண்டு நல்ல முறையில் செயலாற்றுவதைப் போல, வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் அறிவிக்கப்பட்டபோது, மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்களும் தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் 5 மணி நேரம் உட்கார்ந்து, தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளைப் பற்றிப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்கள். 15 ஆண்டுக் காலம் நிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்ப் கட்சியாக இருந்த போது, நான் தொடர்ந்து இங்கே பல்வேறு காரியங்களுக்காக, தொழிற் சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில் வந்திருக்கிறேன். அப்போது பல்வேறு போராட்டங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஒரு கட்டத்தில் 40,000 கோவை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள், ஆண்களும், பெண்களுமாக 13 நாட்களுக்கு “வேலை செய்துவிட்டு வீடு திரும்பாத” போராட்டம் நடத்தினோம். அந்த நேரத்தில் அமைச்சர்களைப் பேட்டிகூட காணமுடியாது. பேட்டிகூட எங்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த அரசு தொழிலாளர்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பு அளிக்கிறது. அவர்களுடைய பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்ற முறையில் செயலாற்றி வருகிறது. இப்படி மாறியிருக்கிற முறையை வரவேற்க வேண்டிய தொழிலாளர்கள், அவர்களுடைய தலைவர்கள் இந்தக் கழக அரசின் மீது காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக, போற்றாதுவதற்குப் பதிலாக இந்த அரசின் மீது மாக கம்பிக்கிருக்கிறார்கள்.

தொழிலாளர்கள் நல வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது வரவேற்கத் தக்கதாகும். இந்த அரசு தொழிலாளர்களின் போனஸ் சட்டத்தைச் சீரான முறையிலே திருத்தி அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் போனஸ் குறைந்த பட்சம் 8 1/3 சதவீதம் இருக்க வேண்டும் என்றும் 20 சதவீதம் என்று இருக்கிற இந்த உச்சவரம்பு நீக்கப்பட வேண்டுமென்றும் தெரிவித்து, மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரைகள் செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதேபோல, கிராஜியுடி

[3rd March 1972] [திரு. காட்டேர் கோபால்]

திட்டத்தில் நல்ல மாற்றத்தை கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதை இந்த அரசு ஆதரிக்கிறது என்கிற வகையிலும் இந்த அரசின் நடவடிக்கைகள் பாராட்டி வரவேற்கத் தக்கவையாகும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கூறி விவசாயிகளைக் குடியமர்த்த அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளத் திட்டமிட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மோட்டார் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியக் குழு பரிந்துரைகள் செய்திருந்த போதிலும், அவைகள் இன்னமும் சில இடங்களில் அமுலாகாத நிலையில் இருந்து வருகின்றன. மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்களும், மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சரவர்களும் இது குறித்து ஒரு மாநாடு கூட்டி, மோட்டார் போக்குவரத்துத் துறையில் இருக்கின்ற தொழில் அதிபர்கள், தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் ஆகியவர்களைக் கலந்துகொள்ளச் செய்தார்கள். இந்தப் பிரச்சனைக்குப் பரிகாரம் காண வேண்டுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகளைப்பற்றி ஆராய்ந்தார்கள். இதில் அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த பட்ஜெட் உபரி பட்ஜெட்டாக இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. மக்களின் நல் வாழ்வைக் கருத்திலே கொண்டு பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்த இந்த அரசு முயற்சி மேற்கொண்டிருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டில் இரண்டொரு வரிகளைத் தவிர, வேறு புதிய வரிகள் விதிக்கப்படவில்லை. இந்த இரண்டு வரிகளில் ஒன்று மோட்டார் வாகனங்களின் மீது போடப்பட்ட வரியாகும். மற்றொரு வரி குதிரைப் பந்தயத்திற்கான வரியாகும். இந்த இரண்டு வரிகளும் ஏழை எளியவர்களைப் பாதிக்காத அளவிற்குப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. உள்ளபடியே இல்லாதவர்களை இது பாதிப்பதில்லை. ஆனால் அதன் மூலம் பெறப்படுகின்ற நிதி கிராமங்களுக்கு ஊக்கம் தருகின்ற வகையில், கிராமங்களுக்கு நலன்களைத் தருகின்ற வகையில், போக்குவரத்தில் 1,000 மைல் களை, சாலைப் போக்குவரத்தை அரசே ஏற்று நடத்தும் என்ற அறிவிப்பினைச் செய்திருக்கிறது. காந்தியார் காலத்திலே கிராம ராஜ்யம் என்கிற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இதுவரை “கிராம ராஜ்யம்” இல்லை, கிராம பூச்சியம் தான் ஏற்பட்டுள்ளது. அந்தக் கருத்திற்கு ஏற்ப கிராம மக்களுக்கு நல் வாழ்வு கிடைக்கத் தக்க வகையிலே, கிராமங்களில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படத் தக்க வகையில் அரசு கிராம சாலைகளை எடுத்துக்கொள்ள இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் வரவேற்று விடைபெறுகிறேன்.

[3rd March 1972]

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders.

42. Notification issued with Roc. No. 10296/71-E-5, dated the 17th April 1971 in regard to extension of section 286 and relevant provisions relating to vital statistics under the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 within the jurisdiction of the Avanashi Town Panchayat of Coimbatore district. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

43. Notification issued with G.O. Ms. No. 381, Agriculture, dated the 3rd February 1971, in regard to an amendment to the rules for the regulation of hunting, shooting and fishing and to prohibit the poisoning of water and the setting up of traps or snares within the limits of all reserved forests situated in Tamil Nadu. [Laid on the table of the House under section 64-A of the Tamil Nadu Forest Act, 1882 (Tamil Nadu Act V of 1882).]

44. Notification issued with Roc. No. 188981/70-E-5, dated the 19th April 1971, in regard to extension of certain provisions of sections 137 to 161, 306 (5) and 313 and the rules framed thereunder under the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 to the entire area of Thirumangalam Town Panchayat, Madurai district. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

45. Notification issued with Roc. No. 135750/71-E-5, dated the 5th October 1971, in regard to extension of certain provisions relating to Building Regulations and the rules framed thereunder under the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 to the entire area of Kurumbalur Town Panchayat in Tiruchirappalli district. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

3rd March 1972]

46. Notification issued with G.O. Ms. No. 2126, Rural Development and Local Administration, dated the 17th September 1971, in regard to an amendment to the Madras City Municipal Corporation Act, 1919. [Laid on the table of the House under section 348 (d) of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 35. The Budget Speech of the Hon. Chief Minister for the year 1972-73 to the Assembly. (English and Tamil.)

* 36. The Budget Speech of the Hon. Chief Minister for the year 1972-73 to the Council. (English and Tamil).

* Laid on the table of the House on 1st March 1972.

8rd March 1972]

APPENDIX I.

[Vide—Answer to Starred Question No. 107 on page 146.]

(அ) ஆம்.

(இ) உடல் ஊனமுற்றோருக்கு மதுவாழ்வு அளிக்கும் பிரச்சினை மத்திய, மாநில அரசுகளின் சிறப்புக் கவனத்தைப் பெற்று வருகின்றன. குருடர், செவிடர், முடவர் ஆகிய வகையினர் சேர்ந்த உடல் ஊனமுற்றோருக்கென வேலை வாய்ப்புக்களைக் கண்டறிவதற்கென தனி வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் ஒன்று சென்னையில் ஏற்படுத்தப்பட்டு 1962-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் நாள் முதல் செயல்பட்டு வருகின்றது. வேலை வாய்ப்பு உதவி இயக்குநரின் பொறுப்பின் கீழ் உள்ள இந்த அலுவலகம் உடல் ஊனமுற்றோருக்கு வேலை வாய்ப்புகளை அளிப்பதில் சிறப்பு முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறது. இந்த உதவி இயக்குநர் இம்மாநிலத்திலுள்ள அரசுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் வேலையளிப்பவர்களுடன் அதிகத் தொடர்புகள் கொண்டு வருகிறார். பணியில் உடல் ஊனமுற்றோரின் ஊனம் தடையாயிருக்காத வகையில் அவர்களுக்குத் தகுந்த வேலையினைக் கண்டறியும் நோக்கத்துடன் இவர் பல்வேறு முக்கியத் தொழிற்சாலைகளைப் பார்வையிடுகிறார். அத்தகைய பணியினைக் கண்டறிந்த பின்னர் அப்பணிகளில் உடல் ஊனமுற்றோரை அமர்த்துவதற்காக அத்தொழிற்சாலையின் முக்கிய நிர்வாகத்தினரோடு இவர் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துகிறார். இவ்வாறு தெரிந்தெடுத்து பிரச்சினைகளை அணுகும் அடிப்படையில் மட்டுமே உடல் ஊனமுற்றோரை அனைவரும் போட்டியிடக் கூடிய வேலையிலமர்த்த இயலும். உடல் ஊனமுற்றோர் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ள அமைப்புகளுடனும் இவர் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்து வருகிறார்.

மாவட்டங்களிலுள்ள இயல்பான வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களும் உடல் ஊனமுற்றோரை வேலைக்கமர்த்துவதில் சிறப்பு முயற்சிகளை எடுத்து வருகின்றன. இது குறித்து இந்த அலுவலகங்களின் நடவடிக்கைகளை சென்னை, உடல் ஊனமுற்றோருக்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலக உதவி இயக்குநர் ஒருங்கிணைத்து வருகிறார். இந்த அலுவலகங்களில் பதிவு செய்து கொண்டுள்ள உடல் ஊனமுற்ற விண்ணப்பத்தாரர்கள் பற்றிய பெயர் அட்டவணையின் இரண்டாவது படியை சென்னை, உடல் ஊனமுற்றோர்க்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் வைத்துவருகின்றது. மாநில தலைமையிடத்திலும் பிற மாவட்டங்களிலும் ஏற்படக் கூடிய காலி இடங்களில் இவர்களை அமர்த்துவதற்காகவே இந்தகைய அட்டைகள் வைத்து வரப்படுகின்றன.

3rd March 1972]

புள்ளி விவரம்.—உடல் ஊனமுற்றோர்க்கான சிறப்பு வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் சென்னையில் 1962-ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது முதல் கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு 1,205 உடல் ஊனமுற்றோரை வேலையில் அமர்த்தியுள்ளது :—

குருடர்		123
செவிட்டு உமையர்		345
முடவர்		638

துறை வாரியாக வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை தனியே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

மத்திய அரசு		105
மாநில அரசு		644
அரசு போன்ற நிறுவனங்கள்/உள்ளாட்சி மன்றங்கள்		52
தனியார் துறை		404
மொத்தம்		1,205

1971-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 30-ம் நாள் வரை இந்த அலுவலகத்தின் பதிவேட்டில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி 919 பேர் வேலை வாய்ப்பை எதிர்பார்த்து இருக்கின்றனர். அதன் விவரம் பின்வருமாறு :—

குருடர்		179
செவிடர்		105
முடவர்		635

1971-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 30-ம் தேதி அன்றுள்ளவாறு மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களின் பதிவேட்டில் உள்ள உடல் ஊனமுற்ற விண்ணப்பதாரர்களின் எண்ணிக்கை பற்றிய விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

குருடர்		25
செவிடர்		22
முடவர்		983

இத்திட்டத்தை விரைவாகச் செயல்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இரண்டு சிறப்பு இயக்கங்கள் முறையே காந்தி பிறந்த நாள் நினைவாக 1969 அக்டோபரிலும், 1970 அக்டோபரிலும் தொடங்கப்பட்டன. அவ்வட்டங்களில் இயக்குநர் அலுவலகத்தின் அதிகாரிகள் மாநிலம் முழுவதும் உள்ள வேலையளிப்பவர்களை

[8rd March 1972]

மேற்படி சலுகைகளுடன் கூட, வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்துகொண்டுள்ள உடல் ஊனமுற்றோரை வேலையளிப்பவரிடம் அல்லது மருத்துவச் சோதனைக்கு அழைத்துச் சென்று திருப்பி அழைத்து வருவதற்கான வண்டிச் செலவுகள் திரும்பப் பெற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. வேலை ஒத்திகையின்போது குறிப்பிட்ட கால அளவிற்கு நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 2-க்கு மேற்படாத தொகையும் கொடுக்கப்படுகிறது.

மேற்கண்டவை தவிர, உடல் ஊனமுற்றோருக்குக் கீழ்க்காணும் சலுகைகள் அளிக்குமாறு பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களுக்கு பல்கலைக் கழகங்களிடையே அமைக்கப்பட்ட வாரியம் பரிந்துரைத்துள்ளது :—

(அ) இயல்பான நிறுவனங்களில் சேர்ந்து பயிலுவதில் தங்களுக்குள்ள இடர்பாட்டினை நியாயமான சாட்சியத்தின் மூலம் மெய்ப்பிக்கக்கூடிய உடல் ஊனமுற்றோர், செய்முறைப் பயிற்சி வேண்டியில்லாத (தொழில் அட்பமற்ற) சாதாரணத் தேர்வு எழுத தனியே அனுமதிக்கப்படவேண்டும்;

(இ) தேர்வு எழுதவரும் உடல் ஊனமுற்றோர்க்கு, அவர்கள் கூறுவதை எழுத உதவியாயிருக்கும் பொருட்டு தகுதியுடைய நபர்களின் பணியினை இலவசமாக அளித்தல்;

(உ) உடல் ஊனமுற்றோர் விரும்பினால் அவர்களது விடைத்தாள்களைத் தட்டச்சு செய்து கொடுக்க அவர்கள் அனுமதிக்கப்படலாம். கணினித் துறையில் அல்லது பொறியியல் பாடத்திற்குப் பதிலாக கலைப்பாடங்களை எடுத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்படவேண்டும்.

APPENDIX II.

[Vide answer to Starred Question No. 103 on page 147.]

குருடர், செவிடர், முடவர் ஆகிய உடல் ஊனமுற்ற மூன்று பிரிவினருக்கு சென்னை-35 உடல் ஊன முற்றோருக்கான சிறப்பு வேலைவாய்ப்பு வேலை வாய்ப்புக்களைத் தேடித்தருகிறது. இந்த அலுவலகம், அறிக்கை ஆண்டில் 78 குருடர், 71 செவிடர், 408 முடவர் ஆகிய 557 உடல் ஊனமுற்ற விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்துள்ளது (1970 ஏப்ரல் முதல் 1971 மார்ச் வரை).

உடலுணமுற்றவர்களில் வேலை செய்ய விழைபவர்களுக்கு ஆதாரம் தரும் வேலைகளைத் தேடித்தர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதற்கென தொழிலதிபர்களுக்குத் தகுந்த ஆலோசனைகள் கூறப்படுவதுடன், உடலுணமுற்றவர்களை வேலையில் எடுத்துக்கொள்ளுமாறும் அவர்கள் தூண்டப்படுகின்றனர். இவ்வலுவலகம் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கான பொருத்தமான வேலையில் அவர்களை அமர்த்தும் வகையில் அவர்களுக்குப் பொருத்தமான பணிகளைக் கண்டறிய தொழிற்சாலைகள், நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் தலைமை மேலாளர்களுடன் நேர்முகமாகப் பேச்சு நடத்துவதன் மூலம், அவர்களுடைய

[8rd March 1972]

ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் பொறுப்பிலுள்ள அதிகாரி 293 தொழிற்சாலைகள் அல்லது நிறுவனங்கள், அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றிற்குச் சென்று உடல் ஊனமுற்றோரை வேலையில் அமர்த்தும் தேவையைத் தொழில் அறிபர்களிடம் வலியுறுத்தினார். அறிக்கை ஆண்டின்போது உடல் ஊனமுற்றவர்கள் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டுள்ள பொது, தனியார் துறைகளில் உள்ள தொழிற்சாலைகள் அல்லது நிறுவனங்களின் பட்டியல் இணைப்புகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த அறிக்கை ஆண்டில் இந்த அலுவலகம் கலந்து பேசியுள்ள தொழிலதிபர்கள், கிடைத்த காலியிடங்கள், செய்யப்பட்ட நியமனங்கள், அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் ஆகியவற்றின் புள்ளி விவர மதிப்பீடு இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	குருடர்.	செவிடர்.	முடவர்.	மொத்தம்
1. செய்யப்பட்ட பதிவுகள் ..	78	71	408	557
2. அனுப்பிய விண்ணப்பங்கள் ..	47	53	1,499	1,599
3. செய்யப்பட்ட நியமனங்கள்	3	11	152	166

இந்த அறிக்கை ஆண்டில் பொறுப்பிலுள்ள 63 பொதுத்துறை நிறுவனங்களையும், 230 தனியார் துறை நிறுவனங்களையும் தொடர்பு கொண்டுள்ளார். இத் தொடர்புகள் விளைவாக குருடருக்கு 3, செவிடருக்கு 11, முடவருக்கு 18, ஆக 32 காலியிடங்களை நிரப்ப விண்ணப்பதாரர்கள் தேவையாக உள்ளதென்று ஆக 32 காலியிடங்களை 1970-71-ஆம் ஆண்டில் குருடர்கள் 3, செவிடர் 11, முடவர் 152 ஆக மொத்தம் 166 பேர் வேலையில் நியமிக்கப்பட்டனர்.

பலலகையான வேலைகளுக்குத் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிற உடல் ஊனமுற்றோரின் தகுதியைத் தனித்தனியாக நிர்ணயிக்க, வல்லுநர்களைக் கொண்ட ஒரு சிறப்பு மருத்துவ வாரியம் இந்த அலுவலகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அறிக்கை ஆண்டில் இந்தச் சிறப்பு மருத்துவ வாரியம் நான்கு முறை சந்தித்து 18 நேர்வுகளை ஆய்வு செய்தது.

தமிழ்நாட்டு அரசால் அண்மையில் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ள இந்த அலுவலகத்தின் செயல்கள் குறித்து ஆலோசனை கூறவும், உதவவும் ஆலோசனைக் குழு ஒன்றும் இந்த அலுவலகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

உடல் ஊனமுற்றோரை அதிக அளவில் வேலையில் அமர்த்தியுள்ள சிறந்த தொழிலதிபர்களையும் குருடர், செவிடர், முடவர் ஆகிய பிரிவுகளில் உள்ள சிறந்த திறமை வாய்ந்த தொழிலாளர்களையும் தேசியப் பரிசுக்களை அளிக்கப்படுவதெற்கெனக் கருதிப்பார்க்க வேண்டுமென்று பரிந்துரைத்து செயற்குறிப்புகள் இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டன. இக் காரியத்திற்காக அரசால் அமைக்கப்பட்ட சிறப்புக் குழுவின் மூலம் பரிசுக்குரியவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

[3rd March 1972]

இவ்வறிக்கையாண்டில் செய்யப்பட்டுள்ள சிறப்புப் பணிகளின் சிறந்த க. துகள் பின்வருமாறு :-

1970-ம் ஆண்டில், உடலுணமுற்றோர்களை வேலைகளில் அமர்த்துவதில் சிறப்புச் செயலாக்கத் திட்டமொன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. வேலைக்கு ஏற்ற உடலுணமுற்ற விண்ணப்பதாரர்கள், இருப்பதை தொழிலதிபர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரும் நோக்கத்துடனும், அவர்களுடைய நிறுவனங்களில் அந்த உடலுணமுற்றோருக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் நோக்கத்துடனும் துறை அதிகாரிகள் மாநிலம் முழுவதிலும் தனியார், பொதுத்துறை தொழிலதிபர்களுடன் தொடர்பு கொண்டனர். அதன் விளைவாக குருடர் 2 பேர், செவிடர் ஒருவர், முடவர் 29, ஆக 32 பேர் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டனர்.

1971-ம் ஆண்டில் உடலுணமுற்றோர் குறித்த உலக தினம் கொண்டாடியது மற்றொரு கூறாகும். அந்த விழா வாரத்தின் போது பொதுமக்களிடையே இவர்கள் குறித்து சிறந்த பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. 1971 மார்ச் திங்கள் 21-ஆம் நாளன்று நடந்த பொதுக்கூட்டத்துடன், உடலுணமுற்றோருக்கான விளையாட்டுப் போட்டிகள், பாட்டுப் போட்டிகள், மற்றும் பொது நிகழ்ச்சிகள் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளுடன் இந்த ஆண்டு ஐந்து மாவட்டங்கள் இந்த 'உலக தின விழாவை' கொண்டாடியுள்ளன. 1971 மார்ச் 15-ஆம் நாள் முதல் 21-ஆம் நாள் வரையிலுள்ள ஒரு வாரத்தில், இம்மாதிரியான உடலுண முற்றோருக்கான விளையாட்டுப் போட்டிகள், திரைப்படக் காட்சிகள், பலவகையான பொழுது போக்குகள், பாட்டுப் போட்டி, பொதுக் கூட்டம் ஆகியவை நடந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பாலர் அங்கத்தில் மார்ச் திங்கள் 21-ஆம் நாளன்று (ஞாயிற்றுக்கிழமை) 'சமுதாயமும் உடலுண முற்றோரும்' என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கு ஒன்றும் நடத்தப்பட்டது. ஊனமுற்றோரின் புது வாழ்வு தொடர்பான முக்கியமான நபர்கள் இக்கருத்தரங்கில் கலந்துகொண்டு அறிக்கைகளையும் கொடுத்துள்ளனர்.

குருடர், செவிடர், முடவர் ஆகிய உடலுணமுற்றோர், மனவளர்ச்சிக் குன்றியவர்கள், தொழுநோய்த் தீர்க்கப்பட்டவர்கள் ஆகிய வகையிலுள்ள சிறந்த பணியாளர்களுக்கும், இவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள தொழிலதிபர்களுக்கும் தமிழ்நாட்டு அரசால் மாநிலப் பரிசுகளும், திருமதி கமலா வி. நிம்புகார், தலைமைச் செயலாளர், இந்திய ஊனமுற்றோர் புதுவாழ்வுச் சங்கம், I.S.R.H. பம்பாய், என்பவரிடமிருந்து திரிபுகார் பொதுப்புக் கழகப் பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டன.

உடல் ஊனமுற்றோருக்கு உதவி அளிப்பதில் ஒத்துழைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வற்புறுத்தி வேலைவாய்ப்பு பயிற்சித் துறை இயக்குநர் தமிழ்நாட்டிலுள்ள முதன்மைத் தொழிலதிபர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தது.

[3rd March 1972]

கடிதங்களை அனுப்பினார். இந்த வேண்டுகோளுக்கு ஆதரவு தெரிவித்த தொழிலதிபர்களின் தேவைகளுக்கேற்ப ஆட்களைத் தெரிந்தெடுத்து அனுப்புவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. எத்தனை உடல் ஊனமுற்ற விண்ணப்பதாரர்களை வேலையில் அமர்த்த இயலுமோ அத்தனை நபர்களை பணியில் அமர்த்துவதற்கு எல்லா முயற்சிகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இணைப்பு— A

உடலுணமுற்றோரை வேலையில் அமர்த்தியுள்ள நிறுவனங்களின் பட்டியல்.

1. மேலாளர், இந்தியன் ஆக்ஸிஜன் லிமிடெட், தொழிற் பேட்டை, அம்பத்தூர், சென்னை-58.
2. காரிசன் பொறியாளர், காரிசன் பொறியாளர் அலுவலகம், பாதுகாப்பு அமைச்சகம், சென்னை-9.
3. அச்சுத்துறை துணை இயக்குநர், அரசு அச்சகம், சென்னை-1.
4. வட்டார இயக்குநர், அனைத்திந்திய வானொலி நிலையம், சென்னை-4.
5. திருவாளர் சதான் பாடல்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், இண்டி, சென்னை-32.
6. தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்து, போக்குவரத்து இல்லம், சென்னை-2.
7. பணித்திட்ட இயக்குநர், செயற்கை உறுப்பு நிலையம், அரசுப் பொது மருத்துவமனை, சென்னை-3.
8. அட்கோ, இந்தியன் லிமிடெட், நந்தம்பாக்கம், சென்னை-16.
9. திருவாளர்கள், ரேன் பிரேக் லைனிங்ஸ் லிமிடெட், அம்பத்தூர் தொழிற் பேட்டை, சென்னை-53.
10. வருமானவரி ஆணையாளர், சென்னை.
11. செயின்ட் லூயிஸ் நிறுவனம், சென்னை.
12. தமிழ்நாடு போக்குவரத்துத் துறை, சென்னை-2.
13. திருவாளர்கள் பி. & சி. மில்ஸ்.
14. திருவாளர்கள் கார்ட் தொழில்கள்.
15. திருவாளர்கள் எஞ்சினியரிங் எக்ஸ்ப்ளெண்ட்ஸ் ஒர்க்ஸ், தொழிற் பேட்டை, அம்பத்தூர்.

[3rd March 1972]

APPENDIX III.

[Vide answer to Starred Question No. 110 on page 149.]

The Fruit Proceeding Unit of the North Arcot District Co-operative Supply and Marketing Society is capable of processing both tomato and mango. During 1970-71 when regular production was taken up the unit crushed 384 tonnes of tomatoes manufacturing 53 tonnes of tomato concentrates and 7.969 tonnes of tomato juice. The total production came to Rs. 2.44 lakhs. During the year this unit applied to the Defence Department for enlisting it as one of the approved contractors for the supply of fruit products to the Defence Services and the same has been recommended to the Army purchase organisation, New Delhi by the State Government. All the conditions imposed by them have been fulfilled and the hygienic inspection was also conducted on 16th December 1971. It has been enlisted as a Supplier of fruit products to the Indian Air Lines Corporation, Meenambakkam. It also negotiated with various firms such as Messrs. Spencer and Co. and Messrs. Owellpen and Co., TOMCO, etc., for distributorship of its products throughout South India.

During 1971-72, it produced 41.051 tonnes of mango and tomato products to the value of Rs. 1.26 lakhs and marketed 90.703 tonnes (inclusive of the carry over stock) to the value of Rs. 1.85 lakhs. This includes export of 80 metric tonnes of mango juice to the value of Rs. 1.46 lakhs to the U.S.S.R. through the State Trading Corporation, New Delhi, during August 1971. It had an enquiry for the supply of 2,300 cases (70 tonnes) of peeled tomatoes from France through the State Trading Corporation in July 1971 and the matter is under correspondence. It also sent samples of its mango products to the Middle East and European countries and hopes to strike a deal, if prices and samples are accepted by them. Locally it has distributed its products to all Co-operative Super Markets and other private merchants throughout South India to the value of Rs. 42,483.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, the 4th March 1972

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Forensic Science Laboratory

* 76 @ Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to open Forensic Science Laboratories in every District; and

(b) if so, the details thereof?

குற்றவியல் மருத்துவ ஆய்வகம்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாவட்டம் ஒவ்வொன்றிலும் குற்றவியல் மருத்துவ ஆய்வகம் ஒன்றைத் தொடங்கும் செயற்குறிப்பு, ஏதும் அரசிடம் உண்டா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தமிழ் நாட்டில் ஒவ்வொரு காவல் மாவட்டத்துக்கும் இயல் ஊர்தி ஆய்வுக்கூடமாக “மோபைல் லேபரட்டரி” பயன்படுத்துவதாக என்று கம்பியில்லாத தந்திச் சாதனங்கள் உள்ள வண்டி ஒன்று (பிக் அப் வான்) வாங்குவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கி வண்டிகள் வாங்கப்பட்டு அந்தந்த மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டு விட்டன.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: குற்ற இயல் மருத்துவக் கல்வி எம்.எஸ்.வி. பட்டம் பெற்றவர்கள் இந்த ஆய்வகங்களில் எவ்வளவு பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள்? அப்படிப் பட்டம் பெற்றவர்கள் பலர் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களை இத்துறையில் வேலைக்கு அமர்த்தும் திட்டம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இது பற்றித் தனிக் கேள்வி போட்டால் பதிலளிக்க இயலும்.

* Postponed from the list of questions for 1st February 1972.

[4th March 1972]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, திருடர்கள் போன்ற குற்றவாளிகளுடைய கைப் பெருவிரல் மற்ற விரல்களின் ரேகைகளைக் கொண்டு ஆராய்வதற்காக கம்ப்யூட்டர் ஒன்று வைக்கலாம் என்ற ஆலோசனை இருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் எங்கே அது நிறுவப்படும் என்றும் அந்த கம்ப்யூட்டர் வாங்கப்பட்டு விட்டதா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதுபற்றி யோசனை ஒன்று இருக்கிறது. ஆனால் அதன் தொடர்ச்சியாக மற்ற பணிகள் எதுவும் இப்போது நடைபெறவில்லை.

State Guest Houses

* 77 @ Q.—THIRU V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the recommendations of the Estimates Committee on the condition of the State Guest Houses in this State; and

(b) if so, the action taken thereon?

அரசு விருந்தினர் இல்லங்கள்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் உள்ள அரசு விருந்தினர் இல்லத்தின் நிலைமை பற்றி மதிப்பீட்டுக் குழு பரிவுரைகள் செய்துள்ளதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், இது குறித்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) மதிப்பீட்டுக் குழுவின் பரிந்துரைகள் அரசால் பெறப்பட்டு அவை ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசு விருந்தினர் இல்லங்களின் நிலைமையைத் திருத்தி அமைப்பதற்காக மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கைப்பட்ட முக்கியமான பரிந்துரைகள் எவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்த இல்லங்களில் இன்றும் அதிகமான அறைகள் கட்ட வேண்டும் என்பது, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கங்குவதற்கு முதலிடம் தரப்பட வேண்டும் என்பது, தங்குவோரின் விரு

* Postponed from the list of questions for 1st February 1972.

[4th March 1972]

தினாளுக்குச் சலுகைக் கட்டணம் தேவை என்பது, இப்போதுள்ள வாடகை, உணவுக் கட்டணங்களை ஓரளவு உயர்த்தலாம் என்பது, மாளிகையிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களுக்கும் விவரமான பட்டியல் வைக்க வேண்டும் என்பது, சலவைச் சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது, உதவிப் பிரதிநிதியினுடைய பெயர் தக்கவாறு மாற்றப்பட்டு அவருக்கு சம்பள விகிதம் உயர்த்தப்படவேண்டுமென்பது, மாளிகையைப் புதுப்பிக்கவும் பராமரிக்கவும் உள்ள பணிகளை மாநில பொதுப் பணி துறையினர் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்பது, இப்படிப்பட்ட பல பரிந்துரைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

Tamil Nadu Raffle Tickets

* 78 @ Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Maharashtra Government have banned the sale of Tamil Nadu Raffle Tickets in Maharashtra; and

(b) if so, whether there is any proposal to ban the sale of Maharashtra Raffle Tickets in Tamil Nadu?

தமிழ்நாடு அரசு பரிசுச்சீட்டுகள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மராட்டி மாநில அரசு தமிழ்நாடு அரசு பரிசுச் சீட்டு மகாராட்டிர மாநிலத்தில் விற்பனை செய்வதைத் தடை செய்துள்ளது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், தமிழ் நாட்டில், மராட்டி மாநில அரசுப் பரிசுச் சீட்டுக்கள் விற்பனை செய்யப்படுவதைத் தடை செய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) மராட்டி மாநிலப் பரிசுச் சீட்டுக்கள் தமிழ் நாட்டில் விற்பனை செய்வதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது. ஆனால் நமது மாநில பரிசுச் சீட்டு ஏஜென்டு ஒருவர் உயர்நீதி மன்றத்தில் தாக்கல் செய்த 'ரிட்' மனுவின் காரணமாக அரசு விதித்துள்ள தடை தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

* Postponed from the list of questions for 1st February 1972.

[4th March 1972]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : வெளி மாநிலத்திலிருந்து கொண்டு வரப்படுகின்ற பரிசுச் சீட்டுக்களை விற்கக் கூடாது என்ற அரசாணை நவம்பர் எட்டாம் தேதி போடப்பட்டது. அப்படி ஆணை பிறப்பித்து இருப்பது நாட்களுக்குப் பிறகு, பறிமுதல் செய்த பரிசுச் சீட்டுக்களைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் நிலைமை எப்படி உண்டாயிற்று?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : முன்கூட்டி அந்த வியாபாரிகளுக்கு எல்லாம் நோட்டீஸ் பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பின் அடிப்படையில் அடுத்தபடியாக ஒரு தாக்கீது அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 'ரெஸிப்ரோகல் அரேன்ஜ்மெண்ட்' என்ற முறையில், வெளி மாநிலப் பரிசுச் சீட்டுகளை இங்கேயும் நம் மாநிலப் பரிசுச் சீட்டுகளை அங்கேயும் விற்கும்போது வெளி மாநிலப் பரிசுச் சீட்டுக்களை இங்கே விற்பனை செய்வதைத் தடை செய்யக் கூடாது என்று கோர்ட் சொல்லிற்று? அந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்படும் என்று அரசுக்கு எப்படித் தெரியாமல் போயிற்று?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மற்ற மாநிலங்களோடு அப்படி ஒரு ஒப்பந்தம் இருந்தது. நம் பரிசுச் சீட்டுக்களை விற்பனை செய்யக் கூடாது என்று மராட்டிய மாநிலம் தடை செய்தது. அதனால் அந்த மாநிலத்தின் பரிசுச் சீட்டுக்களை விற்பனை செய்ய வேண்டாம் என்று தடுத்தோம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : கோர்ட்டின் தீர்ப்புப்படி, இப்போது மராத்திய மாநிலப் பரிசுச் சீட்டுக்கள் இங்கே விற்கப்படுகின்றன. அதே நேரத்தில் நமது பரிசுச் சீட்டுக்கள் மராத்திய மாநிலத்தில் தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே எவ்வளவு காலம் மராத்தியப் பரிசுச் சீட்டுக்களின் விற்பனையை அனுமதிக்கிறோமோ அந்தக் காலம் வரை நம் மாநிலப் பரிசுச் சீட்டுக்களின் விற்பனையை அங்கே அனுமதிக்கும்படியாக ஏதாவது ரெசிப்ரோக்கல் அரேன்ஜ்மெண்ட் ஏற்பட அரசால் வழி செய்ய முடியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நம்முடைய மாநிலத்தின் மீது மிகுந்த அக்கறை கொண்ட விற்பனையாளர் ஒருவர்—திரு. ராம்பிரசாத் ஜெயின் என்பவர்—ரிட் போட்டு அப்படிப்பட்ட ஸ்டே—யை வாங்கியிருக்கிறார். அதைப் போல் யாவாவது ஒருவர் அங்கே ஸ்டே வாங்கினால்தான் முடியும்.

திரு. சா. கணேசன் : இந்த மாதிரியான விவகாரங்கள் வராமல் இருப்பதற்கு, பரிசுச் சீட்டுக்கு பணம் என்பதை மாற்றி அந்த மாநிலம் எவ்வளவு

[4th March 1972]

பரிசுச் சீட்டு எடுத்துக்கொள்கிறதோ அவ்வளவு பரிசுச் சீட்டுக்கு இங்கேயும் அனுமதி கொடுப்பது என்ற முறையில், பண்டமாற்று போல், பரிசுச்சீட்டு மாற்று முறையை ஏற்படுத்த ஏதாவது தடை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எல்லா மாநிலங்களிலும், பரிசுத் தொகை ஒன்றாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தால், அதைப் பற்றி யோசிக்கலாம். சில மாநிலங்களில் பத்து லட்ச ரூபாய், சில மாநிலங்களில் 5 லட்ச ரூபாய் என்று பரிசுத் தொகை இருக்கிற காரணத்தால், அது இயலாத காரியம்.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, நமது தமிழ் நாட்டில் பிற மாநிலப் பரிசுச் சீட்டுகள் தடைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் அந்த மாநிலங்களில் பரிசுத் தொகையை மிகுதிப் படுத்தியிருக்கிறார்களா? நம் அரசின் வருமானம் அதனால் குறைந்திருக்கிறதா? அப்படி குறைந்திருந்தால் அதை அதிகப்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பொதுவாக, எல்லா மாநிலங்களிலும் பரிசுச் சீட்டு வருமானம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது.

* 79 @ Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a second prize bearing Raffle Ticket No. HB 020138 drawn on 6th May 1971 has not yet been paid; and

(b) if so, the reasons therefor?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

6—5—1971 ஆம் நாள் நடந்த குலுக்கலில், இரண்டாம் பரிசு பெற்ற HP 020138-ஆம் எண்ணுள்ள பரிசுச் சீட்டிற்கு இன்னும் தொகை கொடுக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(அ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பரிசுச் சீட்டு 6—5—1971-ஆம் தேதியக் குலுக்கலைச் சேர்ந்தது. அதை அவர்கள் வங்கியில் 11—5—1971-ல் காட்டினார்கள். நான் கேள்வி போட்டு ஒரு மாதத்திற்குப்

Postponed from the list of questions for 1st February 1972.

[4th March 1972]

பிறகு 4 மாதங்கள் கழித்து, பரிசுத் தொகையை கொடுத்திருக்கிறார்கள், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பல கடிதங்கள் எழுதியும், தந்தி அடித்தும், அவர்களுக்கு எந்த பதிலும், வரவில்லை. ஒரு பரிசுச் சீட்டுக்கான பரிசுத் தொகை அளிப்பதில் 4, 5 மாதங்கள் தாமதம் ஏற்பட வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்படுகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒரு பரிசுச் சீட்டில் சந்தேகம் ஏற்பட்டு விட்டபிறகு, உடனடியாக அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் அதன் தொடர்பாகப் பல பிரச்சனைகள் எழக்கூடும். அதனால் சந்தேகம் வந்த பிறகு கடைசி வரை நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து பார்த்து பிறகுதான் அளிக்கப்படுகிறது. விரைவாக முடிவெடுத்தால் தான் நல்லது என்று செய் தால் சங்கடங்கள் ஏற்படலாம். இதிலே அவசரத்தால் கேடு நிகழ்ந்துவிடக் கூடாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, இந்தச் சீட்டு மீது என்ன சந்தேகம் ஏற்பட்டது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவர்கள் கொண்டு வந்த பரிசுச் சீட்டின் நிறம் கொஞ்சம் மாறுபாடாக இருந்தது. அப்படி நிறம் மாறுபாடாக இருக்கவே, அது உடனே அரசு எழுதுபொருள் அரசுத்துறை இயக்குநருக்கு அனுப்பப்பட்டது. அவர்கள் பரிசோதனை செய்த பிறகு நிறம் மாறுபாடு அல்ல, பழசாக ஆக்கிவிட்டார்கள் என்ற காரணத்தால் ஏற்பட்ட மாற்றமே தவிர, போலித்தனம் எதுவும் இல்லை என்று, உறுதியாகச் சொன்ன பிறகு, அவர்களுக்கான பரிசுத் தொகை 10,000 ரூபாயும் வழங்கப்பட்டுவிட்டது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பரிசுச் சீட்டுக் களிலே கொடுக்கப்படுகிற எண்கள் 4, 5 மாதங்கள் கழித்து மறைந்து போவதாகச் சொல்கிறார்களே, இது அரசின் கவனத்திற்கு வந்ததா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மறைவதில்லை—அவர்கள் பரிசைப் பெற்றுவிட்டால் கிழிந்துகூடப் போகிறது.

Ethyl Alcohol.

* 80. @ Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a number of Pharmaceutical factories in the State are unable to maintain production due to non-availability of Ethyl Alcohol in sufficient quantity; and

* Postponed from the list of questions for 1st February 1972.

4th March 1972]

(b) if so, the action proposed to be taken by the Government in the matter?

சுதில் ஆல்கஹால்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) போதுமான அளவு 'சுதில் ஆல்கஹால்' கிடைக்காத காரணத் தால் இம்மாநிலத்திலுள்ள மருந்து தயாரிக்கும் பல தொழிற்சாலைகள் வேண்டிய அளவில் மருந்து உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், இது குறித்து அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) & (இ) இல்லை. 1970-71 ஆம் ஆண்டில் மருந்து தயாரிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு, 3 லட்சம் லிட்டர்களுக்கு சற்றுக் குறைவாக வழங்கப்பட்டது. 1—4—1971 முதல் 28—2—1972 வரையுள்ள கால அளவில் தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட 2.3 லட்சம் லிட்டர்கள் சாராயம் அவற்றிற்கு வழங்கப்பட்டது. மருந்து தயாரிக்கும் நிறுவனங் களுக்கு அவ்வப்பொழுது ஏற்படும் தேவைகளுக்கு ஏற்ப, தூய்மைப் படுத்தப்பட்ட சாராயம் கிடைப்பதற்கு மேலும் ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்படும்.

Virudhunagar Municipality

* 118. Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received any allegations of corruption against the staff of Virudhunagar Municipality; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon?

விருதுநகர் நகராட்சி.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) விருதுநகர் நகராட்சியில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் மீது லஞ்சப் புகார் ஏதேனும் அரசாங்கத்திற்கு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது பற்றி அரசாங்கம் எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

[4th March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, விருதுநகர் நகராட்சி ஆணையர் பயிற்சி விஸ்தரிப்புக்காக ஏறக்குறைய இருபது பேர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதாகச் சொல்லி ஆள் ஒன்றுக்கு ரூ. 500 வசூல் செய்ததாகவும் அதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டுமென்று 10 கவுன்சிலர்கள் மனு அனுப்பியதாகவும் தெரிகிறது. அரசுக்கு இது தெரியுமா? அதைப்போல் அங்கே உள்ள ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர் பத்து ஆண்டுகளாக அங்கே இருந்து கொண்டு ஏராளமாக லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார் என்ற குற்றச்சாட்டு இந்த அரசுக்குத் தெரியுமா?

மிஸ்டர் சேர்மன் : கேள்வி 'ஷார்ட்' ஆக இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, விருதுநகர் நகரமன்ற ஊழியர்கள் மீது லஞ்சப் புகார் எதுவும் அரசுக்கோ நகராட்சித்துறை இயக்குநருக்கோ ஆணையருக்கோ வந்ததாகத் தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட புகார் வந்ததாக அவர்கள் யாரும் கூறவில்லை. ஆனால் ஆணையர் அவர்களுக்கு வேறுவிதமான அளவில் நகராட்சியில் பணிபுரியும் உயர்நிலை எழுத்தர் ஒருவர் விருதுநகர் கூட்டுறவுச் சங்கத்துக்குச் சொந்தமான ரூ. 15,000-ஐக் கையாடல் செய்தார் என்ற குற்றச்சாட்டு வந்திருக்கிறது. லஞ்சம் என்பது வேறு, கையாடல் என்பது வேறு. இந்தக் கையாடல் குற்றச்சாட்டு பற்றி வந்திருக்கிற புகார் இப்போது ஆணையருக்கு மாற்றப்பட்டு ஆணையரால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது குறித்து துணைப் பதிவாளரிடமிருந்து முழு விவரங்கள் கேட்டிருக்கிறோம். விவரங்கள் வந்தபிறகு அது பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். லஞ்சக் குற்றச்சாட்டு எதுவும் அரசுக்கோ இயக்குநருக்கோ ஆணையருக்கோ இதுவரை வரவில்லை.

College of Karnataka Music, Madras.

* 119. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) the details of the syllabus for the Bharathanatyam Courses in the College of Karnataka Music, Madras;

(b) the basis on which the syllabus was prepared; and

(c) the persons who prepared them?

[4th March 1972]

கர்நாடக இசைக் கல்லூரி, சென்னை.

திரு. வி. சண்முகம் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) சென்னையிலுள்ள கர்நாடக இசைக் கல்லூரியில் பரத நாட்டிய வகுப்புகளுக்கான பாடத் திட்ட விவரங்கள் யாவை?

(இ) அந்தப் பாடத்திட்டங்கள் எந்த அடிப்படையில் வகுக்கப்படுகின்றன?

(உ) அவற்றை யார் யார் வகுக்கின்றனர்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) பரதநாட்டிய தொழில் நுட்பத்தேர்வுக்கான (உயர்நிலை) பாடத்திட்டத்தையே கர்நாடக இசைக் கல்லூரியில் ஆரம்பிக்க இருக்கும் பரதநாட்டிய வகுப்பிற்கு வைத்துக் கொள்ள அரசு அனுமதித்துள்ளது.

(உ) பரதநாட்டியத்தில் தொழில் நுட்பத் தேர்வுக்கான (உயர்நிலை) பாடத்திட்டத்தை 1951-ம் ஆண்டு கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்கள் அடங்கிய வல்லுனர்குழு தயாரித்தது :—

1. திரு. பி. சாம்பமுர்த்தி பி.ஏ., பி.எஸ்., தலைவர்—உறுப்பினர்.

2. திருமதி ருக்மணி தேவி, கலாஷேத்ரா, அடையாறு. சென்னை—உறுப்பினர்.

3. திருமதி கே. லலிதா, முதல்வர், சரஸ்வதி கான நிலையம், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை—உறுப்பினர்.

4. திரு. ஆர். ரஞ்சன், பி.ஏ., 49, கத்திட்ரல் சாலை, சென்னை—உறுப்பினர்.

5. திரு. கோபிநாத், நடன நிகேதனம், ராயப்பேட்டை, சென்னை—உறுப்பினர்.

6. திரு. காமுனி குமார் சின்னா, நடன ஆசிரியர், வித்யோதயா பெண்கள் பள்ளி, தி. நகர்—உறுப்பினர்.

7. திரு. பந்தநல்லூர் சொக்கலிங்கம் பிள்ளை, - நடன ஆசிரியர்—உறுப்பினர்.

8. திரு. கிருட்டின ஐயர், அட்வகேட், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை—உறுப்பினர்.

9. திரு. என். லட்சுமணன், நடன இயக்குநர், தாகூர் அக்காமி, கோழம்புத்தூர்—உறுப்பினர்.

[4th March 1977]

* 120. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether Bharathanatyam Courses are to be started in the College of Karnataka Music, Madras; and

(b) if so, the details thereof?

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) சென்னையிலுள்ள கர்நாடக இசைக் கல்லூரியில் பரத நாட்டிய வகுப்புகள் நடத்தப்படவிருக்கின்றனவா?

(இ) ஆமெனில், விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) ஆம், சென்னையில் உள்ள கர்நாடக இசைக்கல்லூரியில் 1971-72 முதல் புதிதாக பரதநாட்டியத்தில் நாட்டிய விசாரதா பட்டச்சான்றிதழ் பெறக்கூடிய மூன்று வருட கால பரதநாட்டிய வகுப்பை ஆரம்பிக்க அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இவ் வகுப்பை நடத்துவதற்கு திரு. கே. என். பக்கிரிசாமிபிள்ளை அவர்களை நான் ஆசிரியராக அரசு நியமித்துள்ளது. பரத நாட்டிய வகுப்பிற்கு பரத நாட்டியத்தில் தொழில் துட்பத்தேர்வுக்கான (உயர்நிலை) பாடத்திட்டத்தையே கர்நாடக இசைக் கல்லூரியில் ஆரம்பிக்க விருக்கும் பரதநாட்டிய வகுப்பிற்கும் வைத்துக்கொள்ளலாபென்ற கல்லூரித் தலைவரின் கருத்துக்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

Hindi, Sanskrit pandits.

* 121. Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) the number of fully qualified Pandits formerly teaching Hindi/Sanskrit in aided High Schools who have been transferred as teachers in Elementary Schools in the Ramanathapuram Panchayat Union, consequent on the two-language policy of the Government;

(b) whether such Pandits are granted revised scales of pay with effect from 2nd October 1970 as per the recommendations of the Second Pay Commission; and

(c) if not, the reasons therefor?

4th March 1972]

இந்தி, வடமொழி பண்டிதர்கள்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) அரசின் இரு மொழிக் கொள்கை காரணமாக, அரசு மானிய உதவி பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் முன்னர், இந்தி, வடமொழியினைக் கற்பித்து வந்து தற்போது இராமநாதபுரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ள தகுதி பெற்ற பண்டிதர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

(இ) இரண்டாவது சம்பள ஆணைக்குமுன் பரிவுரைகையொட்டி அந்தப் பண்டிதர்களுக்கு 2-10-1970-வருந்து திருத்தியமைக்கப்பட்ட சம்பள விதங்கள் வழங்கப்படுகின்றனவா?

(உ) இல்லையெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஒன்று.

(இ) ஆம்.

(உ) இவ்வினா எழவில்லை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவர் அவர்களே, இந்தி பண்டிதர்களுக்கு எந்தத் தேதியன்று புதுச் சம்பள விதிதம் கொடுக்கப்பட்டது, அதை அளிப்பதில் மிகவும் காலதாமதம் இருந்ததா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: கல்வித் துறையின் 6-4-1968 நாளிட்ட அரசுக் கட்டளைக்கிணங்க இராமநாதபுரம் ராஜா உயர்நிலைப் பள்ளி இந்திப் பண்டிதராக இருந்த ஒருவர் திரு ஜெயராமன் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் துவக்கப் பள்ளி ஆசிரியராக எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டு ரூபாய் 275-10-450 என்ற மாற்றியமைக்கப்பட்ட சம்பள விதித்தில் ரூபாய் 325 சம்பளத்தில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்.

Rural Employment Scheme

* 122 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) the provision allotted to Tamil Nadu Government by the Central Government under the Rural Employment Scheme;

(b) the amount received by the Tamil Nadu Government from the surplus funds of the above scheme towards allotment for the densely populated States;

[4th March 1972]

(c) whether the scheme is implemented in all the districts of Tamil Nadu; the names of the blocks in which the above scheme is implemented;

(d) the number of persons employed in each block; the name of employment and the amount of salary;

(e) whether persons belonging to the families having no adult earning members alone are employed; and

(f) the modus operandi of the implementation of the scheme in rural areas?

கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) மத்திய சர்க்கார் கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாடு அரசு பெற்றுள்ள ஒதுக்க நிதி எவ்வளவு?

(இ) மேற்படி திட்டத்தின் உபரி நிதியிலிருந்து ஜன நெருக்கமுள்ள மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்த வகையில் தமிழக அரசுக்கு ஒதுக்கியதன் மூலம் பெற்ற தொகை எவ்வளவு?

(உ) இந்தத் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் எல்லா மாவட்டங்களிலும், அமுலாக்கப்படுகிறதா? அமுலாகும் வட்டாரங்கள் எவை எவை?

(எ) ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் வேலை வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் எத்தனை பேர்? என்ன வேலை? ஊதியம் எவ்வளவு?

(ஒ) வேலை வாய்ப்புள்ள வயது வந்தவர்கள் இல்லாத குடும்பங்களில் உள்ளவர்களுக்கே வாய்ப்பு தரப்பட்டிருக்கிறதா?

(ஔ) இந்தத் திட்டம் கிராமப்புறங்களில் எப்படி, எதன் மூலம் அமுல் நடத்தப்படுகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ரூ. 162.50 லட்சம்.

(இ) ரூ. 103.00 லட்சம்.

(உ) தமிழ்நாட்டில் உள்ள மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகின்ற வட்டாரங்களின் பட்டியல் @ ஒன்று அவை மூன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(எ) இத்திட்டத்தின்கீழ் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 100 பேர்கள் பணியிலமர்த்தப்பட்டுள்ளார்கள். சாலைப்பணிகள், சிறுபாசனம், மண்வளப் பாதுகாப்பு, காடு வளர்த்தல் ஆகிய பணிகள் நடைபெறுகின்றன. ஊழியர்

[4th March 1972]

ஒருவருக்கு மாதத்தில் 25 நாட்களுக்கு உயர்ந்த அளவு ரூ. 100 வரையில் அந்தப் பகுதிகளில் நிலவிவரும் சம்பள விதங்களின் அட்டவணைப்படி சம்பளங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த ஊதிய வீதத்தில் ஊதியம் கொடுப்பதற்கு தொழிலாளர்கள் இதற்குப் பொருத்தமான அளவிற்கு உழைத்திருக்க வேண்டும்.

(ஓ) முறையான பணியில் ஒருவர்கூட இல்லாத குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதில் முன்னுரிமை அளிக்கப்படவேண்டும் என்பது வேலைவாய்ப்பளிப்பதற்கான நிபந்தனைகளில் ஒன்று.

(ஔ) ஊராட்சி ஒன்றியக்குழுக்களின் நிர்வாக அதிகாரி என்ற முறையில் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்களால் இப்பணிகள் துறை அளவில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

Hindi Pandits

* 123 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Hindi Pandits posted to Panchayat Union Elementary Schools in Sirkali Taluk, Thanjavur District have not been given the benefit of the revised scale of pay; and

(b) if so, the reasons therefor?

இந்தி பண்டிதர்கள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், சர்க்காழி வட்டத்திலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள இந்தி பண்டிதர்களுக்கு, புதிய சம்பள விதப்படி சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions 124 and 125 are postponed.

[4th March 1972]

Deputy Collectors

* 126 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI : Will the Hon. the Minister for Food and Devenue be pleased to state :

(a) whether the Government are aware of the plea of the North Arcot District Revenue Officials Association to stop the direct recruitment of Deputy Collectors;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the action taken thereon?

துணை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) துணை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை நேரடியாக நியமனம் செய்வதை நிறுத்துமாறு கேட்டுக்கொண்டு வட ஆற்காடு மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் சங்கம் முறையிடு செய்துள்ளதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(உ) அதன் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : வட ஆற்காடு மாவட்ட வருவாய் அலுவலர்கள் சங்கம் நேர்முகமாக துணை மாவட்ட அதிகாரிகளை நியமனம் செய்வதை நிறுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு 9-9-1971 அன்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுபற்றி அரசுக்கு முறையிடு ஏதும் அந்தச் சங்கத்தினிடமிருந்து வரவில்லை. பதனையில் இருக்கும் தமிழ்நாடு வருவாய் அலுவலர்கள் சங்கத்தின் மத்திய செயற்குழு 11-12-1971 அன்று சென்னையில் கூடி இம்மாதிரித் தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இந்த சங்கத் தலைவர் இதுபற்றி ஒரு முறையிடு கொடுத்திருக்கிறார்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, துணை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை நேரடியாக நியமனம் செய்யக்கூடிய பழக்கம் அதிகாரி வருவதாக ஒரு கருத்து இருக்கிறது. எவ்வளவு பேர்கள், இந்த ஆண்டில் அந்தப் பதவிகளுக்கு நேரடியாக நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள் என்ற செய்தியினை அறிவிக்க முடியுமா?

[4th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட முறைப்படிதான் அவர்கள் எடுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். Recruitment by transfer and direct recruitment. 1/3 of the total number of vacancies by direct recruitment.

அந்த முறையில் புதிய மாற்றம் ஏதாவும் இல்லை.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : இந்த அடிப்படையில் இந்த ஆண்டு எவ்வளவு பேர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : 9-ம் 2-ம் 11 பேர்கள்.

Thozhudur (Wellington) Reservoir

* 127 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state :

(a) the extent of the ayacut of Thozhudur (Wellington) Reservoir;

(b) the extent of lands of 28 villages newly included in the ayacuts as per the G.O. Ms. No. 1399, Revenue, dated 10th May 1971;

(c) the rate of land revenue and watercess already levied for the lands benefited by this reservoir; and

(d) the rate of land revenue and watercess levied for the lands newly included in the ayacut as per the said order?

தொழுதுர் (வில்லிங்டன்) நீர்த்தேக்கம்

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தொழுதுர் (வில்லிங்டன்) நீர்த்தேக்க (stockists) ஆயத்த கட்டு விலாசனம் எவ்வளவு?

(இ) 10-5-1971 தேதிய வருவாய்த் துறை அரசு ஆணை எம். ஓ. நெ. 1399-ல் கண்டவாறு புதிதாய் ஆயக்கட்டில் சேர்க்கப்பட்ட 28 கிராமங்களின் நிலப்பரப்பு எவ்வளவு?

(உ) இந்த நீர்த்தேக்கத் தண்ணீர் பாயும் நிலங்களுக்கு ஏற்கனவே உள்ள நிலவரி, தண்ணீர் வரி எவ்வளவு?

(ஈ) மேற்படி உத்தரவின்படி புதிதாய் ஆயக்கட்டில் சேர்த்துள்ள நிலங்களுக்கு, விதிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலவரி, தண்ணீர் வரி எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) சுமாராக 24,059 ஏக்கர்.

(இ) 10-5-1971 தேதிய வருவாய்த் துறை அரசு ஆணை பலவகை எண். 1399-ல் கண்ட இரண்டாவது வரைவு விளம்பரப்படி புதியதாக நிலப்பரப்பு ஒன்றும் ஆயக்கட்டில் சேர்க்கப்படவில்லை. ஏற்கனவே சேர்க்கப்

[4th March 1972]

பட்டிருந்த நஞ்சை நிலங்களுக்கான தீர்வையையும் ஆயக்கட்டில் உள்ள புஞ்சை நிலங்களுக்கான தண்ணீர் தீர்வையையும் உயர்த்த ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளது.

நிலவரி

(உ.) (1) புஞ்சை நிலம் ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 1-37 முதல் ரூ. 4-00 வரை. ஆனால் நிலவரி நீக்கக் கொள்கையில் காரணமாக, இவ்வரி வஜா செய்யப்படுகிறது.

(2) நஞ்சை நிலம் ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 6-69 முதல் ரூ. 13-25.

தண்ணீர் வரி.

1. புஞ்சை நிலம் ஏக்கர் 1 க்கு வரி—

முதற்போகம்	ரூ. 6-25
இரண்டாம் போகம்	ரூ. 3-13
இரு பசலிப் பயிர்	ரூ. 9-38

2. நஞ்சை நிலம்—

ஒரு போக நஞ்சையில் இரண்டாம் போகம் நீர்த்தேக்கத் தண்ணீர் உதவியால் சாகுபடி செய்தாலும் (அல்லது) இருபசலிப் பயிர் சாகுபடி செய்தாலும் அடிப்படைத் தீர்வையில் பாதி தண்ணீர் தீர்வையாக வசூலிக்கப் பட்டது.

(எ) புதிதாய் ஆயக்கட்டில் நிலங்கள் ஒன்றும் சேர்க்கப்படவில்லை. நீர்த் தேக்கத்தில் ஆயக்கட்டின்மீது இருக்கும் புஞ்சை நிலங்களுக்கு இந்த பசலியில் விதிக்கப்படவிருக்கும் நிலவரி விகிதம் கேள்வி (உ)க்கு எதிரே கொடுக்கப்பட்டிருப்பது போலவேதான். ஆனால் நஞ்சை நிலங்களுக்கு கீழ்க் கண்டவாறு நிலவரி விதிக்கப்படவிருக்கிறது.

ஒரு போக நஞ்சை ஏக்கர் 1-க்கு	ரூ. 15-00
இருபோக நஞ்சை ஏக்கர் 1-க்கு	ரூ. 22-50

விதிக்கப்பட்டிருக்கும் தண்ணீர் வரி
ஏக்கர் 1-க்கு

புஞ்சை நிலம்

முதல் போகம்	ரூ. 15-00
இரண்டாம் போகம்	ரூ. 7-50
மூன்றாம் போகம்	ரூ. 3-75
இரு பசலிப் பயிர்	ரூ. 22-50

[4th March 1972]

(2) நஞ்சை நிலம்

ஒரு போக நஞ்சையில் நீர்த்தேக்க தண்ணீரைக் கொண்டு இருபோகமும் சாகுபடி செய்யப்பட்டால் அடிப்படை தீர்வையில் பாதி பாதி. எனினும் அரசு ஆணை. 1339, வருவாய்த் துறை தேதி 10-5-1971-ல் பிறப்பித்துள்ள உயர்வு விகிதப்படி தண்ணீர் தீர்வையை ரயத்துக்களிடமிருந்து வசூலிப்பதை, இது சம்பந்தமான கோரிக்கைகளை பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கும்வரை உடனடியாக நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, அடிப்படைத் தீர்வை என்பது நிலத்தினுடைய தீர்வையா? அதில் பாதி தண்ணீர்த் தீர்வை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். உதாரணமாக பத்து ரூபாய் நிலத் தீர்வை என்று சொன்னால், தஞ்சைக்கு வரும்போது தண்ணீர்த் தீர்வையாக ரூ. 5 சேர்த்து 15 ரூபாயாக வசூலிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஒரு போகம் நஞ்சை தண்ணீரை எடுத்து இருபோகமாகச் சாகுபடி செய்யப்பட்டால், அடிப்படைத் தீர்வையில் பாதி கூடுதல், ட்ரைலேண்ட் அஸஸ்மெண்ட்-ஐ எடுத்துக்கொண்டுதான் வெட் லேண்டிக்குக் கணக்கு எடுக்கப்படுகிறது.

Temporary Settlement Inspectors and Clerks

* 128 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state:

(a) the number of temporary Settlement Inspectors and Clerks who have put in more than five years of service working under the Settlement Officer, Thanjavur; and

(b) the reasons for the delay in their regular absorption?

தற்காலிக நிலவரி ஏற்பாட்டு ஆய்வாளர்கள், எழுத்தர்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) தஞ்சாவூர், நிலவரி ஏற்பாட்டு அதிகாரியின் கீழ் ஐந்தாண்டு களுக்கும் மேலாகப் பணி புரிந்துவரும் தற்காலிக நிலவரி ஏற்பாட்டு ஆய்வாளர்கள், எழுத்தர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) அவர்களது பணியினை முறைப்படுத்துவதில் ஏற்பட்டுள்ள நீண்ட காலத்திற்குக் காரணம் யாது?

[4th March 1972]

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : (a) There are 24 temporary Settlement Inspectors and Clerks in Thanjavur Settlement Party who have put in more than 5 years of service as on 1st December 1971.

(b) They are not qualified for regular selection by the Tamil Nadu Public Service Commission.

THIRU G. SWAMINATHAN : May I know why they are not qualified for regular selection by the Public Service Commission and whether a letter was written by the Commissioner for Land Revenue on 2nd March 1968 itself that they might be absorbed?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தங்களைத் தகுதி புள்ளவர்களாக ஆக்கிக் கொள்வது அவர்களைப் பொறுத்திருக்கிறது. பல முறை வாய்ப்பு அளித்தோம். அவர்களும் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை எழுதினார்கள். ஆனால் தேறவில்லை. 1—1—1969-க்கு முன்பு ஐந்து ஆண்டுக் காலம் சேவை செய்திருப்பவர்களை எல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதாக அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது குறித்து பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அரசு எழுதி தகுதி உள்ளவர்களாகத் தங்களை ஆக்கிக் கொள்ள பல வாய்ப்புகள் அளித்தாகிவிட்டது. ஆனால் முடியாது என்று மறுத்தார்கள். மறுபடியும் எழுதினோம், மறுபடியும் மறுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் கருத்துக்குப் புறம்பாக அரசாங்கம் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்வதாக இருக்கிறது. மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க, கொஞ்சம் கால தாமதம் ஆகலாம்.

Tamil Nadu Industrial Investment Corporation

* 129 Q.—THIRU V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any financial assistance is provided for doctors working in Rural Areas by the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation; and

(b) if so, the details thereof?

தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) கிராமப் பகுதிகளில் பணி புரியும் மருத்துவர்களுக்கு தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் நிதி உதவி அளிக்கின்றதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

[4th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) மருத்துவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காகவும் வேலையில்லாத மருத்துவர்கள் கிராமப் பகுதிகளுக்குச் சென்று சொந்தமாகத் தொழில் தொடங்குவதற்கு ஊக்கமளிக்கவும் “கிராம மருத்துவர்களுக்கு உதவி” என்னும் திட்டம் ஒன்றைத் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் அண்மையில் தீட்டியுள்ளது.

(இ) தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்திற்கு இதுவரை 11 விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளன. வேண்டப்பட்டுள்ள மொத்த உதவித்தொகை ரூ. 6.15 லட்சம். இந்த விண்ணப்பங்கள் மருத்துவர்கள் குழு அளிக்கும் தொழில் துட்பக் கருத்துக்களையொட்டி பரிசீலிக்கப்பட்டு அவற்றின் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற மருத்துவர்கள் கிராமப் பகுதிகளில் பணி செய்ய வேண்டியவர்கள் நிறைய பேர்கள் இருக்க, இந்த நிதித் திட்டத்தின் கீழ் 11 பேர்கள்தான் வந்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய இந்தத் திட்டத்தில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது. என்ற எண்ணம் வந்திருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் இந்த நிதி உதவி அளிக்கப்படுகிறது, என்ன வட்டி வீதம், எத்தனை ஆண்டுகளில் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற விவரங்களை அறிய விரும்புகிறேன். பல மருத்துவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக இந்தத் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்படுமா? அப்படியானால் எந்த அடிப்படையில் சீர்தரப் படுத்தப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மனுதாரர்கள் வரவில்லை என்ற காரணத்தால், திட்டத்தில் கோளாறு என்று முகிப்பது சரியில்லை. அதற்காக அருமையான ‘பாம்புலெட்’ அடித்து அவர்களுக்கெல்லாம் அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. மருத்துவத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டது. வட்டி 7 சத விதம் தான். தொகையைப் பொறுத்த வரையில், ரூ. 10,000 முதல் ரூ. 1,00,000 வரை கொடுக்கலாம் என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். தொழில் தொடங்கி முதல் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குத் திருப்பிக் கட்ட வேண்டாம். அதற்குப் பிறகு 8 ஆண்டுத் தவணைகளில் கட்ட வேண்டும். இதிலெல்லாம் எந்தக் கஷ்டமும் இல்லை. இருக்கிற பிரச்சினையெல்லாம் டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்கிறதா அல்லது நம்முடைய அரசாங்க மருத்துவமனைகளில் சம்பளத்துக்கு அமராதா என்பதுதான். டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதில் தயக்கம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : இப்படிக் கொடுக்கப்படும் கடனுக்கு ஜாமின்—செக்ஸுரிட்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்குமா அல்லது சொந்த செக்ஸுரிட்டி போதுமா? சொத்து ஜாமின் கொடுக்க வேண்டியிருக்குமா?

[4th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இதையெல்லாம் அந்த போர்டு ஆப் டைரக்டர்ஸ் முடிவு செய்ய ரவண்டும். பெரும்பாலும் சாமான்கள் வாங்கி கட்டணம் கட்டலாம், எக்ஸிம்மெண்ட் வாங்கியும் கொடுக்கலாம் என்று போட்டிருக்கிறோம். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கேட்கிற கேள்வியைப் பார்த்தால், செக்யூரிட்டி கேட்கிற காரணத்தால், இதில் தடை ஏற்படுவதாகச் சந்தேகம் வருகிறது. அப்படிப்பட்ட தடைகள் இருக்குமானால், நிச்சயமாக அவற்றைப் போக்க முயற்சி எடுக்கப்படும். கட்டடத்தைப் பொறுத்த வரையில் தகராறு இருந்தால் அதன் மதிப்பின் மீதே கொடுக்கலாம். எக்குவிம்மெண்டைப் பொறுத்த அளவில், கொடுக்க முடியுமா என்று பரிசீலிக்க டி.ஐ.எஸ்.சி. நிறுவனத்தைக் கேட்கலாம். சமயங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் விட்டால், என்ன செய்வது என்று கேட்டார்கள். அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கச் சொல்லலாம்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அரசாங்கத்தில் அலுவல் புரிந்துவரும் டாக்டர்கள் தனியாகத் தொழில் புரியச் சென்றால், அவர்களுக்கு இந்தக் கடன் சலுகை உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அரசாங்க வேலைக்கு காத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்றுதான் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். இங்கே சம்பளமும் வாங்கிக் கொண்டு கடனும் தாருங்கள் என்று கேட்பது சரியல்ல.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: 11 பேர்களில் எவ்வளவு பேர்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது? இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கிராமப் பகுதிகளில் எங்காவது டாக்டர்கள் தனியாகத் தொழில் தொடங்கியிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இப்போதுதான் மனுக்களே போட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குத் தேவையான பணம் 6.1 லட்ச ரூபாய். இந்த மனுக்கள் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. சா. கணேசன்: கிராமங்கள் என்று சொல்கிறதற்கு என்ன வரம்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது? சிறு நகரங்களும் இந்த கிராமங்களுக்குள் அடங்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: முதன் முதலில் நகரங்களில்லாத கிராமப் பகுதிகளில் ஆரம்பிக்க வேண்டும், அதற்குப் பின்னால் விதிவிலக்கு கொடுக்கலாமா என்று பார்த்துக்கொள்ளலாம். இப்போது நகரங்கள் முனிசிபாலிட்டிகள் என்று சொல்லிவிட்டால், யாருமே கிராமங்களுக்குச் செல்ல மாட்டார்கள், 'நூல்' என்று சொல்லியிருக்கிறதற்குக் காரணம் அதுதான்.

[4th March 1972]

"area which comes under a Panchayat Board or a Panchayat Union but not under a municipality or Corporation will be deemed to be a rural area for this purpose."

Sale of Cement.

* 130 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the steps taken by the Tamil Nadu Industrial Development Corporation to promote the sale of cement manufactured in Government factories?

சிமிட்டி விற்பனை.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

அரசுத் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் சிமிட்டி விற்பனையைப் பெருக்க, தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், ஆலங்குளம் தமிழ்நாடு சிமிட்டி ஆலையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் 'அரசு சிமிட்டி' யின் விற்பனையைப் பெருக்க, சரக்கு இருப்பு வைப்பவர்களின்) எண்ணிக்கையைப் பெருக்குதல், சரக்கு இருப்பு வைப்பவர்கள் இல்லாத இடங்களில் புதிதாகச் சரக்கு இருப்பு வைப்பவர்களை நியமித்தல், எல்லா வழிகளிலும் விளம்பரங்களை அதிகரித்தல், வட்டார விற்பனை இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமித்தல் ஆகிய மும்முரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வந்துள்ளது. இத்தகைய மும்முர விற்பனை நடவடிக்கைகளினால் சிமிட்டி விற்பனை படிப்படியாகவும் சீராகவும் பெருகியுள்ளது.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: இந்த சிமென்டை இந்த மாநிலத்திற்கு வெளியே உள்ள விற்பனை ஏஜென்ஸிகள்மூலம் ஏன் விற்கக் கூடாது? அரசு சிமென்டை இந்தக் கழகமே விற்கவேண்டும் என்று சொல்கிற அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது? இந்த சிமென்டினுடைய விலைக்கும் மற்ற சிமென்டு விலைக்கும் ஏதாவது வேறுபாடு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: என்னுடைய பதிலிலேயே ஏராளமான ஸ்டாக்கில்கள் புதிதாக நியமித்திருக்கிறோம் என்று சொன்னேன். விலையில் இப்போது வேறுபாடு இருப்பதால், புகார் இல்லை. 1971 ஜனவரியில் 13,217 டன், அந்த ஆண்டு இறுதியில் இருமடங்கு 27,439 டன் விற்பனை அதிகமாகித் தான் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. நம்முடைய அரசு சிமென்டைப் பொறுத்த அளவில், எல்லா மாநிலங்களிலும் தரமாக இருக்கிறது, கிராக்கி இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

[4th March 1972]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது விற்காமல் தேங்கிக் கிடக்கிற அளவு எவ்வளவு சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 1-1-1971 முதல் 31-12-1971 வரை உற்பத்தி 2,75,087 டன், விற்பனை 2,71,103 டன். அண்மையில் அப்படிப்பட்ட தேக்கம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தொடக்க காலத்தில் இரண்டு கிலின்கள் இருந்தன. அதனால் ஏராளமாக தேக்கம் இருந்தது. அதற்குக் காரணம் மத்திய அரசு நியமித்த ரூனிட்குகளில் காலதாமதம் ஏற்பட்டது. இப்போது அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லை.

Stock of cement as on 31-12-1971—6134 டன் தான்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, ஆலங்குளம் சிமென்ட் உற்பத்திச் சாலையில் உற்பத்தித் திறன் எவ்வளவு? முழுதிறன் இப்போது உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 2 கிலின்கள் போட்டிருக்கிறோம். முதலில் ஒரு கிலின். இப்போது இரண்டும் ஓட்டப்பட்டு வருகின்றன. முழுமையான உற்பத்தி அளவைத் தொடங்கியிருக்கிறோம். The percentage 31-12-1971 of cement on of cement production is 0.02. அதிகமாகத் தேங்கவில்லை.

THIRU G. SWAMINATHAN : What is the full capacity of this particular industry and what is the percentage of capacity with which it is at present working?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஒரு கிலின்னுக்கு 600 டன். இரண்டுக்கு 1,200 டன். உற்பத்தி சதவீதம் பற்றிய குறிப்பு என்னிடமில்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN : May I know whether any instructions have been issued to Government Departments to purchase only this particular cement or whether they have allowed the Departments to purchase cement elsewhere also?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படி ஒரு ப்ளாங்கெட் ஆர்டர் போடலாமா என்று யோசித்தோம். ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஒவ்வொரு சிமென்ட் ஆலைக்கும் எவ்வளவு விற்பனை அளவு என்று அனுமதி கிளர்கள். இப்படிப் போட்டால் நம் தமிழ் நாட்டிலேயுள்ள மற்ற ஆலைகள் பாதிக்கப்படுமோ என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. இப்போது விற்பனை அதிகப் பட்டுவிட்டதால், அந்தமாதிரி ஆர்டர் தேவையில்லை என்று முடிவு எடுக்கப் பட்டது.

4th March 1972]

Price of Milk

* 131. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state:

(a) whether the Government are aware of the increase in the price of milk by the Co-operative Milk Supply Union, Vellore; and

(b) if so, the action taken thereon?

பால் விலை.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கேண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) வேலூர், கூட்டுறவு பால் விற்பனை சங்கம் பால் விலையினை உயர்த்தி விட்டது என்பதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) ஆம்.

(இ) இக்கூட்டுறவுப்பால் வழங்கு சங்கம் தனது சொந்தக் கணக்கில் பாலைக் கொள்முதல் செய்து, விற்பனை செய்துவரும் சுயேச்சை நிறுவனமாக இருப்பதால் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கத் தேவையில்லை.

Sale of the property of the Religious Institutions.

* 132. Q.—THAVATHIRU DEIVASIGAMANI ARUNA-CHALA DESIKAR (KUNDRAKKUDI ADIGALAR) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state :

(a) whether any religious Institution has requested permission for the sale of the property belonging to it; and

(b) if so, the present stage of the matter?

அறநிலைய சொத்து விற்பனை.

தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்) : மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) எந்த ஒரு அறநிலையத்திலிருந்தேனும் அதற்குரிய சொத்தை விற்பனை செய்ய அனுமதி கேட்டு விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறதா?

(இ) ஆம் எனில், அது எந்த நிலையிலிருக்கிறது?

[4th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) ஆம்.

(இ) துணை அல்லது உதவி ஆணையாளர் அவர்களிடம் ஆரம்ப விசாரணையில் உள்ள மாவட்ட வாரியான விண்ணப்பங்களின் விவரங்கள் அடங்கிய பட்டியல் @ ஒன்று (பட்டியல் 1) மன்றத்தின் முன் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

சட்டப்பிரிவு 34-ன் கீழ் அறிவிப்புகள் செய்தல் மற்றும் விசாரணை செய்தல் போன்ற நிலையிலுள்ள மாவட்ட வாரியான விவரங்கள் கொண்ட மற்றொரு பட்டியலும் @ (பட்டியல் 2) மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. ADJOURNMENT MOTION re. Agitation including hunger strike before Fort St. George, Madras by Graduate teachers consequent on refusal of Government to revise their scale of pay.

MR. CHAIRMAN : I have received notice of an adjournment motion from Thiru G. Swaminathan, M.L.C., which reads as follows :

"The agitation including hunger strike before the Fort St. George, Madras-9, during the first week of March by the Tamil Nadu Graduate teachers consequent on the refusal of the Government to revise their scale of pay."

I have also received another notice of an adjournment motion from Thiru V. Isvarmurti, M.L.C., on the same subject, which reads as follows :

"பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் மார்ச்சு 6, 7, 8-ம் தேதிகளில் கோட்டைமுன் தொடர் உண்ணாவிரதம்".

I want the Members to explain how the matter is urgent and how it will come under the rules governing adjournment motions.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, தமிழகத்திலுள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் வருகிற 6,7,8 தேதிகளில் தங்களுடைய உண்ணாவிரதத்தைத் தொடர்

AGITATION INCLUDING HUNGER STRIKE BEFORE FORT ST. 239
GEORGE, MADRAS BY GRADUATE TEACHERS CONSEQUENT
ON REFUSAL OF GOVERNMENT TO REVISE THEIR
SCALE OF PAY

4th March 1972]

[திரு. சுவாமிநாதன்]

இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகள்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏதும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லையென்ற அளவிலே இந்தப் போராட்டத்தை நடத்த விருக்கிறார்கள். கடந்த ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு கிட்டத்தட்ட 20 ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் ஒரு நாள் விடுமுறை எடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கருத்தெல்லாம் கடந்த ஓராண்டு காலமாகவே இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி வெளியிலும், இந்த மேலவையிலும் பேசப்பட்டு முதலமைச்சரவர்களும், கல்வியமைச்சர் அவர்களும் இதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்து, நல்ல ஒரு முடிவு எடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருந்தாலும் கூட, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேனும் தங்களுக்கு ஒரு நியாயம் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அவர்களுடைய பிரச்சினை பற்றி ஆராய்ந்து கூறுவதற்குத் தலைமைச் செயலாளர் அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு குழு அமைத்து அவர்கள் இவர்களுடைய சம்பள விகிதங்களிலுள்ள முரண்பாடுகளைப்பற்றி ஆராய்ந்து ஒரு ஆறு மாத காலத்திலே அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை கொடுப்பார்கள் என்பதைத் தவிர, வேறு எந்த விதமான உத்தரவாதமும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இதற்கு முன்னாலே இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் முரண்பாடுகளைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு திரு. ராகவன் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அவர்கள் முரண்பாடுகளைப்பற்றி ஆராய்ந்தார்கள். அந்தக் குழுவிடத்திலே இந்த பட்டதாரி ஆசிரியர்களைச் சேர்ந்த பல பேர்கள், அந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி, தங்களுக்குச் சம்பள விகிதங்கள் எப்படிச் சரியான முறையிலே கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்தார்கள். அந்தக் குழு, ராகவன் அனுமலிஸ் கமிஷன் பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில் என்ன சிபாரிசுகளைச் செய்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அந்தக் குழு இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து ஒரு முடிவு சொல்லியிருக்கலாம். இவர்களுடைய ஊதியம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டியதில்லையென்று அந்தக் குழு சொல்லியிருக்குமானால், இந்தக் குழுவை அமைக்க வேண்டிய அவசியமேயில்லை. அப்படி ஒரு வேளை சிபாரிசு செய்யாமல் இவர்களுக்குத் தேவையில்லை என்ற அளவில் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருப்பார்களானால் இந்தக் குழுவிற்கு அவசியம் இருக்கிறது. இந்தக் குழு ஆறு மாத காலத்திற்குள் அதனுடைய பரிந்துரைகளை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தாலும், அரசாங்கம் இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்வதற்கு மேலும் ஆறு மாத காலமாகும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதைப் பரிசீலித்து ஒப்புக் கொள்வதாக இருந்தாலும், ஆறு மாத காலத்திற்கு மோலாகும். அப்படியானால்,

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [4th March 1972]

அடுத்த நிதிநிலை அறிக்கையில்தான் ஏதாவது வாய்ப்புக் கிடைக்கும். எனவே தான் மிகுந்த ஏமாற்றத்தோடு இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டோம் என்று அவர்கள் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், இதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானம் குறித்துப் பேசுவதற்கு தலைவர் ஒரு வாய்ப்பினைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. சஸ்வரமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் முக்கியத்துவத்தைப்பற்றி விரிவாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். சென்ற 30—11—1971 அன்று அரசாங்க ஆணை 1553-லே அரசாங்கம் இந்த பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய சம்பளங்களை உயர்த்துவதற்கு எந்த வித நியாயமுமில்லை என்ற உத்திரவைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இது குறித்துச் சென்ற கூட்டத் தொடரிலே நான் கேள்வி போட்டபோது, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட உத்திரவு எதுவும் போடப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது குறித்து நான் மீண்டும் குறிப்பிட்டபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் குறிக்கிட்டு, இந்த உத்திரவையும், இந்த ஆசிரியர்களின் குறைகள் இரண்டையும் சேர்த்துப் பரிசீலிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதி என்ற முறையிலே நல்ல விளக்கங்களை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலேயிருந்து பெற முடியவில்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே இதுபற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்த அரசாங்கம் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் நியாயமானவை என்று ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கின்றதா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. அல்லது தங்களுடைய குறைகள் நியாயமற்றவை என்று மறுத்துவிட்டதா என்று சந்தேகத்தில் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் மீண்டும் ஒரு குழுவை முன்பாகுள்பற்றி ஆராய்வதற்காகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குழுவால் இவர்களுடைய குறைகள் முன்பாடு என்று ஏற்றுக்கொள்ளப் படுமா அல்லது அவர்களால் மறுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் போகுமா என்று தெரியவில்லை. இந்தக் குழுவின் எல்லைக்குள்ளே அது கொண்டுவரப் படுமா அல்லது வெளியே வைக்கப்படுமா என்பதை அறிந்துகொள்ள அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். இதைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த நிலைமையிலே அரசாங்கம் நல்ல விளக்கத்தைச் சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். மேலும் இந்தக் குழு இவர்களுடைய குறையைப் பரிசீலித்து ஆறு மாதம் கழித்துப் பரிந்துரை

4th March 1972] [திரு. வி. சஸ்வரமூர்த்தி]

செய்யுமானால், அதைப் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்குவதில் காலதாமதமாகும். அந்தக் குழுவில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதி ஒருவரும் இருக்க அரசாங்கம் வழி செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தக் குழுவின் மீது அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். அது மட்டுமல்ல. இதுகாறும் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பலமுறை அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவோ முறையிட்டும், கல்வி இலாகாவினருக்கு முறையிட்டும் இவர்களை அழைத்துப் பேசுவதற்கு அரசாங்கமும், கல்வி இலாகாவிலும் முன்வரவில்லை. இப்போது கூட மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் இவர்களை அழைத்துப் பேசுகிறோம் என்று சொல்வார்களானால்கூட, அவர்களுக்குத் தெம்பு பிறக்கும், நம்பிக்கை பிறக்கும். அவர்கள் இந்த வித நடவடிக்கைகளைக் கூட ஒத்திவைப்பதற்கு, அல்லது கைவிடுவதற்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலை உருவாவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களும் இத்தகைய நிலைமைகளை நீட்டிக்க விரும்பவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நீடிப்பதை அரசாங்கமும் விரும்பவில்லை, மக்களும் விரும்பவில்லை. இப்படிப்பட்ட கருத்து ஒற்றுமை இருக்கிறது. இந்தப் போராட்டம் எந்த விதமான அசம்பாவிதத்திற்கும் வழி வகுக்கக் கூடாது. என்பதிலே நாம் எல்லோரும் கவலையோடு இருக்கிறோம். எனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் இவர்களை அழைத்துப் பேசுகிறோம் என்ற ஒரு உறுதி மொழியைச் சொன்னால், அவர்கள் இதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி விரிவாக விவாதிப்பதற்குச் சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: I would like to know the viewpoint of the Government in the matter.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய ஊதிய நிலைமைகளைப்பற்றி ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைப்பற்றி விவாதிப்பதற்காக இந்த மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும், திரு. சஸ்வரமூர்த்தி அவர்களும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய நிலைமைகளைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது சம்பள, ஊதியக் குழு பல்வேறு துறையைச் சேர்ந்த அலுவலர்களின், அதிகாரிகளின், ஆசிரியர்களின் சம்பளங்களை எந்த நியாயமான அடிப்படையில் உயர்த்தலாம் என்று

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] 14th March 1972

பார்த்து சிபாரிசுகளைச் செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழு அவர்களுடைய யோசனைகளையும், பரிந்துரைகளையும், மற்றவைகளையும் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் சம்பள விகிதங்கள் எந்த அளவிற்கு உயர்த்தித் தரப்பட வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு அடிப்படையில் சிபாரிசுகளைச் செய்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் அவர்களின் சம்பளங்களை நிர்ணயம் செய்து உத்திரவு போட்டிருக்கிறோம். இது சரியில்லை என்றால், இதைப் பரிசீலனை செய்து மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறது. இந்தக் குழு அறிக்கை வெளிவந்த பிறகு, பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு உயர்த்திக் கொடுக்கப்படுகிற ஊதியத்தோடு பள்ளிகளிலே பணி புரிகிற என்ஜினியரிங் சர்வீசைச் சேர்ந்தவர்கள் பெறக்கூடிய ஊதியம் அளிகளாக இருக்கிறது; தங்களுக்குச் சரியாக அல்லது கீழான படிப்பு பெற்றவர்கள் என்ஜினியரிங் சர்வீசில் சேர்ப்பவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் தரப்படுகிறது; அது மட்டுமல்லாமல், கல்லூரிகளில் பணி புரியும் டியூட்டர்கள், டெமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் என்பவர்கள் பி.ஏ. பட்டதாரிகள், அவர்களுக்கு ரூ. 325 தரப்படுகிறது; தங்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 275 என்று வைத்திருப்பது கூடாது; அவர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்தைத் தங்களுக்குள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இவர்களுக்கு ரூ. 275 என்று நிர்ணயித்திருப்பது மற்ற வகைப் பணியாளர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், எல்லா வகையிலும் குறைவு அல்ல. மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அளவுக்குக் கொண்டு போய் வைக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கைகளை வைத்தார்கள். எங்கெங்கெல்லாம் பல மனுக்களைக் கொடுத்தார்கள். அதில் நியாயமிருந்தால், பரிசீலித்துத் தக்க முடிவு எடுப்போம் என்று சொன்னோம். நியாயம் இருக்கிறது, ஆகவே நிறைவேற்றி விடுவோம் என்ற கருத்துப்பட உடனே உறுதிமொழி தந்ததாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். திரும்ப திரும்பச் சொல்லுகிறேன். நியாயமான கோரிக்கைகளைப் பரிசீலித்து, நியாயமான அடிப்படையில் தக்க முடிவு எடுக்கலாம் என்று அப்போது சொல்லப்பட்டது. அந்த வகையில் சி.என். ராகவன் கமிட்டி மறுபடியும் ஆலோசித்த வகையில் ஆசிரியர்களோடு வேறு பல "கேட்டிகரிஸ்" செக்கட்டேரியட்டில் உள்ளவர்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வேறு பல கேட்டிகரிகளைச் சேர்த்து சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு இருக்கும்பொழுது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கோரி, நிதிச் செயலாளரை வைத்துப் பரிசீலிக்கலாம் என்ற வகையிலே ஒரு நிலைமையை எடுத்துப் பரிசீலிப்பது என்று பார்த்தால், அதன் தொடர்பாக சங்கிலித் தொடர்போல் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. மற்றவைகளையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் ராகவன் கமிட்டி

4th March 1972] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கிற சங்கடங்கள் எங்கு கொண்டு போகும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு ஒரு வினா வந்தபோது, மீண்டும் பரிசீலிக்கலாம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அவையில் பதிலுரைத்தார்கள். ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்தின் அடிப்படையில் அவர்களை விட சாதாரண என்ஜினியரிங் சர்வீசில் உள்ளவர்களுக்கு இவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள், டியூட்டர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்களே என்று சொல்லுகிறார்கள். இருக்கிற நிலைமைகளைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக விளக்குகிறேன். எடுக்கிற முடிவை மறுபடியும் பரிசீலிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இடம் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி விட்டேத்தான் சொல்லுகிறேன். 1-4-1966 வரையில் டியூட்டர்களும், பி.டி. ஆசிரியர்களும் ஒரே சம்பளம் பெற்றனர். பிறகு கல்லூரி டியூட்டர், லெக்சர், புரோபசர் முதலிய அலுவலர்களின் சம்பள விகிதங்களை யுனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் தனியாகப் பரிசீலனை செய்து, தனித் தன்மையில் ஒரு புதிய ஊதிய விகிதத்தைக் கொடுத்தது. 1-4-1966 முதல் 2-10-1970 வரை டியூட்டருக்கு ஒரு சம்பளம், பி.டி. ஆசிரியருக்கு ஒரு சம்பளம். மற்றவர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்துகிற முறையில் பி.டி. ஆசிரியர்களைப் போல் டியூட்டர்களுக்கும் உயர்த்துகிற முறையில் அவர்களுக்கு ரூ. 325 ஆகவும், எம்.ஏ. பட்டதாரியாக இருந்தால் ரூ. 325 ஆகவும் யுனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் கருத்திற்கேற்ப உயர்த்தினார்கள். பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு 1-4-1966 வரை டியூட்டர் போல் சம்பளம். 2-10-1970 விரிந்து இவர்கள் அடிப்படையில் உயர்த்தினார்கள். முன்பு அடிப்படைச் சம்பளம் எல்லாவற்றையும் சேர்த்தால் ரூ. 238 வரும். இப்போது எல்லா அலுவலர்களுக்கும் குறையாத வகையில் அடிப்படைச் சம்பளமும் பஞ்சப்படியும் சேர்த்து ரூ. 290-க்குக் கொண்டு வரப்பட்டது, ஏற்கனவே இருந்த அடிப்படைச் சம்பளத்தையும் படியையும்விட ரூ. 52 கூடியிருக்கிறது. இவர்களைப் பொறுத்த வரையில் ரூ. 290 என்ற அளவுக்கு வந்தது. மற்றத் துறைகளில் இதே அளவில் ரூ. 40, 50, 60, 80 என்ற அளவில் ஏற்கனவே வாங்கிய சம்பளத்தைவிட கூட வாங்குகிறார்கள். அந்த முறையில் பட்டதாரிகள் அறவே தரப்படாமல் அவர்களுக்கு அநீதி இழைக்கப் பட்ட நிலையில் இல்லை. அவர்கள் வாங்கிய சம்பளத்தைவிட கூடுதலாக ரூ. 52 வாங்குகிறார்கள். மற்ற அண்டை மாநிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால், கோளாளில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளமும் படியும் சேர்த்து ரூ. 238 தான். ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் சம்பளமும் படியும் சேர்த்து ரூ. 272. மைசூரில் ரூ. 297. மைசூரில் ரூ. 7 கூடுதலாக இருக்கிறது. நாம் கொடுப்பது ரூ. 290. அடுத்து மராட்டிய மாநிலத்தில் ரூ. 214. ராஜஸ்தானத்தில் ரூ. 282. மத்திய

244 AGITATION INCLUDING HUNGER STRIKE BEFORE FORT ST.
GEORGE, MADRAS BY GRADUATE TEACHERS CONSEQUENT
ON REFUSAL OF GOVERNMENT TO REVISE THEIR
SCALE OF PAY

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] 4th March 1972

பிரதேசத்தில் ரூ. 285. ஆகஸ்டில் ரூ. 280. இங்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் புதிய சம்பள விசுவததால் ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமைகளைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 275 தருகிறோம். பென்ஷனுக்குக் கணக்கிடுகிற முறையில் தருகிறோம். படி ரூ. 15, ஆக ரூ. 290. ராஜஸ்தானில் அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 160. படி ரூ. 122. ஆக மொத்தம் ரூ. 282. கேரளாவில் அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 140, படி ரூ. 98, ஆக மொத்தம் ரூ. 238. மைசூரில் அடிப்படைச் சம்பளம் 175, படி ரூ. 122, ஆக ரூ. 297. ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் மொத்தம் ரூ. 272 தருகிறார்கள். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அதிகமாகத் தருவது நாம்தான். 19,211 பட்டதாரி ஆசிரியர்களில் 2,654 பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு நாம் செலக்ஷன் கிரேடு தந்து அவர்களுக்குச் சம்பளம் ரூ. 400-15-475-20-575-25-650 ஸ்கேலில் கொடுக்கிறோம். செலக்ஷன் கிரேட்டில் 2,654 ஆசிரியர்களுக்கு இந்தச் சம்பள விசுவதத்தைக் கொடுக்கிறோம். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 275-ல் ஆரம்பித்து ரூ. 275-10-375-15-450 என்ற ஸ்கேலில் கொடுக்கிறோம். ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் இந்தத் தன்மையில் என்ஜினியரிங் சர்வீஸில் உள்ளவர்களுக்கு அதிகம் கொடுக்கிறார்கள், டிபுட்டர்கள்ளுக்கு அதிகம் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றிச் சம்பளம் ஆகை குழுவைக் கேட்ட போது பல காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். அங்கே டிபுட்டர்கள் என்றால், பி.ஏ. பஸ்ட் கிளாஸ், பி.எஸ்.சி. பஸ்ட் கிளாஸ்தான் எடுக்கப்படுகிறார்கள். இந்த ஆண்டிலிருந்து டிபுட்டர், டெமான்ஸ்டிரேட்டர் முதலிய பணிகளுக்கு எம்.ஏ., எம்.என்.சி. வேண்டுமென்று நிறைவைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் ஒரு இடத்தைத் தொட்டால், பல்வேறு பணியாளர்களைத் தொடவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பி.டி. ஆசிரியர்கள் சம்பளம் தொடங்குகிற நிலையில் செகண்டரி கிரேடு சம்பளம் முடிவாக நிலை என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இதை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு தூக்கி விடுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு அவற்றை இந்த இடத்திற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. நான் சொல்லுகிறேன் என்றால், உடனடியாகக் கவனிக்கக் கூடாது என்று அல்ல, கவனிக்க முடியாதது என்ற நிலைமை அல்ல, இவ்வளவு சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே நியாயமான அடிப்படையில் தீர்க்கப்பட வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கும் நிலைமைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நாம் நியாயக் குறைவாக நடக்கவில்லை. 'அனுமலில்' இருக்கின்றன. என்ஜினியரிங் சர்வீஸில் உள்ளவர்கள் இவர்களைவிட அதிகம் வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் வாங்குவது சரியா, இவர்கள் வாங்குவது சரியா, இது அநியாயமா, அது அநியாயமா, எந்த அளவுக்கு நியாயம் இருக்கிறது என்று காண்பது அல்ல பிரச்சனை. இதனை நிதித் துறை ஆராய்ந்து இவ்வளவு சங்கடங்கள்

AGITATION INCLUDING HUNGER STRIKE BEFORE FORT ST. 245
GEORGE, MADRAS BY GRADUATE TEACHERS CONSEQUENT
ON REFUSAL OF GOVERNMENT TO REVISE THEIR
SCALE OF PAY

4th March 1972 [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கின்றன என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே தலைமைச் செயலாளர் தலைமையில் ஒரு குழுவை அமைத்து மீண்டும் இந்தப் பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்து அரசு ஏற்று நடக்கக்கூடிய வழி கிடைத்தாலும், இந்த அரசு ஏற்று நடத்த ஆயத்தமாக இருக்கிறது. மீண்டும் விவாதம் செய்து எந்த ஒரு முடிவும் காண முடியாத அளவுக்கு இங்கு தொட்டால் அங்கே இழுத்துக் கொண்டு போகிறது, அங்கு தொட்டால் இன்னொரு பக்கம் இழுக்கிறது. எந்த வகையிலாவது ஒரு முடிவு காணவேண்டும் என்பதற்காக மீண்டும் பரிசீலித்து. ஒரு முடிவு காணலாம் என்பதற்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த முறையைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுடைய பல்வேறு தன்மைகளைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்பது அல்ல. நான்கு ஆண்டுக் காலமாக அவர்கள் கோரிக்கைகளுக்குச் செவி சாய்த்து அவர்களுக்குச் செய்கிற நோக்கத்தோடு இந்த அரசு பணியாற்றி வருகிறது என்பதைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் உணர வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் உணர்த்துகிறேன். அவர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகள் பலவற்றை நிலைவேற்றித் தரவிட்டாலும், அரசுப் பள்ளிகளுக்கும், கழகப் பள்ளிகளுக்கும், தனியார் பள்ளிகளுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப் போக்கி ஒரு நிலை ஆக்க வேண்டும் என்பதில் அரசு கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது. பள்ளிகள் நடத்துகிற பொறுப்பாளர்கள் யாராக இருந்தாலும், நடத்தப்படுகிற ஆசிரியர்கள் எந்த நிலையில் இருந்தாலும், ஒரே படி நடத்தப்பட வேண்டுமென்ற குறிக்கோளை அரசு கொண்டிருப்பதால், அதிலும் தாரதமியங்களை நீக்கி அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்கும் வசதி வாய்ப்புகளை அரசுப் பள்ளி அல்லாத பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் பெரும் பகுதி இன்றைக்குச் செய்திருக்கிறோம். வீட்டு வாடகை, நகர கூட்டுப்படி வகையிலும், மருத்துவ வசதி வகையிலுமாவது எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரே படி என்று ஆக்க வேண்டுமென்ற முறையைப் பின்பற்றி அந்த வகையில் செய்வதில் பல் வேறு பணிகளை ஆற்றி வந்திருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றம் மிக நன்றாக உணரும். இந்தப் பிரச்சனையில் பட்டதாரிகளுக்கு நியாயமான முறையில், அவர்களுடைய நிலையை அனுதாபத்துடன் கவனித்து, இந்தக் குழு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதில் அக்கரை காட்டியதற்குக் காரணம், பல்வேறு துறையிலுள்ள ஆசிரியர்கள், அவர்கள் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களானாலும் சரி, கல்லூரி ஆசிரியர்களானாலும் சரி, இன்னும் ஆசிரியர்களல்லாத மற்றவர்களுக்கும் ('நான்-உச்சிங் ஸ்டாப்') கூட பல வசதிகளைச் செய்யும் வகையில் இந்த அரசு கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறது. ஆசிரியர்களின் துயரைப் போக்குவதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துவந்திருக்கிற இந்த அரசு இதிலும் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

246 AGITATION INCLUDING HUNGER STRIKE BEFORE FORT ST.
GEORGE, MADRAS BY GRADUATE TEACHERS CONSEQUENT
ON REFUSAL OF GOVERNMENT TO REVISE THEIR
SCALE OF PAY

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[4th March 1972]

அவர்கள் நம்ப வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இவ்வளவும் சொல்
கிறேன். அவர்களில் பலர் பல தடவை என்னைச் சந்தித்துக் கொண்டோனிருந்
தீருங்கள். அந்த வகையில் அவர்கள் என்னைப் பார்க்க வரும்போது, நான்
பார்க்கமாட்டேன் என்று மறுத்ததில்லை. அவர்கள் 'காஷுவல் லீவ்' போட்ட
25-ந் தேதி அன்று நான் பட்டுக்கோட்டையில் தான் இருந்தேன். காஷுவல்
லீவ் போட்ட ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேரும் நான் தங்கியிருந்த இடத்துக்கு
வந்து ஒரு மகஜரைக் கொடுத்து, எங்களுடைய குறைகள் இவை என்று
சொன்னார்கள். நான் அதை வாங்கி, "உங்களுடைய குறைகளைப் பரிசீலித்
கிறேன்" என்று தான் அவர்களிடம் அன்போடு எடுத்துச்சொன்னேன். உங்களை
நான் சந்திக்கமாட்டேன் என்று கூட அன்றைக்கு நான் கூறவில்லை. ஏன்
வந்தீர்கள், பார்க்கமாட்டேன், போங்கள் என்று நான் சட்டப்படி கேட்கவில்லை,
சட்டத்தைக் காட்டிக் கேட்கவில்லை. மகஜரை வாங்கிப் பரிசீலிக்கிறேன்
என்று தான் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு, முரண்பாடுகளை ஆராய்ந்த பிறகு,
நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி, அரசு அலுவலர்களுக்கும்,
ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பள விகிதங்களில் உள்ள முரண்பாடுகளைப் பரிசீலிப்ப
தற்காகத் தான் இந்தக் குழு அமைக்கப்படுகிறது என்று தெளிவாக எடுத்துச்
சொன்னேன். அந்தக் குழு 6 மாதத்துக்குள் அறிக்கை தரும். ஆனால், 6
மாத காலம் வரை கூட காத்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அதற்குள்ளாகவே
கூட நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். ஆனால் 6 மாத காலம் என்று முதலமைச்சர்
அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையை அனுச
ரித்து அவர்களிடத்தில் அக்கரை காட்டி வருகிற அரசு அந்த வகையிலே உறுதி
யாகச் செய்யவிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பல
ஆசிரியப் பெருமக்களாய் இருப்பவர்கள் மானவர்களிடத்தில் கட்டுப்பாடு,
ஒழுங்கை வளர்க்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிற நிலையில், அவர்களை
கட்டுப்பாட்டைக் குலைக்கிற முறையிலே, அதற்கு விதித்திருக்கிற விதியை மீறு
கின்ற வகையிலே, சட்டத்துக்குப் புறம்பாகப் போகும் நிலையை ஏற்படுத்தக்
கூடாது. ஏனென்றால், அவர்கள் மாணவர்களுக்குக் கட்டுப்பாட்டையும்,
ஒழுங்கையும் கற்றுத்தர வேண்டிய நிலையில் இருப்பவர்கள், அவர்களை அதற்கு
விரோதமாக இருந்தால், எதிர்காலத்தில், மாணவர்களுடைய கட்டுப்பாடு
குறித்திலே ஏற்படுத்த முடியாமல் போய்விடும். எதிர்காலத்தில் ஒரு நல்ல
எடுத்துச் சொல்கிறோம். இதனால் அரசுக்குச் சங்கடங்கள் ஏற்படலாம், அதை
எப்படியோ சமாளிக்க நேரிடலாம். ஒரு வகையில் ஒரு போர் ஏற்படத்தான்
செய்யும். ஒரு பாரதப் போர் கூட 18 நாட்களில் முடிந்துவிட்டதாகக் கதை.
18 நாட்கள் நடந்தும் கடைசியில் அது முடிந்ததாகத்தான் கதை. உலக மகாய்

AGITATION INCLUDING HUNGER STRIKE BEFORE FORT ST. 247
GEORGE, MADRAS BY GRADUATE TEACHERS CONSEQUENT
ON REFUSAL OF GOVERNMENT TO REVISE THEIR
SCALE OF PAY

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[4th March 1972]

போரும் 1914-ல் ஆரம்பித்தது, 1918-ல் முடிந்துவிட்டது. 1939-ல் ஆரம்பித்த
போரும் 1945-ல் முடிந்தது, இனி வராது. எந்தப் போராட்டமாயிருந்தாலும்,
வெற்றியோ, தோல்வியோ ஒரு பக்கத்தில், இன்னொரு பக்கத்தில் அது
முடிவுக்குத்தான் வரும். ஒரு பக்கம் போராடினால், மறு பக்கம் அதைச்
சமாளிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும், எப்படியும் அது முடிவுக்குத்தான்
வரும். ஆனால் போராட்டத்தின் மூலமாக ஏற்படும் ஆபத்தான விளைவுகளை
எவரும் சமாளித்துச் சரி செய்ய முடியாது. போராட்டத்துக்குப் பிறகு
ஏற்படும் நிலைமையைச் சரிப்படுத்துவது, சுழதாயத்தைச் சீர்படுத்துவது,
எதிர்கால சீர்கேட்டைச் சரியாக்குவது என்பது அவ்வளவு எளிதான காரிய
மல்ல என்ற காரணத்தால்தான், மாணவர்களுக்கு ஒழுங்கையும், கட்டுப்பாட்
டையும் கற்றுத்தர வேண்டிய ஆசிரியப் பெருமக்கள் இப்படிப்பட்ட சட்டத்
துக்கு விரோதமாக, புறம்பான நடவடிக்கையில், மீறுகிற நடவடிக்கையில்
கூடுதல் வேண்டாம் என்கிற வேண்டுகோளை விடுக்கின்றேன், இந்த மன்றத்தின்
மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைப் பரிசீலித்து முடிவு எடுப்பதற்கான
முறையில், எதிர்கால நிலைமை பாழாகாமல் இருக்க வேண்டும். 'வேலியே
பயிரை மெய்வது' என்ற ஒரு பழமொழி உண்டு. அந்த நிலைக்கு இடம்
நாக்கூடாது, ஆசிரியப் பெருமக்கள். அவர்கள் குறைகளை ஆய்ந்து பரிசீலிக்கும்
அரசு இதிலும் கவனம் செலுத்தும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்,
மறுபடியும் தங்களுடைய குறைகளை இந்தக் குழுவிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி,
குழுவிடத்தில் வாதாட அவர்களுக்கு மறுபடியும் ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இருக்
கிறது. அதைப் பயன்படுத்தினால், ஒரு சுமுகமான முடிவு ஏற்பட முடியும்.
அரசாங்கத்துக்குச் சங்கடத்தை உண்டாக்கினால், அதை எப்படியோ
சமாளித்துத்தான் ஆக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு ஆசிரியர்கள்
போகக் கூடாது என்றுதான் இந்த மன்றத்தின் மூலமாகவும் மாண்புமிகு
மதுப்பினர்கள் மூலமாகவும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இந்த நிலைமையில்
மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டில் வாக்குறுதி தந்திருக்
கின்றார் என்றால், அந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படும் என்ற நம்பிக்கையின்
அடிப்படையில், இந்தப் பிரச்சனைகள் சுமுகமாகத் தீர்வதற்கு உதவி செய்வார்கள்
என்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாக என்னுடைய நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன். இந்த விளக்கம் காரணமாக சபையை ஒத்திவைத்து இதை
விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, மற்ற மாநிலங்களில் பட்டதாரி
ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கிற சம்பள விகிதத்தைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள்
தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு விவரங்களைக்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[4th March 1972]

அவர்கள் நம்ப வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இவ்வளவும் சொல்கிறேன். அவர்களில் பலர் பல தடவை என்னைச் சந்தித்துக் கொண்டோனிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அவர்கள் என்னைப் பார்க்க வரும்போது, நான் பார்க்கமாட்டேன் என்று மறுத்ததில்லை. அவர்கள் 'காஷுவல் லீவ்' போட்ட 25-ந் தேதி அன்று நான் பட்டுக்கோட்டையில் தான் இருந்தேன். காஷுவல் லீவ் போட்ட ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேரும் நான் தங்கியிருந்த இடத்துக்கு வந்து ஒரு மகஜரைக் கொடுத்து, எங்களுடைய குறைகள் இவை என்று சொன்னார்கள். நான் அதை வாங்கி, "உங்களுடைய குறைகளைப் பரிசீலிக்கிறேன்" என்று தான் அவர்களிடம் அன்போடு எடுத்துச் சொன்னேன். உங்களை நான் சந்திக்கமாட்டேன் என்று கூட அன்றைக்கு நான் கூறவில்லை. ஏன் வந்தீர்கள், பார்க்கமாட்டேன், போங்கள் என்று நான் சட்டப்படி கேட்கவில்லை, சட்டத்தைக் காட்டிக் கேட்கவில்லை. மகஜரை வாங்கிப் பரிசீலிக்கிறேன் என்று தான் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு, முரண்பாடுகளை ஆராய்ந்த பிறகு, நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி, அரசு அலுவலர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பள விதிதங்களில் உள்ள முரண்பாடுகளைப் பரிசீலிப்பதற்காகத் தான் இந்தக் குழு அமைக்கப்படுகிறது என்று தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னேன். அந்தக் குழு 6 மாதத்துக்குள் அறிக்கை தரும். ஆனால், 6 மாத காலம் வரை கூட காத்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அதற்குள்ளாகவே கூட நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். ஆனால் 6 மாத காலம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையை அனுசரித்து அவர்களிடத்தில் அக்கரை காட்டி வருகிற அரசு அந்த வகையிலே உறுதியாகச் செய்யவிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பல ஆசிரியப் பெருமக்களாய் இருப்பவர்கள் மாணவர்களிடத்தில் கட்டுப்பாடு, ஒழுங்கை வளர்க்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிற நிலையில், அவர்களே கட்டுப்பாட்டைக் குலைக்கிற முறையிலே, அதற்கு விதித்திருக்கிற விதியை மீறுகின்ற வகையிலே, சட்டத்துக்குப் புறம்பாகப் போகும் நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடாது. ஏனென்றால், அவர்கள் மாணவர்களுக்குக் கட்டுப்பாட்டையும், ஒழுங்கையும் கற்றுத்தர வேண்டிய நிலையில் இருப்பவர்கள், அவர்களே அதற்கு விரோதமாக இருந்தால், எதிர்காலத்தில், மாணவர்களுடைய கட்டுப்பாடு குலைந்து, அவர்களுடைய பண்பாடு போய்விடும். எதிர்காலத்தில் ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முடியாமல் போய்விடும் என்ற தன்மையில்தான், இதை எடுத்துச் சொல்கிறேன். இதனால் அரசுக்குச் சங்கடங்கள் ஏற்படலாம், அதை எப்படியோ சமாளிக்க நேரிடலாம். ஒரு வகையில் ஒரு போர் ஏற்பட்டதான் செய்யும். ஒரு பாரதப் போர் கூட 18 நாட்களில் முடிந்துவிட்டதாகக் கதை. 18 நாட்கள் நடந்தும் கடைசியில் அது முடிந்ததாகத்தான் கதை. உலக மகாப்

4th March 1972]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

போகும் 1914-ல் ஆரம்பித்து, 1918-ல் முடிந்துவிட்டது. 1939-ல் ஆரம்பித்த போகும் 1945-ல் முடிந்தது, இனி வராது. எந்தப் போராட்டமாயிருந்தாலும், வெற்றியோ, தோல்வியோ ஒரு பக்கத்தில், இன்னொரு பக்கத்தில் அது முடிவுக்குத்தான் வரும். ஒரு பக்கம் போராடினால், மறு பக்கம் அதைச் சமாளிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும், எப்படியும் அது முடிவுக்குத்தான் வரும். ஆனால் போராட்டத்தின் மூலமாக ஏற்படும் ஆபத்தான விளைவுகளை எவரும் சமாளித்துச் சரி செய்ய முடியாது. போராட்டத்துக்குப் பிறகு ஏற்படும் நிலைமையைச் சரிப்படுத்துவது, சமுதாயத்தைச் சீர்படுத்துவது, எதிர்கால சீர்கேட்டைச் சரியாக்குவது என்பது அவ்வளவு எளிதான காரியமல்ல என்ற காரணத்தால்தான், மாணவர்களுக்கு ஒழுங்கையும், கட்டுப்பாட்டையும் கற்றுத்தர வேண்டிய ஆசிரியப் பெருமக்கள் இப்படிப்பட்ட சட்டத்துக்கு விரோதமாக, புறம்பான நடவடிக்கையில், மீறுகிற நடவடிக்கையில் ஈடுபட வேண்டாம் என்கிற வேண்டுகோளை விடுக்கின்றேன், இந்த மன்றத்தின் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைப் பரிசீலித்து முடிவு எடுப்பதற்கான முறையில், எதிர்கால நிலைமை பாழாகாமல் இருக்க வேண்டும். 'வேலியே பயிரை மேய்வது' என்ற ஒரு பழமொழி உண்டு. அந்த நிலைக்கு இடம் தாக்கூடாது, ஆசிரியப் பெருமக்கள். அவர்கள் குறைகளை ஆய்ந்து பரிசீலிக்கும் அரசு இதிலும் கவனம் செலுத்தும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில், மறுபடியும் தங்களுடைய குறைகளை இந்தக் குழுவிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி, குழுவிடத்தில் வாதாட அவர்களுக்கு மறுபடியும் ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தினால், ஒரு சமூகமான முடிவு ஏற்பட முடியும். அரசாங்கத்துக்குச் சங்கடத்தை உண்டாக்கினால், அதை எப்படியோ சமாளித்துத்தான் ஆக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு ஆசிரியர்கள் போகக் கூடாது என்றுதான் இந்த மன்றத்தின் மூலமாகவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மூலமாகவும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இந்த நிலைமையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த பட்டுஜெட்டில் வாக்குறுதி தந்திருக்கின்றார் என்றால், அந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில், இந்தப் பிரச்சனைகள் சமூகமாகத் தீர்வதற்கு உதவி செய்வார்கள் என்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாக என்னுடைய நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த விளக்கம் காரணமாக சபையை ஒத்திவைத்து இதை விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, மற்ற மாநிலங்களில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கிற சம்பள விதிததைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு விவாங்களைக்

4th March 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கொடுத்த பிறகு, 6 மாதமானாலும் கூட, அந்த விவரங்கள் அப்படியே தானிருக்கும். விவரங்கள் மாறுது என்பதைப் பார்க்கிற நேரத்திலே, மற்ற மாநிலங்களைப் பார்க்காமல், நம்முடைய மாநிலத்திலேயே ஒரு பகுதியினருக்குக் கொடுத்திருக்கிற ஊதியத்துக்கும், மற்றொரு பகுதியினருக்குக் கொடுத்திருக்கிற ஊதியத்துக்கும் இடையே முரண்பாடு இருக்கிறது என்று நான் சொல்கிறேன். ஒரு மாநிலத்துக்கும் இன்னொரு மாநிலத்துக்கும் உள்ள முரண்பாடு எத்தகையது என்பதைப் பார்த்தால், மத்திய அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கும், மாநில அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் சம்பள விசதத்தில் எத்தகைய முரண்பாடு உள்ளது, அதன்படி சம்பளம் தாருங்கள் என்றால், அது அவ்வளவு முரண்பாடாக இருக்கும் என்ற கருத்தையும் நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இதன் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது நான் குறிப்பிட விரும்புவது, இந்த முரண்பாட்டின் அடிப்படையிலே, ராகவன் கமிஷன் அதை மேற்கொண்டார்கள் என்பதை அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். என்னென்ன அடிப்படையில் மேற்கொண்டார், அடிப்படையின் விவரம் என்ன என்பது தெரிய வேண்டும். ஒரு அடிப்படையைப் பரிசீலித்து, பிறகு அந்த அடிப்படையை மீறி அவர்களுக்கு என்னென்ன நன்மை கிடைக்கும், நிலைமை இருக்கிறது என்பதை யெல்லாம் நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் இவ்வளவு நடந்த பிறகு, எந்த வகையிலோ அவர்கள் ஒரு முடிவு எடுத்த பிறகு, அந்த முடிவுக்காக அவர்கள் 6 மாதம் காத்திருக்க வேண்டுமா என்ற கேள்வியும் வருகிறது. 6 மாதம் உச்ச வரம்புதான், அதற்குள் முடிந்துவிடுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் நம் அரசாங்கத்திலுள்ள அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொள்கிற காலத்தைப் பார்த்தால், 6 மாதத்துக்கு மேலும் நீடிக்கும் நிலைமை ஏற்படும். 6 மாதம் என்று சொல்வது கட்டுப்பாச்சாரத்துக்குத்தான் உதவும். அவர்களுடைய பிரச்சனையை ஒன்று அல்லது இரண்டு மாதத்துக்குள் பரிசீலித்து அதில் ஒரு முடிவை எடுத்துச் செய்கிறோம் என்று அரசாங்கம் சொன்னால், அவர்களுக்குத் திருப்தியாய் இருக்கும். இந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு உறுதி சொல்ல, இந்தச் சபையை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நான் முதலில் பிடிக்கை போட்டுவிட்டுத்தான் சொன்னேன். மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இங்கே இருக்கும் நிலை நியாயமற்றது. அல்ல என்று நான் சொன்னேன். மற்றும் 'சக்வேல்ஸ்' உடன் தான் ஒப்பிட வேண்டுமென தவிர, 'அன்சக்வேல்ஸ்' உடன் ஒப்பிடக்கூடாது, அதனால் தான் இந்த உதாரணத்தைச் சொன்னேன். மத்திய அரசோடு நாம் ஒப்பிட்டு

4th March 1972] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நியாயமாகாது. அது ஒரு அரசு அமைப்பு, இது ஒரு அரசு அமைப்பு. ஆகவே இந்தக் கணக்கை எல்லாம் சொல்லிவிட்டு, கொஞ்சம் பொறுங்கள், இதில் நியாயமேயில்லை என்று சொல்லப்பட்டதை மறுத்துத்தான் அந்தக் கணக்கை ஒப்பிட்டுக் காட்டினேன். ஆனால் தற்போது இருக்கிற வாய்ப்புக்களைக் கொண்டு, ஆசிரியர்களின் நியாயமான குறைகளைப் பரிசீலிப்பதற்கு ஒரு பொறுப்புள்ள குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நியாயமான உரிமையை அவர்கள் பெறுவதற்குரிய வழி வகைகளை ஆராய்ந்து ஒரு முடிவை, சுமுகமான முடிவை ஏற்படுத்துவது என்ற அடிப்படையிலே தான், இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு அந்தக் குழுவை நம்பித்தான் தீர வேண்டும். 6 மாத காலமா, 4 மாதத்துக்குள் முடியாதா என்று சொன்னால், அதற்குப் பிறகும், எப்போதும் இந்தக் குழுவை நம்பிச் செய்ய வேண்டிய காரணத்தால் தான், இதைச் சொல்கிறேன். ஆகவே, இப்போது அமைத்திருக்கிற குழுவினர் தீர ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வருவார்கள். அந்த முடிவை ஆசிரியர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்குத்தான் இந்த விளக்கம் சொல்ல விழைகேன்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் 6 மாத காலம் என்று வைத்திருக்கிற இந்த உச்ச வரம்பு ஒரு வேளை மேலும் நீடிக்கக் கூடும் என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி பேசுகிற நேரத்தில் இந்த உச்ச வரம்பு நீடித்து அவர்கள் அறிக்கை தந்த பிறகு அதை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு எடுத்துக்கொள்கிற காலம் மேலும் 6 மாதங்கள் நீடிக்கக் கூடும் என்றும் ஐயங்களை இங்கே எடுத்து வைத்தார்கள். இந்த ஐயத்திற்கு இடமில்லை. யென்பதை நான் இங்கே திட்டவாட்டமாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் நண்பர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் ஏற்கெனவே இந்தக் கோரிக்கை நியாயமல்ல என்று அறுதியிட்டுக் கூறிவிட்டு மறுபடியும் பரிசீலிப்பதாகச் சொல்லி மீண்டும் ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கின்ற நேரத்தில், கோரிக்கைகளை நியாயமானவை என்ற அடிப்படையில் ஆராயப் போகிறீர்களா, அல்லது அநியாயம் என்ற அடிப்படையில் தள்ளிவிடப் போகிறீர்களாவென்ற கேள்வியை எழுப்பினார்கள். கோரிக்கைகள் நியாயமற்றவையல்ல என்ற அந்த அடிப்படையா, அல்லது நியாயமற்றவை என்ற அந்த அடிப்படையா என்ற ஆராய்ச்சிக்குச் செல்வதற்கு முன்பு, நான் ஏற்கெனவே இந்த மாமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிற உறுதி மொழியை நினைவு கூர்ந்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சர்க்காருடைய ஆணை என்று ஒன்று இருக்குமானால், அதையும், இப்போது எழுப்பப்பட்ட இந்தப் பிரச்சனையும் நிச்சயமாக

4th March 1972]

II. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1972-73

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[4th August 1972]

பரிசீலிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, கோரிக்கைகள் நியாய மற்றவையென்று சொன்னால், அதை ஆராய்வதற்கு ஒரு குழு தேவை என்ற அளவிலே அமைத்திருக்க மாட்டோம். ஒருவருடைய நியாயங்களை எந்த அளவிற்கு அரசு தீர்த்துவைக்க முடியும், எந்த அளவு வரையிலே அரசு நிதி ஆதாரங்கள் இடம் அளிக்கும் என்பவைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, சில கோரியங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் கேட்ட நிபந்தனைகளைப் பார்க்கிறபோது, இது நியாயம் அல்லது அநியாயம் என்று இரண்டில் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டதைப் பார்க்கிற போது, நியாயம் தான் என்று ஏற்றுக்கொண்டு அதற்காகத் தான் குழு அமைத்திருக்கிறோம், குழுவினுடைய முடிவை, பரிந்துரையை அரசு விசுவில் நிறைவேற்றும் என்று சொன்னால், போராட்டம் தேவையில்லை என்று திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி குறிப்பிடுவதாக நான் கருதுகிறேன். ஆகவே நான் அவர் சார்பாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆசிரியப் பெருமக்களுடைய கோரிக்கைகளுடைய நியாயங்களை என்றைக்கும் நாங்கள் புறக்கணிப்பவர்கள் அல்ல. கோரிக்கைகளை யார் சொல்கிறார்கள், ஆசிரியப் பெருமக்கள் சொல்கிறார்கள், அலட்சியப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்குக் கிளர்ச்சியும் இல்லையென்பதைக் கவனியுமையாவர்கள் பல்வேறு எடுத்துக் காட்டுகள் மூலம், எடுத்துரைத்தார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு இந்த அரசு செய்திருக்கிற சாதனைப் பட்டியல்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் 6 மாத காலம் என்பதைக் குறைத்து, இரண்டொரு மாதங்களில் பரிந்துரைகளை வெளியிடக் கூடாதாவென்று கேட்டார்கள். ஆசிரியர்களுக்கான பரிந்துரைகளை ஒரு மாதம் அல்லது இரண்டு மாதத்தில் வெளியிட்டு விட்டால், அரசு அலுவலர்கள் சில முரண்பாட்டுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், 'என் ஒரு மாதத்திற்குள்ளே செய்யக் கூடாது?' என்று கேட்பார்கள். இரண்டுக்கும் சேர்த்து தலைமைச் செயலாளர் குழுவைக் கேட்டுக்கொள்ளும். நான் இங்கும் உறுதியளிக்கிறேன். 3 மாத காலத்திற்குள்ளாக அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று நிச்சயமாகக் கேட்டுக்கொள்வேன் என்ற உறுதியை இங்கே தருகிறேன். இதற்கு மேல் செய்ய வேண்டிய பணிகள் இங்கே வீற்றிருக்கிற, ஆசிரியர்களுக்காக வாதாடிய அருமை நண்பர்களின் பணிகள் என்று கூட்டிக் காட்டி இந்த அளவில் அமைகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: In view of the statement made by the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Minister for Education and Local Administration, I do not think that the matter need be discussed further. I withhold my consent.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகளைப் பேசுவதற்கு அனுமதி அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் பார்க்கிற அளவிலே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பொறுத்து, ஒரு ஐந்து விஷயங்களைப்பற்றி நான் இங்கே சில வார்த்தைகளைப் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் என்பதைப் பற்றி முக்கியமாக இந்த அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி நாம் எல்லோரும் அறிந்த அளவிலே, 1961-ம் ஆண்டில் நிலச் சீர்திருத்தம் என்பதனுடைய பெயரால் நிலங்களெல்லாம் எடுக்கப்பட்டது நமக்குத் தெரியும். அதே போல 1970-ம் ஆண்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசு வந்ததற்குப் பிறகு 'மறுபடியும் "ரிடக்ஷன் ஆஃப் லேண்டு சீலிங்" என்ற பெயரால் 30 ஏக்கர் என்று இருந்தது 15 ஏக்கர் என்று அக்கப்பட்டது. இது நாம் எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று தான். நிலச் சீர்திருத்தம் என்று சொல்கிறபோதே, பெரிய பணக்காரர்கள், நிலப் பிரபுக்களாக இருப்பவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களையெல்லாம் எடுத்து நிலமில்லாமல் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு, குத்தகைதாரர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களே பயிர் செய்ய நிலம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்ற நிலையில் இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் முக்கியமான முறையில் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதைத்தான் நம்முடைய அரசும் மத்திய அரசில் உள்ள பிளானில் கமிஷன் என்று சொல்லக் கூடிய திட்டக் கமிஷனும் முக்கிய குறிக்கோளாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆனால், 1961-ஆம் ஆண்டில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்தபோது சததிரா கட்சியிலிருந்த நாங்களெல்லாம் நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரால் கொண்டுவரப்படுகிற திட்டங்கள் மூலமாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலங்கள் போய்ச் சேர முடியாது, போய்ச் சேரப் போவதில்லை என்ற கருத்தைச் சொன்னோம். அதற்கு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால், நம் நாட்டில் கிட்டத்தட்ட 75, 80 சதவீதத்தினர் நிலத்தை நம்பி வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்களாகவும், ஒரு ஏக்கரிலிருந்து 25 ஏக்கர், 30 ஏக்கர் வரையில் 90 சதவீதத்தினர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் முன் கூட்டியே தினர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் முன் கூட்டியே அறிந்த விஷயமாகும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், 1970-ம் ஆண்டில் இந்த அவையில் இருந்த நானும் மற்ற எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் இந்த அவையில் இருந்த நானும் மற்ற எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்ற நிலங்கள் எடுத்து எல்லோருக்கும் கிடைக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்ற அளவிலேதான் இந்தச் சட்டங்களை யெல்லாம் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் நாங்கள் அன்று சொன்னது நிதர்சனமாக அரசாங்கத்திற்குப் புரிந்த விட்டது

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [4th March 1972]

என்ற அளவிலே நான் நினைக்கிறேன். அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களும் அதை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. 1961-ல் எடுக்கப்பட்ட நிலங்களில் 30 ஆயிரம் ஏக்கர் வரையில் எடுத்திருக்கிறார்கள். 30 ஆயிரம் ஏக்கரை எத்தனை பேருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், 12 ஆயிரம் பேருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1970-இல் கொண்டுவந்த சட்டப்படி, எவ்வளவு நிலங்களை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், 5 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கும், இந்த 5 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம் பேருக்குக் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறைத்ததால், எவ்வளவு உபரி நிலம் என்று இன்னும் கணக் கெடுக்க முடியவில்லை. முழுமையாக முடிந்த பிறகு இதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, பாதியிலே இருக்கும்போது, 5 ஆயிரம் ஏக்கர் உபரி இருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல. முழுமையாக வேலைகள் நடந்து முடிந்த பிறகு, திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் முதல் சட்டத்தின் மூலம் 30 ஆயிரம் ஏக்கர் என்று நான் சொன்னதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். முதல் சட்டத்தைப்பற்றி எனக்குத் தெளிவாகப் புரிந்த அளவு இந்த இரண்டாவது சட்டத்தையும் அதன் மூலம் எடுத்திருக்கிற நிலைமையையும் யதார்த்தமாகப் பார்க்கிறபோது, 5 ஆயிரம் ஏக்கர் ஒரு வேளை மிஞ்சி மிஞ்சி எடுக்க முடிந்தால், எனக்குத் தெரிந்த வரையில் 10 ஆயிரம் ஏக்கர் என்ற அளவிற்கு மேல் எந்தக் காலத்திலும் எடுக்க முடியாது என்று அறுதியிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, 1960-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது, உபரி நிலம் எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று கணக்கெடுத்தார்கள். 1960 ஜனவரியில் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் 1959-ம் ஆண்டு வரையில் பல பேர் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நிலம் வைத்திருந்தவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அப்போது அவர்கள் தெரிந்து கொண்டது எங்களுக்குப் புரியவில்லை. 1960-ம் ஆண்டு சட்ட மன்றத்தில் பேசும்போது, கிடைக்குமென்று சொன்னோம். போறினார் அண்ணா கிடைக்குமா என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பிச் சொன்னார்கள், இது உச்ச வரம்பா, மிச்ச வரம்பா என்று கேட்டார்கள். இப்போது தெரிகிறது கிடைக்காது என்பது. இப்படித் திட்டமெல்லாம் போட்டு விட்டார்களே, நிலம் கிடைக்காது என்று அப்போதே இந்த சூட்சமத்தைச் சுட்டிக் காட்டியதை இப்போது சுதந்திரா கட்சி ஒப்புக்கொண்டதற்கு நன்றி.

[4th March 1972]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்து மக்கள் சூட்சமத்தைப் புரிந்து கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த சூட்சமத்தை, அரசாங்கத்தில் இருக்கிறவர்களால்தான் புரிந்து கொள்ள முடியுமே தவிர, மற்றவர்களால் முடியாது. அரசாங்கத்தின் கையில் சி.ஐ.டி. டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது. இன்னும் மற்ற வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே மற்றவர்களை விட விந்த சூட்சமத்தை அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களால் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

1970-ம் ஆண்டு நீங்கள் சட்டம் கொண்டு வருகிறபோது எவ்வளவு நிலம் வரும் என்று நினைத்தீர்கள்? இப்போது எவ்வளவு உபரி நிலம் கிடைக்குமென்று நினைத்தீர்கள்? அவர்கள் காலத்தில் பிளாபாகவும், டிராஸ்டிகளாகவும் எழுதி வைத்து விட்டார்கள். இப்போது நீங்கள் கொண்டுவந்த சட்டத்தின் மூலமாக லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் கிடைக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரை 15 ஆகக் குறைத்திருப்பது ஒரு சமுதாயச் சீர்திருத்தம். 5 பேர் உள்ள ஒரு குடும்பத்துக்கு 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் தேவையில்கூட. அதை 15 ஆகக் குறைக்க இருக்கிறோம் என்று தேர்தல் காலத்துக்கு முன்பே சொல்லியிருக்கிறோம். ஆட்சிக்கு வந்த உடன் 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கராகக் குறைத்திருக்கிறோம். இதனால் இவ்வளவு லட்சம் ஏக்கர் உபரியாகக் கிடைக்கும் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் எவ்வளவு எதிர்பார்த்தார்கள், எவ்வளவு நிலம் உபரியாக வந்திருக்கிறதா இப்போது என்ற தகவல்தான் நான் கேட்டேன்.

அந்தச் சட்டத்தைப்பற்றிப் பேசும் போது, அந்தச் சட்டம் ஒரு தவறான சட்டம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். 30 ஏக்கரை 15 ஆகக் குறைத்திருப்பது வருமானத்தின் அடிப்படையில் தான் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இந்த 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கருக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் 3,000 அல்லது 4,000 ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கோவை மாவட்டத்தில் 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கருக்கு 50,000 அல்லது 60,000 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டிலே கொண்டு வந்திருக்கின்ற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கருக்குக் கொடுத்துள்ள விளக்கம் மிகவும் சிறப்பான முறையில் இருக்கிறது. அதை ஒரு கொள்கை அடிப்படையில்தான் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு நிலத்தினைக் கட்டுகிறார்களோ அதை வைத்துத்தான் ஸ்டான்டர்ட்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [4th March 1972]

ஏக்கர் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் இப்படிச் செய்யவில்லை. தமிழ் நாட்டில்தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு சிறந்த முறையில் செய்திருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள நிலத் தீர்வைக் கணக்கையும், கோவை மாவட்டத்திலுள்ள கணக்கையும் வைத்துத் தான், இந்த ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். தஞ்சையில் இருக்கிறவர்களுக்கு பாதகமாகவும், கோவையில் இருக்கின்றவர்களுக்கு லாபமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசுக்கு இல்லை என்பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, நல்ல நிலமாக இருந்தால் ஒரு வருமானம், கரம்பு நிலமாக இருந்தால் ஒரு வருமானம், புஞ்சை காடாக இருந்தால் ஒரு வகையான வருமானம் வருகிறது. இவைகளிலே விளையும் பொருள்களை வைத்துத்தான் நிர்ணயம் செய்திருக்க வேண்டும்.

விவசாயம் செய்யக் கூடிய நிலப் பரப்பு 63 லட்சம் ஏக்கர் தான். இது வரையில் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் 30,00 ஏக்கரோ அல்லது 50,000 ஏக்கர் நிலமோ எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், 5% நிலம் தான் எடுத்திருப்பதாகக் கொள்ள வேண்டும். நிலமற்ற விவசாயிகள் எவ்வளவு பேர் என்று பார்த்தால், 28 லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். இதுவரை உபரியாக எடுக்கப்பட்ட நிலம் 50,000 ஏக்கர், ஆனால் 28 லட்சம் பேருக்கு 5% நிலம் தான் பயன்படுவதாக இருக்கிறது.

நான் அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிடுவதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. தலைவர் அவர்களே, பிரச்சனைகளை எடுத்துக் கூற வழியில்லாமல், எனக்குள்ள காலத்தைக் குறைத்துவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1970-க்குப் பிறகு 1972 துவக்கத்தில் ஒரு முக்கியமான மன மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிலச்சுவான்தாரர்களாக இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் இந்த நிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று, உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை எதிர்த்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்ற அபிப்பிராயமும் பரவலாக நிலவி வருகிறது. ஆனால் அண்மையில் நான் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல நிலச்சுவான்தாரர்களைச் சந்தித்துப் பேசுகிறபோது அறிந்துகொண்டேன் அவர்கள் எல்லாம் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை ஆட்சேபிக்கவில்லை என்பதை. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், பாமினி சிலிங்கை 60 விருந்து குறைப்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. இந்து குடும்பங்களில் யாரும் 60 ஏக்கர் வைத்திருக்க வில்லை. ஒரு வேளை முஸ்லீம் குடும்பத்தினர் வைத்திருக்கலாம். ஆகவே இதனால் யாருக்கும் பாதகம் கிடையாது.

இரண்டாவதாக, இந்த நிலச்சுவான்தாரர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், நமக்குத்தான் எந்த விதமான வருமானமும் வரவில்லையே என்று. சாதாரணமாக 'ஆப்சென்டி லாண்டு ஹோஸ்டர்'களுக்கு எந்தவிதமான

[4th March 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

வருமானமும் கிடைப்பதில்லை. இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், இந்த ஆண்டு பசுலையிலிருந்து குத்தகை கட்டி விட்டால், 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு எவ்வளவு பாக்கி இருக்கிறதோ அவைகளைக் கட்ட வேண்டியதில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இனிமேல் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து 100% குத்தகைக்காரர்களும் குத்தகை கட்ட மாட்டார்கள். இப்போது 25 சத விதம் குத்தகைக்காரர்கள் குத்தகை கட்டி வருகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இப்போது முட்டாள்களாக்கப்பட்டு விட்டார்கள். யார் யார் ஏமாற்றி வந்தார்களோ அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. இனிமேல் அடுத்த வருஷத்திலிருந்து யாரும் குத்தகை கொடுக்க மாட்டார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, 1938-ல் ராஜாஜி அவர்கள் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்களே, அதற்குப் பிறகு யாரும் கடன் கொடுத்து வாங்க வில்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, 1938 என்று சொன்னால் அப்போது எனக்கு விவரம் புரியாத நிலைமை. ஆகவே அந்தக் காலத்தில் என்ன சொன்னார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் ராஜாஜியின் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டத்தில் அவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் படித்துப் பார்க்க எனக்குக் காலம் கிடைக்கவில்லை. இந்தப் பிரச்சனைக்காக நான் என்னுடைய பிரச்சனையை விடத் தயாராக இல்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் நிலச்சுவான்தாரர்கள் என்றால், பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் என்ற தவறான அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் திரு. பத்ரிநாத், டென்னசி ரிகார்டு டைரக்டர் அவர்கள் தஞ்சையில் உள்ள நெசவாளர்களைப்பற்றி மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் தந்திருக்கும் விவரங்களின்படி தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு ஏக்கரும் அதற்குக் குறைவாக வைத்திருக்கிறவர்களும் 46.18%. 1 ஏக்கரிலிருந்து 5 ஏக்கர் வரை நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 40.03%. 5 ஏக்கரிலிருந்து 15 ஏக்கர் வரை வைத்திருப்பவர்கள் 12.12%. 15 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கிறவர்கள் 1.43%. ஆகவே கிட்டத்தட்ட 86.50% நிலச் சொந்தக்காரர்கள் 5 ஏக்கருக்குள் நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள்தான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்திலே 1961-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் அரசு உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது 49 மிராசதாரர்களிடம் 50,000 ஏக்கர் நிலம் இருந்தது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [4th March 1972]

என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே 49 பேரிடம் 50,000 ஏக்கர் நிலம் இருப்பது எந்த வகையில் தயாயம்?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இப்போது நிலச் சீர்திருத்தத்திற்குச் சட்டம் கொண்டு வருகிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் 1960-லே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்து நிலப் பிரபுத்துவத்தை ஒழித்து விட்டார்கள். அவர்களைப் பற்றிய பிரச்சனை இப்போது இல்லை. இப்போது தஞ்சையிலே இருக்கக் கூடிய பிரச்சனை சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களைப் பற்றியதுதான். இவர்கள் இன்றைக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் தஞ்சையிலே பெரும்பாலும் 5 ஏக்கராக் காரர்கள். இவர்கள் 100-க்கு 35 இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,200 ரூபாய் வரையில் கிடைக்கும். இவர்கள் இந்தக் குறைந்த அளவு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, இதிலிருந்து வருமானம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில்லாத அளவிற்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். வருமானத்தை எதிர்பார்க்க முடியாத நிலைமையில்தான் இந்தச் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே தங்களுடைய நிலங்களை அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இவர்கள் விரும்புகிறார்கள். தங்களுடைய நிலத்தை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுப்பதற்கு இவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கு ஆதரவாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். தஞ்சையில் ஆயிரக்கணக்கான நிலச்சுவாஸ்தார்கள் வரும்படி இல்லாத காரணத்தால், தங்களுடைய நிலத்தை அரசாங்கத்திற்கே கொடுத்து விடத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இது உங்களுக்குச் சாதகமான விஷயம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனவே இதுபற்றி நீங்கள் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது, டிரஸ்டிகள் என்று சொல்லப்படுகிற நிலங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த டிரஸ்டி நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ள இப்போது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1950-லிருந்து அதற்குப் பிறகு உள்ளவைகளை எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறார்கள். இது என்ன காரணம் என்றால் அப்போது தான் கான்ஸ்டிடியூஷன் அமுலுக்கு வந்தது. இது என்ன தொடர்போ எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் சிறு காம்பன்சேஷன் கொடுத்து அரசாங்கமே தங்களுடைய நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. தங்களுடைய நிலத்தை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இவற்றையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளத் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையிலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அமுல் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கம் இந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு காம்பன்சேஷன் கொடுத்தால், அதை வைத்துக்கொண்டு

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

4th March 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

டிரஸ்டிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டதற்கான காரியங்களை ஒழுங்காக நடத்தலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். எனவே அரசாங்கம் இதுபற்றித் தீவிரமாக யோசனை செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிற கருத்து விளக்கமாக இல்லை. எனவே கொஞ்சம் விளக்கமாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் கூறிய கருத்து தஞ்சை மாவட்ட மிராசுதாரர்களின் ஏகோபித்த கருத்தா அல்லது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய சொந்தக் கருத்தா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட கருத்து நிலவுமானால் நிலச் சீர்திருத்தத்தில், இவைகளுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள விதிவிலக்கிலிருந்து இவற்றை எடுத்து விடலாம். அரசாங்கமே இந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்களா என்பதைத் தெரிவிப்பதற்கு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மிராசுதாரர்களின் ஏகோபித்த கருத்தைத் தான் சொல்கிறேன். கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாக எனக்குத் தெரிந்த வரையில், நான் பழகிய வரையில், அவர்கள் எல்லாம் இந்த நிலங்களை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தைத் தான் சொன்னார்கள். வாலண்டரியாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால், எல்லோருக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். ஏன் அரசாங்கம் இந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. உங்களுடைய நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கு இது பலவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இந்த டிரஸ்டி நிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதைப் பல பேர் ஆதரிக்கிறார்கள். அவைகளைக் கொடுத்து விடத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் தீவிரமாக அமுல் நடத்த வேண்டும் என்பதை ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் சொல்கிறேன். கடந்த பல ஆண்டுகளாக எந்த விதமான வருமானமும் இவர்களுக்கு இந்த நிலங்களிலிருந்து வருவதே இல்லை. வருமென்ற நம்பிக்கையும் பலருக்குப் போய் விட்டது. இதை விட இந்த நிலங்களை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்து விட்டு அவர்கள் கொடுக்கிற காம்பன்சேஷனைப் பாங்கியிலே போட்டு அதிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வட்டி 10%, 8%-ஐ வைத்துக்கொண்டு இந்த அறக் கட்டடங்களைச் சரிவர நிறைவேற்றலாம் என்று கருதுகிறார்கள். இதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இரண்டாவது, தமிழ்நாடு வாணிப கழகம் என்ற ஒன்று துவக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றிப் பத்திரிக்கையிலே பார்த்தேன். தஞ்சை மீலே பேசும்போது கூட இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். சிலில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் என்ற உணவு தானியக் கழகம் எதற்காக இப்போது ஏற்படுத்தப் படுகிறது என்பது தெரியவில்லை. உணவில் நாம் தன்னிறைவு பெற்று

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [4th March 1972]

விட்டோம். உணவில் பற்றாக்குறை இருந்தபோது, வியாபாரிகள் காண்டிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் இது தேவைப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு உணவில் தன்னிறைவு பெற்ற நிலையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பு, அவசியமானதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். தஞ்சையிலே எப்.வி.ஐ. என்ற மத்திய உணவுக் கார்ப்பரேஷன் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அவர்கள் உணவு தானிய வர்த்தகத்தை ஏற்று நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது, இங்கே இதற்கென்று ஒரு தனி அமைப்பு வேண்டுமா? அவர்கள் பணத்தைப் பாழடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல லட்சங்கள் பாழானது எல்லோருக்கும் தெரியும். நம்முடைய சிவில் சப்ளை டிபார்ட்மெண்ட் 50, 60 லட்சத்தை பாழடித்ததும் தெரியும். எனவே இந்த நிலையில் எப்.வி.ஐ. இயங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, எதற்காகத் தனியாக வாணிபக் கழகம் என்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி, இந்த அரசாங்கம் உணவு தானிய வியாபாரத்தில் ஈடுபட வேண்டும் என்று அறிய விரும்புகிறேன். எப்.வி.ஐ. பின்கிபிலாக இயங்காததால் லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் பாழாகப் போய் விட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எப்.வி.ஐ. வெளி மார்க்கெட்டில் கொள்முதல் செய்யவில்லை. நாம் வெளி மார்க்கெட்டில் வாங்கலாம் என்ற நிலையை வைத்திருக்கிறோம். வெளி மார்க்கெட்டிலும் வாங்கலாம், காண்டிக் டார்களிடமிருந்தும் வாங்கலாம் என்ற இரண்டு கொள்கைகளையும் வைத்திருக்கிறோம். எப்.வி.ஐ. வெளி மார்க்கெட்டில் வாங்காததால் வெளி மார்க்கெட்டில் விலை வீழ்ந்து விட்டது. அதனால் வெளி மார்க்கெட்டில் வாங்கலாம் என்ற முடிவிற்கு அரசாங்கம் வந்தது. வெளி மார்க்கெட்டில் விலை வீழ்ந்ததால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற கூக்குரல் விவசாயிகளிடமிருந்து வந்தது. இதனால் கொஞ்சம் நியாயமாக வெளி மார்க்கெட்டில் வாங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இன்று தனியாக சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். எப்.வி.ஐ.-உம் வெளி மார்க்கெட்டில் வாங்கலாம் என்று அனுமதித்திருக்கிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இன்றையதினம் வாங்குகிறார்கள். வாங்கட்டும், ஆட்சேபணையில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நஷ்டத்தைப் பார்த்திருக்கிறோம், இப்படிப்பட்ட நிலையில் இப்படி வாணிபக் கழகம் உணவு தானிய வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டால், அதனால் நஷ்டம் ஏற்படாதா என்பது தான் கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எப்.வி. ஐ. எப்படி நடந்துகொண்டு வருகிறது என்ற ரகசியம் நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். எனக்குத் தெரியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் தெரியும். மற்றவர்களுக்கும் தெரியும். அதனால் தான் இந்த அமைப்பை ஆரம்பித்தோம்.

[4th March 1972]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இறுதியாக ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று இப்போது தெரிவிக்கப்பட்டது. அதிலும் அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்பதை யாரும் ஆட்சேபித்ததாகத் தெரியவில்லை. எல்லோரும் சொல்கிறார்கள் மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் கிடையாது என்று. அதிலே ஆட்சேபணையில்லை. எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், இன்றைக்குச் சொல்ல ஆரம்பித்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் இப்போது "அடானம்" மாநில சுயாட்சி என்று சொல்கிறார்களே, அந்த வார்த்தை ரோம்ப மோசமான வார்த்தை என்று சொல்கிறார்கள். அண்மையிலே கூட பங்களூரிலே இந்திரா காந்தி காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த தமிழ்நாட்டு அமைச்சர் ஒருவர் பேசுகிறபோது, "இப்படி மாநிலங்களுக்குச் சுயாட்சி என்று சொல்வதை விட அதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்று சொல்வதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. மாநில சுயாட்சி என்று ஒன்றைச் சொல்வதைத் தான் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. இது யாதிரி விஷயங்களைப் பொது ஜனங்கள் மத்தியிலே பேசுகிறார்கள். அதைக் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன்" என்று சொன்னார். அவர் இப்படி ஜனங்களிடம் இறுதியாகப் பேசுவதை ஆட்சேபிக்கிறார்கள். இது சரியானது அல்ல. இது ஏதோ தனிப்பட்டவர்களின் சொந்த விஷயமல்ல. ஏதோ விட்டுக்குள்ளே நடக்கிற விஷயமல்ல. கணவன்-மனைவிக்குள்ளே மட்டும் இருந்தால், விட்டுக்குள்ளே பேசித் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். இது நாடு பூராவும், சம்பந்தப்பட்ட ஒரு மொத்தமான விஷயம். அதுவும் மாநிலங்களுக்கும், மத்தியத்திற்கும் உள்ள உறவைப்பற்றி, அதிகாரங்களைப்பற்றி மக்களிடத்திலே பேசுகிறார்கள் என்ருர்கள். இதைப்பற்றி மக்களிடத்திலே பேசாமல் வேறு எங்கே பேசுவது? மக்களிடத்திலே, ஜனநாயக நாட்டிலே இருக்கிற ஒரு தலைவர், ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் ஜனங்களிடத்திலே போக வேண்டாமென்று பேசுவார்களானால், உண்மையிலே அவருக்கு ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்பது சாதாரண அறிவு படைத்த எனக்கே சந்தேகம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. இரண்டாவது, மாநில சுயாட்சி என்ற பிரச்சனையைப்பற்றிச் சென்ற தடவை பேசுகிறபோது கூட இந்த அவையிலேயே சொன்னேன். இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பிரச்சனையோ, தமிழ்நாட்டுப் பிரச்சனையோ, முதலமைச்சரின் பிரச்சனையோ அல்ல. இந்தப் பிரச்சனை நெடுங்காலமாக, எனக்குத் தெரிந்த வரையில் 1933-லே யிருந்து, பேசப்பட்டு வருகிற ஒரு பிரச்சனை. அதுவும் இப்படி மாநில சுயாட்சி கேட்பது தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் இருக்கிற பிரச்சனை அல்ல. எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ஒட்டு மொத்தமாக இருக்கவேண்டிய பிரச்சனை. தமிழ்நாடு மாநில சுயாட்சி கேட்கிறது, ஆந்திரா மாநில சுயாட்சி கேட்கிறது. எல்லா மாநிலங்களும் சுயாட்சி கேட்கின்றன என்ற அளவிற்கு, கேட்க

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [4th March 1972]

வேண்டிய அவசியத்திற்கு, வருவார்கள் என்பதைப் பல தடவை வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறேன். அடானமி, சுயாட்சி என்று சொல்கிறார்களே, அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று பல தடவை யோசனை செய்தது உண்டு. பல தடவை இந்த ஆட்சி என்ற சொல்லை, வார்த்தையை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். பேரூராட்சி, நகராட்சி, ஊராட்சி, மாநகராட்சி என்ற வார்த்தைகளைக் கேள்விப்படுகிறோம். நாம் பார்க்கிற நேரத்திலே இந்த ஆட்சி என்ற சொல் எப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை ஏற்படுத்துகிறது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அப்படிப் பார்த்தால் இது ஒரு தகராறுக்குரிய வார்த்தையாக நமக்குத் தெரியாது. ஆகவே சேம்பர்ஸ் டிக்ஷனரி Twentieth Century Edition-ல் 'ஆட்டானமி' என்பதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று பார்த்தேன். ஆட்டானமி என்ற வார்த்தைக்கு அவர்கள் போட்டிருக்கிற அர்த்தம் 'The power of right of self Government especially partial self Government' என்ற வார்த்தை அளவினதாக எல்லாக்குட்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்ட ஆட்சி என்று இருக்கிறது. சேம்பர்ஸ் டிக்ஷனரியில் 'இன்டிபண்டன்ஸ்' என்பதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று பார்த்தேன். Completely Self Government முழுமையான ஆட்சி என்று. சுய ஆட்சி என்று சொல்லக் கூடியதாகும். ஆட்டானமி என்ற வார்த்தைக்கு 'பார்ஷியல்' அல்லது முழுமையில்லாத ஆட்சி என்பது அர்த்தமாகும். முழுமையான ஆட்சி என்ற 'இன்டிபண்டன்சுக்கும்', 'ஆட்டானமி' என்ற சுய ஆட்சிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நான் ஓரளவுக்குப் புரிந்துகொண்டேன்.

இரண்டாவது, 'ஆட்டானமி' என்ற வார்த்தைக்கு ஆங்கில-தமிழ் அகராதியில் என்ன அர்த்தம் என்று பார்த்தால், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1965-ல் ஆ. சிதம்பரநாதன் செட்டியாரால் எழுதப்பட்ட புத்தகத்தில் போட்டிருக்கும் அர்த்தம், தன் ஆட்சி உரிமை, தனி உரிமை, தனி ஆட்சி புடைய ஒரு சமுதாயம் என்று இருக்கிறது. ஒரு வேளை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வரும் என்ற நிலைமையில் போட்டார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. 1938-ம் ஆண்டில் நமது சைவ சித்தாந்த பதிப்புக் கழகத்தார், மாகாண தமிழ் சங்கம், திருநெல்வேலி, வெளியிட்ட டிக்ஷனரியில் ஆட்டானமி என்ற வார்த்தைக்கு தன் ஆட்சி என்று சொன்னார்கள். தன் ஆட்சி என்பதற்கு சுய ஆட்சி என்று ஒன்று தான் போடப்பட்டது. அதைப் போல ஆட்டானமி என்பது அரசுக்கு மட்டுமல்ல. பல்கலைக் கழகத்தையும் ஆட்டானம்ஸ் பாடி என்கிறோம். கூட்டுறவுத் துறையையும் ஆட்டானம்ஸ் பாடி என்று சொல்லுகிறோம். அகில இந்திய ரேடியோ, அகில இந்திய ரேடியோ என்று கூட சொல்லுகிறார்கள். அதைக்கூட ஆட்டானம்ஸ் பாடியாக வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே 'ஆட்டானம்ஸ்

4th March 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

பாடி' என்ற வார்த்தை ஆட்சிக்குள் என்ற அடிப்படையில் அல்ல என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1935 என்று சொன்னேனே, 'ஆட்டானம்ஸ்' என்ற வார்த்தை எங்கெல்லாம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, எப்படிப்பட்ட பெரியவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள் என்று பார்த்தால், உடனடியாக நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்களின் அருமைத் தந்தையார் சர் ஏ. ராமசாமி முதலியாரின், 'பெடரல் அன்டு சென்டிரல் ரிலேஷன்ஷி' என்ற புத்தகத்தைப் பார்த்தேன். அவர்கள் அதில் நன்றாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Sir A. Ramaswamy Mudaliar—All Indian Federation—
Its Institutional problems and possible solution. மற்றும் கைட்
ஆனரபில் வி. எஸ். ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரி லெக்சர்ஸ் 1932-33—யுனிவர்சிட்டி ஆப்
பப்ளிகேஷன், பக்கம் 4. அதில் ஆட்டானமி என்பதற்கு இலக்கணம்
சொன்னார்கள்.

In the first place provinces in British India have long been for a measure of Autonomy, for a right to control the destinies internally of their own and for as little of control from the centre as possible.

ஆட்டானமி என்ற வார்த்தைக்கு சர் ஏ. ராமசாமி முதலியார் கொடுத்த 'பெடரல்ஷன்' புத்தகத்தில் காணப்படுகிறது. ஒருவேளை மகாத்மா காந்தி இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பார்களோ என்று பார்த்தால், அவர்கள் இந்த ஆட்டானமியைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தி அவர்கள்

Mahathma Gandhi at a speech delivered at the Federal structure Committees, Round Table Conference London, 1931, as extracted from 'The Nation's Voice' by J. C. Kumarappa at page 69.

"It will be the Centre still dictating, still ruling, still doing all these things. That is not the provincial autonomy of my conception. That was why I said, if you present me with the live provincial autonomy, I shall be prepared to consider the proposition; but I am also convinced that that autonomy is not coming." என்று 1931-ல் சொன்னார்கள். இன்றைய தினத்தில் உண்மையாகப் பார்க்கிறோம். 'ஆட்டானமி' என்ற வார்த்தையைச் சபையில் உள்ளவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடி, மவுலானா அபுல் கலாம் ஆஜாத் அப்போது காங்கிரஸின் தலைவராக இருந்தார்கள். 26—6—1946-ல் ஒரு பத்திரிகைக்குக் கொடுத்த செய்தி in connection with the British Mission Plan.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [4th March 1972]

ஒரு புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். அதில் மவுலானா ஆஜாத் ஆட்டாளியைப் பற்றி என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று போட்டார். காங்கிரஸின் குறிக்கோளைப் பற்றிச் சொன்னார்.

"The Congress held that in the peculiar circumstances in India, a limited but organic and powerful centre confined to certain basic subjects was inevitable. A Unitary Government can no more meet the requirements of the cases than a division of India into several Independent States.

A second fundamental principle was the recognition of the complete autonomy of the Provinces, with all residuary power vested in them." அதில் பார்க்க வேண்டும்-organic and powerful centre என்று சில பேர் சொல்லுகிறார்கள். அதிகாரத்தை எல்லாம் மத்தியில் கொடுத்தால் வலுவு இழந்து விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

These objectives are Independence for India, a strong though limited central autonomy; full autonomy for the provinces; the establishment of a democratic structure in the State and units. என்று சொல்லி அகில இந்திய காங்கிரஸில் ஒரு தீர்மானத்தை வேறு போட்டார்கள். அகில இந்திய காங்கிரஸின் ஒர்க்கிங் கமிட்டிக்காரர்கள் மாகாணங்களுக்கு "புரொவின்கியல் ஆட்டாளி", சுய ஆட்சி வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை மே மாதம் 24-ம் தேதி 1946-ல் போட்டார்கள்.

on the other hand, we must resist the tendency to make it (the centre) stronger. It cannot swallow more than it can digest. Its strength must be commensurate with its weight. It would be a folly to make it so strong that it may fall by its own weight.

அப்படி நம்முடைய மாநிலங்களுக்குச் சுய ஆட்சி வேண்டுமென்று அறிவிட்டுச் சொன்னார்கள். கடைசியாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநிலங்களுக்கு சுய ஆட்சி என்றால், மத்திய ஆட்சி வலுவு இழந்து போகாதா என்று பலர் கேட்கின்றனர். அப்படி டாக்டர் பி. ஆர். அம்பேத்காரிடம் காண்ஸ்டிடுஷன் அசெம்பளியில் கேட்கப்பட்டது. அப்போது அவர் சொன்னார், மத்திய அரசுக்கு சீரணிக்க முடியாத அளவுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால், மத்திய அரசு வலிவு இழந்து விடும் என்று.

அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுத்து மத்திய அரசை வலிவு இழந்துவிடச் செய்துவிடாதீர்கள் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் வருஷத்திய நிதி நிலை அறிக்கைப்பற்றிய விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு என்னுடைய சொந்த தாலுகாவாகிய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவின்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] 4th March 1972]

பிரச்சனைகளை முதலில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த சில தினங்களாக நான் சென்னையில் இருந்தாலும் கூட, எனது கவலையும் கவனமும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட 200 சதுர மைல் விஸ்தாரம் உள்ள 1½ லட்சம் விவசாயப் பெருமக்களின் துயரத்தின் பால் தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. கடந்த சில வருஷங்களாகவே இந்தப் பகுதியில் தொடர்ந்து வறட்சி நிலை இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதைக் கடந்த சில ஆண்டுகளாக நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத்தின்போது நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கடந்த ஆண்டில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் பல ஜில்லாக்களிலும் முதலில் பருவ மழை தவறியிருந்தாலும் கூட, சிறிது காலம் கடந்தேனும் நல்ல மழை பெய்து, ஏரி குளம் எல்லாம் பெருகி, எல்லா இடங்களிலும் நல்ல விளைச்சல் இருக்கின்றது. விளைச்சலின் அளவில் வித்தியாசங்கள் இருந்த போதிலும், வேளாண்மை எல்லா இடங்களிலும் நல்ல விதத்தில் நடைபெற்றிருக்கிறது. எங்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவில் கூட கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் சில பகுதிகளில் கூடப் பெய்த மழையினால் அனுகூலங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. என்றாலும் கூட இந்த 1½ லட்சம் ஜனத்தொகை உள்ள மல்லி பிரக்கா, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பிரக்கா, சோழபுரம் பிரக்காவின் பெரும் பகுதி இந்தப் பகுதிகளில் தான் மழை சரிவரப் பெய்யவில்லை. இந்தப் பகுதிகளில் கூட அதற்கு முந்திய நான்கு ஆண்டுகளில் பெய்த மழையை விட சிறிது அதிக மழை பெய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பகுதியில் மழை ஏதோ பெய்திருந்தும், பெய்த மழையால் விவசாயிகள் பூண்மை அடைய முடியவில்லை. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவில் மழை பெய்த செழிப்பான பகுதியில் கூட, இந்த ஆண்டில் பணப் பயிர்கள் முதலிய விவசாயப் பொருள்களுக்கு நோய்கள் ஏற்பட்டு, விளைச்சல் குறைந்திருக்கிறது. ஐ-ஆர்-8 நெல் விளைச்சல் எங்கள் தாலுகாவில் கடந்த ஆண்டைவிட மிகவும் குறைந்துவிட்டது. அது போன்று பிற நெல் ரகங்களில்கூட விளைச்சல் குறைந்திருக்கிறது. பருத்தி, மிளகாய், போன்ற பொருள்கள் நாசமாகிவிட்டன என்று சொல்கிறேன். எந்த அளவுக்கு விவசாயப் பயிர்களுக்கு எந்தெந்த மருந்தை எந்தெந்த நேரத்தில் உபயோகிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்களோ அந்த முறைகளை விவசாயிகள் வேகமாகப் பின்பற்றி அவர்கள் சொன்னபடி மருந்து தெளித்தும் கூட, அந்த நோய்கள் குணம் கண்டபாடு இல்லை. உண்மையில் குறைந்த வருமானமே அங்கே கிடைத்திருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இப்போதுதான் 2 விண்ணப்பங்களை நான் கொடுத்தேன். கலெக்டர் அவர்களிடத்திலும் கொடுத்திருக்கிறேன். அதுனுடைய நடவடிக்கை வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் இப்போது நான் கொடுத்திருக்கிறேன். அதில் கண்ட விவரங்களைச் சரிவரத் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு அதிகாரியை அவசியமானால் அனுப்பி, கிராமப்புறங்களில் சுற்றிவாசு் செய்து விவரங்களைச் சரிவரத்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] 4th March 1972

தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரெவின்யூ போர்டு அதிகாரி வருவார், கூட கலெக்டரும் வருவார், கெஜட் அதிகாரிகள் பல பேர் வருவார்கள். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவின் மேல் பகுதியை ஒரே நாளில் சுற்றுப்பயணம் செய்வார்கள். வேகமாகச் சென்று கொண்டே இருப்பார்கள். 15 நிமிடம் டி.பி. யில் தங்கி, பிரச்சனைகளை 15 நிமிடம் கேட்பார்கள். அவ்வாறு நிலவரத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவே முடியாது. சேர்னாலும், தெரிந்துகொள்ளும் வகையும் அவர்களுக்குப் புரியாது. அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற அரசு அலுவலர்கள், ரெவின்யூ அதிகாரிகள் கூட புரிந்துகொள்ளும் வழிவகைகளை இன்னும் புரிந்துகொள்ளாமலிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு நான் மிகமிகத் துயரப்படுகிறேன். அத்தகைய நிலைமை அங்கேயிருக்கிறது என்பதை வருவாய்த் துறை அமைச்சருக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 120 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது ஒரு விவசாயிக்கு. 3 பாங்கானிகள் ஆளுக்கு 40 ஏக்கர் விதம் பிரித்துக்கொண்டார்கள். 20 மூட்டை கேழ்வரகு, கம்பு ஒருவனுக்கு வருகிறது என்று சொன்னால், இதில் அவன் அரசாங்கக் கடன், உரக் கடன் இவைகளை அடைக்க முடியாது. விட்டில் இருக்கிறவர்களின் சாப்பாட்டுக்கே போதாது என்கிறார். 30 ஏக்கர் ஒவ்வொரு பாங்குக்கும் வந்திருக்கிறது என்று அவர் சொன்னார். அதில் 5 மூட்டை தாவியதை கோவாபரேடிஸ் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியில் அடகு வைத்து ரூபாய் 60 வாங்குவதற்காக ஸ்டீவில்லிபுத்தூருக்கு வந்தார். மத்திய பாங்கு அந்த ஸ்டீலின் விவசாயி ஒரு சொஸைடிக்கு விவசாயக் கடன் கொடுக்கவேண்டியிருந்தால், வினை பொருள்களைக் கொண்டுவந்து அடகு வைத்து வாங்கிய பணத்தைக்கொண்டு அந்த 'ஓவர்டியூனைட்' கட்டுவதாய் இருந்தால்தான், நீ கடன் கொடுக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால் கொடுக்கக் கூடாதென்று சர்க்குலர் வந்திருக்கிறது மத்திய பாங்கிடமிருந்து. எவ்வளவு துயரம் அளிக்கும் விஷயம் இது? 40 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிற ஒரு விவசாயிக்கு 20 மூட்டை கேழ்வரகு, கம்பு கிடைக்கிறது என்றால், ஸ்டீவில்லிபுத்தூருக்கு அதில் 5 மூட்டை கொண்டு வந்திருக்கிறான். அதற்குக் கிடைக்கக்கூடிய பணம் ரூபாய் 80 தான். நிலச்சவன்தாராக இருக்கிற பாவத்துக்காக இந்த அளவிலே கூட தன்னுடைய உடமையைப் பராமரிப்பதற்காக, 'பிளெட்ஜ்' பண்ணி 'லோன்' வாங்குவதற்கு இவ்வளவு கஷ்டப்படும்படியான நிலைமை இருந்தால், மற்றவர் நிலைமை என்ன என்பதைப்பற்றிச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் விரிவாக மேலும் இதைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் நான் சொல்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியிலே, 1968-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்திலே, நில அடமான பாங்குக்கு, நிலவள பாங்குக்கு ஒரே ஒரு தவணை தவறிய கடன் தான் இருந்தது. 1968 நவம்பரில் 4 கடன்கள் ஆயிற்று. 1963 ஆகஸ்டில் 49

4th March 1972] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

தவணைக் கடன்கள், 1969 நவம்பரில் 56 கடன்கள். 1—8—1970-ல் 136 கடன்கள், 1970 நவம்பரில் 186, 1971-ல் 223, கடைசியில் இப்போது 501. இவ்வளவு வேகமாக தவணை கடந்த கடன்கள் பெருகிவந்திருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1236 கடன்கள் மீது 6 வட்சம் 52 ஆயிரம் ரூபாய் என்கிற அந்த அடிப்படையில் நிலவள பாங்குக்குத் தவணை கடந்த கடன்கள் இருக்கின்றன. இன்னொன்று குறிப்பிட்டு நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு விவசாயி 1960-ல் 2,100 ரூபாய் கடன் வாங்கினார் நிலவள பாங்கியில். 1968 வரையில் தவணை கட்டுகிறார், 8 ஆண்டுகள் கடன் செலுத்தி வந்திருக்கிறார். 1969-ல் முதல் தவணை முடிந்தது. மேலும் 2,000, 3,000 என்று கடன்கள் வாங்கினார். அந்தக் கடன்களை இப்போது 1969, 1970, 1971, இந்த 3 தவணைகளையும், 2, 3 வருஷங்களாகக் கட்ட முடியவில்லை. போன நவம்பர் வரை இந்த விவசாயி 2,574 ரூபாய் கடன் தவணை செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. மறை இல்லை, அதனால் விளைச்சல் இல்லை. நிலைமை என்ன என்பதை இதிலிருந்து புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எவ்வளவு கடுமையான கஷ்டங்கள் அந்தப் பகுதியில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு சிறிது மழை பெய்தது. அந்தப் பகுதியிலும் இந்தக் கடனைச் செலுத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது. கிணற்றில் கொஞ்சம் தண்ணீர் வந்ததைக் கொண்டு, மிளகாய், பருத்தி அங்கே செல் சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு இதற்குமுன் கண்டிராத நேயங்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. ஏதோ ஒரு கிணற்றில் கொஞ்சம் தண்ணீர் இருந்தால், அதில் பயிரிடும் மிளகாய்ச் செடி பச்சையாய் இருக்கும். உள்ளே இறங்கிப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு மிளகாய்ச் செடியிலும் ஒரு புழு இருக்கிறது. மிளகாய் பூராவும் அழுதி, நாசமாகிவிடுகிறது. அது பணப் பயிர். இப்படித் துயரப்படக்கூடிய நிலைமைகள் அங்கே இருக்கின்றன. கோவாபரேடிஸ் சங்கங்களுக்கு மத்திய பாங்கு கோவாபரேடிஸ் பாங்கு கொடுத்த கடனை கெடுபிடியாக வசூல் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அரசு கடன் கொடுக்கின்றது, கிணறு வெட்டுவதற்காக, உரக் கடனாக. ஆனால் அந்தக் கடன்களை எல்லாம் நான் இதில் சேர்க்கவில்லை. அத்தனை கடன்களையும் அவர்கள் அடைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது தவிர, உள்நூலிலும், அதைச் சுற்றிலும், இந்த விவசாயிகளைச் சுரண்டி, அவர்களிடமிருந்து அதிக வட்டி வாங்கக்கூடிய கடன்கள் வேறு இருக்கின்றன. ஏதோ அந்த விவசாயிக்குக் கொஞ்சம் வருமானம் வந்தால், 10 அல்லது 5 மூட்டை வந்தது என்று சொன்னால், வட்டி வசூல் செய்ய எமன் மாதிரி காத்துக்கொடிருப்பான் உள்ளூர்க் கடன்காரன். காத்திருக்கும் கடன்காரன் தெருவிவிரந்து கொண்டு கத்துவான் வட்டி கொடு என்று. இந்த விவசாயிக்கு மானம் போகும். ஆக இருப்பதை வட்டி கட்ட கொடுத்துவிடுவான். இந்தக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு நான் சென்ற

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [4th March 1972]

மாதம் 19-ம் தேதியன்றும் 25-ம் தேதியன்றும் அலிஸ்டெண்டு கலெக்டரிடத்திலும் மாவட்டக் கலெக்டரிடத்திலும் விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறேன். 6 கோரிக்கைகளைத் தான் நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த 6 கோரிக்கைகளும் மிகவும் நியாயமான கோரிக்கைகள் என்பதை இப்போது அதனுடைய நகலை வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கொடுப்பதன்மூலம் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியும். இந்த 6 கோரிக்கைகளும் அரசு நிறைவேற்ற முடியாத கோரிக்கைகள் அல்ல. நியாயமான கோரிக்கைகள். கட்டுறவுக் கடன்கள் அனைத்திற்கும் ஏற்பட்டுள்ள தவணைகள் யாவையும் பின் வருஷங்களுக்கு நீடிக்க வேண்டும். நில வள வங்கிகள் கடன்களையும் பின் வருஷங்களுக்கு நீடிக்க வேண்டும். நில வள வங்கிகள் கொடுத்த கடன்களைப் பின் வருஷங்களுக்கு நீடிப்பதை ரிசர்வ் பாங்கு ஆட்சேபிப்பார்கள். செய்து கொண்ட ஒப்பந்தங்கள் எப்படியிருக்கின்றன என்று தெரியாது. அதிலே ஏதேனும் சிரமம் இருந்தால்கூட, நிலவள வங்கிகளுக்கு காரண்டி 125-150 கோடி கொடுத்திருக்கிறோம். இதில் வருவது சில லட்சங்கள். ஆகையினாலே அரசு ரிசர்வ் வங்கியோ மத்திய நில வள வங்கியோ ஆட்சேபிக்காத வகையில் இதற்கு ஒரு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு தவணைகளைப் பின் வருஷங்களுக்கு நீடிக்கும்படியாகச் செய்துவிட முடியும். இதையும் செய்ய வேண்டும். சர்க்கார் கடன்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேற்கூறியபடி பின் வருஷங்களுக்குத் தவணைகளை நீடிக்க வேண்டும். மேற்சொன்ன கடன்களில் வேளாண்மைக் கடன், புதுக் கிணறு தோண்ட, பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்த, போன்ற பசுமைப் புரட்சித் திட்டங்கள் அடிப்படையில் தரப்பட்ட கடன்கள், தொடர்ந்து 5 வருஷங்களுக்குப் பருவ மழை பெய்யாததால், இயற்கையின் சதியாலும் அதனால் கிணறுகளில் ஊற்று ஏற்படாமல் விளைச்சலின்றி, வருமானமின்றி, விவசாயிகள் கடன் பெற வகையின்றி, சக்தியற்றுப் போன தாலும் பயன் அளிக்கவில்லை. ஆதலால் இந்தக் கடன்கள் அனைத்தையும் ரத்து செய்து முழுக் கடன் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். கடந்த சில ஆண்டுகளில் கட இதே மன்றத்தில் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். பசுமைப் புரட்சி என்பது நாடு முழுமைக்கும். பசுமைப் புரட்சிக்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பது அரசு. நிறைவேற்றித் தருவது என்று அரசினுடைய கூட்டாளியாக விவசாயி பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு தன்னுடைய நிலத்தில் பசுமைப் புரட்சி செய்து காட்டுவதற்கு தாலும் உழைத்து தன்னுடைய முதலைப் போட்டு பாடுபடுகிறான். இந்தச் சோதனையின் காரணமாக, அவன் எத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தாலும், தண்ணீர் கிணற்றில் ஊறுமல் போன காரணத்தினால் 4, 5 வருஷங்கள் தொடர்ந்து மழை பெய்யாத காரணத்தினால், விளைச்சல் கிடைக்கவில்லை யென்று சொன்னால், அத்தகைய கடன்களுக்கு முழுக்க கடன் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது மிக முக்கியமான,

[4th March 1972] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

நியாயமான கோரிக்கை என்பது அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. இந்தக் கடன்கள் பெற்றவர்கள் நிலத்தில் விளைச்சல் கண்டிருக்கிறது, கிணற்றில் ஜலம் இருக்கிறது என்றால், அவர்களைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. யார் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்பதை ஒரு வார காலத் திற்குள்ளே சர்வே செய்து கண்டுபிடித்துவிட முடியும். ஸ்தலத்திலேயே சென்று தெரிந்துகொள்ள முடியும், மாருக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி. தொகையும் லட்சங்கள் என்ற அளவிலேதான் இருக்கும். பெரிய தொகையாக இருக்காது. பின் வருஷங்களில் இத்தகைய கஷ்டங்கள் வருமானால், இது எடுத்துக் காட்டாக அமையுமோ, இதைக் காட்டி மற்றவர்களும் இத்தகைய சலுகைகளைக் கேட்க ஆரம்பிப்பார்களோ என்று எண்ண வேண்டிய நியாயமில்லை. இத்தகைய கஷ்டங்கள் எப்பொழுதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்கள். அடுத்து அடுத்து வரக்கூடியதல்ல. அத்தகைய நிலையை ஏற்படுத்தாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, பற்பல வகையான கடன்களைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறினார்கள். அரசுக்கு விவசாயிகள் கொடுக்க வேண்டிய கடன்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் அவர் பொறுப்பில் இருப்பதைக் கவனிப்பார்கள். கட்டுறவுத் துறை பற்றிய கடன்களைச் சொன்னார்கள். இரண்டு வகையான கடன்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒன்று நீண்ட காலக் கடன், 10, 15 வருஷ நீண்ட காலக் கடனைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே சில ஆண்டுகள் எப்பொழுதாவது ஒரு சமயம் விளைச்சல் இல்லாமல் போகுமானால், 10 ஆண்டுக் கால தவணையாக இருந்ததில் ஒரு ஆண்டுக் காலம் அந்தக் கடனைக் கொடுக்கத் தவறினால், அது முன்னால் அனுமதிக்கப்படாத ஒன்றாக இருந்தது. சென்ற மாதம் 23-ம் தேதி வரை. அதற்குப் பிறகு இது சொம்ப நியாயமான கோரிக்கை என்று தமிழக அரசு உணர்ந்து, நாட்டில் வேறு எங்கும் இல்லாத நிலைமையில்கூட, இந்த நீண்ட காலக் கடன் விஷயத்தில் தவணை தவறுமானால் தள்ளி வைப்பதற்கு வேறு எங்கும் இடமில்லையென்று சொன்ன போதிலும், ரிசர்வ் வங்கி இடமில்லையென்று சொன்னபோதிலும், அரசு ஆணை பிறப்பித்து சென்ற 23-ம் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. எப்படியென்றால், "ஸ்டெபிலைசேஷன் பண்டு" என்று அதற்காகத் தனியாக நிதி அமைத்திருக்கிறது. மாநில நில வள வங்கி நல்ல லாபத்தோடு நடக்கிறது, 70 லட்ச ரூபாய் லாபம் வந்திருக்கிறது, அதில் ஒரு பகுதியை இந்த விளைச்சலின்மை காரணமாகத் தள்ளி வைப்பதற்காக "ஸ்டெபிலைசேஷன் பண்டு" என்று தனியாக ஒரு ஃபண்ட் நிறுவி விவசாயிகளுக்கு எப்படியாவது நீண்ட காலக் கடன் தவணையில் தள்ளி வைக்க உதவுவதற்கு ஏற்படுத்தியாகிவிட்டது. அரசு ஆணை பிறப்பித்தாகிவிட்டது. ரிசர்வ் வங்கியில் உள்ளவர்கள், இரண்டு

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [4th March 1972]

நாட்களுக்கு முன்னால் இங்கு வந்தவர்கள் இதில் தமிழக அரசு இந்தியாவிற்கு வழிகாட்டியிருக்கிறது, இந்த நீண்ட காலத் தவணைகளைத் தள்ளி வைப்பதற்கு மற்ற மாநிலங்களிலும் நாங்கள் வழிவகை செய்ய அனுமதியளிக்கப்போகிறோம் என்று கூறிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். இது நீண்ட காலக் கடன் தவணை முறை பற்றியது. இன்னொன்று குறுகிய காலக் கடன். பயிர்க் கடனைப்பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் குறை சொல்வதற்கு எந்த விதமான நியாயமும் இருக்க முடியாது. எப்பொழுதாவது எந்த ஊரிலாவது விளைச்சல் இல்லை என்று ரெவின்யூ அதிகாரிகள் கர்னாமோ, அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தாசில்தாரோ சான்றிதழ்களைக் கொடுத்தால் மூன்றாண்டு காலத்திற்குத் தள்ளி வைக்கிறோம். நீங்கள் செய்ய வேண்டியதையெல்லாம்கூட நாங்கள் எளிதாக ஆக்கியிருக்கிறோம்—செண்டால் பாங்குக்குக் கிளைகள் இருக்கின்றன. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் கிளை இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு தாளில் எழுதிக் கொடுத்தால் போதும். செண்டால் பாங்கு அதிகாரி கலெக்டருக்கு எழுதி அனுவாரி சர்டிபிகேட் வாங்கி ரிசர்வு பாங்கியிலிருந்து அந்தத் தவணைகளைத் தள்ளி வைப்பதற்கு வேண்டிய பணத்தை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு நடைமுறையில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் எங்கோ கடன் தள்ளி வைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்தப் பயிர்க் கடனைத் தள்ளி வைப்பது வெகு காலமாக இருந்து வருகிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், 4, 5 ஆண்டுகளாகத் தள்ளி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எந்த ஊரில் மம்சாபுரத்திலோ அல்லது ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலோ விளைச்சல் 6 அணுவிற்குக் குறைந்திருந்தாலும், உங்களுக்குச் செலவெல்லாம் அதை ஒரு தாளில் எழுதி நீங்கள் செண்டால் வங்கியில் கொடுக்கவேண்டியது. மற்றதையெல்லாம் நாங்கள் செய்கிறோம். செண்டால் பாங்கியில் கொடுக்கிற மனு கலெக்டரிடம், ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடம் அனுப்பப்பட்டு, 6 அணுவிற்கு விளையவில்லையென்ற சான்றிதழை அரசு அனுப்பப் பெற்று அதை ரிசர்வு பாங்கிற்கு அனுப்பி அத்தனை கடன் தவணையையும் தள்ளி வைத்துக்கொண்டு வருகிறோம். மூன்றாண்டு காலத்திற்குத் தள்ளி வைத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அரசு இப்படிச் செய்கிறது என்று சொல்லும்போது, உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கலாம். போன வருஷம் 4 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் தள்ளி வைத்திருக்கிறோம். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மாத்திரம் 94 லட்சம் ரூபாய்க்கு தள்ளி வைத்திருக்கிறோம். சில லட்சங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வேண்டுமானாலும், தருவோம். இதனால் அரசுக்கு எந்த நஷ்டமும் இல்லை. எங்களுக்குச் செலவெல்லாம் ஒரு காகிதமுமீ ஒரு துளி வையும். இங்கிருந்து ரிசர்வு பாங்கிற்கு எழுதுகிறோம். கலெக்டர் சர்டிபிகேட் கொடுத்தாகிவிட்டால், இப்படித் தவணையைத் தள்ளி வைக்கிறோம். இப்போது எனக்கு என்ன வியப்பு என்றால், திரு. ரா. கி. அவர்கள் எப்பொழுதும் நல்ல காரியத்தை நல்ல விதமாகச் சொல்வார்களே.

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [4th March 1972]

அவர் இப்படிச் சொல்கிறார் என்றால், இப்போது உள்ளபடியே சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுத்து தள்ளி வைக்கப்படாமல் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. நான் அவர்களுக்கு ஒரு வாக்குறுதியை இந்த அரசின் சார்பில் கொடுக்கிறேன். மனு கொடுத்து உள்ளபடியே விளைச்சல் இல்லாமல் இருந்திருந்தால், தள்ளி வைக்கப்படும். விளைச்சல் நன்றாக இருந்து வெறு ஒரு காரியத்திற்காகச் செலவு செய்து, திருமணங்களைச் செய்து செலவு செய்திருந்தால், அதற்கு நாங்கள் உத்தரவாதம் அல்ல. விளைச்சல் இல்லாமலிருந்து ரெவின்யூ அதிகாரிகள் சொல்லியிருப்பார்களானால், நிச்சயமாகச் சொல்வேன், லட்சங்கள் அல்ல, எத்தனை கோடி ரூபாய் என்றாலும், நயங்காமல் இந்த அரசு தள்ளி வைக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, கடந்த ஆண்டுகளில் கடன்கள் பெரும்பாலும் தவணைகள் நீடிக்கப்பட்டு நீண்டகாலக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இப்போது கடன் பாங்குகளை வசூலிக்க கெடுபிடிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே தவணைகளை நீடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரக் கட்டண உயர்வை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும் நியாயத்தையும் இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும். மறு மின்சார இணைப்புக்காகத் தரும் அபராதத் தொகையையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதையெல்லாம் என் சொல்லுகிறேன் என்றால், 500 பேர் 19-ம் தேதி தாலுகா ஆபீசின் முன்னால் காலை 10¼ மணியிலிருந்து மாலை 4.40 வரை சாப்பிடாமல் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். இவ்வாறு ஒரு விரதம் இருக்கிற மாதிரி வெய்யினில் இருந்தோம் கடவுளுக்கு ஏற்காதா என்று. இதில் பங்கு கொள்ள முக்கியமானவர்கள் எல்லாம் வந்திருந்தார்கள். நான் யாரையும் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. முதல் நாளில் நான் உட்கார்ந்திருந்தேன். காலை 10¼ மணியிலிருந்து மாலை 4.40 மணி வரை உட்கார்ந்திருந்தேன்.

ஒருவர் 50 ரூபாய் பாக்கி வைத்திருந்தால், மின்சாரத்தைத் துண்டித்து விடுகிறார்கள். அதாவது 'பிழஸ்' எடுத்து விடுகிறார்கள். மறுபடியும் ரீ-கனெக்ஷன் கொடுக்கிறபோது 5 ரூபாய் அபராதம் வசூலிக்கிறார்கள். இது மிகவும் அதிகமான அபராதம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு பெயரளவில் அனா, பைசா அளவில் இருந்தால் போதாதா? மூன்று ஒரு ரூபாயாக இருந்தது இப்போது 5 ரூபாயாக உயர்ந்து விட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ரொம்ப காலமாக 5 ரூபாயாகத் தான் இருக்கிறது.

[4th March 1972]

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: ரொம்ப காலமாக இருப்பதால், அது நியாயமாகி விடாது. 5 ரூபாய் என்பது மிக அதிகம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

10 ஆண்டு காலத்துக்கு மின்சாரம் தேவை என்று காரண்டியுடன் வாங்கு கிறவர்களுக்கு, 10 வருஷம் காரண்டிக்குப் பின்னால் கூட ஒரு எச்.பி. க்கு இவ்வளவு என்று தொகை நிர்ணயித்து வைத்துக்கொண்டு வருஷ செய்வது சரியல்ல. 'எவ்வளவு மின்சாரம் உபயோகித்திருக்கிறார்களோ அவ்வளவுக்கு வருஷ செய்தால் போதும். மேற்சொன்ன இந்தக் கோரிக்கையையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த விவரங்களையெல்லாம் நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறேன். சபாநாயகரின் அனுமதியுடன் இந்த கோரிக்கைகள் அடங்கிய பட்டியலை நான் வருவாய்துறை அமைச்சர் அவர் களிடத்தில் சமர்ப்பித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. அன்று பல கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அங்கே வந்தி ருந்தார்கள். தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட வந்திருந்தார்கள். நான் நினைக்கிறேன் நகர தி.மு.க. செயலாளர் வந்திருந்தார்கள். முதல் தினம் இந்த நடவடிக்கை வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். பிறகு மறுநாள் இதை அவர் களும் ஆதரித்தார்கள். 25-ம் தேதி நடைபெற்ற லில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டத்தில் கூட இந்தத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்.

நான் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட பேச வில்லை. அதற்கு சிறிது அவகாசம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவிலுள்ள, கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள 1½ லட்சம் மக்களின், விவசாயிகளின் கியரங்களை எடுத்துச் சொல்கிறபோது, இல்லையே என்ற குறை. ஆனால் அவர்களிடத்திலும் அந்த விண்ணப்பத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை அவர்கள் கவனமாகப் பார்த்து அதற்காவன செய்ய வேண்டுமென்று மீண்டும் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வருஷம் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உபரி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பற்றாக்குறை அல்லது துண்டு விழுவதைச் சரிக்கட்டுவதற்கான வகையிலே இல்லாமல், அந்தந்த சந்தர்ப்பத்துக்குத் தகுந்தபடி ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கான வகையில் இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது.

நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே அரசின் சாதனை களைப்பற்றிச் சொல்கிற போது 'எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ், இறைவன் உறையும் இடத்திலும் தமிழ்' என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இன்னொரு

[4th March 1972] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

இடத்திலே பொருத்தமாக அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள் 'அடித் தளத் திலே அழுந்தித் திடக்கும் மனித தெய்வங்கள்' என்று. இந்த ஒரு எண்ணம், ஒரு உணர்வு, அதைப் பிரஸ்தாபிப்பதற்கான ஒரு மனம், இவ்வளவும் முதல்வர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏனென்றால் கடவுள் என்ற நம்பிக்கையை எல்லாம் வேறு விதமாகக் கூறுகிற வர்கள் இருக்கிறபோது, இந்த மாதிரி முதல்வர் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டதுபற்றி எனக்கு ரொம்ப மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சர் இந்த மாதிரிச் சொல்கிறபோது, என் மனதுக்கு மிக, மிகச் சந்தோஷமாக இருந்தது. பட்ஜெட்டைப் பற்றிய என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கடவுளிடம் நம்பிக்கை இருக்கிறது, அவர்கள் பழனிக்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். எப்போதாவது முதலமைச்சரவர்கள் எங்கேயாவது கடவுளிடத்தில் நம்பிக்கையிலே என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறியிருக்கிறார்களா, எழுதியிருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: முதலமைச்சரவர்கள் பழனிக்குச் சென்ற தாகச் சொல்லவில்லை.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: முதலமைச்சருக்குக் கடவுள் நம்பிக்கை, பக்தி இருக்கிறது என்கிறீர்களே.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அந்த வார்த்தையும் சொல்லவில்லை. நம்முடைய பட்ஜெட்டில் கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளில் நல்ல வருமானம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்த அதிக வருமானம் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த மானியங் களிலிருந்து வந்தது. ரூ. 10.49 லட்சம் இந்த வருமானம். விற்பனை வரி மூலம் இன்னும் அதிகமாக வருகிறது. இப்படி எதிர்பார்த்த இனங்களில் நல்ல வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கும்போது, இந்த மதுவிலக்கை நீக்கி அதனால் வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கும்போது, இந்த மதுவிலக்கை நீக்கி அதனால் எவ்வளவு தான் வருமானம் வந்தாலும், அதை ஒழித்தது சரியல்ல. அதுபற்றி மறுபடியும் மறுசிந்தனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மதுவிலக்கு மறுசிந்தனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளும், கள்ளில் மதுவில் நாட்டுச் சாராயத்தால் ரூ. 9 கோடி அளவிற்கு வருமானம், கள்ளில் ரூ. 5.65 லட்சம், வெளிநாட்டு மதுவின் மூலம் ரூ. 6 கோடியே 39 லட்சம் வருமானம் கிடைத்திருக்கிறது. வெளிநாட்டு மதுவின் மூலம் வருமானம் வர வேண்டுமென்றால் அதற்கு அந்நியச் செலாவணி தேவைப்படும். இந்த வேண்டுமென்றால் அதற்கு அந்நியச் செலாவணி தேவைப்படும். இந்த அளவிற்கு வருமானம் வர வேண்டுமானால், அதற்கு அந்நியச் செலாவணி எப்படி ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்? அந்நியச் செலாவணிக்குப் பெரும்

[Thiru A. R. Damodaran] [4th March 1972]

நெருக்கடி உள்ள இந்த நிலையில் இதற்கு அந்நியச் செலாவணிக்கு ஏற்பாடு செய்வது நியாயமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அந்நிய நாட்டிலிருந்து மதுவை இங்கே கொண்டுவர வேண்டுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் திரு. மு. கருணாநிதி: “பாரின் லிக்கர்” என்பது உண்மையிலே வெளிநாட்டு மதுவல்ல. ‘இண்டியன் மேட் பாரின் லிக்கர்’ தான். சில பேர் உள்நாட்டு மதுவை அருந்தி போதை போதாது என்று அந்நிய மதுவை விரும்புவதால், அவர்களுக்காக ‘இண்டியன் மேட் பாரின் லிக்கர்’ தயாரிக்கப்படுகிறது. அவ்வளவுதான்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: எதுவாக இருந்தாலும், இந்த வகையில் வருமானத்தை எதிர்பார்ப்பது தவறானதாகும். கஞ்சா, அயின் குடிப்பவர்களை அந்தப் பழக்கத்திற்கு அடிமையாகி விட்டவர்கள் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் இந்த மது குடிக்கிறவர்களுக்கு பர்மிட் வைத்திருப்பவர்கள் என்று சிறப்புப் பெயர் கொடுக்கிறோம். அவர்களை அந்தப் பழக்கத்திற்கு அடிமையானவர்கள் என்று இழிவாகச் சொல்கிறோம். ஆனால் இவர்களை பர்மிட் வைத்திருப்பவர்கள் என்று உயர்வாகக் கூறுகிறோம். ஆகவே இந்த பட்ஜெட் டைப் பார்க்கிறபோது, பல்வேறு இனங்கள் நல்ல வகையிலே வருமானத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, மதுவிலக்கை ரத்து செய்து அதன் மூலம் வருமானத்தை எதிர்பார்க்க வேண்டாமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அவர்களுக்கு தஉவிகளை மேலும் மேலும் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறோம். காந்தியார் கூட கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் பொருளாதார வகையிலே முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்று தான் மதுவிலக்கை வற்புறுத்தினார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே மது விலக்கு வந்தால், கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய ஏழை, எளியமக்கள் ஹரிஜன மக்கள் நன்றாகப் படிக்க முடிந்தது. இப்போது மதுவிலக்கு நீக்கப் பட்டு விட்டதால், தங்களுடைய வாழ்க்கை மோசமாகிப் போய் விடும், தங்களுடைய பிள்ளைகளின் எதிர்காலம், அவர்களுடைய படிப்பு பாதிக்கப்பட்டு விடும் என்று அவர்கள் கவலைப்படுகிறார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றி மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN : Mr. Chairman, Sir, I should like, in the first instance, to congratulate the Hon. the Finance Minister on having brought forward a 400-crore Budget because although according to the Budget Memorandum, it is only Rs. 397 and odd crores, when we take into account the receipts of the

4th March 1972]

Pallava Transport Corporation and the portion of Electricity Consumption Tax that has been handed over to the State Electricity Board, there is very little doubt that our State Budget for this year would exceed Rs. 400 crores of receipts. As a citizen of the State, I am indeed happy that there should be such buoyancy in our revenues that we should be able to plan for a receipt and expenditure of over Rs. 400 crores. There was one significant point in the Budget document and that was one relating to the overdraft position of the State of Tamil Nadu. According to the figures that I have been able to gather from the Budget documents, I find that as on 31st March 1972, it is expected that Rs. 66.33 crores would be owing to the Reserve Bank by the State Government of which only Rs. 1.99 crores is expected to be returned by the State Government in this year and Rs. 9.95 crores during the next year, leaving a balance of Rs. 54.39 crores. I was rather intrigued and I was searching the Budget document as to how exactly this deficit was proposed to be covered in the Budget. In a small item given as a foot-note, I found that this deficit of Rs. 54.39 crores was expected to be covered by the Central Government giving a loan to cover the gap in resources position before the 31st March 1972. Therefore, although we are proud of the fact that the revenue surplus is estimated at Rs. 2.49 crores, there is no gainsaying the fact that in view of the considerable developmental activities of the State, as the Chief Minister himself has highlighted in his Budget speech, we still owe to the Reserve Bank a sum of Rs. 54.39 crores which has to be covered by a loan from the Government of India. I am also glad that references have been made by the Chief Minister in the Budget particularly relating to Expenditure Budget to the expenditure incurred during the year 1966-67 and the expenditure estimated to be incurred during the year 1972-73. It is natural for him to quote these figures but I would also like to quote that in the year 1966-67, against a revenue receipt of Rs. 194 crores, the revenue receipt to-day is of the order of Rs. 397 crores. There has been a tremendous buoyancy in the State revenue and if at all we can congratulate ourselves on the fact that fresh taxation proposals have not come forth, it is with a very good reason, namely, that during the year 1971-72 and 1972-73 a large amount of revenue has not only come from excise due to the abolition of prohibition but also because of the buoyancy in the State taxation revenue. I refer to the fact that in the year 1966-67, the revenue was

[Thiru A. R. Damodaran] [4th March 1972]

Rs. 194 crores out of which State taxes amounted to Rs. 95.83 crores, non-tax revenue Rs. 46.25 crores and Central Taxes and Grants-in-aid Rs. 52 crores.

Due to the massive tax effort of this Government, it has been possible over a period of six years to increase the State taxes revenue to Rs. 210 crores. The non-tax revenue has increased only to Rs. 79 crores while Central taxes and grants have come to Rs. 108 crores. When I mention this, I wish not to criticise the Government for their gigantic tax effort, but to state that in view of this massive tax effort, there is every ground for the Central Government to review the position regarding debt repayment charges and interest charges, a fact which has been highlighted in every Budget that has been presented since this Ministry took charge. The late Dr. Annadurai, in his Budget speech referred to this fact and said that the question of repayment of debt and interest by the State to the Central Government was assuming a vast significance in view of the fact that we were continuing to borrow a great deal for our developmental activities from the Central Government and if to-day under the head "Interest charges", the order of expenditure is something like Rs. 75 crores, I am only stressing the fact that unless the Government of India take a rational view of rescheduling the debt burden and interest burden of States, a situation will be reached when not only the Central Government loans will have to be repaid for debt payment, but a substantial portion of tax and revenues of the State would also have to be utilised for repayment of debt and interest charges. Therefore, when this Government make an assertion and in such a dignified manner as the Hon. the Chief Minister has done in his Budget document, I think it is wrong for other political parties to assert the point, which my hon. Friend Thiru G. Swaminathan spoke so eloquently about, that he is trying to divert the attention of the people from the real issues and the real difficulties that face the people of Tamil Nadu and that he is trying to bring in the question of State autonomy because he is not able to solve the problems in our State. This, unfortunately, is a view that can only be taken from a political angle but all of us who are interested in the question not merely of State autonomy, but in improving State resources support the plea so that we may have our own plans. Even Thiru C. Subramaniam, the Hon. the Minister for Planning, Government of India, has also accepted that the example set by Tamil Nadu in having its own Planning

[4th March 1972] [Thiru A. R. Damodaran]

State Government if they had the resources and if they were in a position to allocate the available resources for various developmental activities.

Sir, we have noted how in municipalities and panchayats, whenever Hon. Ministers go for welcome receptions, a long catalogue of demands is presented. These demands are presented because the local bodies themselves do not have adequate resources. They think that the State Government have more than sufficient resources and it is with a feeling of irresponsibility really that they give a long catalogue involving an expenditure of crores of rupees without knowing how they are going to repay the amount. The State Government cannot afford to copy the local bodies in presenting petitions to the Central Government and when I say that it will induce a measure of responsibility in the State Government, if a larger amount of resources are transferred on a statutory basis, it is exactly to avoid such a situation that we make the thetic approach to the question. I do not know whether in view of the change in the political situation, we can expect a sympathetic approach, but whatever may be the position, I do not think that we in Tamil Nadu, to whatever party we belong, are going to give up so easily our demand for a review of Centre-State relationship. Whatever be the result of the election polls in other States, I should like to take this opportunity of informing the hon. Members of the Ruling Party at the Centre that this is a question to which requires a balanced and logical approach without any political bias and they should view it in the context the legitimate hopes and aspirations of the people of this State.

Sir, there has been a great deal of talk about the Directive Principle and even during the last session, when we considered the 24th and 25th amendments to the Constitution, hon. Members spoke of the great importance which we should attach to the Directive Principles as against the 'Fundamental rights' of individuals. One of the important Directive Principles of State Policy is, Sir, that as far as 'elementary education' is concerned, we should have free and compulsory education up to the age of 14. This has been stated in the Directive Principles under Article 45 of our Constitution. Tamil Nadu has been in the forefront in providing free and compulsory education, not only up to the age of 14, but also even up to the age of 17, up to Pre-University

[Thiru A. R. Damodaran] [4th March 1972]

Commission and in planning its own development activities is one worthy of being copied by other States in India. When this is the position, to sidetrack the whole issue by stating that the call of the present Government for a larger degree of autonomy is only to divert the attention of the people, is not fair. I need not give the meaning of the word "autonomy" because my hon. Friend Thiru G. Swaminathan has done it in eloquent terms. It only implies that it is the long-felt desire of the people in our State. It is not merely the desire of the people in Tamil Nadu, but I am sure the Hon. the Chief Minister would have noted the positive response in other States also to this plea. When we plead for a greater transfer of resources on statutory basis from the Central exchequer to the State exchequer, we are not trying to weaken the Centre or to cripple its activities, but only trying to give a legitimate place to the State in planning its developmental activities. We have referred in the past—and I shall not waste the time of this House by referring again—to the vast accumulation of taxes at the Centre. This year, it is expected that Corporation taxes alone will be over Rs. 640 crores according to the Central Government. Excise duties of which we get only 20 per cent are expected to be of the order of Rs. 1,840 crores. These are figures produced from the Budget estimates of last year because the Central budget has not yet been presented. A vast amount of money lies with the Centre not only from savings and funds that are generated in India, but also otherwise. We have to take into account customs duties which bring in another Rs. 500 crores to Rs. 600 crores and Foreign exchange loans amounting to Rs. 600 crores. Therefore, when the State makes the plea that it should be associated with the distribution of resources on a rational, logical and statutory basis, we are not advancing the plea of a separate State, but only stating what we have been stating for the past 40 years, namely, that States should have a larger measure of autonomy in dealing with such subjects. We cannot afford in view of the very difficult political situation that exists all over our nation, to throw the blame on the Central Government for not giving us funds and that is exactly the reason why we need a larger measure of statutory devolution of taxes so that we need not be in a position to blame the Central Government for not fulfilling the legitimate aspirations of the people. In fact, it would induce a greater sense of responsibility in the

4th March 1972]. [Thiru A. R. Damodaran]

Course. The expenditure incurred by the Tamil Nadu Government on free and compulsory education according to the Budget Estimate for 1972-73 is Rs. 39.70 crores. May I know, Sir, whether in view of our adherence to this Directive Principle and whether in view of the earnest desire to fulfil this Directive Principle, we have received any special grant from the Government of India, for this purpose? There are still some States in India, Sir, where free and compulsory education has not been provided even up to the age of 11 and when we, in Tamil Nadu, this being one of the most important Directive Principles of State Policy, have fulfilled this in a large measure not in 1972, but as early as in 1964, is there anything wrong in our expecting a special grant from the Central Government in view of the fact that we have fulfilled this Directive Principle? I think it is time that our Government made a demand in this regard because even in a State like West Bengal, it was only last year that education was made free and compulsory up to the age of 11.

Having spoken on this very important matter of Centre-State relationship—we will have occasions to refer to it if the Rajamannar Committee Report is debated in this Session, and even if it is not, I think we have all made our views sufficiently clear on this subject—may I now pass on to one of the most important items in the Budget relating to education? The Hon. the Education Minister, in replying to the Adjournment Motion that was moved by my Friend Thiru G. Swaminathan, referred to the fact that the teachers' emoluments had been substantially increased in the recent Pay Commission's Report. There were certain difficulties in conceding their demands in view of the fact that the budgetary position of the Government did not permit them to reconsider the question last year. He referred to the fact that in other States, the graduate teachers were paid comparatively less or perhaps equal to what they were being paid in this State. I think the whole trouble has arisen because of, what I consider to be, a rather hasty implementation of the Pay Commission's Report last year, in the sense that we did not have time to study the various anomalies that existed in that Report. I admire, for example, the aesthetic appreciation of the Hon. the Minister for Education, who accepted one of the important recommendations of the Pay

[4th March 1972]

Commission Report, that Diploma Holders of Veena and Karnatic Music would start on a salary of Rs. 300—10—350—15—500. It is natural that graduate teachers should take this comparison into account and feel that they have not been fairly treated in the matter of their emoluments and fixation of pay scales. As far as these diploma-holders in music are concerned, it is because they are small in number, that a more liberal scale of pay has been accepted. I realise that. But, at the same time, when the pay of graduate teachers who have acquired their qualifications with greater strain is fixed at Rs. 275, the comparison hurts them. In fact, if he had taken a little time and if the Hon. the Chief Minister had even reduced these disparities probably all these difficulties would not have arisen. Once having raised the salary, it is going to be impossible to reduce it. It is politically impossible to reduce it and I realise that difficulty. That is why these 20,000 graduate teachers are seriously agitated. So far as Engineering Instructors are concerned, of course, I have great respect for professional qualifications. Let not any diploma-holder think that I am trying to reduce his salary. His scale of pay, having been fixed at Rs. 225, goes up to Rs. 650. A graduate teacher after 10 years of service will draw Rs. 375, whereas an Engineering Instructor will draw Rs. 475. These are certain anomalies that have been pointed out in the Pay Commission Report and I am glad that the Hon. the Chief Minister has given an assurance that within three months, the Committee headed by the Chief Secretary will present its Report. I only hope that the various arguments which were advanced by the Hon. the Minister for Education which virtually amounted to a rejection of possible consideration of a revised pay scale would not weigh in this important case, because while other States may be paying more or less than our State—I have no idea of the pay scales and the conditions of service that exist in other States—we have to take into account only the comparable scales in our own State. But this is not the only anomaly. For example, in the Selection Grade for teachers various percentages have been adopted. In the Government High Schools, of which there are only 120, the percentage for promotion has been fixed at 33-1/3, in Aided Schools it has been fixed at 10, and in former District Board Schools, it has been fixed at 15. This has resulted in the fathers remaining in the ordinary cadre of Graduate teachers in the Aided Schools, while their sons have been promoted as Selection

[4th March 1972] [Thiru A. R. Damodaran]

Grade teachers in Government High Schools. This is another anomaly which should be rectified. Then there is the third anomaly. Post-Graduate Teachers in A-Wing, Government Schools, are allowed to become Tutors and Demonstrators in Colleges whereas post-graduate M.As. in Board High Schools are not allowed to become Tutors and Demonstrators in Colleges. These are all blatantly unfair and I am glad that this Committee which is to be appointed will go into this question. After all, the teachers are the backbone of education. We may spend Rs. 89 crores, but we do not want the teachers to be bitter and frustrated. I say this with a great deal of responsibility and not because I want to be popular on this issue, but because I certainly feel that any precipitate action which is likely to be taken will hurt both educational progress and the welfare of the students. I would like to endorse the appeal that has been made both by the Minister for Education and the Hon. the Chief Minister and I am sure the Graduate teachers will heed it. In view of the assurance that has been given by the Hon. the Chief Minister, I certainly hope that.....

THIRU K. RAJARAM : The Hon. the Chief Minister is going to meet them tomorrow.

THIRU A. R. DAMODARAN : I am certain that this responsible section of the teaching community will listen to this appeal and see that they do not indulge in any unnecessary hasty action.

About other things pertaining to Education, I shall speak when the Policy Note on 'Education' is discussed in this House. I shall now refer to two or three controversial legislations that have been mentioned in the Budget document. My hon. Friend, Thiru G. Swaminathan, already referred to the question of debt relief for tenants. This is an era of competitive socialism and it is very difficult for some of us, when we speak on this issue, to point out the rights and wrongs of a particular Act, because an accusation is likely to be made—it is very easy—that we represent vested interests and that we represent usurious money-lenders. But I would like to place one point of view with regard to the particular enactment which has been promised by the Hon. the Chief Minister. First, I feel that this should not have been mentioned in the Budget speech at all, because the Bill should have been

[Thiru A. R. Damodaran] [4th March 1972]

brought in its finished form and the fact that it has been mentioned in the Budget has itself resulted in the recurrence of certain things which is likely to defeat the purpose of the Bill. It has been stated in the Budget that for those who pay their dues in 1971-72 for the current fasli—1381, I think—their arrears up to June 1971 are likely to be written off. This is financially not very prudent because once we inculcate the habit in our people that they can repudiate the debt, even though it is a private debt, it is likely to have enormously unfortunate consequences on the whole question of expansion of rural credit. I do not know what percentage of success the co-operative sector has achieved in the field of rural credit at the present moment. A few years ago it was only 3 per cent; perhaps it is somewhere between 20 and 30 per cent at the present moment. 70 per cent of rural credit is still being provided by private people and private money-lenders. The moment the Budget announced that there was going to be a Bill to write off arrears up to June 1971, all money-lending transactions came to a glaring stop. In fact, Sir, people whom we wanted to help are now in a difficult position because they are not able to get their loans for agricultural inputs. Not only that, the field of agriculture is one where written records and written receipts do not exist. Tenants giving money or giving produce for this year will be asked to adjust the payment towards arrears of previous years. There will be no record that they are paying it for this year. These are the practical difficulties that are likely to arise. I know it for a fact also that in many places promissory notes are being written to-day as if money transaction took place to-day for debts incurred prior to 1971. How are we going to stop all these? Is it legally possible?

I, therefore, feel that while time may be given for payment of those arrears prior to 1968, it is indeed unsound to write off these debts because as I said and as my hon. Friend Thiru G. Swaminathan has also stated, this is penalising the honest tenants and eulogizing the dishonest tenants. I hope that when the Bill is framed, it will be carefully framed so that legal loopholes will not exist and since this is likely to be widely publicised, we should not create a situation in our rural parts where friction is likely to develop to a greater extent between the land-owner and the tenant. I shall not use the word "landlord" because I do not think we have any more lords of land in our country. As far as the land ceiling is

[4th March 1972] [Thiru A. R. Damodaran]

concerned, I am not surprised because I mentioned even last year that the land ceiling philosophy would not stop even with 40 standard acres. In fact, if we are to believe the Leaders of the premier political Party in India, it is likely to be cut down even to 15 standard acres. I would even go a step further and say that there is a move afoot that if the State does not consider 15 standard acres per family as a sizable portion, the Constitution itself is likely to be amended. Items 15, 46 and 49 which have been adumbrated in the State List will be taken over by the Centre and we are going to have Central Legislation on the subject of land ceiling. Probably, one of the few subjects which still remain with the States will be taken over by the Centre. In fact, the encroachment has already taken place in regard to the wealth tax on agriculture that has been imposed by the Central Government and it has already been accepted by the Supreme Court as legally valid. Capital Gains Tax on the sale of agricultural lands has also been accepted. As I said, it does not surprise me in this era of competitive socialism. But I would like to reiterate the plea which we made last year and which my hon. Friend Thiru Swaminathan also made that there are many who are now willing to surrender their lands to the Government, provided they receive some compensation for their lands. There are many who are well below the ceiling limit and who are willing to give their lands to Government so that they may distribute them to the tenants who are actually cultivating because I know for a fact that in the District from which my hon. Friend hails, it has become practically impossible for them to have any sort of friendly relationship between the tenants and the land-owners and they would be more than willing to part with their lands. I hope that when this Bill is brought forward about the land ceiling, due provision would be made to see that land-owners who do fall within the ceiling limit of 40 standard acres also surrender their lands which are below the ceiling limit and that compensation is paid to them predominantly in cash because these people would have little choice and they would like to give them up.

We are very happy that the Beggar Homes have received a fillip by the betting tax being made over to this Fund. I have only one suggestion to make in regard to this matter and that is that in the management of Beggar Homes, we should not leave it entirely to Government agencies or Government servants. Social Welfare Organisations like the Red Cross, Guild of Service, Rotary Clubs,

[4th March 1972]

Lions Club and any other Welfare organisations should be associated with the management and we should see that the money that is given to these Homes is properly utilised and that proper care is taken of the inmates of such Homes. It is essential for us not to convert this into a Department of the Government because Government servants may be of various kinds—some of them may be dedicated to the cause and some of them may not be so interested. I hope that various Welfare Organisations will be associated with the management of these Homes.

I will end only by referring to one item, namely, the surcharge on Motor Vehicles Tax which has been imposed. I am not surprised that my "old" Friend, the Hon. the Minister for Revenue should have again adopted the old practice of imposing surcharge on Motor Vehicles Tax. He is a famous man for surcharge. (interruption).

I shall substitute it by the expression "my good Friend" if the Hon. Minister does not like the word "old". In fact, if I were the Chancellor of a University, I would confer a Doctorate on him. By virtue of the authority vested in me as a representative of the Graduates Constituency, I would confer the degree of D.S.C., which means "Doctor of Surcharges" on the Hon. Minister for Land Revenue. He has been responsible for a surcharge on sales tax on a turnover exceeding Rs. 10 lakhs. That was in the year 1970. He has been responsible for a surcharge on sales tax in Madras City and in certain Municipalities and that was in the year 1971. In December 1971, he was responsible for a surcharge on Motor Vehicles Tax. That was in pursuance of the effort that we had to make for building up funds for Defence. Then he was responsible for a surcharge on Entertainments Tax in the same year. He was responsible for a surcharge on stamp duty also. Now in the year 1972, he has come forward with a surcharge on Motor Vehicles Tax and he has also come forward with a Local Cess Surcharge on Panchayat Unions which has been increased from Rs. 1.50 to Rs. 2.50. These are all ingenious devices for raising more revenue. But I wish that these devices or methods of imposing surcharges are not used by him to raise more revenue because we already have a fairly high rate of taxation. Of course, I welcome the fact that the surcharge on Motor Vehicles Tax has been set apart for road fund. In fact, many of my friends in the Panchayat Unions would welcome the very significant

[4th March 1972]

features in the Budget—the take-over of thousands of miles of bus route roads in Municipalities and the surcharge on Motor Vehicles Tax which should be utilised for development of roads in the rural areas. I still think that the Hon. Minister has not kept his promise of integrating all these surcharges. He mentioned last year that he would consider bringing in a comprehensive Bill because the calculation of each tax is extremely complicated and it imposes a lot of hardship on the trading community. At the same time, I would welcome the purpose for which these surcharges have been imposed. In fact, I think it is singularly appropriate that the betting tax which creates a lot of beggars in the racing field (laughter) should be utilised for the rehabilitation of another category of beggars. There is an element of grim humour in what the Hon. the Chief Minister has done. It would serve as a warning to all those who go to races that they should not waste their resources in such flimsy pursuits.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Monday, the 6th March 1972.

The House then adjourned.

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

47. Notification issued with G.O.P. No. 873, Revenue, dated the 25th March 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959).]

48. Notification issued with G.O. Ms. No. 2247, Agriculture, dated the 10th August 1971, in regard to regulation of trade in respect of paddy in Kanyakumari district. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

37. Performance Budget 1972-73—Backward Classes.

[4th March 1972]

APPENDIX I.

(Vide answer to Starred Question No. 122 on page 226 ;

LIST OF BLOCKS WHERE THE CRASH SCHEME FOR RURAL EMPLOYMENT
IS IN OPERATION.

(1) North Arcot District :

1. Thuringipuram;
2. Kalasapakkam;
3. Chetpet;
4. Pernamallur;
5. Vandavasi;
6. Madanur;
7. Kaniambadi;
8. Arkonam;
9. Kandili;
10. Pernambut;
11. Katpadi;
12. K.V. Kuppam;
13. West Arni;
14. Arni;
15. Vellore;
16. Wallajah;
17. Thimiri;
18. Anaiicut;
19. Tiruvannamalai; and
20. Nemili.

(2) South Arcot District :

1. Ulundurpet;
2. Kurinjipadi;
3. Rishivandiam;
4. Nallur;
5. Mangalur;
6. Kammapuram;
7. Kanai;
8. Olakkur;
9. Merkanam;
10. Portonovo;
11. Thiagadurgam;
12. Komaratchi;

[4th March 1972]

(2) South Arcot District—cont.

13. Kattumannarkoil;
14. Vikravandi;
15. Vanur;
16. Chinnasalem;
17. Tirunavalur;
18. Panruti;
19. Sankarapuram; and
20. Vridhachalam.

(3) Chingleput District—

1. Minjur;
2. St. Thomas Mount;
3. Kunnathur;
4. Kancheepuram;
5. Poonamallee;
6. Kattankulathur;
7. Uthiramerur;
8. Tiruvallur;
9. Kadambattur;
10. Pallipet;
11. Ellapuram;
12. Poondi;
13. Villivakkam;
14. Sriperumbudur.
15. Madurantakam;
16. Acharapakkam;
17. Lathur;
18. Thiruporur;
19. Thiruvelangadu; and
20. Tiruttani.

(4) Coimbatore District—

1. Mulanur;
2. Kundadam;
3. Talavadi;
4. Nambiyur;
5. Bhavanisagar;
6. Avanashi;
7. Tiruppur;
8. Gudimangalam;

[4th March 1972]

(4) *Coimbatore District—cont.*

9. Kangayam;
10. Sulur;
11. Vellakoil;
12. Udumalpet;
13. Anthiyur;
14. Kinathukadavu;
15. Modakkurichi;
16. Thondamuthur;
17. Annur;
18. Pollachi South;
19. Perundurai; and
20. Palladam.

(5) *Dharmapuri District—*

1. Dharmapuri;
2. Harur;
3. Pennagaram;
4. Uthangarai;
5. Kefamangalam;
6. Thalli;
7. Bargur;
8. Veppanapalli;
9. Shoolagiri;
10. Morappur;
11. Hosur;
12. Krishnagiri;
13. Kaveripattinam;
14. Nallampalli;
15. Palacode; and
16. Pappireddipatti.

(6) *Kanyakumari District—*

1. Thovala;
2. Agasteeswaram;
3. Rajakkamangalam;
4. Thuckalay;
5. Kruthancode;
6. Tiruvattar;
7. Killiyoore;
8. Munchira; and
9. Melpuram.

4th March 1972]

(7) *Madurai District—*

1. Oddanchatram;
2. Palani;
3. Thoppampatti;
4. Sedapatti;
5. Vadipatti;
6. Alanganallur;
7. Bodinayakanur;
8. Kottampatti;
9. Melur;
10. Tiruparankundram;
11. Madurai West;
12. Natham;
13. Tirumangalam;
14. Chellampatti;
15. Usilampatti;
16. Chinnamanur;
17. Andipatti;
18. Vedaesendur;
19. Vadamadurai; and
20. Palayam.

(8) *Nilgiris District—*

1. Ootacamund;
2. Coonoor;
3. Kotagiri; and
4. Gudalur.

(9) *Ramanathapuram District—*

1. Devakottai;
2. Tiruvadanai;
3. Mudukulathur;
4. Kadaladi;
5. Tiruppuvanam;
6. Ilayangudi;
7. R. S. Mangalam;
8. Virudhunagar;
9. Aruppukottai;
10. Tiruchuli;

[4th March 1972]

(4) *Coimbatore District—cont.*

9. Kangayam;
10. Sulur;
11. Vellakoil;
12. Udumalpet;
13. Anthiyur;
14. Kinathukadavu;
15. Modakkurichi;
16. Thondamuthur;
17. Annur;
18. Pollachi South;
19. Perundurai; and
20. Palladam.

(5) *Dharmapuri District—*

1. Dharmapuri;
2. Harur;
3. Pennagaram;
4. Uthangarai;
5. Kelamangalam;
6. Thalli;
7. Bargur;
8. Veppanapalli;
9. Shoolagiri;
10. Morappur;
11. Hosur;
12. Krishnagiri;
13. Kaveripattinam;
14. Nallampalli;
15. Palacode; and
16. Pappireddipatti.

(6) *Kanyakumari District—*

1. Thovala;
2. Agasteeswaram;
3. Rajakkamangalam;
4. Thuckalay;
5. Kruthancode;
6. Tiruvattar;
7. Killiyoor;
8. Munchira; and
9. Melpuram.

4th March 1972]

(7) *Madurai District—*

1. Oddanchatram;
2. Palani;
3. Thoppampatti;
4. Sedapatti;
5. Vadipatti;
6. Alanganallur;
7. Bodinayakanur;
8. Kottampatti;
9. Melur;
10. Tiruparankundram;
11. Madurai West;
12. Natham;
13. Tirumangalam;
14. Chellampatti;
15. Usilampatti;
16. Chinnamanur;
17. Andipatti;
18. Vedaasendur;
19. Vadamadurai; and
20. Palayam.

(8) *Nilgiris District—*

1. Ootacamund;
2. Coonoor;
3. Kotagiri; and
4. Gudalur.

(9) *Ramanathapuram District—*

1. Devakottai;
2. Tiruvadanai;
3. Mudukulathur;
4. Kadaladi;
5. Tiruppuvanam;
6. Ilayangudi;
7. R. S. Mangalam;
8. Virudhunagar;
9. Aruppukottai;
10. Tiruchuli;

[4th March 1972]

(9) *Ramanathapuram District—cont.*

11. Paramakudi;
12. Sivaganga;
13. Vembakottai;
14. Kamuthi;
15. Thirupullani;
16. Ramanathapuram;
17. Mandapam;
18. Rajapalayam;
19. Watrap; and
20. Srivilliputhur.

(10) *Salem District—*

1. Taramangalam;
2. Kadayampatti;
3. Paramathi;
4. Panamarathupatti;
5. Thalajivasal;
6. Sankari;
7. Kabilamalai;
8. Omalur;
9. Vennandur;
10. Salem;
11. Tiruchengode;
12. Gangavalli;
13. Mecheri;
14. Kolathur;
15. Pallipalayam;
16. Nangavalli;
17. Mallasamudram;
- 18.
19. Namagiripet; and
20. Attur.

(11) *Thanjavur District—*

1. Budalur;
2. Orathanad;
3. Thiruthuraiipoondi;
4. Peravurni;
5. Sethubavachatram;
6. Aranthangi;
7. Avadayarkoil;

4th March 1972]

(11) *Thanjavur District—cont.*

8. Thirumarugal;
9. Talanayar;
10. Kollidam;
11. Nagapattinam;
12. Kottur;
13. Madukkur;
14. Tiruvarur;
15. Kivalur;
16. Pattukottai;
17. Sirkali;
18. Tiruppanandal;
19. Nannilam; and
20. Mayuram.

(12) *Tiruchirappalli District—*

1. Tiruvarankulam;
2. Karambakudi;
3. Aravakurichi;
4. Ponnamaravathy;
5. Sendurai;
6. Ariyalur;
7. Pullambadi;
8. Thuraiyur;
9. Uppiliapuram;
10. T. Palur;
11. K. Paramathi;
12. Manikandam;
13. Kadavur;
14. Perambalur;
15. Jayankondam;
16. Kunnandarkoil;
17. Arimalam;
18. Veppur;
19. Marungapuri; and
20. Alathur.

(13) *Tirunelveli District—*

1. Ottapidaram;
2. Kayathar;
3. Pudur;

[4th March 1972]

(13) Tirunelveli District—cont.

4. Vilathikulam;
5. Vasudevanallur;
6. Karungulam;
7. Sattankulam;
8. Alwarthirunagari;
9. Tiruchendur;
10. Kurivikulam;
11. Melaneelidanallur;
12. Keelapavoor;
13. Alangulam;
14. Radhapuram;
15. Valliyoor;
16. Manur;
17. Sankarankoil;
18. Nanguneri;
19. Koilpatti; and
20. Kalakad.

APPENDIX II

(Vide answer to Starred Question No. 132 on pages 238.)

பட்டியல் 1.

துணை அல்லது உதவி ஆணையர்களிடம் ஆரம்ப விசாரணையிலுள்ள விண்ணப்பங்களின் விவரம் கொண்ட பட்டியல்.

மாவட்டம்	விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை
சென்னை மாவட்டம்	48
செங்கற்பட்டு மாவட்டம்	56
தென் ஆற்காடு மாவட்டம்	17
வட ஆற்காடு மாவட்டம்	22
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்	61
ராமநாதபுரம் மாவட்டம்	29
திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்	23
மதுரை மாவட்டம்	9
திருநெல்வேலி மாவட்டம்	14
சேலம் மாவட்டம்	16
கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்	11

கூடுதல் .. 308

4th March 1972]

பட்டியல் 2.

சட்டப்பிரிவு 34-ன் கீழ் அறிவிப்புகள் செய்தல் மற்றும் விசாரணை செய்தல் போன்ற நிலையிலுள்ள விவரங்கள் கொண்ட பட்டியல்.

வரிசை அற நிலையத்தின் பெயர், ஊர், நிலத்தின் விஸ்தீரணம் எண். வட்டம், மாவட்டம். ஏக்கர், செண்ட்.

(1)	(2)	(3)
1. ஸ்ரீ எம்பார் ஜீயர் மடம் பெருமாந்தூர் செங்கல்பட்டு மாவட்டம்	10.44	
2. மங்களநாத ஸ்வாமி ஆலயம், உத்திரக் கோச மங்கை, இராமநாதபுரம் மாவட்டம்	00.03	
3. சீனிவாச பெருமாள் மற்றும் வேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானம், செங்கல்பட்டு மாவட்டம்	1,422 ச.அடி.	
4. தியாகராஜஸ்வாமி தேவஸ்தானம், திருவொற்றியூர், சைதாப்பேட்டை வட்டம் செங்கற்பட்டு மாவட்டம்	3.00	
5. சுப்பிரமணியஸ்வாமி திருக்கள் மண்டகப் படி மற்றும் மஹேஸ்வரி பூஜை கட்டளை, திருப்பரங்குன்றம், மதுரை மாவட்டம்	1.50	
6. காசி விஸ்வநாத ஸ்வாமி தேவஸ்தானம் மேல்மணலூர், வேலூர் வட்டம் வட ஆற்காடு மாவட்டம்	1.47	
7. நவநீதேவஸ்ரஸ்வாமி கோவில், சிக்கல், நாகப்பட்டினம் வட்டம்; தஞ்சாவூர் மாவட்டம்	0.25	
8. செளரிராஜபெருமாள் தேவஸ்தானம், திருக்கண்ணபுரம், நன்னிலம் வட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்	0.53	
9. சுப்பிரமணியஸ்வாமி தேவஸ்தானம், மேனக்குடி, பரமக்குடி வட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்	45.84	
10. நவநீதேவஸ்ரஸ்வாமி தேவஸ்தானம், சிக்கல் நாகப்பட்டினம் வட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்	1.14	
11. ஆதிரும்பேஸ்வாமி தேவஸ்தானம், கும்ப கோணம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்	18-2, 623 ச.அடி.	

வரிசை
எண்.

அறநிலையத்தின் பெயர், ஊர்,
வட்டம், மாவட்டம்.

[4th March 1972

நிலத்தின் விஸ்தீரணம்
ஏக்கர், செண்ட்.

(1)

(2)

(3)

36. ஸ்ரீ வேணுகோபாலஸ்வாமி ஆலயம், கண
பதி கிராமம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

3-68

37. பாலவேஸைபதஞ்சீஸ்வரர் பாலூர், செங்கற்
பட்டு மாவட்டம்

8-57

38. ஸ்ரீ சுயம்பிரகாச ஈஸ்வரர் தேவஸ்தானம்,
இலுப்பக்குடி, திருப்பத்தூர் வட்டம்,
இராமநாதபுரம் மாவட்டம்

125 ஏக்கர்.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Monday, the 6th March 1972

The House met in the Council Chamber, Fort St. George. at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Quality Control for Toddy and Arrack

* 133 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there are any proposals under the consideration of the Government to have quality control for toddy and arrack; and

(b) if so, the details thereof?

கள் சாராயத்திற்கு தரக்கட்டுப்பாடு

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கேள்வி வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கள், சாராயம் ஆகியவற்றிற்கு தரக்கட்டுப்பாடு கொண்டு வருவதற்கு அரசிடம் ஏதேனும் செயற்குறிப்பு உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) விற்பனைக்கான அல்லது விற்பனைக்காக வைத்து வரப்படுகிற கள்ளும், சாராயமும் நல்ல தரமுள்ளதாகவும், கலப்படமில்லாததாகவும் இருக்க வேண்டுமென்ப பார்த்துக்கொள்ள உறுதிப்படுத்துவதற்கான கட்டளைகள் உள்ளன. போதை அதிகம் ஊட்டுவதற்கோ, வேறு எந்த நோக்கத்திற்கோ மதுவுடன் எந்தப்பொருளும் கலக்கப்படக்கூடாது. ஆய்வு அதிகாரிகள் எடுக்கும் கள் மாதிரிகள் தமிழ்நாடு ஆயத்துறை-மதுவிலக்கு ஆய்வுக் கூடத்தில் பரிசோதிக்கப்படுகின்றன.

[4th March 1972]

வரிசை எண்	அறநிலையத்தின் பெயர் ஊர், வட்டம், மாவட்டம்.	நிலத்தின் விஸ்தீரணம் ஏக்கர், சென்னை
(1)	(2)	(3)
12.	வேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானம், மைலாப்பூர், சென்னை-4	3,750 ச.அடி
13.	கோட்ட மாரியம்மன் கோயில், ஓமலூர் சேலம் மாவட்டம்	5-54
14.	விஜயராகப் பெருமாள் கோயில் திருப்புகழி, காஞ்சிபுரம் வட்டம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம்	15-90
15.	நாகநாதஸ்வாமி ஆலயம் பாமினி மன்னார்குடி வட்டம், தஞ்சை மாவட்டம்	5-12
16.	அய்யனார் ஆலயம், பொன்னேரி கிராமம் மதுரை வட்டம், மதுரை	0-83
17.	சிலம்பரி சிதம்பர விநாயகர் கோயில் தேவக்கோட்டை, ராமநாதபுரம் மாவட்டம்	0-47
18.	அழகிய மணவாள ஜீயர் மடம், சின்னக் காஞ்சிபுரம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம்	10-80
19.	சௌரிராஜபெருமாள் கோயில், திருக்கண்ணபுரம், நன்னிலம் வட்டம், தஞ்சை மாவட்டம்	0-12½
20.	நவந்தேஸ்வரர் தேவஸ்தானம், கிக்கல், நாகப்பட்டினம் வட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்	0 05
21.	தேனுபுரீஸ்வரர் ஆலயம், பட்டிஸ்வரம், கும்பகோணம் வட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்	0-18
22.	செல்வ விநாயகர் ஆலயம், எழும்பூர், சென்னை-8	2,444 ச.அடி.
23.	செல்வ விநாயகர் ஆலயம், எழும்பூர், சென்னை-8	4,000 ச.அடி.
24.	செல்வ விநாயகர் ஆலயம், எழும்பூர், சென்னை-8	3,108 ச.அடி.

4th March 1972]

வரிசை எண்	அறநிலையத்தின் பெயர் ஊர், வட்டம், மாவட்டம்.	நிலத்தின் விஸ்தீரணம் ஏக்கர், சென்னை.
(1)	(2)	(3)
25.	செல்வ விநாயகர் ஆலயம், எழும்பூர், சென்னை-8	3,196 ச.அடி.
26.	தேனுபுரீஸ்வரர், ஆலயம் பட்டிஸ்வரம் கும்பகோணம் வட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்	0-33
27.	பாலகப்பிரமணியஸ்வாமி ஆலயம், கோமுகிபாடி, திருவண்ணாமலை வட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம்	1-24
28.	பூண்டிகாஷிப் பெருமாள், திருவெள்ளாறு திருச்சி மாவட்டம், ரங்கநாதஸ்வாமி தேவஸ்தானத்துடன் சேர்ந்தது	716-88
29.	மார்க்கண்டேயன் மற்றும் முத்தாலம்மன் தேவஸ்தானம், காரைக்குடி, திருப்பத்தூர் வட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்	1,411 ச.அடி.
30.	நெல்லிவளநாதஸ்வாமி ஆலயம், திருநெல்லிக்காவல் மன்னார்குடி வட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்	22
31.	ஸ்ரீபஞ்சதேவரர் தேவஸ்தானம், குரும்பார், பெரம்பலூர் வட்டம், திருச்சி மாவட்டம்	3,244 ச.அடி.
32.	வடபழனி ஆண்டவர் தேவஸ்தானம், சென்னை-26	1-47
33.	கும்பாளம்மன் தேவஸ்தானம், தண்டையார்பேட்டை, சென்னை-81	12 கிரவுண்டு, 1,200 ச.அடி.
34.	அருணாசலேஸ்வரர் தேவஸ்தானம், திருவண்ணாமலை, வட ஆற்காடு மாவட்டம்	525½ ச.அடி.
35.	ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரர் தேவஸ்தானம், திருவண்ணாமலை, வட ஆற்காடு மாவட்டம்	351½ ச.அடி.

[6th March 1972]

(இ) சாராயத்தைப் பொறுத்த மட்டில், நெல்லிக்குப்பம், திருச்சி வடிகாலைகளில் தயாரிக்கப்படுகிற சாராய மாதிரிகள் சென்னையில் தமிழ்நாடு ஆயத்துறை-மதுவிலக்கு ஆய்வுக் கூடத்தில் இவை இந்தியத் தா விவாக்குறிப்பு களுக்கிணங்க உள்ளனவா என்று பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன. வடிகாலை களில், சாராயம் தயாரிக்கப்பட்டு ஆயத்துறை அதிகாரிகள் முன்னிலையில் வழங்கப்படுகின்றன. சாராயத்தின் திண்மையைச் சோதிக்க நீர் அளவிகள் (Hydrometers) / அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சாராயத்தை வெளியே அனுப்புமுன் வடிகாலைகளும் தங்கள் பொறுப்பில் மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்கின்றன.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, கள், சாராயம் ஆகிய வற்றில் தரக் கட்டுப்பாடு குறைவாக இருந்ததாக ஏதாவது அரசுக்குப் புகார்கள் வந்துள்ளனவா என்பதைப்பற்றிய விவரம் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படியிருந்தால், தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இந்தக் கள்ளைப் பொறுத்த வரையில், எப்படித் தரக்கட்டுப்பாடு செய்ய அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் எல்லா ஊர்களிலும் கள் இறக்கி கள் கொண்டு வரப்படுகிறது. அப்படியென்றால், ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் ஒரு ஆய்வு அதிகாரி யைப் போடப் போகிறார்களா? அப்படியென்றால், அவர்கள் என்ன படிப்பு, என்ன தகுதியுடையவர்களாகப் போடப்படுவார்கள், எத்தனை பேர் போடப் படுவார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கள்ளைப் பொறுத்த வரையில், அதில் போதையூட்டும் பொருள்—கள்ளோரல் ஹைட்ரோ, ஊமத்தம் விதை எதுவும் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கு இப்போது முறையிருக்கின்றது. சாக்கரின் அல்லது சோடியம் கார்பனேட் இல்லாமலும் பார்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது. வடிகாலைகளிலேயே தரம் பார்க்கின்ற அளவுக்கு கள் விஷயத்திலே அவ்வளவு ஏற்பாடுகளைச் செய்வது இயலாது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது தரப்படுகிற சாராயம் மிகத் தரக்குறைவாக இருக்கிறது என்றும், அதனால் கிக் வரவில்லை கிக் வரவில்லை என்று ஏராளமாகக் குடிப்பதற்கான தன்மை இருக்கிற காரணத் தால், இன்னும் கொஞ்சம் 'கிக்' வரும்படியாகச் சாராயத்தின் டிகிரியை உயர்த்துவதற்கு நமது ஆட்சி ஏதாவது செய்யுமா?

[6th March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: 'கிக்' கொடுத்தால் சரியாகிவிடும்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, மனிதர்கள் குடித்து அதனுடைய தரத்தைச் சொல்கிறார்களா அல்லது இயந்திரங்கள் மூலமாக அதனுடைய தரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுச் சொல்லப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கருவிகள் மூலமாகவே அதனுடைய தரத்தை ஆராய்ந்து, எவ்வளவு அதிலே சாராயப் பொருள் இருக்கின்றது என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான வசதிகள் இருக்கின்றன.

Licences for the Production of Liquor

* 134 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of licences that have been issued for the production of liquor in this State; and

(b) the details thereof?

மது தயாரிக்க உரிமங்கள்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம் மாநிலத்தில் மது தயாரிப்பதற்காக வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமங் களின் எண்ணிக்கை யாது?

(இ) அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) & (இ) இம்மாநிலத்தில் இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் வெளிநாட்டு மதுவகைகளையும், பிரேமியம் தயாரிக்க எட்டு பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களாவன:—

பிரதம சாராயம் உட்பட மதுவகைகள் தயாரிக்க—

1. சௌத் இந்தியா கார்ப்பரேஷன் (ஏஜன்சிஸ்) பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை.

2. அருணா சுகர்ஸ் லிமிடெட், சென்னை.

3. வோரியன் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அண்டு கெமிகல்ஸ் லிமிடெட், சென்னை.

[6th March 1972]

பிரதமரிக்க மட்டும்—

1. சுல்தான் மரக்காயர் அண்டு சன்ஸ், சென்னை.
2. திரு. ஏ. எல். சீனிவாசன், சென்னை.
3. கோத்தாரி அண்டு சன்ஸ், சென்னை.
4. திரு. கே. ஆர். நடராஜன், பொள்ளாச்சி, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.
5. நேஷனல் கம்பெனி, சென்னை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, கேரள நாட்டிலே இந்தக் கள்ளைப் பதப்படுத்தி அதைப் புளிக்காமல் இருந்துவர ஏற்பாடு செய்து, வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகிற ஒரு முறை இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அதைப் போல தமிழ்நாட்டிலேயிருந்தும் அந்தக் கள்ளை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் ஏதாவது செய்ய அரசு விரும்புமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தமிழ் நாட்டிலே அதற்கான கிராக்கிகள் குறைவாக ஆகிவிடுமேயானால், ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க அளவுக்கு அது மிகுந்திருக்குமானால், அதுபற்றிப் பிறகு யோசிக்கலாம். அப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேரளத்திலேயிருந்து கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த அருமையான கருத்து பரிசீலிக்கப்படும்.

Cashew Liquor

* 135 Q.—THIRU V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

- (a) whether there are proposals under the consideration of the Government to import cashew liquor into this State; and
- (b) if so, the details thereof?

முந்திரிச் சாராயம்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம் மாநிலத்திற்குள் முந்திரிச் சாராயம் இறக்குமதி செய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

[6th March 1972]

திரு. டி. கே. சுப்பையா : வெளிமாநிலத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வில்லையென்றாலும், இந்த நாட்டிலே முந்திரியைக்கொண்டு சாராயம் தயாரிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் ஏதாவது உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதுபற்றிய ஏற்பாடுகள் இப்பொழுது பரிசீலனையிலே இருக்கின்றன.

Sivakasi Match Factory

* 136 Q.—THIRU S. S. THIENNARASU, THIRU V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

- (a) the number of persons who lost their lives in the Sivakasi Match Factory accident during August 1971;
- (b) the reason for the accident;
- (c) whether the Government have given any assistance to the family of those dead in the accident; and
- (d) if so, the nature of the assistance?

சிவகாசி தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு,

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1971 ஆகஸ்ட் மாதம் சிவகாசியில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை விபத்தில் மாண்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) விபத்தின் காரணம் என்ன?

(உ) அவ்விபத்தில் மாண்ட குடும்பத்தினருக்கு அரசு உதவி ஏதேனும் புரிந்துள்ளதா?

(எ) ஆம் எனில், எத்தகைய உதவி?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) ஒன்பது பேர்கள்.

(இ) மருந்து தோய்த்த தீக் குச்சிகள் உலர வைக்கப்பட்டிருந்த அறையில் தீப்பிடித்ததாகவும், பெட்டிகளில் தீக் குச்சிகளை நிரப்பும் பணியில் மகளிர் ஈடுபட்டிருந்த அடுத்த அறைக்குத் தீ பரவியதென்றும் காவலர் அறிக்கை கூறுகின்றது.

[6th March 1972]

(உ) இல்லை. இத்தகைய துயர் தணிப்பு உதவிக்கான வேண்டுகோள் எதுவும் இதுவரை வரவில்லை. எனினும், இத் நி விபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர் களுக்கு வேலை வாய்ப்பு மாநிலக் காப்புறுதிக் கழகம் (Employment State Insurance Corporation) ரொக்க உதவி அளித்துள்ளது.

(எ) இவ்வினா எழவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, திருநெல்வேலி, இராமநாத புரம் மாவட்டங்களிலே இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் ஆயிரக் கணக்கிலே மூடப்பட்டு அதனாலே லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை யில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதுபற்றி மத்திய அரசிடத்திலே நமது அரசு பேசுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தக் கேள்வி நி விபத்தைப் பற்றியது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தந்திருக்கின்ற தகவல் களைப் பற்றிய விவரங்கள் எதுவும் அரசுக்கு வரவில்லை. அந்த அடிப்படையிலே தகவல்கள் தரப்படுமேயானால், மத்திய அரசோடு தொடர்புகொண்டு அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு எந்தெந்த உதவிகளைச் செய்ய முடியுமோ அவைகளை மாநில அரசு மட்டத்திலே செய்ய முடியும்.

Public Sector Undertakings.

* 137 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the capital invested by the Government in the Public Sector undertakings in the State during the years 1967 to 1970?

பொதுத் துறை நிறுவனங்கள்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

1967 முதல் 1970 வரையுள்ள ஆண்டுகளில் இம்மாநிலத்தில் பொதுத் துறை நிறுவனங்களால் செய்யப்பட்ட மூலதன முதலீடு எவ்வளவு?

[6th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 1967-ஆம் ஆண்டு முதல் 1970-ஆம் ஆண்டு வரை, பொதுத் துறை நிறுவனங்களில், இந்த அரசு முதலீடு செய்துள்ள பங்கு மூலதனத்தின் விவரம் கீழே சொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

1967-ஆம் ஆண்டு முதல்
1970-ஆம் ஆண்டு வரை
முதலீடு செய்யப்பட்ட
பங்கு மூலதனத்தொகை.
ரூ.

1. தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் லிமிடெட்	3,86,74,000
2. தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் லிமிடெட்	90,00,300
3. தமிழ் நாடு கைத்தறி நிதி உதவிக் கழகம் லிமிடெட்	12,40,000
4. தமிழ் நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் லிமிடெட்	1,00,00,000
5. தமிழ் நாடு சிறுதொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் லிமிடெட்	50,00,000

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, கிட்டத்தட்ட 5 கோடி ரூபாய் அளவிலே இந்த மூன்று ஆண்டுகளிலே முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து எவ்வளவு வருமானம் அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்ற தகவல் ஏதாவது அரசுக்கு உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இரண்டாவது இந்த முதலீடுகளைப் போலுந்த அளவிலே லாபகரமாக இருக்கிறதா அல்லது நஷ்டமாகி இருக்கிறதா என்பதும் அரசுக்குத் தெரியுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பல்வேறு தொழில் நிறுவனங்களிலே நாம் முதலீடு செய்திருக்கிறோம். ஒவ்வொன்றைப்பற்றியும் தனியாக விவரம் இல்லை. பலவற்றிலே நமக்கு லாபம் வந்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் நடைபெற்றுவரும் இந்த நிறுவனங்களை மேற்பார்ப்பதற்கும் அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து ஏதாவது யோசனைகள் கூறுவதற்கும் பாஸிமெண்டில் இருப்பதைப் போல, நமது மாநிலத்திலும் பப்ளிக் அக்கவுண்டன்ட் கமிட்டியைப் போன்று ஒரு கமிட்டியைப் போடுவதற்கு அரசாங்கம் ஏதேனும் ஆலோசனை செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது நல்ல யோசனை. பரிசீலிக்கலாம்.

[6th March 1972]

Arkonam Steel Plant.

* 138 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Arkonam Steel Plant is to start trial production in 1971?

அரக்கோணம் உருக்காலை

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

அரக்கோணம் உருக்காலை 1971-ல் சோதனை உற்பத்தியைத் தொடங்க இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஆம். இத்தொழிற்சாலை 1971-ஆம் ஆண்டில் சோதனை உற்பத்தியில் ஈடுபட்டது.

Industrial Growth.

* 139 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there has been a marked fall in Industrial growth rate in this State during 1970-71; and

(b) if so, the reasons therefor?

தொழில் வளர்ச்சி

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1970-71-ல் தொழில்கள் வளர்ச்சி வீதம் இம்மாநிலத்தில் பெருமளவு குறைந்துவிட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முந்திய ஆண்டில் எவ்வளவு சதவிகிதம் இருந்தது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பர்சென்டேஜ் விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை.

[6th March 1972]

Government School of Arts and Crafts, Kumbakonam.

* 140 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a building for housing the Government School of Arts and Crafts, Kumbakonam; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

அரசினர் கலை-கைத்தொழில் பள்ளி, கும்பகோணம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கும்பகோணம், அரசினர் கலை-கைத்தொழில் பள்ளிக்காக கட்டிடம் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதாவது உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், இச்செயற்குறிப்பு தற்போது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) பள்ளிக்குத் தேவைப்படும் நிலத்தைப் பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தேவையான நிலத்தைப் பெற்றவுடன் கட்டிடம் கட்டி ஆரம்பிக்கப்படும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, எத்தனை ரூபாய் செலவிலே இந்தக் கட்டிடம் கட்டுவதாக உத்தேசம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ரூ. 50,000 நிலம் வாங்குவதற்காகவும், 5 லட்சம் ரூபாய் கட்டிடம் கட்டுவதற்காகவும் வழங்கலாம் என்று முடிவு அரசாங்கத்தாலே எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடன் முடிவெடுக்கப்படும்.

Tamil Nadu Institute for Road Transport

* 141 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the State Government is financing the Tamil Nadu Institute for Road Transport; and

(b) if so, the details thereof?

[6th March 1972]

தமிழ்நாடு சாலைப் போக்குவரத்து நிறுவனம்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சாலைப் போக்குவரத்துக்கான கமிட்டிநாட்டு நிறுவனத்திற்கு மாநில அரசு நிதியுதவி அளிக்கிறதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

Electrical Units.

* 142 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there are proposals under the consideration of the Government to take over the Electrical Units under the Municipalities; and

(b) if so, the details thereof?

மின்சக்தி நிறுவனங்கள்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நகராட்சிகளின் கீழ் இயங்கும் மின்சக்தி நிறுவனங்களை அரசு எடுத்துக்கொள்ளும் செயற்குறிப்புகள் பரிசீலனையில் உள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : (அ) & (இ) நகராட்சி மின்சார நிறுவனங்கள் அனைத்தையும் மேற்கொள்வதென்று அரசு கொள்கையளவில் முடிவு செய்துள்ளது. அவற்றை மேற்கொள்வதற்குச் சரியான நடைமுறை வகுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : இன்னும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கக்கூடிய நிறுவனங்கள் எவ்வளவு? இதுவரை எடுக்கப்பட்டுள்ள நிறுவனங்கள் எவ்வளவு என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[6th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆறு நிறுவனங்களைத் தவிர தமிழ் நாட்டிலே உள்ள எல்லா நகராட்சிகளிலேயும் மின்சக்தி நிறுவனங்களை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. இந்த ஆறையும் எப்படி எடுப்பது என்பதைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, is compensation being paid to these municipalities for taking over their electricity installations?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : அதுபற்றித்தான் நடைமுறையில் எப்படி எடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யவில்லை. பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : மதுரையிலே உள்ள மின்சார நிறுவனத்தை மதுரை மாநகராட்சி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதையும் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளுமா அல்லது நேரடியாக நடத்தவிடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : கொள்கையளவில் நகராட்சி மின்சார நிறுவனங்கள் அனைத்தையும் மேற்கொள்வதென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. தனியார் நிறுவனங்கள் ஏழு இருக்கிற காரணத்தால், முதலில் தனியார் நிறுவனங்களை எடுக்கலாமா அல்லது இவற்றை எடுக்கலாமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

Waste lands with the Forest Department

* 143 Q.—THAVATHIRU DEIVASIGAMANI ARUNACHALA DESIKAR (KUNRAKKUDI ADIGALAR) : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the extent of waste lands with the Forest Department under the name of forest lands and poramboke lands; and

(b) the present stage of the proposal of assigning these lands for cultivation?

[6th March 1972]

காட்டிலாகாவில் உள்ள தரிசு நிலம்

தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்):
மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப்
பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) காடு, புறம்போக்கு என்ற பெயரில் காட்டிலாகாவிடம் தரிசாக
இருக்கும் நிலத்தின் பரப்பளவு எவ்வளவு?

(இ) இந்தத் தரிசு நிலத்தை சாகுபடிக்குத் தரும் நடவடிக்கை எந்த
நிலையில் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: (அ) சுமார் 50,000 ஏக்கர்.

(இ) இதில், மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள கண்டமநாயக்கனார் முன்னாள்
ஜமீன் காட்டில் உள்ள சுமார் 18,000 ஏக்கர் நிலத்தை நிலம் இல்லாத ஏழை
மக்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்காக, அடமானம் செய்து கொடுப்பதற்கு
1971-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்திலேயே அரசு ஆணை பிறப்பித்தாகி
விட்டது. மீதியுள்ள 32,000 ஏக்கர் நிலத்தை அடமானம் செய்து கொடுக்கக்
கூறி 4-12-1971 அன்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்):
தலைவர் அவர்களே, இதுவரையில் எவ்வளவு விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: தலைவர் அவர்களே, எவ்வளவு விநி
யோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற கணக்கு என்னிடத்திலே இல்லை. 4-12-1971-லே
பூர்வாங்கமாகப் பரிசீலனை செய்து உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு மாவட்ட
ஆட்சித் தலைவர்கள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். 50,000 ஏக்கரையும்
கொடுத்துவிடச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: எந்த எந்த மாவட்டங்களில் எவ்வளவு
எவ்வளவு ஏக்கர்கள் என்ற விஸ்தீரணத்தைக் குறிப்பிட முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: தலைவர் அவர்களே,

மாவட்டத்தின் பெயர்.

நிலத்தின் பரப்பளவு.

ஏ. செ.

(1) செங்கற்பட்டு	1,587.07
(2) தென்னாற்காடு	1,799.00
(3) திருச்சிராப்பள்ளி	1,706.91

[6th March 1972]

மாவட்டத்தின் பெயர்.

நிலத்தின் பரப்பளவு.

ஏ. செ.

(4) தஞ்சாவூர்	573.00
(5) சேலம்	605.00
(6) தர்மபுரி	903.00
(7) வட ஆற்காடு	2,055.00
(8) கோயம்புத்தூர்	5,226.71
(9) இராமநாதபுரம்	5,829.94
(10) திருநெல்வேலி	1,754.76
(11) மதுரை	9,668.92

இது அல்லாமல் கண்டமநாயக்கனார் முன்னாள் ஜமீன் காட்டில் உள்ள
சுமார் 18,000 ஏக்கர் நிலத்தையும் கொடுப்பது என்று முடிவு செய்யப்
பட்டிருக்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, may I know whether the
Government have given clear instructions to the Collectors as to
how these lands are to be allotted to landless labourers and whether
preference will be shown to local landless labourers or the landless
labourers all over the State will be considered for assignment of
lands?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலத்தை
எப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறைகளையும் அரசாங்கத்திலே வைத்
திருக்கிறோம். போர் முனையிலே பணிபுரிந்திருக்கிறவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்
கள் என பிரையாரிடி ஆர்டர், 9 என்று நினைக்கிறேன், அதன்படி கொடுக்
கிறார்கள். லோகல் ஏரியாவிலே இருக்கிறவர்களுக்கு முதலிலே சலுகை.
அங்கே ஆட்கள் இல்லாவிட்டால்தான், பிற இடங்களிலே இருக்கிறவர்
களுக்குக் கொடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

THIRU A. R. DAMODARAN: May I know whether public
notification is made inviting applications from the landless labourers
for the use of these lands, or whether the Collector uses his discre-
tion?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: ஆங்காங்கே சொல்லி விடுகிறார்கள்.
பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஊராட்சி மன்றங்களுக்குத்
தெரிவிக்கப்படுகிறது. யார் வேண்டுமானாலும் கேட்கலாம். அதனைப் பரிசீலனை
செய்து கலெக்டர் பின்னாலே கொடுக்கிறார்.

[6th March 1972]

Taximen

* 144 Q.—THIRU V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether some taximen have gone on relay fast in Madras City about 23rd August, 1971; and

(b) if so, the action taken thereon?

வாடகைக் கார் ஓட்டுநர்கள்

திரு. வி. ஸ்வராமூர்த்தி : மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மாநகரில் 1971, ஆகஸ்டு 23 ஆம் நாள் அளவில் சில வாடகைக் கார் ஓட்டுநர்கள் தொடர் உண்ணாநோன்பு மேற்கொண்டனரா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) ஆம்.

(இ) போதிய போலீஸ் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது, எந்தவித அசம்பாவிதமான நிகழ்ச்சியும் நடக்கவில்லை.

திரு. வி. ஸ்வராமூர்த்தி : எந்தக் கோரிக்கைகளுக்காக இந்த உண்ணா விரதம் மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஊதிய உயர்வு குறித்து உண்ணா விரதம் மேற்கொண்டார்கள்.

Lorry accident

* 145 Q.—THIRU V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether there was any lorry accident between Sriperumbudur and Mambakkam about 1st November 1971 resulting in injuries to many; and

(b) if so, the steps taken to prevent such accidents?

[6th March 1972]

லாரி விபத்து

திரு. வி. ஸ்வராமூர்த்தி : மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஸ்ரீபெரும்புதூருக்கும் மாம்பாக்கத்திற்கும் இடையில் 1971, நவம்பர் 1 ஆம் நாள் அளவில் லாரி விபத்து ஏற்பட்டு பலர் காயமுற்றனரா?

(இ) ஆமெனில், அத்தகைய விபத்துக்களைத் தடுக்க எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) ஆம்.

(இ) இத்தகைய விபத்துக்களைத் தடுக்க, ஊர்திகள் பரிசோதனைகள் முறையாகச் செய்யப்படுகின்றன.

State Transport Buses

* 146 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a number of State Transport Buses which were scheduled to leave Salem for different destinations were cancelled for about a fortnight in May, 1971; and

(b) if so, the reasons therefor?

அரசுப் பேருந்துகள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சேலத்திலிருந்து புறப்பட்டு பல்வேறு இடங்களுக்குச் செல்லும் அரசுப் பேருந்துகள் பல 1971 மே திங்களில் சுமார் 15 நாட்களுக்கு ரத்து செய்யப்பட்டனவென்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) ஆம்.

(இ) உற்றுழிப் பேருந்துகள் (spare buses) இல்லாமை, பேருந்துகள் தாமதமாக வருதல், பேருந்துகள் பழுதுபார்க்க அனுப்பப்படுதல் இவை காரணமாக, 1971-ஆம் ஆண்டு மே திங்களில் சேலம் பணிமனையில் சில பேருந்துப்பணிகள் நிறுத்தப்பட்டன.

[6th March 1972

Financial assistance to the Ex-servicemen

* 147 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether any fund has been created at the Governor's Establishment for offering financial assistance to the Ex-servicemen; and

(b) if so, the details thereof?

முன்னாள் இராணுவ வீரர்களுக்கு நிதி உதவி

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) முன்னாள் இராணுவ வீரர்களுக்கு நிதி உதவி அளிப்பதற்கு ஆளுநர் அகத்தில் (Governor's establishment) நிதி ஏதும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது குறித்த விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) உறுப்பினர், முன்னாள் படை வீரர்களுக்கான இணைக்கப்பட்ட நிதியைக் (Amalgamated fund for Ex-Servicemen) குறிப்பிடுகிறொன்று கருதப்படுகிறது. முன்னாள் படைவீரர்களுக்கான இணைக்கப்பட்ட நிதி ஒரு குழுவால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. ஆளுநர் இக்குழுவின் தலைவராவார்.

(இ) முன்னாள் போர்ப்பிற்கால சேமைப்புப் பணிகள், நிதி, தேசியப் பாதுகாப்பு நிதியிலிருந்தும், மத்திய அரசிடமிருந்தும் கிடைத்த உதவித் தொகைகள், மத்திய அரசு கொடுக்கும் தொகைக்கிடையாக மாநில அரசிடமிருந்து பெற்ற உதவித்தொகைகள்—ஆகிய இவையனைத்தும் இணைக்கப்பட்ட நிதியில் அடங்குகின்றன. இந்த நிதி முன்னாள் படைவீரர்களின் புது வாழ்விற்காக உருவாக்கப்பட்டதாகும். பின்வரும் வடிவங்களில் நிதியுதவி அளிக்க இந்நிதி வகை செய்கிறது. அவ்வுதவிகளாவன: ஆதாயம் அளிக்கும் தொழில் முயற்சிகளைத் தொடங்கக் கடன்கள் வழங்குதல், முன்னாள் படை வீரர்களுக்கும் அவர்களைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கும் உயர்நிலைப்பள்ளி நினைக்கு மேற்பட்டு தொழில் துட்பப் படிப்பு அல்லது தொழிற்படிப்பு அல்லது வாழ்க்கைத் தொழிற்படிப்பு ஆகியவற்றில் பயில், படிப்புதவித் தொகைகளும், பயிற்சி உதவித்தொகைகளும் வழங்குதல்; போரில் இறந்த முன்னாள் படை வீரர்களின் மனைவியர்களுக்கு மானியங்கள் வழங்குதல்.

[6th March 1972

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, ஆண்டுதோறும் இந்த நிதியிலிருந்து உதவி கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படியென்றால் சென்ற ஆண்டும் இந்த ஆண்டும் எவ்வளவு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் இந்த நிதி மொத்தமாக எவ்வளவு ரூபாய் இருக்கிறது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி 1965-ல் இந்திய அரசால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். தேசிய பாதுகாப்பு நிதியிலிருந்து 5 கோடி ரூபாய்த் தொகை உதவியுடனும் இன்னும் மத்திய அரசிடத்திலிருந்து ஆண்டுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வீதமும் உதவித் தொகை புடன் இந்த நிதி தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறும் உதவித் தொகைக்குச் சமமாக தமிழ்நாடு அரசு இணைமானியமாகத் தொகை வழங்குகிறது. இந்தத் தொகையில் 1968-69-ல் முன்னாள் படை வீரர் ஒருவருக்குத்தான் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1968-69-ல் ரூ. 25,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1969-70-ல் 32 பேருக்கு ரூ. 2,21,250-ம் 1970-71-ல் 486 பேருக்கு ரூ. 14,76,482-ம், 1971-72-ல் நவம்பர் மாதம் 421 பேருக்கு ரூ. 10,94,400-ம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

II. ANNOUNCEMENT RE ARREST OF THIRU S. MUTHUSWAMI, M.L.C., FOR VIOLATING THE PROHIBITORY ORDERS UNDER SECTION 41 OF THE MADRAS CITY POLICE ACT, 1888.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that I have received from the Commissioner of Police, Madras, the following message:

"I have the honour to inform you that I have found it my duty, in the exercise of my powers under the Criminal Procedure Code, to direct that Thiru S. Muthuswami, Member of the Tamil Nadu Legislative Council, be arrested for violating the prohibitory orders under section 41 of the Madras City Police Act, 1888 in force in and around Fort St. George, Madras.

Thiru S. Muthuswami, Member of the Tamil Nadu Legislative Council was accordingly taken into custody along with 154 others on Wallajah Bridge, Madras, at 11.30 hours on 6th March 1972 under section 41 of the Madras City Police Act".

[6th March 1972]

மிஸ்டர் சேர்மன் : நண்பர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வெளியே நடைபெறுகின்ற கிளர்ச்சிகளை இந்த மாமன்றத்திற்குக் காண்பிப்பதன் அறிஞரியாக ஒரு பேட்டை அணிந்து கொள்ளலாம் என்றே அல்லது அணிய வேண்டாம் என்றே சொல்லுவதற்கு சட்டம் ஒன்றுமில்லை என்றாலும் கூட, இந்த மாமன்றத்தின் கணயத்தினைக் காப்பாற்றுவதற்கு, அந்த மாதிரி அடையாளங்களை இந்த மாமன்றத்தில் அணிவது சரியில்லை என்ற முறையில் அவர்களிடம் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களின் கருத்துக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, இதை எடுத்துவிடுகிறேன்.

[பாட்ஜ் எடுக்கப்பட்டது.]

IV. ADJOURNMENT MOTION RE HUNGER STRIKE BY TAMIL NADU GRADUATE TEACHERS CONSEQUENT ON REFUSAL OF THE GOVERNMENT TO REVISE THEIR SCALES OF PAY.

MR. CHAIRMAN : I have received notice of an adjournment motion from Thiru V. Isvarmurti, M.L.C. for the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely :—

“The hunger strike launched by the Graduate teachers in front of Fort St. George, Secretariat, and the consequent precarious conditions that would prevail in the educational field in our State.”

I have also received notices of an adjournment motion from Thiruvallargal A. R. Damodaran and G. Swaminathan, M.L.Cs. for the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely :—

“The arrest of one teacher M.L.C. and about 150 teachers this forenoon while they were on a peaceful hunger strike to demonstrate their displeasure at the non-implementation of the legitimate scales of salaries that they were demanding”.

ADJOURNMENT MOTION re. HUNGER STRIKE BY TAMIL NADU GRADUATE TEACHERS CONSEQUENT ON REFUSAL OF THE GOVERNMENT TO REVISE THEIR SCALES OF PAY 313

[6th March 1972]

[Mr. Chairman]

A similar notice was discussed in this House at length on 4th March 1972. In view of that, this matter cannot be raised unless there is some other new factor to be discussed. I would like to know from the hon. Members how this can come within the rules governing adjournment motions.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலாக பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடி வருகின்றதை இந்த மாமன்றம் நன்கு அறியும். அண்மையிலே இந்தக் கோரிக்கைகள் அனைத்தும் சுமுகமாக முடிவுறும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை, பல காரணங்களினால் இந்தக் கோரிக்கைகள் சுமுகமாக முடியவில்லை. இப்போது இம்மாமன்றத்தின் மாண்புமிகு உறுப்பினரான திரு. முத்துசாமி அவர்களும் பல பட்டதாரி ஆசிரியர்களும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்று அறிகிறோம். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி பொதுவாக இந்த மாநிலத்திலே ஆசிரியர்கள் மத்தியிலே பரவலான ஒரு அதிருப்தி ஏற்படுவதற்கு வழிகோலும் என்று நான் அஞ்சுகிறேன். இதை நான் சொல்லும் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைத் தெரிவிப்படுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் மனப்பூர்வமாகக் கருதுகிறேன்.

I will be the last person to instigate the graduate teachers and also I will be the last person to desert them or betray them. So I cannot but support their just cause.

எனவே இந்த அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி குறித்து இந்த மாமன்றம் விவாதம் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

*THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I am deeply concerned to move this adjournment motion because it is a matter connected with teachers in all educational institutions and I have heard very recently that about 150 of them and a colleague of ours, Thiru S. Muthuswami, have been arrested while they were on a peaceful hunger strike and holding a demonstration in front of the statue near Mount Road. Of course, while I realise the gravity of the situation and while we all wish that such an unpleasant situation should not have been allowed to develop in this fashion, none-the-less, Sir, the arrest of so many teachers and a Member of the Legislative Council raises matters of very important consequences and since this situation is likely to develop even further and unrest

[Thiru A. R. Damodaran] [6th March 1972]

and disturbances are likely to be created all over the State leading to disastrous consequences to the student world and the educational institutions in general, I think, Sir, that we should have the House adjourned to discuss this matter to see what steps we can take to avert an ugly situation developing in the educational field.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்பு பேசிய இரண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இந்தப் பிரச்சனையின் முக்கியத்துவத்தினைப்பற்றிப் பேசியிருக்கின்றார்கள். காலையிலே 150 பட்டதாரி ஆசிரியர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்களும், சமாதானமான முறையில் கோட்டைக்கு வந்து, இங்கே உண்ணாவிரதம் இருந்து, தங்கள் கோரிக்கைகளைச் சொல்லும் நோக்கத்தோடு வரும்போது, அவர்களை அதிகாரிகள் கைது செய்திருக்கின்றார்கள் என்று அறிகிறோம். அவர்கள் அமைதியாக இங்கே வரும்போது, திடீரென்று அவர்களைக் கைது செய்வது அவசியம்தானா என்பதை அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும் என்பது என் கருத்தாகும். அவர்கள் கோட்டைக்கு வந்தபோது, அவர்களில் ஒரு நான்கைந்து பேரையாவது தனியாக அழைத்து முதல்வர் அவர்களைச் சந்திப்பதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித்தந்திருக்கலாம். அவர்கள் அனைவரும் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள். சமாதானத்திற்குக் குந்தகம் ஏற்படத்தக்க விதத்தில் எது ஒன்றையும் செய்து விட மாட்டார்கள். அப்படியிருந்தும் அவர்களை அழைத்து வந்து பேசுவதற்கு மாறாக, அவர்களைக் கைது செய்து போலீஸ் கமிஷனரின் அலுவலகத்தில் வைத்திருப்பதானது நியாயம்தானா என்று அரசு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் இம்மாமன்றம் இதன்மீது பேசுவதற்காக இச்சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்களும் திரு. தாமோதரன் அவர்களும் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் நம் நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் தெரிந்து அந்தத் தகவல்களை இங்கே சொன்னார்களா அல்லது அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையிலே அவர்கள் இவற்றை இங்கே சொன்னார்களா என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. நான் இவைபற்றிச் சற்று விவரமாகவே சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

6th March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நண்பர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது நேற்றையதினம் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் அனைத்தையுமே சொல்லுவார்கள் என்றுதான் எதிர்பார்த்தேன். அப்படிச் சொன்னால், அரசியல் ரீதியில் அவர்களுடைய காரணங்களுக்கு பலனும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடும் என்பதற்காகச் சொல்லாமல் இருந்துவிட்டார்களோ என்னவோ, ஆனால் அவற்றை நான் சொன்ன பிறகு அவர்கள் மறுக்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அரசியலுக்கு வரும் போது, சற்று மனச்சாட்சியினைத் தள்ளிவைத்துவிட்டுப் பேசக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டாலும், அதுமாதிரி ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்றே நான் எப்போதும் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். மனச்சாட்சிக்கு மதிப்பளிக்கக் கூடிய எனது நண்பர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்களும் இதை ஏற்றுக்கொள்ளுவார் என்றே நான் கருதுகிறேன். எனவே அவர்கள் நேற்று இரவு 12 மணி வரையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்றும் எண்ணுகிறேன்.

இந்தப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய நிலைமைகள் பற்றி இந்த மன்றத்திலே ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தினை முன்வைத்துப் பேசும் முன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், 'இப்போதுகூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் கல்வியமைச்சர் அவர்களும் அவர்களை அழைத்துப் பேசத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருந்தால், அவர்களுக்கு நம்பிக்கை பிறந்திருக்கும், அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளைக் கைவிடுவதற்கான நல்ல சூழ்நிலைகள் உருவாவதற்கு வசதியாக இருக்கும்' என்ற முறையில் என்னிடம் பேசும்போது சொன்னார்கள். எனவே 'மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களும் அவர்களை அழைத்துப் பேசுகிறோம் என்ற உறுதிமொழியினைத் தந்தால், இதைப் பரிசீலிக்க ஏதுவாக இருக்கும்' என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நேற்றையதினம் மாலை 5 மணிக்கு ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகளைச் சந்திப்பதாக நமது நண்பர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்களிடம் சொல்லியிருந்தேன். அவர்களும் 5 மணிக்கு வருவதாக என்னிடம் வாக்களித்திருந்தார்கள். நானும் மாலை 5 மணி வரையில் காத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் மாலை 6 மணிக்கு திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்களும் அவரோடு நண்பர் புலவர் அறிவுடை நம்பி அவர்களும் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களும் வந்தார்கள். 'நீங்கள் மட்டும் வருகின்றீர்களே, அவர்கள் வரவில்லையா?' என்று அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டபோது, 'அவர்கள் வருவதற்குத் தயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள், ஆகவே இன்னும் ஒரு மணி நேரம் கழித்துச் சொல்லுகிறோம்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். பிறகு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [6th March 1972]

வேறு வேலை நிமித்தமாக நான் வெளியே சென்றுவிட்டு விட்டுக்கு வரும் போது, மீண்டும் இரவு 10 மணிக்கு வருவதாக எனக்கு திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்களால் தகவல் கொடுக்கப்பட்டது. நானும் உடனே வரும் படி அவர்களுக்குத் தொலைபேசி மூலமாகச் செய்தியனுப்பினேன். உடனே அவர்களும் அவர்களுடன் திரு. பழனிச்சாமி, மற்றும் மூன்று நான்கு நண்பர்களும் என்னுடைய இல்லத்திற்கு வந்து இரவு 10½ மணி முதல் சுமார் 12½ மணி வரையில் இதுபற்றி என்னோடு விவாதம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களிடம் மிக விரிவாக, விளக்கமாகப் பேசினேன். 'உங்களை கோரிக்கைகள் மிகவும் நியாயமானவையே. அவை புறக்கணிக்கப்படவில்லை. சற்றுப் பொறுங்கள்' என்று கேட்டுக்கொண்டேன். இறுதியாகச் சொன்னேன், 'மூன்று மாதம் என்பதை இரண்டு மாத காலம் என்று குறைத்து, இந்த இரண்டு மாத காலத்திற்குள் தன்னுடைய அறிக்கையினைக் கொடுக்குமாறு அந்தக் குழுவிடம் சொல்லுகிறேன்', என்று கூடக் குறிப்பிட்டேன். 'இன்னும் உங்களுக்கு நம்பிக்கை பிறக்க வேண்டுமானால், அந்த முடிவுகள் உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கக்கூடியதாகவே இருக்கும், அப்படிப்பட்ட முடிவினைத் தான் அக்குழுவின் தலைவர்கள் சொல்லுவார்கள்', என்று கூட சூசகமாகச் சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள் கேட்டார்கள், 'அப்படியானால் அந்த முடிவினை ஏன் இப்போது சொல்லக் கூடாது?', என்று. 'ஏன் அந்தப் பணத்தினை இப்போது தாக்குக் கூடாது?', என்று கேட்டார்கள். நான் 'இதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஒன்றைத் தொட்டால் இன்னொன்றில் முட்டுகிறது. இப்படிப்பட்ட பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு எனத் தலைமைச் செயலர் அவர்களுடைய தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவின் பரிந்துரைகள் மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாகாமல், அதற்குள் அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுவிட வேண்டும். வேண்டுமானால் நீங்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபடாமலிருந்தால், அப்படிப்பட்ட வாக்குறுதியினை அளித்தால், இரண்டு மாத காலத்திற்குள் நான் அவர்களிடமிருந்து அந்தப் பரிந்துரைகளைப் பெற்றுவிட இயலும், அதற்கு உதவி செய்யுங்கள், கிளர்ச்சிகளையும் அதற்கான நடவடிக்கைகளையும் கைவிடுங்கள். கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு இரண்டு மாதம் மூன்று மாதம் என்று போவதைவிட, கிளர்ச்சினைக் கைவிட்டால் இரண்டே மாதங்களில் அவற்றினைப் பெற இயலும். ஆனால் முடிவினை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருக்க வேண்டும்', என்று கேட்டேன். நான் மட்டுமில்லை, என் சார்பிலே நண்பர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்களும் கூட கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் 'நாங்கள் போய் யோசித்து வருகிறோம்', என்று

6th March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சொல்லிவிட்டார்கள். மறுபடி இரவு 1½ மணிக்கு திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்களிடம் தொலைபேசி மூலம் தொடர்புகொண்டு, 'என்ன முடிவாயிற்று?' என்று கேட்டதற்கு, 'பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள், யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்', என்று சொன்னார்கள். இந்த விவாதங்களையெல்லாம் நமது நண்பர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் இங்கே குறிப்பிடாதது என்னுடைய துரதிர்ஷ்டம் என்றே நான் கருதுகிறேன். இது மட்டும்தான் என்றால், இவ்வளவிற்கும் பிறகு இன்றைக்குக் காலைப் பத்திரிகையில் பார்க்கிறேன், ஆசிரியர்களின் அணி சார்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, 'இந்த அமைச்சர்கள் எங்கள் சங்கத்தினை அழைத்துப் பேசவில்லை', என்ற அறிக்கையினை வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த அளவிற்கு ஆசிரியர்கள் உண்மைக்கு மாறான செய்தியினை வெளியிடுவதற்கு அவர்கள் தங்களை உள்ளாக்கிக் கொண்டால், எதிர்காலத்தில் மற்றவர்களுடைய நிலை என்ன ஆகும் என்பதை அவர்கள் சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இன்றைக்குக் காலை யிலே அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருப்பதற்கான இடத்தினைத் தேர்ந்தெடுக்க அவர்கள் யோசித்தபோது, தொழிலாளர்களும் மற்றவர்களும் அதிக அளவிற்கு வந்துபோய்க்கொண்டும் போக்குவரத்து நெரிசல் மிக அதிகமாகவும் உள்ள இடமான அண்ணா சிலைக்கு எதிரே இருக்கலாம் என்பதைப் போலீசார் தடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆனால் ஆசிரியர்கள் அமைதியான முறையில் 6, 7, 8-ஆம் தேதிகளில் உண்ணாவிரதம் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்த இடம் மன்றே சிலைக்கு எதிரில் என்று இருந்தது அனுமதிக்கப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட ஒரு மணி நேரம் அல்லது இரண்டு மணி நேரம் ஆகியிருக்கலாம் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் தொடங்கி. பிறகு திடீரென்று முன்னறிவிப்பின்றி அங்கேயிருந்து அவர்கள் ஊர்வலமாகப் புறப்பட்டுக் கோட்டைக்கு வருகின்றார்கள் என்ற செய்தி போலீஸ் அதிகாரிகள் மூலம் தெரிவிக்கப்பட்டது. நான் போலீஸ் அதிகாரிகளிடம், 'அவர்களில் 6, 7 பேரைத் தெரிந்தெடுத்து, அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளாக என்னைச் சந்திப்பதற்கு வரச் சொல்லுங்கள், நாளை கல்வி பமைச்சரோ அவர்களைச் சந்திப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறோம்', என்று சொல்லியனுப்பினேன். ஆசிரியர்கள் தடையை மீறுவது நல்லதல்ல. அவர்களுடைய ஊர்வலம், அது எவ்வளவுதான் அமைதியான முறையில் இருந்தாலும் அனுமதிக்கப்பட்ட கூடாது. இங்கு பேசியவர்கள் 'ஆசிரியர்கள் அமைதிசாக்க மாட்டார்களா', என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதை இன்றைக்கு அனுமதித்தால், நாளைக்கு ஒரு ஆயிரம் பேர், 'நாங்கள் அமைதியாக இருக்க

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[6th March 1972]

மாட்டோமா', என்று ஊர்வலமாக வந்து, அமைச்சர் ஒருவரைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அது இயலாத காரியமாகிவிடும். போலீசார் அவர்களுக்கு இக் கருத்தை அறிவித்து, தடையினை மீற வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் தடையினை மீறுவோம் என்று மீறியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் எல்லாம் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்றாலும், கூட, முதல் தடவையாக ஆசிரியர்கள் இப்படிப்பட்ட போராட்டத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், அவர்கள் மீது வழக்கை மட்டும் பதிவு செய்துகொண்டு மாலையிலே அவர்களை விடுவித்துவிட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. மாலையிலே அவர்கள் விடுவிக்கப் படுவார்கள். எனவே, ஆசிரியர்களிடத்திலே இந்த அரசாங்கம் காட்டும் பரிவை உணர்ந்து நாளையிலிருந்து அந்தப் போராட்டத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வது தான் நல்லது ஆகும். இதற்கு மேலும் நாங்கள் அந்தப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவோம் என்று நடத்தினால், அரசாங்கம் அமைதியை நிலைநாட்ட என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ அவைகளை எடுக்கத் தயங்காது; அந்த நிலையிலிருந்து இந்த அரசாங்கம் தன்னை விடுவித்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. இன்னும் கூட என்.ஜி.ஓ.க்கள், அதாவது அரசாங்க சிப்பந்திகள் கூட, என்னைச் சந்தித்தார்கள். அவர்கள் கூடத் தலைமை செயலாளர் அவர்கள் போடுகின்ற அந்தக் குழுவில் தங்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் அங்கம் வகிக்கும் நிலைமை இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்தக் கருத்தையே தான் எங்கள் கட்சியின் மேலவை உறுப்பினர் கூட சொன்னார்கள். நான் இதைப் பற்றிக் கூடச் சொன்னேன். தலைமைச் செயலாளரைக் கொண்ட 'ஒன் மேன் கமிஷன்' ஆகப் போட்டுவிட்டு, பிறகு 'கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டி' என்று போட்டு, அதிலே என்.ஜி.ஓ. பிரதிநிதி ஒருவரும், ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதி ஒருவரும் இருந்தால், 2, 3 மாதத்திற்குள்ளே நல்ல ஒரு முடிவினை மேற்கொள்ள ஏதுவாகும் என்றேன். அப்படி அந்த கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டியும் போட்டு அதிலே என்.ஜி.ஓ.க்களின் பிரதிநிதி ஒருவரும், ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதி ஒருவரும் இடம் பெறுவதற்கு நான் வகை செய்வதற்கு இந்த மாமன்றத்திலே என்னுடைய ஒப்புதலைத் தெரிவிக்கிறேன். இதற்குப் பிறகும் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுவார்களேயானால், அது வேண்டுமென்றே செய்யும் கிளர்ச்சி என்று அரசு எண்ணி, அதன் மேல்

6th March 1972]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துத்தான் தீரு என்று சொல்லி, இதற்கு மேல் இதன் மீது விவாதத்தை தொடர வேண்டிய அவசியம் ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லி, அமர்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : I hold that the matters sought to be raised are the same as the one that was raised on the 4th March. Further, in view of the statement made by the Hon. the Chief Minister, there is no need to discuss the matter further. Hence, I withhold my consent to the raising of the matter.

V. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1972-73—cont.

MR. CHAIRMAN : We will now resume the discussion on the Budget.

* தவத்திரு செய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழக அரசின் 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலைத் திட்டத்தை உபரி நிதி நிலைத் திட்டமாக அமைத்துத் தந்த நமது முதல்வர் அவர்களைப் பாராட்டி வரவேற்கின்றோம். அரசு இதை உபரி நிதி நிலைத் திட்டமாகத் தயாரித்திருப்பதன் தொடர்ச்சியாக நம்முடைய தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் தனி குடும்ப வாழ்க்கையிலும், கூட்டு வாழ்க்கையிலும் உபரி நிலையை அடையத்தக்க வகையிலே வருவாய் பெருக்கத் திற்கும், அவர்களை சூழ்ந்திருக்கின்ற கள், குது போன்றவற்றிலிருந்து சமுதாயம் விடுபடுவதற்கும் இந்த அரசு வழி வகை காணும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, கல்வித் துறையிலே நமது அரசு நிறைய செலவழித்தாலும், நம் நாட்டின் கல்வித் தரம் மேலும் உயரும் வகையிலே கல்வித் திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்-மாணவர் விதிகாரத்தின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையால் பள்ளிகளின் கல்வித் தரம் மிகவும் குறைகிறது. ஆகவே, ஆரம்பப் பாடசாலைகளிலே ஆசிரியர்-மாணவர் விதிகாரத்தை ஒரு ஆசிரியருக்கு 30 மாணவர்கள் என்ற அடிப்படையிலே அமைக்க வேண்டும். அப்படி அமைப்பதை நிச்சயமாக அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று அரசை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்] [6th March 1972]

சென்ற ஆண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வகுவித்த தனிக் கட்டணங்களில் ஒவ்வொரு மாணவரிடமும் வகுவித்த மொத்த ரூபாய் 12-இல், தனியார் பள்ளிகளின் நிர்வாகத்தினருக்கு பள்ளிகள் நிர்வாகச் செலவுக்கு 5 ரூபாயை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அரசு உத்தரவு செய்ததை நான் ஆட்சேபித்தேன். "இலக்கிய கழகம்", "விஞ்ஞான கழகம்" போன்றவற்றை அமைத்து மாணவர்களின் கல்வி ஆர்வத்தைத் தூண்ட அந்த நிதி பயன்பட்டது. இப்படி இந்த 5 ரூபாய் எடுக்கப்பட்டதால் பல பள்ளிகளிலே அந்தக் கழகங்கள் நடைபெறுவதில்லை. தனியார் பள்ளிகளின் நிர்வாகிகளுக்கு அரசு கருணை காட்ட விரும்பினால், அரசுதான் அந்த மான்யத்தைத் தர வேண்டும். மாணவர்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய நிதியில் எடுக்காமலிருப்பது கல்விப் பணிக்கு உதவி செய்வதாக இருக்கும். எனவே, தனியார் பள்ளிகளின் நிர்வாகிகள் அப்படி எடுப்பதைத் தவிர்க்கும் அளவிலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் 5, 10 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் தான் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களாக வருகிறார்கள். ஆண்டுதோறும் கல்விச் சிந்தனைகளின் அடிப்படைகளிலேயும், உள இயல் அடிப்படைகளிலேயும் தத்துவங்கள் மாறுகின்றன. இந்த மாறுதல்களை நாமும் உடனுக்குடன் செயல்படுத்த வேண்டும். ஆகவே, ஆசிரியர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் கோடை விடுமுறை காலத்திலே ஒரு குறுகிய கால 'மறு பயிற்சித் திட்டத்தை' ஏற்படுத்தி, ஆசிரியர்களின் தாத்தை மேலும் உயர்த்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில், தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் தமிழ்ப் பாட நூல்களை வெளியிட, அதன் வேலை அமைப்பு மிகவும் வேகமாக நடைபெற, ஒரு கோடி ரூபாய் நடுவன் அரசு மானியமாக அளித்திருந்தும், இதுவரை இந்தத் தொகையில் ரூ. 18 இலட்சம் / தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், 82 இலட்சம் ரூபாய் பாக்கியிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. அந்தப் பணத்தை 1973-ஆம் ஆண்டிற்குள் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் நூல்களை அச்சிட வேண்டியதற்குச் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, அதற்குரிய திட்டத்தை அரசு விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் மேலும், தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள பல புத்தகங்களின் விலை தனியார் வெளியிட்டுள்ள புத்தகங்களின் விலையைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. அதனுடைய காரணத்தை ஆராய்ந்து, விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள புத்தகங்கள் இந்த நிறுவனத்தினால் வெளியிடும்

[6th March 1972] [தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்]

பட்டு விற்பனையாகாமல் தேங்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை விற்பதற்குச் சிறந்த முறையில் முயற்சிகளை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தமிழ் வளர்ச்சித் துறையை சீர்மையுறச் செய்ய வேண்டும். தமிழை மிகச் சிறந்த வகையில் அறிவியல் கலையிலும், பொருளியல் கலையிலும் வளர்ச்சியுறச் செய்ய உரிய முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் ஆகியவைகளின் வேலை அமைப்பு விரைவு இப்போதைக்கு போதுமானதாக இல்லை. அவைகள் மிக விரைவாகச் சிறந்த முறையிலே செயல்பட, தமிழ் வளர்ச்சிக்கென்று விரிவான அடிப்படையில் திட்டமிட்டு, தேவையான மூலதனத்துடன் ஒரு தன்னாதிக்க முடைய தமிழகப் பல்கலைக் கழகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதுபற்றி ஆராய்ந்து அரசுக்கு அறிக்கைதர இந்தச் சட்ட மன்றத் தொடரிலேயே முதல்வர் அவர்கள் ஒரு குழுவை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சுகாதார நிலைமையைப் பொறுத்த வரையில் பொதுவாக ஒரு ஊராட்சி ஒன்றிய வட்டாரத்திற்கு ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையமும், அதற்குத் துணை அமைப்பாக மூன்று அல்லது ஐந்து கிளை மருந்தகங்களும் இருக்கின்றன. அவை போதா. எனவே, கிளை மருந்தகங்களை அதிகப்படுத்த இந்த அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதுரை அரசினர் எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனையில் கண் மருத்துவப் பகுதிக்கு மேலும் வசதிகள் தேவைப்படுகின்றன. அந்தப் பகுதியில் போதிய இட வசதி இல்லாமல் மருத்துவத்திற்கு வருபவர்கள் தாழ்வாரங்களிலும், பொது இடங்களிலேயும் படுக்க வைக்கப்படுகிறார்கள். இந்த நெருக்கடியை அரசு உணர்ந்து 1969-இல் அன்றைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சராக இருந்த நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் தலைமையில் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கண் மருத்துவப் பகுதியை விரிவுபடுத்த அடிக்கல் நாட்டினார்கள். அந்தக் கண் மருத்துவ மனை விரிவுப் பகுதிக்கு "கண்ணப்ப நாயனார் கண் மருத்துவ மனை" என்று பெயரிடப் பெற்றது. அதற்குப் பொது மக்களிடமிருந்தும், சமய நிறுவனங்களிலிருந்தும் நிதியை வசூல் செய்து கொடுத்தோம். அந்தக் கட்டிடம் இன்னமும் கட்டி முடிக்கப் பெறவில்லை. எனவே, அந்தக் கண் மருத்துவமனை விரிவு வேலையை விரைவுபடுத்தி முடித்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்] [6th March 1972]

அடுத்து, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரிடம் பள்ளியில் பயிலும் இளம் சிறுர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் மருத்துவ சோதனை செய்து உடற்குறை நீக்கத் தக்க திட்டச் செயற் குறிப்பு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது வரவேற்கத்தக்க திட்டமாகும். அதை உடனடியாக எல்லாக் கட்டங்களிலேயும் செயல்படுத்த முடியாமல் போனாலும், ஆரம்பப் பள்ளிகளின் எல்லைக்குள்ளே முதற் கட்டமாக எடுத்துச் சென்று செயல்படுத்தலாம். அதாவது 10 அல்லது 12 வயதுக்குட்பட்ட எல்லா மாணவர்களின் உடற் கூறுகளையும் ஆய்வு செய்து நிறைவுண்டாக்கி விட்டால், பின்பு அரசுக்கும் சமூகத்திற்கும் இருக்கும் பெருஞ் சுகை குறையும். அரசு இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இன்னும் கிராமங்களிலே இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குப் போதிய கல்வி அறிவு இல்லாததால் கிராமங்கள் தோறும் அதிகமாக விவசாயக் கருத் தரங்களை ஏற்படுத்தி அந்தத் துறையை நவீனப்படுத்தி வேளாண்மை உற்பத்தியை அதிகமாக்க அவர்களுையெல்லாம் தரமான விவசாயிகளாக்க முயற்சியெடுக்க வேண்டும். அரசின் உத்தரவின் அடிப்படையில், தற்போது ஊர் நல உதவியாளர்களின் அலுவல் திட்டத்தில் ஐந்து ஊர் நல உதவி யாளர்கள் பொது வேலைக்கும், ஐந்து ஊர் நல உதவியாளர்கள் விவசாய வேலைக்கும் என்று பிரித்து உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உத்தரவின் அடிப்படையில் ஓர் ஊர் நல உதவியாளருக்கு பத்து கிராமங்கள் என்று வந்துவிடுகிறது. அப்படி என்றால், இந்த 10 கிராமங்களுக்கும் அவர் சென்று வேலைகளைச் செம்மையாகச் செய்ய சாத்தியமில்லை. ஆகையால், அரசு இந்த உத்தரவை மறு பரிசீலனை செய்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் நமது அரசு அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, பாராட்டுதல்களைப் பெற்றிருக்கிறது. ஆயினும், மக்களிடையே தொழில் ஆர்வத்தைத் தூண்டி வளர்க்க, மாவட்ட அளவில் மக்களைத் தூண்டப் போதிய தொழில் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இல்லாததால், அந்த வேலை தேங்கிக் கிடக்கிறது. ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரே ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் தான் இருக்கிறார். அவர் 5, 6 தாலுக்காவிற்குச் சென்று இந்தத் தொழில் ஆர்வத்தை மக்களிடையே தூண்டிவிடச் செய்ய முடியவில்லை. தொழில் செய்ய விருப்பமுடையவர்களை வழி நடத்துவதற்குரிய வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலே, தொழிற் செய்ய விருப்பமுடையவர்கள் எல்லோரும் அணுக வேண்டிய இடங்களை அணுகி, உத்தரவுகளைப் பெற்றுத் தரவேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் "சர்வீஸ் சார்ஜ்"

[தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்]

என்ற ஒன்றை வாங்கிக் கொண்டு செய்கிறார்கள். அது போன்ற ஒரு திட்டத்தை நம்முடைய மாநிலத்திலேயும் நடை முறைப் படுத்த நமது தொழில் அமைச்சர் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி மன்றங்கள் தான் ஒரு சுதந்திரக் குடியரசின் அடித் தளமாக அமைந்திருக்கின்றன. இந்த ஊராட்சி மன்றங்கள் இன்றைக்கு முழுமையாகச் செயல்படுவதற்கு போதிய வசதி, வாய்ப்புக்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஊராட்சி மன்றங்களைச் செம்மையுற் செயற்பட ஒரு குழு நோப் பணியாளர் தேவை. ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றத்திற்கும் ஒரு ஊர் நல உதவியாளரை முழு நோப் பணியாளராக நியமிப்பதற்கு அரசு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த வகையில், முன்னமே அரசு ஆலோசனைப்படி ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஊர் நல உதவியாளரை முழு நோப் பணியாளராக நியமிப்பதற்கு அரசு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக அனைத்து ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் செயற்படுத்த முடியாமல் போனாலும், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒவ்வொரு கிராமம் வீதம் தேர்ந்தெடுத்து, 5 ஆண்டுகள் செயற்படுத்தி தொடர்ந்து இரண்டு ஊராட்சி மன்றங்களை தேர்ந்தெடுத்து முறையே செய்யலாம். அடுத்து, இந்த ஊர் நல உதவியாளர்கள் பள்ளி இறுதிப் படிவம் தேறி, பிறகு இரண்டாண்டுகள் பயிற்சி பெற்று, அதற்குப் பிறகு ஒரு ஆண்டு விவசாயத்திலே பயிற்சி பெறுகிறார்கள். இப்படி மூன்று ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்று வருகிற இவர்களுக்கு, மற்றத் துறைகளிலே இவர்களைப் போன்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய ஊதியத்தை விட குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற மனக் குறை இருக்கிறது. உத்தியோக உயர்வு வாய்ப்புக் கூட அதிகமில்லை. இந்தக் குறைகளை ஆராய்ந்து போக்க வேண்டும் என்று இந்தத் தமிழக அரசினை நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டம் என்ற ஒன்றினை இந்த அரசு நேரடியாக எடுத்து, அத்திட்டம் வெற்றிபெற முயற்சிகளை எடுத்து வருவதை வரவேற்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் 12 வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்கள் பிச்சை எடுப்பதையும் அல்லது அவர்களைப் பிச்சை எடுக்கப் பயன் படுத்துவதையும் தடை செய்து அந்தச் சிறுவர்களை மீட்டு, சிறுவர் சீர்குந்தப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும். சிறுவர் சீர்குந்தப்பள்ளிக் குரிய சிறுவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் சிறுவர் சீர்குந்தச் சட்டத்தின்படி கெடுவில் அலையும் பேணும் தகுதியற்ற பெற்றோர்களுடைய குழந்தை

[தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்] [6th March 1972]

களையும் அனுமதிக்கலாம் என்று ஒரு விதி முறை இருக்கிறது. ஆனால் அது அவ்வாறு செயற்படுவதில்லை என்று தெரிகிறது. அத்தகைய சிறுவர்களையும், இத்தகைய சீர்திருத்தப் பள்ளிகளில் அனுமதிக்கச் செயற்படுத்தும்படி தமிழக அரசினைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த மாதிரிச் செய்வதற்கு, தற்போதுள்ள சீர்திருத்தப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை போதாது. இந்த எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவது வருங்காலத் தலைமுறையினரை முறைப்படி வளர்க்க துணை செய்யும். இதில் அரசு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மனிதனுக்கு இன்றியமையாத் தேவை, பிராணவாயு. அண்மையில் நடுவணரசின் "திட்டம்" என்ற பத்திரிகையில் ஓர் அபாய அறிவிப்புக் கட்டுரை வந்தது. "பிராண வாயு தேவைக்கேற்றவாறு இல்லை, குறைந்து வருகிறது, ஆகவே, மாங்கனீசு வெட்டாதீர்கள், ஆளுக்கொரு மாம் நட்டு வளருங்கள்" என்று அந்தக் கட்டுரை கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. ஆனால், இப்போது கூட, நமது காட்டுத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் அவர்கள் 4 ஆயிரம் ஏக்கர் காட்டு நிலங்களை நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு நிலம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்றாலும், அதே நேரத்தில் காடுகளையும் நல்ல முறையிலே பாதுகாக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் ஒவ்வொரு காடு நிச்சயம் இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையை நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். மனிதனுக்கு முதல் உணவே காற்றுதான். ஆகவே, அத்தகைய பிராண வாயுவைக் கொடுக்கும்படியான காடுகளை அழித்தல் கூடாது. எப்படியும் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் ஒரு துறை ஏக்கர் பரப்பளவு நிலமாவது காட்டிற்காக ஒதுக்கப்பட்டு, காடுகள் வளர்க்கப்பட வேண்டும். அந்த நல்ல திட்டத்தை அரசு மேற்கொண்டு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காடு வளர்ச்சித் திட்டத்தில் நாட்டுக் கருவை மாங்கனீசும், யூக்கலிப்டஸ் மாங்கனீசும் வளர்க்கிறார்கள். நாட்டுக் கருவை மாம், யூக்கலிப்டஸ் ஆகிய மாங்கள் உயரமாக வளரும் இனமல்ல. தழைகளும் அடர்த்தியாக இருக்காது. அவற்றிற்கு குளிர்ந்த காற்றை உருவாக்கக்கூடிய சக்தி இல்லை. அதனால் மழை வளம் குறையும். ஆகவே, காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தில் மிக உயரமாகவும், கொப்புளும் இலைகளும் அடர்த்தியாக வளரக் கூடிய இடங்களாகப் பார்த்து வளர்க்க வேண்டும். அந்த முறையில் அரசு திட்டமிட்டுச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முல்லைக்கு தேரீந்த பாரி வாழ்ந்த மலையைப் பறம்பு மலை என்பார்கள். அந்தப் பறம்பு மலையை பழைய வளங்கெழுமிய மலையாக வளர்க்கத் தமிழக அரசு திட்டமிட்டு முயற்சி எடுத்திருப்பதற்கு நன்றி. பாரியின் பறம்பு

6th March 1972] [தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்]

மலையை மேலும் வளப்படுத்தும் பணியை விரைவு படுத்தி நிறைவேற்றித் தருமாறு அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், வரலாற்று, உணர்வின் காரணமாக, அந்த மலையை பறம்பு மலை என்றே அரசாங்க ரெகிஸ்ட்ரேஷன்களிலும் மாற்றி எழுதி வழக்கத்திற்குக் கொண்டுவரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஊரின் பெயர் பிரான் மலை என்று இருந்தாலும் கூட, அந்த மலையின் பெயரை பறம்பு மலை என்று மாற்றி வழக்கத்திற்குக் கொண்டு வர இந்த அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பழைய பெயர்களைபெயர்லாம் மாற்றிப் புதிய பெயர்களை சூட்டிவருகின்ற இந்த அரசு இதில் சிறப்பான கவனத்தைச் செலுத்தும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, தமிழ் நாட்டில் பழம் பெரும் புலவர்கள், அறிஞர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தப் பெரும் சான்றோர்களை அவர்கள் வாழ்ந்த ஊர்களிலே கூட மக்கள் நினைவுபடுத்திக் கொள்ள சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் இருக்கிறது. பெரும் மேதைகளுக்கெல்லாம் நினைவுச் சின்னம் உருவாக்கி வருகிற நமது தமிழக அரசு, இந்தப் பெரும் புலவர்கள், சான்றோர்கள் வாழ்ந்த ஊர்களில், அந்தந்தச் சான்றோர்களின் பெயர்களை அந்தந்த ஊர்களில் உள்ள பள்ளிகளுக்கோ, அரசுக் கல்லூரிகளுக்கோ சூட்டினால், அவர்களை நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும். உதாரணமாக, தர்மபுரியில்தான் பழம்பெரும் பெண் புலவர் ஔவையார் வாழ்ந்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. அங்கேயே தான், அதியமான் வாழ்ந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. தர்மபுரிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற அந்த அதியமான் கோட்டை முன்பு அதமன் கோட்டை என்று இருந்தது, அதை இப்போது அதியமான் கோட்டை என்று மாற்றி புள்ளார்கள். அந்தப் புலவரை நினைவுபடுத்திக்கொள்ளும் வகையில், தர்மபுரியில் உள்ள பெண் கல்லூரிக்கு ஔவையார் மகரிர் அரசினர் கல்லூரி என்று பெயரிடலாம். அதே போல, திருவாதவூரில் புலவர் கபிலர் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அங்கே உள்ள கல்லூரிக்கு கபிலரின் பெயரிட்டு அவரை நாம் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளலாம். இத்தகைய முயற்சிகளை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலனைக் கருதி, இந்தத் தமிழக அரசு தனியே ஓர் அமைச்சுத் துறையை ஏற்படுத்தி, அதற்கு ஒரு இயக்குனரையும் ஏற்படுத்தி, விரைவாகவும், விரிவாகவும் செயற்பட்டு வருவது உண்மையிலேயே சிறப்புடையதாகும், எவ்வளவோ அரசியல் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பினும், பின் தங்கியோர் பட்டியலில் உள்ள பல சமூகங்கள் இன்னமும் உலகறியாத அப்பாவி சமூகங்களாக இருக்கின்றன. அவர்கள் அவர்களுடைய தேவைகளை நோக்கி அழுவோ அல்லது அரசாங்கத்தின் கதவைத் தட்டவோ சக்தி

[தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்] [6th March 1972]

யற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தச் சமூகங்களில் இன்னும் சரியான சமூகத் தலைவர்கள் உருவாகவில்லை. அத்தகைய மிகக் கீழ்மைப்பட்ட சமூகத்தினரிடத்தில் நம்முடைய அரசு அதிகப் பரிவைக் காட்ட வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் திருப்பத்தூர் தாலுக்காவில் வாழும் 'வலையன்' என்ற சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பின் தங்கியவர்கள் திருப்பத்தூர் தாலுக்காவில் அவர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர் நிலமற்ற ஏழை விவசாயக் கூலிகள். புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா வழங்குவதில் அரிசனங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கியிருப்பது போல இவர்களுக்கும் முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய சமூக மேம்பாட்டிற்கு அரசு தனி கவனம் செலுத்தி, அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்து அறநிலைய ஆட்சித்துறையைப் பொறுத்த வரையில், நிறையச் செய்திகள் சொல்ல வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. வரலாற்றில், ஒவ்வொரு காலத்திலும், நமது சமுதாயத்தில் திருக்கோயில்கள் சமூக நலனை நாம் மையக் கேந்திரங்களாக விளங்கி வந்திருக்கின்றன. ஆனால், காலப் போக்கில் நடமாடும் கோயில்களாகிய மனித சமுதாயத்திலிருந்து கோயில்கள் பைய விலகிவிட்டன. இந்த இடைவெளியை இட்டு நிரப்ப தமிழக அரசு முயற்சி எடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. திருக்கோயில்கள் மக்கட் சமுதாயத்தின் சிறந்த சமய உணர்வை, பண்பாட்டை வளர்க்கத்தக்க வகையில் நடைமுறைப் படுத்தப்பட வேண்டும். பொதுவாக, இந்து அற நிலையங்களின், உபரி நிதியை அரசு எடுக்கும்போது, இந்து சமுதாய மேம்பாட்டிற்காக அந்த நிதியை செலவழிக்கலாம். அப்படிச் செய்யாமல் இருக்கின்ற நிலை இருக்கின்றபோது, அற நிலையங்களின் நிதியை வேறு பொது நிறுவனங்களுக்கு மாற்றும்போது பொதுமக்களிடத்திலே, நமது கோயில்களின் பணம் இப்படியெல்லாம் போகிறதே, என்ற ஒரு கவலை, ஒரு பரபரப்பு, ஒரு உணர்வு ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்காக, அந்த வருமானத்தின் ஒரு பகுதியை இந்து சமய மேம்பாட்டிற்காகச் செலவழிக்கலாம். இதற்காக, "இந்து சமுதாய மேம்பாட்டு வாரியம்" என்ற ஒரு பொது அமைப்பை ஏற்படுத்தும் வழிவகை குறித்து அரசு ஆய்வு செய்ய வேண்டும். மதமாற்றம் போன்றனவற்றில் மற்ற மதத்தினர் ஈடுபடுகின்றபோது, இந்து மதத்தவர்களை, அதிலிருந்து தடுப்பதற்கு, அரசு நேரடியாக ஈடுபட முடியாது. காரணம், நமது அரசு சமயச் சார்பற்ற அரசு. எனவே, அத்தகைய மதமாற்றம் போன்றனவற்றைத் தடுப்பதற்காக, அரசு நேரடியாக ஈடுபட முடியாது என்ற

[6th March 1972] [தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்]

காரணத்தால், "இந்து சமுதாய மேம்பாட்டு வாரியம்" போன்ற அமைப்புகள் தான் இதில் ஈடுபட முடியும். இந்துக் கோயில்கள், திருமடங்கள் ஆகியவற்றின் நிதியை "இந்து சமூக மேம்பாட்டிற்குச் செலவழிப்பதில் தவறேதுமில்லை. இந்த அமைப்பிற்கு எல்லா இந்துமதக் கோயில்களும், திருமடங்களும், அதன் வருமானத்தில் ஐந்து விழுக்காட்டினைத் தரலாம் என்ற சட்டமியற்றப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வாரியத்தை அமைத்து, இந்துமத மேம்பாட்டிற்காக இந்த அரசு பாடுபட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மதமாற்றம் போன்ற கொடுமைகளிலிருந்து இந்து சமய மக்களைப் பாதுகாக்க முடியும். இந்த முறையில் அரசு ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருக்கோயில்களிலும், மடங்களிலும், இன்றைக்கு சொத்துக்களுக்குத் தான் ராஜிஸ்டர் வைத்து கணக்கு எழுதப்படுகிறது. அதைப் போலவே, எல்லாக் கோயில்களிலும், மடங்களிலும், இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த, இந்துக் கோயில்களை வழிபடுகின்றவர்களின் பட்டியல் ஒன்று இருந்தல் அவசியம். அத்தகைய 'வழிபடுவோர் பட்டியல்' ஒன்றினை ஏற்படுத்தி, அதனை நடைமுறைப்படுத்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கூறுவார்கள், "ஏழைகளின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்கிறேன்" என்று. அது இந்த அரசின், முதலமைச்சரின் கொள்கை, கோட்பாடு. அதற்காக நமது முதலமைச்சரை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும். இறைவன் குடியிருக்கின்ற அந்தக் கோயில்களுக்குள்ளேயே பல ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். ஆங்கே வேலை செய்கிற பூசாரி, போன்ற சாதாரணத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் போதிய ஊதியம் இன்மையால் அவல நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து, அவர்கள் முகத்திலும் புன்சிரிப்பைக் காண்பதற்கான வகையில் நமது அரசு திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளத்திற்கு வழியில்லை. அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வுக்கு வழியில்லை. பிற்காலச் சேமிப்புக்கு வழியில்லை. பல ஆண்டுகள் வேலை செய்து நிராதரவாக நிற்கிறார்கள். தரமல் உல்கி சொன்னதாக ஒரு வாக்கியம், இவ்வளவு நாள் அரசனுக்குச் செய்த சேவையை ஆண்டவனுக்குச் செய்திருந்தால், ஆண்டவன் இப்படிக்கடைசி காலத்தில் கைவிட்டிருக்கமாட்டான் என்று. இப்போது கோவிலில் வேலை செய்பவர்கள் "இவ்வளவு நாள் ஆண்டவனுக்குச் சேவை செய்ததற்குப் பதிலாக அரசனுக்குச் சேவை செய்திருந்தால் இப்படி கடைசி காலத்தில் கைவிட்டிருக்க மாட்டான் என்பது போல நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த

[தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்] [6th March 1972]

அரசு திருக்கோயில்களில் உள் துறையில் அலுவல் பார்க்கும் பல ஊழியர்களுக்கு நல்லாழிவிற்குரிய அடிப்படை ஊதியம் வழங்குவதற்கும் முறையான ஊதிய உயர்வுகளும் பிற்கால சேமிப்பு வைப்பு முறைகளும் கிடைக்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழுக்குச் சிறப்பு இசை. இந்த இசைக்குச் சிறப்பு பண்ணை டிசைந்த திருமுறை இசை. தேவாரத் திருமுறைகளைப் பாடும் ஆசிரியர்களுக்குக் கூட இன்னமும் போதுமான சம்பளங்கள் இல்லை. சென்னை எவ்வளவு பெரிய நகரம்? இங்கே இருப்பவர்களுக்குக் கூட ரூ. 179 தான் உயர்ந்த பட்சமாகக் கிடைக்கிறது, பஞ்சப்படி உட்பட, வீட்டு வாடகை உட்பட. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் கிளர்ச்சி பண்ணுவதைப் போல இவர்களும் கிளர்ச்சி செய்தால் என்ன என்று கூட தோன்றுகிறது. அவர்களுக்கு இருக்கிற குறைந்த சம்பளத்தைப் பார்க்கிறபோது, தமிழுக்கும் தமிழிசைக்கும் உயர்ந்த அரணை உள்ள இந்த அரசு அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்தி, தக்க ஊதிய உயர்வுகளும் ஏற்படுத்திப் பாலொர் பசி நிர்க்க நிரந்தர அமைப்புகள் மூலம் வழிவகை காணுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தீண்டாமை நம் சமூகத்தின் சாபக்கேடாக இருக்கிறது. அரசுச் சார்பிலும் பல திட்டங்கள் அரசு போட்டாகிலும், ஜாதி தீண்டாமை என்பது அந்தந்த வட்டாரத்தில் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அதற்காக ஒரு சட்டம் அரசு போட்டிருக்கிறது. அதன் பேரில் உயர் நீதி மன்றத்தில் ஒரு வழக்கு இருக்கிறது. ஆண்டவன் புண்ணியத்தில் அதில் சாதகமாகத் தீர்ப்பு வழங்கப்படும் என்ற விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, திருக்கோயில்களையும் திருமடங்களையும் தீண்டாமை ஒழிப்புப் பணியிலும் சமுதாய அமைப்பை உருவாக்கும் செயல் திட்டத்தில் அர்ப்பணிக்கச் செய்து வழி நடத்துமாறு செய்ய வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, திருக்கோயில்களில் நிறைய பொன்னுபாணங்களும் அனிகலன்களும் இருக்கின்றன. அவைகளைத் தணிக்கை செய்வதற்கு தற்போது இரண்டே இரண்டு உதவி ஆணையர்கள் தான் உள்ளனர். இந்த நிலையில் இத்தணிக்கை 5 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை, 10 ஆண்டுக்கு ஒரு முறைதான் நடைபெறுகிறது. அந்த அலுவலர் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி ஆண்டு தோறும் தணிக்கை செய்து முறைப்படுத்த உரிய நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இந்து அறநிலையத் துறையில் ஏற்படும் வழக்குகளை விசாரித்த ஆய்வு செய்யத் தற்போது மாநில அளவில் ஒரு துணை ஆணையர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். அவரால் தேங்கிக் கிடக்கும் பழைய வழக்குகளை மட்டுமே ஆய்வு

6th March 1972] [தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்]

செய்ய முடிகிறது. மற்றப்படி ஆட்சிப் பொறுப்பிலுள்ள துணை ஆணையர்களே வழக்குகளை விசாரித்து வருகின்றனர். ஒரு துறையை நேரிடையாகக் கவனிப்பவர்களை அந்தத் துறையின் வழக்குகளையும் விசாரிப்பது பல சிக்கல்களை விளைவிக்கும். ஆகவே ஆட்சித் துறைத் துணை ஆணையரிடமிருந்து வழக்குப் பிரிவை எடுத்து, வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு என்று இரண்டு துணை ஆணையர்கள் நியமிப்பது பற்றி அரசு ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, திருக்கோயில்களின் நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவர வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வலுப்பெற்று வருகிறது. அண்மையில் நடந்த சட்டப் பேரவைக் கூட்டத்தில் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த கப்பு அவர்கள் இதுபற்றிக் கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள். கோயில் நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவருவதற்குரிய திட்டம் இருப்பதாக மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அறிவித்திருக்கிறார்கள். காலவெள்ளம் செல்லுகின்ற திசையில் சமுதாயம் மாற வேண்டும் என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை. கடந்த 50 ஆண்டுக் காலமாக கோவில் உடைமைகள், சொத்துக்கள் அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் இருந்து வந்திருக்கின்றன. அரசாங்கமே பொறுப்பாளர்களாகவும் பாதுகாப்பாளர்களாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறது. அந்த நிறுவனங்கள் என்ன விதமான பாதுகாப்பையும் ஏற்பாட்டையும் தனியே செய்துகொள்ள முடியாது. அவ்வாறு வரும் சட்டங்கள் மூலம் திருக்கோயில்கள் நடைமுறை பாதிக்காமல் செயற்படுத்தத் திருக்கோயில் சொத்துக்கள் அதிக வருவாய் வரத்தக்க வகையில் வளப்படுத்தப் பெற வேண்டும். அதற்குரிய மூலதனம் இன்றைக்குப் பல கோயில்களுக்கு இல்லை. ஆதலால் திருக்கோயில்கள் அறநிறுவனங்களின் அபிவிருத்திக்கு என்று கடனாக நிதி உதவி வழங்க ஒரு கழகத்தை தோற்றுவித்து வருமுன் காப்புத் தரும்படி தமிழக அரசின் அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்புகள் ஏற்பட்டால்தான், அந்த நிறுவனங்கள் பாதிக்கப்படாமல் அடுத்த தலைமுறைகள் தொடர்ந்து பணி செய்ய முடியும்.

அடுத்து, இன்றைக்குப் பல திருக்கோயில்கள் இடிபாடுகளாகியும் சீரழிந்த நிலையில் உள்ளன. அதற்குக் காரணம் சிறந்த முறையில் பராமரிக் கப்படாமலிருப்பதுதான். திருக்கோயிலின் வருமானத்தில் மூன்று விழுக்கட்டு திருக்கோயிலின் பராமரிப்புக்காகச் செலவழிக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அவை நிச்சயமாக ஒதுக்கப்பட்டு திருக்கோயில்களின் இடிபாடுகள் சரிப்படுத்தப்பெற வேண்டும். இதற்கு ஏற்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர்] [6th March 1972]

இந்து அறநிலைய ஆட்சித் துறையின் முயற்சியால் தமிழகத் திருமடங்களின் தலைவர்களைக் கொண்ட தமிழ் நாடு தெய்விகப் பேரவை தோன்றி பல பணிகளைச் செய்து வருகிறது. அது சரிவர அப்படிப்பட்ட பணிகளைச் செய்வதற்கு அதற்குப் போதிய நிதி இல்லை. ஆதலால் இந்து அறநிலையச் சட்டத்தின் 92-வது விதியில் 4-வது துணை விதியாகப் பேரவைக்கு நிதிஉதவி வழங்க இந்து அறநிலையச் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றமாறு இவ்வரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த 1972-73-ஆம் ஆண்டுக் கான நிதி நிலை அறிக்கை மீது எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சென்ற வருடம் ரூ. 15.87 கோடி பற்றாக்குறை இருக்குமென எண்ணியதற்குப் பதிலாக, பற்றாக்குறை போக ரூ. 1.74 கோடி உபரி வரும் எனவும் இந்த வருடம் செலவு ரூ. 394.78 கோடியாகவும் வரவு ரூபாய் 397.27 கோடியாகவும் இருக்குமெனவும், இதன் விளைவாக ரூ. 2.49 கோடி உபரி கிடைக்கும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத் தகுந்தது. ஆனால் மது விலக்கைத் தளர்த்தியதில் எதிர்பார்த்ததை விட அதிக வருவாய், மின்சார கட்டணத்தைக் கூட்டியதால் வருவாய், அதோடு போக்குவரத்தில் கட்டணச் சேமைப்பினால் வருவாய், விலைவாசி உபர்வால் விற்பனை வரியில் கிடைக்கின்ற வருவாய் இவைகள் உபரி வருவாயைத் தந்திருக்கின்றன. மேலும் இந்த வருடத்தில் கிராமங்களை இணைக்கின்ற ரோடுகள், குடி தண்ணீர் வசதி செய்வதற்காக மோட்டார் வாகன வரி மீது 10 சதவீத சர்சார்ஜும் விதிக்கப் பட்டு, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தற்போது 1½ ரூபாய் சர்சார்ஜை 2½ ரூபாய் வீதம் வசூலிக்க அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. போக்குவரத்துச் சேமைப்புக் கட்டணத்தாலும், மின்சாரக் கட்டணத்தாலும் ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். வாழ்க்கைத்தரத்தில் கிராமவாசிகள் இன்னும் வசதிகள் தேடிக்கொள்ளவில்லை. இந்த நிலையில் அவர்கள் மீது இந்தக் கூடுதல் வரி கடும் சுமையாக இருக்கும் என்பதை அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தற்போது போக்குவரத்துத் துறையில் கட்டணச் சேமைப்பு எவ்வு முறையில் கட்டணங்கள் கூட்டப்பட்டன. அதோடு நிற்காமல் வெகு காலமாக டவுன் பஸ்ஸாக குறைந்த தூரம் ஓடிக்கொண்டிருந்த வழித் தடங்கள் நீண்ட தூரம் ஓடும் முறையில் மாற்றப்பட்டன. இதனால் இடைவழியில் மக்கள் படும் அவஸ்தை சொல்ல இயலாதது. குறிப்பிட்ட காலங்களில் பத்திரப் பதிவு சம்பந்தமாகவோ, சிவில் கேசு விஷயமாகவோ, கிரிமினல் கேசு விஷயமாகவோ, கல்லூரி, பயிற்சிப் பள்ளி ஆகியவைகளுக்குப் போக வேண்டுமானால், கார்கள் வந்தாலும் இடமில்லை, சமயத்திற்குப் போக முடியவில்லை என்பதை மிக வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது விஷய

[6th March 1972] [திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

மாகப் பொதுமக்கள் குறைபட்டு மனுக்கள் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். பல மாதங்கள் ஆகியும் பதில் இல்லை, நான் கொடுத்த மனு பரிசீலனையில் இருக்கிறது என பதில் வந்தது. உதாரணமாக நான் வசிக்கும் பஞ்சாயத்து ஆரல்வாய்மொழி டவுன் பஞ்சாயத்து. 15 ஆயிரம் மக்களைக் கொண்டது. பக்கத்துக் கிராமப் பஞ்சாயத்து வேறு இருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் இது தான் மையம். அங்கு நான்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளும், ஒரு நடுத்தரப் பள்ளியும், ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியும், மறைந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயரால் ஒரு கல்லூரியும் ஒரு துறப்பாலையும் இருக்கின்றன. சுமார் 30 வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே நாகர்கோவிலுக்கும், ஆரல்வாய்மொழிக்கும் 7 மோட்டார்காரர்கள் சேர்ந்து யூனியனாக கார் ஓட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதன் பிறகு கணபதி, பபோனியர் கம்பெனிகள் ஓட்டிக் கொண்டிருந்தன. அதில் கட்டணம் நான்கு அணுதான். அரசாங்கத் துறை பஸ்ஸை விட்ட பிறகும் அந்த நிலை நீடித்தது. பிறகு 30 பைசாவாகவும், இதன் குறைந்த கட்டணம் 10 பைசாவாகவும் இருந்தது. இந்த வழித் தடத்தில் ஆரல்வாய் மொழியிலிருந்து ஒன்றாவது மைலில் ரூரூடி விலக்கு, ஒட்டாரபீசு, இரண்டாவது மைலில் தோவாளை, மூன்றாவது மைலில் பண்டாரபுரம், விசுவாசபுரம், 4, 5-வது மைலில் வெள்ளமடமும், 6-வது மைலில் திருப்பதி சாரமும், 7-வது மைலில் தேர்க்கால்புதாரும், 8-வது மைலில் நாகர் கோவிலும் இருக்கிறது. இதன் கட்டணம் 40 பைசா. கட்டணச் சேமைப்புக்கு முன்னகணபதி மோட்டாருக்கு 25 பைசாவும், சர்க்கார் லோகல் பஸ்ஸுக்கு 30 பைசாவும், செண்பகராமன்புதூர் வழி போகும் வண்டிக்கு 35 பைசாவும் திருநெல்வேலி-நாகர்கோவில் வண்டியில் 40 பைசாவும் வசூலித்து வந்தார்கள். கட்டணச் சேமைப்புக்குப் பின் ஆரல்வாய்மொழி டவுன் பஸ்ஸை நீண்ட தூர வண்டியாக மாற்றி எல்லா வண்டிகளுக்கும் 40 பைசாவாகவும், செண்பகராமன்-புதூர் வழி போகும் வண்டிக்கு 45 பைசாவாகவும், உயர்த்தப்பட்ட தோடு, குறைந்த கட்டணம் 30 பைசாவாகவும் ஆக்கப்பட்டது. ஒரு மைல் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமானாலும், தனியார் துறையில் ஓடிக்கொண்டிருந்த வண்டிக்கு 30 பைசா கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்க வண்டியைப் போல் கண்டிப்பாக 40 பைசாவாகவும், குறைந்த கட்டணம் 30 பைசாவாகவும் வசூலிக்க ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது போல் திருச்சி, திருநெல்வேலி முதலான டிவனியாவட்டங்களில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் டவுன் பஸ்களில் 15 பைசாவாக இருந்தது 20 பைசாவாகக் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் கூட்டியதோடு நில்லாமல் தனியார் பஸ்களுக்கும் கூட்டச் செய்தது, சரியா? இந்த வகையில் பத்து ரூட்களுக்கு அதிகமாக உள்ள தனியார் கம்பெனிகளில் கிட்டம் 1,000 ரூபாய் அதிகப்படியாகவும் சில நாட்களில் 1,500 ரூபாய் வரையிலும் அவர்களுக்கு வசூலாகிறது. இது பண முதலாளிகளை மேலும்

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] [6th March 1972]

பண முதலாளிகளாகச் செய்கிறது. இதுவா சோஷலிசம்? இது பொது மக்களுக்கு மன வேதனையைத் தருகின்றது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சில இடங்களில் முன் போலவே கட்டணங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் போக்கு வரத்துத் துறை திரும்பப் பரிசீலனை செய்து விவசாயிகள், தொழிலாளிகள், ஒரு மைல், இரண்டு மைல் தூரம் சென்று வியாபாரம் பார்ப்பவர்களுக்கும் இதே மாதிரி குறைந்த தூரத்திலிருந்து வரும் மாணவர்களுக்கும், ஏழை நடுத்தர வர்க்கத்தினர் போய் வர செளகரியமாக நீண்ட தூரம் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறவற்றில் சிலவற்றையோ அல்லது எல்லாவற்றையுமோ நாகர் கோவில்-ஆரல்வாய்மொழி டவுன் பல்களாக விடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் அதிகுப்பதியடைந்த மக்கள் திருப்தியடைவார்கள்.

அடுத்து, போக்குவரத்து இலாகா சென்னை-நாகர்கோவில், சென்னை-இராம நாதபுரம், கோவை-நாகப்பட்டணம், நெய்வேலி வழி நாகர்கோவில் இப்படிப் பல வண்டிகள் இரவு போக்குவரத்து ஆரம்பித்து நடந்து வருகிறது. இது வரவேற்கத் தகுந்தது. இதில் இருக்கின்ற குறைபாடுகளை அமைச்சர் அவர் களின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகின்றேன். இந்தத் தடத்தில் ஓடுகிற வண்டிகள் சுமார் 100 மைலுக்கு ஒரு தடவை நிறுத்தப்படுகின்றன. விழுப் புரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், திருச்சி, மதுரையை எடுத்துக்கொண் டாலும் மலஜலம் கழிக்கும் அறைகள் சுத்தமாக இல்லை. சில சமயங்களில் தண்ணீர் கூட இல்லாமல் இருக்கிறது. மாநகராட்சியாக இருக்கிற மதுரையில் சுகாதாரம் ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது. அந்த அறைக்குள் போனால் தண்ணீர் வசதி மிகக் குறைவு. குழாய்கள் சரியாக இல்லை. சரியாகச் சுத்தம் செய்வதில்லை. இதைப் பல முறை அங்குள்ள இயக்கு னரிடம் கூறியதுண்டு. அடுத்த நாள் சரியாக இருக்கும். அதன் பின் முன்னுள்ள கதி தான். தண்ணீர் பிடிக்க நல்ல டின் கூட இல்லை. இந்தக் குறைகளைக் கவனிக்க வேண்டும். மேலும் சென்னையிலிருந்து இரவு 6 மணி முதல் பிரயாணம் செய்யும் பிரயாணிகளுக்கு சிறுநண்டி அருந்துவதற்கு பஸ் நிலையத்திலேயே சிறுநண்டிச்சாலைகள் நிறுவவேண்டும். காலை 7-30 மணிக்குப் புறப்பட்டுச் சென்னை செல்லும் பிரயாணி ஒருவர் அவரது கஷ்டத்தை விவரித்தார். மதுரைக்கு 12.30-க்குப் போய் சேர்ந்தது. அங்கு 30 நிமிடங்கள் நின்றது. பக்கத்தில் எந்த ஓட்டலும் இல்லை. பொது பஸ் நிலையத்தில் இருக்கும் ஓட்டல். ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது. அங்கு செல்ல மனமில்லை. இந்த 30 நிமிட நேரத்திற்குள் உணவு அருந்தி வரவும் முடியாது. ஆகையால் பழம், குளிர் பானம் இவைகளைச் சாப்பிட்டு விட்டு இரவு 11.30-க்கு சென்னை வீடு வந்து சேர்ந்தேன் என்றார். அதோடு வண்டியில் இருக்கைக்களைப்பற்றி ரொம்பக் குறைப்பட்டார். இரண்டு பேர் இருக்கும் இடமும் பற்றாது மூன்று பேர் இருக்கும் இருக்கையும் செளகரியமாகவில்லை. நான் பேர்க்கும்

[6th March 1972] [திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி]

போது இரவு போனேன். ரொம்பக் கஷ்டமாக இருந்தது. ஆகையால் இருக்கைகளை மாற்றியமைத்தால் சுமார் 500 மைல்கள் வரை பிரயாணம் செய்யும் பிரயாணிகளுக்கு இருக்கைகள் வசதிகள் செய்து கொடுப்பதோடு, முக்கியமான சந்திப்பில் திருச்சி, மதுரை போன்ற இடங்களில் சிறுநண்டிச் சாலைகள் ஏற்படுத்தி இரயில்வே நிலையத்தில் செய்கிற மாதிரி சாம்பார், தயிர் சாதங்கள் விநியோகிக்கச் செய்வது சிறந்ததாக இருக்குமென கூறிக்கொள் கிறேன். இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தவிதமான ஒரு லேலைத்திட்டமும் போட வில்லை. இதர மாவட்டங்களில் பாலங்கள், ரோடுகள் பராமரிப்பது. ரோடுகள் போதெல், நீர்ப் பாசனத் திட்டங்கள் அமைத்தல் என்று இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த மாவட்டத்தில் அப்படி ஒன்றும் நடைபெறுவதற்கான திட்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

குமரி மாவட்டத்தில் நான் வசிக்கின்ற தாலுக்கா தோவாளை, ஆரல்வாய் மொழி பஞ்சாயத்து, அதைச் சார்ந்த குமாபுரம் குருச்சேடி, செண்பகராமன் புதூர் கிராமப் பஞ்சாயத்து. இதில் செண்பகராமன் புதூர் கிராமப் பஞ்சாயத்தில் முன்னால் ஒரு பாகமும் இதர பஞ்சாயத்துக்களும் வறட்சிப் பிரதேசமாகக் காட்சியளிக்கின்றன. வானம் பொழிந்தால்தான் எதாவது விவசாயம் செய்ய முடியும். சில சமயம் பருவ காலங்களிலே மழைகள் பக்க மாகையால் மழையினால் அதிகத் தண்ணீர் வரும். அது சமயம் அங்குள்ள குட்டை குளங்கள் எல்லாம் பெருகி தண்ணீர் ஒரு மாத காலத்திற்கு மேலே ஹோடிப் போவதுண்டு. சமீபத்தில், ஜப்பானி வார்த்திகை மாதங்களிலே கூட அதிகமான தண்ணீர் விழியிற்று. இங்கே நீண்டகாலத்திற்கு முன்பே போய்கை அணை கட்ட வேண்டுமென்று திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டதுண்டு. தமிழகத்தோடு இப்பகுதி சேர்ந்த பிறகு, திட்டம்பற்றி சட்டமன்றத்திலும் பேசப்பட்டதுண்டு. ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை, இது விஷயமாக இது வரையில் எந்த ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. தோவாளை தாலுக்கா விற்கு நிரந்தரமாக குடி தண்ணீர் வசதியையும் விவசாயத்திற்கும் உபயோக மாக உலகிரி திட்டம் ஒன்றைப் பற்றி நானும் மேல் சபை மெம்பர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களும் இந்த மன்றத்தில் வற்புறுத்திப் பேசியதுண்டு. கோதையார், பேச்சிப்பாறை, பட்டணங்கால், சிறுறுறு, பெருஞ்சாணி அணை களில் தண்ணீர் தாராளமாக இருக்கிறது. இதனால் இராமநாதபுரம் சப்-தாலுக்காவிற்கு பெரும் அளவிற்கு உபயோகமாக இருக்கிறது. வறட்சி யாக இருக்கிற சமயம் செண்பகராமன்புதூர், ஆரல்வாய்மொழி, குமாபுரம், குருச்சேடி, தோவாளை, பெரியகுளம் இவைகளுக்குத் தட்டி உள்ள சமயங்களில் 'கிடை இரிகேஷன்' மூலம் தண்ணீரை ஆதிச்சன்புதூர் குளத்தில் தேக்கி

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] [6th March 1972]

அங்கிருந்து சிறிய சாலைகள் வழியாக மேல்சொன்ன குளங்களுக்குத் தண்ணீர் பூர்த்தி செய்யலாம். இது பற்றி ஒரு மனுவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் தடிக்காரன்கோணம் பக்கம் மழைகாலங்களில் வினாகப் போகும் தண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்தி விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்த சிறு சிறு அணைகளைக் கட்டுவது என்ற திட்டத்தினை மூன்று நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே சொல்லி, அதற்குள்ள ஆய்வு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றைத் துரிதமாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று நான் அரசினைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மாவட்டத்திலுள்ள சில சுகாதாரக் குறைகள் பற்றி ஒரு சில குறிப்புகளை இம்மாமன்றத்தின் முன்பு வைக்க விரும்புகிறேன். குமரி மாவட்டத்தின் தலைநகர் நாகர்கோவில் நகரசபை விரிவடைந்து வருகிறது. அதன் எல்லைக்குள் பல குளங்களும் இருப்பதோடு ஆறும் ஓடுகிறது. அதைச் சார்ந்த வாய்க்கால்கள் பல ஓடுகின்றன. இந்தக் குளங்களின் கரைகளிலும் ஆற்றங்கரையிலும் பலர் குடிசைகளைக் கட்டிக்கொண்டு ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கின்றனர். எஞ்சிய இடங்களிலே மல ஜலம் கழித்து அசுத்தமாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆற்றங்கரையில்தான் சடுகாடும் இருக்கிறது. டவுனில் வடக்குப்பகுதியில் உள்ள அனைவரும் இந்தப் பகுதிக்குத்தான் வந்து போக வேண்டும். ஆனால் அந்தப் பாதையில் கால் வைத்து நடந்துபோக முடியாத வகையில் அவ்வளவு அசுத்தக்கேடாக இருக்கிறது. இது தூர் நாற்றமும் தொத்து நோயும் ஏற்படக் காரணமாகிறது. மழைக் காலத்தில் இந்த மலங்கள் ஆற்று நீரில் கலந்து மேலும் பாய்கின்ற இடங்களுக்குச் செல்லுகிறது. அந்த ஜலத்தினைப் பல்லாயிரம் மக்கள் உபயோகப்படுத்துகின்றார்கள். இம்மாதிரியான அசுத்தக்கேடு வராமல் தடுக்க அவசியம் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் ஒன்றினைக் கொண்டு வரும்படி அரசினைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆரல்வாய்மொழியில் பொதுமக்களின் பொருள் உதவியினால் ஆஸ்பத்திரியும் அங்குள்ள நண்பர் திரு. நல்ல சிவம் பிள்ளை உதவியால் ஒரு பிரசவ விடுதியும் கட்டிக்கொடுத்து, அரசாங்க மருத்துவமனை நடந்துவருகிறது. மேலும் மருத்துவ அதிகாரி தங்குவதற்கு வீடு கட்ட அதற்கான மனையையும் கொடுத்திருக்கிறோம். மேலும் சுமார் எட்டு படுக்கைகளையும் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். மேலும் படுக்கை எண்ணிக்கையினை விரிவுப்படுத்தவும் டாக்டருக்கு வீடும், போஸ்ட்மார்டம் செய்ய ஒரு அறையினைக் கட்டிக் கொடுக்கும்படியும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Vice-chairman in the chair]

[திரு. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி] 6th March 1972]

அடுத்தபடியாக, நிதிநிலை அறிக்கை இணைப்பில் பொற்கொல்லர் கடன் ரூ. 1.29 கோடி என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதை மானியமாக அரசு அவர்களுக்கு அறிவித்துவிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஏமாற்றமடைந்தேன். இவர்கள் நிலையைப்பற்றி இதற்கு முன் இந்த அவையில் விவரமாகப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. கடன் பெற்றவர்களில் அநேகம் பேர் காலமானவர்கள். பலர் வெளியிடங்களுக்கும் வெளி மாநிலங்களுக்கும் போய் விட்டார்கள். இருக்கின்றவர்களில் முக்காலும் குடியிருக்க இடமோ வாழ்வதற்கு வேண்டிய வசதியோ இல்லாமல் இருப்பவர்கள். எனவே அவர்களுக்குக் கருணை காட்டும் வகையில் இந்தக் கடனை மானியமாகக் கருதி தள்ளிவிடும்படி அரசினைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தமிழ் நாட்டிலே பரவலாக வசிக்கின்ற ஐந்தொழிலாளர் நிலை பற்றி சென்ற கூட்டத்திலேயே விளக்கமாகக் கூறியிருக்கிறேன். பின் தங்கியோர் நலக் குழுவின் சேர்மன் அவர்களுக்கும், அவர்கள் முகாம் சென்ற இடங்களிலே இந்தத் தொழிலாளர் குறைகள் பற்றிச் சங்கங்கள் சார்பாகவும் தனித்த முறையிலும் மகஜர்கள் மூலமாகவும் வாக்குமூலங்கள் மூலமாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவற்றால் விசேஷமான பலன் ஒன்றும் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால் தயவுசெய்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் முன்பு கூறியதைப் போல, 'பின்தங்கிய சமுதாயங்களின் கல்வி, தொழில், பொருளாதார மேம்பாட்டுக்காக நான் பாடுபடுவேன், நான் சாமானியக் குடும்பத்தில் பிறந்தவன், எனவே இந்தச் சாமானியர்களுடைய நலன்களுக்காகப் பாடுபடுவேன்' என்று கூறியதுபோல, இவர்களுடைய மேம்பாட்டுக்காக நல்ல பல திட்டங்களை வகுத்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வாசிலேறு தலைவர் அவர்களுக்கு என்ன வணக்கத்தினைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: இடைக்காலத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசும் வாய்ப்பினைத் தந்தமைக்காக எனது நன்றியறிதலை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். டாக்டர் கலைஞர், முதல்வர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்தத் திட்டத்தில் அழகான தமிழைப் பார்க்கின்றேன். கலை உணர்வு படைத்த தமிழ்நடையினைப் பார்க்கிறேன். இங்கே உரையாற்றிய பல உறுப்பினர்களும் அழகுமிக்க இத் தமிழ்நடையினைப் புகழ்ந்து பேசியவர்களைவிட நான் ஒன்றும் புகழ்ச்சியாகப் பேசுவது முடியாது. ஆனால் ஒன்றைச் சொல்லுவேன், அந்த நடையில்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [6th March 1972]

ஒரு கம்பீரம் 'மெஜஸ்டி' இருக்கிறது. அதில் பெரும் இலக்கியம் கலந்திருப்பதையும் பார்க்கிறோம்—ஒரு க்ளாசிக், என்று வேண்டுமானால் அதைக் குறிப்பிடலாம். இதை எண்ணி எண்ணிப்பார்த்து அந்த மகிழ்ச்சியினை உங்களோடு பகிர்ந்துகொள்ளுகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நம்மிடையே இல்லை. ஆனால் அவர் நம் மிடையேதான் இருக்கிறார் என்று சொல்ல வேண்டும். அவர் இயற்றிவைத்த கருத்துக்கள், கொள்கைகள் நம்மிடையே நடமாடிக்கொண்டு தான் இருக்கின்றன. எனவேதான் சொன்னேன், அண்ணா அவர்கள் நம்மிடையே தான் இருக்கிறார் என்று. அண்ணா அவர்களோடு நாற்பதாண்டுக் காலம் பழகும் பெருவாய்ப்பினைப் பெற்றவன் என்ற ஆனாவத்தினால், அகம்பாவத்தினால் இதை நான் சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களுடைய பிறந்த நாள அன்று அவர்களுக்கு மாலையணிவித்து என் மகிழ்ச்சியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளச் சென்ற சமயத்தில் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், 'எவ்வளவோ பேர் எனக்கு இன்று மாலையணிவித்து, கைத்தறி ஆடைகள் அணித்து, தங்கள் மகிழ்ச்சியினைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் நான் அணிவித்த மாலைகளை அண்ணா அவர்களே வந்து அணிவித்ததாகக் கருதுகிறேன்' என்று மனமகிழ்ச்சியோடு குறிப்பிட்டார்கள். அது போலவே நான் சொல்லுகிறேன், எப்படி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்திருந்தால், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தினைப் பாராட்டியிருப்பார்களோ அது போலவே நான் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தினை நான் மனமாறப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். இந்தத் திட்டமானது, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ள ஏழை பாழைகளின் வாழ்வினை மலரவைக்கத்தக்க ஒரு திட்டம். ஏழைகள் நல்வாழ்வு வாழ இவ்வரசு இத்திட்டத்தினைத் திட்டியிருக்கிறது என்று நான் மட்டுமல்ல, இந்தத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள நாலரை கோடி மக்களும் கூறுகின்றார்கள். எப்படியாவது இந்தத் திட்டத்தில் குறை காண வேண்டும், குறை சொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் எதிரிக் கட்சியிலுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டாலும், அவர்களால் இதில் ஒன்றும் குறை காண முடியவில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். அப்படிக்க் கருத எனக்கு அவர்கள் இடம் அளிப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். எங்கேயோ எண்ணியது எங்கேயோ போய் முடிகிறது. யாருக்கோ செய்துவந்தது இப்போது யார் யாருக்கோ செய்யப்படுகிறது என்று அவர்கள் எண்ணலாம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-ல் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்ட நேரத்திலே என்ன குறிப்பிட்டார்கள் என்று சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 'ஐயோ, இந்த ஏழை எளியவர்களுக்காக ஏதோதேசு செய்ய வேண்டும் என்று நாற்பது ஆண்டுக் காலமாகக் கனவு கண்டு வந்தேன்.

[6th March 1972] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

இப்போது ஆட்சியில் அமர்ந்திருந்தும், அவர்களுக்கு என்னால் ஒன்றுமே செய்ய முடியாதுபோல் இருக்கிறதே' என்ற ஐயப்பாட்டினைத் தெரிவித்தார்கள். "நாம் அறிந்தோ, அறியாமலோ ஏழை மக்கள் நமக்கு ஓட்டுப் போட்டு விட்டார்களே; ஏழைகளே, சாதாரண மக்களே உங்களுக்குப் பல காரியங்கள் செய்வதற்கு நான் எவ்வளவோ முயற்சி செய்கிறேன். ஆனால், மத்தியிலே உள்ள வலுவள்ள ஆட்சி இந்த மாநில ஆட்சிக்குக் கருணை காட்டுமா என்று கூட நான் எண்ணிப் பார்த்தேன். ஆனால், கருணை காட்டாத ஒரு ஆட்சியாகத் தான் அது இருக்கிறது. மனம் இருந்தால் தானே மார்க்கம். மனம் இல்லையென்றால் மார்க்கம் இல்லையே. அய்யோ, நான் சிறைக் கைதியாக இருக்கிறேன். ஏழைகளே என் கைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றனவே, நான் எண்ணியதை என்னால் செய்ய முடியவில்லையே" என்று தான் கூறுகிறார் நமது முதல்வர். அந்த அடிப்படையை வைத்துத்தான் மாண்புமிகு நமது முதல்வர் அவர்கள் "சுய ஆட்சித் தேவை", மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்கிறார். எனவே, "தன்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லையே" என்ற முதல்வரின் கருத்தும் இங்கே பொதிந்திருக்கிறது. எனவே, மாநிலத்தை மிகவும் தளர்ச்சி உடையதாக ஆக்கிவிட்டால், நம் நிலைமை என்ன ஆகும் என்று, நான் கேட்கிறேன். எந்த உருவத்திற்கும் நிச்சயமாக நடமாடுவதற்கு ஒரு சக்தி தேவை. சக்தி இருந்தால் தான், நடமாட்டம் இருக்கும். சக்தி இருந்தால் தான், உழைக்க முடியும். சக்தி இருந்தால் தான், பல எண்ணங்களுக்கு அது ஏதுவாக இருக்கும். அப்படி சக்தி இருக்க வேண்டிய இடத்திலே அது இல்லாமல், அதை எல்லாம் மத்தியிலே வைத்துவிட்டு, மாநிலங்களை சக்தி இல்லாமல் நடக்கவிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, நாம் எந்த சக்தியை ஊட்டி இந்த 4½ கோடி மக்களை உய்விப்பது என்பது தான் என்னுடைய அடிப்படையான கருத்து. இந்த அவைக்குத் தெரியும், மத்திய அரசு வலுப்பெற்றுவிட்டால், இங்கே இருப்பவர்கள் எல்லாம் காற்றாடியாக இருந்தால், அது பறந்து கொண்டதான் இருக்குமே ஒழிய, ஒரு நிலையான இடத்திலிருந்து நிலையான காரியங்களைச் செய்வதற்கு எவ்வளவோ தடங்கல் இருக்கிறது என்பது. ஆகையால் மட்டும் இருந்தால் போதுமா; ஆகையுக்கு ஏற்ப நம்மிடம் இருக்க வேண்டிய கைப் பொருட்கள் எல்லாம் இருக்க வேண்டாமா? யாரோ சொல்லுகிறார்கள், "பிரிவினை, பிரிவினை" என்று. அது பிரிவினை இல்லையே; சுதந்திர சுய ஆட்சி தானே. ஆட்சி என்றாலே "அதிகாரங்கள் இன்னும் தேவை" என்பது தானே. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால், இங்கே தஞ்சாவூரிலே பிரகதீஸ்வரர் கோயில் ஒன்று இருக்கிறது. அது தமிழ் நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய தமிழர் களுடைய கோயில். அந்தக் கோயிலுக்குள்ளே இராஜ இராஜ சோழனின்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [6th March 1972]

சிலையை வைக்க வேண்டும். இது பெரிய விஷயம் கூட இல்லை. வயிற்றுக்குச் சாப்பாடு போடுவது என்று கூட கேட்கவில்லை. அந்தக் கோயிலிலே நம்முடைய பண்புமிக் இராஜ இராஜ சோழனின் சிலையை வைத்து, அழகுபடுத்தி நம் தமிழர்கள் மானத்தோடு காண வேண்டும் என்று எண்ணும் பொழுது, அந்த எண்ணத்திற்கு இடையூறு இருப்பது என்ன? அதைக் கொஞ்சம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சிந்திக்க வேண்டாமா? இதே மாதிரித்தான் நாம் ஏதாவது இங்கே சிறிய கட்டிடம் கட்டவேண்டுமென்றால், முடியவில்லை. மத்தியிலே இருப்பவர்கள் பெரிய கட்டிடம் கட்டிக்கொள்கிறார்கள். பங்களாக்களைக் கட்டிக்கொள்கிறார்கள். வாடகை 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று போடுகிறார்கள். நாம் சாதாரணமாகக் கட்டி, 10 ரூபாய் வாடகை என்று விடலாம், இவர்களோடு போட்டி போட்டுக்கொண்டு நம் தமிழ் மக்களை வாழ வைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினால், முடியவில்லை அந்தக் கணக்கு மத்தியிலே இருப்பவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்தக் கணக்கை உடைப்பதற்காகத் தான் மாநிலத்திற்கு சுய ஆட்சி தேவை என்கிறோம். மன்னிக்கவேண்டும். “தருதலை” அடிபட்டது போதும், கடந்த 20 வருஷமாக அடி வாங்குகிறோம்; எங்களைக் கொஞ்சம் விட்டுவிடேன்; எங்கள் மக்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்கிறோம் என்று சொல்லுவது பிரிவினை என்று ஒரு காலும் ஆகாது. அது எல்லாம் பிரிவினை என்றால், இங்கே இருக்கின்ற தமிழ் மக்களை நாங்கள் சிலைக்கா இழுத்துச் செல்லுகிறோம்? உங்களோடு தான் இருக்கிறோம். மத்திய அரசின் கூட்டிலே தான் நாங்கள் இருக்க விரும்புகிறோம். ஏதோ நாங்கள் ஓடிப் போய்விடுவோம் என்று நீங்கள் ஏன் பயப்பட வேண்டும்? ஓடிப் போய்விடுவார்கள் என்று இரு காலிலும் சங்கிலியைப் போட்டுக் கட்டி அடக்கி வைத்திருந்தால், எப்படித் தான் நாங்கள் இந்த 4½ கோடி மக்களுக்கு நல்லதைச் செய்ய முடியும்? செய்ய விடியவில்லையே. பாருங்கள், இந்த அவையிலே இன்றைக்கு ஒரு பிரச்சினை வந்தது. ஆசிரியர்கள் 200 பேர் சத்தம் போட ஆரம்பித்துவிட்டார்களே, எதற்கு? கொஞ்சம் காசுக்காக படித்தவர்கள் அப்படியாவார்கள் என்று நான் கனலில் கூட எண்ணவில்லை. படித்துவிட்டால், வேலை வேண்டும் என்கிறார்கள். ஆட்சியாளர்கள் வேலை கொடுத்துவிட்டால், நிறையச் சம்பளம் வேண்டும் என்கிறார்கள். எங்கே எனக்கு வீடு, எங்கே எனக்கு ஒரு தோட்டம் என்கிறார்கள். இதைக் கேட்கும் நிலையிலே பி.ஏ. படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், உறுப்பினர்களே இதைக் கொஞ்சம் பார்க்கவேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: வீடும், தோட்டமும் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் கேட்கவில்லை.

[6th March 1972]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: முதலில் பணம் என்று கேட்கிறார்கள். அது தேவை, இது தேவை என்று அதற்குப் பின்னாலே கேட்கிறார்கள். இப்படி ஆரம்பித்துவிட்டால், ஏறக்குறைய 370 கோடி ரூபாயையும் இதற்காக ஒதுக்கி விட்டால், வாழ்ந்த பூச்சிகளாக இருக்கிற சாதாரண மக்கள், ஏழைகள், பட்டாணிக் கடை வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் எங்கே போவது? இப்படிப்பட்டவர்களையும் நாம் காப்பாற்றித் தானே ஆக வேண்டும். ஆகவே, எவ்வளவு நாம் சலுகை காட்டினாலும், இவைகளையெல்லாம் எங்கேயிருந்து நாம் பெறுவது? இவ்வளவையும் நாம் செய்யும்பொழுது, மத்திய அரசு ரிசர்வ் பாங்க் மூலம் ‘ஒவர்டிராப்ட் கடன்’ அதிகமாகக் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறது. முதலிலே வாங்கியிருப்பதைக் கட்டு என்கிறது. ஒவ்வொரு நிமிடமும் இப்படிக் கட்டிக்கொண்டே இருந்தால், இந்த ஆட்சி எப்படிச் செவ்வனே நடக்கும்? பின்னாலே வந்து முதுகிலே இப்படித் தட்ட வேண்டாம். எதிரிலேயே வந்து எதையும் கூறலாம், எதையும் செய்யச் சொல்லலாம். அந்த அதிகாரங்களை அவர்கள் வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளட்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எப்படியும் மாறித்தான் ஆக வேண்டும்; மாற வேண்டும் என்று அகில இந்தியாளிலேயும் பல மாநிலங்களிலேயும் கேட்கிறார்கள். இங்கே யாராவது ஒருவர், இருவர் கூச்சல் போட்டால், அது அவர்கள் காதிலே விழாது. காரணம் வடக்கே இருக்கிற பல மாநிலங்களிலே கேட்கின்ற காரணத்தினால், இதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லையோ என்னவோ. அதிகாரங்கள் பரவலாகப் பிரித்துத் தரப்பட வேண்டும். நமது வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார் 55 இலட்சம் ஏக்கராவில் நெல் பயிர் செய்ததைக் காட்டிலும், பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தின் கீழ் இப்பொழுது 69 இலட்சம் ஏக்கராவிலே நெல்லைப் பயிர் செய்து, உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறேன் என்கிறார். இப்படி வருஷத்திலே 5 இலட்சம், 10 இலட்சம் ஏக்கரங்களைக் கட்டிக் கொண்டேபோய், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய தளவாடங்கள் எல்லாம் அங்கேயிருந்து அல்லவா வரவேண்டும். பணம் கேட்டால் அவர்கள் இல்லையென்றால், நாம் என்ன செய்ய முடியும்?

சில பேர் கூச்சல் போடுவார்கள் விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று. முன்பு ஏறவில்லையா, அது போல் தானே இப்பொழுதும் ஏறுகிறது. நாங்கள் ‘விலைவாசி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை’ நடத்தியபொழுது இதுபற்றிக் கேட்டிருந்தால், சொல்லியிருப்போம். ஆனால், நீங்கள் வாயை மூடிக்கொண்டிருந்தீர்களே. ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், ‘மத்திய ஆட்சியிலே அடிக்கின்ற தோட்டு இருக்கிறது பாருங்கள்—இது பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ஆதித்தனார் கூட மிக அழகாகச் சொன்னாரே. தமிழ்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [6th March 1972]

நாட்டை நாம் எவ்வளவு தான் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று எண்ணினாலும் ரூபாய் நோட்டு அடிக்கிற இடம் நாசிக்கிலே தானே இருக்கிறது; பற்றாக்குறைக்கு ஒன்று நாசிக்கிலே இருந்தது. இப்பொழுது 2, 3 ஒன்றாகச் சேர்ந்து விட்டது என்று சொன்னால், அதன் அடிப்படைக் காரணம் என்ன? அடிக்கின்ற நோட்டுகள் அத்தனையும் ஒரு இடத்திலே என்றில்லாமல், இப்பொழுது மூன்று இடங்களிலே அடிக்கிறார்கள். இங்கே நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்காகக் கூச்சல் போடுவது நியாயம், பொருத்தம். நீங்கள் மன்னிக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையானதைக் கேட்கிறீர்கள். எங்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டத்தையும் சொல்லித் தீர வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் அதைக் குறிப்பிடுகிறேன். அங்கே நோட்டு அடிக்கிறார்களே, அங்கே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் 'ஓவர்டைம்' வேலை செய்கிறார்கள். அதாவது நோட்டு அடிக்கின்ற வேலையை 24 மணி நேரமும் பரப்பாபாசச் செய்கிறார்கள். இங்கேயாவது 8 மணி நேர வேலை, 10 மணி நேர வேலை என்று தொழிலாளர்கள் கிம்சனிலே செய்கிறார்கள். அங்கே 24 மணி நேரமும் வேலை செய்து நோட்டுக்களை அடிக்கிறார்கள். அங்கே கஷ்டமில்லாமல் நடக்கிறதே. அப்படி நடப்பதால் ஏராளமான நோட்டுக்களைக் கொண்டு வந்து இங்கே தள்ளிவிட்டால், பொருள்களின் விலை ஏறத்தானே செய்யும். பங்கனா தேசத்திற்கும் சேர்ந்து இப்பொழுது நமது நாட்டில் நாசிக்கில் பணம் அச்சடிக்கிறார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இப்படி ஏராளமாக நோட்டு அச்சடிப்பதால் விலைவாசி உயர்கிறது. அரிசி விலை உயர்கிறது. பருப்பு விலை, மிளகாய் விலை, புளி விலை, எல்லாம் ஏராளமாக உயர்ந்து விட்டது. நோட்டு அச்சடிப்பதுதான் இதற்குக் காரணமே தவிர, வேறொன்றும் இல்லை. வரி போட்டதால் விலைவாசி உயர்ந்துவிடவில்லை. தலைவரவர்களே, இது என்னுடைய கருத்து என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பண வீக்கம் தான் காரணம்.

தமிழ் நாட்டிலே, 69 லட்சம் ஏக்கரில் பசுமைப் புரட்சியை உண்டாக்கியிருக்கிறோம். இருந்தும், விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், நான் முன்னரே சொன்னது மாதிரி, பண வீக்கம் தான் காரணம். நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, வர்ணித்துப் பேசினார்கள். உணவு அமைச்சரை சர்-சார்ஜ் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நமது சர்-சார்ஜ் அவர்கள்—மன்னிக்க வேண்டும், நமது உணவு அமைச்சர் திரு. ப. உ. சண்முகத்திற்கு—அவருடைய சர்-சார்ஜ் வரி போடுகின்ற தன்மையைப் பாராட்டிவிட்டு, அவருக்கு 'டாக்டர் ஆப் சர்-சார்ஜ்' என்று பட்டம் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அது மிகவும் கௌரவமாக இருந்தது. அப்படி யெல்லாம் சொல்லும்படியாகப் போட்டிருக்கிற வரி இருக்கிறதே, அதெல்லாம்

[6th March 1972] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

யாருக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது? அதை ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய வரி போடுகின்ற முறையிலே ஒரு பெரிய, சிறப்பான அடிப்படை அம்சம் என்னவென்றால், 'தாங்கக் கூடியவர்களுக்குத் தான் வரி' என்பது. தாங்க முடியாதவர்களுக்கு வரி போடப்படவில்லை. அப்படி என்ன வரி போடப்படவில்லை, சொல்லுங்கள், என்று நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கேட்கிறார். நாங்கள் சொல்கிறோம். ஆனால், முன்பு இருந்தவர்கள் சொல்வதற்குக் கூட கஷ்டப்பட்டார்கள்? நாங்கள் சொல்வதற்குத் தயார். மத்திய அரசு எல்லா அதிகாரங்களையும் எடுத்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த அதிகாரங்களை வாங்கித் தருவதற்கு, எதிர்க் கட்சித் தலைவர், அணிகலனாக—தளபதியாக இருந்து செயற்பட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி அதிகாரம் கிடைத்து, பணம் கிடைத்தால், நாங்கள் நிச்சயம் இன்னும் பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும், வரியைக் குறைக்க முடியும். எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்களுக்குப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு மட்டுமே வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொன்னால், குதிரைப் பந்தயத்திற்கு வரி போட்டிருக்கிறோம். நிச்சயமாகப் போட வேண்டும். நீண்டகாலமாக ஏழைகளை வதைத்து வருகிறது அந்தக் குதிரைப் பந்தயம். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்கிறேன். பம்பாயில் பெரிய சினிமா ஆக்டர் ஒருவர்—பெயர் சஞ்சயன்—இன்னிடைவுள் கப் பந்தயத்திற்கு "மிரின்ஸ் கார்டன்" என்று ஒரு குதிரையைக் கொண்டு வந்தார். சென்னையிலே இருக்கிற எம். ஏ. எம். செட்டியார்—ராஜா சர் பூத்தையா செட்டியார் மகன்—"ஸ்டார் ஹெவன்" என்ற குதிரையைக் கொண்டு வந்தார். தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்கள் பூராவும் தமிழ் நாட்டுக் குதிரை நிச்சயமாக ஜெயிக்கிறது என்று மொத்தம் ரூ. 80 லட்சம் கட்டி விட்டார்கள். ஏழை பாவைகள், கையிலே காலணு காசு கூட இல்லாமல் சித்தனையும் கட்டிவிட்டார்கள். நான் கூட கட்டினேன். என்னுடைய சக்தியனுசாரம் ரூ. 100 கட்டினேன். அதற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட வந்திருந்தார்கள், கப் பரிசளிப்பதற்காக, வேடிக்கை பார்ப்பதற்காக. விலையாவதற்காக அல்ல. அப்படி, தமிழ் நாட்டு மக்கள் பூராவும் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய்—அவர்கள் வயிற்றைக் கட்டி, வாயைக் கட்டி, மனுவின் தாலியை மார்வாடியிடம் அடகு வைத்தது—கட்டினார்கள். ஆனால், தமிழ் நாட்டுக் குதிரை தோற்றுப் போய்விட்டது. பணம் பூராவும் வடக்கேயிருந்து வந்த சினிமா அதிபர் சஞ்சயனுக்கு என்று பம்பாய்க்கு அனுப்பி விட்டார்கள். ஒரு கோடி அளவுக்கு ரூபாய். அதற்கு வரி போட வேண்டாமா? வரிபோடுவதில் என்ன தவறு? அப்படி ரூ. 1 கோடி அளவுக்குப் போகிற

[புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி] [6th March 1972]

கல்லூரிப் படிப்பு இலவசம் என்ற நிலை இங்கே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை உருவாக்கியிருக்கிற அரசும் நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் என்று தலை நிமிர்ந்து சொல்லக்கூடிய விதத்தில் அந்தக் காரியத்தை இங்கே செய்துகொண்டு வரக்கூடிய அரசு பேராறிஞர் அண்ணா அரசோடு வழி வழிவரக் கூடிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய அரசுதான். அது மட்டுமல்ல—சாகி அடிப்படையில் சமுதாயத்தின் உழைப்பாளி மக்களை, பாடுபடக்கூடிய வர்க்கத்தினரை வழியற்ற மக்களாக வைத்திருந்த நிலையை மாற்றி அவர்களிடத்தில் எழுச்சியையும் ஏற்றத்தையும் தரக்கூடிய ஆட்சியாக இன்றைய ஆட்சி அமைந்திருக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு. ஆகி திராவிட பெருங்குடி மக்களின் நலனுக்கு 8.4 கோடி ரூபாயும், பிறப்பித்தப் பட்ட மக்கள் என்ற பேரால் பின் தள்ளப்பட்டிருக்கிற தாழ்ந்த மக்களுக்காக 4.68 கோடி ரூபாயும் செலவழிக்கக் கூடிய வகையில் தமிழக அரசு தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கே வைத்திருப்பது மிகுந்த அளவுக்கு போற்றத் தக்கது, பாராட்டத்தக்கது.

தமிழகத்தை விட்டு வெளியேறி வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்து அங்குள்ள பல் வேறு நிறுவனங்களிலே பணிசெய்யக் கூடியவர்கள் அவர்களுடைய ஆக்க பூர்வமான நல்லறிவுச் செல்வங்களைப் பயன்படுத்தக்கூடிய விதத்தில் புதிய மேம்பாட்டு முறைகளை இங்கே நிலைநிறுத்தக் கூடிய விதத்தில் ஒரு புதிய திட்டத்தை அரசு மேற்கொள்ள இருக்கிறது என்று சொல்லி, அதற்காக 50 பேருக்கு உதவித் தொகை அளிக்கப்படும் என்று தெரிவித்து “தமிழ்நாடு உயர்பணி உதவித் தொகைத் திட்டம்” என்கின்ற திட்டத்தை, ஆறு திங்கள் முதல் ஓராண்டு காலம் வரை அவர்கள் நம்முடைய கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்றக்கூடிய விதத்தில் உருவாக்கியிருப்பது போற்றத்தக்கது, புகழத் தக்கது, பாராட்டத்தக்கது. அது இன்றைய தினம் நாடே வாவேற்றுக் கொண்டு இருக்கக்கூடிய ஒன்றாகும்.

போடப்பட்டிருக்கிற வரிகளெல்லாம் எனக்கு முன்னாலே பேசிய மான்முமிகு உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல, ஆடம்பரமான வாழ்வு நடத்தக் கூடியவர்களிடம் பெறக்கூடிய வரிகளாக இருக்கிறதே தவிர, போடப் பட்டிருக்கிற அத்தனை வரிகளும் நியாயத்தின் அடிப்படையில் தேர்மையின் உருவிலே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற வரிகளாகும். மோட்டார் மீது ஒரு 10 சதவீதம் சர்சார்ஜ் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த வரி உயர்வின் மூலமாகக் கிடைக்கக் கூடிய அவ்வளவு தொகையும் கிராமப்புறப் போக்குவரத்தினுடைய சீரமைப்புக்கும் பயன்படுத்தப்படும் என்கிற செயல் இருக்கிறதே, அதனை யார் தான் மறுக்க முடியும்? எவர்தான் வெறுக்க முடியும்? அது மட்டுமல்ல, குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் போடப்பட்டிருக்கின்ற

[6th March 1972] [புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி]

வரியின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய தொகை பிச்சைக்காரருடைய மறு வாழ்வு நிதிக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, மெத்த மகிழ்ச்சி அடைபக்கூடிய சூழ்நிலையில் தான் எதிர்த்தாப்பில் உள்ளவர்கள் கூட இருப்பார்கள் என்று நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகின்றேன் என்பதை தலைவர் அவர்களே, நான் உங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்ல, இங்கே நம்முடைய முதல்வர் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு திருப்பித் தரவேண்டிய கடன் சுமை நம்முடைய சிந்தையைக் கலக்கக்கூடியதாக உள்ளது என்று அவர்கள் கட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். கடன் தொகை அவர்கள் தருவது ரூ. 45.80 கோடி. அதே நிலையில் நாம் திருப்பித் தரவேண்டியது 53.38 கோடி ரூபாய். ஏறத்தாழ 8 கோடி ரூபாய் நாம் திருப்பித்தரக் கூடிய நிலை இருப்பதை இங்கே கட்டிக் காட்டியிருப்பதும் அந்த நிபந்தனைகளைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு மூலமாகக் கோரிக்கை விடுத்திருப்பதும் மிகுந்த அளவு எண்ணிப்பார்க்கத் தகுந்ததாகும்.

கடவே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மிகுந்த அளவுக்கு மெச்சத்தகுந்ததும், வாவேற்கத்தக்கதும், புகழத்தக்கதும் முந்திய உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் உயிரோட்டத்தைக் கெடுக்கிற நிலையில் மிட்டா மிராகள் அத்தனை பேரும் அறக்கட்டளைகள் என்ற போரல் தங்கள் நில ஆதிக்கத்தை நிலநாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லவா? அதிலிருந்து அந்த அறக்கட்டளைகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட விதிவிலக்குகளை அறவே நீக்குவது என்ற ஒரு புரட்சிகரமான சட்டத்தை சீக்கிரமாக இங்கே உருவாக்க இருக்கிறோம் என்று சொல்லி இருப்பதும், ஒரு குடும்பத்திற்கு 60 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று இருந்ததை 40 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராகக் குறைக்க இருப்பதும், கடன் நிவாரணங்களை அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் நடப்பு பசுவியில் பாக்கியின்றி குத்தகை கொடுத்திருந்தால், அந்தப் பழைய நிலுவைகளையும் ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று அறிவித்திருப்பதும் ஆகும். இவற்றை இன்றைய தினம் உழவர் பெருங்குடி மக்கள் வாவேற்றுப் போற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில், நம் தமிழகத்தில் சில இடங்களில் சில சிக்கல்களைப் பிரச்சனைகள் வடிவில் வைப்பதற்காக சில பேர் பல சூழ்ச்சிகளைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும் கூட, இதற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடியவர்கள் முதலாளி வர்க்கம் என்பதை உணர்ந்து அதே நோத்தில் அரசுத் துறை, கூட்டுறவுத் துறை முதலான தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில் நிர்வாகத் திணம், பங்கு மூலதனத்தினும் தொழிலாளர்களுக்கு இடம் அளித்து நிர்வாகி யுமும் தொழிலாளிகளும் சேர்ந்த தொழிலை நிர்வகித்து தொழில் துறையை

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [6th March 1972]

அந்தத் தமிழ் நாட்டுப் பணத்திற்கு வரி போட வேண்டாமா? இன்னும் அதிகமாகப் போடலாம். தப்பில்லை. உடனே பயமுறுத்தினார்கள். இப்படி வரி போட்டால், குதிரைப் பந்தயத்தை ஆந்திராவுக்கு மாற்றிவிடுவார்கள் என்று. போகட்டும். போனால் என்ன? மறைந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குதிரைப் பந்தயத்தையே ஒழித்துவிட வேண்டும் என்று எண்ணியது உண்டு. நமது கலைஞர் அவர்கள் கூட இருந்தார்கள். எனவே, இவர்களுக்கு வரி போடுவதில் தப்பில்லை என்று. எண்ணுகிறேன்.

கொஞ்சம் நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள், நான்கைந்து வருஷமாக வரி பாக்கி என்று சொன்னால், அந்த பாக்கியை அவர்களால் தர முடியவில்லை என்று சொன்னால், அந்தக் கடைசி வருஷம் என்ன விளைகிறதோ, அதைக் கொடுத்து கடனை பைசல் செய்யலாம், கடனையே தள்ளுபடி செய்யலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, வேண்டுமானால், அந்த நிலத்தை நீங்களே எடுத்துக்கொண்டு காம்பன்சேஷன் கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்: தலைவரவர்களே, நான் சொன்னது இந்த பாயிண்டில் அல்ல. அது லெவி விஷயமாகச் சொல்லும்போது கூறினேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு, நஷ்ட ஈடு கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரை, போன மாதத்தில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள் டெல்லி அரசாங்கத்தினர். 25-ஆவது, 26-ஆவது அமென்ட்மெண்ட்ஸ். அது என்ன சொல்கிறது என்று சொன்னால்,

[Mr. Chairman in the Chair]

“The word ‘compensation’ is a compromise between the Government and the landlord. There is no compensation hereafter, but an amount will be given”

நமது அரசு, மனம் உவந்து நஷ்ட ஈடு கொடுக்க முன்வரும்போது அந்தச் சட்டம், கொடுக்காதே, கொடுக்க வேண்டிய தேவையில்லை. முழு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டாம். ஏதாவது ஒரு தொகை கொடு. 50 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், ஒரு ரூ. 2½ கொடுத்து அனுப்பு என்று சொல்கிற அளவுக்கு ஒரு சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். எனவே, இப்படிப்பட்ட குறை இருக்கிறதே என்று ஏழை மக்கள் மத்திய அரசாங்கத்தைத் தான் குறைப் பட்டுக் கொள்ளவேண்டும். இங்கே ஏழை எளியவர்களுக்கு வரி போடப் படவில்லை, தாங்கக் கூடியவர்களுக்குத் தான் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி, வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்று, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[6th March 1972]

* புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழக முதல்வரும் என்னுடைய பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவருமான டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1972-73 ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மாமன்றத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய சில பல கருத்துக்களை இங்கே வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

சமதர்மம் என்றால் வெறும் பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டுமல்ல, சமுதாய நிலையிலும் மாற்றங்கள் பூத்துக் குலுங்கிட வேண்டும். சமுதாய மாற்றமற்ற பொருளாதார மாற்றம், புண்ணை மறைத்துப் பொன்னுதில் அணிந்து கொள்ளிற கதையாக முடிந்துவிடும். பொருளாதாரத் துறையில் மட்டும் நவீன கால முன்னேற்றங்களை நடமாட விட்டு விட்டு சமுதாயத் துறையில் பகுத்தறிவற்ற கொள்கைகளைப் படமெடுத்தால் அனுமதித்து விட்டால், சமதர்மம் புயல் கிழைந்த பூங்காவாகத் தோற்றமளிக்கும், என்ற அருமையான கருத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலம் எடுத்துச் சொல்லி, இது மொழிபிழைய கவர்ச்சி கலந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிற அதே நேரத்தில் கொள்கை கவர்ச்சியும் அதிலே இணைந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கூடிய விதத்தில் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் இந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

“கற்பனை ஊற்றோ கருத்துக் குவியலோ” என்று சொல்லத்தக்க விதத்தில் டாக்டர் அவர்களால் உரையைப் படிக்கிறபோது ஏற்படுகிறது உணர்ச்சி! ஒரு இடத்தில் தன் கதா பாத்திரம் மூலமாக மற்றொருவர் மொழிவளத்தை எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது “தேனாற்றில் பலாச்சுளை போல் மிதக்கின்ற நாக்கில் படுகின்ற காரணத்தால் சுவைப்பெற்று சிந்துகின்ற மொழியோ” என்று சொல்லியிருக்கின்ற அந்த உதாரணம் அவர் கூற்றுக்கு அவர் உரையையே சான்றாக அமைகின்ற விதத்தில் அவருடைய உரை விளங்குகிறது.

தமிழ் தேனாற்றில் அவருடைய இதய ஓடை மிதக்கின்ற காரணத்தால் அதிலேயிருந்து எழுந்து வரும் எண்ணக் குவியல் எழிலின் நர்த்தனமாக, எழுச்சிக் கலையாக இங்கே விளங்குவதைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்கின்றபோது, “எழுத்துக்கு எழுத்து இனிப் பேற்றி தமிழ்நாடு தேவைக்குச் சடரை ஏற்றி” நிதிநிலை அறிக்கையை நமது கலைஞர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.”

குறிப்பாக, கல்லூரிப் படிப்பைப் பொறுத்த வரையிலும் இலவசக் கல்வி எங்கிற சமதர்மத் திட்டத்தை அமுலாக்கக் கூடிய ஒரு மாநிலம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த மாநிலம் இந்தியப் பெரு நிலத்தில் ஒரே மாநிலம் தமிழகம் என்று மார் தட்டிச் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைய தினம்

[புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி] [6th March 1972]

வளப்படுத்துவதற்கான ஒரு சாத்தியக்கூறை உருவாக்க ஒரு குழு நியமிக்கப் படவிருக்கிறது என்பதையும் அறிவித்திருப்பதைக் கண்டு பாட்டாளி வர்க்கத் தினர் மெத்த மகிழ்ச்சியும் பூரிப்பும் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

புதுப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக 8.17 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதோடு கங்கை காவிரி இணைப்பின் ஒரு பகுதியாக தென் பிராந்திய நதிகளுடைய இணைப்புக்கு முன் உரிமை தர வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நம் டாக்டர் அவர்கள் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் எனக்கு மாநில சுயாட்சி நினைவிற்கு வருகிறது. கங்கை இன்றையதினம் வடபுலத்தில் மிகுந்த அளவு பிரவாகம் எடுத்து வெள்ளத்தால் அழித்துக்கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் கள் எப்படி இருக்கிறதோ அதைப் போல, அதனைக் காவிரியுடன் இணைக்கக் கூடியது இங்கே சுயாட்சி உருவாக்குவதற்கு அங்கிருக்கிற அதிகாரங்களைக் கொஞ்சம் இங்கே தருவதற்கான பாங்காக காவிரி இணைப்பு நமக்கு உணர்த்திக் காட்டுகிறது. அது நம்முடைய சுயாட்சித் திட்டத்தை நினைவுபடுத்தக் கூடியதாக இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. சுயாட்சி என்று சொல்கிறபோது, நம்முடைய முதலமைச்சர்கள் அதற்காக மாநில சுயாட்சியை வலியுறுத்தி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தியா சாம்ராஜ்ய ரீதியில் ஒன்றுக்கப்பட்டதாக என்றேனும் வரலாறு காட்டுகிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை. வரலாற்றில் ஒரு நேரத்தில் ஆப்கானிஸ்தான், இலங்கை, பர்மா, பாகிஸ்தான் அத்தனையும் இந்தியா என்ற பெயரில் காட்டப்பட்டிருந்திருக்கிறது. கொஞ்ச காலத்திற்குப் பின்னர் ஆப்கானிஸ்தான் அவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னரும் இந்தியா விற்குப் பெயர் இந்தியாதான். இன்னும் நாம் எண்ணிப்பார்ப்போமேயானால், அதற்குப் பின்னர் இலங்கை பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரிக்கப்பட்ட இலங்கைக்குப் பின்னரும் இந்தியாவிற்குப் பெயர் மாற்றமில்லை. 30, 35 வருடத்திற்கு முன்னால் பர்மா இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்திருக்கின்றது, பிரித்துத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகும் இந்தியா என்றுதான் இப்போதும் அழைக்கப் பட்டிருக்கிறது. பிறகு பாகிஸ்தான் பிரிவினை. இன்றையதினம் அந்தப் பாகிஸ்தானிலிருந்து பங்களா தேஷ் பிரிவினை. இத்தனைக்குப் பின்னரும் இந்தியா என்கிற பெயரால் இந்தப் பகுதி அழைக்கப்படுகிறது. சாம்ராஜ்ய ரீதியில் இந்தியா ஒன்றுக்கப்பட்டதாக வரலாறு காட்டவில்லை.

[6th March 1972] [புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி]

நாங்கள் எல்லாம் பிரிவினை கேட்கக்கூடியவர்கள் என்று ஒரு சிலரால் குற்றம் சாட்டப்படுகிறோம். உண்மையிலே பிரிவினை கேட்டவர்கள்தான். நமது இன்றையதினம் பிரிவினை வேண்டாமென்று விட்டவர்கள். முன்பு நாம் கேட்ட பிரிவினை, அது கூட ஒரு சமஷ்டிதான். சின்னஞ்சிறிய சமஷ்டி அரக. திராவிட நாடு என்கிற பெயரில் நான்கு மொழி வழி பகுதிகள் இணைத்திருக்கிற கட்டாட்சி கேட்டோம். இன்றைய தினம் மத்தியில் இருக்கக்கூடிய 21 மாநிலங்களையும் மொழி வழி பிரித்து இணைத்த கட்டாட்சி யாகக் கேட்கிறோம். முன்பு கேட்டது சிறிய சமஷ்டி. இப்போது கேட்பது பெரிய சமஷ்டி. அந்த அடிப்படையில்தான் இன்றையதினம் நம்முடைய சுயாட்சியை வலியுறுத்துகிறோம்.

இங்கே 18—8—1970-ல் வெளி வந்த கோள கௌமதியின் தலையங்கத்தை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்டலாம் என்று நினைக்கிறேன். “மாநிலங்களுக்கு கூடுதல் உரிமை வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கோரிக்கைகள் புதுப் பிரச்சனைகள் ஒன்றுமில்லை. அது ஜனநாயகத்துக்கு உட்பட்டதும், நடைமுறைக்கு ஏற்றதுமான ஓர் உரிமைப் பிரச்சனையாகும். இந்தியா ஒரு சமஷ்டி அரசு என்று சொல்லப்பட்டாலும் அது ஓர் யூனிட்டரி அரசு என்ற கருத்து மாற்றமுடியாததாகும். உலகில் வேறு எந்த சமஷ்டி அரசிற்கும் இல்லாத அதிகாரத்தையும், உரிமையையும், இந்தியாவின் மத்திய அரசு கையடக்கி வைத்திருக்கிறது” என்று கோள கௌமதி தன் தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது.

பிறகு சொல்கிறது “இந்திய மாநிலங்கள் தனியுரிமையுடன் இயங்கும் தன்மையுடையது. எவ்விதமான நிலை வைத்துப் பார்த்தாலும் புரியும். மொழி, பண்பாடு, வாழ்க்கைமுறை போன்றவற்றில் அவை மாறுபட்டவைபாகும். அந்த மாதிரியான ஒவ்வொரு மாநிலங்களுக்கும் விடுதலையடைந்த அரசுகளாக நிற்கும் அளவுக்கு மக்கள் தொகையும் சுற்றளவும் உண்டு. இந்தியாவிலுள்ள சின்னஞ்சிறிய மாநிலங்களானாலும், உலகிலுள்ள பல விடுதலை பெற்ற நாடுகளின் தகுதியும், புகழும் இந்த மாநிலங்களுக்கு உண்டு. இந்த முறையிலுள்ள பல மாநிலங்கள் ஒரு யூனியனாக நிற்க வேண்டாமானால், அவைகளுக்கு சுயாட்சி உரிமை வழங்கத்தான் வேண்டும்.” தலைவரவர்களே, இன்னும் அந்தத் தலையங்கம் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறது, “ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை, அதிகாரம் பாலவாக்கப்பட்ட வேண்டும். இந்த அடிப்படையின் பேரில் தான் மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கோருகிறது. இவ்வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்வதால் இந்திய யூனியன் கூடுதலாக பலம் அடைகிறதென்பதில் வேறில்லை. நம்முடைய பக்கத்து நாட்டான பாகிஸ்தானிலும் மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி வேண்டுமென்றே ரூல் ஒவ்வி நிற்றிறது.

[புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி] [6th March 1972]

இதன் பின் நிற்பது அங்குள்ள ஜனநாயக சக்திகளாகும். அதிகாரக் குவியல் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு வழி வகுப்பதாகும். அது நாட்டுக்கு ஆபத்தாக முடியும் என்று பாகிஸ்தானின் அனுபவம் நமக்குத் தெளிவுபடுத்துகிறது. பாகிஸ்தானில் தோல்வியடைந்த அதிகாரக் குவியலும், ஏகாதிபத்தியமும் இந்தியாவில் ஒரு நாளும் வெற்றி அடையாது," என்கிறது அதனுடைய தலைப்பகம்.

இன்னொரு இடத்தில் அறிஞர் ஒருவர்—பெயர் டெய்ஸி—யிக் அழகான ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். "மாநிலங்களின் உரிமைகளை நிலை நாட்டும் அதே நேரத்தில் தேசிய ஒற்றுமையையும், வலிமையையும் தரப்பாற்றுவதற்கான ஓர் அரசியல் சாதனம்—கூட்டாட்சி எனப்படுவது" என்று அறிஞர் டெய்ஸி எடுத்துக் காட்டுகிறார். இதை எல்லாம் எண்ணிப்பார்த்தால், மத்தியில் குவிந்திருக்கக்கூடிய அதிகாரக் குவியலை நாம் கேட்கக் கூடிய விதத்தில் மாநிலங்களுக்குப் பாவலாகத் தருவதற்கு மத்திய அரசு முன்வர வேண்டும் என்ற நிலையை வலியுறுத்திச் சொல்லக்கூடிய முறையில் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கை இருப்பது பாராட்டத் தக்கது.

கடைசியாக, நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன். எனதருமைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் ஒரு போராட்ட உணர்விற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இந்தப் போராட்ட உணர்ச்சியைக் காட்டிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமேயில்லை. காரணம் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் மிகுந்த அளவுக்குக் கனிந்து எந்தெந்த விதத்திலே கேட்கிறார்களோ அந்தந்த விதத்திலே தாக்கூடிய நிலையில் இன்றையதினம் அவர்களுக்குச் சலுகைகளை வாரி வழங்கியிருக்கிறார்கள். இதற்குப் பின்னரும் ஆசிரியர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென்ற ஒரு முறைக்குத் தங்களை ஆட்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அது மிக, மிக வருந்தத்தக்கது. ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதி என்கின்ற முறையில், ஆசிரியர்களாலே இந்த மாமன்றத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டவன் என்ற முறையில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வேன், இன்றைய தினத்தோடு அவர்கள் தங்கள் போராட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று. அவர்கள் தங்களுடைய போராட்டத்தைக் கைவிடவார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் போராடுவது வெறும் சோற்றுப் பிரச்சிக்காக அல்ல. அதை நாளும் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் என்னுடைய தலைவர்களிடம் வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அதனை உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தால், தலைவரவர்களும் இன்றைய தினம் இதனைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு முன்வரப்போடு வந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு உள்ளபடியே இரு நிகழ்ச்சிகளை நினைவிற்கு வருகின்றன. ஒரு நிகழ்ச்சி புரான நிகழ்ச்சி. மற்றொன்று எடர்த் கால் அரசியல் நிகழ்ச்சியாகும். முன்னாள் முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு

[6th March 1972] [புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி]

நேரத்தில் 5 ரூபாயை அதிகப்படுத்தி அரசு ஊழியர்களுக்குத் தந்து விட்டு மறு நான் ஒரு ஸ்தாபனத்துக்குப் போயிருக்கிறார்கள். மாநாட்டில் அதனுடைய தலைவர் பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். "5 ரூபாய் அதிகப்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். முதலமைச்சரவர்களை தயவுசெய்து, விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்வேன். என் மனைவி கேட்டால் 5 ரூபாய்தான் அதிகமா என்று? எனவே தயவுசெய்து முதலமைச்சரவர்கள் இந்த 5 ரூபாயை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தித்தான் வேண்டும்" என்று சொன்னார்கள். இதைக் கேட்ட முன்னாள் முதலமைச்சரவர்கள் கோபம் கொண்டு சொன்னார்களாம். "சரி, வேண்டாமென்றால் இந்த 5 ரூபாயைத் தந்து விடுங்களேன், நான் வாங்கிக் கொள்கிறேன்" என்று. அந்த முதலமைச்சர் சொன்னதையும், இன்றைக்கு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்வதையும் பார்க்கிறோம்.

பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தங்களுக்குச் சம்பள உயர்வு வேண்டுமென்று கேட்கிற நேரத்தில், அவர்கள் மிகுந்த அளவிற்குக் கனிந்து அவர்களுடைய தகுதிக்கு ஏற்ற விதத்தில் உருவாக்கித் தருவதற்கு நம்முடைய தலைமைச் செயலாளர் தலைமையில் ஒரு குழு நியமித்து இருப்பினும், அந்தக் குழுவோடு இன்றைய தினம் மேலும் சில சலுகைகளைத் தருவதோடு இரண்டு மாதத்திற்குள் இயங்கும் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அரசு அலுவலர்களின் பிரதிநிதியாக இருக்கக் கூடிய ஒருவர், சட்ட மேலவையில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதி ஒருவர், என இந்தக் குழுவிலே இணைந்திருப்பதைப் பார்த்து நான் பூரித்துப்போனேன். அரசு அலுவலர்களின் சார்பில் இந்தச் செய்தியைக் கேட்டறிந்தவுடன் வேகமாக வந்து முதலமைச்சரவர்களுக்கு மாலை போட்டு விட்டுப் போய் விட்டார் என்று உள்ளபடியே நன்றி உள்ள சமுதாயமாக அரசு ஊழியர்கள் சமுதாயம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், ஆசிரியர்கள் சமுதாயம் நன்றி கெட்ட சமுதாயமல்ல. அவர்களும் மாலை போடா விட்டாலும் நிச்சயமாக வாரித் தூக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்களை உணர்ந்திருக்கிறேன். அப்படி உணர்ந்த காரணத்தால் சொல்லுகிறேன். "5 வரும் பட்டப்படிப்பு டிப்ளோமா படித்தவர்களுக்கு இந்தச் சம்பளமா? இருவோறு தகுதி பெற்று, இந்தப் பட்டப்படிப்புப் படித்த எங்களுக்கு இந்தச் சம்பளமா?" என்று தகுதி அடிப்படையில் வருகிற பேராட்டம் தான் இது. எனவே எந்தச் சம்பளத்தை அதிகமாக்குகின்ற பெரும் பொறுப்பினை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தால் நான் முன்னாலே சொன்ன புரான நிகழ்ச்சியை இங்கே நினைவுபடுத்த நினைக்கிறேன். மாலை நேரம் சந்தியா வந்ததும் செய்வதற்காக காமன் தன்னுடைய தோளிலிருந்து அம்புருத் தாணியைச் சுழட்டி பக்கத்திலே வைக்கிறார். அது ஒரு தேரையின் மீது

[புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி] [6th March 1972]

படுகிறது. தேரை துன்பப்படுகிறது. சத்தியாவர்த்தனத்தை முடித்துக் கொண்டு வந்த ராமன் அந்த அம்புருத் தானியை எடுத்திற தேர்தில் தேரையின் வேதனையைப் புரிந்த கொண்டு, உடனே தேரையைப் பார்த்துத் "தேராய், என்னிடத்திலே சொல்லி இருக்கக்கூடாது, ராமா, ராமா என்று ஒரு வார்த்தை கூவியிருந்தால் என்னுடைய அம்புருத் தானியை எடுத்து இருப்பேனே" என்றதும், அதற்குத் தேரை சொல்லிற்றதும். "வேறு யாரேனும் இப்படிச் செய்திருந்தால் ராமா ராமா என்று சத்தம் போடலாம். ராமா, நீயே செய்திறபோது நான் யாராக் கூப்பிடுவேன்" என்றதாய் அதனோன்று வேறு யார் மூலமாகவது ஏற்படக்கூடிய குறைகளைக் கிணர் அவர்களிடம் எடுத்துக்கறி அதற்குப் பரிசாரம் தேடலாம். ஆனால் ராமபிரான் போன்று கிறிற்ருக்கும் அவர்களே பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்குச் செய்யாவிட்டால் பிறகு யார் செய்வது? எவரிடம் சொல்லுவது என்று தெரியவில்லை. இதன் விளைவு பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் மனக் குழறல். ஆனால் குறைகளை நிச்சயம் அவர் நீக்குவார் என்ற பெரும் நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டு. அவர் இராமருக்கு இராமர்; எனவே பட்டதாரி ஆசிரியர்களைக் கேட்டுக்கொள்வோன், உணர்ச்சி பூர்வமாகக் கேட்டுக்கொள்வோன். 'அருள் கூர்ந்து உங்கள் போராட்டத்தினை முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்' என்று இப்போவைத் தலைவரின் மூலமாக இந்த வேண்டுகோளை விடுத்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்திற்கும், அரசு ஊழியர்களுக்கும் மத்தும் எல்லா தரப்பினருக்கும் ஏற்ற பல காரியங்களைச் செய்ய முனைந்திருக்கிறது என்பதை வரவேற்ற அமருகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4.00 p.m. to-morrow as no other hon. Member is prepared to speak to-day.

The House then adjourned.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders

49. Notifications issued with G.O. Ms. No. 3180, Home, dated the 19th November 1971, in regard to cancellation of Home Department Notification II-1 No. 4718 of 1971 and levy of concessional rate of tax in respect of certain vehicles belonging to the Action for Food Production (AFPRO), Bangalore. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

[6th March 1972]

50. Notification issued with G.O. Ms. No. 1614, Labour (Housing), dated the 10th December 1971, in regard to rules framed under the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 72 (2) of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 11 of 1971).]

B. Reports, Notifications and Other Papers

Nil.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 7th March 1972.

The House met in the Council Chamber, Fort St George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Recruitment age for women

* 148. Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether Women's Wing of the Congress (N) has requested the Government to raise the age of recruitment of women about June 1971;

(b) if so, details thereof; and

(c) the action taken on this?

மகளிர் வேலைக்குச் சேரும் வயது.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மகளிர் வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிற வயதை உயர்த்த மாறு 1971 ஜூன் அளவில் புதிய காங்கிரஸ் மகளிர் பிரிவு அரசை வேண்டி உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(உ) அதன் பேரில் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) இல்லை.

(இ) & (உ) இக்கேள்விகள் எழவில்லை.

[7th March 1972]

Mahatma Gandhiji Statue.

* 149. Q.—THIRU, T. K. SUBBIAH (on behalf of Thiru V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Mahatma Gandhiji Statue was damaged at Seven Wells, Madras about 6th September 1971; and

(b) if so, the action taken thereon?

மகாத்மா காந்திஜி சிலை

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1971, செப்டம்பர் 6-ஆம் நாள் அளவில் சென்னை, ஏழுகிணறு பகுதி யிலுள்ள மகாத்மா காந்திஜி சிலைக்கு சேதம் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) ஏழுகிணறு காவல்நிலைய அதிகார எல்லைக்குள் நாட்டுப் பிள்ளையார் கோவில் தெருவும் சுப்பிரமணிய முதலி தெருவும் சந்திக்குமிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மகாத்மா காந்தி சிலையில் பொருத்தப்பட்டிருந்த கைத்தடி (இரும்புத்தடி) 6-9-1971 இரவில் அகற்றப்பட்டது. இதன் விளைவாக, சிலையின் வலது கைவிரல்கள் மூளியாயின.

(இ) இ.பி.கோ. 379-ஆம் பிரிவின்கீழ் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு புலன் விசாரணை நடந்து வருகிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: அந்தக் கை சரிசெய்யப்பட்டதா என்ற விவரம் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்தக் கை விரல்கள் சரி செய்யப் பட்டு புதிய கைத்தடி ஒன்றும் காந்தியடிகளுடைய சிலைக்கு வைக்கப்பட்டாகி விட்டது.

[7th March 1972]

Suicides

* 150 Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of Thiru G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of suicides in Tamil Nadu during the year 1969; and

(b) the percentage of suicides that were committed due to poverty?

தற்கொலைகள்

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1969-ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் நடந்த தற்கொலைகள் எத்தனை?

(இ) ஏழ்மை காரணமாக நடந்த தற்கொலைகளின் சதவீதம் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) 4,251.

(இ) 26 சதவிகிதம்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, ஏழ்மை காரணமாக அல்லாமல் வேறு எந்தெந்தக் காரணங்கள் நிமித்தம் தற்கொலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, அதனுடைய சதவிகிதம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதனுடைய சதவிகிதங்கள் தனித் தனியாக இல்லை. தற்கொலைக்கு, குடும்பத்திலே ஏற்படுகிற பல்வேறு தகராறுகள், காதல் தோல்வி, வாழ்க்கைத் தோல்வி, இப்படி பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் வறுமையின் காரணமாக 1967-க்கு முன்னால் எவ்வளவு, 1967-க்குப் பின்னால் எவ்வளவு என்பதை அரசு தெரிவிக்க விரும்புமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பொதுவாக இந்தத் தற்கொலைகளை 1964 விருந்து கணக்கெடுத்துக்கொண்டால், 4,000, 3,800 என்கிற அளவிலே இருந்துவருகின்றன. இதில் வறுமையின் காரணமாக என்ற புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால், 1964-ல் 152, 1965-ல் 149, 1966-ல் 145, 1967-ல் 42, 1968-ல் 30, 1969-ல் 26, என்று விவரங்கள் இருக்கின்றன.

[7th March 1972]

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவர் அவர்களே, 1969-ல் 26 தான் என்றால் 26 சதவிகிதமா? ஏனென்றால் கேள்வி சதவிகிதத்தைப்பற்றிக் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 26 என்றவுடனே 26 சதவிகிதம் என்று நினைக்கிறோம். வெறும் 26 எண்ணிக்கைதான் இந்த மாதிரி வறுமை காரணமாக தற்கொலையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இதில் தனித்தனியாக சதவிகிதங்களைப் பிரிப்பது இயலாது. மொத்தமாக 26 தற்கொலைகள்.

THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI: Sir, among those who have committed suicide how many are women and how many are men?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எவ்வளவு என்கின்ற விவரம் இல்லை. அதேகமாக தற்கொலைகளில் பெண்கள் தொகைதான் அதிகமாக இருப்பது வழக்கம்.

Government High School, Paganeri

* 151. Q.—THIRU P. THIRUGNANASAMBANDAM: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that it is not possible to conduct classes with the laboratory equipments in the Science Laboratory of Government High School, Paganeri, Ramanathapuram District; and

(b) if so, the reasons therefor?

அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி, பாகனேரி

திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி திர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பாகனேரி அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் கட்டிய இரசாயன (Science Laboratory Building) பரிசோதனை கட்டிடத்தில் கருவிகள் வைத்து பாடம் நடத்த இயலவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்குரிய காரணமென்ன?

[7th March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) இக்கட்டிடத்தில் கீழ்க்கண்ட குறைபாடுகள் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது:

1. சாமான் அறை (ஸ்டோர் ரூம்) இம்மண்டபத்தில் கட்டப்படவில்லை.
2. பிங்கான் கோப்பைகளுடன் கூடிய குழாய்கள் பொருத்தப்படவில்லை.
3. மின்சார வசதி செய்யப்படவில்லை.
4. கவரில் பொருள்களை வைக்கும் அலமாரிகள் கட்டப்படவில்லை.

5. கட்டிடத்தின் மேற்புறம் "ஆஸ்பெஸ்டாஸ்"ஆல் முடப்பட்டிருப்பதால் விகி உயர்ந்த விஞ்ஞான தளவாடங்களை வைக்கும் அளவினுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. இக்குறைகளைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கட்டிடம் கட்ட எத்தனை வருஷங்கள் ஆகியிருக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: 20—7—1971-லே கட்டி முடிக்கப்பட்டு ஒப்படைக்கப்பட்டதாக கோட்டப் பொறியாளர் அவர்களால் புலப்படுகின்றது. மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி அவர்கள் குறிப்பிட்ட வசதிகள் இல்லாவிட்டாலும் ஆய்வுக்கூட பணிகள் நடைபெறுவதிலே இடைஞ்சல் இல்லை என்றும், ஒரு சிலவசதிகள் இல்லை என்பதற்காக நிறுத்தாமல் ஆய்வுக் கூடப் பணிகளைக் கூடுமானவரை நடத்தும்படியாக தலைமை ஆசிரியர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான நடவடிக்கைகளை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Alagappa College, Karaikudi

* 152 Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU SAW. GANESAN): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to establish a university centre in the campus of the Alagappa College, Karaikudi; and

(b) if not, whether the Government will make arrangements to establish the same by taking into consideration the facilities available therein?

[7th March 1972]

அழகப்பா கல்லூரி, காரைக்குடி.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. சா. கணேசன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரி வட்டத்தில் பல்கலைக் கழக மையம் ஒன்றமைக்கும் திட்டம் உண்டா?

(இ) இன்றேல் அங்குள்ள தனி வசதிகளை மனத்துட்கொண்டு அமைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை.

(இ) இது குறித்துத் தற்சமயம் நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்கத் தேவையில்லை என அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

THIRU M. RAJAH IYER: May I know whether the Government have already taken over the Alagappa College of Engineering under Government control and whether the Government have any other proposal to take over the remaining colleges under the same circumstances under Government control to form the nucleus of a university?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அங்கே இருக்கிற பொறியியல் கல்லூரியை மட்டும்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அதனுடைய நிர்வாகத்தினர் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் பொறியியல் கல்லூரி எடுக்கப்பட்டாகிவிட்டது. கலைக் கல்லூரிகளும் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை ஒன்றும் அரசுக்கு வரவில்லை.

Director of Education

* 153 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN (on behalf of THIRU S. S. THENNARASU): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state whether the Government have any proposal to appoint an I.A.S. officer as the Director of Education?

கல்வி இலாகா இயக்குநர்

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் (திரு. எஸ். எஸ். தென்னாக சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

[7th March 1972]

கல்வி இலாகா இயக்குநராக ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை நியமிக்கும் உத்தேசம் அரசிற்கு உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இல்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி ஒருவரையேனும் நியமிக்கும் உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஐ.ஏ.எஸ்.சை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மத்திய அரசு தெரிவித்தபோது, சிலபல துறைகளில் அதில இந்திய சர்வீசை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதிலே கல்வித் துறையும் ஒன்று.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: கல்வித் துறையில் இருக்கக்கூடிய நிர்வாகப் பொறுப்பை முன்னிட்டு, நிர்வாகத் துறையில் திறமைவாய்ந்த அதிகாரி தலைமைப் பொறுப்பில் இருப்பதற்கு வசதியாக, ஐ.இ.எஸ். எச்சாரியைஷன் போவதற்கு உரிய பரிசீலனையை அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இரண்டு விதமான கருத்துக்களும் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக தலைமைச் செயலகத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், செயலகத் துறைகளில் செயலாளர் போன்றவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் டிபார்ட்மென்ட்டில் ஹெட்ஸாக இருக்கின்றார்கள். வேறு பல துறைகளிலே ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். இண்டஸ்ட்ரிஸ் டிபார்ட்மென்ட்டில் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைத் தான் போடுகின்றோம் இண்டஸ்ட்ரிஸ் டைரக்டராக. அந்தத் துறையிலே சேர்ந்து வருகிறவர்களை அந்தத் துறையில் ஹெட்டாகப் போடலாம். அதற்கு மேலே இருக்கிற நிர்வாக அதிகாரிகள் ஐ.ஏ.எஸ். ஸ்தர இருக்கலாம் என்ற கருத்து இருக்கிறது. ஆனால் கல்வித் துறை போன்றவைகளிலே நீண்டகாலமாகக் கீழ்ப்பட்டத்திலே இருந்துவந்து இயக்குநர் ஆகின்ற முறை இருந்தால் தான் எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொள்கின்ற நிலைமை ஏற்படும். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைத் திடீரென்று போட்டால் அவர் பிரச்சினையைப் புரிந்து கொள்ளவே ஓரளவு ஆண்டுகளாகும் கல்வித் துறையிலே. ஆகவே இப்பொழுது இருக்கிற ஏற்பாடே சரியான ஏற்பாடு என்று கருதுகிறோம்.

[7th March 1972]

Teachers' Provident Fund Account

* 154 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) the minimum amount that should be available to the credit of a subscriber in the Teachers' Provident Fund Account to enable him to get an advance from it;

(b) whether there is any proposal to reduce the minimum prescribed; and

(c) if so, the details thereof?

ஆசிரியர்கள் வருங்கால வைப்புநிதிக்கணக்கு

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஆசிரியர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதியிலிருந்து முன் பணம் பெறுவதற்கு ஆசிரியர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதியில் பத்தாடாயர் கணக்கில் இருக்க வேண்டிய குறைந்த அளவு தொகை எவ்வளவு?

(இ) வரையறுக்கப்பட்டுள்ள குறைந்த அளவுத் தொகையைக் குறைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் உள்ளதா?

(உ) ஆமெனில், அது குறித்த விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆறு மாத ஊதியத் திற்கு சமமான தொகை என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. தேவையைப் பொறுத்து இதனை நான்கு மாதத் தொகையாக தளர்த்தவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(இ) & (உ) பண்டிகைச் செலவுகளுக்கும் கைத்தறித் துணிகள் வாங்குவதற்கும் வழங்கப்படும் முன் பணத்தைப் பொறுத்தவரை ஆசிரியர்களின் குறைந்தபட்ச வைப்புத் தொகை மூன்று மாத ஊதியத்திற்கு சமமான தொகையாக குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

THIRU M. RAJAH IYER: May I know, Sir, when this limit of six months' salary was fixed? Was it at the time when the management's contribution was also in the Provident Fund and dearness allowance was also not merged with the salary? May I know whether the Government have received any representation from the teachers that the ceiling limit must be reduced from 6 months to 4 months or 3 months because many teachers of experience have to wait for long to reach the six months' salary-limit?

[7th March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதில் 6 மாதம் என்று விதி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை 4 மாதம் வரையிலும் தளர்த்திக்கொள்ளலாம் என்று வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே 3 மாதம் வைப்புத் தொகை பரவது இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் நிபந்தனை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவர் அவர்களே, அநேகமாக பல சமயங்கள் அதிகாரிகள் தளர்த்துவதே இல்லை என்பதை அரசாங்கம் உணருமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஆறு மாதம் என்று வைத்துவிட்டு 4 மாதத் திற்குத் தளர்த்தலாம் என்று சொல்வதைவிட 4 மாதம் என்று வைத்துவிட்டு 3 மாதத்திற்குத் தளர்த்தலாம் என்றால், இது செளகரியமாக இருக்கும் என்று அரசாங்குப் பரிந்துரைகள் வந்திருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இந்த நிலைமைகளை ஆராய வேண்டுமானால், அதிலே சங்கடங்கள் ஏற்படுமானால் பரிசீலிக்கலாம்.

Strikes in the Colleges

* 155 Q.—THIRU M. RAJAH IYER (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether there was a wave of strikes in the Colleges throughout the State between October and December 1971;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether any attempt was made to investigate into these periodical strikes so as to prevent their recurrence in future?

கல்லூரிகளில் வேலை நிறுத்தம்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1971, அக்டோபர்-டிசம்பர் மாதங்களுக்கிடையில் மாநிலம் முழுவதும், கல்லூரிகளில் இடைவிடாமல் வேலை நிறுத்தம் நடந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

(உ) இத்தகைய வேலைநிறுத்தங்கள் வருங்காலத்தில் ஏற்படாமல் தடுக்கும் பொருட்டு அவ்வப்போது நடக்கும் இந்த வேலை நிறுத்தங்களைப் பற்றி விசாரணை செய்ய முயற்சி ஏதேனும் மேற்கொள்ளப்பட்டதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

[7th March 1972]

(இ) தமிழை பயிற்றுமொழியாகக் கொண்டுள்ள மாணவர்களுக்கு அளிக்கும் உதவித் தொகையை தமிழை முக்கியப் பாடமாகக் கொண்டுள்ள மாணவர்களுக்கும் அளித்தல், உதவித் தொகை வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்படுத்தல், கல்லூரி மன்றத் தேர்வுகளைப் பற்றி மாணவர்களிடையே மூளும் போராட்டம், பொதுமக்கள் மற்றும் இதரர்களுடன் மாணவர்களின் சச்சரவு, விரிவுரையாளர்களை நியமித்தல், தேவையான மற்ற வசதிகள் ஏற்படுத்தல், தேர்வை ஒத்திப்போடுதல், பாகிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து கண்டனம் செய்தல் முக்கிய காரணங்களாகும்.

(உ) கோரிக்கைகள் நியாயமாக இருப்பின் அக்கோரிக்கைகளை ஏற்குமாறு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளால் உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

* 156 Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the students of the Government Arts College, Coimbatore, staged a token strike on 29th November 1971;

(b) if so, the reasons for the same ; and

(c) the steps proposed to be taken by the Government in the matter?

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1971, நவம்பர் 29-ம் நாள் கோயம்புத்தூர் அரசினர் கலைக் கல்லூரி மாணவர்கள் அடையாளவேலை நிறுத்தம் செய்தனர் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணம் என்ன?

(உ) இது குறித்து, அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) தேவையான விரிவுரையாளர்களை அமர்த்தும்படி மாணவர்கள் கோரினர்.

(உ) அரசு தேவையான பணியாளர்களை அமர்த்த உத்தரவு இட்டுள்ளது. கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் காலி இடங்களை நிரப்ப ஆவன செய்வார்.

[7th March 1972]

High Schools

*157 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) the total number of High Schools in Tamil Nadu at the begining of the academic year, 1971;

(b) out of them, the number of High Schools run by Private Management and the Municipalities respectively; and

(c) the number of High Schools, which have no Science Laboratories?

உயர்நிலைப் பள்ளிகள்

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1971 கல்வியாண்டுத் தொடக்கத்தில் தமிழ் நாட்டில் இருந்த மொத்த உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எத்தனை?

(இ) இவற்றுள் தனியார், நகரமன்றங்கள் நடத்துபவை தனித்தனியாக எத்தனை?

(உ) விஞ்ஞான பயிற்சிக் கூடங்கள் இல்லாத உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எத்தனை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) 2,562.

(இ) ஆங்கிலோ இந்தியப் பள்ளிகள் 40, தனியார் 836, நகராட்சி மன்றங்கள் 126. ஆங்கிலோ இந்தியப் பள்ளிகள் உள்பட 1,960 பள்ளிகள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு எத்தனை காலமாகும் என்று அரசு ஏதாவது திட்டம் வைத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கிட்டத்தட்ட 1955-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே அரசு உதவி கொடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே ரூ. 15,000 கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. மிக அண்மைக் காலங்களிலே, மற்றவர்களிடத்திலே நிதி திரட்டுவதன் மூலம் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று முழுப் பொறுப்பையும் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டு, 40,000 ரூபாய் தருவது என்றும், கட்டிடத்திற்கு 25,000 ரூபாயும், கருவிகளுக்கு 15,000 ரூபாயும் என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஓராண்டுக்கு 60, 70 பள்ளிகளுக்குத் தான் 40,000 ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. அதை விரிவுபடுத்த

[7th March 1972]

முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. இதிலே உள்ள குறைபாடுகளை நீக்க, ஒரு 10, 15 பள்ளிகளைச் சேர்த்து காலையிலும் மாலையிலும் முறைப்படுத்தி, மாதத்திற்கு இரண்டு முறை செய்யலாம் என்று ஒரு நடவடிக்கை ஆய்வுக்கூடம் பரிட்சார்த்தமாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே செயல்பட்டு வருகிறது. அது ஓரள விற்குப் பயன் தருகிறது. இடைக்காலத்திலே அந்த ஏற்பாடு செய்யலாம் என்ற திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது.

Common Examination for Eighth Standard.

£ 88 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) the number of candidates in the State who appeared for the Common Examination at the District level at the end of the Eighth Standard in April 1971; and

(b) whether the Government have any proposal for the Common valuation of the scripts of the pupils on the lines of the S.S.L.C. Public Examination?

எட்டாம் வகுப்பின் பொதுத் தேர்வு

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1971 ஏப்ரலில், எட்டாம் வகுப்பின் இறுதியில் நடைபெறும் பொதுத் தேர்வில் மாவட்ட அளவில் கலந்துகொண்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

(இ) எஸ். எஸ். எல். சி. பொதுத் தேர்வில் விடைத்தாள்களை மதிப்பிடுவதுபோல இம்மாணவர்களின் விடைத்தாள்களையும் பொது மதிப்பீடு செய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) அவைவின் முன் ஒரு விவர அறிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) இல்லை.

THIRU M. RAJAH IYER: Sir, I find that nearly 3 lakhs of students have sat for the Examination at the 8th standard level. May I know whether the Government have any proposal to see that the question papers are kept confidential and that arrangements

£ Postponed from the list of Questions for 1st March 1972.

@ Printed as Appendix on page 427

[7th March 1972]

are made for external valuation of answer scripts by other teachers of other schools in order to give validity to the performance, Sir?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது மாவட்ட அளவிலே அந்தப் பொதுத் தேர்வு எட்டாவது வகுப்புக்கு நடந்துகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எட்டாவது வகுப்பு வரை இருக்கிற பள்ளிகளிலே இருந்து வரும் மாணவர்கள் தரக் குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்பதனால் ஒன்பதாவது வகுப்பிலே சேர்த்துக்கொள்ள ஒரு தேர்வு நடத்தப்படுகிறது. ஆனால் இந்த நிலை பொதுத் தேர்வு என்று ஏற்படுமானால், நடுநிலைப் பள்ளிகளிலே அக்கறையோடு சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. எப்படியோ போகிறார்கள் என்று இருக்கிறார்கள் என்ற நிலை மாறி, ஒரு அளவுக்காவது பொதுத் தேர்வு மாவட்ட அளவிலே நடைபெறப் போகிறது என்று நன்றாக நடத்துவார்கள் என்று இந்த முறை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திருத்துவது அந்தந்தப் பள்ளிகளிலேதான். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகின்ற கருத்து நல்ல கருத்துத்தான். ஆனால் செலவு ஏற்படக்கூடிய கருத்து. அந்தப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் திருத்துவதை விட, வேறொரு பள்ளி ஆசிரியர் திருத்துவது ஓரளவுக்கு மாற்றம் தரும். ஆனால் அதை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளாததற்குக் காரணம் பெரும் செலவு ஏற்படும் என்பதுதான். அதற்கான வழிவகைகள் காலப்போக்கில் ஏற்பட்டால் பரிசீலிக்கப்படும்.

Refugees

* 158 Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether the Government have declined to rehabilitate refugees from East Pakistan in this State; and

(b) if so, the reasons therefor?

அகதிகள்

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. சால்வாமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கிழக்குப் பாகிஸ்தானத்திலிருந்து வந்த அகதிகளுக்கு இம் மாநிலத்தில் மதுவாழ்வளிப்பதென அரசு முடிவு செய்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

[7th March 1972]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) & (இ) கிழக்குப் பாகிஸ்தானிலிருந்து வந்த அகதிகளுக்குப் புதுவாழ்வு அளிக்க முன்வர் எடுத்த முயற்சிகள் பயனளிக்கவில்லை; அவர்களுக்கு மொழியும், உள்நாடுப் பழக்க வழக்கங்களும் புரியாத காரணத்தால் அவர்கள் வந்த சிறிது காலத்துக்குள் மாநில அரசுக்குத் தெரிவிக்காமலேயே தங்களுடைய முகாம்களைவிட்டுச் சென்றுவிட்டனர். மேலும், பர்மாவிலிருந்தும், இலங்கையிலிருந்தும் பெருமளவில் அகதிகள் வந்த காரணத்தால், மாநில அரசு, இந்த அகதிகளுக்குப் புதுவாழ்வளிக்கும் பிரச்சினையிலேயே ஆழ்ந்த நாட்டம் செலுத்தி வரவேண்டியுள்ளது.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, கிழக்கு பாகிஸ்தானிலிருந்து வந்த அகதிகளுக்கு ஏற்பட்ட செலவை தமிழக அரசே முழுதும் ஏற்றுக்கொண்டதா அல்லது மத்திய அரசு அந்தச் செலவில் ஏதேனும் பங்குத் தொகையை ஏற்றுக்கொண்டதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, அகதிகள் புதுவாழ்வுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் அத்தனை செலவும் மத்திய அரசைத்தான் சார்ந்தது.

Mechanised Boats

* 159 Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI) : Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether there are proposals under the consideration of the Government to supply mechanised boats to fishermen with the assistance of the Agricultural Refinance Corporation ; and

(b) if so, the details thereof?

விசைப் படகுகள்

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்) : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வேளாண்மை மறுநிதித் துறையின் உதவியுடன், மீனவர்களுக்கு விசைப்படகுகள் வழங்குவதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) 1969-70-ல் 10 படகுகள், 1970-71-ல் 20 படகுகள், 1971-72-ல் 30 படகுகள்.

7th March 1972]

Pattas for Harijans

* 160 Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI) : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state the number of pattas issued to Harijans in Chingleput District during 1971-72?

அரிசனங்களுக்கு நிலப்பட்டாக்கள்

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்) : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

1971-72-இல் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் அரிசனங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலப்பட்டாக்களின் எண்ணிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அரிசனங்களுக்கு செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 1971-72-ல் (1-4-1971 முதல் 30-11-1971 முடிய) 1,757 பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

Ramanathapuram District Co-operative Marketing and Supply Society

* 161 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether nominations for the election of two members in the Executive Committee of the Ramanathapuram District Co-operative Marketing and Supply Society, were received on 18th June 1971;

(b) whether the Joint Registrar ordered that there was no need to conduct the election as the term of office of the two members due to retire on 30th June 1971 has been extended further by two months by the Government, while the Executive Committee of the Society met on 19th June 1971 to scrutinise the nominations; and

(c) the reason for staying the elections by extending the term of office?

[7th March 1972]

இராமநாதபுரம் மாவட்ட கூட்டுறவு விற்பனை விநியோக சங்கம்

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்ட கூட்டுறவு விற்பனை விநியோக சங்கத்தின் நிர்வாக சபையின் இரண்டு ஸ்தானங்களுக்கு உறுப்பினர் தேர்தலுக்காக 18—6—1971-ல் வேட்பு மனுக்கள் பெறப்பட்டனவா?

(இ) அந்த வேட்பு மனுக்களை பரிசீலனை செய்வதற்கு 19—6—1971-ல் அரசாங்கத்தின் நிர்வாகக் கூட்டம் கூடியபோது 30—6—1971-ல் பதவி விலகும் இருவருக்கும் மேலும் இரண்டு மாதங்கள் பதவிகாலத்தை அரசு நீடித்துக் கொடுத்திப்பதால் இந்தத் தேர்தல் நடத்த வேண்டியதில்லையென்று கூட்டுப் பதிவாளர் உத்தரவிட்டாரா?

(உ) அவ்வாறு அரசு பதவி நீடிப்புச் செய்து தேர்தலை நிறுத்தியதற்குக் காரணமென்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

(உ) இச்சங்கத்தின் சார்பாக ஒரு கிரிமினல் வழக்கும் சில சிவில் வழக்குகளும் நிதிமன்றங்களில் டைடபெற்று வந்தன. மேலும், சிவில் சப்ளை இலாகா விடமிருந்து இச்சங்கம் ரூ. 1.50 லட்சத்திற்கும் மேலான தொகையை பெறுவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொண்டு இருந்தது. இந்தச் சூழ்நிலையில், இச்சங்கத்தின் நலன் கருதி கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சட்டப் பிரிவு 27 (3) (சி)ன்படி இச்சங்க நிர்வாகிகளின் பதவிக்காலம் 2 மாதங்களுக்கு நீடிக்கப் பட்டது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தேர்தலை ஒத்திவைப்பதற்கான காரணத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது, என்ன காரணத்தைக் குறிப்பிட்டார்களோ, அதே காரணத்திற்காக அந்தக் காலத் திலே இந்தச் சங்கத்தின் தலைவராகவும், டைரக்டராகவும் இருந்தவருடைய பதவிக் காலத்தை இரண்டு மாத காலம் மேலும் நீடித்திருப்பதற்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: நான் குறிப்பிட்ட சட்டப் பிரிவு 27 (3)-ன் படி நிர்வாகிகளின் பதவிக் காலத்தை நீடிக்கும்போது காரணங்கள் எழுதப்பட வேண்டும் (Reasons should be recorded in writing) என்று இருக்கிறது. அப்படி 'ரெக்கார்டு' செய்யப்பட்ட காரணங்களை நான் வாசித் தேன்.

[7th March 1972]

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, இத்தகைய காரணங்கள் இருக்கும்போது, ஜாயின்ட் ரெஜிஸ்டிரார் அல்லது ரெஜிஸ்டிரார் அவர்கள் இந்த இரண்டு ஸ்தானங்களுக்கும் தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பித்து, அதற்குத் தேர்தல் அதிகாரிகளை நியமித்ததற்கு என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, பதவிக் காலத்தை நீடித்த பிறகு தேர்தல் நடந்திருக்க முடியாது. கூட்டுறவுச் சங்கத் தின் நிலைமையைக் கருதி இரண்டு மாதக் காலம் நீடிக்கப்பட்டது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பதவிக் காலம் நீடிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு தேர்தல் நடத்தப்பட்டதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. அதற்கு முன்னாலேயே தேர்தலை நடத்துவதற்காக 'டேட்' நிர்ணயிக்கப்பட்ட தல்லவா? இந்தக் குறைகள் இருக்கும்போதே ஏன் அந்த 'டேட்' குறிப்பிடப் பட்டது?

மிஸ்டர் சேர்மன்: கோவாபரேஷன் சப்ஜக்ட் வருகிறபோது இரண்டு பேருக்கும் கோவாபரேஷன் இருக்கமாட்டேன் என்கிறது (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, முன்னால் தேர்தலுக்கு வேண்டிய எற்பாடுகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டன. ஆனால் அதற்குப் பிறகு இந்த மாதிரியான காரணங்கள், இந்த மாதிரி சூழ்நிலைகள் எல்லாம் இருக்கும்போது, தேர்தலைத் தள்ளி வைப்பது அந்தச் சங்கத்தின் நிலைமைக்கு உகந்ததாக இருக்கும் என்று கருதி தள்ளி வைக்கப்பட்டது. அந்தக் காரணங்கள் அப்பொழுதே 'ரெக்கார்டு' செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நான் இப்பொழுது சொல்லவில்லை.

Students Co-operative Societies

* 162 Q.—THAVATHIRU DEIVASIGAMANI ARUNACHALA DESIKAR (KUNRAKKUDI ADIGALAR): Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the number of Students Co-operative Societies functioning in the Educational Institutions of Tamil Nadu; and

(b) whether the Government have any proposal to form Students Co-operative Societies compulsorily in all Educational Institutions?

[7th March 1972]

மாணவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்

தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்): மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகக் கல்வி நிலையங்களில் எத்தனை மாணவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இயங்குகின்றன?

(இ) எல்லா கல்வி நிலையங்களிலும் மாணவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் கட்டாயமாக அமைத்து இயக்கும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: (அ) தற்பொழுது கல்லூரிகளில் 46 மாணவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் 381 மாணவர் கூட்டுறவுப் பண்டக சாலைகளும் உள்ளன.

(இ) கட்டாயமாக அமைக்கும் எண்ணம் அரசுக்கு இல்லை. ஆனால் மாணியமாக, சப்ஸிடியாக, ரூபாய் இரண்டாயிரம் வரையிலும், பங்குத் தொகையாக ரூ. 10,000 வரையிலும் மாணவர் கூட்டுறவுக் கழகங்களுக்கு அரசு கொடுத்து உதவுகின்றது.

Maternity Hospital, Egmore

* @ 124 Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the details of (i) Gazetted and (ii) Non-Gazetted Government servants who have retired from service from the Maternity Hospital, Egmore, Madras in 1970;

(b) the number of persons to whom pension has not yet been granted; and

(c) the reasons therefor?

மகப்பேறு மருத்துவமனை, எழும்பூர்

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. ஸ்வாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை, எழும்பூரிலுள்ள மகப்பேறு மருத்துவமனைப் பணியிலிருந்து 1970-ஆம் ஆண்டில் ஓய்வுபெற்ற (1) அரசிதழ் பதிவு பெற்ற, (2) அரசிதழ் பதிவு பெறாத அரசுப் பணியாளர்கள் குறித்த விவரங்கள் யாவை?

(இ) அவர்களில் எத்தனை பேருக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கப்படவில்லை?

(உ) அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

£ Postponed from the List of Questions for 4th March 1972.

[7th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) 1970-ஆம் ஆண்டில் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகள் இரண்டுபேரும், அரசிதழ் பதிவு பெறாத அதிகாரிகள் ஐந்து பேரும் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றனர். அரசிதழ் பதிவுபெறாத அதிகாரிகள் மேலும் மூன்று பேர் இயற்கை எய்தினர்.

(இ) இரண்டு பேருக்கு இன்னும் ஓய்வூதியம் வழங்கப்படவில்லை.

(உ) இன்னும் முடிவுறு நிலையிலுள்ள இரண்டு நேர்வுகளில் தொடர்புடைய அரசிதழ் பதிவு பெறாத பணியாளர்கள் தங்கள் பணிக்கால அளவில் இறந்தனர். சட்டபூர்வமான வாரிசரிமைச் சான்றிதழ்கள் கொடுக்கப்படாமலுள்ளதால், இவ்விரு நேர்வுகளிலும் குடும்ப ஓய்வூதியம், பணிக்கொடை ஆகியவற்றை வழங்குவதற்கான அனுமதி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Thanjavur Medical College

* @ 125 Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to convert the post of Assistant Surgeon to Tutor in Plastic Surgery in Thanjavur Medical College; and

(b) if so, from when this proposal is to be implemented?

தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரியில், பிளாஸ்டிக் அறுவை மருத்துவ முறையில் உள்ள உதவி அறுவை மருத்துவர் பதவியை சிற்றுகிரியர் பதவியாக மாற்றுவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதும் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், எப்போது முதல் இச்செயற்குறிப்பு செயல்படுத்தப்பட விருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: துணை மருத்துவராக இருந்த அந்தப் பதவியை டிப்யூட்டர் என்னும் பதவியாக மாற்றுவது என்று 22—11—1971-ல் அந்த ஆணையிட்டு இருக்கிறது. 3—12—1971-ல் டிப்யூட்டர் பதவியில் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

@ Postponed from the list of questions for 4th March 1972.

[7th March 1972]

Medium Scale Industries

* @ 95. Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of THIRU V. ISVARMURTHI) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of medium scale industries started in the State during the years 1968-69, 1969-70 and 1970-71; and

(b) the amount invested in them?

நடுத்தர தொழிற்சாலைகள்

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. சஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்) : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1968-69, 1969-70, 1970-71-ஆம் ஆண்டுகளில் இம் மாநிலத்தில் தொடங்கப்பட்ட நடுத்தரத் தொழிற்சாலைகள் எத்தனை?

(இ) அவைகளில் முதலீடு செய்யப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :

	ஆரம்பிக்கப்பட்ட நடுத்தரத் தொழிற் சாலைகளின் எண்ணிக்கை.	மூலதன முதலீடு ஏறக்குறைய ரூபாய் இலட்சத்தில்
1968-69	11	140.56
1969-70	4	204.10
1970-71	13	194.46

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அரசு நிறுவனங்கள் எத்தனை, அதற்கான முதலீடு செய்யப் பட்ட தொகை என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மீடியம் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீசைப் பற்றிய கேள்வி இது. அரசு இதிலே பங்கேற்றிருக்கின்ற விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை.

@ Postponed from the List of Questions for 1st March 1972.

7th March 1972]

Visit to Japan

* @ 96 Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of THIRU V. ISVARMURTHI) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the details of the talks he had with (1) the representative of Japanese Government and (2) Private Sectors for economic co-operation in this State during his visit to Japan?

ஜப்பான் சுற்றுப்பயணம்

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. சஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்) : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

ஜப்பான் சுற்றுப்பயணத்தின்போது, இம்மாநிலத்தில் பொருளாதார்க் கூட்டுறவுக்காக (1) ஜப்பான் அரசின் பிரதிநிதிகள் (2) தனியார் நுழைவின் பிரதிநிதிகள் ஆகியோருடன் அமைச்சர் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளின் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : During the visit to Japan, the delegation led by the Minister for Industries held discussion with representatives of the following firms :—

1. Messrs. Toyo Engineering Corporation, Toyo (regarding paper from bagasse).
2. ISEKI, Tokyo. (Power tillers and agricultural implements).
3. Messrs Jujo Paper Company Limited, Tokyo (regarding carbonless paper).
4. IHI Company, Tokyo (regarding Desalination Plants).
5. Toshiba Electronics (Regarding Electronics).
6. Mitsubishi (Regarding Chemicals and Salt).
7. Mitsui Toatsu Chemicals of Japan (regarding Sodium Hydro Sulphite Project).

All the firms were willing to offer technical collaboration for industries to be started in Tamil Nadu. The Heads of Departments and Industrial Corporations concerned have been requested to examine the offer and take suitable action.

@ Postponed from the List of Questions for 1st March 1972.

[7th March 1972]

The team also had general discussions regarding Small Scale Industries with the Director-General of Small Enterprises in the Ministry of Trade and Industry of the Government of Japan.

Defamatory Pamphlets Against the Civil Judge of Srivilliputhur

* @ 97. THIRU S. S. THENNARASU : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that an advocate published defamatory pamphlets condemning the action of the Civil Judge of Srivilliputhur in 1970; and

(b) the action taken thereon by the Government?

சிலில் நீதிபதி மீது அவதூறு துண்டுப் பிரசாரம்

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1970-ல் வழக்கறிஞர் ஒருவர் திருவில்லிபுத்தூர் சிலில் நீதிபதி ஒருவரைக் கண்டித்து அவதூறு துண்டுப் பிரசாரம் வெளியிட்டது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(இ) அதன் பேரில் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) இது குறித்து அரசு கவனமாக ஆய்வு செய்த பிறகு, நீதிமன்றங்கள் அவமதிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் சம்பந்தப்பட்ட நபர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று முடிவு செய்தது.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : தலைவர் அவர்களே, அவருடைய பெயர் என்ன? உயர்நீதி மன்றம் அவர்மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : திருவில்லிபுத்தூரிலே சடாசரம் என்பவர் இந்த நோட்டிசைப் போட்டிருக்கின்றார்கள். அங்கே உள்ள முன்சீபை அவமதித்து இந்த நோட்டிஸ் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. உயர்நீதி மன்றத்தின் கவனத்திற்கு இது கொண்டுவரப்பட்டபோது, உயர்நீதி மன்றம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கின்றது, அது சடாசரம் என்பவர் தானாகப் போட்ட நோட்டிஸ் அல்ல என்று. அவருக்குப் பின்னாலே ஒரு சட்ட மன்ற

@ Postponed from the List of Questions for 1st March 1972.

[7th March 1972]

உறுப்பினர், வழக்குரைஞர் இதைச் செய்யத் துண்டியிருக்கின்றார். ஆனால் அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்க நாங்கள் விரும்பவில்லை. காரணம் திருவில்லிபுத்தூர் வழக்குரைஞர் சங்கமே அந்த வழக்குரைஞரை, அந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினரை சங்கத்திலேயிருந்து, சங்க அங்கத்தினர் பதவியிலேயிருந்து வெளியேற்றியிருக்கிறது. இதிலே போதும். இது கோர்ட் அவமதிப்பு என்றாலும், நாங்கள் இதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாம் என்று கருதுகிறோம் என்று உயர்நீதி மன்றம் தெரிவித்த காரணத்தாலே, அரசாங்கம் எதுவும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கேள்வியில் கண்ட திருவில்லிபுத்தூர் எந்த ஜில்லாவில் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 'திரு' என்ற பெயரிலே அவ்வளவு வெறுப்பு வேண்டாம்.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களுடைய பெயரை இங்கே தெரிவிக்கலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, அவர் அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்களுக்கே தெரியும்.

Scientific Dry Cleaning

* @ 98 Q.—THIRU C. R. KOLAPPA : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a course for scientific dry cleaning has been introduced in the Industrial Training Institute from this year;

(b) if so, the number of students, who have joined the course; and

(c) whether there is any proposal to secure employment opportunities for those who have come out successfully from the dry cleaning training course?

@ Postponed from the List of Questions for 1st March 1972.

[7th March 1972]

விஞ்ஞான முறையில் சலவைத் தொழில்

திரு. சி. ஆர். கோலப்பா : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியில் இவ்வாண்டிலிருந்து விஞ்ஞான முறையில் சலவைத் தொழில் செய்ய ஒரு வகுப்பு துவக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், வகுப்பில் சேர்ந்துள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

(உ) சலவைத் தொழிற் பயிற்சியில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் தொழில் வாய்ப்பு பற்றி ஏதேனும் செயற்குறிப்பு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) இல்லை.

Foreshore Estate, Santhome, Madras

* @ 101 Q.—THIRU T. K. SUBBIAH (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI) : Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a number of persons occupying the quarters at Foreshore Estate, Santhome, Madras, have not paid the rents due by them for a long time;

(b) if so, the number of cases detected; and

(c) the action taken thereon?

சென்னை, சாந்தோம், பட்டினப்பாக்கம் குடியிருப்பு

திரு. டி. கே. சுப்பையா (திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்) : மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை, சாந்தோம், பட்டினப்பாக்கம் குடியிருப்பில் உள்ளவர்கள் பலர் செலுத்த வேண்டிய வாடகைப் பாக்கியை நீண்ட காலமாகச் செலுத்தவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், வாடகை செலுத்தவில்லை எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

@ Postponed from the List of Questions for 1st March 1972.

[7th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம் : (அ) ஆம். சில வீடுகளில் வாடகை வசூலாகவில்லை.

(இ) தமிழ்நாடு அரசு வீட்டு வாடகைத் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள குடியிருப்புகளில் மூன்று பேர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளனர். மத்திய வருவாய் வீட்டு வாடகை திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள குடியிருப்புகளில் ஒன்பது பேர்கள் 2 மாதங்களுக்கு மேலாக வாடகை நிலுவை செலுத்தவேண்டியவர்கள் உள்ளனர்.

(உ). (அ) தமிழ்நாடு அரசு வீட்டு வாடகைத் திட்டத்தின் கீழ் கட்டப் பட்டுள்ள குடியிருப்புகளில் வாடகை நிலுவையிலுள்ளவர்களின் மீது கீழ்க் கண்டவாறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 16-13-1963 அன்று உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஒருவர் 17-9-1971 அன்று ரூ. 813 மதிப்புடைய துகையினை வீட்டு வாடகை நிலுவையாக விட்டுவிட்டு தன் குடியிருப்பைக் காலிசெய்துவிட்டார். அவருடைய ஓய்வு பணிக்கொடையிலிருந்து அதனை பிடித்தம் செய்வதற்காக சம்பள கணக்கு அலுவலர் அவர்கள் வேண்டப் பட்டிருக்கின்றார்.

(இ) 15-8-1966 அன்று உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வுபெற்ற மற்றொருவர் தன்னுடைய குடியிருப்பினை 17-9-1971 அன்று காலிசெய்து விட்டார். அவர் செலுத்தவேண்டிய வாடகைத் தொகை ரூ. 2,487.55-ஐ அவருடைய ஓய்வு பணிக்கொடையிலிருந்து பிடித்தம் செய்யும்பொருட்டு சம்பளக் கணக்கு அலுவலர் வேண்டப்பட்டிருக்கின்றார்.

(உ) மூன்றாமவர் 1-5-1967 அன்று உத்தியோகத்திலிருந்து நீக்கப் பட்டார். அவர் செலுத்தவேண்டிய ரூபாய் 337 மதிப்புடைய வாடகைப் பணம் தமிழக போக்குவரத்துத் துறை அலுவலகத்தில் பணிபுரிந்துவருபவரும் அல்லிட்டில் குடியிருப்பவருமான அவருடைய நாததுரை அவர்களுடைய சம்பளத்திலிருந்து பிடித்தம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

மத்திய வருவாய் வீட்டு திட்டத்தின் கீழ் கட்டப்பட்டுள்ள குடியிருப்புகளில் வாடகை நிலுவை கட்டவேண்டிய ஒன்பது பேர்களிடமிருந்து வாடகை நிலுவை வசூலிப்பதற்கான தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

Foreigners who visited Tamil Nadu

* @ 102 Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state :

(a) the number of foreigners who visited Tamil Nadu every year during 1968, 1969 and 1970 ; and

(b) their average stay during the period?

@ Postponed from the List of Questions for 1st March 1972.

[7th March 1972]

தமிழ் நாட்டிற்கு வருகை தந்த மேல் நாட்டவர்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு பின்தங்கிய வருப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1968, 1969, 1970-ஆம் ஆண்டுகளில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தமிழ் நாட்டிற்கு வருகை தந்த மேல் நாட்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) இந்தக் கால அளவில் அவர்கள் சராசரி தங்கிய நாட்கள் எத்தனை?

THE HON. THIRU K. RAJARAM: (a) As per the figures collected from the disembarkation cards of the foreigners entering through Madras Airport, Tiruchirappalli Airport, Madras Seaport, Nagapattinam Seaport and Rameshwaram Seaport the number of foreigners who visited Tamil Nadu during 1969 and 1970 is as follows:—

Year	Number of foreigners.
1968	50,313
1969	49,765
1970	51,456

(b) Their average stay during the period in Tamil Nadu is not known, as a foreign tourist is not required to declare the places visited by him during his stay in India.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, பெங்களூர் போன்ற அடுத்த மாநிலங்களிலேயிருந்து ரயிலில் சுற்றுலா வந்த அந்நிய நாட்டினர் கணக்குப் பிழைச் செய்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு தமிழ் நாட்டுக்குத் தனியாக பாஸ்போர்ட்டோ, மற்றதோ எதுவும் கிடையாது. ஆகையினால் அவர்கள் வருவது, போவது என்பதைத் தனியாகத் தெரிந்துகொள்வதற்கு இயலாது. வெளிநாட்டு விமானக் கம்பெனிகள் மூலம் வருபவர்களைத்தான் நாம் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, இந்த வெளி நாட்டார்கள் எத்தனை நாட்டிலிருந்து வந்தார்கள் என்று எதேனும் விவரம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட குறிப்புகள் என்னிடம் எதுவுமில்லை.

7th March 1972]

THIRU M. RAJAH IYER: May I know what percentage of tourists visiting India come down to the South? The other day there was a news item that they skipped over South India. I want to know the percentage of the tourists who do come to Tamil Nadu out of the total number of tourists visiting India?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தியாவுக்கு 1968-ஆம் ஆண்டில் 1,88,872 பேர் வந்திருக்கிறார்கள். அதில் தமிழ் நாட்டுக்கு 50,313 பேர் வந்திருக்கிறார்கள். 1969-ல் இந்தியாவுக்கு வந்தவர்கள் 2,44,724 பேர். அதில் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தவர்கள் 49,765 பேர். 1970-ல் இந்தியாவுக்கு வந்தவர்கள் 2,80,821 பேர். அதில் தமிழ் நாட்டுக்கு 51,456 பேர் வந்திருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 25 சதவிகிதம் வெளிநாட்டார் வந்திருக்கிறார்கள்.

THIRU K. S. ABDUL WAHAB: The Hon. Minister has furnished figures with regard to tourists who have visited Tamil Nadu for three years. May I know what are the figures for the previous three years and whether it has improved or declined, Sir?

THE HON. THIRU K. RAJARAM: I do not have such figures with me for comparison.

THIRU M. RAJAH IYER: Are the Government aware from the figures furnished by the Hon. the Minister for Tourism that whereas the number of visitors to India has probably doubled, the number of visitors coming to Tamil Nadu has remained stationary at about 50,000? What steps do the Government of Tamil Nadu propose to take to attract tourists to Tamil Nadu? In 1968, it was 50 per cent and later it came down to 25 per cent whereas the tourist influx in India has increased?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, இதற்காகத்தான் தமிழ் நாடு அரசு சுற்றுலா வாரியம் ஒன்றை அமைத்திருக்கிறது. இப்பொழுது நிறைய உணவு விடுதிகள் தமிழ் நாடு பூராவிலும் பலவிடங்களிலே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அது மட்டுமல்ல. தமிழ் நாட்டைப்பற்றி நிறைய விளம்பரங்கள் வெளிநாடுகளில் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே இந்த ஆண்டிலிருந்து சுற்றுலாப் பயணிகளை வெளிநாட்டிலிருந்து தமிழ் நாடு அதிக அளவுக்குக் கவரும் என்ற நம்பிக்கை அரசுக்கு இருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்தியாவுக்கு வரும் அந்நிய நாட்டினரில் 25 சதவிகிதம் தான் தமிழ் நாட்டுக்கு வருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்தியாவுக்கு யார் வந்தாலும், தமிழ் நாட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்ற உணர்வை அவர்களுக்கு உண்டு பண்ணி அவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்ப்ப

[7th March 1972]

தற்குத் திட்டங்கள் ஏதேனும் திட்டப்படிருக்கிறதா இந்த அரசில் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, தற்போது பம்பாயில் மது சுற்றுலா வாரியத்தின் கீழ் அலுவலகம் உருவாக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் பம்பாயில் வந்திருக்கிற பயணிகள் தமிழ் நாட்டுக்கு வருவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: May I know, Sir, whether after prohibition has been lifted, the number of tourists has increased?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, தனித் தகவல்கள் என்னிடம் எதுவுமே இல்லை.

THIRU C. V. RAJAGOPAL: Will the Hon. the Minister for Tourism be pleased to state the number of foreign tourists coming on pilgrimage who visited South India? What is the revenue that has been derived by the Government from them? The other details to encourage tourism may be given.

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, மதுவிலக்கை முன்பு சில குறைபாடுகள் இருந்தன. தமிழ் நாட்டிலே மதுவிலக்கு இருப்பதால், வெளிநாட்டார் வருவது கடினம் என்று சொல்லப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது அந்தக் குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக வெளிநாட்டிலேயிருந்து வருகிறவர்கள் மிகச் சிறப்பாகக் கவனிக்கப்படுகிறார்கள். சென்ற வாரத்திலேகூட ஸ்பிரஞ்சு நாட்டிலேயிருந்து வந்தவர்கள், இந்த நாட்டில் சுற்றுப் பயணம் செய்துவிட்டு என்னைச் சந்தித்துவிட்டுக்கூட போனார்கள். அவர்கள் அடுத்த ஆண்டிலே நிறையப் பயணிகளை அனுப்புவதாக வாக்களித்து விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தேவை அதிக ஹோட்டல்கள். அவைகளை நாம் கட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். அது முடிந்தவுடன் நிறைய சுற்றுலாப் பயணிகள் வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டிலே சுற்றுலாத் துறை மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்கின்ற எண்ணத்தில் பல ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. சுற்றுலா என்பது மட்டும்தான் காலத்திலேயும் சரி, இப்பொழுது சரி, ஏதோ ஓர் அடிப்பாதத்திற்காகச் செய்யப்படுகின்ற காரியம் என்கின்ற அளவிலே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான், அதைத் தொடர்ந்து விரிவுபடுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கு அரசாங்கத்திலே இருப்பவர்களுக்குக்கூட சுற்றுத் தயக்கமும் அச்சமும் ஏற்பட்டு வருகின்றது. சுற்றுலாவின் மூலம் ஒவ்வொரு

[7th March 1972]

நாட்டிலும் பொருளாதாரத்திலேகூட பெரு வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதை நம்மால் காண முடிகிறது. மேல் நாடுகளில் அந்த நாட்டுக்குத் தேவையான பொருளாதாரம் மற்ற நாடுகளிலேயிருந்து வருகின்ற சுற்றுலாப் பயணிகளின் மூலம் வளர்ந்திருக்கிறது என்பதற்கு நூற்றுக் கணக்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இந்தாலி நாட்டிலே, அவர்களுக்குத் தேவையான இறைச்சிக்கு, வெளிநாட்டுக்கு அவர்கள் தரவேண்டிய தொகையை, கிட்டத்தட்ட ஆண்டு ஒன்றுக்கு நம்முடைய கணக்கின்படி 700 கோடி ரூபாய் என்றால், அதை வெளிநாட்டுக்குத் தரவேண்டியதற்கு மாறாக, கோடி ரூபாய் என்றால், அதை வெளிநாட்டுக்குத் தரவேண்டியதற்கு மாறாக, அந்தப் பணத்தைச் சுற்றுலா மூலமாகச் சம்பாதித்து விடுகிறது என்கின்ற செய்திகள் எல்லாம் வருகின்றன. ஆகவே, இந்தியாவிலும், குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் சுற்றுலா வளர்ச்சியை நாம் மேலும் ஊக்கப்படுத்தத்தக்க பல முயற்சிகளிலே ஈடுபட்டாக வேண்டும். அதற்கென்ற வகையிலே இது ஏதோ இந்த அரசாங்கம் செய்கின்றது என்ற எண்ணமில்லாமல் தமிழ் நாட்டிலே எடுக்கப்படுகின்ற எல்லா வகையான முயற்சிகளுக்கும் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களின் ஒத்துழைப்பும் இருந்திட வேண்டும். உதாரணமாக, 60 அடுக்கு மாடி ஒன்றைக் கட்டுகிறோம் என்றால், அதனை ஏதோ ஆடம்பரத்திற்காக அரசாங்கம் கட்டுவதாக எண்ணிக் கொள்ளாமல், அது எப்படிச் கட்டப்படுகிறது, யார் யார் அதற்குத் துணை புரிகின்றார்கள், அது எங்கே கட்டப்படுகிறது என்பன பற்றியெல்லாம்கூட அறிந்துகொள்ளாமல், “ஏன் 60 அடுக்கு மாடியே கட்ட வேண்டும்?” என்ற கேள்வி எழுகின்ற காரணத்தால், இந்தச் சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கு அரசு எடுக்கும் முயற்சிகள் தடைப்படுகின்றன. நாங்கள் தயக்கம் காட்ட வேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆளாகிறோம். மேலும் சுற்றுலா வளர்வதும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் ஒரு கூறுதான் என்பதை உணர்ந்து கட்சிச் சார்பற்ற முறையில் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் இருக்குமானால், மேலும் சுற்றுலாவின் வளர்க்க அரசு பல நடவடிக்கைகளை எடுக்கக்கூடும்.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. ANNOUNCEMENT re ARREST OF THIRU V. ISVAR-MURTI, M.L.C. AND RELEASE OF THIRU S. MUTHUSWAMY, M.L.C.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that I have received from the Commissioner of Police, Madras, the following intimation:—

“I have the honour to inform you that I have found it my duty, in the exercise of my powers under the Criminal Procedure

[Mr. Chairman]

[7th March 1972]

Code, to direct that Thiru V. Iswarmurti, Member of the Tamil Nadu Legislative Council, be arrested for violating the Prohibitory Order under section 41 of the Madras City Police Act, 1888 in force in and around Fort St. George, Madras-9.

Thiru V. Iswarmurti, Member of the Tamil Nadu Legislative Council, was accordingly taken into custody along with 224 others on Wallajah Bridge, Mount Road, Madras at 12-00 hrs. on 7th March 1972 under section 41 of the Madras City Police Act.

Thiru S. Muthuswami, M.L.C., who was arrested with 134 others at 11-30 hrs. on 6th March 1972 at Wallajah Bridge, Madras, for violating the Prohibitory Order under section 41 of the Madras City Police Act in force in and around Fort St. George, Madras, was released at 18-00 hrs. the same day.

Detailed report follows."

III. CALLING ATTENTION TO THE USE OF FAKE BUS TICKETS AND THE ARREST OF A NUMBER OF BUS CREW OF THE PALLAVA TRANSPORT CORPORATION, LTD.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member is not in his seat. The adjournment motion given notice of by Thiru K. Rajaram, Leader of the Opposition, will be taken up tomorrow. Particulars are awaited.

IV. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1972-73—cont.

* **THIRU M. RAJAH IYER:** In offering my remarks on the Budget, I feel that for the first time, I have to do so with great strain, Sir, not physical or mental but emotional stress due to what is happening to teachers outside. Much as we tried our very best to avert this demonstration, what is happening outside is a fact. We are no doubt grateful to the Hon. the Chief Minister, Sir, for the great steps taken by him to avert it. He has spared no pains. He sat with the representatives till the dead of night when he was entitled to rest after a hard day's and hard session's work. No effort was lacking on his part to avert

7th March 1972] [Thiru M. Rajah Iyer]

this ugly incident in our professional life. I feel emotionally very depressed about the whole thing, because, as a teacher, I feel that were I a Graduate teacher and probably younger to-day than what I am, I myself would be wearing a black badge, courting arrest for the redressal of very genuine grievances. I say this not to belittle the great efforts taken by the Government to redress the legitimate grievances of teachers. I for one have been most sincerely proclaiming from house-tops, the magnitude of the services rendered to the teaching community by this Government. It is something that deserves all praise and appreciation and we cannot accuse the Government of not having had the interest of the Graduate teachers at heart. Unfortunately, instances of neglect and discrimination were built up, and the Graduate teachers got more and more emotional. There was an absolute breakdown when that unwanted Government Order was sent to them saying that there was no justification in their demands and that their demands for better scales of salary had been rejected. It was G.O. No. 1555, dated 30th October 1971. After that unfortunate Government Order, the Hon. the Chief Minister was graciously pleased to announce on the sacred floor of the Legislative Council here that he would re-examine the Government Order. We conveyed this very hopeful news to the Graduate teachers who had assembled in Conferences in various district headquarters and we pleaded with them that there was the assurance of the Hon. the Chief Minister, that they should give the Government reasonable time to implement their promise, and that it was not something that could be done overnight. For all that we stood alienated as we had forfeited the confidence of the Graduate Assistants. They thought that these leaders were not capable of delivering the goods. They thought that these were moderate liberals, too soft, late in their life and that pinning their faith in these horses whose feet were of clay would leave them in midstream. We very much tried to avert the agitation even now saying that there was the assurance of the Hon. the Chief Minister that the one man's commission's report under the Chairmanship of the Chief Secretary helped by two other representatives—one of the N.G.G.Os and the other of the teachers—would be out not in six months' time, but in two months' time. After all, what are two months in the period of one's fight for better conditions in one's life? After all, it is going to be published in the month of May or even

[Thiru M. Rajah Iyer] [7th March 1972]

much earlier than that. One could have very well waited hoping that the present parleys would bear fruit; but that was not to be. I am extremely anxious that the Graduate Assistants must give up their agitational approach. I am sure they stand to lose nothing whatsoever by placing their faith once again in the handsome assurance given by the Hon. the Chief Minister now. I am sure they would live up to the ideas of the profession because one unfortunate after-effect of such an agitational approach is the unintentional student involvement in such agitations. That gives a new dimension altogether to such agitations. However much we tried to prevent it, it is not entirely in our hands. It is not as though I am a leader of such stature as to say that Graduate teachers and Graduate teachers alone must take part in such a demonstration and none else. My unit have run large among the students of 20 years ago; but to-day, the psychology of students is different and the student power is something so colossal that we must think not twice, but a thousand times, before we stir up student trouble. I am anxious that this agitation must end fruitfully and with honour. I do hope that the Graduate Assistants would get all their reasonable demands completely satisfied about which I have no misgivings at all. I am only anxious that the present parleys, which, I am happy to note, are being carried on even to-day under the leadership of no less eminent a leader than our own Chief Minister, should bear fruit and that teachers should come back to schools, welcomed by the students and by the managements to carry on their great task of nation-building.

I once again wish to state that the teachers are grateful to the Government for all that they have done. It is an achievement which the Government could be proud of. The Hon. the Chief Minister has listed here among the achievements, the concessions to teachers—things done to improve teacher welfare and all that. It is a proud record which is true completely of this Tamil Nadu and I am sure that the present agitation does not mar it. I hope that this ugly chapter would end here and that the next stage of the agitational approach threatened by the Graduate Assistants would be forestalled and prevented and that it would not come about at all.

We are proud of the fact that more students have been brought into schools. Figures speak for themselves. It is something of which one can very well be proud. I had the unfortu-

7th March 1972] [Thiru M. Rajah Iyer]

nate occasion the other day to listen to some glib talk by a critic saying that though we were spending more to-day on education, the intrinsic value of the rupee had gone down and that we were spending to-day much less than what we were spending before 1947. Here are the facts and figures. They speak a different tale altogether. I find in the year 1947, out of a total expenditure of Rs. 50 crores, only Rs. 7 crores were spent over education, just 14 per cent of the total expenditure. Then, we had only 19 lakhs of students in the various schools and colleges, in all the educational institutions, in the composite State of Madras running from Vizagapatnam to Mangalore; in the big Madras State only Rs. 7 crores were spent in 1947 and there were only 19 lakhs of students in all institutions from the elementary schools right up to the institutions of highest learning. That meant an expenditure of about Rs. 36 per head, per student. In 1960 in our residuary Tamil Nadu, I find that out of Rs. 91 crores spent, Rs. 18 crores went to education which was just 20 per cent of the total expenditure and the number of students had risen to 39 lakhs from the mere 19 lakhs in 1947. To-day there are 75 lakhs of students receiving the benefits of education from elementary schools to colleges. We can imagine the expansion made which has almost quadrupled from what it was in 1947 and out of a total expenditure of Rs. 395 crores, we are spending Rs. 90 crores over the 75 lakhs of students, which works out to a per capita expenditure of Rs. 115.

Whereas we were just spending Rs. 36 per student in 1947, we are to-day spending Rs. 115 per head more than 3 times as much, and nobody could say that the teachers are throttled and that educational advancement is being handicapped, when the expenditure per head is as much as three what it was about 25 years ago.

I am very happy to note that we have not forgotten the need for improving the quality in education, satisfied with mere quantitative expansion. The Hon. the Chief Minister in his Budget speech has said that there will be an Expert Committee which would go into the question of improving the quality in education in Tamil Nadu and that there is to be a new syllabus. The new syllabus may be there, and the quality of education may be ensured by very fine and educationally high-sounding aims and correct values being emphasized. But the new syllabus by itself cannot help unless we have new teachers for the new syllabus that is going to be introduced in the schools. New Mathe-

[Thiru M. Rajah Iyer] [7th March 1972]

Mathematics and Science subjects need a new set of teachers altogether. I would be unfit to teach Mathematics in the 9th, 10th and 11th standards with all the four decades of teaching experience that I have in Mathematics, unless I learn new Mathematics myself. The concept of new Mathematics has to be learnt by teachers going back to schools once again because the teachers must be at least one page ahead of the students to teach the students these subjects, and so, the Expert Committee must first think of giving re-training to these teachers, not merely re-training to teach the subjects, but a course of content education altogether in Mathematics and Science because the teachers of Mathematics have to begin right from alpha and beta of new Mathematics and learn the art of teaching it to the students so that our students may come up to the level of the students from the Northern States who simply sweep in all our All-India examinations.

There is one more scheme announced by the Hon. the Chief Minister the other day and every one should congratulate him most wholeheartedly on it. It is a novel scheme. It is an innovation. I do not know whether any other State thought of it. I refer to the Tamil Nadu Fellowship Scheme to attract our scholars who are getting rooted in foreign soil. There was a negative approach to this problem. When we found that many of our talented men were going abroad, we tried to stop this brain drain in order to see that our talented educated classes were enabled to remain in our own country. But now the Hon. the Chief Minister is aware of the fact that there are many men abroad whose rightful place is here in Tamil Nadu. So, in the place of the brain drain, it is to be kind of brain drawing. It is a brain gain for Tamil Nadu that he is thinking of. It is not merely a negative approach of stopping brain drain, but attracting brain gain to Tamil Nadu by offering them attractive fellowships. It is a commendable scheme. I am sure patriotic scholars who are there outside cannot say any more that they do not have any scope in our own country. They would, I am sure, rise to the occasion and come back to Tamil Nadu in order to man our research departments, and in order to ensure quality in education.

[Vice-Chairman in the Chair]

I am happy that there is a remarkable allotment for general and technical education this year. It is said that from Rs. 85 crores, the allotment has gone to Rs. 99 crores because of the revision of salary and the extra expenditure that is involved.

7th March 1972] [Thiru M. Rajah Iyer]

As regards pay revision, I am almost apprehensive, almost hesitant to refer to anomalies because I find that one anomaly has been at the roof of the troubles that we see around us to-day.

THE HON. THIRU S. PA. ADITANAR : Will teachers refuse to accept money got from scrapping Prohibition ?

THIRU M. RAJAH IYER : Teachers also can be given a share. I will come to that later. I am happy that the one man Commission is going to look into the anomalies and that it is going to be assisted by a representative of the N.G.G.Os. and a representative of the teachers and that its report would be ready in two months' time. But I am sure that in less than two months' time, the report would be out because the spade-work has already been done by the Second Pay Commission Secretary Thiru Raghavan because he had already looked into all these anomalies. The Graduate Assistants say that they only want the decisions of the Raghavan Report which looked into all the anomalies to be implemented. As far as Graduate teachers are concerned, I have been pleading with them that having gone into these anomalies, the Secretary, Thiru Raghavan could have made only three recommendations. He might have said that a scale of pay which began at Rs. 140 to-day could be only Rs. 275, according to the mathematical formula and that the recommendation of the Second Pay Commission was just and fair, or secondly, he might have said that they might be given a little more, say, a starting salary of Rs. 325. It will be just and fair. When Tutors and Engineering Instructors get Rs. 325, why should not Graduate teachers get Rs. 325? That is what they want. Thirdly, he might have said that they might be given Rs. 325 but that it would not stop with that. There might be a chain reaction and other people might ask for Rs. 325. It might mean so many crores of rupees more for the Government. It is possible that all aspects of the question have already been completely examined, and only one of these three conclusions is possible. The spade-work has been done and when that has been done, why should not the report be expedited even much earlier than two months? If it is possible for this one man Commission to do that, instead of stopping with mere pay scale for the existing N.G.G.Os. and Teachers, I should very much like this one man Commission to go into the anomalies in the pension scheme, particularly the rates of pension of the

[Thiru M. Rajah Iyer] [7th March 1972]

retired teachers. Unfortunately, no one thinks of the retired personnel. They deserve all sympathy. I am sure that they would get the consideration that they deserve.

I am happy that the Panchayat Unions are going to get more grant. From Rs. 10.68 crores, we are increasing the grant to Rs. 12.20 crores. I hope that the two perennial problems that **have been besetting the Panchayat Union teachers about which** my hon. Friend Thiru V. Thangapandian would speak with authority because he has been not only a teacher, but is also the **Chairman of a Panchayat Union, would be solved.** Firstly, I hope that the problem that the salary is not being paid promptly **would be solved.** Secondly, the problem of vexatious transfers due to interference of non-officials should be put an end to, in order that teachers may discharge their duties most effectively.

I am not happy over the allotment for University education which requires a little more liberal allotment. The other day, there was a reference to security of tenure for aided college staff. It might be a news to this Hon. House, but actually the fact to-day is that aided college staff do not enjoy that security which **teachers in aided schools enjoy.** A teacher in an aided High School, **on his first appointment in school, can be a temporary teacher only** for one year or if the management wants to continue him as a temporary teacher, by an order in writing it can extend his probation by just one more year. If the management fails to serve such an order on a teacher, the presumption is that the teacher is automatically confirmed at the end of the first year. That means that nobody can be a temporary teacher for more than two years at the most. Most of the teachers are automatically confirmed, 95 per cent of them at the end of the first year. **Would you believe me, Sir,—excuse me, Madam, if I address you as 'Sir' just by force of habit—in most of the aided Colleges,** a number of Lecturers, Tutors and Demonstrators are kept in the temporary list for a number of years. It works as a severe handicap, particularly to the Tutors and Demonstrators—**Graduate Tutors and Demonstrators.** They are ousted at the end of the year. They forgo two months of vacation service **even though they get the vacation salary and all that.** I hope that this aspect of the question would be looked into when the proposed Bill for security of tenure comes about.

7th March 1972] [Thiru M. Rajah Iyer]

Sir, I am happy that under "stipends", the allotment has been substantially increased from Rs. 27 lakhs to Rs. 69 lakhs in order that stipends and book allowances may be given to students who opt for the Tamil Medium. When we implement Dr. A. L. Mudaliar Committee's recommendations for offering facilities for study through English medium also besides Tamil medium, particularly in Government Arts Colleges, I am afraid that the present allotment is too meagre. Last year, we allotted Rs. 1.79 crores for grants to Government Arts Colleges **and this year too, I find the same amount has been allotted—a** little less actually. It is only Rs. 1.75 crores. If we are to offer facilities for study through English medium in all our Government Arts Colleges, our staff requirements, equipment, accommodation and everything has got to be doubled in order that there may be parallel English medium sections also. How we are going to manage this with just the same allotment that we made last year is something which I cannot understand. I hope the Government would be liberal in this respect, Sir.

Having said this much about education, I would like to refer to another very important problem, namely, the problem of housing. The Government have liberally enhanced the House Rent Allowance to Government servants, but that by itself does not help. Sir, we must help the Government servants to put up their own houses. I find that for Government servants, last year, in the Budget estimate a sum of Rs. 65 lakhs was provided. Out of this sum of Rs. 65 lakhs, only Rs. 60 lakhs were spent. That means Rs. 5 lakhs were not sanctioned even though a number of applications of Government servants for house building loan were there before the Government for sanction. When we made a Budget allotment of Rs. 65 lakhs, why we should have sanctioned in the revised estimate Rs. 60 lakhs only is something that I cannot understand, particularly when the pressure on this house building scheme is so heavy. I am happy that this year, it is going to be Rs. 65 lakhs over again. For the 'Low Income Group' we are sanctioning Rs. 30 lakhs once again, but only over the plight of the middle class. I am very much concerned. The middle section of society deserve all consideration to-day. The rich can take care of themselves. The poor to-day are almost blessed. They receive that consideration from this Government which they deserve. It is but social justice that the backward, downtrodden and the poor are given the consideration which they have lacked through the ages. We are making amends for the

[Thiru M. Rajah Iyer] [7th March 1972]

neglect through the centuries by sympathetically taking care of them and by showing the utmost consideration for their welfare. The allotment we have made for the low income group is commendable. But how is it, Sir, that not a pie has been allotted for the middle income group housing scheme? In 1971-72, there was a Budget estimate of Rs. 55 lakhs, but it was cut down. It was sliced down to nil during 1971-72, I was pleading hard and hoping that at least during the current year, some provision would be made for the middle income group housing scheme, Sir. Not a single application from a middle income group applicant could be received for sanction of loans under the House Building scheme. I find that the loans to co-operative institutions and banks have also been cut down from Rs. 2.95 crores to Rs. 2.70 crores. My own experience connected with the Co-operative House Building Society at Ramanathapuram is that for every two or three applications that we receive from the low income group, we do receive one application from the technically middle income group—say, a teacher, whose income cannot be hidden, a salaried servant, who is not eligible for the Government servants House Building loan. When he puts in his application, I am obliged to tell him, "There is no money here. You had better go to the Life Insurance Corporation Scheme and get your application sanctioned over there". Plenty of money is no doubt available through the L.I.C. and the House Mortgage Banks, but I would like to plead with the State Government that they should be very sympathetic towards this middle income group who deserve all help. There are two difficulties about this L.I.C. loans—I may say, just the two difficulties which our State has in the matter of repayment of the Central loans. Even as the State has appealed to the Centre to soften the debt conditions, namely, to lower the rates of interest and to increase the period of repayment—in mathematical language, 'R' and 'N' involved in repayment of loans—the rate per cent and the number of years—we the rate per cent to be lowered and the number of years to be increased because of our financial limitations. It is an appeal to the Centre to soften out debt term. The same problem is there with the middle income group if they are driven to the L. I. C. There, the rate of interest is higher and the period of repayment is shorter. With a higher rate of interest and a shorter period of repayment—only 15 years—the middle income group find these loan conditions very difficult to fulfil and, therefore, I would plead hard with the Government to

7th March 1972] [Thiru M. Rajah Iyer]

revive the practice of making some allotment for the middle income group instead of saying 'not a single application could be entertained'.

The welfare of the backward classes is something very well taken care of. As one coming from a predominantly backward area, I could testify to the new hope and the new vision that we see in the faces of the backward community children. The allotment has increased 5 times within the past 5 years. Whereas it was only Rs. 0.91 crores 5 years ago, it is to-day, Rs. 4.68 crores. We have allotted Rs. 22.18 lakhs towards the construction of hostels for the backward class students alone. To-day, there are 81 hostels for the backward class children alone and 46 hostels for the de-notified tribes with whom my lot has been almost cast. Sir, I find that 35 new hostels are to come up during the year 1972-73. I very much congratulate the Government and offer my grateful thanks to the Government for supplementing the work done by pioneer social workers in that area. There were a few very ugly incidents at Ramanathapuram this year. We were very much hard put to find an amicable solution to avert clashes and to avert disharmony. I cannot say 'to bring about harmony'. All our efforts to bring about harmony failed, but at least we averted disharmony between two sections of students belonging to two different communities. The backward class students now want a hostel of their own. They do not wish to remain in the hostel where predominantly other community population of students remain. Well if it takes time to bring about integration. We thought discretion would indeed be the better part of valour and I am sure that a hostel for backward class college students at Ramanathapuram should be started as the only solution. I hope it would be started in order to lay the sure foundation for harmony in due course because in such hostels we do bring in other community students also gradually.

I find that an allotment of Rs. 1.83 lakhs has been provided for the Special Training Institute preparing backward class students for I.A.S. and I.P.S. examinations. I am very zealous that our backward community students should lack no facility whatsoever and that these educational facilities must be made available to them so that they may be specially coached and enabled to pass the All India competitive examinations. After all, we spend Rs. 1.83 lakhs only over this. But, unfortunately, I get the impression that

[Thiru M. Rajah Iyer] [7th March 1972]

this Institute is not quite popular. Whereas the sanctioned strength is 50, the Hon. Minister the other day said that there were only a few candidates, much less than one-half of the sanctioned strength, while they were prepared to spend Rs. 1.85 lakhs. Are we sure whether at least 50 students would come up this year? We must change the type of the institution, the hours of its work and the number of days it works in order that more backward class pupils with talent may be given training. Where a bright backward class boy wants to join this Institute and sit for the I.A.S. examination, he has to prepare with the particular purpose of sitting for the examination. He may succeed or he may also fail in spite of all his best efforts at the end of the year. In spite of all the training if he fails, then his future is bleak. It is a big gamble for the talented boys. They may think that a bird in hand is worth two in the bush and instead of preparing for the examination, they may be content with a smaller job, lesser job elsewhere. In spite of the facilities that are given, talented people may not come up to take advantage of the facilities that are offered. May I, therefore, suggest to the Government that we charge the hours of work and make this Institute work like evening colleges so that the backward class students who are already employed may take advantage of this Institute and receive tuition there? The working hours of the Institute could be changed from the traditional and conventional working hours of 10 a.m. to 4 p.m. on all working days and the system of working for 5 days in a week could be changed. It could work on the week-end holidays—Saturdays and Sundays—so that people, who are employed elsewhere can take advantage of this Institute, join this Institute and have this provision well taken advantage of, Sir. That is one appeal I would like to make to the Government.

I am all with the Government in their land reforms. They are reducing the present land ceiling from 60 standard acres to 40 acres per family. I have no grouse at all in their socialistic reforms. In paragraph 49 of the Budget speech, the Hon. the Chief Minister is pleased to state that all exemptions in favour of Trusts created after the 26th January 1950, the date on which our Constitution came into force, will be withdrawn, except for a limited extent to be allowed for Trusts for educational purposes and medical facilities. I am very happy that educational institutions are going to be exempted, but I have my own fears about

7th March 1972] [Thiru M. Rajah Iyer]

the proviso made here that "for a limited extent", the exemption would be granted. I would like the exemption to be very liberal to the educational institutions and medical institutions and I hope.

(Mr. Chairman in the Chair.)

MR. CHAIRMAN: The hon. Member has already spoken for 40 minutes. I request the hon. Member not to encroach on other Members' time.

THIRU M. RAJAH IYER: I am very sorry, Sir. I thank you for your indulgence.

* திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு: தலைவரவர்களே, இங்கே முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். முதலமைச்சர் அறிக்கையில், குறிப்பாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் எந்த விதமான தொழிற்சாலைகளோ அல்லது நீர்ப்பாசன வசதித் திட்டங்களோ எதிர்பார்த்த அளவுக்குச் சேர்க்கப்படாமலிருப்பது கண்டு ஏமாற்றமடைகிறோம். அந்த ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்குப் பகுதி. குறிப்பாக ஹரிஜனங்களும் பிற்பட்ட வர்களும் தமிழ் நாட்டிலேயே தென்னாற்காடு ஜில்லாவில்தான் அதிகமாக இருக்கின்றனர். இந்த வரண்ட பிரதேசம் நீர்ப்பாசன வசதிக்குக் கூட மிகவும் கஷ்டமான ஒரு ஜில்லா. அதுவும் குறிப்பாக திண்டிவனம், செஞ்சி, கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவில் போதுமான மழையின்றி "சாவி ஆவதும்" "பஞ்சமும்" தொடர்ந்து வந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் நான் ஏற்கனவே இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கே நீண்ட காலமாக திண்டிவனம் தாலுக்காவில் தெற்கே வீரேர் அணை என்ற ஒன்று கட்டப்பட்டு, அங்கே 5,000 ஏக்கராகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைத்து வருகின்றது. அது போலவே திண்டிவனத்திற்கு வாட்குப் பகுதியில் "ஓங்கர் ஆறு" என்ற ஒன்று போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஆற்றின் ஜலம் எல்லாம் சுழுத்திரத்திலே போய் விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, இந்த அணையைக் கட்டினால், அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயராக இருக்குமென்று, அந்த அணையைக் கட்ட வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்திலே 2, 3 தடவைகள் நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படி வரண்ட பிரதேசங்களில் அந்த அணையைக் கட்டினால், அங்கே ஆவனிப்பூர், அன்னம்பாக்கம், சேர்ந்தமங்கலம் பகுதியில் ஒரு 5,000 ஏக்கராகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்பு மராமத்து இலாக்காவை ஏற்று நடத்தும் பொழுது, கருங்குழியிலே நீர்ப்பாசன மாநாடு ஒன்றை நடத்தினார்கள். அங்கே

[திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு] [7th March 1972]

கூட நாங்கள் விவசாயிகள் சார்பாக இந்த அணையைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறோம். அதுவும் குறிப்பாக இந்த ஆண்டும் செஞ்சி, திண்டிவனம் பகுதிகளிலே பருவமழை யின்றி நிறைய காசி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்தின்போது அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். முதலமைச்சர் அவர்களிடமும் மகஜரைக் கொடுத்தோம். ஆனால் அதற்கு மறுதினமே அங்கே மழை பெய்தது. நீண்ட காலமாக அங்கே முன் மழை இல்லாமல் புஞ்சையில் இட்ட பயிர்கள் எல்லாம் சாவி ஆகிவிட்டன. பணிலாப் பயிர் தான் அந்த விவசாயிகளுக்கு அங்கே முக்கியமான பணப் பயிர் அந்த மணிலாகூட விதைக்குக்கூட கட்டாமல், காலா காலத்திலே மழை பெய்யாமல் நவம்பர் மாதத்திலே மழை பெய்ததால் பூரணமாக அவைகள் சாவி ஆகிவிட்டன. நாங்கள் முதலமைச்சருக்கு மகஜரைக் கொடுத்ததன் பேரில், அங்கே சப்-கலெக்டரும், நானும், சட்ட சபை மெம்பரும் சாவிப்பகுதியைச் சுற்றிப் பார்த்து அதன் பேரில் சப் கலெக்டர் அவர்களும் இந்த 'சாவியைப்' பற்றி அரசாங்கத்திற்கு ரிப்போர்ட்டு செய்வதாகச் சொல்லியிருந்தார்கள். அங்கே 1967-லே வேள்ளத்தினால் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டன. 1969-லே அங்கே பஞ்சம் வந்தது. இப்பொழுது 1971-லேயும் அங்கே விவசாயிகளுக்கு இந்த சாவியினால் கஷ்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே, அங்கே வாய்தாவைக் கட்டுவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையாலே அங்கேயெல்லாம் பரிபூரண பரிகாரம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது சாவி நிலங்களுக்குத் தாராளமாக வரி வஜா கொடுக்க வேண்டும். அங்கே விவசாயிகள் கட்டக் கூடிய எல்லா சர்க்கார் கடன்களையும் ஒரு ஆண்டுக்கு ஒத்திவைக்க வேண்டும். அங்கேயெல்லாம் சிறு நீர்ப்பாசன ஏரிகள் தான் நிறைய இருக்கின்றன. அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் 10,000 (பத்தாயிரம்) ரூபாய் அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதிலே சுமார் 100 அல்லது 150 ஏரிகளுக்கு மேல் மராமத்து செய்வதற்கு முடிவதில்லை. அதைப் போக்கும் வகையிலே அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும். அங்கே பஞ்சத்தினால் விவசாயக் கூலிகள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் எல்லா ஏரிகளையும் ரிப்பேர் செய்யவும், மராமத்து வாய்க்கால்களை ரிப்பேர் செய்யவும், மற்ற நிவாரண வேலைகளை அங்கே உருவாக்கவும் வேண்டுமென்று முதலமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நஞ்சை புஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி வஜா கொடுப்பதாகச் சொல்லி, முதலிலேயே புஞ்சை நிலங்களுக்கு வரியை நீக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் புஞ்சைக்கு ஏக்கரா ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் என்று வரி இருந்தது. அதற்குப் பின்னால் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக ஒரு ஏக்கராவுக்கு 1½ ரூபாய் என்று வரி வந்துவிட்டது. அத்தோடு மட்டுமில்லாமல், இந்த நீதி நிலை அறிக்கையில் கூட முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்

[7th March 1972] [திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

கிறார்கள். இன்னும் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒரு ரூபாய் வரி கூட்டிக்கொள்ள லாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் சேர்த்துப் பார்ப்போமானால் முன்பு ஒரு ஏக்கராவுக்கு 2-00 ரூபாய், தற்போது ஏக்கர் புஞ்சைக்கு 2½ ரூபாய் வரி வந்துவிட்டது. அத்தோடு மட்டுமில்லாமல், நஞ்சை நிலங்களுக்கு, 5 ஏக்கராவுக்கு உட்பட்ட நிலங்களுக்கு வரியை நீக்கிவிட்டோம் என்றும் சொன்னார்கள். இப்பொழுது இந்த ஆண்டு வரி நீக்கப்பட்ட நஞ்சை நிலங் களுக்குப் புஞ்சைத் தீர்வையும், தண்ணீர் தீர்வையும் சேர்த்து அதற்கு வரி வந்துவிட்டது. ஆனால் புஞ்சை நிலங்களுக்குப் பூரணமாக வரியை நீக்கி விட்டோம், நஞ்சை நிலங்களுக்கு 5 ஏக்கராவுக்கு உட்பட்ட நிலங்களுக்கு வரியை எடுத்துவிட்டோம் என்று அரசாங்கம் சொல்லும்பொழுது, தெருப் பக்கம் போய் தோட்டத்தின் பக்கமாக விவசாயிகளுக்கு அந்த வரி வந்து புருந்திருக்கிறது. எனவே, இதிலே அரசாங்கம் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதன் காரணமாக 30 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று சொல்லு கிறார்கள். அது கிராமப் பகுதியில் இருக்கும் நிறைய ஏழைகள் மதுவின் மூலம் கொடுக்கும் பணம். இந்தப் பணத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கூட ஒரு பாகம் கேட்டார்கள். எனவே, அந்தப் பணம் இந்த நஞ்சை புஞ்சை நிலங்களுக்குப் பூரணமாக வரியை நீக்கும்பொழுது ஏற்படும் நஷ்டத்தை கூடுகட்ட பயன்படுத்தப்பட்டு, மேற்படி நீக்கப்பட்ட வரிகளைப் பூராவும் நீக்கி விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன்.

குறிப்பாக, கல்வித் துறைக்கு முதலிடம் கொடுக்கும் நிலையிலே அரசாங்கம் அதிகமான பணத்தைச் செலவு செய்துகொண்டிருந்தாலும், அதில் கொஞ்சம் முக்கியமான கவனம் செலுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு படித்தவர்கள் வேலையே இல்லாமலிருக்கிறார்கள். காலஞ்சென்ற மகாத்மா காந்தி அடிகள் அப்பொழுதே வேலும் பட்டப்படிப்பு கூடாது, தொழிற் கல்வி, விவசாயக் கல்வி கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார்கள். ஆனால், அப்பொழுதிருந்த அரசாங்க மும் சரி, இப்பொழுதிருக்கும் அரசாங்கமும் சரி, அது ஒரு பைத்தியக்காரத் தனம், காந்தியடிகள் பழங்கால மாடலிலே போக, கட்டை வண்டி பின்னாலே செல்லுகிறார் என்று ஏனாமாகச் சொன்னார்கள். அது தான் முக்கியமான, நேர்மையான பாதை என்பேன் நான். நம்முடைய நாட்டிலே தொழிற் கல்வியையும், விவசாயக் கல்வியையும் மாணவர்களுக்குக் குழந்தைப் பருவத் திலே கொடுத்து விட்டால் மிக, மிக நல்லது. உத்தியோகத்திற்கு மனு போட்டு வேலை கிடைக்காமல் இன்றைக்கு மாணவர்கள் எல்லாம் படித்துவிட்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் 10 ஆண்டுக் காலம்

[திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு] [7th March 1972]

போனால் இன்னும் அதிகமாக மாணவர்கள் படித்துவிட்டு கிராமத்திலுள்ளவர்களும் சரி, நகரத்திலே உள்ளவர்களும் சரி, இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திலே மாட்டிக்கொண்டு, போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருப்பார்கள் என்கிறார்கள். ஆகவே, அதிலே அரசாங்கம் அக்கரை செலுத்த வேண்டும். இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எங்கு கொண்டு போய்விடும் என்று தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் 4, 5 பேர்கள் என்ற ரீதியிலே இன்னும் 10 ஆண்டுக் காலத்திலே படித்துவிட்டு வந்துவிடுவார்கள். அப்பொழுது எப்படி அவர்கள் எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்க முடியும்?

கல்வி கொடுப்பது என்பது அறிவு வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கியம் தான். எல்லோருக்கும் வேலை கிடைக்காது. அதற்காக அதிகப் பணத்தைச் செலவழித்தால், இந்த கிராமங்களில் உள்ள வாலிபர்கள் நகரங்களை நோக்கிச் சென்று விடுகிறார்கள். ஏதாவது ஒரு வேலை கிடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் நன்கு படித்தவர்கள்கூட நகரங்களில் ஓட்டல்களில் வேலை செய்யச் சென்று விடுகிறார்கள். இதனால் நகரங்கள் பெருத்துப் போய் விடுகின்றன. இன்றைய தினம் கிராமங்கள் விவசாயத் துறையிலும், தொழில் துறையில் மிகவும் மங்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. நமக்கு அவசியமாகத் தேவைப்படும் உணவு, உடை இந்த இரண்டையும் கொடுப்பதற்கு, தேவையான உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு, இந்த அரசாங்கம் வசக்களம் ஆக்களும் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் கல்வித் துறையில் எப்படி அதிகப் பணம் செலவழித்து வருகிறோமோ, அதைப் போல் கிராமங்களில் சிறு கைத்தொழில்களும் பெரிய கைத்தொழில்களும் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு கொஞ்சம் கூடுதலான பணம் விவசாயிகளுக்கும் ஒதுக்க வேலை செய்தால், இப்படிப்பட்ட வேலையில்லாத போராட்டங்கள் நடக்காது. அதன் மூலம் எல்லோருக்கும் போதுமான உணவும், உடையும் வழங்க முடியுமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திண்டிவனம் தாலுக்காவில் வானூர் பஞ்சாயத்து பூனிய லுக்குள் சேதார்பட்டு என்ற ஊர் இருக்கிறது. அங்கே நிறைய கண்ணம்பூக் கற்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைப் புதுவைக்கும், கடலுருக்கும் இன்னும் பிற இடங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்கின்றார்கள். முன்பிருந்த தொழிலமைச்சர் அவர்கள் அந்தச் கண்ணம்பூக் கற்களை உபயோகித்து அந்த இடத்தில் ஒரு சிமிண்ட் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தலாம் என்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார். இன்றைய தினம் சிமிண்ட் எல்லோருக்கும் தேவைப்படுகின்ற ஒரு முக்கிய பொருள். மேலும் தென்னாற்காடு ஜில்லா தொழில் வளமில்லாத பிரதேசம். இந்த சிமிண்ட் தொழிற்சாலையை வானூர் பகுதியில் அமைப்பதற்கு மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் அக்கரை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[7th March 1972] [திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

அடுத்ததாக, அரசியல் தியாகிகள் விஷயத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த அக்கரை எடுத்து அவர்களுக்கு மான்யம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார். அவர்களுக்கெல்லாம் இலவச வைத்திய வசதிகள், கல்விச் செலவை அளிப்பதற்கு யேகாரிக்கைகள் பல வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிலே அக்கரை செலுத்த வேண்டும். ஒரு கால கெடுவை வைத்து, அந்தக் காலத்திற்குள் மனுக்கள் போட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் முதலில் உத்திரவு போட்டது. அதற்குள் முடிந்தவர்கள் மனுக்களைப் போட்டார்கள். அதன் பிறகு சட்டசபையில் திருாதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, அந்தக் கால கெடு தேதியை ஒத்திப்போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கிடையில் இன்னும் கொஞ்சம் தியாகிகள் மனு கொடுப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் தனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தவிர அந்தக் குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் வாப்பாந்த மனுக்களை நிராகரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதன் முதலில் ஒரு குறிப்பத்திற்குள்ள சொத்தை மதிப்பிட்டுக்கொண்டு மனுக்களைத் தவிர்ப்படி செய்து வந்தார்கள். இரண்டாவதாக, அரசாங்கம் அந்தத் தியாகியினுடைய தனிப்பட்ட பங்கு எவ்வளவு என்று பார்த்து, அதன் மதிப்பை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டது. அந்த உத்திரவின் படி எங்களுடைய திண்டிவனம் பகுதியில் பல தியாகிகள் மனு போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் போடப்பட்ட ஒரு ஐந்து, ஆறு மனுக்களைக் கால்நீர்ணயம் பார்க்காமல், 'அப்பீல்' என்ற முறையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு, அவைகளுக்கு 'எக்சம்ஷன்' கொடுத்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே சேகாட்டேரியட்டில் ஒரு சித்த வைத்திய ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. எனக்கு 'ஷுகர் கம்பிளயன்ட்' உள்ளது. அதற்கு ஆங்கில வைத்திய முறையில் எவ்வளவோ வைத்தியம் செய்தும், பலவிதமான வசிகள் போட்டும் தீராமலிருந்தது. இந்த சித்த வைத்திய மருந்தைச் சாப்பிட்ட பிறகு, இப்பொழுது கண்ட்ரோலில் சுகர் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சித்த வைத்திய வசதிகள் பெருகுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் அக்கரை எடுத்துக் கொண்டு, அவை பொது மக்களுக்கும் நல்ல முறையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வைத்திய முறையில் லேகியம், பஸ்பம், மெழுகு கைலம் போன்ற பல வகை மருந்துகள் சிறந்த முறையில் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வைத்தியம் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் வகையில் ஒவ்வொரு தாலுக்கா தலைமை நகரத்திலும் சித்த முறை வைத்திய ஆஸ்பத்திரிகள் வைப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவோடு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[7th March 1972]

V. STATEMENTS UNDER RULE 82 OF THE COUNCIL RULES.

(a) Calling off of agitation by graduate Teachers.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இரண்டு நாட்களாக நடத்தி வருகின்ற கிளர்ச்சியின் தொடர்பாக, இடையிலே இரண்டு முறை அவர்களோடு கலந்து பேசிய பிறகு, இன்று காலை யிலே நானும் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களும் அவர்களோடு பேசிய பிறகு எடுத்த முடிவுக்கிணங்க, பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சம்பள விகிதங்கள் மாற்றியமைக்கப்படும் என்றும், இவர்களுக்கும், கல்வித் துறையில் மற்றவர்களுக்கும்மையே உள்ள சம்பள வேறுபாடுகள் சீரமைக்கப்படும் என்றும், தேர்வு நிலை பட்டதாரி ஆசிரியர் பிரச்சினைகளும் பரிசீலிக்கப்படும் என்றும், அந்த அடிப்படையிலே தான் குழு தன்னுடைய பரிந்துரைகளை இரண்டு மாத காலத்திற்குள் தரும் என்றும் தமிழக முதலமைச்சர் 7-3-1972-இல் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை ஏற்றுக்கொண்டு, பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் கிளர்ச்சியை உடனடியாக நிறுத்த முடிவு செய்திருப்பதாக அறிவித்துச் செய்தி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதனை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

IV. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1972-73—cont.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பதை வரவேற்றுப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு எனது நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பொன்னா வாய்ப்பு கிடைத்த நேரத்தில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்ல ஒரு தகவலை இந்த அவையில் தெரிவித்துள்ளார்கள். கருணை உள்ளத்தோடு எடுத்துள்ள அந்த முடிவை ஒரு சில நிமிடத்திற்கு முன்னால் அறிவித்திருக்கிறார்கள். வெற்றி மாலை நியாயத்தின் கழுத்தில் நிச்சயம் விழுமென்று அவர் பல முறை அறிவித்திருக்கிறார். முதலமைச்சர் அவர்களால் எடுக்கப்படும் எந்த முடிவும், எந்தச் செயல் திட்டமும் தமிழ் நாட்டு மக்களால் நிச்சயம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்பதை எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, தங்களுடைய அன்புக் காணிக்கையாக தங்களுடைய வெற்றி மாலையைச் சூட்டுகிறார்கள். அந்த நல்ல உள்ளத்திற்கு, தமிழ் நாட்டு மக்கள் மரியாதை செலுத்துகிறார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக நம்முடைய பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய பரிசாக, தங்களுடைய வெற்றி மாலையை அவர்களது கழுத்தில் சூட்டி நன்றியோடு தங்களுடைய பாராட்டுதல்களையும், வாழ்த்துக்களையும், வணக்கங்களையும் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் தொடர்பாக ஏற்பட்ட கசப்பு உணர்ச்சி மேலும் வளராமல் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. நேற்றையதினமும் அதற்கு முன்னாலும் அதன் தொடர்பாகப் பேசிய மகிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு.

[7th March 1972] [திரு. வே. தங்கபாண்டியன்]

ஏ.ஆர். தாமோதரன், திரு. சுவாமிநாதன், இன்றைய தினம் சங்கீதம் கேட்பது போல் நாம் எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்படியாகப் பேசப்பட்ட திரு. ராஜா அய்யர், ஆகியோருடைய வேண்டுகோளும் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மனதில் புகுந்து, நல்லதொரு முடிவையே நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் தீர்மானித்து, அவர்கள் கிளர்ச்சியைக் கைவிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த நம்பிக்கையைக் கூறுவதற்குக் காரணம் பத்து ஆண்டுகாலம் அவர்களோடு கலந்து பழகியவன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கருணை உள்ளத்தைப் புரிந்துகொள்ளாத யாரோ ஒரு சிலரின் தூண்டுதலுக்கு ஆளாகிவிட்டார்கள் என்பது புரிகிறது. முதலில் எடுக்கப்பட்ட முடிவை ஏற்றுக்கொண்டு, சட்ட மன்றத்திலும், இந்த மன்றத்திலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த முடிவை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்ட பிறகு, வெளியே சென்று ஒத்துக்கொண்டதற்கு மாறாக, அறிக்கை விடும் அரசியல் வாதிகளின் பிடியிலிருந்து நம்முடைய ஆசிரியர் சமுதாயம் விடுக்கொள்ள வேண்டும். முதல் சம்பளக் கமிஷன் சிபார்சுகளை அறிவித்தபோது எத்தனையோ குறைபாடுகள் இருந்தன. அவ்வளவையும் நாங்கிக்கொண்டிருந்தோம். ஏனென்றால் கேட்பதற்கு யாரும் இல்லை அதைப் பற்றி எடுத்துக்கூற அரசியல்வாதி யாரும் வரவில்லை. அதை இப்பொழுது ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். பல சலுகைகள் கொடுத்தும் நாம் மேலும் கேட்கிறோம். அப்படி கேட்பதற்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சம்பளக் கமிஷன் வேலை முடிந்து ஓராண்டு காலமானாலும் இவ்வளவு வேண்டுகோள்களையும் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் இது ஜனநாயக நாடு, ஜனநாயக உரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் எல்லா உரிமைகளும் மறுக்காமல் கொடுக்கப் படுகின்றன. அந்த அடிப்படைக்கிணங்க எவ்வளவுதான் பேச்சுக்களும் கிளர்ச்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் ஒரு அமைதியான முடிவை, நல்ல தொரு முடிவை நாம் கண்டிருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு நமது தமிழக அரசு செயல்பட்டு வருகிறது.

இந்தத் தருணத்தில் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். 1967-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழ் நாட்டில் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பை ஏற்கும் என்று யாரும் ஆசூடம் கூறவில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அரசை அமைத்தவுடனே எதிர்க் கட்சியிலிருந்தவர்கள் சொன்னார்கள், 'your days are numbered' என்று. அதற்கு அண்ணா அவர்கள் தனக்கே உரிய அடக்கத்தோடும் அரசியல் நாகரீகத்தின் காரணமாகவும் சொன்ன பதில் 'My days are measured' நான் கவனமாகச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் நாம் இப்போது மற்றக் கட்சிகளுக்கும் சொல்கிறோம். குழப்பம் செய்து விடலாம், தமிழ் நாட்டு அரசியலிலே மாற்றத்தை

[7th March 1972]

MR. CHAIRMAN : Unparliamentary words.

உருவாக்கிவிடலாம் என்று சேர்க்குடாதவர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து இந்த அரசாங்கத்தை மாற்றிவிடலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தனது அந்நிமக் காலத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிற சில அப்பாவி அரசியல்வாதிகள் . . .

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்கள் கிளர்ச்சி முடிந்து போன விஷயம். சுமுகமாக முடிந்து, எல்லோரும் சந்தோஷமாக அதை வரவேற்று, கை தட்டி விட்டார்கள். எனவே, சுமுகமாக முடிந்து போன இந்த விஷயத்தைப் பற்றி நண்பர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் தொடர்ந்து பேச வேண்டாம், இதை இத்தோடு விட்டுவிடுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, நான் கூட முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த அறிக்கையை வரவேற்று விட்டேன். 1967-க்கு முன்னால், பிளவு படாத காங்கிரஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோடு சேர்ந்துகொண்டு தி.மு.க.வை எதிர்த்த போது, பொது மக்கள் நோடியாக மக்களுக்குப் பின்னால் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தோம். அதற்குப் பிறகும், கூட்டணி என்று வைத்துக்கொண்டு, பல கட்சிகள் ஒன்று சேர்ந்து தி.மு.க.வை எதிர்த்துப் பார்த்தார்கள். ஆனால், 1971-இலும், மக்கள் தி.மு.க. வின் பக்கம் திரும்பினர் விட்டார்கள். எனவே 1967-க்குப் பிறகும் சரி, 1971-க்குப் பிறகும் சரி, மக்கள் குரல் மகேசன் குரலுக்கும் மேற்பட்டது என்பதை உணர்ந்து எதிர்க் கட்சித் தாரர்கள் மதிப்புத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதற்காகத்தான் இதை நான் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். தீமைகள் அகல வேண்டும், ஏழை மக்களுக்கு நல்லன செய்ய வேண்டும் என்ற முற்போக்கு எண்ணத்துடனேயேதான் எந்தக் காரியமும், எந்தத் திட்டமும், எந்தச் செயலும் உருவாக்கப்படுகிறது என்பதை இந்த அரசு கொடுத்துள்ள பல நிதி நிலை அறிக்கைகளிலிருந்து காணலாம். அத்தகைய நோக்கத்துடன் உருவாக்கப் பட்டதுதான் இந்த சோஷலிச பட்ஜெட் என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லலாம். அந்த முறையில் தான் சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வரி தாங்கக்கூடியவர்களிடமிருந்து தான் வசூலிக்கப்பட வேண்டும், வசூலித்த வரியின் மூலம் ஏழை எளியவர்களின் வாழ்விலே மறுமலர்ச்சி உண்டாக வேண்டும் என்ற கோட்பாடு, நியதியுடன்தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை உருவாகியிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் தமிழ் நாட்டிலே பதவியேற்ற பிறகு, தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு எந்தெந்தத் திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறது, என்னென்ன தீர்மானங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றிக்கும்போது, மனச்சாட்சி உள்ளவர்கள், நாட்டிலுள்ள நல்லவர்கள்,

[7th March 1972] [திரு. வே. தங்கபாண்டியன்]

ஒப்பீட்டுப் பார்க்கக்கூடிய பெரியவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறார்கள். ஆனால், சில அரசியல்வாதிகள், அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக இதை ஏற்க மறுக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

"The index of good administration is to exhaust all possibilities of trying to redress the grievances that prevail in the State." எந்த ஒரு நாட்டில், எங்கெங்கே துன்பங்கள், துயரங்கள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் அறிந்து தெரிந்துகொண்டு, அவற்றைக் களைந்தெறிய கவனம் செலுத்துகிறதோ, அந்த அரசாங்கம் தான் நாட்டு மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, இந்த நிர்வாகம் எத்தனையோ நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது, செய்யத் தயாராக இருக்கிறது. எந்த ஒரு நல்ல திட்டத்தையும் இந்த அரசு புறக்கணித்துவிடவில்லை. எந்த வளமான வெளி மாநிலங்களோடும் தமிழ் நாட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்கால், தமிழ் நாடு எத்தகைய சீரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறது என்பதைப் பார்க்கலாம். மிக முற்போக்கு என்று சொல்லப்படுகிற கோள மாநிலத்திலே கூட குடிசை மாற்று வாரியம் போன்ற முற்போக்குத் திட்டங்கள் இல்லை. அங்கே ஏழை எளியவர்கள், சாக்கடையிலே நெளிந்துகொண்டிருக்கிற புழுக்களைப் போல, அவதியுற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாழ் வளிக்கக்கூடிய நல்ல திட்டங்களை அந்த அரசாங்கம் செய்ய முடியவில்லை. குடிநீர் வாரியம் போன்ற முற்போக்குத் திட்டங்கள் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் காணப்படவில்லை. இத்தகைய சாதாரண முற்போக்குத் திட்டங்களைக் கூட மற்ற மாநிலங்கள் செய்யத் தவறியிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட காரியங்களை யெல்லாம் நமது தமிழ் நாடு அரசாங்கம் செய்து கொண்டு வருகிறது என்பதை இந்த நிதி நிலை அறிக்கை நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது. நான் முன்னமே குறிப்பிட்டதைப்போல, எந்த ஒரு மனச்சாட்சி உள்ள அரசியல்வாதியும் இதை ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அதற்கொப்ப, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஈவாமிநாதன் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் பேசுகின்றபோது, முதலமைச்சரின் மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கைக்கு பலமான ஆதரவினைக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் ஒன்றைச் செய்ய வேண்டும். மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை பிரிவினை வாதம் என்று அவருடைய கட்சிக்காரர்களே வெளியே பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், எனவே அவர் இங்கே கூறிய சுருத்தை வெளியேயும் சொல்ல வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநில சுயாட்சி கேட்டால், அது பிரிவினைக்கு ஒப்பாகும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், வேறுபல மாநிலத்தைச் சேர்ந்த முதலமைச்சர்களும் இந்த கோரிக்கையை வலியுறுத்துகிறார்கள். குறிப்பாக, கோள மாநிலத்தைச் சேர்ந்த நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒரு வெல்ஃபேர் ஸ்டேட் உருவாக வேண்டுமானால், இப்போதிருக்கின்ற நிலையில், மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் போதாது என்று

[திரு. வே. தங்கபாண்டியன்] [7th March 1972]

கூறியிருக்கிறார். இந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு ஏறத்தாழ ஒரு மாநிலமும் 'வெல்பேர் ஸ்டேட்' ஆகிக்கொள்ள முடியாது. இப்போதிருக்கின்ற அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு சிறு காரியங்களைக் கூட செய்ய முடியவில்லை. உதாரணமாக ஒன்று சொல்ல முடியும். சென்னை நகரத்திலே, நகரத்தின் இருதயம் என்று போற்றத்தக்க தீவுத் திடலில் மத்திய அரசாங்கம் கட்டிடங்களைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. கட்ட வேண்டாம் என்று மாநில அரசு பல முறை வேண்டுகோள் விட்டிருக்கிறது. நமது மாநகராட்சி கூட தீர்மான மொன்றை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு இங்கே உள்ள எதிர்க் கட்சிகளுக்கு மனமில்லை. ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியைக் கண்டிக்க ஒரு போராட்டமென்றால், தி.மு.க. ஆட்சிக்கு ஒரு அபகீர்த்தியை உண்டாக்க வேண்டுமானால், அதற்கு ஒரு அவதூறியை உண்டாக்க முடியுமானால், எல்லா எதிர்க் கட்சிகளும் ஒன்று சேருகிறார்கள். ஆனால், முக்கியமான காரியங்களுக்குப் போராட்டமென்றால், அதிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக்கொள்கிறார்கள், பின் தங்கிவிடுகிறார்கள். சின்னச் சின்ன காரியங்களுக்கெல்லாம் தி.மு.க. அரசை எதிர்ப்பதற்காக ஒன்று சேருகிறவர்கள் தி.மு.க. வுக்குக் கிரீத்தி வந்துவிடுமே என்பதற்காக மாநில சுயாட்சி போன்ற போராட்டங்களிலிருந்து நழுவி விடுகிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்கிறபோது, அதைப் பிரிவினை வாதம் என்று சொல்கிற அதே நோத்தில், கேரள மாநில முதல்வரோ, மைசூர் மாநில முதல்வரோ, மகாராட்டிர மாநில முதல்வரோ மாநில சுயாட்சி தேவை தான் என்று கூறுகிறபோது, அதனைப் பிரிவினை வாதம் என்று சொல்ல மறுக்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், மாமியார் உடைத்தால் மண்கலம், மருமகள் உடைத்தால் பொன்கலம் என்பதைப் போலிருக்கிறது. தி.மு.க. மாநில சுயாட்சி என்று கூறும்போது, அது இந்த மாநிலத்திற்கு மட்டும் பொருந்துவதல்ல. மாநில சுயாட்சி என்பது ஏதோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சொந்தச் சொத்து அல்ல. நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே ஒரு மறு மலர்ச்சி, பொருளாதாரத் துறையிலே ஒரு முன்னேற்றம் காண்பதற்காகத் தான் இந்தக் கோரிக்கை. நமது தேவைகளை, நமது ஆசைகளை நாம் நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காகத்தான் இந்தக் கோரிக்கையே தவிர, இது பிரிவினை வாதமல்ல. இப்போது கூட, நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒரு நல்ல யோசனையைக் கூறியிருக்கிறார்கள். கங்கையையும் காவிரியையும் இணைக்க வேண்டும், அதன் மூலம் கங்கையில் வினாக்கூடிய நீரைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அது ஒருவேளை ஆசைக்கனவாக, கற்பனையாகக் கூட தோன்றலாம். ஒரு பக்கத்திலே, அதிக வெள்ளத்தினால் சேதம் ஏற்பட்டு, அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக அரசாங்கம் செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறது. மறு பக்கத்தில், தமிழ் நாட்டில், தண்ணீர் இல்லாமையினால் வறட்சி நிவாரணத்துக்காக இந்த அரசாங்கம்

[7th March 1972] [திரு. வே. தங்கபாண்டியன்]

செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறது. ஆக, இரண்டு அரசாங்கங்களும் செலவு செய்துகொண்டிருக்கின்றன. கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டம் செயலாக்கப் படுமேயானால், இந்த இரண்டு செலவும் குறையும். அதே போல, ஆந்திர மாநிலத்திலே ஒடுகின்ற கோதாவரி, கிருஷ்ணா நதிகளில், ஏராளமான தண்ணீர் கடலில் வீணாகப் போகிறது. மழைகாலங்களில் வெள்ளத்தினால் அதிகச் சேதம் நேரிடுகிறது. எனவே, அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு முன்வரலாம். சின்னச் சின்ன காரியங்களுக்கெல்லாம், தி.மு.க. அரசாங்கத்தை எதிர்க்க வேண்டுமென்றால், ஒன்று சேருகிற நமது எதிர்க் கட்சிகள் இத்தகைய கிரிய திட்டங்களுக்காக ஒன்று சேர்த்து மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாநில அரசு நடத்துகிற இத்தகைய போராட்டங்களில் எதிர்க் கட்சிகளும் சேர்ந்து போராடினால் நிச்சயம் வெற்றி காண முடியும்.

ஒரு சம்பவத்தை மாத்திரம் நமது முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சென்னை நகரத்திலே 19—12—1971 அன்று இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் "ஸ்டார் டைட்" என்றொரு நிகழ்ச்சியை நடத்தினார்கள். அதில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வசூலாகியது என்றும், பாதுகாப்பு நிதிக்காக வசூல் செய்யப்பட்ட அந்தப் பணம் யாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது, அதற்குக் கணக்கு எங்கே என்று அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினரே கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்திலே மத்திய சர்க்கார் நாட்டிற்கு ஆபத்து என்று அல்லலுற்றுக்கொண்டிருந்தபோது, அப்படிப்பட்ட தேசியப் பிரச்சனை ஒன்று எழுந்தபோது, தாமெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து தேசப் பாதுகாப்புக்கு உழைத்ததை யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். எனவே, அத்தகைய நல்ல காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறபோது, இதுபோன்ற தவறுகள் நடக்கின்றன என்று சொன்னால், அதைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் ஒரு பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் ஒரு நல்ல செய்தியையும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பார்க்கிறேன். இது வரையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மேற்பார்வையில், பாராமிப்பில் இருந்துவந்த ஒரு ஆயிரம் மைல் சாலையை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளுவதாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். இதன் மூலம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் பஞ் பெருமளவிற்குக் குறைக்கப்படுவதுடன், இது வரையில் இதற்காகச் செலவிடப்பட்டு வந்த தொகையினை இணைப்புச் சாலைக்குப் பயன்படுத்த இடம் ஏற்படுகிறது. 1,500

[திரு. வே. தங்கபாண்டியன்] [7th March 1972]

மக்கள் கொண்ட கிராமங்கள் எல்லாம் பிரதான சாலைபோடு இணைப்புச் சாலைகள் மூலம் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்று இப்போதே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'கிராமங்களின் வாழ்வில்தான் இந்தியா நாட்டின் வாழ்வே பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறது, இந்திய நாட்டின் பொருளாதாரமே கிராமத்தில் தான் இருக்கிறது' என்று காந்தியடிகள் குறிப்பிட்டார்கள், நாட்டின் மக்கள் தொகையில், 100-க்கு 70 பேர் கிராமங்களில்தான் இருக்கின்றனர். ஆனால் நகர மக்களுக்காகச் செலவழிக்கப்படும் தொகையோடு கிராம மக்களுக்காகச் செலவிடப்படும் தொகையினை ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், இன்னும் கிராம மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் பெரும்பாலானவை நிறைவேற்றப்படாமலேயே இருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இப்போது தமிழகத்திலே அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லலாம். இது போன்றே குடி தண்ணீர் வசதியும் அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும் கொடுக்க திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது போலவே எல்லா கிராமங்களுக்கும் இணைப்பினை, இணைப்புச் சாலைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துவிட்டால், கிராமத்தில் விளையும் விளைபொருட்களையெல்லாம் நகரங்களுக்கு எடுத்துச்செல்ல வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படும். இன்றைய நிலையில், அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும் இணைப்புச் சாலையினை ஏற்படுத்தித் தரும் அளவிற்கு பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் நிதி நிலை போதுமானதாக இல்லை, எனவே இதற்காக ஆகும் செலவு அனைத்தையும் மான்யமாக அரசு வழங்கினால், பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்புறங்களில் தற்போதுள்ள மருந்தகங்களையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொளும் என்ற செய்கி மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். ஆனால் பஞ்சாயத்துக்கள் நடத்திவரும் டிஸ்பென்ஸரிகளை அரசாங்க மருத்துவ மனைகளாக ஏற்றுக்கொண்டால், அவை சிறந்த முறையில் இயங்க ஏதுவாகும்.

அடுத்து, தனி மனிதனுக்கு இப்போது கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் அரசாங்கத்தினை ஒன்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகர மன்றங்கள் அனைத்தும் பல்வேறு திட்டங்களுக்கென அரசிடமிருந்து கடன்கள் பெற்றிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட கடன்களை அரசுக்கு மீண்டும் செலுத்த முடியாமல் வெகுவாகத் தொல்லைப்படுகின்றன. எனவே இந்தக் கடன்களை மான்யங்களாக ஏற்று, இந்தக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்தால் பெருமளவிற்கு இத்தகைய ஊராட்சி, நகர மன்றங்களுக்கு உதவியளித்ததாக இருக்கும், இதனால் ஏராளமான கிராம மக்களுக்கும் நன்மை செய்ததாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. வே. தங்கபாண்டியன்]

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் ஏழை அரிசன மாணவர்களுக்கு என பல்வேறு இடங்களிலே இல்லங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டு நடைபெற்று வருகின்றன. அவற்றில் பல வாடகைக் கட்டிடங்களாக இருப்பதால், பெரும் தொகை வாடகையாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே ஒரு திட்டமிட்ட முறையில் ஐந்தா அல்லது பத்து ஆண்டுகளில் ரூ. 2.25 அல்லது 3.00 லட்சம் ரூபாயில் அனைத்து இடங்களிலும் இப்படிப்பட்ட விடுதிகளை அரசு கட்டிக்கொள்ளலாம், அல்லது சற்று சிறிய அளவில் பரவலான முறையில் எல்லா இடங்களிலும் இத்தகைய இல்லங்களைக் கட்டிமுடிக்கலாம் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், பல புதிய திட்டங்கள்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நீண்ட நெடுங்காலமாக முதுகுளத்தார், அருப்புக்கோட்டை தாலுக்கா மக்கள் ஒரு சில திட்டங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு சில திட்டங்கள் சமீபகாலத்தில் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளும்; அதே நேரத்தில் முதுகுளத்தார் அருப்புக்கோட்டைப் பகுதியில் செல்லப்பட்டி அணைக் கட்டுத் திட்டத்தை அரசு நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இத்தகைய நல்லதொரு நிதி நிலை அறிக்கையினைக் கொண்டு வந்த நமது அரசினைப் பாராட்டி, போவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என் உரையினை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. வி. நாராயணசாமி: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பத்தினை அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த நிதி நிலை அறிக்கையானது மிகச் சிறந்த முறையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே செந்தமிழ் மணம் கமழுகிறது. சீரிய கருத்துக்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. தமிழகத்தின் பல்வேறு மக்கள் சமுதாயத்தின் நல்வாழ்வுக்கான நல்ல பல திட்டங்கள், ஆலோசனைகள் இதிலே உருப்பெற்றிருக்கின்றன என்றெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துக்காண்பித்திருக்கின்றார்கள். தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையில், எவ்வளவோ முறை இந்த மன்றத்திலும் சரி, வேறு இடங்களிலும் சரி, 'இது ஏழை எளியவர்களுடைய அரசு, தமிழர் சமுதாயத்தின் நல்வாழ்வினைப் பேணிப் பாதுகாக்கக் கூடிய அரசு, தமிழர் சமுதாயத்தில் கலை, நாகரீகம் ஆகியவற்றை நிலைநிறுத்துவதற்காக அமைக்கப்பட்ட அரசு' என்பதையும், எங்கெங்கே கோரிக்கைகள் எழுமின்றனவோ, அவற்றை பெல்லாம் மனதார ஏற்று கொஞ்சம்கூட ஆணவமின்றி நிறைவேற்றக்கூடிய

[திரு. டி. வி. நாராயணசாமி]

[7th March 1972]

அரசு என்பதையும், எடுத்துக்காட்டி வந்திருக்கிறோம். சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு கூட பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கைகளை நல்ல முறையில், கனிவோடு அரசு பரிசீலிக்கும் என்று அரசு அளித்த உறுதிமொழியினை ஏற்று அவர்களுடைய போராட்டம் கைவிடப்பட்டது என்ற மகிழ்ச்சிகரமான நிலை யினைக் காண்கிறோம். அரசு ஊழியர்களானாலும் சரி, மற்றப்படி ஆலைத் தொழி லாளர்களானாலும் சரி, அவர்கள் தவறான நோக்கமின்றி தங்கள் கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொல்லுவார்களானால், நிச்சயமாக அவற்றை இந்த அரசு கவனித்து ஆவன செய்து வருகின்றது என்பதை நாம் அனைவரும் உணருகிறோம். கோவையில்கூட பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்லதொரு செய்தியினை நமது அரசு தந்திருக்கிறது, விரைவிலே அந்தத் தொழிற்சாலைகள் அனைத்தும் திறக்கப்படும் என்பதையும் பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம். இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் மக்களுக்காக நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கின்ற நமது அரசு பற்றி நாம் அனைவரும் பெருமைப்படலாம். கிராம மக்களுடைய தல்வாழ்விற்கு என பல்வேறு திட்டங்களை நமது அரசு தீட்டி அவற்றை நிறைவேற்றி வருகின்றது. குறிப்பாகப் பின்தங்கியோருடைய நல்வாழ்விற்கென பல திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு பெரும் தொகையும் அதற்கென ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். பின்தங்கியோர் நலன் என்று நாம் சொல்லும் போது, 'இதனால் ஜாதி உணர்ச்சிகள் மேலும் மேலும் வலுப்படாதா' என்று இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் மதிப்பிற்குரிய பெரியவர் திரு. சா. கணேசன் போன்றவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். ஆண்டாண்டு காலமாக அடக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு, ஜாதியின் பெயராலும் சமயத்தின் பெயராலும் ஒடுக்கிவைக்கப்பட்டுள்ள இம்மக்கள் முன்னேற வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே இருந்த அரசு செய்து வந்த பல திட்டங்களை மேலும் விரிவுபடுத்தி, ஜாதியில் பின்தங்கியோர் என்ற முறையிலே அல்லாமல், சமுதாயத்தில் பின்தங்கியவர் என்ற முறையில் திட்டங்களை இன்று மேற்கொண்டு நமது அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இங்கே முன்பு பேசிய மதிப்பிற்குரிய பெரியவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள், ஜாதியே இருக்கக் கூடாது, அது அறவே ஒழித்திடப் பட வேண்டும், எல்லோரும் ஒரு இனம், எல்லோரும் ஒரு குலம், அனைவரும் தமிழர் என்ற முறை வரவேண்டுமென்று மிக உருக்கமாகப் பேசினார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட எண்ணங்களையே தமிழகத்தில் உருவாக்கியது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், திராவிடர்க் கழகத்தினரின் சுயமரியாதை இயக்கமும் தான் என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

"பிறப்போக்கு மெல்லா
உயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்",

[திரு. டி. வி. நாராயணசாமி]

7th March 1972] என்று வள்ளுவர் பெருந்தகை கூறியது போல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் திராவிடர்க் கழகமும், அரசுத் துறையில் இல்லாத காலத்திலிருந்தே பல்வேறு இன்னல்களுக்கு மத்தியிலே, கல்லடிக்கும் சொல்லடிக்கும் மத்தியிலே ஜாதிபேதமற்ற ஒரு சமுதாயத்தினை உருவாக்க வேண்டுமென்ற காரியத்தினைச் செய்துகொண்டு வந்திருக்கின்றன. இன்றைய தினம் ஆலயங்களிலே தேவாரமும் திருவாசகமும் பாடப்பட்டுள்ள நமது மொழியிலேயே, நாம் பேசும் தமிழ் மொழியிலேயே அர்ச்சனை செய்யப்படுகின்றதைப் பார்த்து மகிழ்கின்றோம். அன்றைய தினம் அதற்கு எதிர்ப்பு இருந்தது. ஆனால் இன்றைய தினம் ஆலயங் களிலே நல்ல தமிழோசையைக் கேட்கிறோம். திராவிட இயக்கம் இந்ந் நாட்டில் தலை தூக்க ஆரம்பித்த பிறகுதான் தமிழ் எல்லா இடத்திலும் உரிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. சட்ட மன்றத்திலும் தமிழ், ஆலயத்திலும் தமிழ், எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்று நம்முடைய மாண்புமிக் முதல்வர் அவர் களுடைய நிதி நிலை அறிக்கையிலே காணப்பட்டது போன்ற நல்ல உணர்வைக் காண்கிறோம். இந்த நிலையை நாம் மேலும் மேலும் வளர்த்திடப் பெற்றிட நம் உரிமைகளைப் போற்றிட நம்முடைய பண்பாடு நிலைத்திடத் தான் இன்றைய தினம் மாநில சுயாட்சியை நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். மாநில சுயாட்சி என்றால், அது பிரிவினை வாதம் அல்ல. நாம் தனியே பிரிந்து போகக்கூடிய ஒன்று அல்ல என்று எத்தனையோ தடவைகள், தூற்றுக்கணக்கான தடவைகள், நம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலும் வெளியேயும் பலவாறாக வரலாறான ஆதாரங்கள் காட்டி எடுத்துச் சொல்லியும் கூட, மதிப்பிற்கு மாற்றக் கட்டி நண்பர்கள் மேடைகளிலும் பல இடங்களிலும் இதைப்பற்றிப் பிரிவினைக்குத்தான் வித்துடுகின்றார்கள் என்று பேசுகின்றார்கள். ஒய்வு கால அரசியல்வாதிகள், வயது முதிர்ந்தவர்கள் நம்முடைய மாண்புமிகு மத்திய அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுவது போல், இளைஞர்களுக்கு வழி விட்டு, அவர்கள் எல்லாம் ஒய்வுபெற்றிருப்பதை நாம் எல்லாம் வரவேற்கிறோம். அதை விடுத்து இன்றைய தினம் அவர்கள் திட்டமிடு தார்கள், பத்திரிகையில் எழுதுகிறார்கள். எவ்வளவோ தூரம் சொல்லுகிறோம். மேலும் மேலும் நாம் திட்டங்களை உருவாக்க வேலைவாய்ப்பற்ற மக்களுக்காக வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தருவதற்காக, நாம் இந்த நாட்டை வளம் கொழிக்கும் நாடாகச் செய்வதற்கு, நாம் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம். இருக்கிற அதிகாரங்கள் போதவில்லை என்று பல தடவை நாம் சொல்லியும் கூட, திராவிட நாடு திராவிடருக்கே என்ற பிரிவினைக் கோரிக்கையைக் கைவிட்டு விட்டோம் என்று உரத்த குரலில் கூறியும் கூட, மீண்டும் உள் நோக்கத்தோடு, இந்த ஜனநாயக ஆட்சியினைக் கவிழ்த்தவிடும் எண்ணத்தோடு, பற்பல முரண்பட்ட சத்திகளை, தனி உடமை பேசுவோரையும் பொது உடமை பேசுவோரையும் இன்னும் பல அகிருப்தி சத்திகளையும் ஓர் உருவாகத் திட்டி-

[திரு. டி. வி. நாராயணசாமி] [7th March 1972]

இன்றைய தினம் அரசுக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். இங்கே பேசிய மான்யுமிரு உறுப்பினர் திரு. பொன்னப்பா நாயுடு அவர்கள் கூட நிறையச் செய்திகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். “கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புகள் பெருக வேண்டும், அங்கே மாணவர்களுக்கு நல்ல தொழிற் கல்வி கற்றுத்தர வேண்டும். வெறும் கிளர்க் உத்தியோகத்திற்கு மட்டும் செல்லக் கூடிய விதத்தில் அல்லாமல் நாம் நல்ல தொழிற் கல்வித் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். காந்திய வழியில் செய்ய வேண்டும். அதை அந்த அரசும் கவனிக்கவில்லை, இந்த அரசும் கவனிக்கவில்லை. ஆகவே அதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்”, என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதே நேரத்தில் ஒன்று குறிப்பிட்டார்கள். கல்விக்கு இன்றைக்கு இருக்கிற தொகையைக் குறைத்துக் கூட மற்ற இந்த மாதிரியான விஷயங்களைக் கவனிக்கலாம். என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே நாம் ஏராளமாகக் கல்விக்காகச் செலவழித்தும் கூட, நம் மதிப்புமிரு மாற்றுக் கட்சி நண்பர்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் இன்றைக்குப் பள்ளிக்கூடத்தை முடிவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் பொறுப்பற்ற முறையில் மேடைகளில் பேசுவதைக் காண்கிறோம். கல்விக்காக இருக்கிற பணத்தைக் குறைத்து விடுவோமானால், இன்னும் அவர்கள் அதிகமாக மேடைகளில் பேசுவதற்கு இறங்குவார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியான விஷயங்களைப்பெல்லாம் கவனிப்பதற்காகத்தான், மேலும் மேலும் வேலை வாய்ப்புகளை உண்டாக்குவதற்கு, வேலையற்ற நிலையைப் போக்குவதற்கு, இந்த நாட்டில்-நல்ல ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க, எல்லோருக்கும் வேலை, எல்லோருக்கும் நல்ல வாழ்க்கை என்கிற நிலைமையினை உருவாக்கத் தான், நாம் அதிக அதிகாரங்களைக் கேட்கும் முறையில் மாநில சபாட்சி கேட்கிறோம். இங்கே பேசிய மதிப்புமிரு சுதந்திரா கட்சி உறுப்பினர் கூட மாநில சபாட்சி என்பதென்ன என்பதைப் பற்றிப் பல்வேறு ஆதாரங்களையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டி, அகராதியிலுள்ள சொற்களையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டினார். 1937-ஆம் வருடத்திலிருந்து காங்கிரஸ் கட்சியிலே இம்மாதிரியான தீர்மானங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியபோது, உண்மையில் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. ஆனால் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அதைச் சேர்ந்த பெரியவர்கள், அந்தக் கட்சினுடைய நிர்வாகக் குழுவினர். “இது பிரிவினை வாதம், பிரிவினை வாதத்திற்கு ஊக்கம் அளிக்கக் கூடியது” என்ற முறையில் பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் எல்லாம் அருள்கூர்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் எளிய குடும்பத்தில் பிறந்து இன்றைக்கு மக்களுக்காகத் தொண்டு செய்து இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறார். மேலும் மேலும் பல திட்டங்களை உருவாக்கி இந்த நாட்டைத் தம்முடைய வாழ்நாளிலேயே சிறந்த ஒரு நாடாக உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், அந்த வேகத்திலே அவர்கள் இன்றைய தினம்

[7th March 1972] [திரு. டி. வி. நாராயணசாமி]

மிக அன்போடும் பண்போடும் மக்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்கு உள்ளீர்த்தம் கற்பிக்காமல், இந்த நாட்டிலிருக்கிற எல்லாக் கட்சித் தோழர்களும் நம்முடைய மாநிலம் அதிக அதிகாரம் பெறுவதை மிக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலிருக்கிற ஜனநாயகச் சூழ்நிலையை அவர்கள் அருள்கூர்ந்து கெடுத்திட வேண்டாம். வேறு பல மாநிலங்களைக் காட்டிலும், நம் மாநிலம் தான், இங்கு பலதடவை எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, அமைதியாக இருக்கின்ற மாநிலமாகும். இங்கே தான் ஜனநாயகம் செம்மையாகச் செயல்படுகிறது. ஆனால் அதிகாரங்களைக் காட்டி எங்களைப் பயமுறுத்துகிறார்கள், பொய் வழக்கு போடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். பொய் வழக்கு யார் போட்டார்கள்? ஆதாரங்களோடு சொல்ல வேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எத்தனை பொய் வழக்குகள் போட்டார்கள்? 1985-ம் ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியின் போது, இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினராக இருக்கிற என் மீதும் கோவை இராமநாதன் போன்றவர்கள் மீதும் பொய் வழக்குகள் ஜோடிக்கப்பட்டன. அது நீதிமன்றத்தில் பின்னர் சரியல்ல என்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. நான் துப்பாக்கி வைத்திருந்ததாக என் மீதும் இலட்சிய நடிகர் எஸ். எஸ். இராஜேந்திரன் மீதும் வழக்குகள் தொடுக்கப்பட்டன அன்றைய தினம். பின்னாலே அதற்கு ஆதாரமில்லை என்று நீதிமன்றத்திலே அது தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. இப்படி வேண்டுமென்றே பொய் வழக்குகள் எத்தனை அவர்கள் ஜோடித்திருக்கிறார்கள்? அதையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு இந்த மன்றத்தில் இடமில்லை. நேரமும் கிடையாது. எத்தனையோ மதிப்புமிரு உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டும். முதுகுளத்தாரிலே ரத்த ஆறையே ஓட விட்டார்கள். அங்கே முக்குலத்தோர் வாலிபர்களைக் கைகால்களைக் கட்டி அக்கிரமமாகச் சுட்டுக் கொன்றார்கள். அவர்கள் மீது தகரத் துறைகளாகக் கட்டி அக்கிரமமாகச் சுட்டுக் கொன்றார்கள். ஹரிஜன மக்களுக்கும் குற்றங்களைச் சுமத்தி அவர்களைச் சுட்டுக் கொன்றார்கள். அங்கே அன்றைய தினம் அவர்களுக்கும் பகையை வேண்டுமென்றே உண்டாக்கி, அங்கே அன்றைய தினம் 18 நாள் அமளி துமளி நடந்தது. அந்த அளவு சட்டம் சீர்குலைந்து ஒழுங்கற்ற முறையில் ஆட்சி செலுத்திய அவர்கள் தான் இன்றைய தினம் அமைதியாக, நல்ல முறையில், நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசைப் பார்த்து, அபாண்டங்களை அள்ளி அள்ளி வீசுகிறார்கள். சட்டமன்றத்தில் பேசுவது ஒன்று, ஆனால் வெளியே மேடைகளில் பேசுவது இன்னொன்று என்ற முறையில் தான் மதிப்புமிரு மாற்றுக் கட்சி நண்பர்கள் இன்றைய தினம் நடந்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல ஆட்சியில் எந்த விதமான குறையும் காண முடியாத அளவுக்கு ஆட்சி இன்றைய தினம் நல்ல விதத்தில் நடந்து வருகிறது. ஆனால் இன்றைக்குக் கலைத் துறை உலகில் இருந்து வந்தவன் என்ற முறையிலும் கலை உலகப் பிரதிநிதி என்ற முறையிலும் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற தான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் கலை உலகைக்

[திரு. டி. வி. நாராயணசாமி] [7th March 1972]

கவனிக்க வேண்டும், அது கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. அது புறக்கணிக்கப்படக் கூடிய ஒன்று அல்ல என்று பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கைகளுக்காக என் போன்றவர்கள் நிச்சயமாக ஒரு போராட்டத்தை நடத்த முடியாது; அதற்கு அவசியமில்லை என்று கருதுவதால், ஆனால் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களே கலைஞர் என்ற சிறப்புப் பெயரைத் தாங்கியுள்ள கலை வல்லுனர். பற்பல அரிய நாடகங்களைத் தீட்டியும் திரைப்படத்திற்குச் சிறந்த வசனங்களைத் தீட்டியும் இந்த நாட்டிலே மறைந்த போலிஸ் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் வழியில் அவர்கள் எப்படி நாடகத்திலே திரைப்படத்திலே சிறந்த சேவைகளைப் புரிந்தார்களோ அந்த வழியில் நல்ல பல சேவைகளைப் புரியும் ஒப்பற்ற கலைச்செம்மல் கலைஞர் அவர்கள். அவர்களுக்கு நான் அதிகம் எடுத்துச் சொல்லித்தான் தெரிய வேண்டுமென்ற அவசியத்தில் இல்லைபென்றாலும், என்னுடைய கருத்தை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறுவதன் மூலம் இது நடைபெற வேண்டுமென்ற ஒரு நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் நான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். பற்பல துறைகளுக்கு வாரியங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுற்றுலாவுக்கு ஒரு வாரியம், குடிசைப்பகுதி மாற்ற ஒரு வாரியம். இப்படித் தேவைப்படும்போது, மக்களுக்கு நல்ல நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கி நன்மை செய்வதற்குப் பல வாரியங்களை நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம். அவற்றைப் பார்த்து மனம் மிகுந்திருக்கும். குடி நீர் வாரியம் என்று ஒரு வாரியம். முன்பு அப்படி ஒரு வாரியம் இல்லாமலிருந்தது. குடிசைப் பகுதிகளை ஒழித்து, அங்கே இருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் மாடி வீடு கட்ட நாம் வழி வகுத்திருக்கிறோம். இது வேறு மாநிலங்களில் இல்லாத ஒரு சிறப்பு அம்சமாகும். கலைத் துறையை நாம் தொன்று தொட்டுப் பேணி வந்திருக்கிறோம். கலைகளுக்குச் சிறப்பிடம் அளிப்பது நம் தமிழ் நாடு. சங்க காலத்திலும் சரி, மூவேந்தர்கள் வாழ்ந்த அந்தக் காலத்திலும் சரி, நாம் கலைகளுக்கு மதிப்பளித்து வந்திருக்கிறோம். அந்த கலையின் மூலமாக நல்ல போதனைகளை நாட்டுக்கு நாம் அளித்து வந்திருக்கிறோம். கலையின் அடிப்படையிலே நல்ல பொழுது போக்கு என்பது அல்ல. நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதாகும். இன்றையதினம் "இளைஞர் பாரம்பரியத்தினிடம்" ஒழுக்கமில்லை. நல்ல குண விசேஷம் இல்லை. அவர்கள் அமைதி குறைவாக இருக்கிறார்கள். எந்தப் பிரச்சினையிலும் அவர்கள் நல்ல முறையில் நடக்க முடியவில்லை. மாணவர்களிடையே இன்றையதினம் கட்டுப்பாடு இல்லை. அவர்களுக்கெல்லாம் பக்தித் தத்துவத்தைப் போதிக்க முடியவில்லை" என்று திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் சொன்னார்கள். கலை மூலம் நான் இந்தக் காரியங்களைப்பெல்லாம் செய்யமுடியும் என்று நிச்சயமாக நம்பிக்கை கொண்டிருப்பவன் நான். இன்றைக்கு இந்த மன்றத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் மூத்தமிழ் கலை வித்துவரத்தினம் திரு. டி. கே. சண்முகம்

[7th March 1972] [திரு. டி. வி. நாராயணசாமி]

அவர்கள் கூட பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கலை உலகத்திற்கு என்று ஒரு விரியம் அமைத்திட வேண்டும். அனைத்துக் கலைகளையும் அதில் உள்ளடக்கி எந்தெந்தக் கலைகள் எவ்வெவ்வாறு முன்னேறலாம் என்று திட்டமிடப்பட வேண்டும். நமக்கு என்று தனிச் சிறப்பு பெற்ற கலை நாதஸ்வர கலை. உலகத்திலே எந்த நாட்டிலும் இல்லாத ஒரு கலை. அந்த இசையை வேறு எந்தத் திசையிலும் நாம் காண முடியாது. வேறு எங்கும் அந்த இசையைக் கேட்க முடியாது. தமிழர்களுக்கு என்று இருக்கின்ற ஒரு கலை. அதைப் போன்று பரத நாட்டியக்கலை. கிராமிய கலைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. சொல்லப்போனால், செந்தமிழ் நாடு கலை கமழ் நாடு என்று சொல்லக் கூடிய அளவு சிறந்த கலைகளைப் பெற்ற நாடு. ஆனால் இன்றைக்கு அந்தக் கலைகள் மெல்ல மெல்ல பல கோணங்களில் தேய்ந்து வருகின்றன. திரைப்படத் துறை வந்த பிறகு, அந்தத் துறையிலும் அந்தக் கலைகள் வெகுவாக இடம் பெற்றிருக்கின்றன. திரைப் படத் துறை பொது மக்களைக் கவர்ந்திருக்கிறது. இன்றையதினம் மிகப் பெரிய பொழுது போக்கு சாதனமாக திரைப்படத் துறை இருந்து வருகிறது. திரைப்படத் துறையின் மூலமாகவும், திரைப்படத் துறை இருந்து வருகிறது. திரைப்படத் துறையின் மூலமாகவும், கேளிக்கை வரி மூலமாகவும் அரசுக்கு ஏராளமான பணம். அதாவது, கிட்டத்தட்ட ரூ. 5, 6 கோடிக்கு மேல் வந்துகொண்டிருக்கிறது. நான் கலை உலகத்திற்கு ஒன்று செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், அரசுக்கு நான் ஒரு செலவுணத்தைக் கூற விரும்பவில்லை. இதற்கு ஒரு வாரியம் அமைத்து ஒரு செலவுணத்தைக் கூற விரும்பவில்லை. இதற்கு ஒரு வாரியம் அமைத்து விடுவதன் மூலம் திரைப்படத் துறையையும் கலைத் துறையையும் கட்டுப்படுத்தி, இந்தத் தொழிலைத் தேசிய மயமாக்கிவிட்டால், அல்லது கட்டுப்பாடு முறையில் இந்தத் தொழிலை மேற்கொண்டு விட்டால் நல்ல திரைச் சித்திரங்களை உருவாக்கி, இந்த நாட்டிலே இந்தத் தொழிலை வெற்றிகரமாகவும் இலாபகரமாகவும் செய்ய முடியும் என்று நிச்சயமாக நான் நம்புகிறேன். ஆனால், குறைந்தபட்சம் ஒரு குழுவை அமைத்து எப்படியெல்லாம் செய்தால், இந்தக் கலைத் துறைக்கு நன்மைகள் செய்து விடலாம், நல்ல பண்பாட்டைக் கலைத் துறையிலே உருவாக்கலாம், கருத்துள்ள கதைகளை எப்படி உருவாக்கலாம் என்பதற்கான வழி வகைகளைக் காண வேண்டும். அத்தோடு கலைத் துறையிலே இருக்கிற நடிக்கர்கள் நாடகத் துறையிலே நீண்ட காலமாக இருந்து, தங்களுடைய வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்குச் சிரமமான நிலையில் வாழ்வைக் கழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நமது அரசின் சார்பில் மத்திய அரசின் மானிய உதவி பெற்று வயது வந்தவர்களுக்கு மானிய உதவியாக, அதாவது ஓய்வுகால ஊதியமாகத் தந்து வருகிறோம். அந்த ஊதியத்தை அதிகமாக ஆக்கி—அளவை நான் சொல்ல மாட்டேன்—அதிகம் பெருக்குக் கிடைக்கக் கூடிய அளவுக்கு, இன்னும் அதிகமான மானியத்தைப் பெற்றுத் தர அரசுக்கு இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த

[திரு. டி. வி. நாராயணசாமி] [7th March 1972]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எத்தனைபோல வயது வந்த நபிகள் இன்றைக்கு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல நபிக்கே கூடிய திறன் பெற்ற நபிகள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக குடும்ப நலத்திட்டத்தின் கீழ், 3 இலட்சம் ரூபாய் இன்றைக்குத் தரப்படுகின்ற தொகை யிலிருந்து நாடகத் துறைக்குச் செலவிடப்படுகின்றது. அந்தத் தொகை அதிகமாகக் கேட்கப் பெற்று, அதை வைத்து உதவி செய்தால், நிச்சயமாக அது கலை உலகத்திற்கு நல்ல காரியமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இன்றைக்கு குடும்ப நலத் திட்டத்தின் கீழ் தான் நபிகள் எல்லாம் பிழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்றிருந்த நாடகக் குழுக்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு இல்லை. ஒரு காலத்திலே டி. கே. ஷண்முகம், நவாப் டி. எஸ். ராஜமாணிக்கம் போன்ற நாடகக் குழுக்களும், மற்ற பல நாடகக் குழுக்களும் இந்த நாட்டிலே இருந்தன. இன்றைக்கு நல்ல நபிக்களை உருவாக்கவும், நல்ல தமிழ்ப் பண் போடு கூடிய நபிக்களை அந்த நாகரீகத்தை உணர்ந்த நபிக்களை, தமிழ் மொழி மீது பற்றுக் கொண்ட நபிக்களை உருவாக்கவும் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நாம் திட்டமிட வேண்டும். அதற்காக நான் குறிப்பிட்டதைப் போல், வாரியம் ஒன்று அமைத்திட வேண்டும். நாடகக் கலை அடியோடு நலிந்து விட்டது என்று சொல்லலாம். எப்படிப்பட்ட நாடகங்களையெல்லாம் இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம். நாட்டின் நலத்திலே அக்கறை இல்லாத நாடகங்களை நாம் பார்க்கிறோம். எந்த நாட்டிலோ பிறந்தவர்கள் இங்கே வந்து நாடகம் நடத்துவது போன்ற உணர்வுதான் நம்மை இங்கே பிடித்திருக்கிறது. தமிழ் மொழி மீது பற்று இல்லாதவர்கள் நாடகத் துறையிலே அக்கறை செலுத்தி தமிழ் மொழிக்குப் புறம்பாக, தமிழ் கலாசாரத்திற்குப் புறம்பாக, நாடகங்களை நடத்துகின்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். இதையெல்லாம் கட்டுப்படுத்தி, நாடகத் துறையிலேயும் நல்ல கவனம் செலுத்தி, நிரந்தரமாக நாடகக் கலை அரங்குகளை நடத்தவேண்டும். தமிழகத்திலே கோவை, திருச்சி, மதுரை, சென்னை போன்ற இடங்களிலே திரைப்படங்கள் நிரந்தரமாக நடந்து வருவது போல், நாடகங்கள் நிரந்தரமாக நடைபெறுவதற்கு சிறந்த தியேட்டர்களை அமைப்பதற்கான திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். நாடகம் என்றால், சிறந்த கலை துணுக்கம் உள்ள நாடகம், வெளிநாட்டார் கண்டு வியக்கத் தகுந்த நாடகம் என்ற அளவிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்படி எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்றால், இதற்கெல்லாம் ஒரு வாரியம் இருந்து செய்தால் தான் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே, நான் இனி எத்தனை தடவை பேசினாலும், இந்தக் காரியம் நடந்து முடியும் வரைக்கும், என் பதவிக் காலம் வரைக்கும் நான் இதை வலியுறுத்திக்கொண்டு தான் இருப்பேன். இது காரிய சாத்தியமில்லையென்று எவரேனும் சொல்லக்கூடுமானால், அந்தக் கருத்துக்கு நான் மாறுபட்டவர் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். தனிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் குழு அமைத்து

[7th March 1972] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

நாட்டிற்கு நன்மை செய்ய முடியும் என்று நினைக்கும்பொழுது, அரசு நினைத்தால், எந்த அளவுக்கு நன்மை செய்ய முடியும் இந்தத் தொழிலிலே என்பதை நான் எண்ணப்பார்த்தேன். பல பல துறைகளைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு மாண்புமிக் உறுப்பினர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். ஆனால், கலைத் துறையைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு ஓரிருவர்தான் இங்கே இருக்கிறோம். இப்படி நான் குறிப்பிடும் பொழுது, நமது முதல்வரும் ஒரு கலைஞர் தானே என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நம் கலைஞர் அவர்கள் இன்றைக்கு ஏராளமான அரசியல் அலுவல்களை மேற்கொண்டிருப்பதால், இதிலே முழு கவனம் செலுத்த முடியாத நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு இந்தச் சபையின் தலைவர் மூலமாக எடுத்துக்காட்டுவேன், முதல்வர் அவர்களையும், தமிழக அரசையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு என்று நல்ல திட்டம் அமைத்து, கலை வாரியம் அமைத்து, அதிலே நல்ல கொள்கைகளை உருவாக்க, தமிழர் நலம் காத்திட வழி வகை காண வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உடனடியாக இதை ஆய்ந்து, எந்த வகையில் இதைத் திட்டமிட்டுச் செய்தால், இதிலே வருமானத்தைப் பெறலாம், மானியமாக இதிலே எந்த அளவுக்குப் பணத்தைச் செலவிடலாம் என்ற திட்டக் கூறுகளை எல்லாம் ஆராய்ந்தறிவதற்கு ஒரு குழு முதன்முதலாக அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் வாயிலாகக் கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, அமர்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. எம். அய்யாசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நானும் சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக முதற்கண் உங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கை சாதாரணமாக இதற்கு முன்னால் இருந்ததைப் போல் இல்லாமல், 'உபரி பட்ஜெட்' என்ற முறையிலே அமைக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். இன்றைக்கு இந்த அளவுக்கு உபரி பட்ஜெட்டாக இது அமைக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது, இதனுடைய வருமான இனங்கள் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியும் ஓரளவுக்கு நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பெரும்பாலும் மொத்த வருமானம் வரக்கூடிய இனங்கள் 37. அதிலே 1971-72 ஆம் ஆண்டின் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி 15 இனங்களிலே வருமானம் கொஞ்சம் அதிகமாக இருந்த ஆண்டைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆறு இனங்களில் கிட்டத்தட்ட 41.80 இலட்சம் ரூபாய் உயர்ந்திருக்கிறது. மற்ற 16 இனங்களில் கொஞ்சம், கொஞ்சம் உயர்ந்திருக்கிறது. அதிகமாக உயர்ந்திருக்கக் கூடிய இனங்களில் மிக முக்கியமான இனம் "கலால் வரி". மதுவிலக்கை ரத்து செய்ததன் மூலமாக ரூ. 35½ கோடி இந்த ஆண்டிற்கு வருமென்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு மது விலக்கு ரத்து செய்யப்பட்ட பிற்பாடு

[திரு. எம். அய்யாசாமி] [7th March 1972]

7 மாத காலத்திலே 25 கோடி ரூபாய் அதிலே வருமான உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டினுடைய நிதி நிலைப் பற்றாக்குறையை ஈடுகட்டுவதற்கு இந்த ஏற்பாடு மிகவும் உதவிகரமாக நமக்கு அமைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டாலும் கூட, பொதுவாக எதிர்காலத்திலே எத்தனை ஆண்டுகள் ஆனாலும் கூட இந்த மது விலக்குத் திட்டத்தை மீண்டும் கொண்டு வர இயலாது என்ற நிலைமையைத்தான் இது உண்டாக்கி வைத்திருக்கிறது. 1972-73 ஆம் ஆண்டின் திட்ட மதிப்பீட்டின்படி 35½ கோடி ரூபாய் இதன் மூலம் வருமானம் வரும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. 35½ கோடி ரூபாய் வருமானத்தை இழந்துவிட்டு அந்த வருமானத்தை ஈடுகட்ட வேறு வழி தேடுவது என்பது இயலாத காரியம். ஆகவே கலால் வருமானம், அதாவது இந்த மது குடியின் மூலமாக வருகிற வருமானம் இனிமேல் தமிழ் நாட்டில் ஒரு நிரந்தரமான சாபக் கேடாக அமைந்து விட்டது.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அப்படியானால் காங்கிரஸ்காரர்கள் தமிழ் நாட்டை ஆளவந்தால் மது விலக்கை ரத்து செய்து ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிறாரா?

திரு. எம். அய்யாசாமி: நான் அதைத்தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். எந்தக் கட்சி வந்தாலும் என்று சொல்லிவிட்டேன். ஏனென்றால் 35½ கோடி வருமானத்தை இழந்துவிட்டு அதைச் சரிக்கட்டுவதற்கு வேறு ஒரு இனத்தைத் தேடுவது என்பது எவ்வளவு கடினம் என்பதையும் மக்களுக்கு எவ்வளவு பாதகம் என்பதையும் பொருளாதார நிபுணர்கள் அறிவார்கள். அந்தச் சங்கடமான நிலைமைக்குத்தான் தயாராகிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்கள் பதவிக்கு வந்தாலும், 35½ கோடி ரூபாய் வருமானத்தை இழக்க முடியுமா என்ற நிலைமையே இருக்கும். இது காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத் தர்மசங்கடமான நிலைமையை உண்டாக்கியிருக்கலாமே, தவிர, நமது நாட்டில் மக்களுடைய வாழ்க்கையை எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதன் மூலமாக நாட்டினுடைய பொருளாதார முன்னேற்றமும், மக்களுடைய பண்பாட்டு வளர்ச்சியும் அவர்களுடைய ஒழுக்கமும் நிரந்தரமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சீர்கேடு மேலும் வளரும் என்ற நிலைமையை நினைத்து வருத்தப்பட்ட மனிதர்க்கு முடியவில்லை.

அடுத்தாற்போல், வருமான இனங்களில் சில இனங்களில் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது. அதிலே மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது தொழிற் துறை. இதிலே மிகவும் கணிசமான ஒரு தொகை குறைத்துக் காணப்படுகிறது. ஆகவே இதிலிருந்து நான் என்ன நினைக்க வேண்டியிருக்கிறதென்றால்,

[திரு. எம். அய்யாசாமி] [7th March 1972]

ஒன்று தொழில் வளர்ச்சி குறைந்து வருமானம் குறைந்துவிட்டது, அல்லது தொழில் உற்பத்தியாவதற்குரிய வாய்ப்புகள் அதிகமாக ஏற்படவில்லை. தொழிற் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற வருமானக் குறைவு தொழில் வளர்ச்சியைப் பாதித்திருக்கின்றது என்பதைக் காட்டுகிறது என்று கூறிக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். நான் இதைப்பற்றிப் பல முறை எனது பேச்சுக்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், தொழில் இன்னும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். சிறு தொழில்கள் கிராமங்கள்தோறும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். 1972-73-ம் ஆண்டின் மதிப்பீடு, தொழில் துறை வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில், 1971-72-ம் ஆண்டு மதிப்பீட்டைவிட மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டத்தைப் பற்றி நண்பர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறி இப்பொழுது கோதாவரி-காவிரி இணைப்புத் திட்டத்தை உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவசரமாகச் செய்யப்பட வேண்டுமானால், அதை இப்பொழுது நிறைவேற்றிக் கொள்வதைப் பற்றிக் கவலையிலலை. ஆனால் இந்த நாட்டுக்கும், அகில இந்தியாவுக்கும் நிரந்தரமான ஒரு செழிப்பையும், வளத்தையும் உண்டாக்க வேண்டுமானால், கங்கை-காவிரித் திட்டத்தின்படி அதைக் காவிரியோடு நிறுத்திவிடாமல், அதைத் தாம்பிராணி வரையில், அதாவது கங்கை-கன்னியாகுமரி என்றும் சொல்லும் அளவுக்கு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது தென்பகுதி, குறிப்பாக ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, மதுரை ஜில்லாவின் பெரும்பகுதி வைகை நதி இப்பொழுது வறண்ட பாகமாகத்தான் இருந்து வருகிறது. நான் சொன்ன திட்டத்தை மேற்கொண்டால், எல்லாப் பகுதியும் வளமாக வாழ வாய்ப்பு கிடைக்கும். ஆகவே கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டத்தை கங்கை-தாம்பிராணித் திட்டம் என்ற இலட்சியமாகக் கொண்டு, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாநில சுயாட்சியைப்பற்றி நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சிறப்பாகவும் அவருக்கே உள்ள தகுதியோடு மிக விளக்கமாகவும் வலியுறுத்தியும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் அதிலே எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய தமிழ் நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றைக் கொஞ்சம் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து எண்ணிப் பார்த்தால், சில உண்மைகளை நாம் ஓரளவுக்குப் புரிந்துகொள்ள முடியும். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் இந்த நாட்டில் எந்தவிதமான சுயாட்சியும் இல்லாமல் இருந்தது. மாண்டேகு செம்ஸ்போர்ட் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரால் ஸ்தல சுயாட்சி என்ற ஒரு முறை 1921 விருந்து

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

[7th March 1972]

ஏற்பட்டது. அந்த சுயாட்சி முறைக்கு இரட்டை ஆட்சி முறை என்றும் பெயர். அப்பொழுது தேர்தெடுக்கப்பட்ட அமைச்சர்கள் மூன்று பேர்தான் இருந்தார்கள். முதலாவது உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர். இரண்டாவது பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர். மூன்றாவது கல்வி சுகாதாரத் துறை அமைச்சர். ஆக இந்த மூன்று அமைச்சர்கள் நான் தேர்தெடுக்கப்படுகிற அமைச்சர்கள். தவிர நிதி-நிலையைக் கவனித்துக் கொள்வதற்கு “பைனான்ஸ் மெம்பர்” என்று ஒருவர் இருப்பார். சட்டத்துறைப் பொறுப்பை உடையவர் லா மெம்பர் என்று அழைக்கப்படுவார். வருமான இனங்களுக்கு என்று ரேவின்யூ மெம்பர் ஒருவர் இருப்பார். உள்துறை ஆட்சியை வைத்துக்கொண்டு ‘ஹோம் மெம்பர்’ என்று ஒருவர் இருப்பார். இவர்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி யினரால் நியமிக்கப்படுவார்கள். தமிழ் நாட்டில் காலஞ்சென்ற உயர்திரு டி. ஆர். வெங்கட்டராம சாஸ்திரி அவர்கள் முதல் நான் ‘லா மெம்பர்’ பதவியை ஏற்று விட்டு மறுநாள் ராஜினாமா செய்து விட்டார். ஆகையினால் அவரை ‘ஒன் டே லா மெம்பர்’ என்று அழைப்பதுண்டு. ஆகவே அந்த அளவுக்கு இரட்டை ஆட்சி முறை நடந்து வந்தது. அதற்குப் பெயர் ஸ்தல சுயாட்சி என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் சைமன் கமிஷன் வந்தது. இந்த நாட்டு மக்களுடைய கோரிக்கைகளை விசாரித்து, ஒரு அறிக்கைகொடுத்ததை ஆராய்ந்து மாநில சுயாட்சி என்ற அளவில் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் அதற்காக ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு 1935-ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியல் சட்டம் என்ற பெயரால் ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டு அதன்படி இங்கு மாநில சுயாட்சி தரப்பட்டது. அதன் மூலமாக முழுதும் தேர்தெடுக்கப்பட்ட அமைச்சர்களால் மாநில நிர்வாகம் நடத்தப்பட்டது. சென்னை மாநிலத்தில் முதல் கடவையாக அப்பொழுது முதலமைச்சருக்கு பிரதம அமைச்சர், பிரதம மந்திரி என்று பெயர். பிரதம மந்திரிப் பொறுப்பை ஏற்றவர் மதிப்பிற்குரிய இராஜாஜி அவர்கள்தான். ஆகவே இராஜாஜி அவர்கள் தலைமையில் முழுவதுமாகத் தேர்தெடுக்கப்பட்ட மந்திரி சபையின் மூலம் நிர்வாகம் நடைபெற்றது. அதற்குப் பெயர் மாநில சுயாட்சிதான். அந்த மாநில சுயாட்சி இன்றையதினம் வரை இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த வரவு-செலவு அறிக்கை ஒத்துக்கொள்கிறது. சில இடங்களில் அரசுக்கடன்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, ‘மாநில தன்னாட்சிக்கு முன் உள்ள கடன்’ என்று இரண்டு மூன்று இடங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தற்போது மாநில தன்னாட்சி இருக்கிறது என்பதை இந்த வரவு-செலவு அறிக்கை ஒத்துக்கொள்கிறது. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், இந்தநிலையில் இருக்கும்போது, மாநில தன்னாட்சி அல்லது மாநில சுயாட்சி என்பதை மீண்டும் கிளப்ப வேண்டுமா என்பது தான். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று சொன்னால், அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதிலே கருத்து

[7th March 1972]

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

வேறுபாடு இல்லை. எந்தெந்தத் துறையில் வேண்டுமென்று கேட்டாலும், அதைக் கேட்டுப் பெறுவதற்கு நமக்குள் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அதை மாநில சுயாட்சி என்று குறிப்பிடுமேபோது நான் தகராறு வருகிறது. நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, மாநில சுயாட்சி முன்னரே இருக்கிறது. அதை இந்த அறிக்கையும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதை மீண்டும் மீண்டும் சொல்வதில் என்ன பொருள் இருக்கிறது? மாநில சுயாட்சி என்பதைப்பற்றி தண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பல ஆதாரங்கள் காட்டிப் பேசினார். அவருடைய கட்சி அதற்கு மாறுகத் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டிப் பேசினார்கள். ஆனால், இருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்று கேட்டால், இந்த மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை அல்லது வார்த்தையை இந்தியா மீது வெறுப்புக் கொண்டுள்ள வெளி நாடுகள் தவறாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கின்றன. அதை நாம் உணரவேண்டும். அமெரிக்காவிலிருந்து வெளிவரக்கூடிய “நியூயார்க் டைம்ஸ்” பத்திரிகை கூட இங்கே உள்ள மாநில வெளிவரக்கூடிய “நியூயார்க் டைம்ஸ்” பத்திரிகை கூட இங்கே உள்ள மாநில சுயாட்சி என்ற வார்த்தையையும், நமது முதலமைச்சர் அவர்களை முஜிபுர் ரகிமானுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசிய செய்தியையும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் போட்டிருக்கிறது. இந்தியா மீது நல்லெண்ணம் இல்லாத நாடுகள் எந்த அளவுக்கு இதில் அக்கரை காட்டுகின்றன என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, மாநில சுயாட்சி என்பது இந்த நாட்டிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒன்று, ஆகவே, இந்தச் சொல்லை அனுவசியமாகப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

நான் இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்தில் கலந்துகொள்ளுகின்ற கடைசி வாய்ப்பு இது தான். ஏனென்றால், என்னுடைய பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெறவேண்டிய நிலையிலுள்ளேன் என்பதை நீங்கள் அறிவிர்கள். எனவே, நான் சென்ற பல கூட்டத்தொடர்களில் முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொண்டதைப் போலவே, இப்போதும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் சார்ந்துள்ள சமுதாயத்தின் பேரில் சில கோரிக்கைகளை முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில், பிறப்பீட்டோர் நலனுக்காக ரூ. 4, 68,00,000 வரை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பாராட்டத் தகுந்த செய்தி தான். வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில், இதிலே, மருத்துவர்கள், முடி திருத்தவோர், சலவையாளர்கள் ஆகியோருக்கு, ஏதாவது தனிப்பட்ட வகையில் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அப்படி ஏதாவதில்லை. வழக்கமாகக் கொடுக்கக்கூடிய அந்தச் சிறு தொகை தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே யும் கூட, ஒரு சிறு தொகை குறைந்துள்ளது. முடி திருத்துவோர் கருவிகளை வாங்குவதற்கு நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 53 வீதம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும்

[திரு. எம். அய்யாசாமி] [7th March 1972]

முன்பு 100 பேர்களுக்கு வழங்கினார்கள். இப்போது 62 பேர்களுக்கு, தலா ரூ. 75 வீதம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த வகையில், ரூ. 430 குறைவாகத் தான் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நான் இதில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வந்தது என்னவென்றால், இந்த சமூகத்தினரை ஷெட்யூல் வகுப்பில் சேர்க்க வேண்டும் என்பது தான். காலஞ்சென்ற திரு. எத்திராஜலு அவர்களும் இதை வலியுறுத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். இதிலே நமது மாண்புமிகு ஹரிஜன நல அமைச்சருக்குக் கூட கோபமிருக்கலாம். திண்டாமைக் கொடுமைக்குள்ளாக்கப்பட்டவர்கள் தான் இதில் சேர்க்கப்பட வேண்டியவர்கள், மற்றவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட மாட்டார்கள் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். இப்போது, பிற்பட்டோர் நலக் குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டு அது தமிழ்நாடு முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்து எல்லாச் சமூகப் பிரதிநிதிகளையும் சந்தித்து அவர்கள் கொடுத்த விவரங்களையெல்லாம் தெரிந்து வந்து அளித்துள்ள அறிக்கையில் இதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறியுள்ள கருத்துக்களில் சிலவற்றை இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன் :-

“... பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுடைய நிலையை ஆராயும்போது சலவைத் தொழிலாளர், நாவிதர் இவ்விரு சாதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறோம். இச்சாதியினர் தங்களை ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினராகக் கருத வேண்டும் என்று மீண்டும் மீண்டும் குழு முன் வற்புறுத்திக்கேட்டுக்கொண்டார்கள். இன்றும் கூட அவர்கள் ஒரு வகையில் திண்டாட்டாதவர்களாகக் கருதப்பெற்று சமூகத்திலிருந்து ஒதுக்கி வாழும் நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உள்ள இன்னல்களையும், தொல்லைகளையும் மேலும் விரிவாக தனிக் குறிப்புகளில் விளக்கியிருக்கிறோம்...”

என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் திண்டாமைக் கொடுமைகளுக்கு உள்ளாகிறோம் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்லும்போது ஏதோ சலுகையைப் பெறுவதற்காக வேண்டுமென்றே இதைச் சொல்வதாக இங்கே கூட பல நண்பர்கள் நினைத்திருக்கக்கூடும். தமிழ்நாடு பூராவும் சுற்றுப்பயணம் செய்த அதே குழு மேலும் கூறுகிறது.

“... இதைச் சற்று விளக்கமாகக் கூறவேண்டுமென்றால் மிகப் பிற்பட்ட வகுப்பினர் அடங்கிய பிற்பட்ட வகுப்பினரின் இரண்டு கோடி மக்கள் பெயரை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் இடையே உள்ள முன்னேற்றம் படைத்த வகுப்பினர், மொத்த பிற்பட்ட வகுப்பினர் வசிக்கும் இடங்களில் 85 சதவிகிதம் இடங்களை தாங்களே அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்...”

இந்த உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆகவே மொத்தமாகப் பிற்பட்டவர்கள் என்று கூறுகின்றபோது, அதற்குச் செல்வு செய்யக்கூடிய பணத்திலிருந்து, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்

7th March 1972]. [திரு. எம். அய்யாசாமி]

பேசும்போது எடுத்துக்காட்டியது போல, மிக மிகப் பின் தங்கிய ‘வலையன்’ போன்ற வகுப்பினருக்கெல்லாம் கொஞ்சம்கூட சலுகைகள் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அவர்களெல்லாம் மிகப் பரிதாபகமான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்தக் குழு அறிக்கையில் மேலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது :-

“... அம்பலக்காரர், குரும்பர், போயா ஒட்டல மீனவர், நாவிதர், சலவைத் தொழிலாளர் போன்ற பெருத்த எண்ணிக்கை கொண்ட சாதிகள் முன்னேற்றம் என்னும் சொல்லுக்கு அர்த்தம் இல்லாத நிலையில் முன்னேறியிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய இன்றைய நிலைகூட ஷெட்யூல் வகுப்பினருடைய நிலையைவிட மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. மொத்த மக்கள் தொகையில் ஷெட்யூல் வகுப்பினர் எத்தனை சத வீதம் இருக்கிறார்களோ அதே சதவீத அளவிற்கு அவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது என்பதை இக்கட்டத்தில் நினைவுகூட்டிக்கொள்ள வேண்டும். மிகப் பிற்பட்ட வகுப்பினர், திண்டாட்டாதவர்களாக கருதப்படவில்லை என்பதைத் தவிர, மற்றபடி சமூகத்துறையிலும் சரி, பொருளாதாரத் துறையிலும் சரி அல்லது அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலைப் பொருத்த அளவிலும் சரி ஷெட்யூல் வகுப்பினர் நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள்...”

இதைவிட வேறு என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அது மாதிரமல்ல. அவர்கள் இன்னும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் :-

“... நாவிதர், வண்ணார், மீனவர் இவ்வகுப்பினர்களுடைய பிரதிநிதிகள் எங்களிடம் ஒரு கோரிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். பின்னடைந்த வகுப்பினர் என்பதில் ஒவ்வொன்றும் லட்சக்கணக்கான மக்களைக் கொண்ட சாதிகள் பல இருப்பதால், பொது ஒதுக்கீட்டிலிருந்து இடங்கள் பெறுவதில் தங்கள் உரிமை வலுவிழந்து போகும் என்றும், என்வே, தங்களுக்குத் தனி ஏற்பாடு அவசியம் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஷெட்யூல் வகுப்பினருடன் சேர்க்கவேண்டும் என்கிற இவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்பது சாத்தியமில்லை என்றால், அரசுப் பணிகளில் நாங்களும் பங்கு கொள்கிறோம் என்ற உணர்வை இந்த மக்களிடம் ஏற்படுத்த இவர்களுக்கென்று ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் என்று நாங்களும் கருதினோம்...”

எவ்வளவு தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்? அந்த அறிக்கை மேலும் கூறுகிறது :-

“... சமூகத்தில் தாழ்வானது என்று கருதப் பெறும் பாரம்பரைத் தொழில்களைச் செய்துவருபவர்கள் நாவிதர், வண்ணார், ஆவர், கிராமப்புறங்களில் இன்றும் இவர்கள் தன்மானத்துக்குப் பொருந்தாத கண்ணியக் குறைவுகளைச் சகிக்க வேண்டியவர்களாய் உள்ளனர்...”

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

[7th March 1972]

இதை விட மேலும் என்ன கூற வேண்டும்? எண்ணிப் பாருங்கள். எனவே இந்தமாதிரி இன்னும் முழுமையான அளவிற்கு நாங்கள் முன்னேற்றம் அடையாத நிலையில், இப்படிப்பட்ட பின்தங்கியவருப்பினர் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமானால், அவர்களுக்கு விகிதாசாரப்படி பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு என்று ஒரு தனி ஒதுக்கீடு செய்யப் பட வேண்டும் என்று பின்தங்கியவருக்கான குழுவிலேயே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதிக எண்ணிக்கையில் கல்லூரிகளைத் தொடங்குகிறதை விட முக்கியமானது அவர்களுக்கு என்று தனி இடம் ஒதுக்குவதுதான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு என்று தனி ஏற்பாடு ஏதாவது செய்தாக வேண்டும். முன்பே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், பிற்பட்டோர் நலக் கமிஷனின் அறிக்கை கிடைத்த பிறகு, ஏதாவது செய்யலாம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் ஓரளவிற்கு எனக்கு ஏமாற்றமே கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும், முன்பு 25 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு என்று எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கு ஒரு ரொடேஷன் முறையை வைத்து அந்தந்த நிலையிலுள்ள வகுப்பினருக்கு இவ்வளவு என்று இருந்ததை மாற்றி இப்போது, 100 இடம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் முன்னேற்றமடைந்த பிரிவினருக்கு இவ்வளவு, பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு இவ்வளவு, ஷெட்யூல் வகுப்பினருக்கு இவ்வளவு, என்று இடம் ஒதுக்குவதுபோல, போயர்கள், குறும்பர்கள் போன்ற ஏழு வகுப்பினருக்கும் ஒதுக்க வேண்டும். இவர்கள் மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கை உடையவர்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு மொத்தமாகச் சேர்த்து 100 இடங்களிலே 3 இடங்களை ஒதுக்கலாம் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கின்றார்கள். இப்போது இது விஷயத்தில் சர்க்கார் ஒரு உத்திரவைக்கூடப் போட்டிருக்கின்றார்கள். பொது (பப்ளிக்-ஸி) டிபார்ட்மெண்டில் வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். இதில் என்ன இருக்கிறது என்றால், பிற்பட்டோர் கமிஷனின் அறிக்கையில் வெளியிடப்பட்டிருந்த 25 பேருக்கு ரொடேஷன் முறை என்று இருந்தது 100 பேருக்கு என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஏழு வகுப்பினருக்கும் சேர்த்து 100 இடங்களில் 3 இடமாவது ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்ற அவர்களுடைய ஆலோசனை இன்று புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டதைப் பார்க்கிறோம். ஏனோ இதில் போதிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இதைச் சற்று தீர்க்கமாக யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக 100 டெபுடி கலெக்டர்களை நியமனம் செய்கின்றார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்களில், இந்த ஏழு சமூகத்தினருக்கும் மொத்தமாகச் சேர்த்து 3 பேருக்குத்தான் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். ஆனால் 100 டெபுடி கலெக்டர்களை நேரிடையாகத் தெரிந்தெடுப்பதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது, குறைந்தது பத்து வருஷத்தில் நான் இந்த மூன்று பேருக்கு வாய்ப்புகள் கிடைக்கும். அந்த அளவுக்குக் கூட வாய்ப்பளிக்காதது வருத்தத்தக்கது. இந்த நிலை நீடித்தால், சமுதாயப்

7th March 1972]

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

தில் மிக மிக அடித்தட்டிலுள்ள சமூகத்தினருக்கு எப்படி கல்வித் துறையில், பொருளாதாரத் துறையில், உத்தியோகத் துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படும் என்று சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே அண்மையில் வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்த உத்திரவில் பிற்பட்ட நலக் குழு சிபாரிசுக்கு இணங்க ஏதாவது நல்ல ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும், செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அது மிகவும் ஏமாற்றம் அளிப்பதாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத்தில் கொண்டு இதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் தேடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால் நாங்கள் முன்பு 2,000 பேரைத் திரட்டிக்கொண்டு கோட்டைக்கு முன்பு ஒரு ஊர்வலமாக வந்து கோட்டையில் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு மகஜரைக் கொடுத்தபோது, அவர்கள் கூறினார்கள், 'பிற்பட்டோர் நலக் குழு அறிக்கை வரட்டும், அதற்குப் பிறகு ஆவன செய்யலாம்' என்று. அதை யொட்டி இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஏதாவது அவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஒன்றுமில்லை. இது மட்டுமன்றி, இந்தச் சமூகத்தினருடைய குடியிருப்பு நிலை எப்படி இருக்கிறது என்று எண்ணிப்பார்க்கும்போது, மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. ஜாதி இந்துக்கள் குடியிருக்கும் இடத்தில் இவர்களுக்குக் குடியிருக்க இடம் மறுக்கப்படுகிறது. இவர்கள் இந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று தெரிந்தவுடன், இடமில்லையென்று சொல்லிவிடுகின்றார்கள். இதைக்கூட பிற்பட்டோர் நலக் குழு குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலை சென்னை போன்ற பெரிய பெரிய நகரங்களிலேயே இருக்கிறது. எப்படியோ குடியேறிவிட்டால், இவர்கள் இந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று தெரிந்தால், ஏதாவது காரணம்காட்டி அவர்களைக் காலி செய்துவிடுகின்றார்கள். இக்குறையைப் பிற்பட்டோர் நலக் குழு எடுத்துக்காட்டியிருப்பது மட்டுமில்லாமல், மேலும், 'இவர்களுடைய குடியிருப்பு விஷயத்தை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும், குடியிருப்பு விஷயத்தில் இவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப் படவேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இதையும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயம். இந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பாம்பரையா பாம்பரையாக மகப்பேறு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். எனவே மருத்துவத் துறையில் ஆயாக்களையும் செவிலியர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, இந்தச் சமூகத்திலுள்ள பெண்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதையே பிற்பட்டோர் நலக் கமிஷனும் வற்புறுத்தியிருக்கிறது. நான் இங்கே கூறிய அனைத்தும் பிற்பட்டோர் நலக் குழுவிலுடைய அறிக்கையிலேயே இருக்கிறது. எனவே நான் இங்கே எடுத்துக்காட்டியதெல்லாம் அனைத்துமே உண்மையானவையே தவிர,

[7th March 1972]

உண்மைக்குப் புறம்பானவையல்ல எனவே இவற்றைக் கருணை கூர்ந்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஷெட்யூல் வகுப்பில் எங்களைச், சேர்த்துக் கொள்ள இயலாது என்று இருந்தால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, அவர்களுக்கு உள்ள சலுகையாலது இந்தச் சமூகத்தினருக்குக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவிற்குப் பேச வாய்ப்பினை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமருகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம் : தலைவர் அவர்களே, 1972-73 ஆம் ஆண்டுக் கான நிதி நிலை அறிக்கையினை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முன் வருகின்றேன்.

1957-ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சட்ட மன்றத் தேர்தலில் கலந்து கொண்டது. அதற்கு முன்பு சமூகநீயத் துறையில் அவசியம் ஏற்பட வேண்டிய சீர்திருத்தங்களுக்கு என பாடுபட்டுக் கொண்டு வந்தது. அந்த நேரத்தில், மதிப்பிற்குரிய பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் 'வெளியிலேயே இருந்துகொண்டு பேசுகின்றீர்களே, தைரியமிருந்தால் சட்ட மன்றத்திற்கு 'வாலாமே' என்று நம்மை அழைத்தார்கள். அந்த அழைப்பை ஏற்றுத்தான் 1957-ல் 15 பேர் உள்ளே துழைந்தோம், அதற்குப் பிறகு 1962-ல் ஐம்பதானோம். பிறகு 1967-ல் ஆளும் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டோம். ஆளும் வாய்ப்பினை நாம் அடைந்தபிறகு, நாட்டிலுள்ள அவ்வளவு கட்சிகளும் நம்மைப் பார்த்து ஊழல், ஊழல் என்று அன்று முதல் இன்று வரையில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். 1971ஆம் இதைத்தான் சொன்னார்கள் அவர்கள். ஆனால் பொது மக்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை என்பதைத் தெள்ளத்தெளியக் காட்டிவிட்டார்கள். அகில இந்தியாவும் வியக்கத்தக்க அளவிற்கு நாம் பெரும் வெற்றி யினைப் பெற்றோம். இதற்குக் காரணம் 1967-லிருந்து 1971 வரையில் நாம் போட்டிருக்கின்ற திட்டங்கள், ஆற்றிய பணிகள் அனைத்தும் மக்களுக்குப் பயன்படுத்தக்க வகையிலே, மக்களை முன்னேற்றக்கூடிய வகையிலே அமைந்ததேயாகும். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களிலே அவர்களால் குறைகளைக் காண முடியாத காரணத்தினால், இன்றைக்கு நாட்டிலே ஆகாரமற்ற பல கூச்சல்களைக் கிளப்பிவிட்டுக்கொண்டு வருகின்றார்கள்.

அதே போல், 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை ஊன்றி நோக்குகிறபோது, எந்த அளவு விவசாய மக்கள் மனதார வரவேற்பார்கள் என்று நமக்குத் தெரிகிறது. அவர்கள் வரவேற்பதற்கு மிக முக்கியமான காரணம் கடன் நிவாரணச் சட்டம் ஒன்று வரப்போகிறது என்ற செய்தி தான். அது அவர்களுக்கு மிக நல்ல செய்தியாக அமைந்திருக்கிறது. குறிப்பாக,

[7th March 1972]

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அது மிகவும் பின் தங்கிய மாவட்டம் மட்டுமல்ல. மிகக் குறைவான மழை பெய்வதால், பெரும்பாலான மக்கள் வட்டிக் கடையை நோக்கித்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் வட்டி என்றால், சாதாரண வட்டி அல்ல. 100 ரூபாய் கடன் வாங்கினால், 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் வட்டியாகக் கொடுக்க வேண்டும். சட்டப்படி 'ப்ரோ நோட்' எழுதுவதில்லை. 100 ரூபாய் கடன் வாங்கினால், 300 ரூபாய்க்கு 'ப்ரோ நோட்' எழுதித் தரவேண்டும். அந்தக் கடன் வாங்கிய விவசாயி பணத்தைச் செலுத்தாவிட்டால், 300 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோர்ட்டில் போட்டு, அந்த விவசாயிகளைக் கசக்கிப் பிழிகிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர இருக்கிற காரணத்தால், அந்தப் பகுதி மக்களின் சார்பாக இந்த சர்க்காருக்கு நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

V. STATEMENTS UNDER RULE 82 OF THE COUNCIL RULES

(2) COIMBATORE TEXTILE WORKER'S STRIKE

மிஸ்டர் சேர்மன் : மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை வாசிப்பார்கள். அதற்குப் பிறகு திரு. திருஞானசம்பந்தம் அவர்கள் உரையைத் தொடரலாம்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கோவை ஆலைகள் வேலை நிறுத்தம் சம்பந்தமாக நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகள் இரண்டு மூன்று நாட்களாக அனைத்துத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களோடு நடைபெற்றன. இதிலே நாணும் தொழில் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்களும், தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் அவர்களும் கலந்துகொண்டு இரண்டு நாட்களாகப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினோம். இது வரையில் அரசின் சார்பிலே, ஆலை அதிபர்கள் ஒரு நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கோரப்பட்டு, ஆலை அதிபர்கள் அதை நிறைவேற்றுவதற்குத் தயக்கம் காட்டி, கடைசியில் கண்டிப்பாக அவற்றை நிறைவேற்றியே தீர வேண்டுமென்று அரசு வலியுறுத்தி, அதற்காக இரண்டு நாட்களாகக் காத்திருந்து, இன்று அந்த நிபந்தனைகளையும் ஆலை அதிபர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவை எத்தகைய நிபந்தனைகள் என்பது பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன. அதற்கு ஆலை அதிபர்கள் இன்று இணக்கம் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். அதையொட்டி மூடப் பட்ட ஆலைகளில் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து மூன்று லட்சம் ரூபாய் தருவதாகச் சொல்லியிருந்தோம், பிறகு

[7th March 1972]

அதை நான்கு லட்சம் என்று சொல்லியிருந்தோம். கணக்குப் போட்டுப் பார்த்த பிறகு, அவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகத் தேவை என்று தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் வாதாடிய பிறகு, ஐந்து லட்சம் ரூபாய் அரசின் சார்பில் கொடுப்பதாக வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பிரச்சினைகள் பல பேசி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் என்னோடு கலந்து இறுதியாக இப்போது பேசிய பிறகு, மறியல் போராட்டம் நாளைய தினம் முதல் நிறுத்தப்படுகிறது என்பதையும், வேலை நிறுத்தம் திரும்பப் பெறப்படுகிறது என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதனையொட்டிக் கைது செய்யப்பட்டுச் சிறையில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களும் அவர்கள் தலைவர்களும் விடுதலை செய்யப் படுவார்கள் என்றும், அவர்கள் மீதுள்ள வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படும் என்றும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1972-73cont.

* திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம்: நிலவள வங்கியின் மூலமாக சிற்சில விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. அதிலே நிலமில்லாமல் சர்க்கார் தரிசு நிலங்களைப் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா பெற்று விவசாயம் செய்ய முனைகிற விவசாயிகளுக்கு, கிணறு வெட்டுவதற்கும் பம்ப்செட் வாங்குவதற்கும் 5,500 ரூபாய் கடன் வழங்கப்படுகிறது. அப்படிச் கடன் வாங்குகிறபோது, 3,000 ரூபாய் பம்ப்செட்டுக்கும் 2,500 ரூபாய் கிணறு வெட்டுவதற்கும் கொடுக்கப் படுகிறது. அந்த 2,500 ரூபாயைப் பெற்று அந்த விவசாயி கிணற்றை வெட்டு கிறபோது—ஏறத்தாழ 9 கெஜம் அளவுக்குக் கிணறு வெட்டவேண்டும் என்று நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி 9 கெஜ ஆழம் தோண்டிய பிறகும், எங்களுடைய பகுதியில் குறிப்பாக, தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. அப்படிச் கிடைக்காத காரணத்தால், அந்த விவசாயி அந்தக் கிணற்றை உபயோகித்து விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலையில் மீண்டும் அக்கிணற்றை ஆழப்படுத்துவதற்கு வசதி வாய்ப்பற்று நில வள வங்கியை அணுகினால், வங்கித் தலைவரை அணுகினால், மீண்டும் செக்ஸுரிட்டி கொடுத்தால்தான் மீண்டும் கடன் அளிக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்ட இக்கட்டான கட்டங்களில் விவசாயிகளின் நிலைமையை அனுசரித்து, மேலும் கடன் கிடைக்க வழி வகை செய்யுமாறும் அதற்கு மதுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றும் இந்த மன்றத்தின் மூலம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[7th March 1972] [திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம்]

அதற்கு அடுத்தபடியாக, விவசாயிகள் இந்த பட்ஜெட் தொடரிலேயே விவசாயப் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் வரும் என்று நம்பிக் கொண்டிருந் தார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தையும் இந்த பட்ஜெட்டில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, இராமநாதபுரம் பகுதியில் நிலத்தையும் ஊழுது, விதைகளையும் போட்டுவிட்டு, வானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற நிலை இருப்பதால், அந்தப் பயிர் பாது காப்புத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்து, சிவகங்கைத் தாலுக்காவைப் பொறுத்த வரையில், அங்கு ஒரு தாலுக்கா மட்டத்தில் ஒரு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. அதை விட்டால் சிவகங்கை தாலுக்கா மக்கள் மதுரை பெரிய மருத்துவ மனைக்குத்தான் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே சிவகங்கை தாலுக்கா மருத்துவ மனையை மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம் சர்க்கார் பொறுப்பையேற்ற பிறகு தான், நாட்டிலிருக்கிற ஜாதிகளை ஒழிக்க கலப்பு மணத்தை ஊக்குவிப்பது என்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தை அமுல் படுத்தி வருகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தில் கலப்பு மணம் செய்கிற மணமகனோடு படுத்தி வருகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தில் கலப்பு மணம் செய்கிற மணமகனோடு தாழ்த்தப்பட்டவருக்குப் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால், தங்கப் பதக்கமும் பல கல்வி வசதிகளும் அளிக்கப்படுகின்றன. அதே போல் கலப்பு மணம் செய்துகொள்ளுகிறவர்கள் பிறப்படுத்தப்பட்ட இனத்தினராய் இருந்தால், அவர்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் வாயிலாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இராமநாதபுரம் பகுதி வைகை அணையை, வைகை நீர்ப்பாச னத்தை ஓரளவு நம்பியிருக்கிறது. ராஜசிங்கமங்களம் கண்மாய், இராமநாத புரம் கண்மாய் போன்ற இடங்கள் வைகை அணையில் வருகின்ற தண்ணீரைப் பெரிய அளவு எதிர்பார்க்கின்ற இடங்களாகும். வைகை அணை கட்டப்பட்ட பெரிய அளவு எதிர்பார்க்கின்ற இடங்களாகும். வைகை அணை கட்டப்பட்ட பிறகு, அந்த இரண்டு கண்மாய்களுக்கும் தண்ணீர் வருவது தடைப்பட்டிருக் கிறது. இராமநாதபுரம் மக்கள் அன்றைக்கு இருக்கிற சர்க்காரை அணுகி வற்புறுத்தியதன் பேரில், இராமநாதபுர மக்களுக்கு ஓரளவு தண்ணீர் திறந்து விட வேண்டும் என்று தந்த ஒரு உறுதிமொழியின் பேரில் வைகை அணை கட்டப்பட்டது. அந்த உறுதிமொழி சில சமயங்களில் மீறப்படுகிறது. அந்த மதுரையில் இருக்கிற வைகை அணைப் பொறியாளர் மதுரை காரணம் மதுரையில் இருக்கிற வைகை அணைப் பொறியாளர் எங்களுக்கு வந்து சேர வேண்டிய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பொறியாளர். எங்களுக்கு வந்து சேர வேண்டிய தண்ணீர் மதுரை மாவட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. இதற்குப் பொறியாளரைக் கேட்டால், உங்களை விட அதிகம் செல்வாக்கு பெற்றவர்கள்

[7th March 1972]

எங்களை மதுரைக்கே தண்ணீர் விடும்படி சொல்லுகிறார்கள். திருமங்கலத்திற்குத் தான் அதிகமாகப் போகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிகாரிகள் பயந்து நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அந்த நியாயமான உரிமை எங்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது, அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் கடன் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டுவருகிறபோது, இனிமேல் தனிப்பட்டோரிடம் கடன் வாங்க முடியாத நிலைமை ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் விவசாயிகள் கேட்கிற அளவு நம் கூட்டுறவு சங்கம் மூலமோ நிலவள வங்கி மூலமோ உடனடியாகக் கடன் கிடைக்க வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

Mr. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4-00 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

51. Notification issued with Rc. No. 66334/71-F2, dated the 2nd July 1971, in regard to removal of Chairman, Kaniyambadi Panchayat Union Council, North Arcot district [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958)]

52. Tamil Nadu Government's Review and the Sixth Annual Report and Statement of Accounts of the Tamil Nadu Industrial Development Corporation, Limited for the year ended 31st March 1971. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956)].

B. Reports, notifications and other papers.

Nil.

7th March 1972]

APPENDIX

(Vide answer to Starred Question No. 88 on page 364)

நிரல் எண்.	முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்.	1971 ஏப்ரல் திங்களில் நடைபெற்ற 8-ம் வகுப்பு ஆண்டிறுதித் தேர்வு எழுதிய மாணவர்கள் எண்ணிக்கை.		
		(1)	(2)	(3)
1	சென்னை	..	..	55,117
2	கடலூர்	..	..	20,774
3	வேலூர்	..	..	23,300
4	திருச்சிராப்பள்ளி	..	..	28,745
5	இராமநாதபுரம்	..	..	20,807
6	திருநெல்வேலி	..	..	41,711
7	தஞ்சாவூர்	..	..	31,565
8	சேலம்	..	..	15,397
9	மதுரை	..	..	29,836
10	கோயமுத்தூர்	..	..	34,749
				<u>308,001</u>

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, the 8th March 1972.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

[NOTE—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

I. CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF THIRU K. VENKATASWAMY NAIDU, FORMER DEPUTY CHAIRMAN OF THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL AND FORMER MINISTER OF COMPOSITE MADRAS STATE.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House, with deep regret, of the demise of Thiru K. Venkataswamy Naidu, former Deputy Chairman of the Council and former Minister of Composite Madras State. I now call upon the Hon. the Minister for Public Health to move the Condolence Resolution.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, உயர்திரு கே. வேங்கடசாமி நாயுடு அவர்கள் நேற்று மாலை மாரடைப்பினால் காலமானார்கள். அவர்களுக்கு வயது 77. அவருக்கு மனைவியும் இரு புதல்விகளும் உள்ளனர்.

திரு. வேங்கடசாமி நாயுடு அவர்கள் ராஜாஜி மந்திரிசபையில் அறநிலைய அமைச்சராகவிருந்து, ஆலயங்களின் நிர்வாகத்தினை ஒழுங்குபடுத்தினார். அவர்கள் குடும்பம் தெய்வ வழிபாட்டிலும் மதப் பற்றிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையதாகும். அவர்கள் மேயராக இருந்த காலத்தில்தான் பூண்டி நீர்த் தேக்கத்திற்கான பூர்வாங்க ஆலோசனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பச்சையப்பன் கல்வி நிலைய அறங்காவலர் குழுவிலும் நீண்டநாட்கள் அவர்கள் பணியாற்றியிருக்கின்றார்கள். திருமலை—திருப்பதி தேவஸ்தான போர்டு தர்மகர்த்தாக்கள் குழுவின் தலைவராகவும் அவர்கள் இருந்திருக்கின்றார்கள். சென்னையிலுள்ள திருமலை—திருப்பதி தேவஸ்தான தகவல் நிலையத்தின் முன்னேற்றத்தில் இறுதி நாள்வரை பங்குபெற்றிருக்கிறார். பூதிவைஷ்ணவ மகாசபைத் தலைவராக இருந்து, அந்த வைணவ சித்தாந்தம் பரவ அந்த நாட்களில் அவர்கள் அரும்பணியாற்றியிருக்கின்றார்கள். அரசியலில் முதலில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்து, பிறகு காங்கிரஸில் சேர்ந்து நாட்டிற்குத்

[8th March 1972]

II. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. CHAIRMAN : Questions 163 to 166 are postponed

Drug Control Act

* 167 Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number of cases detected and the number of cases prosecuted under the Drug Control Act in the State during 1970-71; and

(b) the details and the results thereof?

மருந்துக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம்

திரு. டி. சந்தோஷம் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் 1970-71-இல் மருந்துக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் கீழ்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குற்றங்களின் எண்ணிக்கையும், வழக்கு தொடரப்பட்ட நேர்வுகளின் எண்ணிக்கையும் யாவை?

(இ) அதன் விவரங்கள், முடிவுகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குற்றங்கள்—14; தொடுக்கப்பட்ட வழக்குகள்—7.

(இ) ஏழு வழக்குகளில் ரூபாய் 5-விருந்து ரூ. 550-வரை தண்டம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மீதமுள்ள ஏழு குற்றங்களும் விசாரணையில் இருக்கின்றன.

THIRU D. SANTOSHAM: Mr. Chairman, Sir, there are frequent complaints of spurious sub-standard drugs being sold in the market. While doing so, I think the number of offences detected and prosecuted is quite low. Will the Government try to intensify the efforts to bring these offenders to book or insist on booking at least a minimum number of certain cases being filed every quarter or at least increase the number of Drug Inspectors?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Sir, it is always the intention of the Government to intensify this vigilance work of the Pharmacists, about the drugs and other manufactured things

8th March 1972]

connected with the medicines. But on the other hand, if we insist on minimum number of cases to be booked, then the cases will be booked but they will not be cases. I, therefore, wish to inform the House that the Government will take all precautionary measures to see that sub-standard drugs are not sold in the market.

THIRU D. SANTOSHAM: I do not mean that a minimum number of cases should be booked. At least a minimum number of samples should be taken and sent for analysis to test the standards of the drugs manufactured and sold in the market.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: The suggestion will be considered.

Non-Medical Tutor in Pharmacology

* 168 Q.—THIRU M. RAJAH IYER (on behalf of Thiru G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the names of Medical Colleges in the State where the post of Non-Medical Tutor in Pharmacology has not yet been created; and

(b) the reason therefor?

மருந்தாக்க இயலில் மருத்துவம் சாராத சிற்றுகிரியர்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் உள்ள எந்தெந்த மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மருந்தாக்க இயலில் மருத்துவம் சாராத சிற்றுகிரியர் பதவி இன்னும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை?

(இ) அதற்கான காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி, திருநெல்வேலி.

(இ) இது ஒரு புது மருத்துவக் கல்லூரி. இதன் பத்துறைகள் சித்திரிதாசு வகுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

[8th March 1972]

Rajah Mirasdar Hospital, Thanjavur

* 169 Q.—THIRU M. RAJAH IYER (on behalf of Thiru G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a sum of Rs. 2 lakhs earmarked from Raffle Fund for Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur, remains unutilised ;

(b) if so, the purpose for which the amount was allotted; and

(c) the reason for its non-utilisation ?

இராஜா மிராசதார் மருத்துவமனை, தஞ்சாவூர்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் இராஜா மிராசதார் மருத்துவமனைக்காக, பரிசுச் சீட்டு நிதியிலிருந்து அளிக்கப்பட்ட ரூ. 2 லட்சம் பயன்படுத்தப்படாமலிருக்கிறது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், எக்காரியத்துக்காக இத்தொகை ஒதுக்கப்பட்டது?

(உ) இத்தொகை பயன்படுத்தப்படாமல் இருப்பதற்கான காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) ஆம்.

(இ) இந்தத் தொகை மேகநோய், தோல் சம்பந்தப்பட்ட வியாதிகள், தொழுநோய், டெனஸ் துறைகளின் பராமரிப்புக்கென தனியான இரட்டை சிகிச்சை பகுதியைக் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டது.

(உ) இத்திட்டம், திட்டவேலைகளுள் ஒன்றாக ஒப்புதல் அளிக்கப் பட்டதால், மாநில பரிசுச் சீட்டு நிதியிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட நிதியை ரத்து செய்து உத்தரவிடப்பட்டது. ஆனால் அந்தத் திட்டம் வேறுதிட்ட அடிப்படையில் இப்பொழுது நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கிறது.

THIRU D. SANTOSHAM: Is this the only instance of such ear marked allotment being cancelled or is there any other instance of earmarked medical schemes that have been cancelled?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்திற்காக இரண்டு லட்ச ரூபாய் பரிசுச் சீட்டு நிதியிலிருந்து அரசாங்கத்தினுடைய

[8th March 1972]

அமைச்சர் குழு ஒதுக்கியது. ஆனால் அதற்குப் பின்பு 1,65,000 ரூபாய் அளவில் இதை நிறைவேற்ற முடியும் என்று அறிந்த காரணத்தால், அதைத் திட்ட அடிப்படையில், ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் பல்வேறுபட்ட மருத்துவக் கல்லூரி, மருத்துவ மனைப் பணிகள் என்ற திட்டத்தில் இந்த நிதியை ஒதுக்கி அந்தக் கட்டமை இப்போது நிறைவேறி வருகிறது. ஆனால் பரிசுச் சீட்டு நிதியிலிருந்து ஒதுக்கிய இரண்டு லட்ச ரூபாயோடு மேலும் இரண்டு லட்ச ரூபாயை அந்த மாவட்டத்திலே உள்ள பொதுமக்களிடம் வாங்கி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் வழங்குவதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், அது அநே மருத்துவ மனையில் சில பகுதியின் வளர்ச்சிக்காக இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டு செயல்படுகிறது.

Madurai Medical College.

* 170 Q.—THIRU M. RAJAH IYER (on behalf of Thiru G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Fifth Inspection Committee of the Pharmacy Council of India has pointed out the lack of staff rooms in the Department of Pharmacy in the Madurai Medical College; and

(b) if so, the action taken thereon?

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியின் மருத்துத் துறையில் பணியாளர்கள் தங்கும் அறைகள் குறைவாக உள்ளன என்று இந்திய மருத்துக் கழகத்தின் ஐந்தாவது ஆய்வுக் குழு குறிப்பிட்டுள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) ஆம்.

(இ) இந்திய பார்மலி கவுன்ஸிலின் ஆய்வுரையில் குறித்துள்ளபடி பார்மலி கவுன்சிக்கும் அதைச் சார்ந்த அலுவலர்கள் தங்கும் அறைகளுக்கும் தனியாக கட்டிடம் கட்டுவதற்கும் மருத்துவக் கல்வி இயக்குநரால் ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

[8th March 1972]

T.B. Sanatorium, Sengipatti

* 171 Q.—THIRU M. RAJAH IYER (on behalf of Thiru G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number of patients in the waiting list for the inpatient treatment at Mahatma Gandhi Memorial Tuberculosis Sanatorium, Sengipatti, Thanjavur district, as on date; and

(b) the number of months the patients are waiting for admission as per the list?

காசநோய் மருத்துவமனை, செங்கிப்பட்டி.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இத்தேதியில் 'தஞ்சாவூர் மாவட்டம், செங்கிப்பட்டியிலுள்ள மகாத்மா காந்தி நினைவு காசநோய் மருத்துவமனையில் இலவச அகநிலை சிகிச்சைக்குக் காத்திருப்போர் பட்டியலில் உள்ள நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை யாது?

(இ) அப்பட்டியலின்படி காத்திருக்கும் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை, அவ்வாறு காத்திருக்கும் மாத எண்ணிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) 188 (21—12—1971-ல்.)

(இ) மருத்துவமனையில் சேருவதற்குக் காத்திருக்கும் நோயாளிகளின் விவரம் கீழே தரப்பட்டிருக்கிறது:—

மாதம்

பதிவு செய்யப்பட்டவர்கள்
எண்ணிக்கை

மே, 1971

(12—5—1971-லிருந்து)

சூன், 1971.

சூலை, 1971.

ஆகஸ்டு, 1971.

செப்டம்பர், 1971.

அக்டோபர், 1971.

நவம்பர், 1971.

டிசம்பர், 1971.

(21—12—1971-வரை).

12

14

18

19

30

33

37

36.

[8th March 1972]

திரு. வே. தங்கபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் காச நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் கூடுகிற காரணத்தால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் இருக்கிற டி.பி. சாஸ்டோரியங்களுடைய எண்ணிக்கை விஸ்தரிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, காச நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை என்பது மருத்துவமனை படுக்கை எண்ணிக்கையாலே என்றைக்கும் சிகிச்சை முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது என்பது நாட்டின் நிலவரம். படுக்கையிலே வைத்துத்தான் காச நோய்க்குச் சிகிச்சை செய்ய வேண்டும் என்பது பழைய முறை. படுக்கையிலே இல்லாமல் வீட்டிலே இருந்தவாறு இப்படிப்பட்ட காச நோய்க்குச் சிகிச்சை அளிக்க முடியும் என்பது கடந்த 5 ஆண்டுகளாக வளர்ந்து சிறந்த முறையிலே கையாளப்படும் முறையாகும். ஆகவே திராத காச நோய்க்கு ஆளான சிலருக்குத்தான் படுக்கை வசதி அளிக்க முடியும். அப்படிப்பட்டவர் களுக்குக் கூட குறைந்த காலத்தில் சிகிச்சையை முடித்துவிட வேண்டும் என்ற முயற்சி இருக்கிறது. அந்த முறையில் இனி எதிர் காலத்தில் இருக்கிற படுக்கை வசதியைக் கொண்டே கூட தீவிரமாக மருத்துவம் அளிக்க முயற்சி செய்யப்படும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, டி.பி. என்பது ஒரு ஒட்டியா ரொட்டி நோய். ஆகவே அந்த நோயாளிகளைப் பிறருடன் கலக்காமல் தனிப் படுத்தி சிகிச்சை அளிப்பதுதான் நலம். அப்படியிருக்க அவர்களை வீட்டிலே வைத்து மற்றவர்களுடன் தொடர்பு ஏற்படும்படி செய்து, சிகிச்சை அளிப்பதை விட, அவர்களை ஒதுக்கி வைத்து சிகிச்சை செய்வதற்கான ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்வது நலமாக இருக்கும். அவர்களை வீட்டிலேயே வைத்து சிகிச்சை செய்யவேண்டும் என்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, "கிமோ தெரபி" என்ற மிகச்சிறந்த காசநோய் தடுப்பு சிகிச்சை முறைகள் இன்றைக்கு வளர்ந் திருக்கின்றன. சென்னை நகரத்தில் மத்திய அரசின் ஆதரவிலே நடைபெறுகிற ஆராய்ச்சி நிலையம் இந்த "கிமோ தெரபி" முறையில் மிகச் சிறந்த வெற்றி பெற்றிருப்பதாக, புள்ளிவிவரங்களோடு தெரிவிக்கிறார்கள். இந்த மருந்து ஒருவர காலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டால், அதற்குப் பின்னர் அந்தக் காசநோய் அதன் தொத்து நோய் தன்மையை இழந்துவிடுகிறது. ஆனால் உடலில் இருக்கிற அந்த நோயை நீக்குவதற்காகத்தான் தொடர்ந்து சிகிச்சை தரப்படுகிறது. ஆனால் அந்தத் தொத்து நோய் என்பது காச நோய் என்பதைத் தெரிந்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அப்படித் தெரியாதவர்களுக்கும்

[8th March 1972]

இருக்கிற காரணத்தால் இந்தத் தொத்துகிற நோயை எங்கே போய்த் தடுப்பது என்பது தெரியவில்லை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, காச நோயை ஆரம்பத்திலே சிகிச்சை செய்ய, தலைமை ஆஸ்பத்திரிகளிலே இலவசமாக எக்ஸ்சே முதலியன எடுத்து அதற்கான சிகிச்சை செய்வதற்காக ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கு அனுப்ப நாக்கே அனுப்பப்படுகிறது. அப்படி அனுப்புவதற்குப் பதிலாக அவர்களை செங்கிப்பட்டி ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து பரிசோதிக்கப்பட்டு ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கு ஒப்படைப்பதற்கான குறிப்பிட்ட அனுப்பிவைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய முடியாதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த நோய் முற்றிப்போன நிலையிலேதான் செங்கிப்பட்டி மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு போக வேண்டிய நிலைமை உண்டு. பெரும்பாலும் முற்றிப்போன நிலைமை என்பது ஐந்தாவது ஆண்டுகாலம் அந்த நோய் உடலிலே வளர்ந்து, அதைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற சக்தியை இழந்து போகிற கட்டம். அந்த நோயுடன் போராடிக்கொண்டிருக்கிற அவர்கள் உயிர் வாழ முடியும். அப்படி அவர்கள் போராடும்போது, இடையிலே சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டால், அந்த நோய் ஒழிக்கப்பட்டுவிடும்.

திரு. டி. சந்தோஷம் : தலைவர் அவர்களே, தொத்து நோய்த் தன்மையை ஒழிக்கக்கூடிய அளவுக்கு மருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப் பட்டது. அப்படியானால் ஏற்கனவே உள்ள அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் சில அறைகளை இவர்களுக்காக ஒதுக்கி—நீண்ட மாதங்களுக்கு அவர்களை வைத்துக்கொண்டு இருப்பதென்றால் அது சிரமமான காரியம். உணவு எல்லாம் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே ஏற்கனவே இருக்கிற அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் சில அறைகளை ஒதுக்கி இந்தக் குறையைத் தீர்க்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த செங்கிப் பட்டி போன்ற மருத்துவ மனைகள் ஏற்பாடு, 20, 30 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னாலே இருந்த இந்த நோயைக் குணப்படுத்த என்று இருக்கின்றன. பெருஞ்சிறை, செங்கிப்பட்டி, சோமநாதபுரம் போன்ற இடங்கள் அப்படிப் பட்டவை. ஆனால் எல்லா மருத்துவ மனைகளிலும் இந்தக் காசநோயாளிகள் சிகிச்சை தரப்படுகிறார்கள். அவர்களைப் படுக்கையிலே வைத்துத்தான் சிகிச்சை தர வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லாத காரணத்தால், தேவைக் கேற்ப சிலருக்குப் படுக்கை தரப்படுகிறது. அது எண்ணிக்கை குறைவாகத் தான் இருக்கும். ஆனால் சிகிச்சை வழங்கப்படுகிறது.

[8th March 1972]

திரு. எம். அய்யாசாமி : தலைவர் அவர்களே, பெரும்பாலும் காசநோய் பிடித்துள்ளவர்கள் ஏழைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். காச நோய்க்கு முக்கியமாக முறைப்படுத்தப்பட்ட உணவு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப் படுகிறது. சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் வீட்டிலேயிருந்து சிகிச்சை பெற்றுக்கொள்ளும்போது, அந்த உணவைச் சாப்பிட முடியவில்லை. ஆகவே ஆஸ்பத்திரியிலே தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டால்தான், அந்த வசதிகள் அவர்களுக்கு ஒழுங்காகக் கிடைக்கின்றன. நோயும் விரைவாக குணமாகும். ஆகவே அவர்களுக்குப் படுக்கை வசதிகள் தர அரசாங்கம் அவனம் செலுத்துமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் காச நோயைப்பற்றி 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இருந்த கருத்து, அவர்களுக்குத் தகுந்த சத்துள்ள உணவு நீண்ட காலம் கொடுத்துத்தான் அவர்களை அந்த நோயிலிருந்து விடுவிக்க முடியும் என்பது. ஆனால் அன்மைக் காலத்திலே, 15 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே, கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மருந்துகள்—மருந்துகளின் பெயர் தெரியாது, அவற்றின் பலன் மட்டுந்தான் எனக்குத் தெரியும்—அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற நிலையில், சத்துணவு தர முடியாத போதுகூட, அந்த மருந்துகளாலே நோயின் வேகம் தணிக்கப்படுகிறது. பரவலாக தன்மை போக்கப்படுகிறது. சரி பிடிக்கின்ற தன்மை குறைகிறது என்று அகில இந்திய கீமோதெரபி இயக்குநர் தெரிவிக்கிறார்கள். சத்துணவு தேவைதான். எல்லோருக்கும் என்று சொல்லும்போது, இன்றைக்கு எவ்வளவு நோயாளிகள் இருக்கிறார்களோ, அவர்களில் பத்தில் ஒருவருக்குக் கூட படுக்கை இல்லை. அந்தப் பத்தில் ஒரு படுக்கையை பத்தில் இரண்டாக ஆக்குவதற்கு முயற்சி எடுக்கிறோம். அதற்குப் பிறகும் 8 பேருக்குப் படுக்கை கிடைக்காது. ஆகவே படுக்கையிலே வைத்து மருத்துவம் செய்யும் முறை கீர்தியாவுக்குப் பொருத்தி வராது. ஆகவே மருத்துவ ஆராய்ச்சி வளர்ந் திருக்கிற காரணத்தால் படுக்கை இல்லாமலேயே சிகிச்சையை பலன் உள்ளதாக அளிக்க முடியும் என்ற உறுதியை அந்தத் துறை வல்லுனர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள்.

THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI : Sir, since the Government have said that it is not necessary for people to be bedded as in-patient in the Hospital, have the Government any programme for extending domiciliary services to the T.B. patients in all the districts in the State?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் காசநோய் கட்டுப்பாட்டுக்காக எல்லா ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலேயும், காச நோய்க் காக 'செஸ்ட் கிளினிக்' என்னும் மருத்துவமனைகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. அந்த அந்த வட்டாரத்திலேயும் பாரா மெடிகல் வொர்க்ஸ் மூலம் மருந்து

[8th March 1972.]

வழங்கும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே முதலிலே டெஸ்ட் செய்வதற்கும், எச்சிலைப் பரிசோதித்துப் பார்ப்பதற்கும், எக்ஸ்ட்ரே எடுத்துப் பார்ப்பதற்கும், அந்த நோயாளிகள் மருத்துவமனைக்கு வந்து செல்ல வேண்டும். அதற்குப் பின்னர் முறைப்படி மருந்துவாங்க, அந்த நோய் விடரிதமாக ஆகாதவாறு பார்த்துக்கொள்ள வசதி அங்கே செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : காச நோய்தான் தொத்து நோய் என்று பார்த்தால் அதனுடைய டிஸ்கஷன்கூட தொத்துநோய்போல் வந்துவிட்டது.

Handloom Finance Corporation

* 172 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any financial assistance is given to the Handloom Finance Corporation by the Government; and

(b) if so, the assistance given during the years 1969-70 and 1970-71?

கைத்தறி நிதியுதவிக் கழகம்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கைத்தறி நிதியுதவிக் கழகத்திற்கு அரசினால் ஏதாவது நிதியுதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

(இ) ஆமெனில் 1969-70, 1970-71-ஆம் ஆண்டுகளில் அளிக்கப்பட்ட நிதியுதவி எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) தமிழ்நாடு கைத்தறி நிதியுதவிக் கழகத்திற்கு அரசு கீழ்க்கண்ட நிதியுதவியை அளித்துள்ளது.

1969-70—கழகத்தின் பங்குமூலதனத்தில் ரூ. 7.40 லட்சம் முதலீடு செய்யப்பட்டது.

1970-71—வழிவகை முன்பணமாக ரூ. 10 லட்சம் அனுமதிக்கப் பட்டது.

பங்கு மூலதனத்தில் ரூ. 5 லட்சம் முதலீடு செய்யப்பட்டது.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கழகம் கைத்தறித் துணி உற்பத்திக்காகவும், கைத்தறித் துணி ஏற்றுமதிக்காகவும் நிதி உதவி செய்கிறதா? அப்படியானால் விவரம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு சங்கங் களுக்கு ஸ்டேட் சொசைடி இருக்கிறது. தனியார், மாஸ்டர் லிவரஸ் என்ற முறையிலே உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பண உதவி செய்யும் முயற்சியிலே இது ஈடுபடுகிறது.

[8th March 1972]

Minerals

* 173 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the details of the minerals found in Tamil Nadu during the year 1970-71 and 1971-72?

கனிப்பொருள்கள்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

1970-71, 1971-72-ஆம் ஆண்டுகளில், தமிழ்நாட்டில் கிடைத்த கனிப் பொருள்களின் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விவர அறிக்கை ஒன்று அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

THIRU V. ISVARMURTI: Sir, I would like to know whether any plan has been formulated to exploit these minerals in our States.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இதுபோன்ற ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் அரசாங்கத்திற்கு வந்தவுடன், எங்கெங்கே வயிள் பூண்டிடாக உருவாக்க முடியுமோ அங்கெல்லாம் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, திருச்சி மாவட்டத்திலே செந்துரை, நக்கம்பாடி உஞ்சினி, பெரிய குறிச்சி போன்ற இடங்களில் படிம வடிவ சுண்ணாம்புக் கற்கள் இருப்பதாக அறிக்கையிலே இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி தனியாரிடமோ, பட்டா நிலமாகவோ இருந்தாலும், கிராம நத்தத்திலே இருந்தாலும், அவர்களை வெளியேற்றித்தான் துழைவ முடியும். அப்பொழுது அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க ஏற்பாடு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட முயற்சி அங்கே எடுக்கும்போது அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. டி. சந்தோஷம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விவர அறிக்கையிலே ஸ்டீவிலிபுத்தூர் தாலூகா வத்திராயிருப்பு பகுதியிலே எதுவும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாகக் காணப்படவில்லை. ஆனால் அந்த வட்டாரத்திலே ஒரு பெரிய தகவல் இருந்தது. அங்கே ஒரு நல்லிதமான ஒரு உலோகம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்று. அப்படி ஏதாகிலும் கண்டு பிடிக்கப் பட்டதா, அப்படியானால் அதன் பெயர் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படியப்பட்ட விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை.

[8th March 1972]

Government Brick Works

* 174 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether tiles are manufactured in the Government Brick Works in this State; and

(b) if so, the details thereof?

அரசு செங்கல் உற்பத்தி ஆலை

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் அரசு செங்கல் உற்பத்தி ஆலையில் ஓடுகள் நயாரிக் கப்படுகிறதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. Minister be pleased to state whether it is not a fact that bricks are being manufactured in the Madras City and near about for construction of Government buildings? If so, why was it not extended to the private persons to avail themselves of getting these bricks?

MR. CHAIRMAN: For private parties also, it is available. The question relates to tiles.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, திருமழிசையிலே அரசாங்கத்தின் சார்பிலே செங்கல் தொழிற்சாலை வைத்திருக்கிறோம். அதிலே 66,000 செங்கற்கள் ஒரு நாளைக்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. 70 லட்ச ரூபாய் முதலீடு செய்திருக்கின்றோம். அந்தச் செங்கல் தொழிற்சாலையிலிருந்து பெரும்பாலும் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. தனியாருக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சட்டம் இல்லை.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I was told that bricks were not available for private persons. May I know whether the bricks would be made available for private persons also?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, ஓடு செய்யப் படுமா என்பதுதான் கேள்வி. ஆகவே இல்லை என்றேன். நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய செங்கல் தொழிற்சாலையில் ஓடுகள் செய்யப்படுகின்றன என்பது கேள்வி. இல்லை என்றேன்.

[8th March 1972]

THIRU V. ISVARMURTI: I would like to know whether this industry is running at a profit or at a loss.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, கணக்கு விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை.

Synthetic Fabrics

* 175 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Co-optex has undertaken any Research into the synthetic fabrics; and

(b) if so, the details thereof?

செயற்கை இழைத்துணிகள்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) செயற்கை இழைத்துணிகளைப் பற்றி ஏதாவது ஆராய்ச்சியை கோ-ஆப்டெக்ஸ் மேற்கொண்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனம் கைத்தறி களில் ரசாயன செயற்கை நூலிழை உபயோகத்திலே குறித்து விரிவான முறையில் ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டுள்ளது. இந்நிறுவனம் இந்த கலப்புத் துணிகளின் விற்பனையை நடப்பு 1972-ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அத்ரலிக் நூலிழையும் டெரிக்காட்டன் நூலிழையும் இவற்றிற்கென உபயோகப்படுத்தப்படும் பொருட்களாகும்.

Tamil Nadu Industrial Development Corporation

* 176 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the National Research Development Corporation has undertaken to find buyers for the patents of the Tamil Nadu Industrial Development Corporation; and

(b) if so, the details thereof?

[8th March 1972]

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் கண்டுபிடிப்புப் பொருள்களின் காப்புரிமையை விற்பனை செய்யும் பொறுப்பை தேசிய ஆராய்ச்சி மேம்பாட்டுக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் பாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) ஊதுலை சிமிட்டித் தொழிற்சாலைகளை (Shaft kiln Cement Plant) அமைக்க அக்கறை கொண்டுள்ளவர்களுக்கு தொழில் நுட்ப உத்தியை விற்பதற்காக, மேற்படி தொழிற்சாலை குறித்த தனிக்காப்புரிமையை தேசிய ஆராய்ச்சி மேம்பாட்டுக் கழகத்திற்கு, தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் கொடுத்தது. இதன் மூலம் கிடைக்கும் ஆராய்வும் உரிமத் தொகைகளும், தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், தேசிய ஆராய்ச்சி மேம்பாட்டுக் கழகம், இதைக் கண்டுபிடித்த திரு. என். இராமச்சந்திரன் ஆகியோர்களுக்கிடையே பங்கிடப்படும்.

THIRU V. ISVARMURTI : May I know, Sir, whether this Industrial Development Corporation has sold only one patent or whether there are other patents also for sales?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, திருச்சிக்குப் பக்கத் திலே ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்தப் புதுவகையான சிமென்ட் உற்பத்தி முறை ஷாஃப்ட் கில்ன் முறை என்று கொடுத்திருக்கின்றார்கள். பேட்டன்ட் என்பதைப் பொருத்த அளவுக்கு, பேட்டன்ட் 11625, பேட்டன்ட் 11626, ரொஜ்ஸ்டிரேஷன் நம்பர் ஏ. 307-68 இவைகளைத்தான் கொடுத்திருக்கின்றோம். பொதுவாக அது அந்த சிமென்டைப் பற்றியதுதான்.

Cottage Match Industry

* 177 Q.—THIRU M. RAJAH IYER (on behalf of Thiru G. SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the Cottage Match Industry in the State is on the verge of collapse due to non-availability and high cost of raw materials; and

(b) if so, the action proposed to be taken by the Government in this matter?

[8th March 1972]

தீக்குச்சி குடிசைத் தொழில்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மூலப்பொருள்கள் கிடைக்காததாலும், இவற்றின் விலை மிக அதிகமாக இருப்பதாலும், இம்மாநிலத்திலுள்ள தீக்குச்சி குடிசைத் தொழில் அழிந்து விடும் நிலையிலுள்ளது என்பதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், இது குறித்து அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழு இடமில்லை.

THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Chairman, Sir, I am told that apart from the chemicals even splints and veneers are not readily available within our State, that they have to be got from Kerala and that the Kerala Government are encouraging the Match Industry. As a matter of fact, there is some difficulty in getting easily the chemicals here for our manufacturers. Will the Government try to start the manufacture or give incentive to private persons for the manufacture of splints and veneers?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, அண்மைக் காலத் திலே வாக்ஸ் பற்றியும், புளு மாட்ச் பேப்பரைப் பற்றியுந்தான் ஷார்ட்டேஜ் ஏற்பட்டது. அதற்காக பேப்பரைப் பொருத்த அளவுக்கு நம்முடைய சேஷசாயி பேப்பர் ஆலையிலிருந்து இவர்களுக்குத் தேவையான பேப்பரை உற்பத்தி செய்து ஒரு குறிப்பிட்ட விலையிலே கொடுக்கவேண்டும் என்று இரு சாரரிடையே ஒப்பந்தம் ஏற்பட அரசாங்கம் முயற்சி செய்தது. மேட்ச் வாக்ஸைப் பொறுத்த வரையில் மொத்தமாக அரசுத் துறையிடத்திலே ஒப்படைக்கவேண்டும். அரசு பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்குச் சொன்னோம். அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன பொருளைப்பற்றிய பற்றாக்குறை பற்றி அரசாங்கத்திடத்திலே விவரம் இல்லை.

[8th March 1972]

State Co-operative Conference

* 178 Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether the Government have received the copy of the resolutions passed by the State Co-operative Conference, held at Kanchipuram during December, 1970; and

(b) among them, the resolutions, which were accepted and implemented by the Government?

மாநில கூட்டுறவு மகாநாடு

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) கடந்த 1970, டிசம்பர் மாதம் காஞ்சிபுரத்தில் நடைபெற்ற மாநில கூட்டுறவு மகாநாட்டின் தீர்மானங்கள் அரசுக்கு அனுப்பப் பெற்றனவா?

(இ) அத்தீர்மானங்களில் எவை எவற்றை அரசு ஏற்று அரல் படுத்தியது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: (அ) இல்லை.

(இ) வினாவுக்கு இடமில்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, காஞ்சிபுரத்திலே நடைபெற்ற மாகாண கூட்டுறவு மகாநாட்டை மாநில கூட்டுறவு யூனியன் முன்னின்று நடத்தியது. மாநில கூட்டுறவு யூனியன், கூட்டுறவுக் கொள்கைகளை வகுப்பதற்கும், திட்டங்களுக்கு வழிகாட்டவும் ஒரு ஸ்தாபனமாக இருந்து வருகிறது. அந்த ஸ்தாபனம் நடத்திய ஒரு மகாநாட்டிலிருந்து தீர்மானங்களை அனுப்புவதற்கும், அரசினைக் கண்டு பேசுவதற்குமாக ஒரு குழு அமைக்கப் பட்டது. தீர்மானங்களை வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் கேள்விக்குப் பின்னராவது தீர்மானங்கள் வந்ததா என்பதைப்பற்றி அறிய அரசு முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, தீர்மானங்கள் வந்த சேரவும் இல்லை. அதுபற்றி எந்தக் குழுவும் வந்து என்னை சந்திக்கவும் இல்லை. நாம் போய்த் தேடி தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்படுமா என்று கேட்க அவசியமும் இல்லை.

[8th March 1972]

Khadi Production Centre, Tiruchirappalli

* 179 Q.—THIRU M. RAJAH IYER (on behalf of Thiru G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the number of hanks of yarn supplied during 1969-70, 1970-71 through the Khadi Production Centre, Tiruchirappalli;

(b) whether the number of hanks supplied during 1970-71 is lesser than those supplied in 1969-70; and

(c) if so, the steps taken by the Government to give employment to eighty weavers' families who are depending on this Centre for their livelihood?

கதர் உற்பத்தி மையம், திருச்சிராப்பள்ளி

திரு. எம். இராஜா அய்யர் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சி கதர் உற்பத்தி மையத்தின் மூலமாக 1969-70, 1970-71-ம் ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்ட கிட்டங்கள் எத்தனை?

(இ) 1969-70-ஐ விட, 1970-71-ல் கிட்டங்கள் குறைத்து வழங்கப் பட்டனவா?

(உ) ஆமெனில், இம் மையத்தை நம்பி வாழும் 80 நெசவாளர் குடும்பங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: (அ) 1969-70—5,85,787 கிட்டங்கள். 1970-71—4,50,824 கிட்டங்கள்.

(இ) ஆம்.

(உ) கிராமிய நூற்பு நிலையம் மூலம் அம்பர் நூல் உற்பத்தியை அதிகரித்து நெசவாளர்களுக்கு வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டது. மேலும் தேவைக்கு ஏற்ப மற்ற மாவட்டங்களிலிருந்து உபரியான கிட்டங்களைப் பெற்று நெசவாளர்களுக்கு வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

Kalaiyarkoil Co-operative House Building Society

* 180 Q.—THIRU P. THIRUGNANASAMBANDAM: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state:

(a) whether any complaint has been received alleging misappropriation of funds in the Kalaiyarkoil Co-operative House Building Society, Sivagangai Taluk, Ramanathapuram District; and

(b) if so, the action taken thereon?

[8th March 1972]

காணியார் கோவில் கூட்டுறவு விடுகட்டும் சங்கம்

திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம்: மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் சிவகெங்கை வட்டம் காணியார் கோவில் கூட்டுறவு விடுகட்டும் சங்கத்தில் ஏதேனும் கையாடல் செய்யப் பட்டதாகப் புகார் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: (அ) ஆம்.

(இ) 1970-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் சிவகெங்கை துணைப் பதிவாளர் நடத்திய ஆய்வின்போது, சங்கத்தின் தலைவரும் செயலாளரும் முறையே ரூ. 1,785-ம் ரூ. 696.99-ம் கையாடல் செய்திருப்பதாக தெரிய வந்தது. 6 மாத கால தாமதத்திற்குப் பின் தலைவர் ரூ. 1,785-ஐயும் வட்டியுடன் செலுத்தினார். ஆனால் செயலாளரால் கையாடல் செய்யப்பட்ட தொகை இதுவரை திரும்ப செலுத்தப்படவில்லை. குற்றவாளிகள் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க தேவையான குறிப்புகள் இல்லாமையால், சிவகெங்கை கூட்டுறவு துணைப் பதிவாளர், தமிழ் நாடு கூட்டுறவு சங்கச் சட்டம் 65-வது பிரிவின் கீழ் விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டுள்ளார். மேற்கொண்டு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை விசாரணையின் முடிவைப் பொறுத்துள்ளது.

Backward Class Students Hostel

* 181 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state:

(a) the number of Hostels opened in Tamil Nadu for the backward class students till this day, during 1971-72; and

(b) the number of boys and girls admitted in those Hostels?

பிற்பட்ட வகுப்பினர் மாணவர் விடுதி

திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1971-72-ம் ஆண்டில் இந்நாள் வரை தமிழ் நாட்டில் எத்தனை உணவு விடுதிகள் பிற்பட்ட வகுப்பினர் மாணவர்களுக்காகத் திறக்கப் பட்டன?

(இ) இதில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவ மாணவிகள் எத்தனை பேர்?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: (அ) 53.

(இ) ஆண்கள் 3,059.

பெண்கள் 130.

[8th March 1972]

திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: 1972-73-ம் ஆண்டில் பிற்பட்டோர் மாணவர் களுக்கு எத்தனை உணவு விடுதிகள் திறக்கப்பட இருக்கின்றன? அவற்றில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் எத்தனை திறக்கப்பட இருக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, அடுத்த ஆண்டுக்கு 35 விடுதிகள் திறப்பதாக அரசு ஆலோசித்திருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு எத்தனை என்று முடிவு எடுக்கப்படவில்லை.

Multi-Purpose Tower Project

* 182 Q.—THIRU V. ISVARMURTI AND Thiru G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state the details of the Multi-purpose Tower Project proposed to be constructed on the Marina near the Lady Wellington Training College, Madras?

பல்நோக்குப் பலமாடித் திட்டம்

திரு. வி. ஸ்வாமிமூர்த்தி

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்

மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

மெரினா கடற்கரையில், சென்னை லேடி வெல்லிங்டன் ஆசிரியைகள் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கருகில் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள பல்நோக்குப் பல மாடித் திட்டத்தின் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. THIRU K. RAJARAM: The proposal to construct a multipurpose T. V. Tower Project is still under examination.

Tourist Guide

* 183 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state:

(a) whether there is any proposal with the Government to prepare descriptive Tourist Guide; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

[8th March 1972]

சுற்றுலா வழிகாட்டி நூல்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) விவரமான சுற்றுலா வழிகாட்டி நூல் ஒன்று தயாரிக்கும் செயற் குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், தற்போது இது எந்நிலையிலுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: (அ) & (இ) இல்லை.

State Housing Board

* 184 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(a) whether any Central loan is being given to the State Housing Board; and

(b) if so, the details thereof?

மாநில வீட்டு வசதி வாரியம்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாநில வீட்டு வசதி வாரியத்துக்கு, மத்திய அரசுக் கடன் ஏதாவது கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: (அ) & (இ) எந்த விதக் கடனும் இந்திய அரசால் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு நேரிடையாக வழங்க வில்லை. பல்வேறு வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கு இந்திய அரசால் வழங்கும் கடன் தமிழ்நாடு அரசின் மூலமாகவே வழங்கப்படுகிறது.

Mini Bus

* 185 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(a) whether any Mini Bus Service is being operated to visit Mudumalai Wild Life Sanctuary; and

(b) if so, the details thereof?

8th March 1972]

சிறு பேருந்து

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) முதுமை வன விலங்கு உய்விடத்தைப் பார்வையிடுவதற்கு ஏதாவது சிறு பேருந்துப் பணி இயங்கி வருகிறதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: (அ) ஆம். ஒரு மினி பஸ் ஒன்று அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

(இ) The Government of India, Department of Tourism has given a Mini Bus on loan basis for use of the tourists visiting Mudumalai Wild Life Sanctuary. The Mini Bus was taken delivery at Bombay on 12th October 1971 by the Chief Conservator of Forests. The Mini Bus has a capacity to carry 10 tourists at a time and is fully equipped with other amenities such as spot lamps, ice box, Microphone for the guide to explain the sights to the tourists. The Mini Bus was inaugurated by the Chief Minister on 22nd October 1971. A rate of Re. 1 per person per K.M. is charged.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, அந்த மினி பஸ் இந்த முதுமைக் காடு போன்ற காடுகளில்தான் பயன்படுவதற்கு ஏற்றதா அல்லது மற்ற சுற்றுலா இடங்களுக்கும் பயன்படுத்தக் கூடியதா?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த பஸ்ஸைப் பொறுத்த வரையில் முதுமைக் காட்டுக்கு ஏற்றதாக, காடுகளுக்கு உள்ளேயே சுற்றி வருவதற்கு வசதியாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Loan for Police Officers for Construction of Houses

* 186 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state the number of Police Officers (Non-Gazetted) to whom loan was sanctioned (1) to purchase ready built houses; (2) to construct new houses in Madras City for the last five years?

[8th March 1972]

விடு கட்ட காவல் துறை அதிகாரிகளுக்குக் கடன்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு மின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(1) கட்டிய விடுகள் வாங்குவதற்காகவும், (2) சென்னை மாநகரில் புதிய விடுகளைக் கட்டுவதற்காகவும் கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் கடன் வழங்கப் பட்டுள்ள (அரசிதழ் பதிவு பெறாத) காவல்துறை அதிகாரிகள் எண்ணிக்கையாக யாது?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: (1) ஒன்றும் இல்லை.

(2) 18.

Southern Power Grid

* 187 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Electricity, be pleased to state the contribution of this State for setting up the Southern Power Grid for the year 1970-71?

தென் மாநிலங்களில் மின்சார இணைப்பு

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தென் மாநிலங்கள் மின்சார இணைப்பு அமைத்ததற்கு 1970-71-க் கணம் இம்மாநிலம் வழங்கிய பங்குத் தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கு மத்திய உதவியின் கீழ் ரூ. 48 லட்சம் இந்திய அரசு ஒதுக்கியிருக்க 1970-71 ஆம் ஆண்டில் மாநிலங்களுக்கிடையே மின் கம்பித் தொடர்களை அமைத்ததற்காக தமிழ்நாடு மின் வாரியத்திற்கு ரூ. 45.14 லட்சம் செலவு ஏற்பட்டுள்ளது.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) Release of Thiru V. Isvarmurti, M.L.C.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that I have received from the Commissioner of Police, Madras-8 today the following intimation:—

“Thiru V. Isvarmurti, M.L.C. who was arrested along with 224 others at 12 hours to-day, 7th March 1972, on Wallajah Bridge,

[8th March 1972]

Anna Salai, Madras for violating the prohibitory order under Section 41 of the Madras City Police Act in force in and around Fort St. George, Madras was released at 17.00 hours the same day.”

(2) Decision of the Business Advisory Committee

MR. CHAIRMAN: At a meeting of the Business Advisory Committee held at 3-30 p.m. to-day, the following further programme of business of the Legislative Council has been decided:—

21st March 1972	Tuesday	.. Discussion on the Policy Note on Public Health.
22nd March 1972	Wednesday	.. Discussion on the Policy Note on Public Works, Irrigation and Highways.
23rd March 1972	Thursday	.. Discussion on the Policy Note on Education.
24th March 1972	Friday	.. Do.
25th March 1972	Saturday	.. Discussion on the Policy Note on Industries.
26th March 1972	Sunday	.. Holiday.
27th March 1972	Monday	.. (1) Presentation of the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1971-72. (2) Discussion on the Policy Note on Animal Husbandry.
28th March 1972	Tuesday	.. Discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1971-72.
29th March 1972	Wednesday	.. Discussion on the Policy Note on Community Development Projects and Local Administration.
30th March 1972	Thursday	.. Consideration and passing of Appropriation Bills.
31st March 1972	Friday	.. Good Friday.

Further programme of business will be decided later. The Council will meet from 4 p.m. to 7 p.m. daily.

8th March 1972]

IV. ADJOURNMENT MOTION re DEMONSTRATION OF
HANDLOOM WEAVERS IN JAKKAMPATTI IN PERIAKULAM
TALUK, MADURAI DISTRICT AND ARREST OF
95 PERSONS

MR. CHAIRMAN: I have received notice of an adjournment motion from Thiru K. Rajaram, Leader of the Opposition, for the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the peaceful demonstration of handloom weavers in Jakkampatti in Periakulam taluk, Madurai district and arrest of 95 persons.

Before giving my consent, I want to hear the Leader of the Opposition as to how the matter sought to be discussed is within the scope of the rules governing adjournment motions and the view of the Government in the matter.

திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மதுரை மாவட்டத்தில் ஆண்டிப்பட்டிப் பஞ்சாயத்துப் பகுதியைச் சேர்ந்த ஐக்கம்பட்டி கிராமத்தில் நெசவுத் தொழிலாளிகள், ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் கூட்டம் சடி அந்தப் பக்கம் போகிற, வருகிற பேருந்துகளையெல்லாம் தடை செய்து மறியல் செய்தார்கள் என்று பத்திரிக்கைச் செய்தி வந்தது. அதைத் தொடர்ந்து எனக்கு அங்கிருந்து தந்திகள் வந்திருக்கின்றன. இரண்டு நாட்கள்—60 பேர்கள் ஒரு நாளும், 95 பேர்கள் ஒரு நாளும் கைது செய்யப்பட்டதாகவும் மேலும் தொடர்ந்து கிளர்ச்சி அதிகமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்றும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள்பற்றியும் சில தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. பொதுவாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் அடக்க விலைக்குக் கிடைக்க வில்லையென்ற தகராறு. அது தான் பிரதானமான தகராறு என்று கருதுகிறேன். இதைக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்றும் வேறு சில காரணங்கள் காட்டியும் இந்தக் கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள் என்று அறிகிறேன். முக்கியமாக அந்தப் பக்கத்திற்குப் போகிற ஒரே ரஸ்தா அது. மதுரையிலிருந்து தேனிகுச்சுச் செல்லும் ரஸ்தாவின் நடு மத்தியில் ஆண்டிப்பட்டியில் எல்லாப் பேருந்துகளும் நிறுத்தப்படுகின்றன. இதை அரசாங்கம் கடந்த 3, 4 தினங்களாகக் கவனித்து இதை நிறுத்துவதற்கு வேண்டிய வேலைகளைச் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இதில் முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், அந்த ஊர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளரே எனக்குத் தந்தியும் தபால் களும் அனுப்பியிருக்கிறார். வேறு யார் செய்திருக்கிறார், எனக்குத் தெரியாது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே செய்வது போன்று அங்கிருந்து தந்திகள்

8th March 1972] [திரு. கே. ராஜாராம்]

வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அமைச்சருக்கும் வந்திருக்குமே என்று எண்ணினேன். அது எப்படியானாலும், பேருந்துகளை மறிக்கும்போது, பொது ஜனங்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பஸ் போவது தாமதம் ஆகிறது. இம்மாதிரி இடைஞ்சல்கள் இல்லாமலிருப்பதற்கு அரசினர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. சபையை ஒத்தி வைத்து இதைப் பற்றி விவாதிக்க அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, மதுரை மாவட்டத்தில் இந்த ஊரிலே நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இயங்கி வந்தன. இவைகளெல்லாம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே தவறுகளால் மூடப்பட்டு இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சரிவர நடைபெற முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த அளவிற்கு, நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஆங்காங்கே உருவாக்கி அவைகளுக்குத் தேவையான நூல் குறைந்த விலையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம். நூல் அதிகமாகக் கிடைக்க, அவைகளுக்கே நடத்த சக்தி இல்லாவிட்டால், இயலாத நிலைமை இருக்குமானால், நாமே 'இண்டஸ்ட்ரியல் வீவர்ஸ் கோவாப்ரேடிஸ் சொசைடி' வைத்து அரசாங்கப் பணத்தில் வேலை கொடுக்கிறோம். இந்த ஊரைப் பொறுத்த அளவிற்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏற்கெனவே மூடப்பட்ட சங்கங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும், அல்லது 'இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்ரேடிஸ்' சங்கங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இந்த முயற்சியைச் செய்து வருகிறது. அங்கேயுள்ள மாஸ்டர் வீவர்களுக்கு நூல் அதிகமான விலைக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கு அங்கேயுள்ள நெசவாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று போராட்ட அறிவிப்பிலிருந்து தெரிகிறது. இது அரசாங்கத்திற்கு நேரடியாக சம்பந்தப்பட்டதல்ல என்பதும் நமக்குத் தெரியும். மாஸ்டர் வீவர்களுக்குப் போதுமான அளவிற்கு நூல் கிடைத்தாலும், 'ஸ்டேபிள் ஃபைபர்' விலை அதிகப் பட்டு விட்டது என்பது குறையாகும். இது அகில இந்திய ரீதியிலே மத்திய அரசாங்கம் முடிவெடுக்க வேண்டிய விஷயம். இடைக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் 'சௌத் இந்தியா விஸ்கோஸ்' போன்ற ஆலைகளிலே நாம் அந்த நூலை வாங்கி ஓரளவிற்கு நெசவாளர் சங்கங்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய இந்த ஆண்டு முடிவு செய்திருக்கிறோம். மாஸ்டர் வீவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட இது தனிப்பட்டவர்களுடைய பிரச்சனை என்ற காரணத்தினால், எந்த அளவிற்கு விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமென்று பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய டைரக்டர் ஆஃப் ஹாண்டிலுமில் அவர்களை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனையில் அதிகமாக விவாதிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லையென்று கருதுகிறேன்.

**456 ADJOURNMENT MOTION re DEMONSTRATION OF HANDLOOM
WEAVERS IN JAKKAMPATTI IN PERIAKULAM TALUK, MADURAI
DISTRICT AND ARREST OF 95 PERSONS**

[திரு. செ. மாதவன்] [8th March 1972]

நெசவாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்றெல்லாம் எதிர்த் கட்சித் தலைவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தில் “பீஸ்டிப் டெமான்ஸ்ட்ரேஷன்” Peaceful Demonstration என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இங்கே பேசிய கருத்துக்களிலிருந்து இது ‘பீஸ்டிப் டெமான்ஸ்ட்ரேஷன்’ அல்ல என்பது தெரியும். சட்டத்திற்குப் புறம்பான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருப்பதை அவர்களே சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஆகவே சில பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் 7-ம் தேதி பெயிலிலே விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நம்முடைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களின் முயற்சிக்குப் பின்னாலே, அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்த தகவல் படி, இந்தப் போராட்டம் திரும்பப் பெறப்பட்டது என்றும், அங்கே அமைதியான சூழ்நிலை நிலவுகிறது என்றும் தெரிகிறது. இதற்கு மேல் விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: In view of the statement made by the Hon. the Minister for Industries and as the matter involves nothing more than the ordinary administration of law and Order, I withhold my consent for raising the matter.

**V. CALLING ATTENTION TO ANNOUNCEMENT BY
THE UNION DEFENCE MINISTER ABOUT THE
DECISION OF THE GOVERNMENT OF INDIA TO
CONSTRUCT BUILDINGS FOR DEFENCE PERSON-
NEL ON THE ISLAND GROUNDS IN MADRAS CITY.**

திரு. வே. தங்கபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, 42-வது விதியின் கீழ் சென்னை நகரத்திலுள்ள தீவுத் திடலில் மத்திய அரசாங்கத்தின் இராணுவத் துறையினருக்கு வேண்டிய கட்டிடங்கள் கட்ட தீர்மானம் ஆகியிட்டதாகப் பாதுகாப்பு அமைச்சர் அறிவித்த அவசரப் போது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து நான் மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, கடந்த சில ஆண்டுகளாக பாதுகாப்புத் துறைப் பணியாளர்களுக்கான இடவசதித் தேவைகள் அதிகரித்துள்ளதாலும், பாதுகாப்புப் படைபினருக்கு இதற்காகச் சென்னையில் தருந்த நிலம் கிடைக்கவில்லை என்பதாலும், தீவுத் திடலின் ஒரு பகுதியில் கட்டிடங்கள் கட்டுவது தவிர்க்க முடியாத அளவிற்கு அவசியமாகியிருப்பது

**CALLING ATTENTION TO ANNOUNCEMENT BY THE UNION DEFENCE
MINISTER ABOUT THE DECISION OF THE GOVERNMENT OF INDIA
TO CONSTRUCT BUILDINGS FOR DEFENCE PERSONNEL ON THE
ISLAND GROUNDS IN MADRAS CITY**

8th March 1972] [திரு. செ. மாதவன்]

என்று மத்தியப் பாதுகாப்பு அமைச்சர் கூறியுள்ளார். தீவுத் திடல் முழுவதையும் திடலாகவே பேணி வரவேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி மத்தியப் பாதுகாப்பு அமைச்சருக்கு நாம் எழுதியுள்ளோம். பாதுகாப்புத் துறையினரின் இடவசதித் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக வேறிடத்தில் நிலம் வழங்குவதாகவும் நாம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளோம். இது தொடர்பாக, பாதுகாப்பு அமைச்சரின் பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இதற்கிடையில், தீவுத் திடலில் கட்டிடப் பணிகள் தொடங்கி விட்டதால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த 17 நாடாளு மன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய பிரதிநிதிகள் குழு ஒன்று அண்மையில் தலைமையமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து, தீவுத் திடலில் கட்டிடங்கள் கட்டுவதை நிறுத்த வேண்டுமென்று பாதுகாப்பு அமைச்சகத்துக்கு உத்திரவிட வேண்டுமென்று முறையீடு செய்து கொண்டது. நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர் திரு. டி. சாரங்கன் இப்போது சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்துள்ளார். தீவுத் திடலில் பாதுகாப்புத் துறை உத்தேசித் துள்ளபடி கட்டிடங்கள் கட்டும் பணி தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படாமல் இந்திய அரசு இரு வாரங்களுக்கு நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று இடைக் காலத்தடை ஆணை ஒன்றை உயர்நீதி மன்றம் பிறப்பித்தது. இப் பொருள் தற்போது நீதி மன்ற விசாரணையிலுள்ளது.

VI: Information rechange in the Cabinet

THIRU V. ISVARMURTI: I came to know that there was a change in the Cabinet. I would like to know about it, Sir.

MR. CHAIRMAN: It will be announced later. Does the hon. Member want to know it very urgently?

**VII.—GENERAL DISCUSSION ON 'THE BUDGET'
FOR 1972-73—cont.**

MR. CHAIRMAN: We will now resume the discussion on the Budget.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான பட்ஜெட் விவாதத்தின் மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக எனது நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை உபரியாக உள்ள பட்ஜெட்டாகச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதிலே குறிப்பாக “வாகன வரியை” 10 சதவிகிதம் உயர்த்தக் கூடிய நிலைமையைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [8th March 1972]

இந்த வாகன வரி உயர்வு பற்றி நான் சில வார்த்தைகளைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த வரியைப் பெரும்பாலும் பஸ்களுக்கும், லாரிகளுக்கும் உயர்த்துவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். தற்பொழுது பஸ் தொழில் இலாப கரமாக இல்லை என்பதை அரசு உணர்ந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக நம்முடைய நாட்டில் பஸ் தொழில் ஸ்னிணித்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறது. நல்ல இலாபகரமான தொழிலாக அது அமைய வில்லை. நமது அரசு கடந்த ஆண்டு பஸ்களுக்காக ஒரு உச்ச வரம்புத் திட்டத்தை கொண்டு வந்தது. அதன் காரணமாக 10 பஸ்களுக்கு மேலே யானுமே வைத்துக் கொள்ளாத நிலைமை வரக்கூடிய ஓரிரு ஆண்டுகளுள்ளே ஏற்பட்டுவிடக் கூடும். அப்படியிருந்தும் கூட சமீபத்திலே பெரிய பஸ் கம்பெனிகளெல்லாம் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட நிலைமையை எண்ணும்பொழுது, இது ஒரு அவசியமான நடவடிக்கையா என்று எண்ணிப் பார்த்தால், அது அவ்வளவு அவசியமான நடவடிக்கை அல்ல என்றுதான் தெரியவருகிறது. அல்லது இது அரசாங்கத்திற்குப் பொருளாதார மேம்பாடு கிடைச்சக் கூடிய நடவடிக்கையா என்று பார்த்தால் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையாகவும் இல்லை என்று தான் தோன்றுகிறது. ஓரிரு ஆண்டுகளிலே எல்லாப் பகுதிகளிலேயும் 10 பஸ்களுக்கு மேலே இல்லாத ஒரு நிலைமையிலே 'சிலிங்' கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகு ஒரு சில பெரிய கம்பெனிகளை எடுத்துக் கொண்ட விதமானது ஏதோ அவர்கள் அந்தக் கம்பெனிகளின் மீது ஏற்பட்ட வெறுப்பின் காரணமாகத் தான் அவர்கள் செயல்பட்டார்கள் என்று கருத வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, இன்றைய நிலையில் பஸ் கம்பெனிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டு, அவற்றை அரசாங்கம் எடுத்த பிறகு அந்தத் தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் அடையக் கூடிய பெரிய நஷ்டத்தை அரசாங்கம் இன்றைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமையாக மாறிவிட்டது. பொதுவாக பஸ்களின் வளர்ச்சி மிக மிகக் குறைந்து வருகிறது. கிராமப் பகுதியிலே இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் சற்று யோசித்துச் செய்திருந்தால் நலமாக இருக்கும். தேசியமயமாக்கும் கொள்கையை நான் வரவேற்றாலும், அது அரசாங்கத்திற்கு இலாபகரமாக இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுபவன் நான். அல்லது அதன் மூலமாகப் பொது மக்களோ அல்லது மற்றவர்களோ நன்மை அடையக் கூடிய திட்டமாக அது இருக்க வேண்டும். பஸ்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டதால், அரசாங்கம் இலாபம் அடைந்ததா என்று பார்த்தால், அது சந்தேகமாகத் தான் இருக்கிறது. கடந்த காலத்திலே அரசாங்கத்தின் போக்குவரத்தைப் பார்க்கும் பொழுது, அது இலாபகரமான நிலைமையிலே நடத்தப்பட முடியவில்லை. இன்றைக்கு மேலும் தேசியமயம் என்ற நிலைமையிலே மேலும் நஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலைமையிலே தான் அரசாங்கம் இருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான காரியங்களைச்

8th March 1972] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

செய்யும் பொழுது தேசியமயமாக்கும் கொள்கையால் நாட்டிற்கும் அரசாங்கத் திற்கும் நஷ்டம் ஏற்படும் காரியங்களைச் செய்யாமலிருப்பது மிகவும் நல்லது.

அடுத்தபடியாக, இன்றைய நிலையில் அதிகமான பேருந்துகளை மாவட்டத் திற்கு மாவட்டம் அதிகமாக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் 50, 60 பெர்மிட்டுகளுக்கு மேல் தருகிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்திலே மட்டும் 70 பெர்மிட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது, வாகன வரியால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் அதிகமான வரி வரும் பொழுது, அதிகமான பெர்மிட்டுகளை வழங்கும்பொழுது ஏற்கனவே ஓடுகின்ற பஸ்களின் வருமானம் குறையும்பொழுது, முன்பே அதிகமான வரிகளைப் போட்டதற்குப் பிறகு, மேலும் வரிகளை உயர்த்துவதால் இந்தத் தொழிலிலே இலாபம் வருமா என்று பார்க்க வேண்டும். எனவே, இது இலாபமற்ற தொழிலாக மாறிக் கொண்டு வருகிறது. ஆகையாலே, இதை டிரான்ஸ்போர்ட் மினிஸ்டர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து, இந்த 10 சதவிகித வரி உயர்த்தியிருப்பது ஓடுகின்ற பஸ்களும், லாரிகளும் ஊங்கக் கூடியதாக இருக்குமா என்பதைப் பார்த்து, இந்த 10 சத விகித வரியை அகற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, சட்ட மன்றத் திலே எதிர்க் கட்சி உறுப்பினராக இருக்கும் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது சொன்னார்கள், கட்டணம் 2½ பைசா என்றிருந்த பொழுதே தனியார் பஸ் கம்பனிக்காரர்கள் கொள்ளை இலாபம் அடித்தார்கள்; இப்பொழுது அதை 3 பைசா என்று போட்டதே தவறு என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். 3 பைசா கட்டணம் என்று நிர்ணயித்திருக்கும்பொழுது, இன்னும் ஏராளமான கொள்ளை இலாபம் அடிப்பார்கள் என்று தெளிவுபடப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே கட்டியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே இப்படி வரிபோட்டிருப்பது பஸ் முதலாளிகளுக்குப் பெரும் பாதகமாக இருக்கும் என்று பேசுகிறார். இதிலே எது உண்மையான கட்டிக் கருத்து என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : நம்முடைய மன்றத்திலே பேசும் பொழுது அவரவர் இஷ்டத்திலே தான் எதையும் கூற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சாதாரண சிறிய விஷயங்களிலே கட்டிக் கட்டுப்பாடோ, கட்சி எண்ணங்களோ ஏற்படுவதில்லை. இது ஒரு வியாபாரத் துறை சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். அமைச்சருக்கே தெரியும் இந்தத் தொழிலிலே இருக்கும் நிலைமைகள்; எனவே அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அந்த அம்மையார் கூறிய அபிப் பிராயத்திற்கும் என்னுடைய அபிப்பிராயத்திற்கும் மாறுபட்ட நிலைமையை

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

[8th March 1972]

இருந்தாலும் இருக்கலாம் அல்லது சரியாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். மாநில சுயாட்சி என்பது இன்றையதினம் விஸ்புரபம் எடுத்திருக்கிறது என்பது ஒரு விஷயம். அதற்கு முன்பே நம்முடைய உறவு சீரழிந்து வருகிறது என்பதைத் தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பது தவறல்ல. மாநில சுயாட்சி என்று குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில், சரியான விளக்கத்தோடு குறிப்பிட வேண்டும். நம்முடைய எதிர்க் கட்சித்தலைவர் அவர்களையும் கலந்து, ஒரு கமிட்டியின் ஆலோசனைக்குப் பிறகு ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்து, அதை இந்தச் சபையில் விவாதித்து, முடிவெடுத்து, அதன் பிறகு தான் அரசாங்கம் வலியுறுத்த வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள். அப்படியிருந்தும் பட்ஜெட் உரையில் முதல் கட்டத்திலேயே இதைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்றும் மற்றொரு பக்கம் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்றும் பேசுவது தெளிவற்ற ஒரு நிலையத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கோருகின்ற அதே நேரத்தில் முழுநிர்வகிப்போர் போன்று படங்கள் போட்டு, வங்காள தேச நிகழ்ச்சிகளைச் சுட்டிக்காட்டி அதே முறையில் இங்கும் கேட்கப்படுகிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிடுவது எப்படிப் பொருத்தமாகவிருக்கும்? அந்த முறையைச் சிறிதும் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அப்படிப்பட்ட எண்ணம் உருவாகுமானால், வரக்கூடிய காலம் மிக பயங்கரமானதாக அமைந்துவிடும். பொதுவாக மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்குமிடையேயுள்ள உறவு முறை, அதிகாரங்கள் பற்றிப் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் சிந்தித்து, இருக்கக் கூடிய குறைகளையோ கோரிக்கையையோ போக்குவதற்கான பரிசாரம் என்னவென்பதைப் பரிசீலனை செய்து அதற்கான மாற்றுத் திட்டம் எது உள்ளது என்பதை ஆராய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய நாடு மிக அமைதியான நாடு. தமிழகத்தில் நல்ல ஒரு அமைதியான அரசு அமைந்து செயல்பட்டு வருவதுண்டு என்ற ஒரு நல்ல பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது அந்த அமைதியும் நல்ல பெயரும் மாற்றப்பட்டுவிடுமோ என்று அஞ்சும் ஒரு நிலைமை உருவெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் மில் தகராறு, திருப்பூர் பனியன் பேக்டரி களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் தகராறு, திண்டுக்கல் பஞ்சாலைத் தகராறு, பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தகராறு, இன்னும் பலவிதமான தொழில் தகராறுகள் மாநிலம் பூராவும் எற்பட்டிருப்பதோடு என்.ஜி.ஜி. ஒக்கல் இளர்ச்சி, மாணவர்கள் போராட்டம், படித்த மாணவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம், விடுவாசி உள்வு இப்படியாக பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை நாம்

8th March 1972]

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

பார்த்து வருகிறோம். இவைகள் அனைத்தையும் பார்க்கின்றபோது, அமைதியற்ற ஒரு சூழ்நிலைதான் தென்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டம், குடிசை மாற்று வாரியம் என்பன அமைத்திருந்தாலும், நிலைமை மேலும் மேலும் வளர்ந்து கொண்டே போகிறதே தவிர தீர்வதாகத் தெரியவில்லை. பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டத்திற்கு காகப் பணம் திரட்டப்பட்டதே தவிர, பிச்சைக்காரர்கள் ஒழிந்ததாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டம் துவங்கப்பட்டு ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில் செயல்படுத்தப்படும் திட்டமாகவுள்ளது. தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்கள் சுமார் 6,000 பேர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை ஒரு இடத்தில் வைத்து ஓராண்டுக்காலம் பராமரிப்புச் செய்து பிறகு அவர்களை நல்ல முறையில் அமர்த்திட திட்டமிட்டு வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. தொழுநோய் உள்ளவர்களோடு மற்றவர்கள் கலந்து பழகுவது என்பது ஒரு இயலாத உரியமாகவிருப்பதால், அவர்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: தலைவர் அவர்களே, நான் பிச்சைக்காரர்களை முழுவதும் ஒழித்து விட்டீர்களா என்று கேட்கவில்லை. இதற்காகப் பணம் திரட்டி, பட்ஜெட்டிலும் தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பதால், அரசாங்கம் இது வரை மேற்கொண்ட வேலைகள் என்னென்ன என்று விளக்கம் தேவைப்படுகிறது. இந்தத் திட்டம் ஏற்கனவே இருந்த திட்டம்தான். அது இப்பொழுது விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இருந்திருக்கலாம். ஆனால் பாரந்த அளவில் இருந்திருக்க முடியாது. தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்களுக்குத் தனி கவனம் செலுத்தப் படவேண்டுமென்று பாணர், உளுத்தூர்பேட்டை, பர்கர் ஆகிய மூன்று இடங்களில் விடுதிகள் அமைக்கப்பட்டு அவர்களுக்குச் சிகிச்சையையும் அளித்து, தொழில் பயிற்சி அளித்திடவும் திட்டம் மேற்கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது. இதற்குப் பொது மக்களிடமிருந்து வந்துள்ள தொகையோடு அரசாங்கத்தின் நிதியும் போடப்பட்டு செயலாற்றப்படுகிறது.

திருமதி எஸ். மஞ்சபாஷினி: ஏற்கனவே 'பெக்ஸ் ஹோம்' இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: "ஆஃப்டர் கேர் ஹோம் பர் பெக்ஸ்" என்று நடத்துவது பிச்சைக்காரர்களை ஒழிப்பதற்காக அல்ல.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[8th March 1972]

அதில் பல பேர் போலீசாலே கைது செய்யப்பட்டு அங்கே வைக்கப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இது அவர்களாகவே வந்து ஓரளவு இருந்துவ வசதியும் பெறக் கூடிய நிலையில் நடைபெறுகிறது.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: அடுத்து, வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், பசுமைப் புரட்சி என்ற நிலையை அரசாங்கம் செய்து வருகிறது. அதற்கான புரட்சிகரமான திட்டங்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டங்கள் தான். தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்ததாலே தான் இந்த அதிகமான உற்பத்தி பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. பாசன விஷயத்தில் அரசாங்கம் பெரும் பங்கை ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மைசூரில் அணை கட்டுகிற விஷயம் தீர்ந்தபாடிட்டே. அங்கு அணை கட்டப்படுவது முடிந்த நிலையில் இருக்கிறதே தவிர, இன்னும் தடுக்கப்படவில்லை. அது முடிக்கப்பெற்றால், தஞ்சை, திருச்சி போன்ற இடங்களில் விவசாய உற்பத்தி மிகவும் பாதிக்கப்படக் கூடிய நிலை இன்னும் இருக்கிறது. அடுத்து, கங்கை காவிரி இணைப்பு இன்றைய தினம் மத்திய அரசு மூலம் செயல்பட வேண்டிய நிலைமை காணப்படுகிறது. இந்த இணைப்புக்கு வேண்டிய முயற்சி செய்வதாக நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப் பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையை உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும். இதற்கு மாநில மத்திய அரசு உறவு முறைகள் நல்ல விதத்தில் இருக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கிற விதத்தில் இருந்தால், கங்கை காவிரி போன்ற இணைப்புகள் எல்லாம் நம் மாநிலத்திற்கு எவ்வாறு ஏற்பட முடியும்? அதற்கான நல்ல நிதி மையை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடி, கால்நடை பராமரிப்புபற்றிச் சில வார்த்தைகள். கால்நடைத் துறையில் குறைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அது சரியான முறையில் இயங்குகிறதா என்று கவனிக்க வேண்டும். கடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சியைச் சுட்டிச் சுட்டிக் காண்பித்துப் பேசப்படுகிறது. நான் குறிப்பிடுவது 200 கோடி ரூபாய் வைத்துக் கொண்டு தமிழகத்தில் நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது 400 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அதற்குத் தகுந்த முன்னேற்றம் இப்போது வேண்டாமா? பழைய நிலையில் தான் எல்லாம் இருக்கின்றது. ஒரு டிவிஷனை, ஒரு மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஓரிரு ஆஸ்பத்திரிகள் தான் இருக்கின்றன. வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தில் கால்நடைகளும் வளர்ந்து வரும் நிலைமையை நாம் காணுகிறோம். அடுத்து, கிராமங்களில் கால்நடை வளர்ச்சிக்கான ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் செய்ய குறிப்புகள் ஒன்றையும் காணோம். பழைய நிலையிலேயே தான் எல்லாம் இருக்கிறது. புதிதாகக் கட்டிடங்கள் கட்டுவது தான் இருக்கிறதே தவிர, புதிதாக மாற்றம் இல்லாதது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும்.

[8th March 1972]

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

அடுத்து, மின்சார வாரியத்தைப்பற்றி மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் பல முறை எல்லா வாக்குறுதிகளும் தந்தும் கூட, தெருவிளக்குகளில் இத்தக் கட்டண விதிதங்களில் ஏற்படக்கூடிய அநீதிகள் எல்லாம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டும் கூட, இன்னும் அந்த நிலைமையே தான் இருந்து கொண்டு வருகிறது. சாதாரணமாக 40 ரூபாய்க்கு மின்சாரக் கட்டணம் ஒரு வீட்டிற்குக் கட்ட வேண்டிய நிலையில், திடீரென்று 250 ரூபாய்க்கு நோட்டீஸ் வருகிறது. போரிக் கேட்டால் மீட்டர் அது தான் காட்டுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். தவறுகள் அப்படிக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், விசாரித்துத் திருத்தப்படுகிறது. ஸ்பெசிபிக்காக இருந்தால், சொல்லலாமே தவிர, பொதுவாகச் சொல்வது தவறு.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: திருமானூரில் என்னுடைய மின்சார மோட்டாருக்காக 150 ரூபாய் கட்டும்படி நோட்டீஸ் வந்தது. பிறகு நான் அதிகாரிகளைச் சந்தித்து எழுதித் கொடுத்த பிறகு, இரண்டு மாதம் கழித்து "ரீபண்ட்" செய்தார்கள். இப்படிப் பல சம்பவங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: தவறு இருக்கிற இடங்களில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அதிகாரிகளிடம் சொல்லியிருக்கலாம். இப்போதும் சொல்லலாம். நடவடிக்கை எடுப்பாரா.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: நான் அமைச்சரைக் குற்றம் சாட்டுவதாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. பொதுவாக நிர்வாகத்தில் இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் மலிந்திருக்கின்றன. ஓரிரு இடங்களில் என்றால் பரவாயில்லை. அதற்கு வேண்டுமென்றால், ஒரு தேதி குறிப்பிட்டும். நான் வருகிறேன் பல உதாரணங்களோடு, குறிப்புகளோடு எடுத்துச் சொல்ல.

அடுத்து, பஞ்சாயத்துத் தெருவிளக்கு. பெரும்பாலான பஞ்சாயத்துகள், 2,000 ரூபாய் வருமானமுள்ளவை தான். ரூ. 3,000, 4,000, 5,000 வருமானமுள்ளவை தான் உயர்ந்த கட்ட பஞ்சாயத்துகளாக இருக்கும். 'பெரும்பாலும்' ரூ. 1,500 விருந்து ரூ. 3,000 வரை தான் வருமானமுள்ள பஞ்சாயத்துக்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. என்னுடைய வட்டாரத்தில் 26 பஞ்சாயத்துக்கள் தான் இருக்கின்றன. 26 பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் சென்ற ஆண்டு செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 26 ஆயிரத்துச் சில்லரை ரூபாய். சராசரியாக 2,000 ரூபாய், 1,500 ரூபாய் ஆண்டொன்றுக்குச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். 'லைட்' எரிகிறது என்றால், 2 லைட் தான் எரிகிறது. 108 ரூபாய் சார்ஜ் கட்டியிருக்கிறார்கள். ட்யூப் லைட்டுக்கு 5 ரூபாயும் பல்புக்கு 3, 3 ரூபாய் தான் கட்ட வேண்டியிருக்கும். இருந்தும் இந்த அளவு அதிகமாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள்.

[8th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : கட்டணம் எவ்வளவு என்று தெரிந்து கொண்டு தான் ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்கள் விளக்குக் கேட்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றத்திலும் எவ்வளவு விளக்குகள் எரிய வேண்டும் என்று கணக்குத் தெரியாமல், நினைக்கிற இடங்களில், விளக்குகளைப் போட்டுக் கொள்வதால் தான் சிக்கல் வருகிறது. இரண்டாவது, எரியவில்லை என்றால் கட்டணத்தைக் குறைக்க வழியிருக்கிறது. அதை அதிகாரிகளுக்குச் சொல்ல வேண்டும். 10 நாட்கள் எரியவில்லையென்றால், 'ரிடக்ஷன்' இப்போது கொடுக்கிறார்கள். பொறுப்புள்ள தலைவர்கள் சட்டப்படி எழுதிக் கொடுத்தால் கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்காமல் அப்படிக் கேட்டால் என்னுடைய தவறு அல்ல. ஊராட்சி மன்றத்தில் தேவைக்கு மேலே போடுவதாகத் தான் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே தான் இந்த ஆண்டிலிருந்து ஹரிஜன தெருக்களில் எரிசிற விளக்குகளுக்குக் கான கட்டணத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. ஓரளவு சுமை குறைந்திருக்கிறது அதனால் ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : என்னுடைய ஆலோசனையாக என் அனுபவத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கான பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தெருக்களில் அதிகம் விளக்குகள் போடுவது உண்மை. எங்கெல்லாம் போட வேண்டுமென்று அனுமதி வழங்குகிற அதிகாரி ஆர். டி. ஓ. அதிகாரி எப்படி அனுமதி வழங்குகிறார் என்று தெரியவில்லை. அதிகமாக லைட்டுகள் எரிந்து கிராமங்கள் ஜகஜ்ஜோதியாக இருந்தால், அதிகமான மின்சாரக் கட்டணம் செலுத்துவதைப்பற்றி ஆட்சேபணியில்லை. லைட்டுகளே எரியாமல் இரண்டொன்று எரிந்துகொண்டு அந்த வழியில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்றால், அது வருந்தத் தக்க விஷயம் என்று தான் கூறுகிறேன். இதற்காகத்தான் பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்களுக்கு முனிசிபாலிட்டிகளைப் போல் வழங்கி விடுங்கள். பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றம் மெயின்டென்ன்ஸ் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டால், இந்த வம்பு. அரசாங்கத்திற்கு இருக்காது. நாங்கள் மீட்டரைப் போட்டு அவ்வளவுக்கும் கலெக்ஷன் செய்துகொண்டால் போதும். இன்னொரு மோசடி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் மூன்று முறை பல்ப் டிபார்ட்மெண்டிலே மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு மேலே போட்டால், அதற்கு "இன்டென்ட்" போட வேண்டும். நாலு பல்ப் இன்டென்ட் போட்டால், அது வந்தாலும் பஞ்சாயத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இந்த மோசடி எங்கு பார்த்தாலும் நடக்கிறது. நகரங்களில் பெரிய முனிசிபாலிட்டிகளில், எக்ஸ்ட்ரூட்டிவ் ஆபீசர், அந்தத் துறையில் வேலை செய்கிறவர்கள் குறைவான தொகைக்கு ட்யூப் லைட் வாங்குகிறார்கள். மின்சார இணைப்பு ஊழியர்கள் மிகக் குறைவான தொகைக்கு "பல்ப்" வாங்குகிறார்கள். இதற்குள்ள ஊழல்களைக் குறிக்கிறது. ஆகவே தான்...

8th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் கோருவது என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன். ஊராட்சி மன்றங்களே பல்புகள் வாங்குவது போன்ற மெயின்டென்ன்ஸை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுகிறாரா? ஊராட்சி மன்றங்கள் அல்லது ஒன்றியங்களே மீட்டர் வைத்துக்கொள்வதற்கும் பல்புகளை வாங்கி மாற்றிக் கொள்வதற்குமான அதிகாரம் வேண்டும் என்று கோருகின்றாரா? ஆலோசனைகளைச் சொல்லட்டும்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய அனுபவத்தைப் பொறுத்த மட்டில், நகராட்சி மன்றங்களுக்கு, அதாவது முனிசிபாலிட்டிக்கு உள்ளது போலவே பராமரிப்பை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கே விட்டு விடுவது நல்லதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : தலைவர் அவர்களே, இதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. கிராமங்களில் விவசாயத்திற்கு என்று மின்சார இணைப்புக்கள் இருக்கின்றன. நகர மன்றங்கள் உள்ள பகுதிகளில் இது கிடையாது. எனவே கிராமங்களில் தெருவிளக்கு, விவசாய இணைப்பு இவற்றுக்கான கம்பிகள் ஓரே கம்பங்களிலே செல்லுகின்றன. இவற்றைத் தனித்தனியாக எடுத்துக்கொண்டு போவது என்பது காரியசாத்தியமில்லை.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : விவசாயத்திற்கான இணைப்புக்களை வாரியம் வைத்துக்கொண்டு, விளக்குகளுக்கான பகுதியினை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமே விட்டுவிடலாமே?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : இப்படித் தனித்தனியாக ஏதாவது மாநிலத்தில் இருக்கின்றதா? யோசித்துச் சொல்லுங்கள். நடைமுறையில் அப்படியிருந்தால், அதுபற்றி இங்கேயும் பரிசீலனை செய்யலாம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஒன்றியம் முழுவதற்கும் சேர்ந்தாற்போல ஒரு இடத்தில் மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கணக்கிடுவதற்கு என்று மீட்டர் வைத்துக்கொண்டு, அங்கேயிருந்து எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கரெண்டு "சப்ளை" செய்வது என்றாலும், விநியோகத்தில் பல தொல்லைகள் ஏற்படும். எனவே அது நடைமுறைக்கு ஒத்துவராது. பதிலாக அந்தந்தப் பஞ்சாயத்திற்கு என்று மீட்டர் வைத்துக்கொண்டு கணக்கிடுவது என்று இருந்தால், அதுபற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : அதே நிலையத்தான் நானும் சொல்லுகிறேன். முனிசிபாலிட்டியில் வைக்கப்படும் மீட்டருக்கும், மெயின்டென்ன்ஸ் சார்ஜுக்கும் என்று தொகையினைக் குறித்து 'லம்ப் ஸம்' மாகக் கொடுக்கிறோம். அது போலவே கிராமங்களில் கூட தெருவிளக்குகளுக்கு என்று

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

[8th March 1972]

தனியாகப் போட்டால், வசதியாக இருக்கும். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.. பொதுவாகச் சொல்லப் போனால், மீட்டர் முறையானது மிகவும் அவசியம். இது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்று என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாய நலத்திட்டம்பற்றிக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சமுதாய நலத் திட்டம் ரொம்பவும் சீரழிந்துகொண்டு வருகின்றது. நாம் மாநில சுய ஆட்சி வேண்டுமென்று கோருகிறோம். ஆனால் நமது நாட்டிலுள்ள பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், உள்ளாட்சிக்கும் நகராட்சிகளுக்கும் தேவையான அதிகாரங்களை நாம் கொடுக்க முன்வருகின்றோமா? எல்லாவற்றுக்கும் சென்னைக்கு அல்லவா வரவேண்டிய நிலையிருக்கிறது? இது தானே இன்றைக்கு உள்ள நிலை? இந்தக் காட்சியைத்தானே காண்கிறோம்? ராமப் பஞ்சாயத்துக்களின் சமுதாயப் பணிகளுக்கு என்று மத்திய அரசு ரூபாய் பத்து கோடியை நிதியாக அளிக்கின்றார்கள். ஆனால் இங்கே நமது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இதற்காக என்று ஒன்பது கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்குகிறோம்? சமுதாய நலத் திட்டங்களுக்கு என்று, கிராமப்புறங்களிலே ஏற்று நடத்தப்படும் திட்டங்களுக்கு இந்த அரசு கொடுக்கும் பங்கு என்ன? உள்ளாட்சியில் சாதாரண கீழ் மட்டத்தில் உள்ள கிராமங்களுக்காக நீங்கள் பாடுபடுகின்றவர்களாக இருந்தால், அவற்றின் முன்னேற்றத்திற்காகக் கணிசமான தொகையினைக் கொடுத்திருக்க வேண்டாமா? அந்தமாதிரிப் பார்த்தால், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், ஒன்றுமில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். அதற்கு மாறாக பல கஷ்டங்களை ஏற்படுத்தும் வகையில் சில இருக்கின்றன. சாதாரணமாக கல்வி ஈட்டு மான்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால், . . .

(மிஸ்டர் சேர்மன் மணியை அடித்தார்)

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: மன்னிக்க வேண்டும். நான் பேசுவதே குறைவு. இதிலும் குறுக்கீடுகள் அதிகமாகிவிட்டன.

மிஸ்டர் சேர்மன்: குறுக்கீடுகள் இல்லாதவாறு பேச வேண்டும். சிக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: எஜுகேஷனைப் பொறுத்த வரையில், முக்கியமான ஒன்றை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நிலைமைகளைப் பார்த்தால், வரவா கல்வி விஷயத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் நிர்வாகம் செய்ய முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டு வருகிறதைப் பார்க்கிறோம். எஜுகேஷன் பரீண்டு பஞ்சாயத்து யூனியனில் எப்படியிருக்கிறது? யூனியன்கள் பத்துகோடி ரூபாயாகச் செலவிடும்போது, இதை எப்படி ஈடுகட்டுகிறோம்? பொது நிதியிலிருந்தும் லோகல் செல்விவிருந்தும் நாலில் ஒரு பங்கை "டான்ஸ்ஸிப்" பண்ணி மீதம் உள்ளதை அரசாங்கத்திடம்

[8th March 1972]

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

மான்யமாகக் கொடுக்கிறது. ஆசிரியர்களுடைய வசதியத்தைப் பொறுத்த மட்டில், அவர்களுடைய சம்பளத்தில் பாதியை யூனியனும், பாதியை அரசும் கொடுத்துவந்தது. உதாரணமாக ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் ரூ. 80-ம் அலவன்ஸ் ரூ. 98-ம் ஆக 188 ரூபாய் என்று இருக்கும்போது, அடிப்படைச் சம்பளமான ரூ. 90-ல் பாதியைப் பஞ்சாயத்து யூனியனும், பாதியையும் மற்ற மற்ற அலவன்ஸ்களையும் ஈட்டு மான்யமாக அரசு கொடுத்து வந்தது. ஆனால் இப்போது ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தோடு பஞ்சப்படியையும் இணைத்து விட்டபடியால் 225 ரூபாய் ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் என்று இருக்கும் போது, பாதிச் சம்பளமான 112½ ரூபாயை யூனியன் கொடுக்க நேரிடுகிறது. ரூ. 45 கொடுத்துக்கொண்டிருந்த இடத்தில் இப்போது 112½ ரூபாய் கொடுப்பது என்றால், இது அதிக வருவாய்க்கு வாய்ப்பற்ற யூனியன்களுக்கு எப்படிச் சாத்தியமாகும் என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதன் காரணமாகக் கூட்டு மன்றத்திற்கு ரூ. 4 லட்சத்திற்கு மேலே இழப்பு ஏற்படுகிறது. இந்த நிலை நீடித்தால், சிக்கிரத்திலேயே எல்லாக் கூட்டு மன்றங்களும் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்படக்கூடும். எனவே இது விஷயத்தில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட விஷயங்களையெல்லாம் அனைவரும் சேர்ந்து யோசிக்க வேண்டும். காங்கிரஸ் அரசு இருந்த காலத்தில், ஆண்டிற்கு ஒரு முறை, இரண்டு முறை, கூட்டு மன்றத் தலைவர்கள் அனைவரையும் கொண்ட ஒரு மகாநாடு நடத்துவது வழக்கம். இப்போது அகில இந்திய ரீதியில் கார்ப்பொரேஷன் மேயர்கள் எல்லாம் கூடக் கூடிப் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் வழக்கமாக இருந்த இந்தப் பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத் தலைவர்கள் மகாநாட்டை ஏன் நிறுத்தி விட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்படி கூடியனால் பல விஷயங்களை நேரில் அரசிடம் சொல்லுவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படும்.

அடுத்து 'லோகல் செஸ்' 1½ ரூபாய் என்று இருந்ததை இப்போது ரூ. 2½ யாக உயர்த்தியிருக்கின்றார்கள். இதனால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிக வருவாய் ஏற்பட்டுவிடும் என்ற எண்ணத்தில் ஒரு சிலர் இருக்கலாம். ஆனால் இது நடக்க முடியாத ஒரு காரியம் என்றுதான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் கேட்டுக்கொள்ளுவேன், கடந்த காலத்தில்கூட தஞ்சை மாவட்டத்திலாகட்டும், திருச்சி மாவட்டத்திலாகட்டும், எங்கேயாவது 1½ ரூபாயே முழுவதுமாக வசூலிக்கப்பட்டது என்று உண்டா? ரூ. 2½ போட்டுக் காண்டித்து வருவாயை அதிகமாகக் காண்பித்தாலும் செயல் முறையில் இது நடக்க முடியாத ஒரு காரியமாகும். இதைச் செய்யவே முடியாது. அப்படி கெடுபிடி செய்து செய்ய முனைந்தால், சேர்மன்ஷிப் போய்விடும். எனவே இதை விட்டுவிட்டு வேறு ஏதாவது கிராண்டு கொடுங்கள்.

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [8th March 1972]

அடுத்து, மக்கள் நல்வாழ்வுத்திட்டம்பற்றி ஒரே ஒரு விஷயம் மட்டும் சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் இதுதான். இருக்கும் மருத்துவ நிலையங்களின் எண்ணிக்கையை ஒரு திட்டம் போட்டு ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகரித்துக்கொண்டே போக வேண்டும். ஒரு கமிட்டி போட்டு இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ஒரு மருத்துவ விடுதி என்று இருக்க வேண்டும். ஆண்டுதோறும் டாக்டர்களும் பட்டம் பெற்று வெளியே வருகின்றார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வேலையில்லை. எனவே இப்படிப்பட்ட திட்டத்தை ஏற்று நடத்தினால், மக்களுக்கும் பலன் ஏற்படும், வேலையற்ற டாக்டர்களுக்கும் கஷ்டம் தீரும். ஆண்டுதோறும் அரசுக்கு ரூ. 400 கோடிக்கு வருமானம் வருகின்றது என்றால், புதிய புதிய மருத்துவ மனைகளைக் கட்டினால் என்ன? பழைய மருத்துவ மனைகளையே மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி செய்து கொண்டிருக்க வேண்டுமா என்ன? இப்படிப்பட்ட தேவைகள் குறித்து மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையில் ஏதாவது செய்வதற்குத் திட்டம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், ஒன்றையும் காணோம். எனவே இருக்கும் 375 கூட்டு மன்றங்களுக்கும் இதைச் செய்ய முன்வர வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரியாது பேசுவது போலத் தோன்றுகிறது. இப்போதே 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. இந்த 375 இடங்களிலும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு நிலையங்களும் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. இதைத் தவிர ஏற்கெனவே ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தின்கீழ் இருந்துவந்த மருத்துவ மனைகள் ஏறத்தாழ 40, இந்த ஆண்டு எடுத்துக்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: 375 ஒன்றியங்களிலும் இருக்கின்றன என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இந்த ஆண்டு 375 என்று இருந்தால், அடுத்த ஆண்டு மேலும் ஒரு 375 மனைகளை ஏற்படுத்த ஏதாவதொரு திட்டமிடப்பட வேண்டும் என்றுதான் நான் கோருகிறேன் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு சட்ட மன்ற மேலவைத் தலைவரவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை உபரி நிதி நிலை அறிக்கையாக இருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். ஆனால் ஆசிரியப் பெருமக்கள் எதிர்பார்த்திருந்த, அரசு ஊழியர்கள் எதிர்பார்த்திருந்த பல்வேறு விஷயங்கள் எதுவுமில்லாமல் அவர்கள் ஏமாற்றமடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்குக்கொண்டு வருகிறேன். இதைச் சொல்லும்போது, ஏற்கெனவே பேசிய கமிஷன் அமைத்தாகியிருந்தது. அதன்படி கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே, மீண்டும் தேவையா என்று எண்ண

8th March 1972] [திரு. செ. முத்துசாமி]

கூடும். பேசிய கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிற குறைபாடுகளை ஊழியர்கள் எடுத்துச் சொல்லி, அவை நிவர்த்திக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்த காரணத்தினால், அவற்றை நிவர்த்திப்பதற்கு அமைச்சர் பெருமக்கள் பல இடங்களில் பேசும்போது ஏற்றுக்கொண்டிருந்த காரணத்தினால், இந்த பட்ஜெட்டில் அவ்வளவு தூரம் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்த்திருந்தது இப்போது கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஆனால் ஊதியக் குழுவின் சிபாரிசுகளில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய குறைபாடுகளையும் சம்பள விகிதங்களில் ஏற்பட்டுள்ள குறைபாடுகளையும் ஆராய்வதற்காக ஒரு குழு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குழுவைப் பொறுத்த அளவில், ஏற்கனவே ஒரு கமிஷன் போடப்பட்டு அந்தக் கமிஷனுடைய அறிக்கை என்னுடைய என்ற நிலைமை தெரியாமல் இப்போது ஒரு கமிஷன் போடப்பட்டிருப்பதைப்பற்றி அமைச்சரிடத்தில் கேட்ட போது, அந்தக் கமிஷன் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்ற காரணத்தினால் தான் தலைமைச் செயலர் தலைமையில் போடப்பட்டிருக்கிறது என்றார்கள். அதில் ஆசிரியர்கள் பிரச்சனை ஆராயப்படும் என்று நேற்று முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதியளித்தார்கள். அந்த வகையில் சென்ற கமிஷன் போல், இந்தக் கமிஷன் சிபாரிசுகள் வந்து விடாமல் பார்த்து, அப்படியே அந்தச் சிபாரிசுகள் இருந்தால், அமைச்சரவை நியாயமாகப் பரிசீலித்து இந்த ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும், அரசு ஊழியர்களுக்கும் சரியான ஒன்றைச் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த ஆசிரியப் பெரு மக்களும், அரசு ஊழியர்களும் மருத்துவப் படிப்போதுவாக வழங்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தார்கள். நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையமைச்சர் அவர்கள், பேராசிரியர் அவர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த நேரத்திலே, இப்போது வழங்கப்பட்டு வரக் கூடிய மருத்துவச் சலுகையானது சரியான முறையில் இல்லையென்று பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மருத்துவப் படி என்ற அறிவிப்புத் துடக் கொடுத்தார்கள். அதிலிருந்து அரசு ஊழியர்களும், ஆசிரியர்களும் அது வரும் வரும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். பல இடங்களில் சிலருக்கு மட்டும் மருத்துவச் சலுகை. இப்போதிருக்கக் கூடிய மெடிகல் கன்செஷன், “ரி இம்பர்ஸ்மெண்டு” கிடைக்கின்றது. பெரும்பாலான ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இதை மாற்றி மாதா மாதம் ஒரு தொகை வழங்கக் கூடிய வகை ஏற்படாமல், இந்த பட்ஜெட்டில் சிட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது ஆசிரியர்களுக்கும் அரசு ஊழியர்களுக்கும் ஏமாற்றம் அளித்துள்ளது. இதை விரைவில் கொடுப்பதற்கான முயற்சி எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதற்காக இந்த பட்ஜெட்டில் ஏதாவது கூறப்பட்டிருக்கும் என்று

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[8th March 1972]

எதிர் பார்த்த தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், உயர் நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மிகுந்த ஏமாற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆளுநர் உரையில் நான் வலியுறுத்திச் சொன்ன இரண்டு பிரச்சனைகளில் இது ஒன்று. முதலமைச்சர் சொன்னதன் பேரில் நான் திருத்தத்தைக் கொடுக்காமல் வாய்ப்பு பெற்றேன். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் சொல்லவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் சம்மந்தமான சட்டம் கொண்டுவரப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு இரண்டாண்டு காலமாகக் கொண்டு வரப்படும் என்று அமைச்சர்களாக இதே அவையிலும், சட்டப்பேரவையிலும் உறுதி அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டில் அது இடம் பெறாதது கண்டு வருத்தமடைகிறேன். இருந்தாலும் இந்தத் தொடகிலேயே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எந்த பட்ஜெட்டிலும் இல்லாத புதுமை இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் கல்வித் துறையில் நடந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டிலும் ஆசிரியர்களை புதிய இடங்களுக்கு இந்த ஆண்டு எவ்வளவு போடுவோம் என்று பட்ஜெட்டில் வர வேண்டும். ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டில் அதைப்பற்றி எதுவுமே குறிப்பிடாமல் விருப்பது புதுமையான பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. ஏன் இப்படி இருக்கிறது என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எவ்வளவு இடங்களில் போட இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதே போல “அப் கிரேடு” செய்யப்பட்டிருக்கக் கூடிய செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் ஊதியக் குழு சிபாரிசு படி ஹைர் கிரேடு பள்ளிகளில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று முடிவு எடுத்ததற்கிணங்க அனுமதி பெற்று இடம் பெறாத நிலை இருக்கிறது. இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடாத நிலைமையைப் பல ஆசிரியப் பெரு மக்கள் கருதுகிறார்கள். இதற்கான உறுதியையும் இதற்காக எவ்வளவு திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் முதலமைச்சர் அவர்களும் கல்வியமைச்சர் அவர்களும் தங்கள் பதிலுரையில் தெரிவிப்பார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் எதிர் பார்க்கிறேன்.

அடுத்து, தொழில் பயிற்சி பள்ளி ஆசிரியர்கள். இவர்கள் ஏற்கனவே முழு ஊதியம் பெற்றிருக்கிற ஆசிரியர்கள். கல்வித் தகுதி பெற்றவர்கள். அவர்களைப் போலவே பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடியவர்கள், பணியாற்றுகிறவர்கள். ஆனால் இந்தத் தொழில் பயில் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் குறைத்துக் கொடுக்கப் படுகிறது. இது நீக்கப்பட்டாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ஏராளமாக ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கும் போது, இந்த நேரத்தில் நான் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன், இவ்வளவு திட்டங்களில், கல்வி அல்லாத பிரச்சனைகளில்

8th March 1972]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

ஆசிரியப் பெருமக்களை ஈடுபடுத்தும்போதெல்லாம், பலர் விவாதம் செய்கிறார்கள், ஆசிரியர்கள் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள் இதை நிறுத்த முடியும். அவருக்கு நான் கூறும் ஆலோசனையெல்லாம் நாட்டில் சான்றிதழ் பெற்ற ஆசிரியப்பெருமக்கள் பல ஆயிரக்கணக்கான பேர், 20 ஆயிரம் பேர், வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இந்தக் கல்வி தவிர என்னென்ன திட்டங்களுக்குப் பயன் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகிறீர்களோ, அவைகளுக்கு அளிக்க எவ்வளவு பேரை வேண்டுமானாலும் நாங்கள் ஆசிரியர் கூட்டணி சார்பாகத் தரத் தயாராக இருக்கிறோம். ஏற்கெனவே இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்கள் நல்ல கல்வி சொல்லித் தருவதற்கு அதிகம் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட வேண்டும். கல்வி அல்லாத பிரச்சனைகளில் அவர்களை ஈடுபடுத்தவே கூடாது என்று வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு காலத்திலிருந்து ஆசிரியர்கள் 1961-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு ஸ்டேட் அட்வைசரி ரிஜிமில் உயர் நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களாக வைக்கப்பட்டார்கள். தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தார்கள். டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு ஸ்கூல்ஸ் அரசுக் குழுப் பள்ளிகளாக, கவர்ன்மெண்டு போர்டு பள்ளிகளாக மாற்றம் செய்யப்பட்டன. 1961-ம் ஆண்டிலிருந்து இந்தப் பள்ளிகளை எப்படி அரசோடு சேர்ப்பது என்ற ஆராய்ச்சித் திட்டம் இன்னும் 1972-ம் ஆண்டு வரை முடியாமல் இருந்துகொண்டிருப்பது வேதனைக்குரியதாகும். இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒரு துணை டைரக்டர் இருக்கிறார். டைரக்டர், ஜாயிண்டு டைரக்டர் இருவர், டெபுடி டைரக்டர் இருவர் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, பல முறை முயற்சி செய்தும், மாவட்டக் குழுவில் பணியாற்றிய குழுவைச் சேர்ந்தவர்களும் அரசாங்கப் பள்ளியில் பணியாற்றிய குழுவைச் சேர்ந்தவர்களும் எந்த விதமான ஒத்த முடிவிற்கும் வர முடியாத காரணத்தினால், அவரவர்களுடைய வேலை கெட்டு விடாமல் அரசு பாதுகாத்து வருகிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி: மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கல்வியில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், இந்தக் கருத்தைச் சொல்லி அரசாங்கத்தில் இருக்கக் கூடிய நிலையைக் காப்பாற்ற முயற்சிக் கிறார்கள். அதற்காக அவருக்கு நன்றியைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. கல்வித் துறையில் இருக்கக் கூடிய பெரிய அதிகாரிகள் 12 ஆண்டுக் காலமாக முடிவிற்குக் கொண்டு வரவில்லை. இருக்கக் கூடிய முற்போக்கு அரசாங்கத்தில் பஸ்களை தேசிய மயமாக்கினால், பஸ் முதலாளிகள் எதிர்க்கிறார்கள், தங்களுக்குப் பல பாதிப்புகள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள் என்பதாலே புதிய இந்த திட்டத்தைக் கொண்டு வராமலில்லை.

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[8th March 1972]

ஆசிரியப் பெரு மக்களை, இரண்டு 'விங்கில்' உள்ளவர்களை ஒன்றாக ஆக்குவதில் சில பாதிப்புகள் வரத் தான் செய்யும். இதற்காகவே இந்தப் பிரச்சினையை நீண்ட காலமாக வைத்துக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆசிரியர் தொகுதியின் பிரதிநிதி. அப்படி முடிவெடுக்கிற போது, பாதகம் வந்தாலும் வாதாட மாட்டார்கள், திடீரென்று போராட்டம் நடத்தக்கூட அவசரப்பட மாட்டார்கள் என்று உறுதி கூறுகிறார்களா?

திரு. செ. முத்துசாமி : அமைச்சரவர்கள் 'போராட்டம் நடத்த அவசரப்படமாட்டார்கள்' என்று சொல்வதிலிருந்து அவர் முந்தா நான் நடந்த போராட்டத்தைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். சொல்லியிருக்கக் கூடிய பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு, நியாயமான முடிவுகளை எடுப்பதற்கு, ஒன்றுபட்ட தீர்மானங்களை இயற்றுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த உறுதியை நான் நிச்சயமாகத் தருகிறேன். இந்த இரண்டு 'விங்கு' ம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் ஆசிரியர்களின் கருத்துக்கள் நல்ல முறையில் இருக்கின்றன. கல்வித் துறையில் இருக்கக் கூடிய பெரிய அதிகாரிகளால் இரண்டு இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு உள்ளன. வெள்ளைக்காரர் காலத்தில் தான் இப்படிப் பிரித்தாளக் கூடிய சூழ்ச்சி இருந்தது. 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் டிஸ்டிக்ட் போர்டு சர்வீசில் இருந்த ஆசிரியர்கள் இப்போது என்ன முகவரியில் இருக்கிறோம் என்று தெரியாமலிருக்கிறார்கள். மக்கள் நல்லாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் துறையிலே வழங்கப்படும் மெடிகல் கன்செஷனை இவர்கள் கேட்டால், நீங்கள் "கவான்மெண்டு சர்வெண்டு" என்று எங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி, மெடிகல் "ரி இம்பர்ஸ் மெண்டு" இல்லை என்று தரம்புரியிலும் சேலத்திலும் டி.எம். ஓக்களால் கொடுக்கப்படாமலிருக்கிறது. டிஸ்டிக்ட் போர்டாக இருந்தாலாவது, பெற்றுக் கொண்டிருந்திருப்பார்கள். இப்படி மாற்றப்பட்டு அவர்கள் என்ன முகவரி என்று தெரியாமல், அவர்கள் மனுக்கள் "ரிஜக்ட்" செய்யப்பட்டது உண்மையா இல்லையா என்று அறிந்துகொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்குக் கல்வியில் பெரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த சாதாரண விஷயத்திற்குக் கூட 12 ஆண்டுக் காலம் ஆகிறது. ஒரு விங்கையும் இன்னொரு விங்கையும் இணைப்பதற்கு 12 ஆண்டுக் காலமாகிறது. இப்படி ஒரு பிரச்சனை தீர்க்கப்படாமலிருப்பதற்குக் காரணம் பல பேர் இதை எதிர்த்துக் கொள்ளும் என்று அதிகாரிகள் சொல்வார்களானால், இதற்கு நாங்கள் என்ன செய்வது என்று புரியவில்லை.

[8th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இரண்டு பகுதியிலும் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களில் பலர் எனக்கு நண்பர்கள். இரண்டு பகுதியிலும் இதைப்பற்றி வாதிடுகிறபோது, ஒரு பகுதியினர் சொல்கிற முடிவை இன்னொரு பகுதியினர் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். ஒரு சிலருக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டாலும் ஒன்றுபட்ட சங்கங்கள் சரப்பாக ஒத்த முடிவிற்கு வருகிறோம் என்று ஆசிரியப் பிரதிநிதிகளாக உள்ளவர்கள், அவர்களுக்காக உள்ளவர்கள் சேர்ந்து சொல்வார்களானால், உடனடியாக ஏற்றுக்கொண்டு அதை அரசாங்கம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும். அதே போல ஜில்லா போர்டு ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்களுக்கு அரசாங்க மருந்துவ நிலையங்களில் முகவரி கேட்டு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்ற இந்தக் குறை இருந்தால், அது விரைவாக நீக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : இதிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு அருமையான, நடந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கல்வித் துறையிலே இருக்கிற அதிகாரிகள் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அதன் மூலமாக எடுத்த முடிவுகளுக்குக் கூட மரியாதை தந்து அமுல்படுத்தாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1970-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 9-ஆம் தேதி பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் மேலவை உறுப்பினராக இருக்கக் கூடிய புலவர் திரு. அறிவுடை நம்பி, திரு. ராஜா அய்யர் ஆகிய ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளையும், என்னையும் பட்டதாரி ஆசிரியர் கழகத்தின் பிரதிநிதிகளையும், என்.வி.எஸ். சர்வீசிலே இருக்கக் கூடியவர்களையும் அழைத்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்கள். அநிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய விஷயங்களை அந்தப் பிரதிநிதிகள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு எடுத்த முடிவுகள் கூட அரசுக்கு இன்னும் அறிவிக்கப்படவில்லை; ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷயங்கள் கூட இன்னும் முடிவுக்கு வராமல் இருக்கின்றன. இரண்டு விங்கைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் சேர்ந்து எடுத்த முடிவு கூட இதுவரை அமுல் படுத்தப்படாமலிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதைப்பற்றியெல்லாம் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லிப் பார்க்கிறார்கள்; அதிகாரிகளிடம் பேசிப் பார்க்கிறார்கள்; பிறகு முடிவு எடுக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த முடிவுகளை அமுல்படுத்த அதிகாரிகள் மறுக்கிறார்கள் என்று முதலமைச்சரிடம் பேசிய போது கூட நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம். எனவே, அவைகளெல்லாம் விரைவாகத் தீர்க்கப்பட முயற்சி எடுக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் எல்லாம் ஒன்றாக வாவிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையிலே, எடுத்த முடிவை அமுல்படுத்தாமல் கல்வித் துறையில் பெரிய அதிகாரிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று வேதனையுடன் கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த உறுதியைக்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[8th March 1972]

குழுவின் பரிந்துரையின்படி, “ஹையர் கிரேடு” ஆசிரியர்கள் எலிமெண்டரி பள்ளிகளிலே இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் அத்தனை பேரும் செகண்டரி கிரேடு டிச்சராக மாற்றப்பட வேண்டுமென்று கூறுகிறது. அதன்படி 10 ஆண்டு களுக்கு மேல் “ஹையர் கிரேடு” ஆசிரியர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஒரு குறுகிய காலப்பயிற்சியைக் கொடுத்து அவர்களை “செகண்டரி கிரேடு” ஆசிரியர்களாக மாற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பழைய காலத்திலே “லோயர் கிரேடு” என்ற கிரேடு இருந்தது. அதை மாற்றித் தான் “ஹையர் கிரேடு” என்று வைத்தார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் காலப் போக்கில் “ஹையர் கிரேடு” என்ற கல்வித் தகுதியை “செகண்டரி கிரேடு” என்ற தகுதிக்கு மாற்ற வேண்டிய அவசியம் கோத்தாரி கல்விக் கமிஷனிலே விடுக்கப்பட்டு இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷனிலும் அது ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இதையும் உடனே அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 10 ஆண்டுக் காலத்திற்குக் குறைவாக இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு ஆங்கிலத்திலே ஒரு தேர்வை வைத்து, அவர்களை “செகண்டரி கிரேடாக” மாற்றும் வாய்ப்பைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, “கிரேடு” என்று சொல்லும்பொழுது எங்களுக்கு—ஆசிரியர் பெருமக்களுக்கு இருக்கக் கூடிய “பிரைமரி” என்று சொல்லப்படுவதே ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. ஆனால், செகண்டரி கிரேடாக இருக்கக் கூடியவர்கள் பட்டப் படிப்பு எழுதலாம். அதன் பின் தமிழ் ஆசிரியராக ஆகலாம் என்று தான் நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி ஆசிரியர்கள் அந்தப் பதவிக்கு வேண்டிய தகுதியை உண்டாக்கிக் கொண்டதற்குப் பிறகு, அவர்களுக்கு எங்கும் இடம் கொடுப்பதில்லை. 25 வயதிற்கு மேல் உத்தியோகத்திற்கு வருகிறார்கள். பிறகு படிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். 30 வயது ஆகிவிட்டால், கவர்ன்மென்ட் பள்ளியிலே இடமில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். வயது காரணமாக வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது வெல்லாம் பொருளாதாரப் பிரச்சினை கூட இல்லை. இதுவெல்லாம் மிகச் சாதாரணமாகச் செய்யக் கூடிய விஷயம். இன்றைக்கும் முற்போக்கு அரசாங்கத்திலே இது செய்ய முடியாத ஒன்று? கல்வித் துறையிலே இருப்பவர்கள் இதையெல்லாம் கூடச் செய்ய முடியாமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல் தமிழ் ஆசிரியர்களாகத் தேறிவிட்டு நடுநிலைப் பள்ளிகளிலே இருக்கின்றவர்களையே, அதாவது முதலிலே பட்டதாரிகளையே அங்கே தலைமை ஆசிரியராகப் போட்டார்கள். இப்பொழுது அதை நிறுத்தி வைத்துவிட்டார்கள். மூன்று 10 ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு தலைமை ஆசிரியர் என்றிருந்ததை—அதாவது வீலு எடுப்பது போன்ற நிலைமை வந்தால் கல்வியின் நிலைமை சீராக இருக்கும் என்றிருந்த பழைய நிலைமையை மாற்றி, ஒரு போஸ்ட்டை இப்பொழுது

8th March 1972]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

எடுத்துவிட்டார்கள். அதைச் சிக்கன நடவடிக்கை என்ற பெயரால் எடுத்து விட்டார்கள். அதை மீண்டும் கொண்டு வந்து, ஆசிரியர்களுக்கு நல்லதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வித் துறையால் இப்பொழுது புதிய பாடத் திட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. அப்படிச் சொல்லும்பொழுது, உயர் நிலைப் பள்ளியை பொறுத்த வரையில் ஒரு காலத்திலே 11 ஆண்டுக் காலமாக இருந்ததை 10 ஆண்டு என்று கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது 150 நாட்கள் “ஒர்க்கிங் டேஸ்” என்றிருந்ததை 200 நாட்கள் என்று மாற்றினார்கள். பிறகு ஒரு அமைச்சர் வந்து 10 ஆண்டுக் காலமாக இருந்ததை 11 ஆண்டாக ஆக்கினார்; பிறகு “ஒர்க்கிங் டேஸ்” 200 லேயே நிறுத்தப்பட்டது. அதாவது இன்றைக்கு கல்வித் துறையிலே இருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்றால், யார் யார் அமைச்சர்களாக வருகிறார்களோ அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் இஷ்டம் போல் ஏதோ மாற்றங்களைச் செய்கிறார்கள். கல்வித் துறையிலே “சரித்திரம்”, “பூகோளம்” என்ற பாடங்கள் மாற்றப்பட்டு அந்த இடத்திலே “சமூகப் பாடம்” என்றார்கள். பிறகு, அதுவே “சரித்திரம், பூகோளம்” என்று உடனடியாக மாறுவது போல் பிறகு, அதுவே “சரித்திரம், பூகோளம்” என்று உடனடியாக மாறுவது போல் தான் கல்வித் துறை இன்றைக்கு மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. வேறு எந்த ஸ்திரமான மாற்றமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. விஞ்ஞானப் பாடத்தைக் கற்பதிலே கூட, “விஞ்ஞானப் பரிசோதனைகளை” மனப்பாடம் செய்து பரிட்சை எழுதுவது போல் தான் இருந்து வருகிறது கல்வித் துறையிலே. கல்வித் துறையிலே பெருந்த மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, பாடத் திட்டங்களை மாற்றத் தான் முயற்சிகள் நடந்ததே தவிர, அடிப்படைத் திருத்தங்களோ அல்லது மாற்றங்களோ வரவில்லை. பாடத் திட்டங்களைத் திருத்தும்பொழுது, நாங்கள் வலிமையாகச் சொன்னோம், ஆசிரியர்களுக்கு மேல் நாட்டுக் கண்ணோட்டத்துடன் நல்ல ஒரு பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்றோம். 10, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பயிற்சி அளிக்கக் கூடியவர்களுக்கு எப்படி பழைய பாடத் திட்டங்களை வைத்து பயிற்சி அளித்தார்களோ, அதே முறையைத் தான் இன்றைக்கும் கையாண்டு வருகிறார்கள். “மாடர்ன் மெத்தேடு ஆப் டிச்சிங்” என்ற அளவிலே புதிய முறையிலே கணித்தையும், விஞ்ஞானத்தையும் அவர்களுக்குக் கற்றுத் தர வேண்டும். மக்கள் வரிப் பணத்திலே கல்வி இலாக்கா அதிகாரிகளை எதற்காக வெளி நாடுகளுக்கு நாம் அனுப்பி வைக்கிறோம்? அந்த வெளிநாடுகளிலே காணப்படும் மாற்றங்கள் இங்கே வா வேண்டும் என்பதற்காகத் தான். அப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் எல்லாம் இங்கே கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் எல்லாம் வா வேண்டுமென்று கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் எல்லாம் வர வேண்டுமென்று மக்கள் எதிர்பார்ப்பது நிபாயமே. அமைச்சர்களோடு கல்வி அதிகாரிகளை அனுப்பி வைக்கிறோமே, அவர்களிலே ஒருவராவது சென்று விட்டு வந்து என்ன

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[8th March 1972]

நடந்தது என்று ஒரு அறிக்கை கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. கல்வித் துறையிலோ மற்றத் துறையிலோ இருக்கிற அதிகாரிகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகிறோம். என்று சொன்னால் அனுப்பி விட்டபிறகு அவர்கள் அந்த நாடுகளிலே என்ன பார்த்தார்கள் என்பதுபற்றி ஒரு அறிக்கை கொடுப்பதிலே என்ன தவறு இருக்க முடியும்? என்ன அவர்கள் அங்கே கண்டார்கள், என்ன புதிய மாற்றங்களை இங்கே புகுத்தலாம் என்று சொல்ல வேண்டுமா? எனவே, இதைப்பற்றி அரசு கவனமாக ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 'செலக்ஷன் கிரேடு' என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1—1—1972-லே யிருந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த 1972-ஆம் ஆண்டிலே இதை அமுல்படுத்தவில்லை. அதிலேயும் வேடிக்கை என்னவென்றால், சொல்லிக் கொடுத்தவர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு கிடையாது; அவர்களிடம் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்களுக்கு அந்த 'செலக்ஷன் கிரேடு' போஸ்ட் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அப்படிக்கு இல்லை, பையனுக்கு கிடைத்திருக்கிறது. இந்தக் கொள்கையை அரசு கொண்டிருப்பதால், இந்தக் கொள்கை சரியில்லாத காரணத்தினால், ஆசிரியர்களுக்கு இந்தச் சலுகையைக் கொடுத்தும் அது திருப்தியாக இல்லை. ஊழிய காலத்திலே அதிகமாக இருப்பவர்களுக்கு 'செலக்ஷன் கிரேடு' கொடுக்கிறோம். 10, 15 ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர்களுக்கு ஒரு ஊக்கம் ஏற்படுத்துவதற்காக இதை வழங்குகிறோம். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் இருக்கும்பொழுது, நேற்று வந்த பையன்களுக்கெல்லாம் செலக்ஷன் கிரேடு வழங்குகிறோம் என்றால், அது மிகவும் கேதனபாக இருக்கிறது. தந்தையாக இருப்பவர்களுக்கு கஷ்டங்களும், குறைகளும் அதிகம். அவர்களுக்கு இந்த 'செலக்ஷன் கிரேடு' கிடைத்தால், நன்றாக இருக்கும். நேற்றுக் கூட இதைப்பற்றி முதலமைச்சரிடம் பேசும்பொழுது சொன்னோம், அரசு அந்தக் கொள்கையை மாற்றி "ஊழிய கால அடிப்படையில்" மற்ற சர்வீசுகளிலே இருப்பது போல "செலக்ஷன் கிரேடு" கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 'ஏ' விற்கிலே இருப்பவர்களுக்கு 3-ல் ஒரு பகுதி, அதாவது 33-1/3 சதவிகிதம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் "டி" விற்கு என்று சொல்லப்படுகின்ற பகுதியிலே இருக்கும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு 15 சதவிகிதம், தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு 10 சதவிகிதம், முனிசிபாலிட்டி பள்ளியிலே பணிபுரியும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு 10 சதவிகிதம் என்றும் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வேறுபாட்டை ஏன் ஏற்படுத்துகிறார்கள். "பூனிபார்மிடி" பற்றிப் பேசுகிறோம். அப்படிச் சொல்லும்பொழுது கல்வித் துறையிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு "பூனிபார்மிடி" இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். இதைத் திருத்த வேண்டாமா? இதைச் சொல்லும் பொழுது, ஏதாவது காரணத்தைச் சொல்லி அதிகாரிகள் சமாளிக்கிறார்கள்.

8th March 1972]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

உண்மையான நிலையினை ஏற்று காரியங்களைச் செய்யக் கூடிய நிலைமை இல்லை. எனவே, இதையெல்லாம் உடனடியாகச் செய்யக் கூடிய நிலைமையிலே காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையின் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல அனுபவம் பெற்றவர். அவரிடம் இதுபற்றியெல்லாம் பல மாநாடுகளிலே சொல்லியிருக்கக்கூடும். எனவே, அவர்கள் இதுபற்றியெல்லாம் நல்ல ஒரு முடிவிலே எடுக்கும் வகையிலே செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணி புரிகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு மேல் முறையீடுகள், அப்பீல் முறையீடுகள் அனுப்புவதற்கு ஆர்.டி.ஓ-க்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் டி.ஐ.எஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருந்தார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆர்.டி.ஓ களுக்குட்பட்டதாக இருப்பதால், அவர்களே ஆசிரியர்களுக்கு அப்பீல் அதிகாரியாகவும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கல்வி இலாகா பொறுப்பு மாவட்ட அளவில் சி.க.ஓ. பார்வையில் இருப்பதால், இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்களுக்கும் அவரது அப்பீல் அதிகாரமே இருக்க வேண்டும், அதற்கான வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது திடீர், திடீரென்று சஸ்பென்ஷன் ஆர்டர்கள் போடப்படுகின்றன. பள்ளிகளுக்குச் சென்று பார்த்துவிட்டு, ஏதாவது தோன்றினால் உடனே சஸ்பென்ஷன் ஆர்டர் கொடுத்து விடுகிறார்கள். விசாரணை எதுவுமின்றி இந்த மாதிரியான உத்தரவுகள் போடப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, வேலையிலிருந்து நீக்கப்படவேண்டிய குற்றமாக இருந்தால், 'சஸ்பென்ட்' செய்வார்கள். குற்றத்தின் அளவைப் பொறுத்ததுதான் இந்த மாதிரியான நடவடிக்கைகள் இருக்கும். விசாரணை நடவடிக்கைகள் சரியானபடி நடப்பதற்காக, குற்றத்தின் தன்மையைப் பொறுத்து, சஸ்பென்ட் செய்து வைப்பது வழக்கம்.

திரு. செ. முத்துசாமி: நோக்கம் நல்ல முறையில்தான் அமைந்திருக்கிறது. நடைமுறையில் என்ன நடக்கிறதென்றால், ஒரு வருட காலமானாலும், அந்த ஆசிரியர் சஸ்பென்ஷனிலிருந்து நீக்கப்படுவதில்லை. மூன்று மாதங்களுக்குள் முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருந்தாலும், ஓரண்டு காலம், ஒன்றரை ஆண்டு காலம் முடிந்த பிறகும் விசாரணை தொடங்காமலிருக்கும் நிலைமை இருந்து வருகிறது. Suspension, as far as possible should be avoided.

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கூறியிருப்பதால் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்களை குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கு ஆள் அழைத்து வரச் சொல்கிறார்கள்,

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[8th March 1972]

அதை அவர்கள் செய்ய முடியாமல் போனால், வேறு ஏதாவது ஒரு காரணத்தைக் காட்டி "சல்பென்ஷன் ஆர்டர்" கொடுக்கப்பட்டு வரும் நிலை இருந்துவருகிறது. இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதிய பாடத் திட்டம் வரும் இந்த நேரத்தில் வேலைப் பளுவை ஆசிரியர்களுக்கு அதிகப்படுத்தக் கூடாது. ஏற்கனவே இருந்து வருகின்ற வேலை நாட்களை அதிகமாக்கவோ குறைக்கவோ வேண்டாம். வேலை நேரத்தை ஒழுங்காகப் பயன்படுத்துமாறுவுக்கு, அதற்கு ஏற்றவிதமான சூத்திரமும் ஏற்படாத அளவுக்கு, இதர பணிகளை ஆசிரியர்கள் மீது சுமத்தாமலிருந்தால் போதும். அவர்கள் ஆற்றுகின்ற பணி நல்ல முறையில் அமைத்து தக்க பயனைத் தர வேண்டுமானால், அவர்கள் வேறு பணிகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படக் கூடாது என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். சென்ற இரண்டு நாட்களாகப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய நேரநாள் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி வந்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்க முடியாமல் போன காரணத்தால், அரசியல் வாதிகள் தூண்டுதல் காரணமாக அந்தச் சமுதாயம் போராட்ட நிலைக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டது என்றும் கூறப்பட்டது. முதலமைச்சர் அவர்களிடம் நேற்று நான் சொன்னேன். ஓராண்டுக் காலமாக முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்க முடியாத காரணத்தால், இந்த நிலைமை வந்து விட்டது என்று சொன்னேன். அவர்கள் ஆசிரிய சமுதாயத்திற்குச் கொடுத்த உறுதிமொழியை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டோம். அவர்கள் மேல் எடுக்கப்பட்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் வாய்ப்பு பெறப்படும் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்.

ஆசிரியர்கள் போராட்டத்தில் மாணவர்களை இழுத்து அவர்கள் ஆதரவையும் தேடும் ஒரு நிலை உருவாக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். மாணவர்களுக்கு ஏற்றவிதமான தூண்டுதலும் ஆசிரியர்களால் அளிக்கப்படவில்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாக நான் கூறுவேன். சிலவிடங்களில் மாணவர்களாகவே ஈடுபட்டிருக்கலாமே தவிர, இதற்கு ஆசிரியச் சமுதாயம் பொறுப்பில்லை. நடை முறையில் பார்க்கின்றபோது, ஆசிரியர்களுக்கு வேறு வழி இல்லாமல் இதைச் செய்தால்தான் அரசின் கவனத்தை ஈர்க்க முடியும் என்று செய்திருக்கின்றார்களே, தவிர, போராடித்தான் ஆகவேண்டுமென்ற சூழ்நிலைக்காகவல்ல. ஓராண்டுக் காலமாகக் காத்திருந்த பிறகு அரசின் கவனத்தைப் பெறவும், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆசிரிய சமுதாயத்தின் மனக் குறைவு தெரிய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் செய்தார்கள். நேற்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்த உறுதிமொழி, ஆசிரியர்களுக்கு மிகுந்த

[8th March 1972]

தம்பிக்கையையும் திருப்தியையும் அளித்திருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறி, இங்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னாக : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள, 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இரண்டாவது முறையாக மிக அற்புதமான தமிழில் தமிழ் நாட்டு அரசின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னால் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கத்தில் எத்தனையோ ஆண்டுகளாக வரவு-செலவு திட்டம் என்ற பெயரால் நிதி நிலை அறிக்கைகள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் யாவும் ஏதோ ஒரு ஆண்டு அறிக்கைப் போல் குழப்பமான முறையில், பல முறை படித்தாலும் தெரிந்துகொள்ள முடியாத வகையில் அமைந்திருந்தன. நாம் பல ஆண்டுகளாக அதையே பார்த்திருக்கின்றோம். ஆனால் இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மிகச் சிறப்பான வழியில் முதல் பக்கத்திலேயே என்னென்ன கருத்துக்கள் அந்த அறிக்கையினுள் அடங்கியிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும் வகையில் எல்லா அம்சங்களையும் தனித்தனியாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றித் தெளிவாகப் பேச வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற ஆளும் கட்சி நண்பர்களும் எதிர்க் கட்சி நண்பர்களும் அகில் அடங்கியுள்ள குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டே பேசும் அளவுக்கு, நல்ல முறையில் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. அந்த அறிக்கையில் 25 சிறப்பு அம்சங்களை நட்சத்திரக் குறியீட்டு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் அதை வரவேற்றுப் பேசுகிறபோது, ஏற்கனவே இங்கே அரசாங்கம் நடத்திய காங்கிரஸ் இயக்கம் செய்து முடிக்கத் தவறிய பல முக்கியமான திட்டங்களை இந்தத் தமிழக அரசு நல்ல முறையில் செய்து காட்டியிருக்கிறது என்பதை இங்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு நம்முடைய நண்பர்களெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அரசாங்கத்தை விட அதற்கு முன்பிருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கோவில்களோடு மிகுந்த தொடர்பு கொண்டிருந்த அரசாங்கம். பெரும்பாலாக அதிகமாகக் கோவில்களுக்குச் செல்லக்கூடியவர்கள்தான் அரசாங்கப் பொறுப்பிலிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் வரிசை, வரிசையாக கோவில்களில் பிச்சைக்காரர்கள் உட்கார்த்திருந்ததைப் பார்த்த நேரத்தில்கூட, இந்த மாதிரியான பிச்சைக்காரர்கள் புனர்வாழ்வுத் திட்டம் என்று தயாரித்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் வரவில்லை. இன்றைய அரசாங்கம் அதை உன்னிப்பாகக் கவனித்து, மேலைநாட்டுக்காரன் வருகிறபோது, பார்த்துச் சிரிக்கத்தக்க அளவுக்கு பிச்சைக்காரர்கள் ஆண்டவனுடைய ஆலயங்களில்

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு] [8th March 1972]

நிறைந்திருப்பதைப் பார்த்து, அதை போக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்து, அதற்காக ஒரு தீவிரமான திட்டத்தைத் தயாரித்திருப்பதற்காக நாம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதைப் போலவே ஏழைகளுக்கு நிலப் பட்டா வழங்குவதற்காக அதிகாரிகளை நேரடியாக கிராமத்திற்குப் போகச் சொல்லி, குறைகளை கேட்டறிந்து, நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குப் பட்டா வழங்கும் திட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அநிலை நான் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். பட்டா வழங்குவதில் யாருக்கு நிலம் கிடைக்கத் தகுதியுள்ளது என்று நிலைமையை அறிந்து அப்படிப்பட்ட ஏழைகளுக்குக் கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையாகும். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் கட்சி நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் சாதாரண ஏழைகளாக இருந்தாலும், பட்டா வழங்கப்பட வேண்டிய அந்தஸ்தில் இருந்தால், அரசியல் காரணம் பார்த்துக் காமல், அகதிகளைப் போல் பாரபட்சமில்லாமல், அவர்களுக்கும் பட்டா வழங்க அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட வேண்டும் என்று நம் தலைவர் மூலம் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் விருப்பு வெறுப்பின்றி தியாகிகளுக்குப் பணம் கொடுக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. காங்கிரசு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், பெரியவர்கள் எல்லாம் வரவேற்கிறார்கள், வெறுப்பு விருப்பு இல்லாமல் கொடுக்கிறோம் என்று. ஆனால் தியாகம் என்றால் வெள்ளைக்காரனை விரட்டி அடித்ததான் தியாகம் என்று சொன்னால், அதை ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை. நம் தமிழ்நாட்டில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு பெரிய கிளர்ச்சி நடந்தது. இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியில் மூன்று மாதத்திலிருந்து ஒரு ஆண்டுகாலம் வரை தண்டனை அனுபவித்தவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : நான் கூட இருந்தேன்.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : ஆகவே வெள்ளைக்காரனை விரட்டி அடித்ததான் தியாகம் என்பதல்ல. இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியில் மூன்று மாதத்திற்கு மேல் சிறை சென்றவர்களையும் தியாகிகளாகக் கருதி, மானியம் வழங்க, நிலப் பட்டா வழங்க நம் தமிழக அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிற தொண்டர்கள், பர்மா அகதிகளைப் போல் பல இன்னல்களை அனுபவித்தவர்கள், இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியில் சடுபட்டதால்தான் மானியம் கிடைக்கவில்லை என்று கருதுகிறார்கள். இதை வலியுறுத்துகிற நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பொறுப்பில் இருக்கக் கூடியவர்கள் என்பதால், வேண்டி

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு] [8th March 1972]

மென்றால் கேட்காமலிருக்கலாம். ஆனால் பொதுவாக ஏழையாக இருப்பவர்கள் அந்தப் பட்டியலில் வரும்போது அவர்களுக்கு நிலம் வழங்கப்பட வேண்டும், மானியம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிட வேண்டும் என்று நம் முதலமைச்சர் அவர்களை நம் தலைவர் மூலம் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு ரகசிய குறிப்பேடு ஒன்று இருந்து வந்தது. அது எப்போது யாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்ற விவரத்தை அறிந்தால், இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அதை நீக்கியிருப்பதற்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதை உரை முடியும். வெள்ளைக்காரன் இந்தியாவை ஆண்டபோது, சுதேசிகள் இந்தியர்கள் வெள்ளைக்கார அரசாங்கத்திற்கு விசுவாசமாக இருக்கிறார்களா என்று பார்ப்பதற்காகத்தான், பதவி உயர்வையும் சம்பள உயர்வையும் ரகசிய குறிப்பேட்டைப் பார்த்து அதைப் பரிசீலனை செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் இங்கேயிருந்து சென்று ஏறத்தாழ 27 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான், இந்த ரகசியக் குறிப்பேடு முறை ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியா விடுதலை பெற்றவுடன் இந்த ரகசியக் குறிப்பேடு முறை மாற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்போதைய அரசாங்கம் செய்யத்தவறிய ஒன்றை இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு பேருந்துகளுக்கு உச்சவரம்பு, நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு என்று அரசு கொண்டு வந்திருப்பதை எல்லாரும் வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

கடைசியாக இங்கே மாநில சுயாட்சியைப்பற்றி ஆதரவான கருத்துக்களும் எதிர்ப்பான கருத்துக்களும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு காலத்தில் திராவிட நாடு பிரிவினை கேட்டோம் என்பதற்காக மாநில சுயாட்சி என்பது பிரிவினைக் கோரிக்கை என்று சிலபேர் பேசுகிறார்கள். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு சுதந்திரா கட்சி உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் சுயாட்சி என்பதற்குப் பொருள் என்ன என்பதுபற்றி விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். முன்னேற்றக் கழகம் நெருக்கடியான கட்டத்தில் இருந்தபோது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கட்டை விரலை வாங்கிவிடுவேன் என்று ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் சொன்ன நேரத்தில் கூட, நாம் திராவிட நாடு கோரிக்கையை எழுப்பியிருக்கிறோம். இன்றைய முதல்வரை பல மைல்கள் தள்ளி தனிமைச் சிறையில் வைத்தபோதும் அந்தக் கோரிக்கையை விடாமல் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். துப்பாக்கி, அடக்குமுறை என்று மிரட்டிய நேரத்தில் கூட திராவிட நாடு வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் என்னென்ன காரணங்களுக்காகக் கேட்டோம் என்பதையும் பிறகு நிலைமைகள்

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னாசு] [8th March 1972]

மாநில, கட்சியின் நலன் கருதி, நாட்டின் நலன் கருதி, கட்சியின் காரியக் கமிட்டியை; பொதுக் குழுவை அண்ணா அவர்கள் கூட்டி திராவிட நாடு வேண்டாம், அந்தக் கோரிக்கை வேண்டாம் என்று முடிவெடுத்ததையும் இந்த நாடு நன்றாக அறியும். ஆகவே சோதனையான காலத்தில் பயமுறுத்தலிருந்த காலத்தில் விலங்கு மாட்டுவோம், சிறைச்சாலையில் இடுவோம் என்று பயமுறுத்திய காலத்தில், இணங்காமல், பின்னால் நாங்களாகவே அந்தக் கோரிக்கையை விட்டுவிட்டோம். வேண்டாமென்று மனப்பூர்வமாக மாற்றியமைத்து இன்றைக்கு மாநில சுயாட்சி கேட்பதை, பெருந்தன்மையுள்ள மாற்றுக் கட்சி நண்பர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக சுயாட்சி என்பது மத்திய ஆட்சியை பலவீனப்படுத்தும் என்று சில பேர் கருதுகிறார்கள். இரண்டு உதாரணங்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். இந்தியாவில் ஜனாதிபதி தேர்தல் நடைபெற்றது. இன்றைய குடியரசுத் தலைவர் திரு. கிரி அவர்களை அன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரித்தது. பிற்காலத்தில் அரசியல் நிகழ்ச்சிகள் எந்தக் கோணத்தில் போகுமென்று கணக்குப்போட்டுப் பார்த்துத் தான் திரு. கிரி அவர்களை ஆதரித்தது. திருமதி இந்திரா காந்தி தலைமை அமைச்சராக இருக்கிறபோது திரு. சஞ்சீவி ரெட்டிக்கு ஆதரவு தந்து வெற்றி பெற்றால், அங்கேயுள்ள மத்திய சர்க்காரை "டிஸ்மிஸ்" செய்ய வேண்டிய கட்டத்திற்கு ஆளாகும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கணக்கிட்டது. அப்படி மத்திய சர்க்காருக்கு பலவீனம் ஏற்படக் கூடாது என்று கருதித் தான் பிரதமர் ஆதரிக்கக் கூடிய ஒருவரை, திரு. கிரி அவர்களை ஆதரித்து, மிக துட்பமான ஆற்றலோடு மத்திய சர்க்காரை பலம் பெறச் செய்தது என்பதை நாடு நன்றாக அறியும். இன்னும் ஒரு உதாரணம். ஆப்பிரிக்கா நாட்டில் ஒரு பெரிய இஸ்லாமிய கான்பான்ஸ் நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டுக்கு மத்திய அரசின் சார்பாக திரு. பக்ருதின் அலி அகமத் தூதுக் குழுத் தலைவராகச் சென்றிருந்தார்கள். அவருக்கு உரிய மரியாதை கொடுத்தால், வெளிநடப்புச் செய்வேன் என்று திரு. யாஹியா கான் தெரிவித்ததையெல்லாம் நாம் யாரும் மறந்துவிட மாட்டோம். அப்போது மத்திய சர்க்காரைக் கடுமையாகத் தாக்கி ஆச்சாரியா கிருபளானி, திரு. வாஜ்பாய், திரு. அசோக் மேத்தா போன்றவர்கள் டில்லி பாராளுமன்றத்தில் வாள் வீச்சு பேசியதை நாடு மறந்துவிடவில்லை. அப்போது மத்திய சர்க்காரைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்று கருதி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பாராளுமன்றத் தலைவர் திரு. மனோகான் மிகத் தெளிவாகப் பேசி மத்திய சர்க்காருக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆதரவை நினைவூட்டினார்கள். அவர் பேச்சுத் திறமையைப்பற்றி வட இந்தியப் பத்திரிகைகள் மிக அழகாகச் சுட்டிக் காண்பித்து தலை சிறந்த பேச்சாளர், மிக அழகாகப் பேசினார், வலிமையை நிலை நாட்டியுள்ளார் என்று எழுதின.

8th March 1972] [திரு. எஸ். எஸ். தென்னாசு]

ஆகவே மத்திய சர்க்காரை வலுப்படுத்தி அதன் தயவில் எளிதில் காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம் என்பதையும் நான் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனது மாவட்டத்தைப்பற்றி ஒரு கருத்து. நம் உறுட்பினர் திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் வரி வஜா செய்ய வேண்டுமென்றும், கடன் தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்காக உண்ணுவிரதம் இருந்ததைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குக் காங்கிரசு அரசாங்கம் 10-12 ஆண்டுகள் இருந்தும், இது வரை வரி வஜா செய்யவில்லை. கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்யவில்லை. நம் அரசாங்கம் வந்த பிறகு அவர் கூறியதன் பேரில் சர்க்கார் குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டு வரி வஜா செய்திருக்கிறோம். குறுகிய காலக் கடன்களை மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்றியிருக்கிறோம். மத்திய காலக் கடன்களை நீண்ட காலக் கடன்களாகத் தள்ளிப்போட்டிருக்கிறோம். இவற்றையெல்லாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தால், மகிழ்ச்சியடைந்திருப்போம். இருந்தாலும், திரு. ரா. கி. அவர்களுடைய கருத்துக்களை வரவேற்றுக் கட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இராமேஸ்வரத் தீவு இருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். முப்பதாயிரம் ஜனத்தொகை கொண்ட இடம் இது. இவர்கள் பாம்பன் பாலத்திற்கு அப்பால் வாழ்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு உடனடித் தேவைகள் மிகவும் அதிகம். ஆனாலும் போக்குவரத்து வசதிகள் அவர்களுக்கு மிகவும் குறைவு. இராமேஸ்வரப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் இந்தியா 1947-ல் விடுதலைப் பெற்றாலும், 1967-க்குப் பிறகுதான் நாட்டில் சுதந்திர அரசு இருக்கின்றது என்பதை அறிய வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டன. அந்த அளவிற்கு அமைச்சர்கள் அங்கே முன்பெல்லாம் போகாமலேயே இருந்தார்கள். ஆலயத்திற்கு வேண்டுமானால் போவார்களே தவிர, மக்களைச் சந்தித்து அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டறிந்து அவற்றைப் போக்குவதற்கு கடந்த காலத்திலிருந்த அமைச்சர்கள் தவறிவிட்டார்கள். ஆனால் இப்போது 1967-க்குப் பிறகு நமது அமைச்சர்கள் அங்கே மக்களைச் சந்தித்து அவர்களுடைய குறைகள் பலவற்றையும் நேரில் கேட்டறிந்து, பலவற்றையும் போக்கி வருகின்றார்கள். இப்போதும் ஒரு சில குறைகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக திடீரென்று வரக்கூடிய பெருமழை புயல்கள் ஏற்படும் நேரத்தில் எச்சரிக்கையாக இருப்பதற்காக உணவுப்பொருள்களைச் சேமித்து வைக்கலாம் என்றால், தக்க கிடங்கு வசதி அங்கில்லை. இக்குறைபாட்டைக் களைந்தாக வேண்டும்.

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு] [8th March 1972]

அடுத்து, அங்குள்ள கோவில் இராமநாதபுரம் கோட்டாட்சித் தலைவருடைய ஆளுகைக்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறது. நமது நாட்டில் பொதுவாக 14 மாநிலங்களில் மொத்தமாக 1,5000 அமைச்சர்கள் இருக்கின்றார்கள். இவர்களில் வடத்தில் ஏழு நாட்களிலும் யாராவது அங்கே வருகின்றார்கள். திங்கட்கிழமை டெபுடி மினிஸ்டர், செவ்வாய்க்கிழமை பிஹார் மினிஸ்டர், புதன்கிழமை கேடிரெட் மினிஸ்டர் என்று யாராவது வந்துகொண்டேயிருக்கின்றார்கள். மேலும் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் பலர் வருகின்றார்கள். இவர்கள் வருகின்றார்கள் என்றால், இராமநாதபுரத்தில் உள்ள கோட்டாட்சித் தலைவருக்கு இவர்களைக் கவனிப்பதற்குத்தான் நேரம் இருக்கின்றதே தவிர, கோட்டாட்சியிலுள்ள மக்களைச் சந்திப்பதற்கோ, அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு அறிவதற்கோ நேரமே இல்லாது போய் விடுகிறது. இந்தக் குறை போக்கப்பட வேண்டும். மதுரையில் உள்ள கோவிலில் இப்படிப்பட்ட அலுவல்களைக் கவனிப்பதற்கு என்று ஒரு தனி தாசில்தார் இருக்கிறார், ரிசெப்ஷன் தாசில்தார் என்று. அது போல இங்கே ரிசெப்ஷனுக்கு என்று ஒரு ஆர்.டி.ஓ.வை நியமித்துவிட்டால் மாவட்டத்திலுள்ள பணிகள் பாதிக்கப்படாமலிருக்கும்.

அடுத்து, அங்கே இரண்டு போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் தான் இருக்கின்றன. 30 ஆயிரம் பேருள்ள இந்த இடத்தில் அதிலும் தினந்தோறும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் நாட்டில் பல பகுதிகளிலிருந்தும் வரக்கூடிய இந்த இடத்தில் ராமேஸ்வரத்தில் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டரும் பாம்பலில் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டரும் ஆக இரண்டு பேர்கள் தான் இருக்கின்றார்கள். பெரிய கலவரம் அல்லது பெருத்த உதவி ஏதாவது தேவை என்றால்கூட, இராமநாதபுரத்திற்குத் தான் வரவேண்டும். ரயில்கள் போகவில்லை என்றால் இராமநாதபுரத்திற்குத் கூட போக முடியாது. எனவே இங்கே ஒரு உயர்தர போலீஸ் அதிகாரியும் அதிக அளவிற்கு போலீசும் இருக்க வேண்டும். உதாரணாக இன்ஸ்பெக்டர், அளவிட வரவது ஒரு அதிகாரியைப் போடுவதற்கு ஏற்பாடு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பல இடங்களிலும் இளைப்புச் சாலைகள் நல்ல முறையில் போடப்பட்டுள்ளன. இது மகிழ்ச்சியளிக்கக்கூடிய விஷயமாகும். முன்பெல்லாம் அங்கே ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் கிராமத்திற்குப் போக வேண்டுமென்றால், அதிலும் குறிப்பாக மழைகாலத்தில் செல்ல வேண்டுமென்றால், குடையைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு, செருப்புகளைக் குடையில் மாட்டிவிட்டுக்கொண்டு, நடந்துதான் செல்ல வேண்டும்.

இன்று அந்த நிலைமை முற்றிலும் மாற்றப்பட்டுவிட்டது பெரு மகிழ்ச்சிக் குரிய ஒன்றாகும். 1967-க்கு முன்பிருந்த இந்த நிலை இன்றைக்கு முற்றிலும்

8th March 1972] [திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு]

மாற்றப்பட்டுவிட்டது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒரே ஒரு சாலையான போடப்பட்ட வேண்டியிருந்தது. இப்போது அதையும் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். எனவே லிங்க் ரோடு இல்லை என்ற நிலையே கிடையாது. இப்படி எந்தவிதமான குறைபாடும் இல்லாதவகையில் பல பணிகளை மேற்கொண்டு நல்ல பல அபிவிருத்திகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துவரும் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தினை முழு மனதோடு வரவேற்று என் உரையினை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Honourable Mr. Chairman, Sir, many hon. Members of this House have spoken generally on various aspects of the Budget and it is, therefore, unnecessary for me to traverse these subjects, which have been covered. But, Sir, on an important matter different opinions have been expressed in this House beginning with the hon. Member Thiru Swaminathan, who has given a different interpretation to the words 'State autonomy'. Sir, with due difference to the learned speaker, I would like to say that the word 'autonomy' came from the Greek word 'auto' which means 'self' and 'nomy' which means 'rule'. Therefore State autonomy means 'self-rule'. Another interpretation has been given for that word by my hon. Friend Thiru Swaminathan and the same has been supported by my hon. Friend Thiru Thennarasu.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: That is why we call it provincial autonomy and it is not. . . .

THIRU G. VASANTHA PAI: I request the Hon. Minister to hear me and then he can come out with his statement. I was submitting that the word 'autonomy' means self-rule. Therefore, if you call it 'State autonomy', it would be a retrograde step that we are taking, because State autonomy was one of the things, which was a concession given by the British Government on the road, on the path, which they had been treading, to people living in the country. I am not really against the Government of Tamil Nadu's demand for wider distribution of powers and greater distribution of financial resources. I am not at all against them. But to call it 'State autonomy' I think, is derogatory to us because we have the Union of India. It is a mystic thing. The Union of India is not a place of separate State or Union with separate people. It is a unified State, namely, Union of India. It is a place where are lakh of people have sent one of their nominees to the Centre and the

[Thiru G. Vasantha Pai] [8th March 1972]

same one lakh of people appoint, among these eight Constituencies or five Constituencies, as the case may be, members to the State Assemblies. It is not as though the Union is representing some separate entity. It is representing only our own people. But what our Government and our party should do is to have more national parties and not say that the Union is a separate entity from the State. That is what I am quarelling about. I agree that the States must have greater powers and more financial resources. But to call it 'State autonomy' smacks of things which are not genuinely asked for by us. It was when Pandit Nehru asked for a strong Government and for devolution of powers and decentralisation of powers to the Legislatures, the Government of India Act came into force. It was in this context the Government of India Act came in for the first time and it constituted what is called the provincial autonomy. Governors exercising their individual judgment and discretion under different provisions of the Constitution. By limiting powers of the provinces as also reserving powers with the Governors to be exercised in their individual judgment and in their discretion, the autonomy was curbed. It is only in that context the question of provincial autonomy came to the fore. I strongly feel that the Rajamannar Committee ought not to have referred to the word 'autonomy' in the Centre-State relations. I know the historic origin of the word "autonomy" now prescribed in the Centre-State relations.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Any political statement or constitutional meaning is envisaged only in a particular context of the political set-up. Herein our Union the 'State' is a term that is used to distinguish the unit that is working under the Union. The Union is termed as a Union of States. Therefore, there is no question of confusing the word 'autonomy' with the State. State autonomy, in the present context, according to the constitution, will only refer to the part and parcel of the Union and it will not refer to a state which is separate.

THIRU G. VASANTHA PAI: May I refer for the information of the Hon. Ministers to the report of 1918? The report on Indian Constitutional Reforms, 1918, envisaged a Federal Constitution as the ultimate ideal. I am reading from the Report:

"Our conception of the eventual future of India is a sisterhood of States, self governing in all matters of purely local or provincial interest, in some cases corresponding to existing provinces, in others perhaps modified in area according to the character

[8th March 1972] [Thiru G. Vasantha Pai]

and economic interests of their people. Over this congeries of States would preside a Central Government, increasingly representative of and responsible to the people of all of them; dealing with matters, both internal and external, of common interest to the whole of India; acting as arbiter in inter-state relations, and representing the interests of all India on equal terms with the self-governing units of the British Empire. In this picture there is a place also for the Native States. It is possible that they too will wish to be associated for certain purposes with the organisation of British India in such a way as to dedicate their peculiar qualities to the common service without loss of individuality."

It is in this context, Sir, that the word 'provincial autonomy' was used and it was not used in the context of 'self-rule or self-Government'. In an independent nation like India, it was used in a narrow sense. Representative Institutions started with the local bodies and gradually affected other spheres. The steps taken before 1917 were in 1870, 1882 and 1915 in the case of local self-Government bodies and then it was extended to Legislative Councils. With the introduction of Minto-Morley Reforms, it was extended to the provinces by way of provincial autonomy in 1935. I, therefore, emphatically state that we should not use the word 'autonomy' because that smacks of something which is different from the United States, namely, the Union of India. Sir, we are only asking as the Hon. Minister himself has explained on the floor of the House, for wider distribution of powers, greater financial resources for running the administration within the State more efficiently and we are not asking for secession. We should not mislead the people by giving different interpretation to the word 'autonomy' and giving different colour. I, therefore, request that the word 'autonomy' be deleted from the Budget speech. Let it be confined to the wider powers and greater financial resources being given to the State. In this way we can avoid criticisms and achieve what we want to do. Especially the word has come from the Greek word 'self-rule', it would mean that we are trying to separate the State. In the light of the previous context, people are trying to attribute motives. The Government have openly disavowed that they are not for separatism. I am only supporting the Government and not opposing. I only want the Government to avoid getting into further pitfalls in this matter. Therefore, if the Government want to get

[Thiru G. Vasantha Pai] [8th March 1972]

greater powers for themselves and also financial powers, I am one with them in getting more financial power and devolution of powers under the Constitution. But I am against using the word 'autonomy'.

Having made my statement on this subject, I do not want to take more time except to say that the Government can come out with a statement that it would meet the demand of the Graduate Teachers and would implement them, because I feel that in a welfare state, the teachers play a vital part and their demands should be met and there should not be any sign of rancour or bitterness in their minds merely because they had resorted to agitation. I am happy, Sir, that the Hon. the Chief Minister has given the assurances and the papers are all full of them to-day and I am sure that he will implement the demands of a very respectable section of the teaching community in whose hands the future of the community and country depends adequately and squarely.

Thank you Sir,

* திரு. ஆர். ராமன் நாயர் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரிலே சில வார்த்தைகளைச் சொல்லுவதற்கு அனுமதித்ததற்காக முதலில் என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக தொழிலாளர்கள் நிலைப்பற்றித்தான் நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய நிலையில் தொழிலாளர்களிடையே ஒரு வித கிளர்ச்சிப்போக்கு அதிகமாகிக்கொண்டே வருகின்றதைப் பார்க்கிறோம். எங்கே பார்த்தாலும் தொழில் அமைதிக்குறைவு, தொழில் அமைதி இல்லாததற்குக் காரணங்கள் பல இருக்கின்றன. முக்கியமாக நானுக்கு நான் விஷம்போல ஏறிக்கொண்டு வரும் விலைவாசிப் போக்கு முக்கியமானதாகும். வாங்கும் பணத்திற்கு மதிப்பில்லாத நிலையில், பற்றாக்குறை அதிகம் ஏற்படுகிறது, அதையொட்டி கோரிக்கைகளும் அதிகமாகிக்கொண்டே வருகின்றதைப் பார்க்கிறோம். ஒரு பக்கத்தில் வேலை செய்கிறவர்களிடையே அமைதியில்லை இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தால். அடுத்து, வேலையே இல்லாமல் பல லட்சக்கணக்கானவர்கள் அவதிப்படுகின்றார்கள். மேலும் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களிடையேயும் பலாத்காரம் ஏற்படும் அளவில் சூழ்நிலைகள் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் பரிகாரம் காணவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். இப்படிப்பட்ட சிக்கலான ஒரு நிலையில் கோயம்புத்தூரில் கடந்த 25 நாட்களாக நடைபெற்றுவந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய வேலை நிறுத்தத்தில், நமது மதிப்பு மிக்க முதலமைச்சர் அவர்களும் தொழிலாளர் நலத்

[8th March 1972] [திரு. ஆர். ராமன் நாயர்]

துறை அமைச்சர் அவர்களும் தலையிட்டு, நேற்று ஒரு முடிவிற்குக் கொண்டுவந்தது உண்மையிலேயே பாராட்டுக்குரியதாகும். இதை வரவேற்கிறோம் நாம். சாதாரணமாக மத்திய சர்க்கார் நிறைவேற்றித் தரவேண்டிய பொறுப்புகளையும் நமது முதலமைச்சர் அவர்களே ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றித் தருகிறேன் என்று சொன்ன பிறகும், ஆலை முதலாளிகள்தான் கடைசி வரையில் பிடிவாதமாக இருந்து வந்திருக்கின்றார்கள். இப்போது அநேகமாக எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலும் முதலாளிகள் இப்படிப்பட்ட ஒரு போக்கை அனுசரிக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றார்கள். 'நாம் ஏன் செய்ய வேண்டும்? சர்க்கார் செய்யட்டுமே' என்ற போக்கில் அவர்கள் பொறுப்புக்களைத் தட்டிக் கழிக்கும் போக்கில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் நமது பெருமதிப் பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் முதலாளிகள் விஷயத்தில் மிகவும் கண்டிப்பாக இருந்துவிடவே அவர்கள் ஒரு படி இறங்கி வந்தார்கள். நீங்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால், மில்களை கண்டிப்பாக அரசு ஏற்று நடத்தும்' என்று அவர்கள் கண்டிப்பாக ஆலை அதிபர்களுக்குத் தெரிவித்தவுடன், பெரும் லாபம் சம்பாதிக்கும் முதலாளிகள் பயந்துபோய் இறங்கிவந்துவிட்டார்கள். எனவே இது போல, எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலுமே அரசு ஒரு பிடி வைத்துக் கொண்டிருந்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். இப்படி ஒரு 'பிடி' வைத்துக் கொண்டிருந்தால்தான் முதலாளிகளை வழிக்குக் கொண்டு வர முடியும். இன்றைக்குப் பிடிவாதம் பிடிக்கும் முதலாளிகளையும், எடுத்ததற்கெல்லாம் கோர்ட்டுக்குப் போய் தாமதங்களை ஏற்படுத்தும் முதலாளிகளையெல்லாம் வழிக்குக் கொண்டுவருவதற்கு இதுதான் சிறந்த வழியாகும். முன்பு மாகாண சுய ஆட்சி இருந்த காலத்தில், அந்தக் காலத்தில் இப்போது குடியரசுத் தலைவராக உள்ள மதிப்பிற்குரிய கிரி அவர்கள் இங்கே நமது மாநிலத்தில் தொழிலமைச்சராக இருந்தார்கள். அப்போது மதுரை ஹார்வி மில்லில் வேலைநிறுத்தம் நடந்தது. அவர் மில் முதலாளியைக் கூப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அவன் மசிய வில்லை. பிறகு 'இந்தப் பிரச்சினையை அரசு முடித்துத்தான் தீரும்' என்று அன்றைய அரசு பிடிவாதமாக இருந்துவிட்டதால், கடைசியில் அந்த மில்லின் வெள்ளைக்கார நிர்வாகம் கீழே இறங்கிவந்தது. 'அந்த மில்லை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தும்' என்று சொன்னவுடன்தான் அவன் கீழே இறங்கி வந்தான். ஏராளமான வருமானம் வருகிறது அந்த மில்களில். அவற்றை எடுத்துக் கொள்ளுவோம் என்று சொன்னவுடன் முதலாளிகள் அன்றையதினம் பணிநீதார்கள், இன்றைய தினமும் பணிகிறார்கள். வேலை நிறுத்தம் வந்து பெரிய விளம்பரமாகி விடுவதற்கு முன்னதாகவே அதைத் தடுப்பது நல்லது என்று சர்க்காரை வேண்டிக்கொள்கிறோம். இன்றையதினம் தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சனை பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. 2½ லட்சம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இருக்கிறதற்குள்ளே தோட்டத் தொழிலாளர்

[திரு. ஆர். ராமன் நாயர்] [8th March 1972]

களுக்குத் தான் மிகக் குறைந்த கூலி. ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் 43, 44 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் வெளி நாட்டுச் செலாவணியைச் சம்பாதித்துத் தரக் கூடிய இவ்வளவு நல்ல வேலையை, அட்டைக் கடியையெல்லாம், பாம்புக்கடியையெல்லாம் சகித்துக் கொண்டு வேலை செய்யக்கூடிய அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்றையதினம் 43, 44 ரூபாய் சம்பளத்திற்கு மேல் கிடையாது. ஒவ்வொரு செடிக்கடியிலும் ஒரு பாம்பு படுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் கோபம் வந்தால் கடித்து விடுகிறது. அங்கேயே அந்தத் தொழிலாளி செத்தான் என்றால், முதலாளிக்கு நஷ்டம் வரும். அந்தப் பாம்பிற்குக்குக்கூட அந்த எண்ணம். அவர்கள் எந்தக் காலத்தில் தங்கள் ஊருக்கு வருகிறார்களோ அப்போது உடம்பு எரிங்கிச் சாகிறார்கள். அங்கே பாம்பு கடித்தால் விஷம் ஏறுவதில்லை.

மிஸ்டர் சேர்மன்: பாம்பு கூட முதலாளிப் பக்கம் தான் இருக்கிறது.

திரு. ஆர். ராமன் நாயர்: அங்கே விஷம் ஏறுவதில்லை. முதலாளிக்குச் செலவு வைக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. அவன் கீழ் தேசத்திற்கு வரும்போது, சொந்த ஊருக்கு வரும்போது, திடீரென்று உடம்பில் விஷம் ஏறி உயிர் துறக்கிறான். 10 நாட்களில் திரும்பி வருகிறேன் என்று போனாரே என்றால், போனவுடனே அவர் செத்துப் போய்விட்டார் என்று சொல்வார்கள். அந்த அளவிற்கு இன்றையதினம் பயங்கரமான சூழ்நிலையில் வேலை செய்யக் கூடிய தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நிலை மிக மோசமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சம்பளம் மிகக் குறைவு. அவர்கள் சம்பளத்தை ஏற்ற வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். முதலாளிகள் எவ்வளவு நாட்கள் காலம் கடத்திப் போட முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் காலம் கடத்தப் பார்க்கிறார்கள். என்றைக்காவது ஒரு நாள் கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்தச் சென்னை மாநிலம் மைசூருக்கும் கேரளாவிற்கும் வழிகாட்டியாக இருந்தது. இங்கு என்ன முடிவு எடுக்கிறார்களோ அதை வைத்து அவர்கள் முடிவெடுப்பார்கள். தென்னிந்தியா பூரா விற்கும் ஒரு சங்கத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டுக் கென்று, கேரளாவிற்கென்று, மைசூருக்கென்று தனிக் கிளைகளை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் இங்கு கொடுப்பதை விட ஒரு தொழிலாளருக்கு 40 பைசா அதிகமாக கேரளாவில் ஒரு வருஷமாகக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிற்குப் பக்கத்திலேயே கேரளா இருப்பதால், தமிழ் நாட்டுத் தோட்டங்களும் கேரளா தோட்டங்களும் பக்கத்து பக்கத்துத் தோட்டங்களாக இருக்கின்றன. பக்கத்திலுள்ள கேரளா தோட்டத்தில் தொழிலாளி அதிகமாக வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறான், நமக்கு ஏன் இடைக்கவில்லை என்று கேட்டால் உங்களுக்குள்ளே 'அக்ரிமெண்டு' நடந்திருக்கிறது என்கிறார்கள். தமிழ் நாடு மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக

[திரு. ஆர். ராமன் நாயர்] [8th March 1972]

இருந்து வந்த நிலைமை மாறி, இந்த 1½ வருஷ காலமாக அதிகமான கூலியை அண்டை மாநிலத்தில் இருக்கக் கூடிய தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த மாதம் 15-ம் தேதி முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்வதாக நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நேற்று கோவையில் உதவித் தொழில் கமிஷனர் கூப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இனிமேல் போராடினால் தான் கிடைக்கும் என்று தோட்டத் தொழிலாளி நினைக்கிறான். காரணம், வாத்தியார்களுக்குப் போராட்டத்தால் தான் பலன் கிட்டியது, மில் தொழிலாளர்களுக்கும் போராட்டத்தால் தான் பலன் கிட்டியது. எல்லோருக்குமே போராடினால் தான் பலன் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் வராமலிருப்பது நலமாக இருக்கும். இந்த 25, 30 வருடங்களாகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு என்று ஒரு சங்கத்தை முதலில் ஏற்படுத்தியது நீலகிரியில் தான். அதன் சரித்திரத்தில் போராட்டம் நடத்தி ஒரு பைசா கூட பெற்றுக் கொண்டது கிடையாது. எல்லாம் பேசி முடிவு எடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் முதலாளிகள் நல்ல முடிவிற்கு வரக்கூடிய நிலையில் இல்லை. எவ்வளவுதான் காலம் கடத்தினாலும் நல்லது என்று முதலாளிகள் நினைக்கிறார்கள். நாடு விடுதலையடைந்த பிறகு எல்லாத் தோட்டங்களும் இந்த நாட்டாருக்குச் சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினோம். வெளி நாட்டு முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள், அவர்களைக் குறைசொல்லவில்லை. நியாயமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறவர்களைக் கூட இப்படி நடந்துகொள்ளுங்கள் என்று அவர்கள் கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் தோட்டத் தொழிலாளியைப் பொறுத்த வரையில், கஷ்டத்தோடு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல கூலியை அவர்களுக்கு நிர்ணயம் பண்ணிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சர்க்காரைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். போனஸ் விஷயத்தில் இனிமேல் நிறையப் பிரச்சனை வரப் போகிறது. 8¼ சதவீதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று முக்கூட்டுக் கமிட்டி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு மத்திய சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்ததற்குப் பிறகு கொடுக்க முடியுமென்று முதலாளிகள் சொல்ல ஆரம்பித்து விடுவார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு ஒருக்கால் இந்தியா பூராவிற்கும் ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதற்குக் கால தாமதம் ஏற்பட்டாலும் கூட, இந்த விஷயத்தில் ஒரு அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாக 8¼ சதவீத போனஸ் கொடுப்பதற்கு இந்த சர்க்கார் பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டு சட்டம் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பது ஏற்கெனவே சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்ட விஷயம். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் தான் வேண்டும். பல சங்கங்கள் இருப்பது தொழிலாளர்களிடையில் இருக்கக்கூடிய சகஜ

[திரு. ஆர். ராமன் நாயர்] [8th March 1972]

நிலைமை மோசமாவதற்கு முக்கியமான காரணமாகும். ரெஜிஸ்ட்ரார் மூலமாகவோ ஒரு அதிகாரி மூலமாகவோ யாருக்கு மெஜாரிட்டி உண்டு என்று பார்த்து ஜனநாயக முறைப்படி ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம், இது சட்ட பூர்வமான சங்கம் என்று ஏற்படுத்தினால், இவ்வளவு அதிகமான போராட்டங்கள் குறைந்து விடும். இது வரையில் பல தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளோடு சேர்ந்திருந்தார்கள். ஒரு சிலர் முதலாளிகளின் ஆளாக இருந்துகொண்டு நாம் ஏதாவது போராடிப் பெற்றால் அதைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். இந்த நிலையைப் போக்கியாக வேண்டும். எந்தச் சங்கமாக இருந்தாலும் அந்தச் சங்கத்தில் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் அங்கம் வகிக்க வேண்டும். அங்கம் வகிக்காத தொழிலாளிக்கு வேலையில்லையென்று சொன்னால் தான், இந்தப் பிரச்சனையை நிறுத்த முடியுமே தவிர, வேறுவழியில்லை. இல்லாவிட்டால், சில பேர் முதலாளிகளுக்கு ஆளாக இருந்துகொண்டு வேலை செய்யாமலே காசு வாங்கிக்கொண்டிருப்பார்கள். நாம் கோரிக்கை வைத்து தடியடி பட்டு வாங்குவதை அவர்களும் வாங்கிக்கொள்வார்கள். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிற் சங்கமாக இருந்தாலும், அந்தத் தொழிற் சங்கத்தில் அங்கம் வகிக்காதவர்களுக்கு அந்தத் தொழில் ஸ்தாபனத்தில் வேலை இருக்கக் கூடாது. இந்த நல்ல முடிவு வந்தால்தான், தொழிலாளர்களிடையே உள்ள அமைதிக்குறைவைப் போக்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய பெரிய அபிப்பிராயம். இதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து நடப்பிற்குக் கொண்டுவந்தால் நன்றாக இருக்கும். சரியில்லையென்று தெரிந்தால், பிறகு கைவிட்டு விடலாம். அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. செய்து பார்த்தால் நலமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

கூடலூரைப் பொறுத்த வரையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் சிறு விவசாயிகளுக்கு ஒரு நல்ல முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முடிவை எல்லோரும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அந்த முடிவின்படி ஆளுக்கு 3 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். 10, 15 வருஷம் பாடுபட்டு வந்த எல்லோருக்கும் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது சர்க்கார் எடுத்த நல்ல முடிவு. நீலகிரி ஜில்லா கலெக்டர் இந்த நல்ல முடிவையொட்டி முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் சிக்கல்கள் சில இருக்கின்றன. தயவு செய்து இந்தச் சிக்கல்களைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிக்கல் என்றால், 15, 20 வருஷம் ஒருவர் 3½ ஏக்கரை வைத்திருப்பார், இதிலே 3 ஏக்கராவுக்குத் தான் பட்டா; ½ ஏக்கராவை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது, கொஞ்சம் கஷ்டமாகத் தான் இருக்கிறது. இதிலே சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்படப் போவதில்லை. இந்த ½ ஏக்கராவை எடுத்து மற்றவனுக்குக் கொடுத்து, அவனும் அதனால் வாழப் போவதில்லை. எனவே,

[8th March 1972] [திரு. ஆர். ராமன் நாயர்]

இம்மாதிரியான சின்னஞ்சிறு சிக்கல்களிலே ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த ஊரில் தொழில் என்பதே கிடையாது. கூடலூர் தாலுக்கா மிகவும் பிற்போக்கான தாலுக்கா. அங்கே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிக அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிக அதிகமாக இருக்கும்பொழுது தான் போராட்டம் அதிகமாகிறது. அங்கே ஒரு தொழிலை சர்க்கார் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பல வருஷங்களாக அங்கே இருப்பவர்கள் முறையிட்டிருக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் 'பேப்பர்' தயாரிக்கும் கம்பெனிகளுக்கு நீலகிரியிலேயிருந்து தான் மூங்கில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, பேப்பர் தொழிலை கூடலூர் தாலுகாவில் ஏற்படுத்தினால், அங்கே பல ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட நல்ல வசதியாக இருக்கும். அங்கேயிருந்து, அதாவது 150, 200 மைலுக்கு அப்பாலிருந்து, மூங்கிலை இங்கே கொண்டுவருவதை விட, அந்தப் பகுதியிலே ஒரு தொழிலை ஏற்படுத்தலாம். எனவே கூடலூரிலே பேப்பர் தயாரிக்கக் கூடிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூடலூரைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே தங்குவதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை; ரொம்பக் கஷ்டம். வெளியூரிலேயிருந்து 10 பேர் வந்து தங்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால், அந்த ஊருக்கு ஏதாவது பிரயோஜனம் ஏற்படும். அங்கிருக்கும் டி.பி.யில் 4 ஈழங்கள் தான் இருக்கின்றன. அதுவும் ஆபீசர்களுக்குத் தான் தருகிறார்கள். அங்கே ஏராளமான காலி இடம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு சுற்றுலா இலாகா பல இடங்களிலே பல திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே சர்க்காருக்குச் சொந்தமான நிலம் ஏராளமாக இருக்கிறது. அங்கே சிறு வாடகைக்கு விடும் அளவிலே சில கட்டிடங்களைக் கட்டிப் போட்டால், மைசூரிலிருந்து வருபவர்களும், கோளாவிலிருந்து வருபவர்களும் அங்கே தங்க முடியும். எனவே, அது மாதிரியான காரியம் ஒன்றைச் சுற்றுலா வாரியம் போன்றவைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழு வருஷத்திற்கு முன்னால் அங்கே ஓர் 'டீ பாக்டரி' ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பதிவு கூட நடந்தது. ½ ஏக்கரா, ஒரு ஏக்கரா பயிரிட்டு வாழக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதற்காக ஒரு 'டீ பாக்டரி' ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தேயிலை போர்டு மூலமாக முயற்சி செய்தோம். இன்றைக்கு இருப்பவர்களிடம் 100 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்று ஷேர்கள் வாங்கினோம். ஒரு விவசாயியைக் கொண்டுபோய் சொசைட்டியிலே அங்கம் வகிக்கச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அது பெரிய காரியமாகும். இதிலே கூட அன்றைக்கு, எல்லா இடத்திலேயும் 50,000 ரூபாய் தரவேண்டுமென்றால், நீங்கள் 25,000 ரூபாய் வரூப் பண்ணினால் போதும் என்றார்கள். அப்படி 30,000 ரூபாய் வரூலாகி விட்டது. இப்பொழுது போய் அதிகாரிகள் கையெழுத்து கேட்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். ராமன் நாயர்] [8th March 1972]

2,000 ரூபாய்க்குக் கையெழுத்துப் போடு என்கிறார்கள். இதற்கு விவசாயிகள் பயப்படுகிறார்கள். பணம் கொடுத்து 6 வருடம் ஆயிற்று. இந்த நேரத்திலே கையெழுத்துப் போட்டு இது எங்கே வரப் போகிறது என்று பயப்படுகிறார்கள். ஊட்டி, குன்னூர், கூடலூர் போன்ற பகுதிகள் பிற்போக்கான நிலைமையிலே இருப்பதால், அவைகளின் முன்னேற்றத்திற்காக பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைப் போட்டு காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். எனவே, அங்கே 25,000 ரூபாய் ஷேர் பணம் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதுவும் 6 வருஷத்திற்கு முன்னால் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட பாக்டரியை ஆரம்பிக்க வில்லை என்றால் என்ன நியாயம். எதற்காக பாக்டரி வேண்டுமென்றால். ஒரு ஏக்கரா இரண்டு ஏக்கரா என்று வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் தன்னுடைய இலையை எடுத்துக்கொண்டு போய் இப்படி ஆரம்பிக்கப்படும் கூட்டுறவு போக்டரியிடம் கொடுத்தால், பணம் உடனே கொடுக்கும். 5,000 ரூபாயை வைத்து நடத்தக் கூடிய இஸ்டேட் முதலாளிகள் எல்லாம் கொஞ்சமாகக் கொடுக்கும் இலைகளை விலை கொடுத்து வாங்க மாட்டார்கள். இம்மாதிரி போக்டரி இருந்தால், அந்தச் சிறு விவசாயிகள் தங்கள் இலைகளைக் கொண்டு போய்க் கொடுக்கலாம். இப்படி நிலகிரிக்கு 6, 7 போக்டரிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதுவேல்லாம் இலாபகரமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த போக்டரியை உடனடியாகத் தொடங்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். இதிலே இன்னும் ஷேர் வசூல் பண்ணி கால தாமதம் செய்யாமலிருப்பதற்கு இந்த அரசு வழி வகைகளைக் கண்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்தத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமர்வேன்.

* திரு. மு. இராமநாதன் : தலைவரவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்ததற்காக முதற்கண் தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 397 கோடியே 27 இலட்சம் ரூபாய் வரவாகவும், 394 கோடியே 78 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகவும், இரண்டு கோடியே 40 இலட்சம் ரூபாய் உபரியாகவும் உள்ள நிதி நிலை அறிக்கையினை தமிழ் நாடு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்து நல்ல தமிழ் மணம் கமழ்கின்ற நிதி நிலை அறிக்கையாக இங்கே தந்திருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே பேசிய உறுப்பினர்களிலே பலரும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது கருத்து தெரிவிக்கின்ற அதே சந்தர்ப்பத்தில் முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கின்ற மாநில சுய ஆட்சி பற்றிப் பரவலாக எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிருப்தி தெரிவித்து தங்களுடைய கருத்தைச் சொன்னார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் கூட “மாநில சுயாட்சி என்ற உணர்வு வேறு எங்கோ கொண்டபோய் விடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால், தமிழ் நாட்டில் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு தான் இந்த நாட்டிற்கே தமிழ்

8th March 1972] [திரு. மு. இராமநாதன்]

நாடு என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது என்பதை முதல்வர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை, தலைவரவர்களே, நான் நினைத்துக் கொண்டேன், தமிழ் நாடு என்ற பெயர் சூட்டுவதாலேயே அது கூட பிரிவினைக்கான உணர்வை ஏற்படுத்தி விடுமோ, வேறு வகையான உணர்வை ஏற்படுத்தி விடுமோ என்ற காரணத்தினாலோ என்னவோ, அவ்வாறு பெயர் வைக்க ஒப்புக்கொள்ள மறுத்தார்கள் என்று நான் எண்ணிக்கொள்கிறேன், ஆகவே,

திரு. கே. ராஜாராம் : தமிழ் நாடு என்ற பெயர் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலேயே வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் “மேட்ராஸ் ஸ்டேட்” என்று ஆங்கிலத்திலே தான் இருந்தது. தமிழில் “தமிழ் நாடு” என்று தான் இருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்ததற்குப் பிறகு ஆங்கிலத்திலேயும் “தமிழ்நாடு அரசாங்கம்” என்று வைக்கப்பட்டது என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. இராமநாதன் : தலைவரவர்களே, சட்டப் பேரவையிலே அன்றைக்கு எதிர்க் கட்சியிலே இருந்த தி.மு.க. “தமிழ் நாடு” என்று இந்த மாநிலத் தீர்மானம் பெயர் சூட்ட வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டு வந்த பொழுது, அன்றைக்கு ஆளும் கட்சியிலே இருந்தவர்கள் அதற்கு எதிராக இருந்தார்கள், “தமிழ் நாடு” பெயர் மாற்றத்தினை எதிர்த்து ஓட்டளித்து அதைச் செயல்படுத்தவில்லை என்பது என்னுடைய ரூபகத்திலே பசுமையாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எனவே, இதையெல்லாம் விளக்கமாக இங்கே நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. நான் சொல்ல விரும்பியது நாங்கள் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபோது மறைந்த எங்கள் அண்ணா அவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கை விவாதங்கள் வரும்பொழுது, ஆளுகின்றவர்களின் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டினாலும், பாராட்டத்தக்க காரியங்களை அவர்கள் செய்த பொழுது, பாராட்டத் தவறவில்லை என்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். மேலும், அண்ணா அவர்கள் அன்று ஆளுங்கட்சியினரைச் சுட்டிக் காட்டி “எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிற எங்களை ராணுவத்திலே வரும் சாப்பர்ஸ் அண்டு மைனர்ஸ்” என்றிருப்பதைப் போல, எங்களை அந்தப் பிரிவைப்போல் பயன்படுத்தி வாங்க வேண்டிய பணத்தை மத்தியிலேயிருந்து வாங்கி இந்த தமிழ் நாட்டை வளப்படுத்துங்கள் என்று தான் சொன்னார்கள். அதைச் சொல்லிவிட்டு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுகிற பொழுது, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஆளுங்கட்சியின் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டத் தான் வந்தார்கள், அதைவிட்டு விட்டு ஆளும் கட்சிக்கு வாலிபாட வரவில்லை என்றார்கள். எனவே, எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் எங்கள் குற்றங்களுகளைச் சுட்டிக் காட்டியது தவறு என்று நான் இங்கே சொல்ல வரவில்லை. ஆனால், இங்கே பேசிய உறுப்பினர்களிலே பலர் இன்று நாட்டில் ரொம்ப பஞ்சம் வந்து நெருக்கடி நிலைமை

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[8th March 1972]

ஏற்பட்டு விட்டது, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ரொம்ப அதிகமாக வளர்ந்திருக்கிறது, விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லும் பொழுது, நான் ஒரு விட்டர் அரிசி 3-3/4 ரூபாய்க்கு வாங்கிச் சாப்பிட்ட கோயம்புத்தூரைச் சார்ந்தவன் என்பதைக் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்த்தேன். அந்த நிலை இன்றைக்கு மாறி, மோட்டா அரிசி ரூபாய் 1.75-க்கும், ரூ. 1.50-க்கு நடுத்தர அரிசியும், ரூ. 2.25-க்கு சன்னமான கிச்சிலி அரிசியும் விற்கும்பொழுது, விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்லுவது பொருந்தாது. இந்த விலைவாசி உயர்வுப் பிரச்சினையிலே மக்கள் தான் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று நான் கருதி, அதை அவர்கள் தீர்ப்பிற்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று ஆலைப் பிரச்சினையில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவோ அக்கறை எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதேபோல் இந்த அரசும் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே ஐந்து ஆலைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல. ஏதோ 1967-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 6-ஆம் தேதிக்குப் பிறகு இந்த ஆலை நெருக்கடி வந்தது என்பதல்ல. 1965-ஆம் ஆண்டிலேயே இந்த நெருக்கடி வந்து விட்டது. 1965-ஆம் ஆண்டிலேயே இந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டு அது ஒத்திப் போடப்பட்டு வந்தது. நம்முடைய அரசு அமைந்ததற்குப் பிறகுதான், ஓம் பராசக்தி மில், கிருஷ்ண வேணி மில், கம்போடியா மில், ரங்கவிலாஸ் மில், முருகன் மில், ஆகிய ஐந்து மில்களையும் தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் எடுத்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது மூடப்பட்டிருக்கின்ற ஆலைகளைப்பற்றியெல்லாம் எல்லாத் தலைவர்களும் பேசினார்கள். இந்த மன்றத்தின் பல உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள். ஆனால் இம்மாமன்றத்தில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைக் கேட்டார்கள் இந்த மாநில அரசுக்கு பஞ்சாலகளை எடுத்து ஒட்டுகிற தனித்த அதிகாரம் இருக்கிறதா? அல்லது மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறதா? அந்த அதிகாரத்தை மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டாமா, அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் அரசியல் காரணத்திற்காக அந்தக் கேள்விக்கு நேரடியாகப் பதில் சொல்லாமல் —மாநில அரசாங்கத்திற்கே இந்த அதிகாரம் உண்டு, அல்லது இல்லை மத்திய அரசாங்கம் அனுமதித்த பிறகுதான் மூடப்பட்ட ஆலைகளை நமது மாநில அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்களா என்றால், அப்படிச் சொல்லவில்லை. இது தமிழ் நாட்டின் துர்பாக்கியம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவ்வாறு ஒரு அரசியல் உள்நோக்கம் இந்த நாட்டில் வளர்ந்திருப்பதால்தான் இன்று நாட்டில் தொழில் நெருக்கடி என்று சொல்கின்றார்கள். நாட்டில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள், அமைதியான சூழ்நிலை இங்கு கெட்டுவிட்டது என்று சொல்வதும் அந்த அரசியல் உள்நோக்கத்தோடு தான் என்று என்னால் திட்டவாட்டமாகச் சொல்

8th March 1972]

[திரு. மு. இராமநாதன்]

முடியும். ஆனால், உண்மை நிலைமையை நாட்டு மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே எடுத்துள்ள இந்த ஆலைகளை நடத்திட தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணமாக ஏற்கனவே இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் நிவாரணம் அளித்துள்ளோம். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் மேலும் மூன்று இலட்சம் ரூபாய் புதிதாக நிவாரண நிதி என்று சொல்லியிருந்தாலும், நேற்றையதினம் ஏற்பட்ட முத்தரப்பு பைசலின்படி ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் நிவாரணம் தருவதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டு இப்பொழுது அந்தப் பிரச்சினைக்குப் பைசலான வழிவகையைப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையினால் நமக்குத் தொழிலாளர்கள் மீது அக்கறை இல்லை என்றே அல்லது இந்த நாட்டில் தொழில் முடக்கம் ஏற்பட்டு விடும் என்றே அல்லது அமைதியற்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்றே அச்சம் தேவையில்லை. இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்களை வாழவைக்க நாம் ஆட்சிக்கு வந்தோம். அதனால் தான் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார், “நாங்கள், பஞ்சைகள், பராரிகள், ஏதும் இல்லாத ஏழை எளிய மக்கள், இப்படிப்பட்ட எளிய சமுதாயத்தின் சார்பில் அந்த மக்களின் பிரதிநிதிகளாக, சாமான்யர்களாகிய நாங்கள் அரசு அமைத்திருக்கிறோம்” என்று. நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்து, இந்த ஏழை மக்களுடைய வாழ்வில் வளம் காண பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் குடிசைச் சீரமைப்பு என்று சொன்னாலும் சரி, பிற்பட்ட மக்களுக்கெல்லாம் —மறுவாழ்வு என்று சொன்னாலும் சரி படித்து விட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கும் மாணவர்கள் வேலை வாய்ப்பு என்று சொன்னாலும் சரி, இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறையோடு கவனித்து வருகிறது என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. இங்கு பலபேர் சொன்னதுபோல், பிச்சைக்காரர்கள் நாட்டிலே நடமாடாமல் இருக்கின்றார்களா என்றால், இரண்டு கைகளும் அழுதி முகம் பார்ப்பதற்கே விகாரமாக இருக்கும் தொழுநோய் நோயாளிகள் தெருவில் திரிந்து கொண்டிருந்த அந்தக் காட்சியைப் பார்த்த பிறகுதான், பானூரிலும், உளுந்துார்பேட்டையிலும், பச்சுரிலும் அந்தத் தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்களுள் 6,000 பேருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் பொறுப்பை இந்த அரசு மேற்கொண்டு பாதுகாக்க வழி செய்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆக ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்து இந்த நாடு எல்லா வகையிலும் வளம் பெற வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறை கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது. அதனால் தான் ஒரு அடிதடி, துப்பாக்கிச் சூடு கூட நடத்தப்படவில்லை, எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்று எல்லாத் தலைவர்களும் பேசிக்கொண்டார்கள். ஆனால் ஒரு காலத்தில்—தமிழ் நாடு முழுவதும் அமைதியின்மை, குழப்பம் இருந்தது. இந்நாடு முழுவதும் 144 தடை உத்தரவு போட்டு,

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[8th March 1972]

துப்பாக்கியால் சுட்டு எத்தனை பேர் செத்தார்கள் என்று கணக்குச் சொல்ல முடியாத அளவுக்குக் கொடுமையான காட்டு ஆட்சி நடைபெற்று, சர்வாதிகார ராணுவ ஆட்சி நடந்தது ஒரு காலத்தில். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஆட்சி நடத்தியவர்கள் இன்றைய தினம் நாட்டில் அமைதி கெட்டுப் போய்விட்டது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது, ஏழை மக்கள் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த ஆலைப் பிரச்சினையைப் பற்றி இந்த அரசுக்கு ஒரு ஆலோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆலைகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் தேவையான ஏற்பாடுகள் போட்டு, இந்தத் தொழில் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது குறைந்த மூலதனமுடன் இருக்கிறதா? என்று அறியாமல் பல ஆலைகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் இந்த அரசு அமைந்ததற்குப் பிறகு, வட்சக்கணக்கான ஏக்கர் பூமியில் பருத்தி விளைவிக்கப்பட்டு ஒரு பருத்தி வேளாண்மைப் புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லத்தக்க அளவில் புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் பஞ்ச கிடைப்பதில்லை. வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. உற்பத்தியாகின்ற பஞ்ச எல்லாம் எங்கேயோ செலுத்தப்பட்டு பஞ்சத் தட்டுப்பாட்டால் இங்கு பஞ்ச விலை உயர்ந்துகொண்டிருப்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை மாற்றி தேவைக்கு ஏற்ப, ஆலைகளுக்கு இந்தப் பஞ்சை எல்லா ஆலைகளுக்கும் பஞ்ச “ஸ்டேட்டிடிசேடிங் கார்ப்பரேஷன்” என்ற அமைப்பின் மூலமாக வாங்கவோ விநியோகிக்கவோ ஏற்பாடு செய்வது எதிர்காலத்தில் அந்தத் தொழில் நகித்துப்போகாமல் தடுப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அதே போல் இந்த ஆலைகளிலிருந்து பெருமளவு தொகைகளை மேற்படி ஆலைகளின் லாபத்திலிருந்தும் இருப்பு நிதியிலிருந்தும் தவறாக எடுத்து வேறு பல தொழில்களுக்குப் போடப்பட்டு அந்த ஆலைகளின் நிலைமையை நஷ்டக் கணக்கிலும் கடன் கணக்கிலும் காட்டப்படுகின்றன. முழுகிப் போகுமளவுக்குக் கணக்கு காட்டப்பட்டு அது ஒரு செயற்கையான நஷ்டம் என்று ஒரு நிலைமை உருவாக் கப்பட்டு வருகிறதென்பதையும் இப்படி ஒரு ஏமாற்று வேலை நடைபெறுகிறது, என்பதையும் இந்த மன்றத்தில் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகையினால் எதிர்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் உருவாகாமல் தடுப்பது மிகவும் அவசியமாகும். இந்த மாதிரியான தவறுகள் இருப்பதால் தவறான நிர்வாகத்தால் உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்து சாக்கு தேக்கமாகிறது. சந்தையில் சாக்கு போட்டியிட முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையினால் பஞ்ச வாங்குவது, நூல் உற்பத்தி துணி உற்பத்தி இவைகள் எஸ்.டி.ஸி. மூலமாக வெளி மாநில, வெளிநாட்டு தேவைகளை அறிந்து அதற்கேற்ற அளவில் துணி, நூல் உற்பத்தி செய்து பஞ்ச வாங்குவதும், துணி, நூல் விற்பதும் எஸ்.டி.ஸி. மூலம் நடைபெறவேண்டும் என தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

8th March 1972]

[திரு. மு. இராமநாதன்]

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல், காலம் கனிகின்ற சந்தர்ப்பத்தில், காலம் கனிந்து வரும் உரிய நேரத்தில், இந்த ஆலைகளை நாட்டுடையாக்கிட நம்முடைய அரசு முயற்சி எடுத்து, பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை யெல்லாம் ஆராய்ந்து அறிவதற்கு ஒரு உயர்மட்டக் குழுவை இந்த அரசு நியமித்து அந்தத் குழுவின் மூலமாக சிப்போர்ட்டைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற அடிப்படையில் இந்த அரசுக்கு ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கோவை மாவட்டம் என்று சொன்னால், தொழிற்சாலைகள் மிகவும் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கின்ற மாவட்டம் அல்லது தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று சொல்லி ஒதுக்கி விடுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆனால் கோவை மாவட்டத்தில் சில குறிப்பிட்ட இடங்களில், கோவை நகரம் அல்லது கோவையைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில், மட்டும் தொழில்கள் வளர்ந் திருக்கின்றனவே தவிர, மாவட்டம் முழுவதும் அப்படிப்பட்ட வளர்ச்சி இல்லை. ஆகையினால் பொதுத் துறையில், அதாவது அரசுத் துறையில் பல கோடி ரூபாய் மூலதனம் போடப்பட்டு தொடங்கப்படுகின்ற ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை கோவை மாவட்டத்தில் இல்லை. அப்படி ஒன்று தொடங்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாண்டியார், பொன்னம்புழா திட்டத்தில் நிதி நிலை அறிக்கையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கின்ற மேற்படி திட்டமும் எங்கள் கோவை நகருக்கு நியாயமாக கிடைக்க வேண்டிய சிறுவாணி குடிநீர் திட்டமும் கடந்த கால ஆட்சியாளர்கள் அக்கறையில்லாமல் கவனக்குறைவாக விட்டுவிட்ட காரணத்தால், கோளத்திற்குப் போய் விட்டது. கோவை நகரசபை தன்னுடைய செலவிலேயே கட்டி முடித்த மேற்படி சிறுவாணி குடி தண்ணீர் திட்டத்தைச் சொந்தமாகச் செய்து கோளத்துக்கு விட்டுவிட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்று இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால் கோவை நகர மன்றத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுவால் பட்டுக்கொண்டு மக்கள் கோளத்தின் தயவை நாடி குடி தண்ணீருக்காக அல்லல் பட்டுக்கொண்டு வருகின்றார்கள். கவனக்குறைவாக அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் இல்லை யென்றால் கோள அரசோடு குடி தண்ணீர் தாராளங்கள் என்று கெஞ்சிக் கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அதே போல் திட்டக் குழுத் தலைவர் மதிப்புமிக்க திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களை நாங்கள், பாண்டியாறு, பொன்னம்புழா தண்ணீருக்காக, நீலகிரி வந்தபோது போய்ச் சந்தித்தோம். கடந்த கால ஒப்பந்தப்படி பாண்டியாறு பொன்னம்புழா திட்டத்தில் 100

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[8th March 1972]

மெகாவாட் மின்சாரம் மட்டும் தான் எடுத்துக் கொள்ளலாம். நீரைப் பாசனத் திற்கு பயன்படுத்த வழியில்லை! நாம் செலவுபடுத்தற்கு மின்சாரம் மட்டும் தான் கிடைக்கிறது. இந்த ஒப்பந்தத்தைக் கடந்த கால ஆட்சி செய்தது. இதை நாம் சுட்டிக் காட்டியபோது திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சொன்னார், “இப்படி ஒரு அருமையான திட்டம் என் கவனத்திற்கு வராமல் போய் விட்டது” என்று. அது ஒழுங்காக ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்குமானால் கோவை தாலுக்கா, அவினாசி, பல்லடம் போன்ற இடங்கள் எல்லாம் தஞ்சை மாவட்டம் போன்ற வளமான பகுதியாக ஆக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தும் கடந்த கால ஆட்சி, மக்களைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருந்ததால், இந்தப் பெரும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றொன்று, நம்முடைய கோவை இழப்புக்கு உள்ளானோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வருத்தத்தோடு நகரத்தைச் சற்றி பெரிய வாலாங்குளம் என்று ஒரு குளம் இருக்கிறது. அதில் வடக்கு கரையோரப் பகுதியில் முக்கால் பகுதியில் குடிசைமாற்று வாரியத்தின் அடிப்படையில் வீடுகள் ஏழை ஏளிய மக்களுக்காக கட்டப்பட்டு வருகிறது. அதில் வாலாங்குளத்தின் மேற்குப் பதி மட்டும் மீதம் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலும் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் வீடு கட்டப்பட்டு, கோவை மக்களுக்குப் பயன்படும்படி ஒரு திட்டம் தயாரிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றும் ஒன்று. கோவை நகரத்திற்கு ஒட்டிணைப் போல் செல்வசிந்தாமணி என்று ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அதில் இப்போது நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் தங்குவதில்லை. அதற்குப் பக்கத்தில் இன்னொரு முத்தண்ணன் குளம் ஒன்று இருக்கிறது. அதிலிருந்து தண்ணீர் செல்வசிந்தாமணி ஏரிக்கு வந்து அதிலிருந்து வாலாங்குளத்திற்கு வருகிறது. இப்போது எல்லாப் பகுதியும் குடியிருப்புக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது. முத்தண்ணன் குளத்திலிருந்து வாலாங்குளத்திற்குத் தண்ணீர் வாய்க்கால் மூலமாக வருகிறது. சில சமயங்களில் நகரத்திற்குள் புகுந்து தண்ணீர் சேதத்தை விளைவிக்க கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே செல்வசிந்தாமணி என்ற குளத்தை மூடி விட்டு அந்தப் பகுதியில் ஏழை மக்களுக்கு வீடு கட்டித் தர ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றும் ஒன்று. மிகப் பெரிய ஜனத்தொகை இருக்கிற மாவட்டம் கோவை மாவட்டம். சென்னை நகரத்தைப் போல, மதுரை நகரத்தைப் போல் நெருக்கடி மிக்க நகரம் என்பதாலே, நான் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் இங்கே இருக்கிறார்கள், தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக அவர்களை கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்—கோவை மாவட்டத்தில் குழந்தைகளுக்கு என்று மருத்துவ மனை ஒன்று வேண்டும். அதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள

[8th March 1972]

[திரு. மு. இராமநாதன்]

விரும்புகிறேன். அதே போல் கோவை மாவட்டத்தை ஒட்டிணைப்போல் சங்கனூர் பள்ளம் என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. அதில் மழைக் காலத்தில் காட்டாற்றுத் தண்ணீர் வந்தால் தான், தண்ணீர் வரும். அதனால் யாருக்கும் பிரயோஜனம் இல்லை. பரவலாக நகரத்தின் அழகைக் கெடுத்து வருகிறது. அதன் தோற்றவாயில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டி மீதமிருக்கிற இடத்தினை மூடி விட்டால், நகரம் மேலும் அபிவிருத்தியாவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அந்தப் பள்ளத்திலிருந்து வருகிற தண்ணீரை வேறு பல குட்டைகள் வழியாக இணைக்க வேண்டும். அதன் தோற்றவாயிலே இருந்து கொண்டுவரப்படுகிற வாய்க்கால்களை ஒழுங்காகச் சீரமைப்பு செய்து நாலு குட்டைகளோடு இணைக்கப்பட்டால், அது பாசனத்திற்கும் உதவும். நகரில் குடியிருப்பு வீடுகள் கட்டவும் வசதியாக இருக்கும்; காட்டாறுத் தண்ணீர் வந்து நகரத்தைச் சேதப்படுத்தாத நிலையும் ஏற்படும். ஆகவே அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் ஒன்று, மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசிலிருந்து வரவு செலவைப் பொறுத்த மட்டில், நம் நிதி நிலை அறிக்கையில் ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. 1972-73-ல் நமக்குக் கடனாக வருகிற தொகை 45 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய். அதே ஆண்டில் கடனாக்காக திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய தொகை ரூ. 53 கோடியே 38 லட்சம். இப்படி 8 கோடி ரூபாய் வட்டியாக டெல்லிக்கு நாம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் தான் நம் முதல்வர் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் வருவாய் வருகின்ற அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் பெரும் வருவாய் வருகின்ற துறையெல்லாம் மத்திய அரசின் பொறுப்பில் இருக்கிறது. இவ்வாறு மாநில அரசுகள் மத்திய அரசிடம் கடனாகப் பெற்றிருப்பது இந்திய நாடு முழுவதும் கணக்கிட்டால்—அதற்கான குறிப்பு என் கையில் இருக்கிறது—மொத்தம் 8 ஆயிரம் கோடி ரூபாய்களாகும். அதற்கு வட்டி போட்டு எந்தக் காலத்திலும் மாநில அரசுகள் கட்டப் போவதில்லை. அது மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய காரியம் ஆகும். வட்டிக்கு மேல் வட்டி ஏறுகிறது. இந்த நிலையில் மத்திய அரசு வட்டிக்கு வட்டி வாங்குகிற மார்வாடி நிலையில் இருப்பதாக ஒரு டீண்டர் ஏற்படுகிறதே தவிர ஒரு இணக்கமான உறவோடு, மாநில-மத்திய அரசுகள் இருக்கின்றதா? என்பதை வருத்தத்தோடு கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக ஒரு ஆலோசனை கூடச் சொல்லப்படுகிறது. ‘யூனியன் எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி’ இப்போது ஆண்டு ஒன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் கோடி ரூபாய் (1,000 கோடி) வருகிறது. அந்த யூனியன் எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியில் 20 சதவீதத்தை மாநில அரசுக்கு ஒதுக்கி வைத்து, அதிலிருந்து கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவ்வாறு அல்லாமல் அந்த யூனியன் எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியில் 40 சதவீதத்தை மாநில அரசுக்கு என்று ஒதுக்கி 25 சதவீதத்தை

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[8th March 1972]

அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும், 15 சதவீதத்தைக் கடன் வட்டி வகைகளுக்கும் பிரித்துக்கொள்ளுகிற வகையில் மத்திய அரசு இணங்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வகைகளில் எழுகிற எண்ணங்கள் தான் நம் மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கை. அந்த வகையில் நம் அரசும் நமது மொழியும், பண்பாடும், கலையும், நாகரிகமும் காப்பாற்றப்பட்டு இந்த நாட்டிலிருக்கிற மக்களும் நல்வாழ்வு வாழத்தக்க வகையில் நம் நாடு முன்னேற வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்துத் தான் மக்கள் நம்மை ஆட்சியில் அமர்த்தினார்கள். அந்த வகையில் நமது ஆட்சி நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கிச் செயலாற்றி வருகிறது. அதற்காக நம் முதல்வர் அவர்களுக்கும் அமைச்சரவைக்கும் நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்து இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று, பாராட்டி என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VIII. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders

53. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2630, Rural Development and Local Administration, dated the 2nd December, 1971, in regard to refixation of strength according to 1971 census in certain newly constituted municipalities. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

38. Notification issued with G.O. Ms. No. 711, Labour, dated the 19th June 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Factories Rules, 1950.

39. Notification issued with G.O. Ms. No. 710, Labour, dated the 19th June 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Factories (Welfare Officers) Rules, 1953.

40. Notification issued with G.O. Ms. No. 926, Labour, dated the 3rd August 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Factories Rules, 1950.

[8th March, 1972]

APPENDIX

(Vide answer to starred question No. 173 on page 441.)

பச்சை எண்ணக் காக்கப் பொன் செறித்த குவார்ட்டைச் சுற்கள் பெரிய கோடுவெரி, மேட்டேபுத்தூர், சத்தியமங்கலம் ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகின்றது. இவற்றை பட்டை தீட்டிப் பளபளப்பு ஏற்றிய அலங்காரக் கற்களாக உபயோகப்படுத்தலாம். இத்தகு ஒப்பனைக் கற்கள் சுமார் 1,50,000 கன மீட்டர் பொதி அளவு இவ்விடத்தில் கிடைக்கின்றது. இதை கிருட்டிணகிரியில் உள்ள அரசினர் கற்கள் மெருகிட்டுப் பட்டை தீட்டும் தொழிற்சாலைக்கு மூலப்பொருட்களாகப் பயன்படுத்த ஒதுக்கீடு செய்ய எண்ணப்பட்டுள்ளது.

கோவை மாவட்டத்தில் கோபிச்செட்டிப்பாளையத்திற் கருகாமையில் உள்ள சத்திமங்கலம், ஓட்டூர் ஆகிய இடங்களிலும், பல்லடத்திற் கருகாமையிலுள்ள மந்திரிபாளையத்திலும், கோவை வட்டப்புறத்திலுள்ள சின்னக் குழியிலும் மாக்கனசைட் கனிப்பொருள் சிறிய அளவில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு ஒருங்கே செயல்படும் தமிழ் நாடு கனிப்பொருள் வளர்ச்சித் துறையினரால் திருவண்ணாமலைக்கருகில் 34-40 விழுக்காடு இரும்புச் சத்து கொண்டு இரும்புப் படிவங்கள் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களில் கண்டறியப்பட்டுள்ளன:—

(1) கௌதிமலை, (2) வேதியப்பன் மலை, (3) உச்சிமலை ஒதுக்கப்பட்ட காட்டுப்பகுதி, (4) பிஞ்சூர், ராதாபுரம் ஒதுக்கப்பட்ட காட்டுப்பகுதி, (5) குத்தலவாடி குன்றுகள், (6) சானந்தால், (7) வைவிதான்தாங்கல். இவற்றில் முக்கிய படிவங்களான கௌதிமலை, வேதியப்பன் மலைகளிலுள்ள இரும்புக் கனியின் இருப்பு 116 மில்லியன் டன் அளவு எனவும் ஏனைய பகுதிகளில் ஏறத்தாழ 34 மில்லியன் டன் அளவு எனவும் கணக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவ்விடங்களில் வைரத்துகள் கொண்டு இடப்படும் துறப்பாணக் குழிகள் மற்றும் பலவகையான ஆராய்ச்சிகள் மூலம் இங்குள்ள இரும்புக் கனிவளம் பற்றிய பல விரிவான சோதனைகள் தீவிரமாக நடத்தேறி வருகின்றன.

இவ்விருமப்புப் படிவங்களை பொருளாதார நோக்குடன் எடுக்க இயல்பாகும் சாத்தியக் கூறுகள் பற்றித் தீவிர புலனாய்வு நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டு இதற்கு உதவி பெற ஐக்கிய நாடு திட்டத்தின் ஒத்துழைப்புக் கோர உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

கோவை மாவட்டத்தில் பல்லடம் வட்டத்தில் போகம்பட்டி, வடவள்ளி கிராமங்கள் அருகிலும், பொள்ளாச்சி வட்டத்தில் மேட்டொளி, பளப்படி.

[8th March 1972]

கிராமங்களுக்கருகிலும், ஃபெல்ஸ்பார் கற்களும், 99 சதவிகிதம் மேலாக சிலிகா பொதிந்துள்ள வெங்கக் கற்களும் பெருமளவில் இருப்பது கண்டறியப் பட்டுள்ளது. இம்மாவட்டத்தில் மேற்கூறிய இடங்களில் வெங்கக்கல், ஃபெல்ஸ்பார் ஆகியவை ஏறத்தாழ முறையே 35 ஆயிரம், 42 ஆயிரம் டன் பொதியளவு இருப்பதாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

திருச்சி மாவட்டத்தில் அரியலூர் வட்டத்தில் செந்துரை, நக்கம்பாடி, உஞ்சினி, பெரிய குறிச்சி, சோழன் குறிச்சி ஆகிய கிராமங்களில் லால்குடி வட்டத்தில் நெய்குளம் அருகிலும், இரும்பு வடிப்புப் பணிகளில் பயனாகும் தகுதி பெற்றப் படிம வடிவுச் சுண்ணாம்புக் கற்கள் உள்ளன. எண்ணூரில் அமைந்த தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் தக்கைக் கல் தொழிற்சாலைக்கு இப்படிவங்கள் மூலப் பொருளாகப் பயன்படுத்த உத்தேசிக்கப்படுவதது.

தேரி எனும் பெயரால் வழங்கப்படும் மணற்பாங்கான நிலப்பகுதிக்குக் கீழே வெண்மையும், பழுப்பு வண்ணமும் உள்ள களிமண் படிவங்கள் குமரி மாவட்டத்தில் ராசாக்காமங்கலம், முட்டம் ஆகிய இடங்களிலும் அதைச் சார்ந்த பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றன. பிங்கான் தொழிற்சாலையில் பயன் படுத்த இப்படிவங்கள் ஏற்புடையனவா என்று ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Thursday, the 9th March 1972.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

Starred Questions.

Labour Disputes.

* 188 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 4 answered on 27th November 1970 whether any reply has been received from the Union Government?

தொழிலாளர் தகராறுகள்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

சட்ட மன்ற மேலவை 4-ஆம் எண் வினாவுக்கு 27—11—1970-இல் அளிக் கப்பட்ட விடையினையொட்டி மத்திய அரசிடமிருந்து பதில் ஏதாவது வந்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, இதுவரை இந்திய அரசிடமிருந்து பதில் ஏதும் வரப் பெறவில்லை.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றிய விவரம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, சென்னையில் 1—4—1970 அன்று நடந்த இரண்டாவது தென் மண்டலத் தொழிலாளர் நல அமைச்சர்களின் மாநாட்டில் முதலமைச்சர் அவர்கள் தொடக்க உரை ஆற்றி கையிலே, மத்திய அரசு நிறுவனங்களில் ஏற்படும் தொழில் தகராறுகளைத் தீர்த்துவைப்பதற்கான அதிகாரங்களும் பொறுப்பும் மாநில அரசுக்கு மாற்றப் பட வேண்டுமென்ற கருத்தை எழுப்பினார். இந்தக் கருத்தை டெல்லியிலே நடைபெற்ற முத்தரப்பு மாநாட்டிலே தொழிலாளர் நல அமைச்சர்கள் அத்தனை பேரும், நான் உட்பட வலியுறுத்தினோம். அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்துப் பதில் கூறுவதாக திரு. காடில்கர் அவர்கள்—அதாவது மத்திய தொழிலாளர்

[9th March 1972]

நல அமைச்சர் அவர்கள், உறுதியளித்தார்கள். ஆனால் இது உரையில் எந்த வித பதிலும் இல்லை. இப்பொழுதுகூட தமிழ் அரசின் சார்பில் ஒரு மடல் எழுதியிருக்கிறேன். இன்னும் பதில் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வி கூடமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாகப் பார்த்தால், எந்தவிதமான பொருளும் விளங்கவில்லை. கேள்வியின் கீழேயாவது ஒரு ஃபுட் நோட் இது என்ன என்பதைப் போட்டி ரிப்பின் நன்றாக இருக்கும். இத்தனம் தேதி கேட்கப்பட்ட இந்த நம்பர் உள்ள கேள்வி என்று போட்டிருப்பதால் ஒரு விவரமும் தெரியவில்லை. இனிமேலாவது இந்த மாதிரிக் கேள்வி வரும்போது இன்ன சங்கதி சம்பந்தமான கேள்வி என்று அடியிலே குறிப்பிட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. ஸ்வராமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது மத்திய அரசு நிறுவனங்களில், உதாரணமாகச் சொல்வதென்றால் ஆவடி டாங்க் தொழிற்சாலை போன்ற தொழிற்சாலைகளிலே வரக்கூடிய தொழில் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதில் மாநில அரசின் பணி என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு நிறுவனங்களுடைய தகராறுகளைத் தீர்த்துவைப்பது மாநில அரசின் பொறுப்பு அல்ல. ஆனால் மத்திய அரசு கேட்டுக்கொண்டால், அந்த வேண்டுகோளின்படி அதைத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறது. உதாரணமாக போர்ட் டிரஸ்ட், நெய்வேலி போன்ற மத்திய அரசு நிறுவனங்களிலே ஏற்பட்ட தகராறுகளை மத்திய அரசு கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க தீர்த்து வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அங்கு ஏற்படும்படியான சட்ட அமைதியின்மையை ஒழுங்குபடுத்துவது மாநில அரசினுடைய கடமையாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்தக் கடமையைச் செய்யும் மாநில அரசிடம் அந்தத் தகராறை தீர்த்துவைக்கும் பொறுப்பை அளித்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதுதான் தமிழக அரசின் எண்ணமாகும்.

திரு. வி. ஸ்வராமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, 'இண்டஸ்டிரியல் செக்யூரிடி ஃபோர்ஸ்' என்று மத்திய அரசு ஏதாவது நிறுவனம் வைத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கத் தினுடைய கொள்கைப்படி அவர்களுடைய தொழிற்சாலைகளிலே எந்தவிதமான பலாத்கார நடவடிக்கையும் நடைபெறாமல் பாதுகாப்பதற்கு ஒரு இண்டஸ்டிரியல் செக்யூரிடி போர்ஸ் வைக்கலாம் என்று சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நமது மாநில அரசைப் பொறுத்த வரையில், அது தவறு, அப்படிப்பட்ட கொள்கையை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று ஒரு

[9th March 1972]

கருத்தைத் தெரிவித்தோம். இருந்தாலும், சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இனிமேல்தான் மாநில அரசுக்கும் அப்படிப்பட்ட படைக்கும் எப்படித் தொடர்பு இருக்கிறது என்பதற்கெல்லாம் ஒரு முடிவு காண முடியும்.

Industrial Training Institute, Tiruverumbur.

* 189 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the students of the Industrial Training Institute, Tiruverumbur in Tiruchirappalli district, went on (1) strike and (2) stoned buses;

(b) whether the police were used against them about the 17th January 1972; and

(c) if so, the reasons therefor?

திருவெறும்பூர் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனம்.

திரு. வி. ஸ்வராமூர்த்தி: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், திருவெறும்பூர் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனத்தின் மாணவர்கள் (1) வேலை நிறுத்தம் செய்தனரா? (2) பேருந்துகளின் மீது கற்களை வீசினரா?

(இ) 1972, ஜனவரி 17-ஆம் நாள் அளவில் மாணவர்களுக்கெதிராக, காவல் துறையினர் பயன்படுத்தப்பட்டனரா?

(உ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. டி. சந்தோஷம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியிலே பஸ்மீது கல் எறிந்ததாகவும் காணப்படுகிறது. அந்த மாதிரி நிலையிலே போலீஸ் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்றால், ஏன் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, மாணவர்கள் என்ற காரணத்தைத் தவிர, வேறு காரணம் சொல்ல முடியாது. நம்முடைய மேலைக் கொறடாவே அங்கு சென்ற போது இதில் மாட்டிக்கொண்டார் என்று கேள்விப்பட்டேன். இருந்தாலும், நமது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்

[9th March 1972]

அவர்கள் உடனடியாகத் தலையிட்டு, நமது 'டைக்டர் ஆஃப் எம்ப்ளாய்மென்ட்' உம் போய், மிகச் சுமுகமாகத் தீர்வு காணப்பட்டது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, மாணவர்கள் காணப்பட்டார்கள், அதற்காக ஒரு சலுகை என்றார் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : முதலமைச்சர் அல்ல, தொழில் அமைச்சர்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே மாணவர்களுக்கு ஒரு விதிதாசாரமும் மாணவர்கள் அல்லாதவர்களுக்கு ஒரு நியாயமும் என்று இரண்டும் வேறு வேறாக இருக்கிறதா அல்லது இரண்டும் ஒன்றாக இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, மாணவர்களுடைய வாழ்வைச் சிறக்க வைக்க வேண்டுமென்றுதான் எல்லோரும் பாடுபட்டுவருகின்றோம். அவர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ சில சமயங்களிலே வன்முறையிலே ஈடுபடும்போது நாம் அப்போதைக்கப்போது அந்தப் பிரச்சினைகளைப் பரிசீலித்து, சுமுகமான முடிவெடுக்கலாம் என்று இருக்கிறோம். உடனடியாக நாங்களும் பலாத்காரத்தை உபயோகப்படுத்தித்தான் மாணவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஒடுக்க முடியும் என்ற கருத்து நமது அரசு ஏற்றுக் கொண்ட கொள்கையிலலை. இப்படிப்பட்ட கொள்கை பின்பற்றப்படுகிற காலத்திலேயே மாணவர்களை அடக்குமுறை செய்கிறோம் என்று சொல்பவர்களும் நாட்டிலே இருக்கின்றார்கள்.

Hydrological Research Institute.

* 190 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any Hydrological Research Institute is to be opened in this State with Central Government assistance; and

(b) if so, the details thereof?

நீரியல் ஆராய்ச்சி நிலையம்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மத்திய அரசின் உதவியோடு, நீரியல் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏதும், இம் மாநிலத்தில் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கிறதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) & (இ) இல்லை.

[9th March 1972]

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை பொதுப் பணித் துறையிலே வரும்போது எந்த ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட்டும் கலந்து தீர்க்கப்படுகின்றது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சென்னையில் 'இர்ரிகேஷன் ரிசர்ச் ஸ்டேஷன்' ஒன்று இருக்கிறது. இப்பொழுது 'There is a proposal to upgrade it as an Institute of Hydraulics and Hydrology.' இப்பொழுதுகூட அந்த ரிசர்ச் ஸ்டேஷனிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லிய அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஆராய்ந்து அறிக்கை கொடுக்கிறார்கள்.

MR. CHAIRMAN : Question No. 191 is postponed.

Loan applications for House-Building.

* 192 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(a) the number of loan applications for house-building received from Government servants during 1969-70, 1970-71 and up-to-date in 1971-72;

(b) the number of loans and the total amount of loans sanctioned yearwis ;

(c) the total number of loan applications pending sanction as on date and the total amount of loan applied for; and

(d) the steps proposed to be taken to sanction all the pending loan applications?

வீடு கட்ட கடன் விண்ணப்பங்கள்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1969-70, 1970-71, 1971-72-இல் இத்தேதி வரை அரசுப் பணியாளர்களிடமிருந்து வீடு கட்டுவதற்காகக் கடன் கோரி வந்துள்ள விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை யாது?

(இ) ஆண்டு வாரியாக, ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட கடன் விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை யாது? வழங்கப்பட்ட மொத்த கடன் தொகை எவ்வளவு?

(உ) இத்தேதி வரை ஒப்பளிப்பு வழங்காமலுள்ள மொத்த கடன் விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை யாது? விண்ணப்பிக்கப்பட்ட மொத்த கடன் தொகை எவ்வளவு?

[9th March 1972]

(எ) நிலுவையிலுள்ள எல்லாக் கடன் விண்ணப்பங்களுக்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்க எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: கோரப்பட்ட தகவல்கள் கொண்ட விவர அறிக்கை அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

THIRU M. RAJAH IYER: I find that thousands of applications are received and about 1,067 applications are still pending, Sir. if we go on at this rate, it will take four years to clear on the pending applications alone. Will the Government take steps to accelerate the sanctioning of those loans to Government servants for building houses, Sir?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த விண்ணப்பங்களுக்கான பணத்தைத் தருவதிலே இருக்கிற பிரச்சனை நிதிப் பற்றாக்குறைதான் என்பதை நான் இந்த அறிக்கையிலே தெரிவித்திருக்கிறேன். இந்த ஆண்டு மற்ற எல்லா ஆண்டுகளையும்விட சிறப்பாக 65 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே முடிந்த அளவுக்கு இந்தக் கடன்களைத் தருவதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு கவனிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

II. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1972-73.—cont.

*THIRUMATHI MARY CLUBWALA JADHAV: Mr. Chairman, Sir, the Hon. the Chief Minister in his opening speech says that "a just cause is always greeted with a garland of victory". So, to-day, I should offer a 'garland of victory' to the Hon. the Chief Minister on his Government of Tamil Nadu's remarkable achievements during the year.

First and foremost, he has presented a budget with a surplus; secondly, the programmes of the last year which he and his Government have chalked out have come to fruition. To mention a few of them, setting up of a Beggar Rehabilitation Fund, establishment of Backward Class Commission, Housing Board, allotment of sites for agricultural labourers and awarding of land pattas and house pattas to millions of the poor, introduction of the most excellent scheme of affording employment opportunities for graduates, extension of rural electrification, giving concession and other

a Printed as Appendix on pages 557-558.

[9th March 1972] [Thirumathi Mary Clubwala Jadhav]

facilities to Policemen, creation of Labour Welfare Fund and the like. Another forward step taken by our Government during the last year is the formulation of a new scheme under which scholars of our State who are working in various institutions in foreign countries would be invited to come back to, and stay in, this State for specified periods in order to introduce in our institutions the modern techniques learnt by them. Fifty fellowships are to be awarded in the first instance under the new scheme 'Tamil Nadu Fellowship Scheme' under this Scheme, an opportunity for our Scholars who are working abroad is given to come to Tamil Nadu to work in our educational institutions for periods ranging from six months to one year.

During the year, the country has gone through a major war and has come out victorious giving birth to a new nation—'Bangle Dosh'. I must pay a tribute to Mrs. Indira Gandhi, our Prime Minister who gave wonderful leadership. Calm and unruffled, dauntless with her real militant spirit, she led the country from victory to victory and there is no parallel in history. India has emerged out of this war as a great Nation.

Tamil Nadu has played well in this historic war by sending its heroic men to the front and our men have acquitted themselves marvellously well and earned a name for Tamil Nadu. I too have sent one hero-a-boy from our Seva Samajam Institution—a Sepoy by name Selvamani. He was killed in action just outside Dacca.

I congratulate the Government on its work for the Defence efforts, its collection of funds. At the outbreak of war, the Tamil Nadu Government formed Amenities Committee and this Committee did excellent service. I congratulate the Hon. the Minister for Social Welfare on her efforts in this direction. The Voluntary organisations were no less behind in their endeavour with both material resources and services.

Agricultural evolution is growing from strength to strength. The increase in dairy development, irrigation, road and transport facilities are all of an impressive nature. I would like to congratulate the Hon. the Chief Minister and his Cabinet as prime creators of a Welfare State, for truly Tamil Nadu has become a Welfare State. All the schemes launched by our Hon. Chief Minister are for the welfare of the people and amelioration of

[Thirumathi Mary Clubwala Jadhav] [9th March 1972]

the under-privileged. The facilities for education, help to the farmer, to the worker, to the backward classes and to the Harijans and also to a limited degree for Social Welfare, make it a Welfare State and I salute the Hon. the Chief Minister and his Cabinet on these achievements. Through my tenure in the Legislature, I have seen the State of Tamil Nadu flourishing and growing in a marvellous way.

When the States' Reorganisation took place and the Madras Province was bifurcated, Sir, we lost to Andhra, Kerala and Mysore some of our Districts. Many feared that Madras State would suffer. But, certainly it has become a homogeneous unit and it has grown from strength to strength. Tamil Nadu pioneers in all Schemes—be it in agriculture, electricity, food, medical relief, education or welfare. To-day it is at its zenith of its prosperity and all-round achievements.

Sir, the beautification of the city, villages and towns, the Cooum Reclamation Scheme, which by the way, has given employment opportunity to hundreds of labourers, and which is intended to beautify, and at the same time, make the Cooum a useful water-way, redound to Tamil Nadu's credit. It is indeed, a city, beautiful with the lagoons and wide gardens. I am glad that a spur has been given to make the City beautiful and clean because unfortunately, of late, this important point is lost. I hope after the execution of these schemes and the slum improvement programmes of the Slum Improvement Board who have constructed tenements in several scheme areas, we will have a sight worthy to be seen, tenements with sanitary and lighting facilities, healthy surroundings, well-laid lawns, water and electrical facilities, Community Centres and Play Centres catering to the needs of the Community in the slums. I am glad to see that pavements are made new. I do hope that the pavements will only be for the use of pedestrians and not for shop vendors. In some parts, the pavement is so narrow that even one person cannot walk freely on it. The garbage that is collected in the City is dumped in residential areas and public thoroughfares, from which bad odour emanates and this needs attention. Bins have to be provided in greater numbers everywhere. Lighting in the City is poor. Though there are lights everywhere very often the entire street or half the street is without lighting due to some defect or other not for just a day

9th March 1972] [Thirumathi Mary Clubwala Jadhav]
or two, but for several days and weeks. This has to be looked into. Then it will really become a City beautiful and City clean.

We are a pioneer State and we are self-sufficient in food and agriculture, thanks to the Green Revolution. Our Government is alive to this and great strides have been taken to attain self-sufficiency.

The electrification of almost the entire State which has been in a progressive manner ever since 1952 is satisfactory. Almost every hamlet is now electrified. Perhaps we are the envy of almost all other States as well in this respect. 50,900 villages are to be covered this year and then by 1973, the entire State will be electrified.

Then one thing about us. We are a modest people; we do not have too many fanfares and too many town toms for our achievements though our achievements are great and impressive. As the Saint Thiruvalluvar says, 'an ideal country is one which bestows its subjects benefits unsought for, the one which accords such benefits after demand is not worth its name'. A land is judged by the amenities it offers its people. Tamil Nadu can claim that it is true to Thiruvalluvar's saying.

Tamil Nadu can boast of its Saints, sages and Savants, administrators and social workers like Avvaiyar, Thiruvalluvar, Arunagirinathar, the great Acharyas, the Poet Bharathi, the Mathematician Ramanujam, Statesman-administrators, eminent social workers like Dr. Muthulakshmi Reddi and Sister Subbulakshmi and a host of others. They have made an impact on Tamil Nadu and have greatly influenced it.

Now, Sir, having talked about events worth our appreciation, I turn to offer some remarks. I am sorry to see the industrial unrest amongst certain categories of textile workers, but we note that a settlement is in sight. We are grateful for the help that Social Welfare institutions get from the Government for social welfare activities and as a voluntary worker in many fields in Social Welfare and especially in the work for the under-privileged over the last 40 years, I express my gratitude to the Government for what it has done by way of giving gift of lands to voluntary organisations, financial assistance, and patronage and sympathy to social agencies. To all the Hon. Ministers headed by the Hon. the Chief Minister, Minister for Education, Health,

[Thirumathi Mary Clubwala Jadhav] [9th March 1972]

Labour, Social Welfare, Housing and Backward Classes, Revenue, Public Works, Industries, Co-operation and Religious Endowments and others—we are grateful indeed for their abiding interest in social welfare activities.

I am very happy to say, Sir, that the welfare of the handicapped is receiving due attention. The Government of Tamil Nadu is doing its best in seeing to the rehabilitation of the handicapped. Sir, I wish to point out that the welfare of the mentally retarded is not receiving due attention. They are also citizens of our Tamil Nadu. They are like other normal children but they are unfortunately the forgotten children of our land. The problem of the mentally handicapped is immense. Two to three per cent of the population is affected by mental retardation and in Tamil Nadu alone, there are 8 to 10 lakhs of mentally retarded of which 50 per cent are children. I am glad that the Government of Tamil Nadu have made it possible to open a Training Institute at Bala Vihar by giving a grant of Rs. 52,000 to facilitate the opening of more institutions to take care of the unfortunate children. I thank the Hon. the Chief Minister for this. At present, there are twelve teachers undergoing this training and on the successful completion of the course, they will be awarded Diploma. I request the Government to recognise the diploma.

As far as residential institutions for the mentally retarded children are concerned, there is only one institution and that is Bala Vihar which has been recognised as a Junior Approved School and a per capita grant of Rs. 30 is given to each child. Sir, the prices have gone up and the grant given is insufficient and it is extremely difficult to maintain the children with this meagre grant. I would appeal to the Government to enhance the per capita grant. Sir, there are 140 boys and girls. Besides the mentally retarded, many of them are suffering from Tuberculosis, Leprosy and other diseases. The medicines, special diets and the like supplied to each child are costly. For the stricken ones, we need special attention. The mentally retarded child is treated as a step-child in our country. It is only a disability like any other disability and in many countries it is recognised as such. But, unfortunately, in our country discrimination is made. The mentally retarded should be given suitable jobs and there must be a special Employment Officer for them.

9th March 1972] [Thirumathi Mary Clubwala Jadhav]

Bala Vihar has a programme of rehabilitation and it appeals to the Government to help them to implement it. It has a programme of opening Agricultural farms with rural crafts and poultry, cattle farm, rice and vegetable farms. For this purpose, we have been approaching the Government to assign good land for the last six years. I understand now that the Collector of Chingleput has recommended our request. Both the Government and the international agencies have come forward to help in this direction.

I wish to congratulate the Government on having set up a State Board for the Rehabilitation of the handicapped. Some time back, there was a Press Report that a 'Trust' in the name of Dr. Annadurai had been formed to look after the welfare of the handicapped and that funds would be allotted for the purpose. I hope and trust that this Board will include in its scope, the welfare of the mentally retarded children. Would it not be possible to give some funds from this Fund to the Bala Vihar Project?

Sir, turning to the support to all the institutions and orphanages, I must say that the grants given to orphanages are something deplorable. Sir, how could we expect a child to be maintained with Rs. 12 per month? Coming to Approved Schools, the Government gives only a grant of Rs. 30 per child per month. I request the Hon. Minister to have a soft corner in his heart for these institutions, Sir. We have to go from Department to Department to get grants. There is enormous delay in getting grants for the social welfare agencies. We have waited in deputations and sent a number of requests to the Government to enhance the grant. I request the Government to expedite the sanction of grants to these Institutions. For the last 20 years, Welfare Organisations were receiving aid towards food supplies from International Agencies in the shape of milk powder, butter oil and wheat. The grant was subsidised previously. But it has been withdrawn for the last two years. Sir, the cost of food and clothing has gone up. We keep the same standard—nay, want to improve it—in the case of children and we find it very difficult to meet the expenditure. Voluntary Agencies do their best to raise funds for their activities apart from the Government aid that they are getting. Sir, now to raise funds there are so many demands on the public and the sources we approach are the same. The

[Thirumathi Mary Clubwala Jadhav] [9th, March 1972]

Government which aim to create a welfare State launches its own money raising efforts to augment their welfare programmes. They naturally turn to industrialists and philanthropic agencies for getting funds. We, poor people, are not able to tap resources from where we usually do. You, Sir, (Chief Minister) at least have one resource, namely, the Raffle Draw. The Hon. the Chief Minister combines in himself the portfolios of Finance and Home, under which Welfare Institutions come. I request you (Chief Minister) to please have a soft corner for social welfare institutions. Please reserve one day's draw for welfare agencies. Sir, the process of giving Government assistance is extremely slow and perhaps moves at snail's pace. When we require land, it takes 5 to 6 years to get it. If we require a grant, it takes another two years. Is there not some way by which the issue of grants can be speeded up? Instead of going through many hands if there is lesser circuit from Assistant Secretary to Secretary, as in foreign countries, the issue of grant could be speeded up.

Now I want to turn to Government Approved Schools. There are two Approved Senior Schools for Boys, one at Chingleput and the other at Tattaparai and two Government Junior Approved Schools for boys at Ranipet and Thanjavur and one Senior Approved School jointly for both Senior and Junior Girls at Madras for the entire State. All these three schools are over-crowded beyond their capacities. In any reformatory institutions where individual attention and treatment are prime factors for successful reformation and training we should not have more than 200 or 300 children. It is, therefore, very important that at least the Government should open three more approved schools, one at Madurai for girls, the other at Coimbatore for boys for the Southern Region, and one junior school for boys in Cuddalore to serve the South Arcot and North Arcot regions.

Then, Sir, there are only two Women Welfare Officers in Madras whose services are utilised in the Government Approved Schools and Madras Vigilance Home. But there are no Welfare Officers attached to the boys' schools. I am glad to note that there is a proposal to have one Welfare Officer for each of the four approved schools for boys. There is only one Government approved school for girls in the State for both seniors and juniors in Madras. This arrangement is not desirable as there could be

9th March, 1972] [Thirumathi Mary Clubwala Jadhav]

no discrimination between delinquent and non-delinquent children in one and the same institution, as the treatment programme differs. Hence, it is necessary that there should be a separate school for the senior girls and the present combined school may be bifurcated and the senior girls located in some other place than in the City.

Lastly, the Department is in charge of both Juvenile Correction work and Correctional work of socially mal-adjusted women and girls. There is no Probation Branch for this Department. It is requested that there should be separate Probation Officers to deal with the work, of children and women. It was also one of the recommendations of the National Conference on Probation and Allied Measures held in Delhi in October 1971. I hope our Government would implement the recommendations to the year 1950 when there were separate officers for the Juvenile Court.

Sir, the Juvenile Court and the Juvenile Guidance Bureau are now situated within the premises of the Court of Chief Presidency Magistrate. The Juvenile Court should not be in the premises of the Court. There is land in the compound of the Girls' Approved School. I would request that a building for the Juvenile Court and Juvenile Guidance Bureau be put up there. I would also request that a separate Child Welfare Board may be formed. All children whether delinquent or destitute are brought through the Juvenile Court. No distinction is made and there is a stigma attached.

Then I would like to talk about Madras School of Social work. The Social Welfare Department has promised to assist private social welfare organisations who are running women's hostels by giving building grants. Two of the Voluntary organisations, namely, Guild of Service and Women's Indian Association have been promised building grants amounting to Rs. 35,000 each in 1968. We are sending plans and estimates to the Government but these are sent back under some excuse or other. The Madras School of Social Work has rendered 20 years of useful welfare service not only to the State of Tamil Nadu, but also to other States in India. Its In-service Training Courses, research projects and the regular training programme have won the appreciation and admiration of the Government, the public and the Press. One of the noteworthy features during the year is that

[Thirumathi Mary Clubwala Jadhav]

[9th March 1972]

this Institution was selected by the Government of Tamil Nadu for imparting training to 200 Women graduate Volunteers to the Youth Service Corps. I am happy to bring to the notice of the Government that as a part of the celebrations of the Probation year 1971-72, the Central Bureau of Correctional Services in collaboration with the Jail Department of the Government of Tamil Nadu has selected the Madras School of Social Work for conducting a short-term Orientation Course for the Probation Officers of the State and the Course is going on. At this point, I would like to point out that the School of Social Work gives a two year specialised training in Criminology and Correctional Administration for graduates and these trained graduates, I would request, should be absorbed more and more in Probation and Jail Departments.

The School has won National and International reputation and while we are proud of the achievements, we feel depressed because of the financial condition of the School. The grant that is given by the Government is but a token grant and I appeal to the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Education Minister to take a sympathetic view and give us an enhanced grant so that we can have a contented staff and also expand the school's activities.

I have to lay great stress on another point relating to the status of the School. Though our School is a post-graduate institution, it is not recognised as such. The University of Madras has not condescended to affiliate this Institution taking a conservative view, though similar Schools of Social Work of very recent origin enjoy affiliation to one University or the other in India. May I make an appeal to the Hon. the Minister for Education to see that this School, which has earned a name for itself as one of the best Schools in India, is affiliated to the Madras University and that the Diploma awarded by it is recognised as equivalent to M.A. Degree in social work?

The Police of Tamil Nadu have earned a reputation for efficiency and integrity all over the country. Under the dynamic leadership of the Inspector-General of Police and the Commissioner of Police and Senior Police Officials, our Police Force are not only carrying out the normal duties of attending to law and

9th March 1972] [Thirumathi Mary Clubwala Jadhav]

order but also have been concerning themselves with the welfare programmes for the community. I am glad to note that there has been an increase in the strength of Constables and that 1,000 First Grade Constables posts were sanctioned and 2,000 Constables were upgraded to First Grade. I also learn that the Tamil Nadu Police have acquired racsimile equipment from the United Kingdom for wireless transmission of finger-prints, documents, photographs, etc. This will facilitate detection of crimes. It is to be noted that Tamil Nadu is the first State in the country to get this equipment and I congratulate the Police Department on marching ahead.

It is heartening to note that the housing position has improved and that 60 per cent of the Policemen are housed.

Sir, I have always been harping on the introduction of Women Police. Now Women Police are functioning in almost every State. They will be useful for escorting women prisoners to Jails and Courts and for handing juvenile delinquents and at the Juvenile Courts on escort duties. Though the Scheme was sanctioned in 1958, I understand that due to lack of suitable applicants, the scheme has not been working. I request the Government to take up this matter once again and I hope the response they will get this time will be good.

Fatal accidents have increased during the year though there is a fall in non-fatal accidents. The number of fatal accidents during the year 1970 is 167, in 1971 it is 176 and in 1972—38; and the non-fatal accidents for the same period is 8,233, 7,349 and 1,228. Regarding vehicular traffic, the figures given below speak for themselves and show how the traffic is:

(a) Motor Cars including jeeps	...	...	20,775
(b) Motor Cycles and Scooters	...	...	18,024
(c) Stage Carriage (State Transport Buses)	...	...	1,501
(d) Lorries (Goods vehicles)	...	...	1,374
(e) Trucks, Articulated vehicles and tractor-trailers	...	...	3,059
(f) Taxis	...	...	3,841
(g) Auto-rickshaws	...	...	589
(h) Handpulled rickshaws	...	...	1,773

[Thirumathi Mary Clubwala Jadhav] [9th March 1972]

The traffic police are to be congratulated on the small number of accidents on the road in spite of heavy vehicular traffic.

Now I turn to tourism. India has had a big tourist traffic this year in spite of Pakistan invasion over Bangla Desh. Over three lakhs of tourists have come to India in 1971. It is to be noted that most of the tourists belonged to the lower-income and middle-income groups rather than higher-class groups. Of these, 34,000 foreign tourists have come to the South. It is enlivening to note that the South is receiving many, many tourists, both foreign and domestic, and with better facilities such as good hotels, both five and three stars and others and very good arrangements made at Health resorts like Mahabalipuram, the Nilgiris, Kodaikanal and elsewhere, I am sure very many tourists will be attracted to our State.

I congratulate the Hon. the Minister for Tourism on the achievements of his Corporation. Madras City is seeing a spurt of activities in Hotel Building—the large Savera Hotel will be opening with its 100 rooms and the Palm Hotel with 87 rooms for moderate budget clientele, the Ganpat Hotel which will be completed by the end of the year and two luxury Hotels. The Adayar Gate Hotel and the Taj Intercontinental Hotel are expected to open in 1973. With all these, there should be rooms now for more than 400 extra tourists in the City. I also understand that there is a proposal to appoint Tourist Guides in all important tourist centres. The accommodation in 'Silver Sands' in Mahabalipuram will also be increased. This will enable more tourists to visit this place, and part of this country. Twenty more cottages are to be put up at Mahabalipuram. A larger number of foreign tourists have spent their holidays in the South this year. Thus our State has received the highest number of tourists among the tourists that visited India. I am glad to know that the Central Government Tourist Development Corporation is putting up 20 cottages at Mahabalipuram and the Tamil Nadu Tourist Development Council is also contemplating shortly the opening of Guest Houses and State Tourist Bungalows in Yercaud, Kodaikanal and Coonoor. It is also good to note that the Corporation is also having luxury coaches for trips to Mahabalipuram and to Ootacamund during the Season. I am also glad to learn that the Transport Department intends to set up Canteens in Bus Stops.

9th March 1972] [Thirumathi Mary Clubwala Jadhav]

I may also hope that they will have more Rest Rooms and Motels to cater to the needs of the tourists. This arrangement has gained great popularity. A good number of tourists are visiting Tamil Nadu. It would be more useful if a licensing system could be introduced in order to offer best service to the tourist public. The State Government's Transport Corporations and also other agencies should make arrangements to offer 'package stores' at very reasonable rates as is being done in Maharashtra State. The State Government should set an example in this direction—it is obvious that the efforts would be minimal—for others and then only the desired purpose can be achieved by the Government. The Government's efforts would be worth while.

Then, I would like to say a few words about Rajaji Hall. This is a unique structure in Madras which attracts everyone. Yet, Sir, it is badly maintained. It is not well used and properly kept up. Its usual grandeur is lost. Somebody should be there to preserve its beauty. It is in a beautiful place and something has to be done to make it the pride possession of the City.

Mr. Chairman, Sir, I thank you for all the courtesy extended to me. Firm, but kind is our Chairman.

Avaithalaivarukku Nandri.

III. STATEMENT UNDER RULE 82 OF THE COUNCIL RULES *re* RESIGNATION OF MINISTER FOR AGRICULTURE.

MR. CHAIRMAN: The Hon. Dr. V. R. Nedunchezhiyan will make a statement under rule 82 of the Legislative Council Rules.

THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIAN: Mr. Chairman, Sir, the Hon. Thiru A. P. Dharmalingam, Minister for Agriculture, resigned as Minister for Agriculture and on the advice of the Hon. Chief Minister, the Governor has accepted his resignation. However, on the advice of the Hon. Chief Minister, the Governor is pleased to appoint Thiru Mannai Narayanaswami as Hon. Minister for Agriculture.

* திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த விஷயம் நேற்று நடைபெற்றது. ராஜிநாமாவை அங்கேரித்த பிற்பாடு, இந்த சபை நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, சபையின் அங்கத்தினர் ஒருவர் எழுந்து மத்தியிசபையில்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[9th March 1972]

ஏதாவது மாறுதல் இருக்கிறதா, அதை அறிய விரும்புகிறேன் என்று கேட்டார். அப்போது அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி ஏதும் சொல்ல மறுத்து விட்டார்கள். இந்தச் சபைக்கு ஒரு மரியாதையோ அல்லது ஒரு மரபோ இருந்து வருவதைக் குறைத்துவிட வேண்டாமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ராஜிநாமாவை அங்கீகரித்த விஷயத்தைப் பத்திரிகைகளுக்கு மூன்று மணிக்கே ராஜ்பவனிவிருந்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். நான்கு மணிக்கு இங்கே சபை கூடியது. 4½ மணிக்குக் கேள்வி கேட்டபோது இந்த சபையை மதித்து ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால் நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்திருப்போம். இது எதிர்க் கட்சியை மட்டும் பொறுத்த விஷயமல்ல. இம்மாதிரி நடத்தியது இந்த சபையின் பொது மதிப்புக்கும், கௌரவத்துக்கும் உகந்ததல்ல என்று நான் மிகவும் கவலைப்படுகிறேன். தலைவர் அவர்களும் நேற்று ஒரு வார்த்தை சொன்னார்கள். “It will be announced”, என்று. கடைசி வரையில் 7 மணி வரை பொறுத்திருந்தோம் ஏதாவது சொல்வார்களா என்று.

மிஸ்டர் சேர்மன்:

“It will be announced later” என்று சொன்னேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: நேற்றே சொல்வார் என்று நினைத்திருந்தோம். இன்று வரை தாமதித்து, இன்றைய தினம் இதை அறிவிப்பது இந்தச் சபைக்கு அவமதிப்பை உண்டுபண்ணியதாக நான் நினைக்கிறேன். இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஒரு அமைச்சர் அவர்கள் தன் பதவியை ராஜினாமா செய்கிறார் என்றால், அந்த ராஜினாமாவை ஏற்றுக் கொள்வது ஆளுநர் பொறுப்பாகும். வேறு ஒருவர் நியமனத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசனையின் பேரில் ஆளுநர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆளுநர் அவர்களிடத்திலிருந்து முறைப்படி அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்ததற்குப் பிறகு, முறைப்படி நாங்கள் வெளியிட வேண்டிய வர்களாக இருக்கிறோம். ஆளுநர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, “ஆல் இந்தியா ரேடியோ” விற்கும், பத்திரிகைகளுக்கும் சொல்லி விட்டார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு, இந்த அவையில் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு முறை இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. முறைப்படி ஆளுநர் அவர்களிடமிருந்து தகவல் வந்து சேர்ந்ததற்குப் பிறகு தான், அதைச் சொல்ல வேண்டும்.

இது தவிர, எங்களுக்கு ஒன்றும் அவமதிப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணமில்லை. சில அதிகாரிகளுக்கு “அப்பாயிண்ட்மெண்ட்” உத்தரவு பத்திரிக்கையில் வந்துவிடும். ஆனால் ஆர்டர் அந்த அதிகாரிகளுக்குப் போய்ச்

9th March 1972 [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சேராது. எப்பொழுது அந்த ஆர்டர் சேருகிறதோ, அப்போது தான் வேலையை ஏற்றுக்கொண்டதாகும். அது போல ஆளுநர் உத்தரவு இங்கு வந்து சேர்ந்து இந்த அவைக்குச் சேருவதற்கான காலத்தாழ்வு முறைப்படி ஏற்பட்டதன் காரணமாக, இன்று அறிவிக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆகவே இந்த அவையை அவமதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமில்லை. நடைமுறையினால் ஏற்படுகின்ற அந்தச் சூழ்நிலையை மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: சபை நடைபெறாமலிருக்கும்போது இந்த மாதிரி நடைபெற்றால், நான் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படமாட்டேன். இரண்டு சபையும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆளுநர் அவர்கள் இந்த இன்பர்மேஷனை பிரஸ்ஸுக்கு ரிலீஸ் பண்ணுவதற்கு முன்னால், சபையில் அறிவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கவனநுக்குத் தகவல் கொடுக்கும் போது, சொல்லியிருக்கலாம். சபைக்கு முதலில் சொல்லுவது நல்லது. இரண்டு சபைகளும் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது சபைக்கு மரியாதையும் கௌரவமும் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்தப் பிரச்சனை முன்கூட்டியே வந்திருக்கிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி, முதலமைச்சர் சிபார்சு செய்கிறார். ஆளுநர் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார். அதற்குப் பின்னால் அவர்களே தகவல் கொடுக்கிறார்கள். நாம் கொடுப்பதில்லை. ராஜ்பவனிவிருந்து அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். ‘நோடிபிகேஷன்’ போடுகிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வருகிறது. அதை உடனே இங்கே வைக்க வேண்டுமென்று யாரும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. நமக்குத் தகவல் வந்த பிறகு இதற்கான ஒரு ஸ்டேட்மெண்டை இந்தச் சபைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்கிறோம். ஆதாரபூர்வமாக எங்களுக்கு வந்தாலொழிய, நாங்கள் சொல்லக் கூடாது. வந்ததற்குப் பின்னால் காலையில் சட்ட சபையில் சொல்லப்பட்டது. இப்போது இங்கே சொல்லியிருக்கிறோம். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கும், சட்டசபை விதிகளுக்கும் முரணாக நடக்கவில்லை. சட்டப்படி சொல்ல வேண்டுமென்று இல்லை. வாதம் வந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் நாங்கள் எப்படித் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று யோசித்து, அந்த முறையில் தெரிவித்திருக்கிறோம். அதற்காக இந்தச் சட்டமன்றத்திற்குச் சொல்லக்கூடாது என்ற எண்ணமில்லை. நேற்றுக் கூட நாங்கள் மறுத்து விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. நேற்று இந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டபோது, எம்முடைய தலைவர் அவர்கள் முறைப்படி அறிவிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இப்போது முறைப்படி அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொல்வது போன்று இந்த மன்றத்தின் மதிப்பு குறைந்து விட்டது

[திரு. செ. மாதவன்] [9th March 1972]

என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த மன்றத்தில் சொல்ல வேண்டிய கடமையில் எந்த விதத்திலும் தவறவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம்: இது சட்டப் பிரச்சனை என்று நான் கூறவில்லை. இது சாதாரண மரபு. சபை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. "They are responsible to the Council and the Assembly" இது சட்டபூர்வமாக ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயம் ஒரு சாதாரண விஷயமல்ல. மாநில மக்களின் பொறுப்பைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு அமைச்சர், பதவியை விட்டு விலகும்போது, புதிதாக ஒரு அங்கத்தினர் பதவி ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, அந்தத் தகவலை இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற மரபைச் சொல்கிறேனே தவிர, இது சட்டத்தில் இருக்கிறதா என்றே அல்லது சட்ட மன்ற விதிகளுக்கு விரோதமாக நடந்து விட்டார்கள் என்றே குற்றம் சாட்ட விரும்பவில்லை. சாதாரணப் பழக்க வழக்கத்திற்கு நன்றாக இருக்கும். இது எப்போதும் நடந்து வருவது வழக்கம். சபை நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, சபையில் சொன்னால், நன்றாக இருக்கும். சட்டப் பிரச்சனையை நான் தொடவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முழுப் பொறுப்போடு செய்கின்ற எந்தக் காரியம், நிகழ்ச்சியாக இருந்தாலும், சபை நடந்துகொண்டிருக்கும்போது அதை சபையில் அறிவிக்க வேண்டுமென்பதுதான் முறை. ஆனால் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை மீறி, ஆளுநர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு அவர்களே வெளியிட வேண்டியிருக்கிற காரணத்தினால், அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தி, இந்த நேரத்தில், இந்த வகையில் வெளியிட வேண்டுமென்று சொல்வதற்கில்லை. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முழுப் பொறுப்போடு செய்கின்ற எந்த நிகழ்ச்சியிலும், அதை வெளியிட இயலும். ஆனால் இந்த நிகழ்ச்சியில் ஆளுநர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதால், நாங்கள் முறைப்படி நடக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. சந்தோஷம்: இந்தச் சிறு அகிருப்திக்குக் காரணம் இந்தச் சபையில் அறிவிப்பதற்கு முன்னால், ஆளுநர் அவர்களுடைய அலுவலகத்திலிருந்து வெளியிட்டதுதான். இனிமேலாவது ஆளுநர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோளாக முதலில் சபையில் அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: Constitutional right.

திரு. டி. சந்தோஷம்: Constitutional right. என்று சொல்வதில்லை. மாபுக்குத் தேவை.

9th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி

"The Governor will appoint on the recommendation of the Chief Minister." We cannot question the act of the Governor.

திரு. டி. சந்தோஷம்: வேண்டுகோள் என்று தான் சொன்னேன். Constitutional right அவருக்கு இருக்கலாம். இருந்தபோதிலும், சபை இங்கே கூடியிருக்கும்போது, அதை முதலில் சபைக்குத் தெரிவித்து விட்டு, பிறகு சொன்னால் தவறில்லை. வேண்டுகோள் ஒன்று கொடுக்க வேண்டும்.

MR. CHAIRMAN: We cannot dictate to the Governor.

II. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1972-73—cont.

* THIRU A. P. JANARDHANAM: Mr. Chairman, Dr. Kalaingar, in his glittering prose, has presented his second budget. He is the rare phenomenon of the man of action being his own poet. We came across such a person in Mr. Churchill. He saved Democracy in 1940. Dr. Anna is an example. Dr. Kalaingar is dynamic and dashing. He has catalogued the list of achievements of the D.M.K. Government. We wanted to usher in a Brave New World. We fought for it inch by inch. We converted the people. We got the massive mandate from the people even last year and we are trying our best to uplift the common man. As Thiru Thennarasu pointed out yesterday, we are entitled to Government pension as much as the Congress political sufferers. He referred to the Anti-Hindi sufferers of 1965. But I would like to include the sufferers of 1937 and 1948 also. Even those who suffered in Periyar's agitations should be included, because the Justice Party, the Dravida Kazhagam, the Self-respect Movement and the D.M.K., all belong to one family. We have suffered very much. In fact, we had to overcome the tears of our near and dear. We were ostracised by society in many places. We were subjected to ridicule. We were subjected to social obloquy. We underwent the whole gamut of suffering and sacrifice.

To-day, reading the morning newspapers, I was astounded to see the statement of an eminent dignitary that the D.M.K. is demanding State autonomy just to divert the people from the dissatisfaction they have, for our regime. I want to trace the history of the Separation movement and our autonomy demand. I think,

[Thiru A. P. Janardhanam] [9th March 1972]

those in power, those in high office and those at the Centre should understand us better. If we understand each other better, it will be very good. It is a question of attitudes. It is not a question of Constitution and it is not a question of this and that. This is a question of feelings. If you understand us better, then, there will be less need for rancour, misunderstanding, vituperation, slanderous propaganda and what not. In 1938, in the Madras Beach, Periyar Ramaswamy declared that Tamil Nadu should go to the Tamilians. In 1940, in the Thiruvannamalai, the Justice Party passed a resolution supporting Dravida Nadu. In 1942, Anna launched his weekly, "Dravida Nadu". It became the Bible of the youngsters. It was a primary weapon in our armoury. In 1944, in Salem, we brought the Justice Party from the Adyar palace to the banyan tree. In 1947, on July 1st, we celebrated the "Dravida Nadu Separation Day". In 1951, in the elections, when all people approached us for support, we imposed a condition. We told them that those who supported the Dravida Nadu Demand alone would be supported by us. The 'Toilers' Party, I remember, supported this. The Communist Party refused to support us. So, we did not support them. In 1955, in Tiruchirappalli, under the Presidentship of Dr. Navalar, we decided to contest the elections. Till then, we were campaigning for social reforms. We were exposing the Congress. We were fighting for social reforms on public platforms and through writings. The Congress thought that we would not come to the Legislature. We took it up as a challenge. In 1957, we were returned in 15 numbers. Anna led us. In 1962, with great efforts—inspired efforts—taking the Lord Venkataswamy to their side, they defeated Anna in Kancheepuram, but we were returned in large numbers, about 50 to the Assembly. Anna went to the Rajya Sabha. There, in the Rajya Sabha, he impressed Nehru and North Indian people and they recognised Anna's worth. In 1962, Congressmen began to become jittery that we would capture the Legislature. They were afraid of the 1967 elections. They said that they would contain us with arguments. They said that they would fight the separation movement with arguments. Unable to fight us with arguments and unable to give sound facts, they resorted to law. The law was brought in, which declared that secession was punishable. Anna, in order to save the organisation and the country, and capture power in Fort St. George

9th March 1972] [Thiru A. P. Janardhanam]

gave up the demand for Dravida Nadu. We (the D.M.K.) gave up the Dravida Nadu demand sincerely. The main concern of the Congress was not to save Bharata Mata. If they wanted to save Bharata Mata, they would not have agreed to the division of the country. Azad wrote a letter to the Cripps Mission. The letter was in front of Gandhi. When Gandhi had gone through the letter, his heart was broken. He questioned Maulana Azad about it. He was betrayed by his own colleagues and he left for Bengal. Excuse me, I have to bring out all those facts as to what they were doing for the sanctity of Bharata Mata. Then what led them to bring this legislation? They were afraid that the Dravida Munnetra Kazhagam would capture the Legislature. They were not afraid of anything else. Anna was a good strategist. He knew how to win the people's heart. In order to win the people's heart, he saved the organisation. In order to save the organisation and the country, we gave up Dravida Nadu demand. We honestly openly made it. Anna sincerely made that. In 1967, Anna, who was in Delhi, declared that we would co-operate with the Centre, but at the same time, he said in Delhi, "We want autonomy to serve the people better and to safeguard our language, culture and civilisation." Not only that. In the Press Conference in 1969, as soon as Dr. Kalaignar went to Delhi, he declared on the 17th March 1969, and he made it clear that he was not in favour of agitational approach against the Centre. In fact, he took a lot of trouble to pacify Thiru M. P. Sivagnana Gramani, when he introduced a Resolution for State Autonomy in the State Assembly. Dr. Kalaignar took much pains to pacify him. That is all in the Assembly records. The great weakness of the Congress and a tragedy of the sub-continent is that they have been intransigent. They refused to accept the viewpoints of the opponents. Jinna was a great nationalist. The Bombay Congress called a hall, 'The Jinna People's Hall'. In 1937, he was afraid of Hindu domination. Jinna put forth humble demands, some six or seven points. The Congress brushed them aside.

Periyar Ramaswamy was one of the triumvirate. Periyar Ramaswamy from Erode, Dr. P. Varadarajulu and Thiru V. Kalyanasundaram are the triumvirate who made the Congress strong and who gave their heart and soul to the Congress in Tamil Nadu. Periyar Ramaswamy, in the Kancheepuram Congress, in 1924, put forth his humble demand on behalf of the non-Brahmins.

[Thiru A. P. Janardhanam] [9th March 1972]

The demands were spurned. Periyar Ramaswamy, the great sacrificer for the Congress became the arch-enemy. Pakistan invaded Kashmir in 1947. In 1947, Sheikh Abdullah was for India. The tragedy was, Patel had a phobia for Muslims. Pandit Jawaharlal Nehru liked Sheikh Abdullah. The result was that the sub-continent had to undergo many a blood-bath.

Sheikh Mujibur Rehman demanded autonomy just to safeguard the East Bengal culture, language and civilisation. Yahya Khan crushed East Bengal, with the result that Mujib went to the extreme.

Mr. C. Rajagopalachariar, the Bhishmapithamaha of the Congress section, many a time, came to the rescue of the Congress in Tamil Nadu. In 1952, when faced with the prospect of Prakasam becoming the Chief Minister, he saved. He pleaded for Gandhism in Congress. The iron entered his soul. He writes from Kalki Gardens. Why do I say all these things? The antipathies of the political leaders are the engines of history. The fear generated by the powerful class, and the fear generated by the rested interests led to massive movements. The fear of British imperialism led Pandit Nehru and Bose to thunder against British people. The fear generated by the Capitalists led Karl Marx to thunder against Capitalism. The fear generated by the Brahmins led Sir Theagaraya and Dr. Nair to thunder against Brahmin domination. The fear generated by the Centre led Dr. Kalaignar to thunder for this autonomy demand. We are moderate. We are for compromise.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Mr. Chairman, Sir, may I intervene on this occasion to say that it is not because of the near of the Centre that the D.M.K. Chief Minister here is putting forward the demand for State autonomy? It is because of the historical background that he is putting forth his claim at an appropriate time.

THIRU A. P. JANARDHANAM: Sir, the fear has its opposite of positive also. The positive of Marx was the grandeur of working classes. The positive of Gandhiji was the greatness of Bharat. The positive of ours is Dravidian civilization. Professor Anbazhagan represents the positive side. I am on the negative side. They are two sides of the same coin. We are a decent lot. Please negotiate with us. That is what I want.

9th March 1972] [Thiru A. P. Janardhanam]

In Anna's last letter, he has written, "Never had I been mad after power. Nor am I happy of being the Chief Minister of our State under a Constitution which on paper is federal, but in actual practice, tends to get more and more centralised. On that account, I do not like my good friend E.M.S. declare that it is my intention to irritate the Centre or pick up quarrels with Delhi. That helps none". That is our attitude. We very much value his ideals. We will value him for centuries. We will take him to our heart. The couplets of Thiruvalluvar will guide us.

Dr. V. K. John, in this Council, on the Governor's Address on the 7th May 1957, declared, "I ask the Government of India to concentrate their attention on the question whether the Government of India should be a federation where the States will have autonomy or whether it will be a unitary State where there will be no State". He does not belong to the D.M.K.

At last, I appeal to my friends to take to seriousness. The D.M.K. is meeting with serious opposition. After April, Thirumathi Indira Gandhi is likely to get tough with us. But our ideals are strong. Our approach is moderate. We are sincere. So, I have every hope that Thirumathi Indira Gandhi will come to our rescue and will concede our demands. I have great respect for Sheikh Mujibur Rehman because of the tears that rolled over his cheeks while he was speaking in the race course maidan. Great leaders have shed tears when words were inadequate to move them. Mr. Churchill, when London was bombed, went into poor quarters and shed copious tears. The blue blooded Tory shed tears, and an old woman, pointing to him said, "He is crying for us". When Anna heard of the Kilvenmani tragedy, he shed copious tears. That is sincerity. Sincerity is the hallmark of greatness. Anna gave us nine gems. These nine gems we follow. No amount of bullying, no amount of vituperation, no amount of repression, no amount of slander will move us. Anna gave us his nine gems, courage and faith, strong will, endurance, practical sagacity, emotional stability, sympathy for the oppressed, sincerity, magnanimity and simplicity. If we follow these things, this young virile cabinet will stand the onslaughts of any amount of people.

Thank you, Sir.

[9th March 1972]

திரு. டி. கே. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஒட்டி எனது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்பட்டிருக்கிறேன். தற்போது மாநில மத்திய உறவு பிளவுபடுவதைப் போல் ஒரு கருத்து எங்கும் குவங்கத் தோன்றி, அது தற்போது நீவுத் திடவில் கட்டிடம் கட்டுவதைத் தடுப்பதா என்ற அளவுக்குப்போய் அது கோர்ட்டில் உள்ள நிலை இருக்கிறது. அதை ஒட்டி இன்றைய நிலையில் பார்க்கும்போது, இந்தத் தலைமைச் செயலகங்கள் எல்லாம், சட்ட மன்றம், பேரவை, மேலவை உள்பட எல்லாக் கட்டிடங்களும் கிண்டியிலுள்ள காட்டுப் பிரதேசத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவெடுத்திருக்கிறதா என்று நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த இடமும் மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமானது. அதனால், இதிலும் அவர்களுடைய குறுக்கீடு இருக்கிறதா, அதன் காரணமாகத் தான் இந்தக் கட்டிடத்தை யெல்லாம் மாற்ற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்ற ஐயப்பாடும் ஏற்படுகிறது. இல்லையென்று சொன்னால், இங்கு நல்ல கடற்காற்றுவரும் சமுத்திரக் கரையோரத்தில் அழகாக அமைந்திருக்கும் கட்டிடத்தை மாற்றி வனவிலங்குகள் உள்ள மிருகக் காட்சி சாலையைத் தோற்றுவிக்கும் இடத்திற்கு இந்தத் தலைமைச் செயலகக் காரியாலயங்களை மாற்றுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. உண்மையாகவே நாம் இந்தச் சென்னை மாநகரத்திலே கட்டிடங்களைக் கட்டிக்கொண்டு போகிறோம் என்பதாகத் தான் பொருள்படும். திரும்பவும் ரூ. 4 கோடியைக் கொண்டுபோய் வனவிலங்குகளுக்காக அமைக்கவிரும்பும் மிருகக் காட்சிசாலைக்குப் பக்கத்தில் இந்தத் தலைமைக் காரியாலயங்களை அமைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று நான் கருதுகிறேன். இயற்கையாக நல்ல வசதியுள்ள இந்த இடத்தை விட்டு விட்டு கேந்திரமாக உள்ள இடத்தை விட்டுவிட்டு, வேறிடத்திற்கு மாற்றுவது நல்லதல்லவென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேளாண்மையைப் பொறுத்த வரையில் 1971-72-லே ரூ. 61.5 கோடி செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டு நிதியும் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் 1971-72-லே செலவான தொகை ரூ. 50 கோடி தான். இப்போது 1972-73-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 61 கோடி ஒதுக்கப்படுகிறது. 1971-72-ல் ஒதுக்கப்பட்ட நிதியில் அதாவது ரூ. 61 கோடியில் அந்த ஆண்டு ரூ. 50 கோடி தான் செலவாகியிருக்கிறது என்று சொன்னால், என்ன காரணம் என்பதை என்னிப் பார்க்க வேண்டும். உண்மையாகவே விவசாயிகளுக்குக் கடன் தேவையென்றே யென்றே அல்லது அவர்களுக்குக் கடன் தேவைப்படாத நிலை என்றே உணர்ந்திருக்கிறார்களா என்று கருத வேண்டியிருக்கிறது. உண்மை யாகவே கிராமப் பகுதிகளில் சென்று பார்த்தால், எங்கு பார்த்தாலும் வட்டிக் கடைகள் தோன்றிய வண்ணம் இருக்கின்றன. வட்டிக் கடைகளுக்குக் கணக்கு

[9th March 1972] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

வழக்கே இல்லை. அவ்வாறு நிலைமை இருந்தும், அரசாங்கத்தில் ரூ. 61.5 கோடி செலவு செய்ய ஒப்புதல் அளித்தும், ரூ. 50 கோடி தான் செலவாகியிருக்கிறது என்று சொன்னால், விவசாயிகளின் கடன் பளு அதிகரித்துள்ள நிலையில் இந்த நிர்வாக இயந்திரம் சரிவர இயங்க வில்லையென்ற குற்றச்சாட்டினை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஆகையால் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஏதோ ஒரு தன்மை மாறியிருக்கிறது. அதை அரசு ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உண்மையாகவே, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தால், கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்பதில் மட்டும் கவனம் செலுத்தினால் போதாது. அந்தத் தொகை மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால், சங்கத்தை நடத்துகிறவர்கள் பார்த்துச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகள் எங்கு பார்த்தாலும் ஒளிமயமாக வேண்டுமென்ற தீவிரத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருவதை நான் மனப்பூர்வமாக வாழேற்கிறேன். அதோடு விவசாயிகள் பல ஆண்டுகளாக மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் வாங்கி மின் இணைப்புக்குக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் விரைவில் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் பல சந்தர்ப்பங்களில் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறேன். எத்தனையோ ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் அது புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் வாங்கக்கூடிய மோட்டார்கள்க்கு இல்லையென்றாலும், வாங்கியவர்களுக்கு முதல் சலுகை அளிக்கவேண்டும். பல ஆண்டுகளாகக் காத்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, மோட்டார் இணைப்பு கொடுத்த இடங்களில் மாதந்தோறும் புள்ளி விவரக் கணக்கு எடுக்கிறார்கள். அவ்வாறு எடுக்கக்கூடிய நபர் வந்து ஒரு கார்டு வைப்பது உண்டு. அந்தக் கார்டில் இவ்வளவு மோட்டார் ஓடியிருக்கிறது என்ற கணக்கைக் குறித்து வைத்து வர வேண்டும். அந்த நபர் அவ்வாறு எங்கள் பகுதியில் செய்வதில்லை. முதலில் கார்டு வைக்கவே இல்லை. அப்புறம் அவ்வாறு செய்வதேயில்லை. சாதாரணமாக 3,000, 4,000 யூனிட் மோட்டார் ஓடியிருந்தால், கணக்கு எடுக்க வருகிறவர் 8,000 என்று புள்ளி போட்டு அனுப்பிவிடுகிறார். இதுமாதிரிக் கணக்குப் போன பிறகு, ஒரு மாதம் சென்ற பிறகு, 'பில்' வித்தியாசமாக வரும்போது தான் இது தெரிகிறது. சாதாரணமாக ரூ. 5 அல்லது ரூ. 10 வித்தியாசமாக இருந்தால், அதிகமாகத் தெரியாது. ஆனால் நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய் வித்தியாசம் வந்தால், இந்த அவல நிலையை நீக்க உடனே அதிகாரியிடம் செலுதுகிறான். அதற்குள்ளாக, குறிப்பிட்ட காலத்தில் பணத்தைக் கட்டவில்லையென்றால், அந்த மோட்டார் பியூசை கழட்டிவிடுகிறார்கள். அவ்வாறு எடுத்துச் சென்ற பிறகு, நாங்கள் திரும்பப் பணம் கட்டும்பொழுது, அவர்கள் கணக்குப் போட்டு அதிகமாகத்

[திரு. டி. கே. சுப்பையா] [9th March 1972]

தவறுதல்கள் நடக்கின்றன. அரசாங்கமே தொகையைக் குறைத்துக் கொடுத்திருந்தும், அந்த பியூஸ் எடுத்ததற்கு அபராதத் தொகையாக ரூ. 5 கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும். தவறுதல் எங்களிடத்தில் இல்லை. அரசாங்கத்திலே இருக்கின்ற கணக்கு எடுப்பவர்கள் செய்த தவறுக்கு, பியூஸ் கேரியரை எடுத்தவர்கள் திரும்பக் கொண்டு வந்து போடும்பொழுது ரூ. 5 விவசாயிகளைக் கட்டச் சொல்லுவது வருத்தத்தக்க விஷயமாகும். விவசாயிகள் குறித்த காலத்தில் பணம் கட்டவில்லையென்றால், பியூஸ் கேரியரை எடுக்கலாம். பணம் அதிகமாகக் கணக்கிட்டதால், அவன் கட்ட முடியாமல் 'அப்பீல்' செய்து பின்னால் கட்டும்பொழுது இந்த ரூ. 5 கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுவது நல்லதல்ல. இதை அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத்திற்காகப் பல புதிய திட்டங்களை நாம் வகுத்திருக்கிறோம். இருந்தாலும், புள்ளம்பாடி, வாய்க்காலைப் பொறுத்த வரையில், அது இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. ஏதோ காவிரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுபோனாலும், இன்னும் கிணர் வாய்க்கால்கள் எல்லாம் சரி செய்யப்படவில்லை. அதிலிருந்து வண்ணன் ஏரி, மற்ற டிராயங்களில் பத்தா யிரம் ஏக்கர் பாசனத்திற்கு விஸ்தரிக்கத் திட்டங்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு முன்பு விஸ்தரிப்புக்குத் திட்டங்கள் போடப் பட்டும், அது விஸ்தரிக்கப்பட வில்லை. அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை இந்த வருஷம் ரூ. 50 ஆயிரம். பல ஏரிகள் உள்ளன. ஒரு ஏரி உடைப்பு எடுத்தால் ரூ. 10,000, ரூ. 20,000 ஆகிறது. இந்தத் தொகையை வைத்துக் கொண்டு இவைகளையெல்லாம் செய்ய முடியவில்லை. இந்தத் திட்டத்திலுள்ள பல கஷ்டங்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். பல ஏரிகள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தில் உள்ளன. அவைகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகிக்க முடியாது. அவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கக்கூடிய நிதி மிகக் குறைவு. ஒரு ஏரியின் உடைப்பை அடைக்கவே அது போதாது. பல ஏரிகளை அவர்கள் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. அதை பிடபின்புடி, ஆர்.சி. டிவிஷன் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். மாவட்ட வளர்ச்சித் துறையில் கட்டடங்களில் வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். இப்பொழுதுள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள் மராமத்து இலாகா அமைச்சராக இருக்கும்பொழுதும் வலியுறுத்தினோம். ஆனால் காலம் கடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏனென்று தெரியவில்லை. அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கிராமச் சாலைகள் அமைப்பதில் ஒரு புதிய முறையைக் கையாள் வேண்டும். அதாவது கரும்பு செஸ் நிதியிலிருந்து ரோடு போடக் கொடுப்பதைவிட, அதை அரசாங்கமே மேற்கொள்ள வேண்டும். கரும்பு செஸ் நிதியிலிருந்து கொடுக்கும்பொழுது, தார் ரோடு போடுகிற அளவுக்கு அவர்கள்

[9th March 1972] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

போடுகிறார்கள். திரும்பவும் அந்த ரோடு 'மெயின்டனன்ஸ்' செய்வது, நிர்வகிப்பது பஞ்சாயத்து யூனியனால் இயலாத காரியம். அதில் பஸ் ஓடியும் கூட வழக்கமாகக் கணக்கு எடுப்போம் என்று சொல்லி, காலதாமதம் ஏற்பட்டு ரோடு பழுதடைந்திருக்கிறது. யூனியனில் அரசாங்கம் தவிரமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். எந்த யூனியனிலும் பஸ்கள் ஓட்டக்கூடிய அளவுக்கு ரோடு போக்குவரத்து சரியாக ஏற்பட்டு, அதில் பஸ்கள் போய்க்கொண்டிருந்தால், அந்த ரோடுகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு சட்டம் போட வேண்டும். ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் தனித்தனியாகப் போடாமல் ஒட்டுமொத்தமாக பஸ்கள் போவதற்கான வசதி செய்யும் வகையில் சட்டம் போட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ரோடுகளைப் பொறுத்த வரையில், இன்னும் பல பின் தங்கிய பகுதிகள் இருக்கின்றன. நேற்றையதினம் பேசிய வில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில்கூட வில ரோடுகள் அமைந்து விட்டன என்று. எங்கள் பகுதியில் திருமாணுரிலிருந்து தூதூர் வரையில் கிழக்கு மேற்கில் 15 மைல்களுக்குள்ளும், கொள்ளிடத்திலிருந்து தெற்கே சுமார் 15 மைல்களுக்குள்ளும் எந்தக் கிராமத்திற்காவது போய்விட்டால், மீண்டும் பஸ்ஸுக்கு வர வேண்டுமானால், 10 அல்லது 15 மைல்களுக்கு மேல் நடந்துவர வேண்டும். அந்தக் கிராமங்களிலிருந்து தூவளவு தூரம் நடந்து வந்துதான் பஸ் பிடிக்கும் நிலைமை இன்றும் இருந்து வருகிறது. நான் இதைப் பலதடவை வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறேன். இந்த மாதிரி பின் தங்கிய பகுதிகளில் சென்றால் ரோட் பண்டிலிருந்து ரோடுகள் போட வசதி செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய அரசாங்கத்திலிருந்து தலைமை இன்ஜினியர், எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.ஸி. இவர்களோடு ஒட்டு மொத்தமாகச் சென்று பல ரோடுகளைப் பார்வையிட்டார்கள். பார்த்த பிறகு ஒரு குறிப்பினை அனுப்ப வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஒரு தாக்கீது அனுப்பி வைத்திருந்தது. அதுன் பிரகாரம் என்னென்ன ரோடுகள் போட வேண்டுமென்று ஒரு ரிப்போர்ட் அனுப்பி வைத்தோம். ஆனால் அதன் பின்னால் என்ன நடந்தது என்று தெரியவில்லை. இப்பொழுது இல்லாவிட்டாலும், கூடிய சீக்கிரத்தில் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமென்று நம்புகிறேன். அல்லாத பின் தங்கிய பிரதேசங்களில் அரசாங்கம் ரோடு வசதிகளைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வெள்ளத் தடுப்பு நிதியிலிருந்து 22.3 இலட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவிடத் திட்டமிட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். குறிப்பாக, கொள்ளிடக்கரையைப் புதுப்பிப்பது ஒரு திட்டமாக உள்ளது என்று அறிகிறேன். கொள்ளிடக்கரையைப் பலப்படுத்துவது என்றால், வேறும் மண்ணை வெட்டிப் போட்டுவிட்டுப் போவது என்பது கூடாது. வெள்ளம் வந்தால், அது வினாதி

[திரு. டி. கே. சுப்பையா] [9th March 1972]

விடுகிறது. இந்த மாதிரி 1961-ல் வெள்ளம் வந்தபோது, நேரடியாக நிதி பெற்று, கரை போட்டோம். வெறும் மண்ணை வெட்டிப் போட்டதால், மழை வருகிறபோது, அரித்துக்கொண்டே போகிறது. பலவிடங்களில் அரிப்புகள் ஏற்பட்டு, பின்னால் மண்ணை வெட்டிப்போடும் நிலைமை இருக்கிறது. தொடர்ந்து பரிபாலிக்கும் நிலைமையில் அரசாங்கம் இல்லை. முன்பெல்லாம் போக்குவரத்து ஆர்.சி., டி.சி. டிவிஷன் வேலை பார்த்து வந்தபோது, இன்னினியர்கள் அந்தக் கரையின் மீது காரில் செல்லும் அளவுக்குப் பக்குவமாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது இன்னினியர்கள் வருவதுமில்லை, பராமரிக்கப்படுவதுமில்லை. அப்பொழுதெல்லாம் ஸ்கர் இருப்பான். அவன் மண்ணை வெட்டிப் போட்டுக் கொண்டேயிருப்பான். அதோடு தண்ணீர் வடியும் படியும் பாதுகாப்பாகப் போடுவான். இதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கொள்ளிடம் இடது கரையில் திருமணாருக்கு அருகில் ஒரு ஓடை வந்து கொள்ளிடத்தில் கலக்கிறது. அந்த இடத்தில் ஏற்கனவே டி.பி.எஸ்.டி., ஆ.சி. டிவிஷனால் கட்டப்பட்ட ஒரு பாலம் இருந்தது. அந்தப் பாலத்தின் வழியாக இந்தக் கரையிலிருந்து அந்தக் கரைக்குச் செல்ல முடிந்தது. அது இப்பொழுது இடிந்து விட்டது, இன்னும் கட்டப்படவில்லை. வெள்ளக்காலங்களில் சென்று திரும்ப வேண்டுமானால், ஒரு அரை பர்லாங் தூரத்தில் கடக்க வேண்டிய இடத்தை 15 மைல்கள் சுற்றிக்கொண்டு போய் கடக்க வேண்டியதாகியிருக்கிறது. ஆகவே வெள்ளத் தடுப்பு நிதியின்கீழ் இந்தப் பாலத்தைக் கட்டுவதோடு விழுப்பணங்குறிச்சியிலுள்ள ஓடைக்கும் பாதை போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் இந்த வெள்ளத் தடுப்பு வேலை செய்யும் போதே, இன்னொரு விஷயத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். ஆதிகாலத்தில், அதாவது கரிகால்சோழன் காலத்தில் காவிரியில் வெள்ளம் அதிகம் வரும் போது, வடிகால்கள் வெட்டி விடுவது வழக்கம் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. கல்லணையிலிருந்து மேலணைக்குக் கால்வாய் வெட்டப்பட்டது. காவிரியில் வெள்ளம் அதிகமாக வரும்போது, அந்தத் தண்ணீரைத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் விட முடியாது. அது பள்ளத்தாக்கான பிரதேசம், நாகப்பட்டினம் வரையில் தண்ணீர் மயமாகத்தான் இருக்கும். நான் சட்டப்பன்றத்திலிருந்து போது சொல்லியிருக்கிறேன். ஜேடர்பாளையத்திலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் வெட்டி அது நாமக்கல், துறையூர், பெரம்பலூர், உடையார்பாளையம், ஜெயங்கொண்டம் வழியாக வீராணம் வரையில் ஒரு கால்வாய் அமைத்து விட்டால் மிக நல்லதாக இருக்கும். அதற்கு சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் கொடுக்கும் வெள்ளத் தடுப்பு நிதியிலிருந்து பணம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். அந்த வகையில் நிதியைப் பெற்று, கூடிய வரையில் சமுத்திரக் கரை வரையில் அதை அமைத்து விட்டால், நிச்சயமாக நல்ல பலனை அளிக்கும்.

9th March 1972] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

அதேவகையில் ஜேடர்பாளையம் வாய்க்காலையும் சீர்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பட்டாக்கள் கொடுப்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். அதே சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்கனவே ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர், 20, 30 சென்ட் நிலம் வைத்துக்கொண்டு பல வருஷங்களாக அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறவர்களுக்கு எந்த விதமான விசாரணையுமில்லாமல் ரெவின்யூ டிவிஷன் ஆபீசரோ அல்லது தாசில்தாரோ பட்டாக்கள் வழங்கும்படியான அளவுக்கு அரசாங்கம் உத்திரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு ஒரு விழா என்று சொல்லும் அளவுக்குக் காலம் தாழ்த்திக் கொண்டே போகக் கூடாது. நிச்சயமாகச் சிக்கல் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் பட்டா உடனடியாகக் கொடுப்பது கொஞ்சம் சங்கடமாகத்தான் இருக்கும். புதிதாக வந்தவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கக் கூடாது. புறம்போக்கு நிலமாகவிரும்பாதலும், கொடுக்க வேண்டாம் என்று ஒரு தடை உத்திரவு இருந்தது. கொஞ்ச காலத்திற்கு நிறுத்தி வைத்துக் கொடுக்கலாம் என்ற காரணத்திற்காகத் தடை உத்திரவு இருந்தது. அந்தத் தடை உத்திரவு நீக்கப்பட்டதா என்று தெரியவில்லை. அனுபவத்தின் காரணமாக, அவர்களுக்கும் நிரந்தரமான பட்டா வழங்க அரசாங்கம் உத்திரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது தஞ்சை மாவட்டத்தில் குடியிருப்பு மனையில் உள்ளவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கும் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதற்காக ஒரு விழாவும் நடைபெற்றது. விழா வேண்டுமென்று காத்துக்கொண்டிருக்காமல் ஏற்கனவே அனுபவத்திலிருந்து கொண்டிருக்கும் இடங்களுக்கு அவர்களுக்கே பட்டா வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் உத்திரவு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதிலே தேவஸ்தானங்களுக்குச் சொந்தமான இடங்களைப் பொறுத்த வரையில் சிக்கல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. சில இடங்களில் கரோத்திரியம் கிராமங்களாக இருக்கின்றன. வேறு சில கிராமங்களிலும் தகராறு இருக்கிறது. திருமணாரைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு எக்ஸிஸ்டிங் ஆபீசர் இருக்கிறார். அவர் அந்த இலாகா அசிஸ்டென்ட் கமிஷனர் சொன்னால் கூடக் கேட்பதில்லை. எதை எடுத்தாலும் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகும் நிலைமையில்தான் இருக்கும். அவருடைய செய்கையால் ஹைகோர்ட்டில் அதிகமாகக் கேஸ்கள் இருக்குமே தவிர, காரியங்கள் நடைபெறாது. ரெவின்யூ டிவிஷன் ஆபீசர் சொல்லிப் பார்த்தார். கேட்கவில்லை. மாங்களை நிறைய வெட்டுகிறார். கொள்ளிடத்தில் பாலம் சம்பந்தமாக, மண் எடுத்ததற்காக என்று ரூபாய் 10,000-க்கு மேல் காண்ட்ராக்ட் நிதியிலிருந்து பணம் பெற்றிருக்கிறார். அசிஸ்டென்ட் கமிஷனர் போய், “மண் வெட்டியிருக்கிறதே எந்தப் பணத்திலிருந்து செய்யப்பட்டது?” என்று கேட்டால், எழுத்து மூலமாகக்

540

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1972-73

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்] [9th March 1972]

கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் விண்ணப்பத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வன் செயலில் ஈடுபடுகிறதென்று சொன்னால், கோவை போன்ற பகுதிகளிலே, ஜனத்தொகையிலே குறிப்பிடத்தக்க அளவு தொழிலாளர்கள் உள்ள பகுதியிலே எந்த விதமான வன்முறைச் செய்கையும் நடைபெறாமல் சென்னையில் மட்டும் அவர்கள் எப்படி ஈடுபட்டிருக்க முடியுமென்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சிம்சன் பிரச்னையைப் பொறுத்த வரையில், திரு. காட்டீர் கோபால் விலக வேண்டுமென்றார்கள். திரு. காட்டீர் கோபால் விலகிவிட்டார். அறுவர் கமிட்டியை அங்கே ஏற்படுத்தினார்கள். அறுவர் கமிட்டியும் வேலை செய்ய முடியாமல், அவர்களும் விலகி விட்டார்கள். அப்படியென்றால், தொழிலாளர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவிலே ஒரு சக்தி தூண்டிவிட்டுக்கொண்டு, அமைதியின்மையை உருவாக்கி, அந்தத் தொழில் ஒழுங்காக நடக்க முடியாத நிலைமையை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து, அந்தச் சக்தி எப்படிப்பட்ட காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறதென்பதைக் கண்டறிந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், ஏதோ ஒரு சில அரசியல் கட்சிகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் வன்முறையில் இறங்கிவிட்டார்கள், வன்முறையில் இறங்கிவிட்டார்கள் என்று தமிழகம் பூராவிலும் தவறான பிரச்சாரத்தைச் செய்து இந்த அரசின் மேல் பழியைப் போடக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையில் அரசாங்கம் தகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதே நேரத்தில் தமிழகத்தில் நாம் திட்டமிட்ட ரீதியில் படிப்படியாகத் தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இந்தத் தொழில் வளர்ச்சியின் காரணமாக ஓட நாட்டு முதலாளிகள் தங்களுடைய மார்க்கெட்டு போய் விடுகிறதே என்ற அச்சத்தின் காரணமாக, இங்கேயுள்ள அகில இந்திய அரசியல் கட்சிகளின் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களைத் தூண்டிவிட்டு, தொழில் அமைதியைச் சீர் குலைத்து இங்கே தொழில் வளர முடியாத அளவிற்குக் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்று அச்சப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இதையும் நம் அரசாங்கம் கவனித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பேரவையிலே, இந்தக் கோட்டையிலிருந்து தலைமைச் செயலகத்தை வேறு பகுதிக்கு மாற்றுவதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சென்னையில் இன்னும் அரசாங்கத்தின் அலுவலகங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் நிறையத் தேவைதான். பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை வாடகையாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அலுவலகங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் தேவைதான். தலைமைச் செயலகத்தைக் கோட்டையிலிருந்து மாற்றுவதற்கு முன்பாக இந்தக் கோட்டை யாருக்குச் சொந்த

9th March 1972] [திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

மானது என்று தஸ்தாவேஜுகளை அரசாங்கம் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் கோட்டை கட்டப்பட்ட காலத்தில் இந்திய அரசாங்கம் என்ற அரசாங்கம் இந்தியாவில் இல்லை. அதன் பிறகு வெள்ளையர்கள் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறிய நேரத்தில், இந்தக் கோட்டையை இணைத்தார்களா அல்லது கோட்டையிலுள்ள ராணுவத்தை மட்டும் இணைத்தார்களா வென்பதை நம்முடைய அரசாங்கம் பழைய ரிகார்டுகளிலிருந்து கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்த வரை, 1950-ம் ஆண்டு ஜனவரி 26-ம் தேதிக்கு முன்பு வரை தமிழகத்தில் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான இடம் என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் ஒரு அங்குல இடம் கூட இருந்ததாக எனக்குத் தெரியாது. அந்த அளவிலே மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இவ்வளவு பெரிய இடம் எப்படிக் கிடைத்தது என்பதைப் பழைய ரிகார்டுகளிலிருந்து கண்டுபிடித்து, நம்முடைய அரசாங்கம் அதன் பேரில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். தீவுத் திட்டைப் பொறுத்த வரையிலும், இதே கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வளவு பெரிய மைதானம் எப்படி மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக இருந்திருக்க முடியும்? எனக்கு நினைவிற்கு கிடாது. 1939-ம் ஆண்டில் உலக மகா யுத்தம் தொடங்கிய நேரத்தில், தமிழகத்தில் ராணுவப் படைத் தளங்கள் வலிவு படுத்தப்பட்டன. அந்த நேரத்தில் கோவைப் பகுதியில் மதுக்கரைப் பக்கத்திலுள்ள மலையடியிலே தமிழக அரசுக்குச் சொந்தமான புறம்போக்குப் பகுதிகள் ராணுவத்திற்காக ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்டன. கோவை நகரத்திலிருந்து தமிழக அரசின் புறம்போக்கு நிலங்கள் ராணுவத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. அதே போன்ற நிலையில் தீவுத் திட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையாவென்பதை நம் அரசு பழைய ரிகார்டுகளைப் பரிசீலித்துப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோட்டைப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில், தஸ்தாவேஜுகள் இருக்குமென்று கருதுகிறேன். இவைகளைக் கவனமாகச் சீர்தூக்கிப் பார்த்துக் காரியம் செய்ய வேண்டும். 1950 ஜனவரி 26-ம் தேதிக்குப் பிறகு தான் மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தமான இடங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே மத்திய சர்க்காரின் அலுவலகங்களுக்காகச் சொந்தமான கட்டிடங்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அது வரையில் கட்டிடங்கள் இல்லை. இதற்கு முன்பெல்லாம் மிக வருமானம் தரக்கூடிய வருமானவரி இலாகா கூட ஒரு இடத்தில் வாடகைக்கு இருந்தது. அதைப்போலவே தபால் தந்தி இலாகாவும் வாடகைக்கு இருந்தது. அதன் பிறகு சொந்தக் கட்டிடம் கட்டினார்கள். இந்த ரிகார்டுகளை அரசாங்கம் பரிசீலித்து அதன்பேரில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து நிதிநீர்த் தகராறைப் பொறுத்த வரையில், காவிரிப் பிரச்சினை தலைமை நிதிமன்றத்தில் இருக்கிறதென்றாலும், மத்திய அமைச்சரொருவர், மைசூர் தேர்தல் பிரச்சாரத்துக்கு வந்தபோது, மைசூர் அரசாங்கம் தனது சொந்த

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்] [9th March 1972]

நிதியிலிருந்து அனைத்து கட்டுவதை நாம் தடுக்கவில்லையென்று பேசியிருக்கிறார். அவர் அப்படிப் பேசியிருப்பது பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கின்றது.

நீதிமன்றத்தில் ஒரு பிரச்சனை இருக்கும்போது, மத்திய அமைச்சகத்தில் உள்ளவர் தேர்தலில் அந்தப் பிரச்சனையைத் திசை திருப்பி விடுவதைப் பார்க்கும் போது, அச்சமாக இருக்கிறது. காவிரி நீர்ப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில், 1973, 1974 அல்லது 1975-ம் ஆண்டில் தமிழகத்துக்கு, நிச்சயமாகத் தஞ்சை மாவட்டத்துக்குத் தண்ணீர் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகத்துக்கு இடமான பிரச்சனை தான். இதற்காக கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டத்தைக் காட்டி வருகிறார்கள். அந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு இன்னும் ஒரு 50 ஆண்டுக் காலம் ஆகும் என்று கருதுகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று அல்லது இரண்டு ஆண்டுக்குள் வறட்சி நிலை ஏற்படப் போகிறது. எப்போதோ காவிரி-கங்கை இணைப்பு நடைபெறப் போகிறது. அதுவரை பொறுத்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. காவிரி நீர்ப் பிரச்சனைக்கு இது தான் பரிசுரமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே காவிரி நீர்த் தகராறைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய அரசாங்கம் தான் மாநிலங்களுக்கிடையே சங்கடங்களை, தகராறுகளை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறது.

கோவை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், சிறுவாணி குடிநீர்த் திட்டத்தை ஜனியல் கட்டி பதவியிலிருந்த காலத்தில் நிறைவேற்றியது. அப்போது மலபார் ஜில்லாவும் கோவை மாவட்டத்தில் இருந்தது. அதனால் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. எல்லைகளைப் பிரிக்கும் நேரத்தில் தமிழர்கள் அல்லாத அதிகாரிகள், அந்தக் குடிநீர்த் திட்டப் பகுதியைத் தமிழகத்தில் சேர்க்காமல் கோளத்தோடு சேர்த்து விட்டார்கள்.

சர்வதேசச் சட்டப்படி, எல்லைகள் சரியாகப் பிரிக்கப்படவில்லை. அப்படிச் சரியாகப் பிரிக்கப்படாததால் தான், இவ்வளவு நதிநீர்த் தகராறுகளும் ஏற்படுகின்றன. சர்வதேசச் சட்டப்படி மலைமுகடுகளையும், தரைப் பாங்கான இடங்களில் கால்வாய்கள், ஓடைகள், ஆறுகள் போன்ற பகுதிகளையும் தான் எல்லைகளாக வைத்திருக்கிறார்கள்.

கோவை மாவட்டத்தில் பொள்ளாச்சிப் பகுதியில் மீனாட்சிபுரம் என்ற கிராமத்தை, பெர்லினைப் பிரித்தது போல், இரண்டாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு தெருவையே இரண்டாகப் பிரித்து, மேற்குப் பகுதியைக் கோளத்திலும், கிழக்குப் பகுதியைத் தமிழகத்திலும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இதே போல, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் சில கிராமங்களை இரண்டாகப்

9th March, 1972] [திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

பிரித்திருக்கிறார்கள். இப்படித் தவறான முறைகளில் எல்லைகளைப் பிரித்ததால் தான், தமிழகத்தின் உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பாண்டியாறு-புன்னம்புழா அணைக்கட்டுத் திட்டத்தைக் கோள அரசாங்கம் தடுக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மைசூர் அரசாங்கம் காவிரியில் அணைக்கட்டுகிறதே, அதுபோல பாண்டியாறு-புன்னம்புழாத் திட்டத்தை நாம் ஏன் தன்னிச்சையாகச் செய்யக் கூடாது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் நாம் ஏன் கோள அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? ஒரேயடியாக இந்த எண்ணத்தை நாம் செல்லிவிடவேண்டும்.

தேவிகுளம், பிரமேடு, பாலக்காடு, செங்கோட்டை, நெய்யாற்றங்கரை போன்ற பகுதிகளையெல்லாம் தமிழகத்துடன் இணைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான், நதிநீர்த் தகராறுகள் இருக்காது. ஆகவே மீண்டும் தமிழகத்தின் எல்லைகளைப் பரிசீலிக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது போலவே, ராஜ்யங்கள் பிரிக்கப்பட்ட நேரத்தில் நம்முடைய எல்லை எது என்பதற்கான அடையாளங்கள் எந்த ராஜ்யத்தின் எல்லையோரத்திலும் அமைக்கப்படவில்லை. கோவையிலிருந்து பாலக்காட்டுக்குப் போனால், 'என்டர் கோளா ஸ்டேட்' என்று இருக்கிறதே தவிர, இது தான் தமிழக எல்லை என்று குறிப்பிடக்கூடிய அளவுக்கு எந்த இடத்திலும் தமிழகத்தின் அடையாளச் சின்னங்கள் இல்லை.

தமிழ் நாடு பூராவிலும், ஆந்திரப் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, மைசூர்ப் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, கோளப் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, அந்த ராஜ்யங்கள் தங்களுடைய எல்லை இது என்று போட்டிருக்கிறார்களே தவிர, நம்முடைய அரசாங்க அதிகாரிகள் அப்படிப்பட்ட அடையாளச் சின்னங்களை ஏற்படுத்தத் தவறி விட்டார்கள். ஆகவே அடையாளச் சின்னங்களைப் போட அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் தமிழ் நாடு வாணிபக் கழகம் என்ற அமைப்பை நமதரசு ஏற்படுத்தியிருப்பதை நான் வரவேற்கின்றேன். இந்தக் கழகம் விவசாயிகளுக்குப் பயிர் கடன்கள் தந்து அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களை நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். இப்பணியை வாணிபக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

விவசாயிகளிடம் கடன் வசூலுக்கு என்று போகாமல் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பண்டங்களை வாணிபக் கழகம் பெற்றுக்கொண்டு கடனுக்கு 8%

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்] [9th March 1972]

செய்வது அல்லது. இதையும் அரசாங்கம் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

படிப்படியாக வேறு எந்த மாநிலத்திலிருந்தும் பொருள்கள் இங்கு வந்தாலும், அல்லது இங்கே இருந்து போவதாக இருந்தாலும் சரி, இந்த வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாகத்தான் செல்ல வேண்டும் என்ற அளவுக்கு இந்த வாணிபக் கழகத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவோடு இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மத்திய அரசைச் சேர்ந்த சில அமைச்சர்கள் அடிக்கடி தமிழகத் துக்கு வந்து, தமிழக அரசு, மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளில் தவறான தகவல்களை மக்களிடத்தில் கொடுத்து விட்டுச் செல்கிறார்கள். உதாரணமாக, கோவையில் மூடிய மில்களைத் திறப்பதற்காக ஒரு கோடி 8 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகவும், மாநில அரசாங்கம்தான் தாமதம் செய்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அதற்கு அடுத்த நாளே மத்தியில் உள்ள இன்னொரு அமைச்சர், மத்தியிலே உள்ள நிதியமைச்சரைச் சந்தித்து, இந்த மில்களைத் திறப்பதற்கு நிதி ஒதுக்கிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார். மற்றொருவர் நிதி ஒதுக்கியாகி விட்டது, மாநில அரசு கவனம் செலுத்தவில்லை என்கிறார். ஒருவர் நிதி கொடுங்கள் என்று மத்திய அரசைப் போய்க் கேட்கிறார். ஆக மத்திய சர்க்காரிலுள்ள இரண்டு அமைச்சர்கள், இரண்டு விதமான கருத்துக்களை, தமிழக மக்களிடத்தில் பரப்பி, தொழிலாளிகள் மத்தியில் குழப்பத்தை உண்டாக்குகிறார்கள். சேலம் இரும்பாலைப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், மத்தியிலிருந்து வரக்கூடிய அமைச்சர்கள், தங்களுடைய கட்சிக் கூட்டங்களில், தங்களுடைய கொள்கைகளைச் சொல்லி விட்டுப் போகட்டும். அரசாங்க சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையைப் பேசுவதானால், தமிழக அரசைக் கலந்துகொண்டுதான் அவர்கள் பேச வேண்டுமென்கின்ற நியதி இது வரையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்த நியதியை மீறி, மத்தியிலிருந்து வரக்கூடிய அமைச்சர்கள், இங்கே காரியமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற பணியில் நம்முடைய அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநில சுயாட்சியைப் பொறுத்த வரையிலும், மத்தியிலேயுள்ள ஒரு சிலர் மாநில சுயாட்சி கேட்கின்றார்களே, மாநில சுயாட்சி பெற்று விட்டால், இவர்களுக்கு கங்கை-காவிரி இணைப்பு எப்படிக்கிடைக்கும் என்று ஒரு இடத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவுக்குள் இருக்கும் மாநில சுயாட்சி தேவை என்று நாம் கேட்கிறோமே தவிர, இந்தியாவை விட்டு விட்டு, நாங்கள் வெட்டிக் கொள்கிறோம். என்ற நிலையில் மாநில சுயாட்சி நாம் கேட்கவில்லை. ஆனால் கற்றறிந்தவர்கள் கூட, மாநில சுயாட்சி என்பது பிரிவினைப் பிரச்சாரம் என்று மக்களிடத்தில் விஷவித்துக்களைத் தாவி விட்டுப் போகிறார்கள். ராஜமன்னார்

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்] 9th March 1972]

குழு அறிக்கையில் என்ன இருக்கிறது? 1950-ம் வருஷம் ஜனவரி 25-ந் தேதி வரை, குடியரசுச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன், எந்தெந்த அதிகாரங்கள் இருந்தனவோ, அவைகளில் பெரும்பாலான அதிகாரங்களை—ஏற்கனவே இருந்த அதிகாரங்கள் தான்—அதிலே கேட்டிருக்கிறது. இதைப் படித்துக் கூடப் பார்க்காமல், வெளியேயுள்ள சில அரசியல் வாதிகள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்பது தனித்துப் போகின்ற நிலை என்று பேசுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் எதையெடுத்தாலும், மத்திய சர்க்கார் தலையிட வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். இரண்டு திணைகளுக்கு முன்னால் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். சென்னை நகரத்தை மத்திய சர்க்கார் நேரடி நிர்வாகத்தில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று ஒரு காங்கிரஸ் காரர் பேசியிருக்கிறார். இங்கு ஆளுகின்றது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற காரணத்தினால், எதையெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்கார் தலையிட வேண்டும் என்கிறார்களே; மத்திய சர்க்காரிலே ஆளுகின்றவர்கள் அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையென்றால், ரஷ்யாவையும், சீனாவையும் கூப்பிடப் போகிறார்களா என்று அவர்களை இந்த நேரத்தில் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இது முறையான செய்கைதானா என்று அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எதையெடுத்தாலும், ஒரு சின்ன விவகாரமாக இருந்தாலும், மத்திய சர்க்கார் தலையிட வேண்டுமென்றால், நாமாகத் தீர்ப்பு தற்குத் தகுதியில்லாமல் போய்விட்டோமா? கூடிக் கலந்து பேசித் தீர்க்கிற நிலை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நாம் ஒரு நல்ல முதலமைச்சரைப் பெற்றிருக்கிறோம். இந்தியாவிலேயே இன்று ஜனநாயகவாதி என்று சொல்லக்கூடிய ஒரே தலைவர் நம்முடைய முதலமைச்சர். எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், அவர் காது கொடுத்துக் கேட்கின்றார். அவரிடத்தில் பிரச்சனைகளைப் பேசித் தீர்க்க முடியாதவர்கள், வேறு எங்கே போய்த் தீர்க்கப் போகிறார்கள் என்பதை எடுத்து இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டு, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய மாநில சுயாட்சி என்கின்ற அந்த உரிமை முக்கூடம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு நிச்சயமாக வெற்றி மாதிரி அணித்துத் தீரும் என்று தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி: மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை முதலமைச்சர்—நிதியமைச்சர் பொறுப்பிலிருக்கின்றவர்—இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அதிலே குறைபாடில்லாமல் மிகுதி வரவு-செலவுத் திட்டமாகச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். ஆனாலும் இந்த அரசு சாதித்த பல சாதனைகளெல்லாம் நீண்ட பட்டியலாக வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே எத்தனையோ சாதனைகள் இந்த அரசு பொறுப்பிற்கு வந்த பிறகு ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் குறித்திருக்கின்றார்கள். அதை நானும் வரவேற்றுப்

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி] [9th March 1972]

இதற்கிடையில் வளர்ந்துள்ள பிரச்சனை இவைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். அப்போது ரூ. 91 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது இப்போது ரூ. 4 கோடி, ரூ. 5 கோடி என்று மிகைப்படுத்திச் சொல்லுவதை ஒரு பெரிய சாதனையாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் வருமானம் ரூ. 200 கோடி. இன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் வருமானம் ரூ. 400 கோடி. அன்றைக்குள்ளே தேவை, இன்றைக்குள்ளே தேவை இவற்றையெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்துச் செய்யவேண்டுமே ஒழிய, இவ்வளவு அதிகம் குறைவு, இவைகளையெல்லாம் செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லுவதை ஒரு பெரிய சாதனையாகக் கருத முடியாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள அரசாப்படுகிறேன். பின் தங்கிய மக்கள் மறுவாழ்வுக்கு உணவு விடுதிகளை 35 அதிகப்படுத்தித் துவதாகக் கூறினார்கள். 35 என்ன, இன்னும் 350 கூடப் போகாது. அவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். பின் தங்கிய மக்கள் கொடுக்கும் பணம்தான் இந்த அரசுக்கு அதிகமான வருமானம். மனுவிலுக்கு ரத்தின் காரணமாக, இப்போது வருகிற ரூ. 30 கோடி வருமானம் பின் தங்கிய மக்கள் அருந்தார்கள், காராயும் இவைகளிலிருந்து வருகிற வருமானம் தான் என்பதை நீங்கள் தெரிந்திருக்கின்ற வேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கின்ற பணம் முழுவதையுமே அவர்கள் மறு வாழ்வுக்கு ஒதுக்கிவிடுக்க வேண்டும். ரூ. 4 கோடி ஒதுக்கிவிட்டோம் என்று உயர்வாகச் சொல்லிக்கொள்வதில் பெருமையிலேயேயன்றி வருத்தம் கூடச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அவைகள் அவர்கள் பின் தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். ஆகவே பின் தங்கிய மக்கள் பிரச்சனையில் அதிக கவனம் செலுத்துவார் என்று எதிர்பார்த்தோம். ரூ. 4 கோடி கொடுத்திவிட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றதற்கெல்லாம் எவ்வளவோ விளம்பரம் செய்கிறார்கள், ரந்தோஷப்படுகிறேன். நமக்கு வேண்டியவர், நமக்கெல்லாம் 30 ஆண்டுக் காலமாக நண்பர். சுற்றுலாச் சுழாம் அமைத்திருக்கிறது என்று பெருமைப்படுகிறார். அங்குமே அரசாங்கத்தைப் பற்றிப் பெருமைப்படுகிறேன். அதே சமயத்தில் தமிழகத்தின் பின் தங்கிய மக்கள் பிரச்சனையில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேனேயொழிய. வேறு என்னுமில்லை. அதை ஒரு பெரிய சாதனையாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதை பெரிய சாதனை அல்ல. அவர்கள் எண்ணிக்கைக்கும் இந்த நிலைக்கும் சம்பந்தம் இல்லையென்று மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசன வசதிகள். ஏதோ காவிரி பற்றிய ஒரு பிரச்சனை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு முடிவு வருமோ என்ற ஐயமும் நமக்கு இருக்கத் தான் செய்கிறது. ஆனால் அதை நாம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அதனுடைய நன்மைகளின்மேல் நாட்டம் கொண்ட காலம் கடத்தாமல், தமிழகத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறை வராமலிருப்பதற்கு உணவு உற்பத்திக்காக, நீர்ப்பாசன வசதிக்கு, என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைச்

9th March 1972] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

செய்வதில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏதோ காவிரியைக் கங்கையுடன் இணைப்போம், தாமிரபரணியுடன் இணைப்போம் என்று சொல்லுகிறோம். அது இந்தத் தலைமுறையினர் காலத்தில் முடிவாக சாரியமல்ல. காவிரியில் அணைக்கட்டுகள் கட்டப்படுவதைப் பார்த்தால், நமக்கு உடனடியாகத் தீங்கு எதிரில் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. ஆகவே தற்போது இருக்கிற வாய்ப்புகளைக் கொண்டு எந்த மாற்று வழிகளைக் கண்டுபிடித்து பாசன வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும் என்ற நிலையில் தான் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

மின்சார வசதிகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை விரிவுப்படுத்துகிறோம். மின்சாரம் உணவு உற்பத்திக்குப் பயன்படுகிற நிலையில் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் மின்சாரத்தை எந்தப் பகுதியில் நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தினால் நல்ல வெற்றிகரமாக இருக்கும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எல்லாத் திட்டங்களும் தஞ்சாவூரில் என்று சொல்லுகிறார்கள். செய்யட்டும். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை வாஷெற்கிறேன். ஆனால் இப்போது ஒரு பொதுவான பயம் இருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் தீங்கு நேரவிருக்கிறது என்றால், அதற்குத் தகுந்தபடி உற்பத்தி பெருகுவதற்கான விசேஷத் திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள அரசாப்படுகிறேன். ஏதோ தஞ்சாவூரில் ஒரு காவத்தில் தான் அவர்கள் எல்லாம் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை. மற்றப் பகுதிகளில் குறிப்பாகத் தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, சேலம், அத்தூர் பகுதிகளில் எல்லாம் கடுமையாக உழைத்து உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்கள் இயற்கையை எதிர்பார்ப்பதில்லை. இயற்கைக்கு விரோதமாகப் போராடியே வெற்றியைத் தேடுகிறார்கள். இதுமாதிரியுள்ள பகுதிகளில் அவர்களை ஊக்குவிக்க வசதிகளும், சலுகைகளும், உதவிகளும் கொடுக்க விசேஷமான திட்டங்களை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தெற்கேயுள்ள பகுதிகளைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. சொல்லாமல் விடப்பதால் மறந்துச் சொல்லுகிறேன் என்று என்ன வேண்டாம். நமக்கு வேண்டியது உணவு உற்பத்தி. தமிழகத்தில் பற்றாக்குறை இல்லாமல் உபரியாக இருக்க வேண்டுமென்றால், அதைச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். வருங்காலத்தில் தீங்கு இருக்கிறதென்றால், அதை ஈடுகொடுக்க இப்பொழுதிலிருந்தே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது நீர்ப்பாசனத்திற்காக உள்ள ஏரிகளில் எல்லாம் கரையும் ஓரளம் ஒரே பக்கத்தில் இருக்கின்றன. ரோடில் நின்று பார்த்தால் தண்ணீர் இரப்பது தெரியும். கரை இருக்கிற அளவு தான் ஏரியிருக்கிறது. 4, 5 அடி அழம் தான் தண்ணீர் இருக்கும். அங்குள்ள தண்ணீர் 2, 3 மாதங்களுக்குத் தான் இருக்கும். பிறகு ஏரி காலியாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்,

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி] [9th March 1972]

20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தண்ணீர் கெட்பாசிட்டி எவ்வளவு கன அடி என்று பார்த்தால், அவைகளை வெட்டி எடுக்கவேண்டிய நிலையில் உள்ளது. ஆண்டு தோறும் மழையில்லாத காரணத்தால், தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. ஆகவே ஒரு பெரிய திட்டத்தைத் தீட்டி, கரைகளை உயர்த்தி, ஏரிகளை ஆழப்படுத்தி, நீர்த் தேக்கத்தை அதிகப்படுத்தி, நிலையாக 6 மாதம், 9 மாதத்திற்குப் போதிய தண்ணீர் இருக்கும்படியான வசதிகளைச் செய்ய அரசு முன்வர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். கடலூரில் பெண்ணை ஆறு, கடிலம் ஆறு என்று இரண்டு ஆறுகள் இருக்கின்றன. புதுவை மாநிலத்திற்குப் பற்றாக்குறை இருக்கும்போது, சாத்தனூர் அணைக்கட்டிலிருந்து திறந்து விடுகிறார்கள். கடலூரை அடுத்து இருக்கிற புதுவை மாநிலத்தில் பாகூர் ஏரிக்குத் தண்ணீர் திறந்து விடப்படுகிறது. அதற்கு அடுத்த கரையில் இருக்கிறது கடலூர். அதற்கு எந்தவித வசதியும் இல்லை. பெண்ணை ஆற்றையும் கடிலத்தையும் இணைத்து எப்போதும் தண்ணீர் விடவேண்டிய நிலை வேண்டாம்; எப்போதாவது தட்டு ஏற்பட்டு குறைவாக இருக்கிற காலத்தில், அந்தத் தண்ணீரை ஒரு தரம் இரண்டு தரம் திறந்து விட்டால் கடிலத்துக்கு வர முடியும். அதன் குறுக்கே வாய்க்கால் இருக்கிறது. திருவெண்ணைநல்லூரிலிருந்து கால்வாய் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை விரிவுபடுத்தி இணைத்துவிட்டால், காவிரி கங்கையை இணைப்பது போல பெண்ணை ஆற்றையும் கடிலத்தையும் இணைக்கலாம். இதில் மூன்று அணைக் கட்டுகள் இருக்கின்றன. மணலைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இருக்காது. மழை பெய்தால் தண்ணீர் இருக்கும். அப்பறம் காய்ந்து போகும். ஆற்றில் ஒரு மாதத்திற்குத் தண்ணீர் வந்தால் பம்பு செட்டுகள் வைத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். நல்லபடி விவசாயம் செய்ய முடியும். இது ஒரு சின்னக் காரியம் தான், பெரிய திட்டமில்லை. இருக்கிற வாய்க்கால்களை விரிவுபடுத்தி அந்த நீரைத் திருப்பிவிட வாய்ப்பு வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடலூரிலிருந்து சிதம்பரம் போக ரோடு ஒன்று இருக்கிறது. அது ஒரு பெயின் ரோடு; பஸ்கள் நிறைய போய்க்கொண்டிருக்கின்ற ரோடு. பஸ்கள் சுமார் பத்து மைல் தூரம் அதிகமாக, சிதம்பரம்-புவனகிரி வழியாகச் சுற்றி, அந்தப் பாலம் மீது போக வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இருக்கின்ற பாலம் ஒன்றே ஒன்று தான். அதைக் கடப்பதற்கு 10 மைல்கள் சுற்ற வேண்டும். மூன்று மைல் தூரத்தில் அந்தப் பாதையை இணைத்து விட்டால், சிதம்பரத்திலிருந்து மூன்று மைல் தூரத்தில் அந்த இடத்தைச் சேர முடியும். எத்தனையோ ரோடுகளுக்குப் பணம் செலவு செய்கின்ற இந்த நாளில் அனுவசியமாக ஒரு பத்து மைல் சுற்ற வேண்டிய நிலைமையில் இருப்பதைத் தடுக்க ஒரு

[9th March 1972] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

ரோடு அமைக்கலாம். அந்தப் பாலத்திற்கும் நல்லது, அந்த ஊரிலும் தேவையில்லாத நெருக்கடியையும் குறைக்கலாம். அதனால் அந்த ஊர் மக்களுக்கும் பல சௌகரியங்கள் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, கடலூருக்குப் பக்கத்தில் பெண்ணூற்றில் ஒரு 'காஸ்வே' கட்ட அரசாங்கம் முடிவு செய்திருந்தது. அந்த முடிவு அரசியல் காரணங்களுக்காக மாற்றப்பட்டுவிட்டது. அரசியல் காரணமோ அல்லது கட்சி காரணமோ, அது வேறு ஒரு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டாகி விட்டது. வேண்டுமானால், இன்னொரு பாலம் அல்லது 'காஸ்வே' கட்டலாம். ஏற்கெனவே திட்டமிடப்பட்டு அதற்கான அத்தனை ஆராய்ச்சிகளையும் செய்து முடித்த பிறகு அரசியல் காரணத்திற்காக, அதை மாற்றி, வேறு ஒரு இடத்திற்குக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். இதற்காக ஹைகோர்ட் வரையில் சென்றிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். ஏற்கனவே தீர்மானித்த இடம் மக்களுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், அதை மாற்ற வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடலூரில் தொழிற் பேட்டை அமைக்க ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. அதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்கின்றார்கள். கடலூரில் 15 ஏக்கர் நிலத்தில் அந்தத் தொழில் பேட்டை அமைய இருக்கிறது. அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் நிலம் பம்ப்செட் போட்டு நல்ல நீர்ப்பாசனத்திலிருக்கிறது. அதில் எங்களுடைய குடும்ப நிலமும் இருக்கின்றது. என் பங்கும் இரண்டு ஏக்கர் இருக்கிறது. அதே இடத்தில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அந்தப் பக்கத்தில் நாலு ஏக்கர் நிலத்தை ரூபாய் 8,000-க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். இது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. அதே இடத்தை அரசாங்கம் இப்பொழுது மதிப்பிட்டிருப்பது ரூபாய் 4,500. அதற்கான 'நோட்டிபிகேஷன்' எல்லாம் போட்டாகிவிட்டது. ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் எல்லாம் வந்து கையெழுத்து வாங்குகிறார்கள். இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்கூல் எல்லாம் கட்டுவதற்கு எங்கள் குடும்ப நிலங்களைத்தான் கொடுத்தோம். ஏதோ இண்டஸ்ட்ரியல் வளர்வதற்குக் கேட்கிறார்கள், கொடுப்போம் என்றுதான் நாங்களும் கொடுக்கச் சம்மதிக்கின்றோம். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் ரூபாய் 8,000-க்கு விற்பனை இப்பொழுது ரூபாய் 4,500-க்கு மதிப்புப் போடுகிறார்கள். பணம் வேண்டுமானால் வாங்கிக்கொள், இல்லாவிட்டால் கோர்ட்டுக்கே போகலாம் என்று சொல்கிறார்கள். மேலும் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டாகிவிட்டது, கோர்ட்டுக்கும் போக முடியாதபடி அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாகியிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஏதோ 'ஸ்டேம்ப் சார்ஜ்' குறைவாக இருக்கும் என்று அப்பொழுது வாங்கியவர் குறைத்து எழுதிக்கொண்டார். அதையே வைத்துக்கொள்ள முடியுமா? பக்கத்தில் இருக்கின்ற நிலங்களின் தற்போதைய விலையைக் கவனிக்க வேண்டாமா? என்னை விட்டு விடுங்கள். எங்களுக்கு எவ்வளவோ

552 GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1972-73

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

இருந்தது, எவ்வளவோ போய்விட்டது. ரூபாய் 8,000-க்கு வாங்கப்பட்ட நிலத்திற்கு ரூபாய் 4,500 தான் கொடுக்கும் அளவுக்கு அநீதி ஏற்படக் கூடாது. நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. மோட்டார், பம்ப்செட் எல்லாம் போட்டு இத்தனை ஆண்டுகளாகப் பயிர் செய்து வருகிறோம். தங்களுக்கு அனுகூலமாக அரசியல் சட்டம் திரும்பியிருக்கிறது என்ற காரணத்தால் காட்டியே, அநீதி இழைக்கலாமா? பல முறை தொழிலமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களிடம் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களும் கவனிக்கிறேன், கவனிக்கிறேன் என்று சொல்கிறாரே தவிர, இதுவரை கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. அவருக்கு எவ்வளவோ பிரச்சினை, சிந்திப்பதற்கு எவ்வளவோ விவகாரங்கள் இருக்கின்றபோது, இந்த 15 ஏக்கர் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சிந்திக்க நேரம் இருந்திருக்காது. இதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து நீதி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைந்த விலையில் இப்படி ஒரு நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வது, அரசாங்கமாக விருந்தாலும், நியாயமில்லை. எங்களுக்குத் திரும்ப விட்டு விட்டாலே போதும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த நேரத்தில் பத்திரத்தைக் குறைத்து வாங்கி எழுதிவிட்ட காரணத்தால், குறைந்த மதிப்பு இப்பொழுது போடப் படுகிறது. இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்பு ரூபாய் 8,000-க்கு விற்பனைக்கு இப்பொழுது குறைந்த பட்சம் ரூபாய் 10,000 அல்லது 12,000-ஆவது கொடுக்க வேண்டும். எவ்வளவு பெரிய அநீதி இந்த நாட்டில் நடக்கிறது என்பதைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

அடுத்து, விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. உணவுப் பண்டங்களின் விலை மேலும் உயர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது. ஒரு மூட்டை நெல் ரூ. 50-க்கு மேலேயே விற்கப்படுகிறது. இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் சென்றால், விலைக்கு வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள், குறிப்பாக உத்தியோகத்திலிருப்பவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுமளவுக்கு ரூபாய் 70, 80 என்ற அளவுக்கு விலை உயர்ந்து போகும். நல்ல விலைச்சல் இருந்திருக்கிறது. ஐம்பது இலட்சம் டன் உற்பத்தியிலிருந்து 75 இலட்சம் டனாக உயர்ந்திருக்கிறது. இது அரசாங்கத்தின் புள்ளி விவரங்கள். இவ்வளவு உற்பத்தி பெருகியிருந்தும், விலை ஏறுவதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நெல், அரிசி விலை விஷயத்தில் இந்தப் பரபரப்பு ஏற்பட்டால், இன்னும் சில மாதங்களுக்குப் பிறகு எந்த நிலைக்குப் போகுமென்று புரியவேவில்லை. இதிலே ஏதோ ஒரு சதி நடக்கிறது என்று தான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. விலை பொருள்களை தாக்கர்கள் வாங்கி எப்படியோ மற்ற மாநிலங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள் என்றுதான் தெரிகிறது. நம்முடைய போலீஸ், மற்ற அரசாங்க இயந்திரங்கள் என்ன செய்கின்றன என்று புரியவில்லை. திடீர், திடீரென்று விலை ஏறிக்கொண்டு

9th March 1972] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

போவதற்கு வேறு எந்தக் காரணமும் இருக்க முடியாது. இப்படி நடக்க விடுவதால், நம்முடைய நாட்டு மக்களுடைய வயிற்றில் ஒரு பெரிய கொடுமையான அடி விழுகிறது என்பதை மறந்துவிடுகிறார்கள். அரசு இதை உணர வேண்டும். ஏதாவது கேட்டால், 'செக் போஸ்ட்' போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டால், அது ஏற்பட்டுள்ள குறைக்குப் பரிசாரமாகாது. உண்மையில் தவறு எங்கேயிருக்கிறது என்று ஆராய்ந்து பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட், மற்றும் சங்கச் சாவடிகள் எல்லாவற்றையும் கையில் வைத்துக்கொண்டு, இதைத் தடுக்க முடியவில்லை என்றால் என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. ஒரு போலீஸ் ஆபீசரைக் கேட்டேன், 4 கோடி ரூபாய்க்கு உணவுக் கடத்தலைப் பிடித்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். எந்த அளவிற்கு அந்தக் கேஸ் நடந்து விவாதிக்கப்பட்டதென்று தெரியவில்லை. உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் தமிழகத்தில் ஒரு பெரிய பரபரப்பு இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் அரிசி களமாக இருக்கிறது. ஆனால் விலையேற்றத்திற்கு என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. எதிர்காலத்தில் ஒரு பயங்கரமான என்னுடைய தமிழகம் ஆளாகும். அரசு எச்சரிக்கையாகவிரும்பு நெல் நிலைமைக்குத் தமிழகம் நிறுத்த வேண்டும். இதனால் இருக்கின்ற போக்குவரத்தைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இதனால் இருக்கின்ற விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நியாய விலை இருந்தால் போதும். 80 ரூபாய், 90 ரூபாய் வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இருந்தால் போதும். பற்றாக்குறையாக வைத்து பணம் சம்பாதிப்ப மக்களை வேதனைக்குள்ளாக்கி, பற்றாக்குறையாக வைத்து பணம் சம்பாதிப்ப தென்பதை எந்தச் சமுதாயமும் செய்யக் கூடாது. செய்யவும் விடக் கூடாது. எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எச்சரிக்கை யான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். ஏதோகாலே வென்று ஏதோ புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். கலெக்டர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் மக்கள் அவதிக் களாவார்கள். டாக்டர் டிரைவரைக் கேட்டால், ஒரு நாளைக்குப் பத்து ரூபாய் சம்பாதிக்கிறேன் என்று சொல்கிறார். நான்கு பிள்ளைகள் இருக்கின்றன. ஐந்து ரூபாய்க்கு அரிசி வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. விறகு வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. சாப்பாட்டிற்கு ஒரு வேளைக்கே திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறேன், 10 ரூபாய் சம்பாதித்துக் கூட ஒரு வேளைக்கே திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறேன், 10 ரூபாய் சம்பாதித்துக் கூட காலம் தள்ள முடியவில்லை. இதை விட்டுப் போனால் தான் விடிவு கிடைக்கும் போலிருக்கிறது என்கிறார். அந்த அளவிற்கு விலைவாசிகள் ஏற்றத்தின் பயங்கரத்தைக் கண்டு பதறுகிறார்கள். புள்ளி விவரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு எவ்வளவு நெல் விநீர்த்து, எத்தனை செக் போஸ்ட் போட்டோம் என்று ஏதோ நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதில் ஊழல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைக் கண்டுபிடித்து மடக்கி விட்டால், இந்த விலையேற்றத்தின் பயங்கரம் தமிழகத்தில் இருக்க முடியாது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அதைத்தான் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது மாநில சுயாட்சியைப்பற்றித் தான். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏதோ இவ்வளவு வந்தது, போனது, இதைச் செய்தோம் என்று பொதுவாகச் சொல்லிவிட்டு, மாநில சுயாட்சியைப்பற்றி சொல்லவும் விவரமாக, அழுத்தமாக, உறுதியாகக் கூட திருப்பித் திருப்பி உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மாநில சுயாட்சியை நான் கூட வரவேற்று அதற்கு ஆதரவு தந்து கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீது பேசியிருக்கிறேன். அதற்கு அப்புறம் பல மேடைகளில், மாநாடுகளில், தனித்த ரீதியில் பேசப்பட்டதைப் பத்திரிகைகளில் பார்க்கும்போது, இதைப்பற்றிச் சந்தேகிக்கக் கூடிய நிலையில், பயப்படக் கூடிய நிலையில் இந்தக் கருத்துக்கள் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. முதலமைச்சரவர்கள் திட்டவட்டமாகச் சொல்கிறார்கள்; நாங்கள் ஒன்றும் மத்திய அரசைப் பலவீனப்படுத்த வேண்டிச் செய்ய வில்லையென்று. இது ஐக்கியத்தை உடைப்பதற்காகவல்ல, உறுதியாகப் பலப்படுத்துவோம், மக்களுக்கு வேண்டிய சேவைகளைச் செய்வதற்குண்டான அதிகாரத்தைத் தான் பெற வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதைத் தான் நானும் வரவேற்கிறேன். மாநில மக்களுடைய நன்மைக்காக, விவசாயத் துறையில் என்னென்ன முற்போக்குத் திட்டங்களைச் செய்ய மத்திய அரசு தடையாக இருக்கிறதோ, அந்த அதிகாரங்கள் இருந்தால் செய்ய முடியுமோ, அதைச் செய்ய வேண்டும். தொழில் சூழையில் வேண்டிய அதிகாரங்கள் மாநில அரசுக்கு இருந்தால், உடனடியாகக் காரியங்கள் செய்ய முடியும். தமிழகத்திலுள்ள மூலப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி எந்தெந்த வகையில் செய்ய வேண்டுமென்று பொதுவான கருத்து இருக்கிறது. இன்றைக்குத் தலைவர் காமராஜர் இதைத் தான் சொல்கிறார்கள். வெளியில் பேசுவது, சொல்வது, மற்றபடி மாநாட்டில் படங்கள் போடுவது இவைகளைப்பெல்லாம் பார்க்கும்போது ஏதோ ஒரு பயம், பீதி ஏற்படுகிறது. பீதி என்று கூடச் சொல்லக் கூடாது. மெஜாரிட்டி அவர்கள், மக்கள் விருப்பப்படி செய்யட்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு குழப்பத்தை, இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை எந்தக் காரணம் கொண்டும் வரவிடக் கூடாதென்று நாங்கள் சொல்கிறோம். நாடு ஐக்கியமாக இருக்கட்டும். நாம் ஒற்றுமையாக இருந்து வசதிகளைப் பெறுவோம். பேச்சுவார்த்தையில் நாம் பெறுவதாக இருக்க வேண்டுமே தவிர வெவ்வேறு விதமான நிலைமையில் பேசப்படுகிறது. ஏதோ தமிழகத்தில் ராஜபாளையத்தில் திராவிட முன்னேற்ற கழக மாநாடு என்றால், அமெரிக்கப் பத்திரிகையில் விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள். விழிப்பாக இருக்கவேண்டிய நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு அமெரிக்கப் பத்திரிகையிலும் 'பிளாஷ்' பண்ணுகிறான். அமெரிக்க அரசின் போக்கு நமக்குத் தெரியும். தெரிந்ததால் தான் பயம் அதிகமாக இருக்கிறது. எங்கெல்லாமோ குழப்பம் உண்டு பண்ணி தனக்கு வார் மார்க்கெட்டு உலகத்தில் இருக்க வேண்டும். தன்னுடைய பொருளாதாரத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக அவர்கள் செய்கின்ற சதி.

9th March 1972] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

உலகத்தில் தெரிந்த அரசியல் விஷயமே. இன்றைக்கு வங்காள தேசம் பாகிஸ்தானை விட்டுப் போய்விட்டது. அமெரிக்கா அங்கேயிருந்து இப்பொழுது தமிழகத்திற்கு வந்து தன்னுடைய வியாபாரத்தை நடத்தலாம் என்று எண்ணினாற்போல் தெரிகிறது. இது நமக்குள்ளே பேசி முடித்துக் கொள்கிற விஷயம். இதை அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள் ஏன் விளம்பரப்படுத்தினார்கள், எழுதினார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. முதலமைச்சரவர்கள், மாநில உறவுகளைப் பற்றி ராஜமன்னார் குழு செய்த பரிந்துரைகளை அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் ஒன்று கூட்டி விவாதித்து முடிவுகளை எடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இது வரையில் அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. எப்போது செய்யப் போகிறார் என்று தெரியவில்லை. இதை உடனடியாகச் செய்தால், இன்னும் எத்தனையோ சந்தேகங்கள் குவிந்து கொண்டிருப்பதைப் புரிந்து கொண்டு, அதற்குத் தகுந்தபடி செய்துகொள்ளலாம். உறுப்பினர் நண்பர் திரு. ஜனார்த்தனம் அவர்கள் திராவிட நாடு கோரிக்கையை வைத்தோம், அதற்காக 'டாய்லர்ஸ் பார்ட்டி'க்கு ஆதரவு கொடுத்தோம் என்று ஒத்துக் கொண்டார்கள். நாங்கள் அதற்கு ஆதரவு தந்தோம் என்று சொன்னார்கள். நான் தான் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தேன். ஆனால் எனக்குத் தெரியாமல் அவர்கள் திராவிட நாட்டைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். அப்படித் தான் மாநில சுயாட்சி இருக்கிறது. இதையும் பிறகு இப்படித்தான் கைவிட்டு தான் மாநில சுயாட்சி இருக்கிறது. இதையும் பிறகு இப்படித்தான் கைவிட்டு விட்டோம் என்று சொல்லி விடுவார்கள் போல் தோன்றுகிறது. இங்கே மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு அங்கே போய் இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், இது போதும் என்று சொல்லி அதைக் கைவிட்டால் மற்றவர்கள் நம்மைப் பார்த்துக் கேல்லமாகச் சிரிக்கிற மாதிரி நிலைமைக்கு வந்து விடும்.

திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம்: தலைவரவர்களே, இந்தத் திராவிட நாடு பிரச்சனை கைவிடப்பட்டபோது, உழைப்பாளர் கட்சி இருந்ததாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி: திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தலுக்கு வருவதற்கு முன்பிருந்தே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கட்சி இன்னும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன்: திராவிட நாடு கோரிக்கையைக் கைவிடுகிறபோது, அந்தக் கட்சி எப்படி இல்லாமல் போகும்?

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி: கையெழுத்துப் போட்டவன் நான் தான். கேட்கிறவனும் நான் தான். அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களின்

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி] [9th March 1972]

கூட்டத்தைக் கூட்டிப் பரிசீலனை செய்து இன்றைக்கு மாநிலத்திற்கு வேண்டிய அதிகாரங்களைப்பற்றிப் பரிசீலித்து அதற்கான முடிவுகளை எடுக்க வேண்டுமென்றும் அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது சமீபத்தில் ஒரு பஸ் விபத்து நடந்தது. செங்கற்பட்டுக்கருகில் அந்த விபத்து நடந்து 5 பேர்கள் இறந்து போனதைப் பார்த்தோம். ஆக்சி டெண்டைப்பற்றி யாரும் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் மீண்டும் மீண்டும் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வராமல் இருக்க டிரைவர்கள் சரியான நிலையில் இருக்கிறார்களா, அவர்களுக்கு உடல் பலம் இருக்கிறதா என்று டாக்டர்கள் பரிசோதித்து சர்ட்டிபிகேட் செய்த தகுதி உடையவர்களுக்குத் தான் வேலை கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் பிரயாணிகளின் உயிர் அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. அதனால் இதில் முன்னெச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இந்த பஸ் விபத்தில் இறந்தவர்கள், காயம் பட்டவர்கள் இவர்களுக்கு என்ன உதவிகள் செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து முடிந்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

9th March 1972]

APPENDIX.

(Vide answer to starred Question No. 192 on page.)

(அ) 1969-70.—1015.

1970-71.—1104.

1971-72.—

(22—1—1972 வரை) 1355.

(ஆ) 1969-70

ஒப்பளிப்பு கொடுக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை.—477.

தொகை—ரூ. 58.51 லட்சம்.

1970-71

ஒப்பளிப்பு கொடுக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை.—528.

தொகை—ரூ. 61.92 லட்சம்.

1971-72

(22—1—1972 வரை)

ஒப்பளிப்பு கொடுக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை—418.

தொகை—58.90 லட்சம்.

(இ) 22—1—1972 அன்று பைசலா

காமல் இருக்கும் எண்ணிக்கை—1,887.

தொகை—ரூ. 2.80 கோடி.

(அநேக விண்ணப்பதாரர்கள் வேண்டிய தொகையை சரியாகச் சொல்லாமல் "தரத்தக்க அளவு முன்பணம்", "தகுதிக் கேற்ற முன்பணம்" என்று கோரி விண்ணப்பிப்பதால், மேலே குறிப்பிடப்பட்ட தொகை ஒரு உத்தேசமான தொகையேயாகும்).

[9th March 1972]

(ஈ) கைவசமுள்ள எல்லா மனுக்களுக்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்குவதில் உள்ள கஷ்டம் அரசின் நிதிநிலையே. ஆயினும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அரசின் நிதிக்கேற்ப இத்திட்டத்திற்கு முடிந்த அளவிற்கு அதிகபட்ச நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. 1968-69-ல் ரூ. 35 லட்சமாயிருந்த நிதி ஒதுக்கீடு நடப்பு ஆண்டு 1971-72-ற்கு ரூ. 65 லட்சமாக கீழ்க்கண்டவாறு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது :—

1968-69.—ரூ. 35 லட்சம்.

1969-70.—ரூ. 50 லட்சம்.

1970-71.—ரூ. 53 லட்சம்.

1971-72.—ரூ. 65 லட்சம்.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Friday, the 10th March 1972.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, MR. CHAIRMAN (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. Questions and Answers.

Starred Questions.

Indiscriminate Cutting of Trees

* 201.Q.—THIRU M. RAJAH IYER (on behalf of Thiru G. SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that indiscriminate and wholesale cutting of trees is damaging the scenic beauty of Ooty as a Hill Station; and

(b) if so, the action proposed to be taken in the matter ?

ஒழுங்கின்றி மரங்களை வெட்டுதல்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்) : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஒழுங்கின்றியும், அதிக அளவிலும் மரங்களை வெட்டுவதால், மலை வாழ் இடமாகிய உதகையின் இயற்கை எழில் பாதிக்கப்படுகிறது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

[10th March 1972]

Common Good Fund of the Commissioner of Religious Endowments.

* 202 Q.—THIRU D. V. NARAYANASWAMY [on behalf of THAVATHIRU DEIVASIGAMANI ARUNACHALA DESIGAR (KUNRAKKUDI ADIGALAR)]: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) the amount received for the Common Good Fund of the Commissioner of Hindu Religious and Charitable Endowments Department during 1968-69, 1969-70 and 1970-71;

(b) the expenditure incurred out of this fund during 1970-71; and

(c) whether there are any regulations governing the expenditure from this fund?

அறநிலைய ஆணையரின் பொது நல நிதி

திரு. டி. வி. நாராயணசாமி [தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்) சார்பில்]: மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அறநிலைய ஆணையரின் பொது நல நிதிக்கு (Common Good Fund) 1968-69, 1969-70, 1970-71-ஆம் ஆண்டில் எவ்வளவு வரவு வந்தது?

(இ) இந் நிதியிலிருந்து 1970-71 ஆம் ஆண்டில் எவ்வளவு செலவாகியிருக்கிறது?

(உ) இந்த நிதி செலவுக்கு ஏதாவது விதிமுறைகள் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) 1968-69 ரூ. 2,13,875-55
1969-70 ரூ. 40,965-00
1970-71 ரூ. 2,09,140-74

(இ) ரூ. 4,01,000.

(உ) ஆம்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதியின் வருமானம், மூலங்கள் எவை எவை என்பதை, அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே சமய நிறுவனங்களின் அறங்காவலர்கள் தாமத முன்வந்து தங்களின் நிறுவனத்தின் உபரி

[10th March 1972]

நிதியிலிருந்து கொடுக்கிற தொகையை இந்த நிதிக்கு மாற்றம் செய்கிறோம். இரண்டாவது, பொது மக்களிடமிருந்து பெறப்படுகிற நன்கொடைகளை, அரசின் அனுமதியுடன் இந்து மத அறக்கட்டளைகள் நிர்வாக நிதியிலிருந்து மாற்றம் செய்கிறோம். இதை வைத்துத் தான் இந்த நிதி ஏற்படுத்தப்படுகிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, என்னவிதமாகச் செலவு செய்யப்படுகிறது என்று தெரிந்துகொள்ளலாமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: இந்து மத சமய அறக் கட்டளைச் சட்டத்தின் 66 (1) பிரிவின் கீழ் 12 இனங்களுக்குச் செலவு செய்யலாம். வசதியில்லாத கோவில்களுக்குத் தேவையான நிதிகளைத் தந்து அதனுடைய நிர்வாகத்தை நடத்துவது, அதே போல் இந்து மதச் சார்புள்ள மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துவது, சமய நிறுவனங்களின் மதக் கொள்கைகளைப் பரப்புவது, அதே போல் இந்து சமய சிற்பக் கலை மற்றும் துண்கலைகளை அபிவிருத்தி செய்தல், இந்துக் குழந்தைகளுக்கு ஆசிரமங்கள் அமைத்தல், குஷ்டரோகிகளுக்கு இருப்பிடம் அமைத்தலும் நிர்வகித்தலும், அனாதை, உதவியற்றவர்கள், இயலாத நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு அன்பு குடில்கள் ஆரம்பித்தலும் நிர்வகித்தலும், யாத்ரீகர்களுக்காக மருந்தகங்கள், சிறு மருந்தகங்கள் அமைத்தலும் நிர்வகித்தலும் போன்ற காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துகிறோம்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதியிலிருந்து உதவி கோரி எத்தனை மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன? எவ்வளவு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, 1970-71 முடிவில் இந்த நிதியில் நிகரமாக இருந்த நிதி அளவு என்ன என்பதை அறிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, தற்போது இந்த நிதியில் இருப்பது சுமார் ரூ. 30,000.

MR. CHAIRMAN: Questions 193 to 200 are postponed. Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

[10th March 1972]

II. General discussion on the Budget for 1972-73—cont.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு முன்னால் இந்த அவையின் உறுப்பினரும் எனது நீண்ட நாளைய நண்பருமான மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி அவர்கள் இங்கு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சராகப் பதவி ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதற்காக அவருக்கு நான், அவர் இங்கு இல்லாது போனாலும், உங்கள் வாயிலாக என்னுடைய வாழ்த்துக் களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: அது மாதிரி நானும் சொல்லப் போகிறேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: அவர்தாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் புதிய பொறுப்புகளை, வேளாண்மை மிகச் சிறப்போடு அதிக அளவில் செய்யப்பட்டு வருகிற ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருப்பதன் காரணமாகவும், அவரே ஓரளவுக்கு வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கிற குடுபத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற முறையிலும், தன்னுடைய பொறுப்புகளைச் செவ்வனே நிறைவேற்றுவார் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது சில கருத்துக் களைச் சொல்லுவதற்கு முன்னால், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையினைத் தயாரித்த நிதியமைச்சரான நம்முடைய முதலமைச்சருக்கு, அவர் தானே நல்ல முறையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை, பொருளாதாரம், அரசியல், விஞ்ஞானம் போன்ற கருத்துக்களை எல்லாம் நம்முடைய தாய்மொழியில் உள்ளத்தைக் கவரும் விதத்தில் அழகுறச் சொல்ல இயலாது என்று கருதுபவர்கள் சிலர் இருக்கும் இந்த அவையிலே

மிஸ்டர் சேர்மன்: யாரும் இல்லை.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய பெயரைக் குறிப்பிட வேண்டாம் என்று கருதினேன். சென்ற முறை மொழிச் சர்ச்சை வந்தபோது அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது நினைவில் இருக்கிறது. எனவே அவைகளை யெல்லாம் சிறப்பாகச் சொல்ல முடியும் என்ற முறையில், நல்ல தமிழில் அவர் இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட உரையைத் தயாரித்துத் தந்திருப்பதற்காக நான் ரொம்பவும் மகிழ்சியடைகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டைப் பரிசீலிப்பதற்கு முன்னால், ஒரு வரவு-செலவு அறிக்கையில் வரிகள் புதிதாகப் போட்டிருப்பதால் நல்ல பட்ஜெட் இல்லை யென்றே அல்லது வரிகள் போடாதிருப்பதால் சிறந்த பட்ஜெட் என்றே கூற இயலாது என்று கூறிட விரும்புகிறேன். வரிகள் போடுவதாலோ போடாமல் இருப்பதாலோ ஒரு சிறந்த பட்ஜெட் அல்லது இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே கணக்குப்

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

10th March 1972]

போட்டு, ஏற்கனவே உள்ளபடி வரவு எவ்வளவு, செலவு எவ்வளவு என்று எழுதிக் காண்பிப்பதைச் சில நேரங்களில் 'ஸ்டேட்ஸ் குவோ' பட்ஜெட் என்று சொல்லுவார்கள். அப்படிக்கூட இதைச் சொல்லலாம். பட்ஜெட்டில் புதிய வரிகள் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. புதிதாக இரண்டு வரிகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. மோட்டார் வாகனங்களுக்கு வரியும் குதிரை சூதாட்டத் திற்குப் போகிறவர்களுக்கு வரியும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. நான் குதிரைப் பந்தயத்தைப் பார்த்தது கிடையாது. அப்படிப்பட்டவர்கள் யார், என்ன செய்வார்கள் என்பது பற்றிப் போதுமான தெளிவு கிடையாது—என்னவோ குதிரைப் பந்தயத்திற்கும் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன்: பார்க்கலாம். பந்தயம் கட்டக்கூடாது.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: ஆகவே வரிகள் இரண்டு போடப்பட்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் கூட கடந்த நான்கு ஆண்டுகள் பற்றாக்குறை நிதிநிலை இருந்து வந்தது மாறி, இந்தத் தடவை ஏறத்தாழ 2 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒரு உபரியான பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த சில திங்களாக, ஆண்டுகளாகவே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வரி உயர்ந்திருக்கிறது. இருப்பினும் கூட இந்த வரிகளைப் போட்டிருப்பதுபற்றிக் கவலை கிடையாது. வரிகள் போட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். அதனால் அந்த வரிகள் செவ்வனே செலவிடப் படுகிறதா, குறிப்பாக சமூக நலன் மேம்பாட்டிற்காக அதிகப் பணம் செலவு செய்கிறார்களா என்று தான் பார்க்க வேண்டும். அப்படிச் சொன்னால், இந்த பட்ஜெட்டில் சிறு மாற்றமே இருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டில் சமூக நலன் மேம்பாட்டிற்காகச் செலவிடும் தொகை ரூ. 5 கோடிக்குக் கூடுதலாகத் தான் இருக்கிறது. அதாவது சுகாதாரம், கல்வி, இன்னும் இது போன்ற சில சமூக நிறுவனங்களை ஊக்குவித்தல், பின்தங்கிய மக்களுக்குச் சலுகைகள் அளித்தல், இவை போன்ற செயல்களுக்கு ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கிறபொழுது, நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு அதிக அளவில் செலவிடவில்லை என்பது ஏமாற்றத்திற்குரிய விஷயமாகும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எப்போதும் போல இன்ன இன்ன காரியங்களுக்கு மத்திய அரசைக் கேட்டும் செய்யவில்லை என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக—ஆளுநர் உரையில் கூடக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள், சேலம் உருக்காலை சம்பந்தமாக மத்திய அரசு மெத்தனமாக இருக்கிறது என்று . . . அது போய் மத்திய அரசின் நடவடிக்கைகள் கொஞ்சம் ஊக்குவிக்கும் முறையில் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டிருப்பது வரவேற்கக்கூடிய ஒரு விஷயமாகும். ஏனென்றால் மத்திய மாநில அரசுகளிடையில் ஏதோ பெரிய தகராறு ஏற்பட்டிருப்பது போல ஒரு சூழ்நிலை வெளியில் இருக்கிறது. உண்மையில்

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[10th March 1972]

இதில் தகராறுக்குண்டான பிரச்சனைகள் அதிகமாகக் காணப்படாதிருப்பது ஒரு நல்ல அம்சமாகும். அதற்கு அடுத்தாற் போல, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் எல்லாவற்றையும் காட்டிலும், முக்கியமான ஒரு விஷயம் என்னவென்று சொன்னால், முதலாவதாக உச்சவரம்புச் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரவிருப்பது. 40 ஏக்கரா ஒரு குடுபத்திற்கு அதிகப்பட்ச நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சட்டம் வரவிருப்பது பாராட்டப்பட வேண்டியது. இப்போது உடனடியாக அதனால் நமக்கு லாபம் இல்லா விட்டாலும் கூட, வரப்போகிற ஆண்டுகளில் நம்முடைய நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்களெல்லாம் ஒருங்கிணைந்து Comprehensive Bill வருகின்றபோது, இது உதவிகரமாக இருக்கும். அப்போது நாம் மேலும் சில திருத்தங்களைச் சொல்லலாம். சென்ற ஆண்டு கொண்டு வந்த சட்டம், இந்த ஆண்டு திருத்தப்படுகிறபோது, ஒரு வேளை பின்னர் அப்போது உள்ள நிலைமை ஒரு தனி நபருக்கு உச்சவரம்பு இருக்கின்றதைக் கூட குறைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். அப்படி பின்னால் செய்வதற்கு இது வசதியாக இருக்கும். எனவே அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அறக்கட்டளை நிலங்களை நீக்குவது மிகப்பெரிய விஷயமாகும். இந்த அறக்கட்டளைகளுக்குள்ளேதான் பல நிலப்பிரபுக்களும், பலப்பல ஸ்தாபனங்களும் ஒளிந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகையினால்தான் உச்சவரம்புச் சட்டம் பெருமளவுக்குப் பலனளிக்காது போய்விட்டது. எனவே உச்சவரம்புச் சட்டத்திலிருந்து இதற்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த அறக்கட்டளைகள் விலக்கை எடுத்து விடுவது என்ற அம்சத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக—1936-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கின்றேன்—ராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்ததையொட்டி அந்தச் சட்டத்தைப் போன்று ஒரு கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவருவதாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தன் நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார். தமிழ்நாட்டிலிருக்கக் கூடிய அத்தனை உழைக்கின்றவர்களும் அதைப் பாராட்டுவார்கள். ஏனென்று சொன்னால், இன்றைய தினம் ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த கிராமத்தின் மொத்தவருவாய் என்னவோ, தேவை என்னவோ, கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் தொகை என்னவோ, அதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், ஒவ்வொரு கிராமமும் எந்த வகையிலாவது பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் கடன்பட்டிருப்பதை நாம் கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியும். எனவே அந்த நிலையில் ஒரு பெரிய relief, ஒரு பெரிய விடுதலையைக் கிராம மக்களுக்கு இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் அளிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். முன்னால் ராஜாஜி அவர்கள் கொண்டுவந்த சட்டத்தினால் பல பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் கூட பலைடைந்தார்கள். என் குடும்பத்தைப் போன்று, நடுத்தர

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

10th March 1972] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

விவசாயக் குடும்பங்கள் பல்வேறு காரணங்களால் பயனடைய முடியவில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தில் மிகப் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் அதனால் பலனடைந்தார்கள். அவர்கள் பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தில் அது போன்று கிராமப்புறங்களில் மேல் தட்டில் இருக்கக் கூடிய rich peasantry என்று சொல்லுகிறார்களே, அந்தப் பணக்கார மிராசுதார்களுக்கு சலுகை அதிகமாக இதில் இருக்கக் கூடாது சாதாரண ஏழை உழவர்கள், சிறுநிலச் சொந்தக்காரர்கள், விவசாயத்திற்கே நிலமில்லாத விவசாயத் தொழிலாளிகள், குத்தகைவார்க்காரர்கள் இவர்களுக்கு உதவியாக இந்தச் சட்டம் பின்னால் அமைக்கப்பட வேண்டும். சட்டம் கொண்டு வரும்போது, அந்த முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அதற்கு அடுத்தபடியாக, நான்கு ஆண்டுகளாக இருந்த குத்தகை பாக்கிகளேன். அதற்கு அடுத்தபடியாக, நான்கு ஆண்டுகளாக இருந்த குத்தகை பாக்கி ரத்து செய்து, இந்த ஆண்டு குத்தகை பாக்கியை மட்டும் கட்டினாலே போதும் என்று சொல்லியிருப்பது பல்லாயிரக்கணக்கான உழவர்களுக்கு ஒரு பெரிய உதவியாகும். அவர்கள் மீண்டும் ஒரு நம்பிக்கையோடு உழவுத் தொழிலை மேற்கொள்ளலாம் என்பதற்கு ஊக்கம் உண்டாக்கும். எனக்கு முன் இந்த அவையில் பேசிய ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கனவே பலர் இந்தக் குத்தகை பாக்கியைக் கட்டிவிட்டார்கள். அப்படியிருக்கும்போது மற்றவர்கள் மட்டும் கட்டாது தப்பித்துக் கொண்டால், கட்டினவர்கள் இளிச்சவாய்களாக விடுவார்களே, அப்படி ஒரு சௌகரியம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் செய்கிறார்களே என்று கூறினார்கள். நாம் அப்படிப் பார்க்கக்கூடாது. இப்போது யுத்தம் நடந்தது. யுத்த முனையில் பல பேர் மாண்டார்கள். ஆயிரக்கணக்கான நம் வீரர்கள் யுத்த களத்தில் இறந்து பட்டார்கள். ஆனால் யுத்த களத்திலே கடைசி நான் அன்று, Cease fire சொல்லுகின்றபோது, இருந்த இராணுவ வீரர்கள் தப்பித்துக் கொண்டார்கள். அதற்கு முதல்நாள் அவர்களுடன் இருந்தவர்கள் செத்துவிட்டார்கள்; எல்லையில் முன்னேறும்போது, எதிரிகள் தாக்கி இறந்து விட்டார்கள்; ஆனால் என்னோடு நேற்றுவரை இருந்தவன் இறந்து விட்டான், நான் தப்பித்துக் கொண்டேன், அவன் இளிச்சவாயன், நான் வெற்றி வீரன், உயிர் தப்பித்துக்கொண்டு விட்டேன் என்று எண்ண முடியாது. ஒரு காரியம் செய்கின்றபோது, நேற்றுவரை இருந்த நிலைமை என்பதைவிட எதிர்காலத்தில் கிடைக்கக்கூடிய ஆதாயம் என்ன வென்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால்தான், ஒரு சட்டம் வரும். பெரும்பான்மையோர் கொடுக்கவில்லையென்ற காரணத்தினால், இந்தச் சட்டம் வருகிறது. கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவார்கள் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவர்களே. தஞ்சை மாவட்டம் போன்ற மாவட்டங்களில் வழக்குமன்றங்களில் உள்ள வழக்குகளைப் பார்த்தால், இதைப் புரிந்து

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[10th March 1972]

கொள்ள முடியும். எனவே ஒரு குடுபத்துக்கு உச்சவரம்பு 40 ஏக்கர் என்று கொண்டுவருவது, அறக்கட்டளைகளை நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலிருந்து நீக்குவது, கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வரவிருப்பது, குத்தகை பாக்கியை ரத்து செய்வது போன்ற இந்தக் காரியங்களுக்காக தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஏழை உழவர்களுக்கு மிகப் பெரிய வசதி மிகப் பெரிய செளகரியம் இதன் மூலம் செய்வதற்காக இந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மிகப் பெரிய தொகை கொண்டுள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கை விலை கிராமங்களிலாகட்டும், நகரங்களிலாகட்டும் வேலையின்மையைத் தீர்த்து, வேலை வாய்ப்புகளை உண்டாக்குவதற்கான வழிவகை காண்பதற்கு, எந்த விதமான திட்டத்தைப்பற்றிய பிரஸ்தாபத்தினையும் நிதிநிலை அறிக்கையில் நான் பார்க்க முடியவில்லை. வேலையின்மையை அகற்றுவதற்கு, வேலை வாய்ப்புகளை உண்டாக்குவதற்கு, நாம் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் எந்த உருவான திட்டத்தையும் பார்க்க முடியவில்லை என்பது வருத்தத்திற்குரியதாகும்.

அடுத்தபடி, விலைவாசியேற்றம் குறித்து நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அவையில் எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விலைவாசியேற்றத்திற்குப் பொருத்தமான காரணத்தை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், அதற்கு inflationary pressures ஆங்கிலத்தில் பணவிக்கம் காரணமாக ஏற்படுகின்ற ஒரு நிர்ப்பந்தமே விலைவாசியேற்றம் என்று. ஆனால் பணவிக்கம் காரணமாக விலை ஏறுகிறது என்பது உண்மை. நம்முடைய நாடு போன்ற ஒரு Developing economy வளர்ந்து வரும் ஒரு பொருளாதார நிலையில் இருக்கக்கூடிய நாட்டில் விலைவாசி யேற்றம் தவிர்க்க முடியாததாகும். நாம் பல பெரிய திட்டங்களைப் போட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் போடும்போது நாசிக்கில் இயந்திரங்கள் ஓடவேண்டியிருக்கிறது. அது சாதாரண ஜனங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அளிக்கிறது என்று சொன்னால், அது automatic ஆக இயற்கையாக விளைவிக்கின்ற வாங்கும் சக்தி உயர்த்தப்படுவது மாகும். அது திட்டமாக தேசம் முழுமையும் நடைபெறவில்லை என்று, நாம் குறிப்பிடலாம். நம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் கூட, விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு இன்றையதினம் F.C.I. ன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் சொல்லுகிறார்கள். தஞ்சையில் "சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன்", வாணிபக் கழகம் ஒன்று உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் பரிட்சார்த்தமாக அது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கழகம் என்ன செய்கிறது? இது இரண்டு காரியங்கள் செய்வதாகக் கூறுகிறார்கள். முதலாவது காரியம் அது விலைவாசி இறங்கி விடும் என்ற அச்ச நிலையில் விவசாயிகள் தங்களுடைய தானியங்களை

[10th March 1972] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

விற்காமல் வைத்துக்கொண்டு, கஷ்டப்படாமலிருக்க அவர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை உண்டாகுவதும், தனிப்பட்ட வர்த்தகர்கள் விவசாயிகளுடைய தானியங்களை மிகக் குறைந்த விலையில் வாங்குவதைத் தடுப்பதும், விலை உத்தரவாதம் செய்வதும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

இரண்டாவது lean months அதாவது ஆடி, ஆவணி மாதங்கள், அதாவது ஆண்டு இறுதியில் அறுவடைக்கு முன்னால் ஒரு கஷ்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமையில் தானியங்களைப் பதுக்கி வைத்து, வர்த்தக சூதாடிகள் லாபம் திரட்ட முயற்சிக்காமலிருக்க, அந்த நேரத்தில் இந்தப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் அரிசியை வெளியிட்டு விலைவாசி ஏறாமல் பாதுகாப்பது என்பது இரண்டாவது காரியமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு உண்மை நிலைமை என்ன? இன்றைக்கு இந்தத் தொழில் வர்த்தகக் கழகம், வாணிபக் கழகம் உண்டாக்கப்பட்ட பிறகு உண்மையிலே நீங்கள் எந்த லாபம் நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்குப் போக வேண்டுமென்று நினைத்தீர்களோ, நினைக்கிறீர்களோ, அது அவர்களுக்குப் போகவில்லை என்று நினைத்தீர்களோ, நினைக்கிறீர்களோ, அது அவர்களுக்குப் போகவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். என்னுடைய அனுபவத்தில், இடையிலிருக்கக்கூடிய நான் கருதுகிறேன். என்னுடைய அனுபவத்தில், இடையிலிருக்கக்கூடிய வர்த்தகர்கள்தான் வாங்கும் விலையை நிச்சயிக்கிறார்கள். நெல்லைக் கொண்டு போனால், தள்ளிக் கேட்கிறார்கள். moisture என்று தள்ளுகிறார்கள். சர்க்கார் இவ்வளவு அரிசி turnover இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் காரணத்தால், நல்ல நெல் கொள்முதல் செய்ய வேண்டியிருப்பதால், next க்கு என்று தள்ளுபடி. பண்ணிக் கொள்முதல் பண்ணுகிறார்கள். உண்மையில் நாம் குறைவாக இல்லாவிட்டாலும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை 57 கிலோ என்று சொன்னால், 62 கிலோ எடுக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. சில இடங்களில் 32 ரூபாய்க்குக் கூட எடுப்பதற்கு நாம் அதிகாரம் கொடுத்திருந்தும் கூட விவசாயி ரூபாய்க்குக் கூட எடுப்பதற்கு நாம் அதிகாரம் கொடுத்திருந்தும் கூட விவசாயி ரூபாய் கட்டாயம் கொடுக்கவேண்டும். 32 ரூபாய் வரை கொடுக்கலாம் என்று ரூபாய் கட்டாயம் கொடுக்கவேண்டும். 32 ரூபாய் வரை கொடுக்கலாம் என்று அனுமதி கொடுத்தாலும் கூட, அந்த 4 ரூபாய் விவசாயிகளுக்குப் போவதில்லை. அவர்கள் என்னிடத்தில் புகார் செய்தார்கள். எதைக் கருத்தில் கொண்டு செய்கிறோமோ, யாருக்குச் சேர வேண்டுமோ அந்தப் பலன் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. பல கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கிச் செய்கிறோம். ஆனால் பல காரியங்கள் இப்படி நடக்கின்றன. அதைத் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் அரசாங்கத்தில் நிர்வாகத்தில் இருக்கக் கூடிய ஊழல்ப்பற்றிச் சொல் கிறேன். பொதுவாக ஊழல் இருப்பதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. ஏனெனில் அரசியல்வாதிகள் ஊழல் பண்ணுவதற்கு வேறு முறைகள் இருக்கின்றன. நிர்வாகத்தில் ஊழல் இருக்கிறதே, இவைகள் பல காரியங்கள் செம்மையாக நடைபெறுவதைத் தடுத்து விடுகின்றன. எனக்கு திருநெல்வேலி மாவட்டத்தி

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [10th March 1972]

விருந்து தகவல் கிடைத்தது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கோயில்பட்டி தாலுகாவில் வினாயசநேந்தல் என்ற கிராமத்தை “டேக் ஓவர்” செய்திருக்கிறார்கள். அரசு “எஸ்டேட் அபாலிஷன் ஆக்ட்”-இலே அந்தக் கிராமத்தை எடுத்திருக்கிறது கோயில்பட்டி தாலுகா என்று சொன்னால், எல்லோருக்கும் புரியும். தமிழ் நாடு பூராவும் இருந்து வந்திருக்கின்ற இந்த அவையிலுள்ளோர், அதிலும் கட்சியின் தலைவர்கள் என்பதால் தமிழ் நாடு முழுவதும் தெரிந்தவர்கள். அது ரொம்பவும் கரிசல் மண் பிரதேசம். விளைச்சல் இல்லாத மானுவாரி பிரதேசம். அங்கு கருவ மரம் தவிர ஒன்றுமில்லை. அந்தக் கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டபோது, 40 ஆயிரம் ரூபாய் தான் நஷ்டசடாக நிச்சயிக்கப்பட்டது. அந்த எஸ்டேட் முதலாளி ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிட் மனுவோ அப்பிலோ செய்து மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் என்ன பார்க்கிறேன்? இந்த ஆண்டு சில திங்களுக்கு முன்னால் “கமிஷனர் ஃபார் லேண்டு ரெவின்யூ அண்டு செட்டில்மெண்டு” அவர்கள் 9 லட்ச ரூபாய்க்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். 40 ஆயிரம் ரூபாய் நிச்சயிக்கப்பட்ட ஒரு கிராமத்திற்கு 9 லட்சம் ரூபாய் என்று சொன்னால், இதிலே இருக்கக்கூடிய வேறுபாடு ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது. கோர்ட்டுக்குப் போய் அப்பீல் செய்து தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட ஒரு விஷயத்திற்கு இது போல கொடுத்துக்கொண்டு போனால், நம்முடைய கணக்கு எப்படியிருக்கும் என்று பார்க்க வேண்டும் நஷ்டஈடு என்ற பெயரால் எத்தனை தான் சட்டங்கள் போட்டாலும், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தினாலும், கொடுக்கிறபோது கண்காணிக்காது செயல்பட்டால், இந்த நிலைமை ஏற்படும் என்பதற்கு இதைச் சொன்னேன். இப்படி பெரும்பகுதிப் பணம் வீணாகச் செலவாகிவிடுகிறது என்பதற்காக இதைச் சொன்னேன். இதைப் ‘பெடிஷனாக’, புகாராகச் சொல்லவில்லை. எடுத்துக் காட்டாகச் சொன்னேன். இது போன்ற பல காரியங்களைச் சீராகக் கவனித்துச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எஃப்.சி தொடக்குவதானாலும் கிராமத்தை “டேக் ஓவர்” செய்வதாக இருந்தாலும், கடன் நிவாரணம் அளிப்பதாக இருந்தாலும் இதைக் கவனிக்க வேண்டும். கடன் நிவாரணச் சட்டம் ராஜாஜி கொண்டுவந்தபோது, பூண்டி வாண்டையாருக்குத்தான் நிவாரணம் கிடைத்தது. அவர் விவசாயி நான் கூட விவசாயிதான். ஆனால் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. தூதிரஷ்ட வசமாக, காலஞ்சென்ற என்னுடைய தந்தையார் அவர்கள் ஒரு ஆஃபீசாரி கால்டிராக்டராக இருந்ததால், இந்தச் சட்டம் உங்களுக்குச் செல்லாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். 100 ஏக்கர் எங்கள் குடும்பத்திற்குச் சொந்தம். ஆனால் பூண்டி வாண்டையார் அவர்களுக்கு ஆயிரம் வேலி நிலம் சொந்தம். ஒரு வேலி என்று சொன்னால் நஞ்சாடர் மாவட்டத்தில் 6.2/3 ஏக்கரா ஆகும். இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் ஆயிரம் வேலி குடும்பத்திற்குச் செல்லும்படியாயிற்று.

10th March 1972]

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

நான் கோர்ட்டுக்குப் மைனர் வழக்குக்குப் போக முடியவில்லை. எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், பல காரியங்கள் நடைமுறையில் வருகிறபோது, அவைகளில் கண்காணிப்பு இல்லையென்றால் ஊழல்கள் நடைபெறுவதற்கு ஏதுவாக விருக்கும். இதைக் கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக இந்த நேரத்தில் இதைக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு விஷயம். கரும்பு விவசாயிகளின் குறைகளைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கரும்பு விவசாயிகளுக்கு இன்றையதினம் கரும்பு விலை ஒரு டன்னுக்கு 85 ரூபாய் என்று தமிழ் நாட்டில் நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் கேட்கிற போது 140 ரூபாய் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். ஒரு வேளை ‘ரெகவரி’—மிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். ஒரு வடக்கேயுள்ள உத்திரப் பாதாவது இந்தப் பிரதேசத்திலிருக்கக்கூடிய கரும்பு வடக்கேயுள்ள உத்திரப் பிரதேசத்திலிருக்கக்கூடிய கரும்பைக் காட்டிலும் அதிகமான சர்க்கரை பிரதேசத்திலிருக்கக்கூடிய கரும்பைக் காட்டிலும் அதிகமான சர்க்கரை கொடுப்பதற்குச் சக்தியற்றதாக இருக்கிறது என்ற காரணம் இருந்தால்கூட, இந்த ‘ரெகவரி’ என்ற வார்த்தைக்குச் சரியான தமிழ் வார்த்தை கிடைக்காத இந்த ‘ரெகவரி’ என்ற வார்த்தைக்குச் சொல்கிறேன்—85 ரூபாய்க்கும் 110 காரணத்தினால் இப்படிச் சுற்றிவளைத்துச் சொல்கிறேன்—85 ரூபாய்க்கும் 110 ரூபாய்க்கும் இடையில் இவ்வளவு பெரிய இடைவெளி அவசியம் தானா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த 85 ரூபாய் என்று இருக்கிறதே, இதைப் புனராலோசனை செய்து, அரசு கொஞ்சம் கூட்டி தீர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புனராலோசனை செய்வது என்றாலே நியாயம் கிடைக்கும் என்கிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி: பாரி அண்டு கம்பெனியில் 80 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: உறுப்பினர் சொல்வது போலவும் இருக்கலாம். இதை அரசு கவனித்து பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர் நலன் சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நேற்றையதினம் கோவை மாவட்டத்திலே வேலை நிறுத்தம் செய்துகொண்டிருந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகள் ஏற்கப்பட்டு தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமான முறையில், அவர்களுக்கு வெற்றி என்ற முறையில், இந்த வேலை நிறுத்தம் முடிந்திருக்கிறது. அதற்காக அரசைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இந்தத் தொழிலாளர் நலன் சம்பந்தமாக நிதி நிலை அறிக்கையில் முகலமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் Softer and steady என்பதற்குத் தமிழில் ‘நிதானம்’ என்று மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். நிதானமான பணியை நான்

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [10th March 1972]

வரவேற்கிறேன். எல்லாவற்றிலும் நிதானமாகப் போகவும் விரும்புகிறேன். மிதவாகி என்று நான் பட்டம் வாங்கத் தயாராக இருக்கிறேன். விபரம் மாடரேட் என்று கூட என்னை எங்கள் கட்சியில் சொல்வது வழக்கம். அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை.

“slow and steady wins the race,” மிதமாகவும் திடமாகவும் போய் வென்றுவிடலாம். வேகப் போகிறவர்கள் வெற்றிபெறுகிறார்கள் என்பதால், தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையில் எப்படி நடக்கிறதென்றால், ஒரு பிரச்சனை தோன்றியதன் பிறகே அதைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சிக்கிறது. பிரச்சனை தோன்றுவதற்கு முன்னால், ஏன் முயற்சி செய்வதில்லை? இதற்கு என்ன காரணம் நான் நினைக்கிறேன். அரசிடம் தெளிவான ஒரு முன்னோக்குக் கொள்கையிலே என்று வருத்தப்படுகிறேன். நீங்கள் பார்க்கலாம். யார் போராட்டம் நடத்துகிறார்களோ அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் சாதகமாக பிரச்சனை தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் போராடிய அத்தனை பேர்களுக்கும் சாதகமாகத் தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. திரு. ராஜா அய்யர், திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி போராடிய ஆசிரியர்கள் கட்சிக்குக் கூட, 6 மாதத்தில் என்று சொல்லி, பிரதமர் 3-மாதமாகி பிறகு இரண்டு மாதமாகி, ஏறத்தாழ அவர்களுக்குச் சகாயம் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை ஏற்படும் அளவிற்கு உறுதி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு தான் நல்லது செய்தாலும், முன்னாலே செய்யாததன் காரணமாக இந்த அரசுக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கிறதில்லை. அதனால்தான் அச்சப் பட்டேன். நிதானம் என்று சொல்வதிலிருந்து. ஒரு வேளை பிரச்சனை தோன்றிய ஒரு மாதத்திற்குப் பின்புதான் நடவடிக்கை எடுப்பது என்ற கருத்தில் இருக்கிறார்களோ என்று சந்தேகப்படுவதன் காரணமாக, இதைக் கூறுகிறேன். இந்தப் பிரச்சனைகளில் தீவிரமாகத் தலையிட்டு உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், இந்த நிதானத்தின் காரணமாக, ஒரு போராட்டம் தொடர்ந்து நடந்தால், அதைப் பார்த்து இன்னொருவர் போராட்டம் செய்ய, எல்லாப் பகுதிக்கும் போராட்டம் பரவி, இன்றைக்குத் தமிழ் கத்தில் எல்லோருமே போராடத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். ஒன்றை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நானே முதலமைச்சர் அவர்களிருக்கிற இடத்தில் அமர்ந்தால் கூட, இந்த வேலை நிறுத்தம் இருக்காது என்று சொல்ல மாட்டேன். நிச்சயமாக வேலை நிறுத்தங்கள் இருக்கும். தொழிற் கட்சி ஆளுகிறபோது, அது தலைமையேற்று நடத்துகிற தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். பிரிட்டனில் நிலக்கரித் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிலாளர் அரசு நடக்கிற போதே, வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறதென்பதால் அந்த அரசை ‘பேக்வாடு’, பிம்போக்கு அரசு என்று என்று யாரும் கருதிக்கொள்ளவில்லை. வேலை நிறுத்தம் என்பது எந்த

[10th March 1972] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

அரசு வந்தாலும் இருக்கும். பிரச்சனை என்பது எந்த அரசு வந்தாலும் ஏற்படும் பிரச்சனையே ஏற்படாது என்று சொன்னால் ஒரு வேளை தொழிற் மாசேதம் அரசில் ஏற்படாமலிருக்கலாம். மற்ற இடங்களில் நிச்சயமாக நடக்கும். ஆனால் இந்தப் பிரச்சனை எழுகிற போது உங்களிடம் முன்னோக்குக் கொள்கை இல்லாததன் காரணமாக we are lagging behind, நாம் பின் ஓட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எப்படிச் சமாளிப்பது என்ற நிலையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறீர்கள். உறுதியான கொள்கை அரசுக்கு வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவை எடுத்தாலொழிய, எதையும் நிறைவேற்ற முடியாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் இப்படி போராடினால் தான், இப்படித் கேட்டால்தான் நம்முடைய காரியம் நடக்கும் என்கிற ஒரு எண்ணம், ஒரு சைக்கலாஜிகல் உணர்வு, தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் இங்கே நடக்கிற வேலை நிறுத்தங்களுக்கெல்லாம் காரணம் என்று நான் கருதுகிறேனே தவிர, ஏதோ அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் இதைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள், இந்த அரசைக் கவிழ்ப்பதற்கு ஏதோ உத்தேசமிருக்கிறது என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறேன். தலைவர் அவர்களே இந்த போராட்டங்களிலே வேண்டுமானால் அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் விளம்பரம் தேடித் கொள்வதற்கு அதற்கு முன்னாலே நின்றுகொண்டு செய்யலாம். என்னுடைய சொந்த அனுபவம், மூன்று நாட்களுக்கு முன்னாலே நடந்தது. தலைமையைப் பிடித்துக்கொள்வதற்காக, தொழிலாளர்களுடைய அனுதாபத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள இந்த அரசின் மீது குறைகளைக் கூறலாம். அது வேறு விஷயம். ஆனால் தொழிலாளர் பிரச்சனை இருக்கிறதே. அது இந்தத் தலைவர்களால் தூண்டிவிடப்பட்ட பிரச்சனை அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிம்சன் பிரச்சனையை அப்படித் தீர்க்கத் தவறியிருக்கிறோம், இந்த அரசு தவறியிருக்கிறது. அப்படித் தீர்க்காததன் காரணமாக, இன்றைய தினம் என்ன பார்க்கிறோம்? வன்முறைச் செயல்கள் யார் செய்கிறார்கள் என்பதல்ல, யார் செய்தாலும், அந்த நபர்களைப்பற்றி அக்கறை இல்லை, அந்தச் செயல்கள் தோன்றியவுடனே அந்த நிலையைத் தடுத்திருக்க வேண்டும். இப்பொழுது திருக்கும் தலைவர் வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். என்ன செய்தார்கள்? கடைசியாக அந்தத் தலைவரை வரபஸ் பெற்றுக் கொண்டார்கள். எவ்வளவு நான் கழித்து? ஒரு மாத காலம் போராட்டம், ஊர்வலம் எல்லாம் நடந்த பிறகு, இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்க வேண்டியதில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதுதான் சொல்கிறேன். அது ஒரு வேளை நியாயம் என்று...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரை நீக்குகிற பிரச்சனை இல்லாமலேயே, ஏழு அல்லது எட்டு கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, போராட்டம் திரும்பப் பெறப்பட்டு எல்லோரும் வேலைக்குப் போனார்களே, அதற்குப் பிறகு ஏன் போராட்டம் ஆரம்பித்தார்கள்?

[10th March 1972]

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: அதற்குப் பிறகுதான் அரசியல் வருகிறது. பாங்கு மேல் தான் அரசியல் வருகிறது. பார்த்தோமே, ஆறு பேர் குழு, அதிலே ஒருவர் இன்னொருவர் மேலே அறிக்கை. ஆறு பேர் குழுவில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைமை, ஸ்ரீமான் சிவசைலம், டாக்டர் கருணாநிதி அவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து செய்த சதி என்று இன்னொருவர் அறிக்கை விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே எல்லோருக்கும் சொல்கிறேன். சிம்சன் பிரச்சினைபற்றி முதல் கூட்டத்திலேயே நான் பேசியிருக்கிறேன். ஏன்னைப் பார்த்து யாரும் வேறுவிதமாக நினைக்க முடியாது. செல்வபதி செட்டியார் பூங்காவிலே நடந்த பொதுக் கூட்டத்திலே நான் பேசியிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு பிரச்சினை தோன்றுகிறபோதும் அதை உடனடியாகக் கவனித்துத் தீர்க்க வேண்டிய ஒரு வழிமுறையை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரேயொரு பிரச்சினை. இந்த மாநில சுயாட்சிப் பிரச்சினை . . .

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்களுக்கு அவ் வப்பொழுது பிரச்சினை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவே பிரச்சினை வந்த பிறகு தான், அதை எப்படித் தீர்ப்பது என்ற யோசனை வரும். அந்த அந்த நிமிஷம் தோன்றுகிற காரணத்தால், பிரச்சினைகள் வருவதற்கு முன்னாலே, வரும் பிரச்சினைகளுக்கு ஏதாவது வழி தேட வேண்டாமா என்று சொல்வது எப்படிப் பொருத்தமாக இருக்கும்?

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: நான் சென்ற கூட்டத்திலேயே பேசுகையில் குறிப்பிட்டேன், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்பதை நான் எப்படிப் பார்க்கிறேன் என்று. அதிகாரம் ஒருசேரக் குவியக் கூடாது என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். “மசென்ட்ரலைசேஷன் ஆஃப் பவர்” இருக்க வேண்டும். அதிகாரம் டெல்லியிலோ, சென்னையிலோ குவிந்து போகாமல் கீழே பரவலாக்கப்பட வேண்டும், எதற்கெடுத்தாலும் டெல்லியை நோக்கக் கூடாது, எதற்கெடுத்தாலும் சென்னையை நோக்கக் கூடாது, என்பதிலே எனக்குக் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. ஆகவே எந்தெந்தத் துறையில் எதெதில் அதிகாரம் வேண்டும் என்பது பேசவேண்டிய விஷயம். அதற்கு இன்றைக்கு எது தடையாக இருக்கிறதோ, அதை எடுத்துக்கொண்டு பேசலாம். ஆனால் அது இன்றைய தினம் எப்படி உருவாகியிருக்கிறது? இந்த மாநில சுயாட்சி என்ற பிரச்சினை, தலைவர் அவர்களே, ரொம்ப வருந்தத் தக்க திசையை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் மாநில சுயாட்சி என்பதைப்பற்றி, எவ்வளவுதான் பன்னிப் பன்னி நமது முதலமைச்சர்

[10th March 1972] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

அவர்கள், இது நிச்சயமாக இந்திய ஒருமைக்கு பங்கம் விளைவிக்காது என்று கூறினாலும், “unity in diversity” வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்கிறோம் என்று உரையிலே கூறியிருந்தாலும்கூட, இது வேற்றுமை உணர்வை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணமென்றால், சில பொறுப்புள்ள தலைவர்கள், அதிகாரத்தில் இருக்கும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசிக்கொண்டு வருவதுதான். இவைகள் பத்திரிகையிலே வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவர்கள் அப்படிப் பேசிக்கொண்டு வரவில்லை. சில பொறுப்பற்ற பத்திரிகைகள் அப்படிச் செய்திகளை வெளியிடுகின்றன.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பற்ற பத்திரிகைகள் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இங்கே பத்திரிகைகளுக்கு பொறுப்பு குறைவாக இருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்கூட. அங்கீகாரமாகாத விஷயத்தைக் கூட அவர்கள் வெளியிட்டுவிடுகிறார்கள். அது என்னுடைய சோந்த அனுபவம்கூட. நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனாலும்கூட நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன், அவர்கள் கூறுவது முற்றிலும் பொய் அல்ல, அந்தப் பத்திரிகைகளில் வரும் செய்திகள் முற்றிலும் பொய் என்று சொல்லும்படியாக இல்லை. பலவிடங்களிலே காதா கேட்ட பல நண்பர்களும் எனக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், திராவிட நாட்டுப் பிரிவினையைக் கோரி வந்தவர்கள். கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னால், சிலபல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அதை விட்டுவிட்டார்கள். இந்தத் திராவிட நாட்டுப் பிரிவினைக் கோரிக்கையை விட்டபோது, அதனை வாழேற்று ஒரு தீர்மானத்தை என்னுடைய கட்சியில் நானே என் கைப்பட எழுதினேன். தலைவர் அவர்களே, அந்த மாதிரி ஒரு பிரிவினை உணர்வைப் போக்கிவிட்டு தனி நாடாகத் தேவையில்லை என்று கூறிவிட்டதன் பிறகு, இன்று இந்த சுயாட்சிக் கோரிக்கைகள் தீர்க்கப்படாவிட்டால், நிறைவேற்றப்படாவிட்டால், நாங்கள் மீண்டும் அதனைப் பற்றிச் சிந்திக்க நேரும், அல்லது எங்களுக்கு அந்தச் சபலம் மீண்டும் உண்டாகும் என்று சொல்வதேகூட நல்லதல்ல என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் ஏற்கனவே ஒரு முறை அதைப் புதைத்தாகி விட்டது. பிரிவினைக் கோஷம் புதைந்துவிட்டது. அந்தப் புதைத்த பிணத்தை மீண்டும் எடுத்து உயிர் கொடுக்க முயற்சிப்பது போன்ற ஒரு நிலையை ஏன் உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நிச்சயமாக, அமைச்சர்கள், பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் இதைப் பேசுவதில்லை. நான் அதை மன்றாக அறிவேன். அதை அறிந்தே பேசுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [10th March 1972]

என்று தீர்மானித்து இருக்கலாம். அதன்பேரில் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. அந்த நீதி மன்றத் தீர்ப்புக்கேற்ப கணக்கெடுத்தால், மூன்று இலட்சம் என்று தெரிகிறது. முழு விவசாயிகளும் வேண்டுமானால், நானாய நினம் தருகிறேன். நீதிமன்றத் தீர்ப்பு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறது. அதை நாம் 'ஒர்க் அவுட்' பண்ணிப் பார்த்துத்தான் சரியானபடி சொல்ல முடியும். இன்னும் 'பைனலைஸ்' ஆகவில்லை. அரசாங்கம் இன்னும் உத்திரவு போடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் தவறான தகவல் தெரிவித்ததைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவர் அவர்களே, ரெவினூர் அமைச்சர் அவர்கள் உள்ள நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னதால், ரூ. 9 இலட்சம் என்பதைத் திருத்திக்கொள்கிறேன், வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

III. WELCOME TO HON. THIRU MANNAI P. NARAYANASWAMY, MINISTER FOR AGRICULTURE.

மிஸ்டர் சேர்மன்: அவைக்கு ஒரு அறிவிப்பு. நமது அருமை நண்பர் திரு. மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள் இன்று காலை காட்டு மணி முதற்கொண்டு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சராக, இப்பொழுது இந்த மன்றத்திற்கு வந்திருப்பதற்கு நான் என்னுடைய பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (கை தட்டல்). எனக்கு இருக்கின்ற மகிழ்ச்சியெல்லாம் வேறு எந்தத் தலைவர் காலத்திலும் ஏற்படாமல் நான் தலைவராக இருக்கின்ற நேரத்தில் இந்த மன்றத்தின் இரண்டு உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களாக அமர்த்தியுப்பதுதான். திரு. மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவரானதால் வேளாண்மைத் துறையைப்பற்றி நன்கு அறிந்தவர். அந்த வேளாண்மைத் துறை மேலும் நல்ல முறையில் இயங்க அவருடைய முழுத் திறமையும் காட்டிச் செயல்படுவார். இந்த மன்றத்தின் வாய் துக்களையும் பாராட்டுதல்களையும் அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, 1967-ல் கிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடன், இந்தச் சபையின் ஒரு அங்கத்தினரோ முதலமைச்சராகிறுந்தார். அதற்குப் பின்னால் இந்தச் சபையிலிருந்து ஒரு அங்கத்தினர் அமைச்சராக வந்தார். இப்பொழுது இரண்டு அங்கத்தினர்களை அமைச்சரவையில் அங்கத்தினர்கள் ஆக்கியதற்கு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

WELCOME TO THE HON. THIRU MANNAI P. NARAYANASWAMY, 577 MINISTER FOR AGRICULTURE

[திரு. கே. ராஜாராம்] 10th March 1972]

அடுத்தபடியாக, நண்பர் திரு. மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள் இந்தச் சபையில் அங்கத்தினராவதற்கு முன்பே எனக்கு நன்கு தெரிந்தவர். விவசாயத் துறையிலும் கூட்டுறவுத் துறையிலும் நல்ல அனுபவம் உடையவர். இன்று விவசாயம் வேறு, கூட்டுறவுத் துறை வேறு என்று சொல்ல முடியாத அளவுக்கு இரண்டு துறைகளும் ஒன்றுபட்டு வேலை செய்வதால், நம்முடைய மாநிலத்தில் நல்ல தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவருடைய பழைய அனுபவம் பொதுவாக இந்த மாநிலத்திற்கு மிகவும் உபயோகமாகவிரும்பும். அவர் இரண்டு துறைகளிலும் அவருடைய அனுபவத்தைப் பயன்படுத்துவார். அதனால் நன்மை ஏற்படுமென்று நம்புகிறேன் (சிரிப்பு). குறிப்பாக விவசாயத் துறை மேலும் சிறப்புடன் விளங்க அவர் பாடுபடுவார். தஞ்சை மாவட்டம் நமது மாநிலத்தின் நெற்களஞ்சியம் என்று அழைக்கப்படும். அவர் அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். இந்த மாநிலம் விவசாயத் துறையில் இன்னும் அதிகமாகச் செழிப்பு பெற்று வளர்ச்சியுற வழி வகை செய்வார் என்று நம்புகிறேன். அவர் இந்தச் சபைக்கு அமைச்சராக வரும் இந்த நாளில் அவரை வருக, வருக என்று வரவேற்று வாழ்த்துகிறேன்.

II. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1972-73—cont.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவர் அவர்களே, எனது அன்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் தமிழகத்திற்கு இவ்வாண்டு சமர்ப்பித்துள்ள பட்ஜெட் ஒரு முற்போக்கான, திறமையான பட்ஜெட். அதற்காக நான் அவருக்கு நன்றி தெரிவித்து, முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் சார்பாக முழு மனதுடன் ஆதரவையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தச் சபையில் உறுப்பினராக இருந்து இப்பொழுது அமைச்சராகப் பதவி ஏற்றிருக்கும் நமது அருமை நண்பர் மாண்புமிகு திரு. மன்னை நாராயணசாமி அவர்களுக்கு முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் சார்பிலும் எனது சார்பிலும் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது உரையைத் தொடங்க விரும்புகிறேன்.

பட்ஜெட் உரையின் மீது பேசுகிறபோது, நண்பர் திரு. ஏ. பி. ஜனார்தனம் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் உபயோகித்த வாசகம்:

'After April Indira may be tough towards us' நான் அது மிகவும் அர்த்தமுள்ள வாசகம் என்பதாக நான் அறிகிறேன். நான் ஒருவரிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். மற்ற மாநிலங்களில் நடைபெறும் தேர்தல்கள் எல்லாம் முடிந்த பிறகு, இந்திரா காந்தி தமிழ் நாட்டை கவனிப்ப

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்]

[10th March 1972]

தாகச் சொல்லியிருக்கிறார் என்று ஒரு அமைச்சர் தன்னிடம் சொன்னதாக அவர் சொன்னார். அப்படியானால் தமிழகத்திற்கு வதோ ஒரு சிக்கல் உருவாக இருக்கிறது என்பது வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. தமிழகத்தைச் சேர்ந்த மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் பேசியதாக நேற்று பத்திரிக்கையில் செய்தி வந்திருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்தும் ஆட்சியை நாம் கவிழ்க்க வேண்டியதில்லை. அது தானாகவே கவிழ்ந்து விடும் என்று பேசியதாகப் போடப்பட்டிருந்தது. தானாகக் கவிழ்ந்துவிடும் என்றால், எப்படி கவிழ்ந்துவிடும்? அது என்ன ஒரு பம்பாய், தானாகக் கவிழ்வதற்கு. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் திருச்சியிலுள்ள (ராக்) மலையைப் போன்று இருக்கிறது. அதைக் கவிழ்த்து விடுவது என்பது முடியாத காரியம். அதன் மீது போய் முட்டினால், மண்டை தான் உடையும். இந்த நிலையில் இருக்கும்போது அது தானாகக் கவிழ்ந்துவிடும் என்று ஒரு மத்திய அமைச்சர் பேசுவது என்றால், அது கெட்ட எண்ணத்துடன் சொல்லப்பட்டது என்றுதான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 234 உறுப்பினர்களில் 184 உறுப்பினர்களை, அதாவது முக்கால் பங்கு மெஜாரிட்டியைக் கொண்டு ஒரு கட்சி ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கும்போது, அது கவிழ்ந்துவிடும் என்று ஒரு மத்திய அமைச்சர் சொல்கின்றார் என்றால், இந்த நாட்டில் நடைபெறுவது ஜனநாயகமா அல்லது சர்வாதிகாரமா என்று கேட்கத்தான் தோன்றுகிறது. இன்றையதினம் நம் முடைய கூட்டணியில் சில சிதறல்கள் ஏற்பட்டதன் காரணமாக, அவர்களுக்குத் தெம்பு பிறந்திருக்கலாம். முன்பு சுதந்திர கட்சி இருந்தது. அது போய் விட்டது. அடுத்ததாக, இந்திரா காங்கிரஸ் கூட்டணியை விட்டுப் போய் விட்டது. பி.எஸ்.பி. கட்சியும் கூட்டணியை விட்டு வெளியே போய்விட்டது என்று சொல்லலாம். அவர்கள் இந்திரா காங்கிரஸில் சேரப்போகிறார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மதில்மேல் உள்ள பூனையாக இருக்கிறது. அது அந்தப் பக்கமா இந்தப் பக்கமா என்று சொல்ல முடியாது. இந்தச் சூழ்நிலையைப் பார்த்து, இதைக் கவிழ்த்து விடலாம் என்று நினைக்கிறார்கள் போலும். ஆனால் ஒன்றை நிச்சயமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வளரும் கட்டிடம் போல் இருந்தால், அதற்கு ஆதரவாக விரும்பும் கம்பம்போல் நாங்கள் நின்று ஆதரவு கொடுப்போம். நாங்கள் என்றைக்கும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக, அணியாக இருப்போம். அவர்களை ஒருபோதும் அசைக்க முடியாது என்று திட்டமிட்டதாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நப்பாசை கொண்டு வேறு வழிகளைக் கையாள்வது என்று நினைப்பதையோ அல்லது பேசுவதையோ கைவிடவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பதவி ஏற்றுச் சில மாதங்களுக்குப் பிறகு ஒரு முறை பேசும்போது,

[10th March 1972]

“நம்முடைய திட்டத்துக்கு மாறாக மத்திய அரசு செயலாற்றினால், நாங்கள் பத்திரி சபையைவிட்டு ராஜினாமா செய்து விடுவோம்,” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசிய பேச்சு எனக்குக் கொஞ்சம் விசித்திரமாகத் தான் தோன்றியது. நான் தனிமையில் அவருடன் பேசும்போது, “காங்கிரஸ் மத்திய அரசை நடத்துகிறது. நீங்கள் இங்கே ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிறீர்கள் நீங்கள் ராஜினாமா செய்தால் அவர்களுக்குத் தானே லாபம். நீங்கள் எந்த அர்த்தத்தில் அப்படி சொன்னீர்கள்?” என்று கேட்டேன்.

ராஜினாமா செய்தால், 6 மாதம் கவர்னர் ஆட்சி நடக்கும். பிறகு தேர்தல் நடந்துவார்கள். அப்போது இதை விட இன்னும் கூடுதலான மெஜாரிட்டியுடன் நான் வெற்றி பெறுவேன் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆக எந்த வகையிலும் நம்மை அசைக்க முடியாது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு உருட்டி விடுவோம், பிரட்டி விடுவோம் என்று பேசுகிறவர்களுக்கு நான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தந்த பதிலைத் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 6 மாதம் நீங்கள் ஆளலாம். அதற்குப் பின்னால் என்ன நடக்கும்? மீண்டும் தி.மு.க. இப்போதுள்ள மெஜாரிட்டியைவிட கூடுதலான நடக்கும்? மீண்டும் தி.மு.க. இப்போதுள்ள மெஜாரிட்டியைவிட கூடுதலான மெஜாரிட்டியுடன் வரக் கூடும். ஆகவே, இந்த நப்பாசைப் பேச்சுகளை, பிரட்டுகிற பேச்சுகளை, சர்வாதிகார மனப்பான்மை கொண்ட பேச்சுகளைக் கைவிட வேண்டுமென்று அவர்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

தி.மு.க. ஆட்சியில் ஊழல் மலிந்து விட்டதாகப் பல மேடைகளில் பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. தி.மு.க. ஆட்சியில் ஊழல் இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஊழல் தி.மு.க. ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு ஆரம்பமானதா என்பது தான் கேள்வி.

காங்கிரஸ் ஆட்சி 20 வருஷமாக இந்த வியாதியை வளர்த்திருக்கிறது. அவர்கள் காலத்தில் ஊழல் பரவலாக இருந்தது. எனக்கு நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது. மாண்புமிகு திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது சில சமயங்களில் ஊழல்களைக் குறிப்பிட்டு, நான் பேசுவது உண்டு. ஊழல் என்ற வார்த்தை வந்த உடனேயே மாண்புமிகு திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஒரே ஆத்திரத்துடன் கண்கள் சிவக்க என் மீது பாய்வார் கள். அவ்வளவு ஆத்திரம் அப்போது வரக் காரணம் என்ன? அப்போது ஊழல் இருந்தது உண்மை. அதைச் சுட்டிக்காட்டினால், ஆத்திரம் வந்தது. அந்த நிலையை உருவாக்கியதே அவர்கள் தான். நின்டா காலமாக இருந்த இந்த வியாதி கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தான் குறையும். இன்னும் சில காலம் போனால், முழுக்கப் போய்விடும் என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. இன்னும் சில காலம் ஆனால், ஊழல் குறையும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல்வகாப்] [10th March 1972]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் முதல்வர் அவர்களை முஜிப் ரஹிமாநோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுவது முறையல்ல என்று பேசினார்கள்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவர் அவர்களே, நான் முதல்வர் அவர்களை முஜிப் ரஹிமாநோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுவது முறையல்ல என்று பேசவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ அதிகமாக அப்படி கேள்விப் பட்டிருப்பதால், கூறியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவர் அவர்களே, நேற்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் முஜிப் ரஹிமாநோடு முதல்வரை ஒப்பிட்டுப் பேசுவது எப்படிப் பொருந்தும் என்று கேள்வி எழுப்பியிருக்கிறார். முஜிப் ரஹிமான் ஒரு தேசியத் தலைவர், இவர் ஒரு மாநிலத் தலைவர். இருவரையும் ஒப்பிட்டால், எப்படிப் பொருந்தும் என்று கேள்வி கேட்டிருக்கிறார். அவருடைய கேள்வியை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

இன்றைய மாநிலத் தலைவர் நானாய் தேசியத் தலைவர். இது தானே சரித்திரம். இன்றைக்கு ஜனாதிபதியாக இருக்கும் திரு. வி. வி. கிரி அவர்கள் இந்த மாநிலத்தில், மெட்ராஸ் பிரக்டெவ்ஸியாக இருந்த சமயத்தில் அமைச்சராக இருந்தார். அன்றைக்கு அவர் ஒரு மாநிலத் தலைவர். இன்றைக்கு அவர் ஜனாதிபதி, தேசியத் தலைவர். திரு. காமராஜர் இங்கு முதலமைச்சராக இருந்தார். அப்போது மாநிலத் தலைவராக இருந்தார். நிறகு காமராஜர் கட்சி யின் தலைவராக ஆனார். அதனால் தேசியத் தலைவராக மாறினார். அதே போல் இன்றைய மாநிலத் தலைவராக இருக்கும் நம் முதல்வர் நானே தேசியத் தலைவராக உருவாகலாம். ஆகவே இது எப்படிப் பொருத்தமல்ல என்று அமைச்சர் பேசினார்? அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே அந்த அமைச்சர் நமக்கெல்லாம் கொஞ்சம் புரியும்படியாகப் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நமது நண்பர் திரு. மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள் அமைச்சராகப் பதவியேற்றிருப்பதைக் கண்டு நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். பெருமகிழ்ச்சியுடன் அவர்களை வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் திருச்சி ராஜ் பட்டத்துக்கு மந்திரிப் பதவி இல்லாமல் போய் விட்டதே என்ற குறைபாட்டைக் குறித்து. இப்போது 13 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருவரைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. 14 ஆக உயர்த்தி திருச்சிக்கு ஒரு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

10th March 1972]

* THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI: Mr. Chairman, Sir, I wish to make a few observations on the Budget for the year 1972-73 and I will confine myself in making my comments to four or five points only.

Sir, free education up to the Pre-University level has been introduced in stages and has been extended to the Pre-University level over a period of years. The time has come now to pause and make an assessment of the results of such a measure, which was introduced some years ago. We should know whether it has really benefited the students. It has enabled them to find jobs on completion of their educational career. Has this type of education really benefited the younger generation? Are we planning to raise the level of education of the young students or lowering the general standards of education? Are the teachers well-equipped to impart proper education to the children? Can youngsters handle jobs when their education is completed? These are some of the important factors that have to be considered and examined very seriously and a programme evolved, whereby students can have the benefit of education and may be able to make a career for himself or herself on the completion of their education.

The next point that I would like to bring to the notice of the Hon. Chairman is the establishment of the Beggars Rehabilitation Fund. This is generally welcomed by all circles both by the Treasury and Opposition Members. The establishment of a few Beggars' Home here and there is not going to help and solve the problem of the diseased. There are diseased beggars numbering over 6,000 according to the official figures. There should be a Crash Programme covering all the beggars, especially the diseased ones all over the State. Therefore, I would request the Government to seriously consider the idea of involving non-official agencies who are already in the field doing excellent work in this field. They should be given an opportunity to help solve this problem. The Government should extend their help to enlarge the scope of their work. This will save a lot of money to the Government and it should be utilised properly in giving aid to more diseased beggars. It will also solve the problem of rehabilitation of the 6,000 odd diseased beggars in a very short time. The private

[Thirumathi S. Manjubhashini][10th March 1972]

agencies like the Daya Sadan and other institutions run by the Missionaries which are running such homes in the Districts may be asked to come forward and help in this project.

Then, Sir, I come to the subject of Family Planning. In spite of the very intensive propaganda of 'We two and our two', this Scheme has not touched even the fringe of the problem in this State. Sir, it is a gigantic problem. We are only able to see impressive buildings constructed here and there, placards and paintings. The workers in the slum areas are having a difficult time in convincing slum dwellers. The propaganda by posters may not have any impact on them. Each family has more than 7 children. I had a talk with several people who had devoted their time to this particular project and they say that unless we know the people very well, they are not prepared to accept it. Most of the workers in slums have 6, 7 and even ten children when they are not able to provide proper food for even one or two children. Therefore, I seriously request the Government to examine this question seriously. The Government have been extending certain privileges like free education, maternity benefits to working women and other concessions. Should we not consider withdrawing some of the benefits for persons who have more than 3 children? If this is done, they may be made to realise their responsibilities and they will certainly think twice before getting a 3rd, 4th and 5th child.

Sir, the hon. Member, Thiru N. Sundaresa Thevar, who spoke the other day, made out a very good case for freedom of action and making decision at the village level and village Panchayat Level. If we want our villages to develop and prosper, work must be found for them in their own villages in their own homes. I would suggest to the Hon. the Minister for Industries to develop ancillary industries in these villages and link them with the major industries. If this is done, the villagers will not be tempted to come and flood the towns. This was how it was done in Germany and I am sure the hon. Minister is well aware that it is being done in Japan.

The social welfare work carried out by Voluntary Agencies has been referred to by my colleague, Thirumathi Mary Cluhwala Jadhav. She made a special plea that Government aid should be increased to these Agencies. These Organisations are doing their work under great stress and strain. Previously foreign aid was

10th March 1972] [Thirumathi S. Manjubhashini]

available in large quantities. Now the milk powder and other articles are not available. They are not in a position to improve the quality of their work because of financial stringency and stoppage of aid from foreign countries. Therefore, I would request the Government to consider helping these non-official organisations with more funds to expand and enlarge their scope and activities.

Sir, one thing has been engaging our attention for a long time. The Children's Act was enacted in 1920 and later on it was considered by a Select Committee in 1966. In that Act the destitutes and delinquents have been measured by the same yard stick, which, I feel, is not correct. The delinquents have to be handled in a different manner and has to be made in regard to the destitutes a different approach. I hope the Government would do well to examine this question by appointing a Select Committee to review the amended Act. A Bill for adoption also is necessary. In this connection, I would like to say that there are many children who have no parents. Especially in the homes run by voluntary agencies in their homes, hundreds of applications for adoption from childless parents are received by them to take children. Without a proper Bill, we are not able to make much headway. If a proper Bill can be drafted at the State level for adoption of these discarded children from institutions, it would benefit the Institution as well as the parents who want to take children in adoption. When a child comes through the Court, the Government have to support it with a monthly maintenance grant of Rs. 30.

We are happy to note that the teachers' strike has been called off. Let us pray to God that other strikes will not follow suit. This is the month of final examinations. The parents are terribly afraid and worried that this might spread on to the students also.

Sir, there is a Slum Clearance Board. They are going to establish Nursery Schools in the slum areas. I offer, on behalf of the Indian Council for Child Welfare of which I happen to be the Honorary Secretary, to open a nursery school in each slum area with the help of schemes sanctioned by the Government of India. I make an appeal to the Chairman of the Slum Clearance Board that we are prepared to finance the schemes for some of

[Thirumathi S. Manjubhashini] [10th March 1972]

these nursery schools in the tenements which are being built all over Madras.

Lastly, Sir, Madras City had a reputation for cleanliness. Previously people committing nuisance on the roads were charged and sent to the Courts and fined. To-day what is it that we find? Every street is converted into a lavatory. Nothing is being done either by the Police or any other agency. Even dustbins are not provided for. Should not something be done by all of us?

Thank you, Sir, for giving me time to say a few words.

* திரு. தி. க. சண்முகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழக முதலமைச்சரும், நிதியமைச்சருமான மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இம்மாதம் மன்றத்தில் வெளியிட்ட 1972-73-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே மாண்புமிகு திரு. மன்னை நாராயணசாமி அவர்களை விவசாய அமைச்சராக அமைத்துள்ளதற்காக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை, பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மன்னை நாராயணசாமி அவர்களுக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே என்னருகிலே அமர்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். அடிக்கடி வெளியே போய் வரும் போதெல்லாம் மிகவும் மரியாதையோடு என் எதிராக நின்று கொண்டு தயவு செய்து வழி விடுங்கள் என்று கேட்பார்கள். நான் எழுந்து வழி விடுவேன். உட்கார்ந்த பிறகு என்னோடு அடிக்கடி நகைச்சுவையாக ஏதாவது பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். அந்த வாய்ப்பினையெல்லாம் இழந்துவிட வேண்டியிருக்கிறதே என்பதற்காக மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன் என்றாலும் அரசுக்கு அவர்களுடைய சிறந்த ஆற்றலும் திறமையும் நல்ல முறையில் பயன்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருப்பதால் அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையினை மிகவும் உன்னிப்பாகக் கருத்துடன் படித்தேன். முதலில் நல்ல தமிழில் இவ்வறிக்கையினைத் தயாரித்திருப்பதற்காக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை நான் சார்ந்துள்ள தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் உளமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த மன்றத்திற்கு வெளியே இருக்கும் மதிப்புக்குரிய தலைவர் ஒருவர் "கவர்ச்சிகரமான தமிழில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தவிர இந்த அறிக்கையில் வேறு நல்ல அம்சம் எதுவுமில்லை" என்று கூறியதாகப் பத்திரி

[10th March 1972]

[திரு. தி. க. சண்முகம்]

கையில் படித்தேன். அதைப் படித்தவுடன் எனக்குச் சிரிப்புத் தான் வந்தது. ஆங்கில மொழி ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த இந்த அவையிலே, நல்ல தமிழிலே அழகிய தமிழிலே, கவர்ச்சிகரமான தமிழிலே நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிப்பதும் ஒரு மகத்தான சாதனைதான் என்பதை அந்தத் தலைவர் மறந்து விட்டாரே என்றுதான் நகைத்தேன். அதிலும் மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி இல்லாத நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி மிகுந்த வேதனையோடு விளக்கக்கூடிய இடத்தில் நம்முடைய கலைஞர் முதல்வர் அவர்கள் கவிதை நடைபோலே வர்ணித்திருக்கிறார். தலைமைச் செயலகத்தின் நிதித்துறை நிர்வாகம் முழுவதும் மிக விசுவாசத்தோடு தமிழிலே மாறுமென்பதற்கு இந்த அறிக்கை சான்றாக விளங்குகிறது தென்றே நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

இந்த நல்ல நேரத்தில் ஆட்சி மொழி சம்பந்தமான மற்றொரு செய்தியையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ்ச் அரசின் தலைமைச் செயலகத்திலிருந்து மாவட்டங்களிலுள்ள அலுவலகங்களுக்கு இனித் தமிழில் மட்டுமே தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென அரசு சுற்றறிக்கை விடுத்திருப்பதாக தினசரி இதழ்களிலே படித்தேன். காலந்தாழ்த்தியேனும் இந்தச் சீரிய செயலைச் செய்ய முன்வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை நெஞ்சாரப் பாராட்டி வாழ்த்துகிறேன்.

இந்த அரசு இதற்கு முன் இந்த மன்றத்தின் முன்வைத்த ஐந்து வரவு-செலவுத் திட்டங்களை விட இந்த ஆறுவது திட்டம் பல்வேறு முற்போக்கான அம்சங்களைக் கொண்டதாகவும் சமதர்மப் பூங்காவுக்கு வழிகாட்டுவதாகவும் அமைந்துள்ளது என்பதில் தமிழரசுக் கழகத்தாராகிய எங்களுக்கு எவ்வித ஐயமும் இல்லையென்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு பெருந்தொகை பற்றுக்குறை விடுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டதற்கு முற்றிலும் மாறாக, உபரியாக வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கும் இந்த அரசை மீண்டும் மீண்டும் பூரிப்போடு பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தேவைக்கேற்ப நிதி வசதியில்லாத நிலையிலே புத்தம் புதிய வரிகள் எதுவும் போட்டு ஏழை எளியவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்காமல் சமுதாயத்தில் நலிவுற்றுள்ள பல்வேறு பகுதியினருக்கும் ஏற்றதாக அவர்கள் வாழ்விலே எளங்கொழிக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாக, செலவைப் பெருக்கக்கூடிய வகையில் சலுகைகளை வழங்கியுள்ள நிலையிலும் இத்தகைய உபரி வரவு-செலவுத் திட்டத்தினைத் தயாரிக்க முடிந்ததென்றால், அது உண்மையில் ஆளுவோரின் கிறமையைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

[10th March 1972]

புதிய வரிகள் போடக் கூடாது என்பதை எந்த அரசும் ஒரு விரதமாகக் கொள்வதற்கில்லை. ஏனெனில் மக்கள் அரசிடமிருந்து எவ்வளவோ வசதிகளை எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதிலும், சாதாரணப் பொது மக்களிடமிருந்து வளர்ந்து வந்தவர்களைக் கொண்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையிடம் மக்கள் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். இந்த நிலையில் புதிய வரிகள் போட்டு, அரசின் வருவாயை அதிகப்படுத்துவது குற்றமாகாது. ஆனால் வரிப் பளுவினைத் தாங்கிக்கொள்ளக்கூடியவர்களுக்கு வரி விதிக்கும் அதிகாரம் இந்த மாநில அரசுக்கில்லை. ஏழை எளிய மக்கள், சாதாரண மக்கள் ஏற்கனவே தாங்க முடியாத அளவுக்கு வரிப் பளுவை சுமந்துகொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தப் பளுவை மேலும் அதிகப்படுத்தும் வகையில் வரிகள் விதிக்க இந்த அரசுக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆனாலும் அப்படிச் செய்வது பெரும் பாவமாகும். இந்த அப்பட்டமான உண்மையினைத் தெளிவாக உணர்ந்து, அதற்கேற்ப இந்த ஆளுவது வரவு-செலவுத் திட்டத்திலும் புதிய வரிகளைத் தவிர்த்திருப்பதற்காக அரசை எவ்வளவு போற்றினாலும் போதாது.

அடுத்தபடியாக, மதிப்புக்குரிய உறுப்பினரும் மிகச் சிறந்த கலைஞருமான நடிகமணி திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசியபோது, கலைத் துறை வளர்ச்சிக்காக ஒரு வாரியம் அமைத்துச் செயலாற்ற வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி மிக அருமையாகப் பேசினார். கலைத் துறை சம்பந்தமாகவும், குறிப்பாக நாடகக் கலை வளர்ச்சி சம்பந்தமாகவும் அவர் கூறிய கருத்துக்கள் ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தக்கனவாகும். இது பற்றிய அவரது ஆலோசனைகளை நான் அப்படியே வரவேற்று அரசுக்குப் பரிந்துரைக்க விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே தமிழ் வளர்ச்சித் துறை, தமிழ் தூல் வெளியீட்டுக் கழகம் ஆகிய மொழி வளர்ச்சிக்குரிய துறைகளையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து, ஒரு வாரியம் அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்திலே, நான் கோரியிருக்கிறேன். கலைத் துறையும் மொழித் துறையும் ஒன்றோடொன்று இணைந்தவை யாகும். தமிழ் மொழி, தமிழ் நாகரிகம், தமிழ்ப் பண்பாடு இவற்றின் அடிப் படையிலேதான் தமிழ் நாட்டின் கலைகள் வளர வேண்டும். எனவே இவ்விரு துறைகளையும் இணைத்து ஒரு வாரியத்தின் கீழ் கொண்டுவருவது மிகப் பொருத்தமாக இருக்குமெனக் கருதுகிறேன்.

கலைத் துறைக்கு ஓர் அமைச்சரை நியமித்துச் செயல்பட வேண்டுமென்று முன்பொரு முறை நான் அரசுக்கு ஆலோசனை கூறியிருக்கிறேன். அதன் பின் கலைத் துறைக்கென்று ஒரு துணைச் செயலாளரையாவது தனியாக நியமிக்க வேண்டுமெனக் கோரியிருக்கிறேன். இப்போது சகோதரர் திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்கள் கூறியபடி, கலைத் துறையோடு மொழித் துறையையும்

[10th March 1972] [திரு. தி. க. சண்முகம்]

இணைத்து ஒரு வாரியம் அமைக்கப்படுமானால், கலைஞர்கள் அரசை அணுகித் தங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லவும், அரசு விரைவில் அவர்கள் குறை களைத் தீர்க்கவும் எளிதாக இருக்குமென்பது எனது தாழ்மையான கருத் தாகும்.

அடுத்தபடியாக, ஆளுநர் உரையின் மீது நான் பேசியபோது, வயதான அகதிக் கலைஞர்களுக்கு அரசு அன்புடன் அளித்து வரும் உதவியைப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே விண்ணப்பித்த சிலருக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை ஆண்டுகளுக்கு முன்பே விண்ணப்பித்த சிலருக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை பென்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருப்பதை மீண்டும் நினைவுக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். விடுபட்டுப்போன கலைஞர்களைப் பற்றிய குறிப்பு என்னிடம் இருக்கிறது. கல்வித் துறைச் செயலாளர் அவர்களுக்கு இந்தப் பட்டியல் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. முதுமைப் பருவத்தில் சொல்லொணாத துயரங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு அல்லலில் கிடந்துழலும் அந்த ஏழைக் கலைஞர் களுக்குக் கருணைகாட்டி நிதியளித்து உதவுமாறு தமிழக அரசைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மாநில சுயாட்சி பற்றி நிதிநிலை அறிக்கையில் டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் மிகுந்த உணர்ச்சியோடும் உருக்கத்தோடும் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துக்களை இந்தக் கொள்கைக்காகவே தன்னை முழுவதும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ள தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் மகிழ்வோடு வரவேற்கிறேன். கொண்டுள்ள தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் மகிழ்வோடு வரவேற்கிறேன். மாநில சுயாட்சி கோரிக்கையினைப் பிரிவினையோடு பிணைத்துப் பேசிய என் மதிப்புக்குரிய நண்பர்கள் அந்தக் கோரிக்கையைப் புரிந்துகொண்டதான் பேசு கிறார்களா என்பதே எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. நிதிநிலை அறிக்கையின் தொடக்கத்திலும், வேறு பல இடங்களிலும் பாரத நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டில் இந்த அரசுக்குள்ள ஆழ்ந்த நம்பிக்கையினை அழுத்தமாக எதிரொலித்துள்ளார் நம் முதல்வர் அவர்கள்.

அறிக்கையின் முதல் பக்கத்திலுள்ள 3-வது எண் இவ்வாறு குறிப்பிடு கிறது:

“நடந்து முடிந்த போரில் கிழக்கு வங்கத்தின் குரலுக்கு ஜனநாயக உணர்வோடு காது கொடுத்து, இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் செயல்பட்ட திறனையும் இந்தியத் தளபதிகள், வீரர்கள் காட்டிய வியத்தகு ஆற்றலையும் எத்தனை முறை இந்த அவையில் பாராட்டிப் புகழ்ந்திடினும் தேவிட்டுவதே இல்லை.”

இந்த அழுத்தமான சொற்றொடரைப் படித்த பிறகும் இந்த அரசுக்குப் பிரிவினை நோக்கம் உண்டு என்று கூறுவது ஒன்று அறியாமை, அல்லது அறிந்தே செய்யும் உண்மைக்கு மாறான அப்பட்டமான பிரச்சாரம் என்றே

[10th March 1972]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் பேசும்போது, இனையாசனேந்தல் என்ற கிராமத்தைப்பற்றி ஒரு தகவல் தந்தார்கள். நான் அப்போது தெரிவித்து விட்டுச் சென்றேன். இப்போது விவரம் கிடைத்திருக்கிறது. அந்த விவரங்களை மன்றத்திற்குத் தெரிவிப்பது உகந்தது என்று கருதி, தெரிவிக்கின்றேன்.

அது மூன்று கிராமங்களாக இருக்கிறது. இனையாசனேந்தல், தேவர்குளம், புளியங்குளம் என்று மூன்று கிராமங்களாக இருக்கிறது. இனையாசனேந்தல் கிராமத்தைப்பற்றி முதல் தகவல். அதற்கு இந்த டி.எஸ். கமிஷனர் நிர்ணயித்த தொகை ரூ. 57,085.25 ஆகும். அதன் பேரில் அவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். பிறகு மறுபடியும் தீர்மானிக்கப்பட்டது ரூ. 1,12,767.60 ஆகும். மறுபடியும் உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் போனார்கள். ஆனால் இந்த முறை உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் போனதில் அவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டு விட்டது. இப்போது மூன்றாவது முறையாக கமிஷனர் நிர்ணயித்த தொகை ரூ. 76,928.60 இது இனையாசனேந்தல் கிராமத்தைப் பொறுத்த மட்டில். அடுத்து தேவர்குளம் முதல்முதலாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது ரூ. 63,439.25 அடுத்து அவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் போனார்கள். போய் வந்த பிறகு இரண்டாவது முறையாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது ரூ. 66,515.25. மறுபடியும் உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் போனார்கள். மூன்றாவதாக இப்போது கொடுத்திருப்பது ரூ. 1,44,838.40 ஆகும். அடுத்து புளியங்குளம். முதல்முதலாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது ரூ. 35,560.75. அதற்கு உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் போனார்கள். புளியங்குளம் கிராமத்திற்கு முதலில் ரூ. 35,560.75 என்றும் பிறகு இரண்டாவது முறையாக ரூ. 42,469.25 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மறுபடியும் உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் போனார்கள். மூன்றாவது முறையாக ரூ. 77,091.40 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் கமிஷனர் மட்டத்தில் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை மீறி உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் போவார்கள் என்று அதிகாரிகள் நம்புவதினாலே, இதற்காக ஏற்கெனவே interim payment என்று சொல்லி, ஒரு partial amount டிரிபியூனலில் அரசாங்கம் கட்டியிருக்கிறது. அதை அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருக்கலாம். சிலர் இதை வாங்கியிருக்கிறார்கள். வேறு எந்தப் பணமும் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்து, அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு, notification கெஜட்டில் போட்ட பிறகு, முழு பணம் கொடுக்க முடியும். இப்போது கொடுக்க முடியாது. இந்தத் தொகை உயர்நீதிமன்றத்துக்குக் கூட காரணம், முதலில் நிர்ணயித்தபோது, அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற மாங்கள், புறம்போக்கின் கரைகளில் உள்ள மாங்கள், இவைகளைக் கணக்கில் எடுக்காமல் நிர்ணயித்ததால், ஒவ்வொரு தடவையும் ஒவ்வொரு விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லி வந்த காரணத்தால்.

[10th March 1972] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

உயர்நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு உட்பட்டு, காம்ப்ளெஷன் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மேற்கொண்டு அவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பது தெரியாது. அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்து, அரசு ஆணை பிறப்பித்து, கெஜட் நோட்டீசு கேஷனாகும். அதை ஒத்துக் கொள்வார்களா, என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பது தெரியாது.

* THIRU D. SANTOSHAM: Madam, at the outset, I wish to add my appreciation to the Hon. the Chief Minister for having presented us a surplus Budget without any new or additional taxation. The hon. Member Thiru Arumugaswami opined that it was by itself—that is, presenting a Budget without any taxation and a surplus Budget by itself—was no ground for appreciation. I definitely disagree with him. On the eve of every Budget, the tax-paying public get into a state of tension, apprehension and anxiety, wondering what additional burdens it would force them to bear on their already over-strained shoulders. This year was no exception. (Interruption). So far as the State Budget is concerned, even here, they were in a state of tension. In fact, there was a very strong apprehension that as usual with the unimaginative Finance Minister, the sales tax would again be raised. But to the relief of all, the Hon. the Chief Minister has presented us with the Budget which is a surplus one and where there is no new taxation. What is more gratifying in this situation is that he has not achieved this end either by cutting down any progressive development measure intended for the economic growth of the State or by reducing the amount to be spent on Social Welfare projects for the betterment of the poor and the needy. On the other hand, all the Social Welfare projects and the projects like 'Education', 'Public Works', the Beggar Rehabilitation Funds have received increased support in the Budget and in spite of all these, he has presented a Budget where there is a surplus and where there is no new or additional taxation. It is still more surprising that he has provided for a plan outlay of the order of Rs. 117 crores and debt repayment to the tune of Rs. 9.95 crores in the coming year.

Madam, I would like to express my appreciation for certain other beneficent provisions in this Budget. But I do not want to take much time on this part of my speech. I would like to refer to only one important subject which I consider is the most striking, most benevolent effort that has been taken by this Ministry, and

[Thiru D. Santosham] [10th March 1972]

distribution of the financial resources between the State and the Centre. I submit that we should not waste our energies on controversies over mere words. Let us all unite in pleading for the substance of this demand and in backing our State Government in its demand for greater devolution of economic power and a fairer sharing of the financial resources. If we could confine ourselves to these basic demands and do not waste much of our time on the mere word 'autonomy' whether it is autonomy or some other word, I think, we will be able to achieve something rather than otherwise. I would also like to say that till we find a better word for autonomy, this will serve the purpose for the present.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: May I intervene, Sir? The term 'autonomy' is not used as a single word but only in connection with village autonomy, municipal autonomy, University autonomy, autonomous University and State autonomy. Here, the State is the word which denotes only the Provinces. Therefore, 'State autonomy' is the correct expression. Therefore, no doubt need be raised on this issue by the hon. Member or by other Members even.

THIRU D. SANTOSHAM: I agree. The word 'self-Government' was used in the context of autonomy. There is no harm using it. I do not think there is anything wrong in this term 'autonomy', especially when we tack it on with State autonomy. I think we can all unite behind this request which is very necessary, if we are to rapidly industrialise our State to the extent that is needed for solving the problem of the educated unemployed. Our dynamic Minister for industries is quite capable of achieving great things. But I think, his hands are, to a certain extent, fettered because of these restrictions on his powers to start any industry. I submit that once this question of sharing of the power is properly solved, our Minister for Industries and our Ministry will very soon solve the unemployment problem by rapid industrialisation of the State. In this connection, I want to pinpoint one particular project namely, the Kappalur Industrial Estate. It was conceived and land acquisition was started as early as 1950 or in 1951, more than 20 years ago. That is what I remember and still there are only too small tiny industries in the Industrial Estate. Nothing much has been achieved. Large sums of money have been invested for providing water and for providing roads, but nothing has been done. I do not know what is the real problem and why many industrialists have not been attracted there to start new industries.

[10th March 1972] [Thiru D. Santosham]

The Madurai District Development Council adopted a Resolution which I would like to bring to the notice of the Hon. Minister and, that is, that this particular area should be declared an industrially backward area so that all incentives and concessions that would be available and given to the industrially backward areas could be made available to the private entrepreneurs who will be able to come and start new industries. I commend this suggestion for early acceptance and implementation.

Sir, now I pass on to the subject of 'Education'. The Hon. the Chief Minister has set apart one paragraph in his Budget speech for this subject. I quite welcome the Hon. the Chief Minister's suggestion that the quality in education must be improved. I am happy now that at last the need for improving the quality in education has been recognized. In this context, I would like to submit that 'Tamil Nadu Fellowship Scheme' which will provide an opportunity for our scholars, who are now abroad, to work in our educational institutions, will enable our experienced scholars to come back to our State and enable our State to share the benefits of the latest methods. Their experience can be utilised by us while they are here. This will definitely result in improving the quality in education. In this context I would like to submit that education can be placed under an Autonomous Board rather than kept as a Department of the Government. I am not telling anything against the Hon. Minister or the present Ministry. The present Ministry has, by and large, dealt with education with great care and caution and with that amount of conservatism that it deserves. If we look back from the year 1947, when Thiru T. S. Avinashilingam Chettiar was Minister for Education, education has undergone so many violent contradictory changes. What was adopted in one year by a Ministry was wiped out by the next Ministry. Playing ducks and drakes is most harmful. I submit, Sir, that while education must receive all the support from the Government, it should not be entirely under the control of the Government. Whenever the Hon. Minister changes, the policy on education undergoes changes. If an Autonomous Board for Education is constituted, it will result in continuity in the educational policy. It is very essential having regard to the past experience during the last 30 or 40 years. So long as it remains a mere Department of the Government, education may also become a pawn in the political game of various parties. It can probably be avoided by placing it under an Autonomous Board. It is high time, Sir, that we should adopt this method.

[Thiru D. Santosham] [10th March 1972]

that is 'Beggars Rehabilitation Fund'. It was once suggested that this was only a kind of haphazard attempt to provide one Home here and one Home there and later forgetting the whole thing. In this Budget, it has been made clear that it is going to be a continual and growing programme and that it is not merely to depend upon the public donations and the support of the philanthropic rich, but it is to receive the support from a special levy that would be continually flowing into the coffers of this State. Therefore, Madam, I wish to express my gratitude and thanks to this Ministry for having taken over such an important measure and for having done it in a very serious and very planned manner.

Having said this, Madam, I would offer a few comments by way of suggestions which, I think, would definitely be an improvement on the present situation.

Last week a young boy—man, I must say—walking to my office wanted a letter of recommendation from me for appointment as a peon in a High School. I asked him: "What is your qualification?". He told me that he was a Graduate. I know that there is another Graduate who is working as a manual labourer in Messrs. Feuner Cockill Ltd., Madurai. There is another person who has failed in one part in B.Sc., and has got himself recruited as an ordinary constable because he could not get selection as Sub-Inspector. Why I am saying all these is this. Unemployment among the educated is a very serious and grave problem which is causing serious misery and hardship to individual members. Not only is it causing misery and hardship to individual members, but also it is casting its dark shadow on our entire political and social life. The student unrest about which we hear so much has its root in this problem. A student envisages his future dark, when total unemployment is staring him in his face. He is put in a state of discontent and despair. Not only that. As has often been said, the educated unemployed provide a rich recruiting ground for such destructive extremist forces as the Naxalites. While it is so, I very much regret to note that in this Budget, there has been no reference to this grave problem which is likely to undermine the very foundations of our happiness and prosperity. At least in last year's Budget, there was a provision for youth service corps and a provision for giving loans to qualified engineers. We welcomed it though we knew that it was only touching the fringe of the problem. We welcomed it because we hoped that it was only a starting point and there would be continued effort to

[10th March 1972] [Thiru D. Santosham]

tackle this important problem. As one representing the educated cross section of this community, I would very much request the Government, the Hon. the Chief Minister to give top priority to this problem and solve it with a kind of war-time urgency. Even now it is not too late. In a predominantly agricultural country like ours, this problem of unemployment could be solved readily and within a short span of time, if agriculture could be made attractive for our educated youth. But unfortunately, with all this policy of land reform, when we go on reducing the ceiling on land, the prospect of agriculture being an attractive proposition to the educated young men, seems to be rather remote. Of course, it is now too late in the day for me to plead for reversing the policy of land reform. The policy of land reform is based on the slogan 'land to the tiller of soil' and that has come to stay. So, instead of requesting the Government to revise its policy towards which they stand committed, I would like to point out that, in this situation, they will have to find a solution for this problem of unemployment among the educated in the field of industry only. Of course, it is not possible to rapidly increase our industrialisation overnight. It has got to be slowly done. Nevertheless, steps should be taken, with a feeling of war-time urgency and you, Madam, when you were speaking on the Budget, referred to Crash Programme. I would like to use the same term. On such basis this will have to be tackled now. It is in this context that I want to refer to the very controversial question of State Autonomy. The question of State Autonomy was much discussed by this House. I am not one who places much importance on mere words. A rose by whatever name it is called is bound to smell sweet. Last year also, when we were speaking on the Budget, I had a doubt whether the word "autonomy" was the right word. But since then, during the last one year, I have been thinking of what other alternative word we can use. We are all agreed, including the Hon. Members Thiru Vasantha Pai and Thiru Arumugaswami—even those who object to the word "autonomy" said that there was a very valid and urgent case for greater devolution of economic power and a more equitable sharing of the financial resources. But they objected to the use of the word "autonomy". Let us just ask for devolution of more powers to the State. Then we will use the word "autonomy" or any other alternative word. What is the other alternative word which we can use? I submit, Sir, that the nearest words that could be used to express is—What I have in my mind is—that there should be a greater devolution of economic power and fairer

[Thiru D. Santosham] [10th March 1972]

Then, I would like to refer to the enforcement of teacher-pupil ratio in schools. In Cities like Madurai, there are some schools in which each section has 52 to 55 students. Such being the case, how can we expect quality in education? In one English medium section, there are 76 students under one teacher. Can education be of real quality, Sir? I think it is urgent and necessary that the maximum of 35 and a minimum of 25 should be enforced. On paper, there is some pupil-teacher ratio. It is not followed for various reasons. It should be strictly enforced. If it is more than 35, it will result in inefficiency and if it is below 25, it will result in loss of public money in providing class-room and teacher for less than 25 students. Therefore, I submit, Sir, these minimum methods can be adopted for improving the quality in education. I welcome the Scheme of Fellowship, which the Hon. the Chief Minister has mentioned in his Budget speech.

Now, Sir, I would like to refer to the recent settlement of agitation by the Graduate teachers. I wish to express my gratitude and thanks to the Hon. the Chief Minister for having solved the problem before it worsened, which might have done a permanent damage to the entire scheme of education if they were allowed to continue in the direction in which they were moving. It is a great tribute to the practical sagacity and political generosity of our Hon. Chief Minister, who intervened at the right moment and solved the problem and saved the younger generation from the nasty and ugly situation. I have only two requests to make in this regard. The Hon. the Chief Minister has promised that the Report will be out within a period of two months, probably by the end of 6th May, 1972. It would be better if he could keep up his promise about the revision of pay and implement it on 1st May—the Labourers' Day. It would be a great gesture which would create goodwill and cordial relationship between the teachers and the Government. The second request is this. I request the Hon. the Minister for Education and the Hon. the Chief Minister to see that there is no victimisation of any kind of the teachers. In some Management Schools in Madurai, I know notices have been given to the teachers who went on mass casual leave on the 25th of this month, saying that one day's salary will be deducted and asking them to show cause why action should not be taken against them. This is, Sir, very unfortunate. The relationship between the teachers and the Government could be one of absolute

[10th March 1972] [Thiru D. Santosham]

cordiality. The Government should take all precautions to see that such a condition is restored. It is bound to leave a scar which is not desirable.

I want to pass on to another problem pertaining to the agitation. It is with regard to the Selection Grade Teachers. I have mentioned about this in my previous speech also. The hon. Member Thiru Muthuswamy also referred to this. In the 'A' Wing Schools, 33-1/3 per cent is adopted and in the 'B' Wing Schools 15 per cent is adopted and in the private Schools 10 per cent of the sanctioned posts is adopted. I submit, Sir, that this kind of inequity in selection should not be adopted. The Constitution assures equality before law and there need be no such distinction. There is no valid or rational distinction in the awarding of selection grade, to many teachers and the only proper rational basis on which selection grade should be awarded to the teachers is the duration of service. I understand in Kerala, on completion of 12 years of service the teachers are given Selection Grade automatically. I feel that it is probably too long a period having regard to the situation in our State. We can reduce it even further. I understand that teachers have made a request that Selection Grade should be made available to them on completion of six years of service. It may be considered with sympathy and granted to them. The second point that I want to make with regard to this Selection Grade is this. The starting pay for the Selection Grade should be sufficiently attractive. What is the use of

(The Hon. Chairman sounded the gong.)

I will conclude with one more point, Sir. The Secondary Grade teachers are started on a salary of Rs. 210 and when they get their Selection Grade, they reach the minimum salary of Rs. 240 and thus there is only a pittance of Rs. 5 in that way. Therefore, it may be raised to Rs. 300 in order to attract them.

I want to mention only this. One Medical College for each District is ideal and at this stage the number of seats should not be reduced. We requested the Government to establish a Mental Hospital in Madurai. The Hon. the Health Minister has granted psychiatrics but that will not be complete without a Mental Hospital.

[திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்] [10th March 1972]

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு அறிக்கையிலே ஆயிரம் மைல் நீளமுள்ள பேருந்துகள் செல்லும் ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளை அரசு மேற்கொள்ளும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் சராசரி 3½ மைல் வரும் கிராமப்புறங்களில் ஏற்கெனவே அமைத்த ரோடுகள் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. இவைகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும், பஞ்சாயத்துக்களும் சரிவரப் பராமரிக்க முடியவில்லை. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் 3 மைல் எடுத்துக்கொண்டால் மீதி உள்ள சாலைகளைப் பராமரிக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பஞ்சாயத்துக்கள் ஒரு தடவை மெட்டல் ரோடு போட்டு விட்டால் அவைகளைப் பராமரிப்பது என்ற உழக்கமில்லாமல் இருக்கிறது. முதலில் கப்பி ரோடுகள் போட்டு, அவைகள் பழுதடைந்துவிட்டன. இதைக் கூடத் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளில் பேருந்துகள் செல்லும் சாலைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்போது தான் கிராமப்புறங்களில் ரோடுகள் சிறந்த முறையில் அமைய முடியும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டிலே எல்லாவற்றையும்விட கல்விக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் துறையைப்பற்றிக் கல்வித் துறையில் சம்பந்தப்பட்ட பல பெரியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டிலே ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு, உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு அதிகம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பல ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டதை எல்லாப் பள்ளிகளும் அமூல் நடத்தியிருக்கிறதாவென்பதைத் தயவு செய்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு சில இடங்களில் ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யப்படவில்லையென்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யப்படும்போது, ஆரம்பப் பள்ளிக்கு, உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு என்று அந்தப் பள்ளிகளில் வகுப்புகளை இரண்டாகப் பிரித்து, அந்த ஆசிரியர்கள் பாடம் போதிக்க முன்வரும்போது போதிய இடமிருக்கிறதாவென்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏனென்றால் ஆசிரியர்களை மட்டும் அதிகப்படியாக நியமித்துவிட்டால், சாதனங்களும் முழுமையாக இருக்கிறதா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்கள் மட்டும் போய் கல்வி போதிப்பதற்கு வசதிகளின்றி எவ்வாறு கல்வி போதிக்க முடியுமென்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த ஆண்டில் கல்விக்குக் கிட்டத்தட்ட 90 கோடி ரூபாய்

10th March 1972] [திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்]

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகக் கிராமங்களில் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் பழுதடைந்த கட்டிடங்களில் பள்ளிகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. அவைகள் மோசமான நிலையில் இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். அந்த வகையில் பள்ளிகளுக்கான கட்டிடங்களை இன்னும் சீர்படுத்துவதிலே தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்த மட்டில், மற்றொரு விஷயம். கிராமப் புறங்களில் ஆரம்பப் பள்ளிகளெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பொறுப்பில் விடப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இந்தப் பள்ளிகளைப் பராமரித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் இதற்கான காரியங்களைக் கவனித்து வருகிறார்கள். கல்வி என்பதில் ஆரம்ப அஸ்திவாரம் பலமாக இருந்தால் தான், பிள்ளைகள் மேலே செல்ல முடியும் என்பதை மறுக்க முடியாது. அஸ்திவாரம் சரியாக அமையாவிட்டால், மாணவர்களுடைய தரம் கெட்டு வாழ்க்கை கெட்டு விடுகிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். கிராமங்களில் ஓரளவு வசதி படைத்தவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளையெல்லாம் நகர்ப்புறம் சென்று அனுப்பி சிறந்த கல்வி பயில வைக்கிறார்கள். வசதி படைத்தவர்கள் ஆங்கில போதனை முறை வசதியுள்ள பள்ளிகளில் தங்கள் குழந்தைகளைச் சேர்த்து விடுகிறார்கள். கிராமப்பகுதிகளில் உள்ள ஏழை மக்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குச் சிறந்த கல்வி கற்பிப்பது என்பது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. இது நீண்ட நாட்களாக இருந்து வரக் கூடிய குறை. வசதி படைத்தவர்களுக்கு மட்டும் சிறந்த கல்வி கிடைக்கிறது. ஏழை மக்களுக்கு படைத்தவர்களுக்கு மட்டும் சிறந்த கல்வி இல்லையென்று சொல்வது மிகப் பெரிய ஆரம்பக் கல்வி சிறந்த முறையில் இல்லையென்று சொல்வது மிகப் பெரிய தவறாகும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த வகையிலே கிராமப் பகுதிகளிலே உள்ள குழந்தைகள் நகர்ப்புறங்களுக்குச் செல்லாமல் கிராமப் புறங்களில் உள்ள பள்ளிகளின் தரத்தை உயர்த்துவதில் காலதாமதம் கூடாது. அவைகளின் தரத்தை உடனடியாக உயர்த்தியாக வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போழுது, சென்னையை எடுத்துக் கொண்டு, கோயம்புத்தூரை எடுத்துக்கொண்டாலும், ஈரோட்டை எடுத்துக் கொண்டு, எல்லா பிள்ளைகளும் நல்ல பள்ளிகளிலே படிக்கின்றார்கள். கொண்டாலும், எல்லா பிள்ளைகளும் ஈரோட்டில் பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்க எங்கள் பகுதியிலே எல்லோரும் ஈரோட்டில் பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பள்ளிகளிலே போய்ச் சேர்வதற்கு அனுமதி கிடைப்பதில்லை. கிராமங்களிலே ஆரம்பப் பள்ளிகளை வதற்கு அனுமதி கிடைப்பதில்லை. கிராமங்களுக்குப் போகும்போது, அப்பிஷ முடித்துக் கொண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குப் போகும்போது, அப்பிஷ னுக்குச் சிரமமாக இருக்கிறது. அதைப் போலவே கல்லூரிக்குப் போகும் போதும், சிரமம் அதிகமாக இருக்கிறது. நல்ல மாணவர் மாணவிகள்கூட போதும், சிரமம் அதிகமாக இருக்கிறது. கல்லூரிக்குச் செல்லும்போது, மிக மிகச் சிரமப்படுகின்றார்கள். ஆகவே

[திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்] [10th March 1972]

கிராமப் புறங்களிலே இருக்கிற ஆரம்பக் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். கல்விக்காக எவ்வளவு செலவு செய்தாலும், அது இப்பொழுது கிராம மக்களுக்கு அதிகமாகப் பயன்படுவதில்லை. ஆகவே கிராமப் புறங்களிலேயுள்ள பள்ளிகளின் நிலையை உயர்த்துவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தயவுசெய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்கைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டதால், நமது அரசாங்கத்திற்கு நல்ல வருமானம் கிடைத்திருக்கின்றது. எல்லா இடங்களிலேயும் கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமப்புறங்களிலே உள்ள ஒரு சில நிலைமைகளைப்பற்றி நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக கள்ளுக் கடைகள் எல்லா ஊர்களிலேயும் இருக்கின்றன. அவர்கள் கள் இறக்குவதற்கு தென்னை மாத்தையோ, பனை மாத்தையோ உபயோகப்படுத்துகின்றார்கள். இதனை நான் இங்கே குறிப்பிட்ட காரணம் என்னவென்றால், அப்படிச் சர்க்கார் இறக்குபவர்கள் அதை எங்கு வேண்டுமானால் விற்கலாம், எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற நிலை கிராமங்களிலே இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு சில இடங்களிலே, அரசாங்க அனுமதி பெற்ற இடங்களிலே அதைக் கொண்டுவந்து விற்பது என்ற நிலை அடியோடு மாறிவிட்டது என்று தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு தோட்டத்திலேயும், அந்தக் கள் இறக்குவதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிற எல்லாத் தோட்டங்களிலேயும், அந்தந்த இடங்களிலேயே அந்தக் களை விற்கிறார்கள். ஊரோ, கோயிலோ, பள்ளிக்கூடமோ பக்கத்திலே இருக்கிறதா என்று கவலை கூட இல்லாமல் அப்படிச் செய்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வது கிராமத்திலே மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. நகரங்களிலேயுள்ள மக்களுக்கு அதுபற்றித் தெரியாது. நகரங்களின் நடுவிலே தென்னை மாங்களோ, பனை மாங்களோ இருக்க நியாயமில்லை. ஆகவே அங்கே இதுமாதிரிக் காரியம் நடைபெற அவசியமில்லை. ஆனால் கிராமப்புறங்களிலே மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சென்று திரும்புவவர்கள் இதன் வழியாகச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது, அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் அனுமதியளித்த குறிப்பிட்ட இடத்திலேதான் அந்தக் களைக் கொண்டுவந்து விற்க வேண்டும், வேறு இடத்திலே விற்பனை செய்யக் கூடாது என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், விவசாயத்தைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள், விவசாயத்தைப் பற்றி, கரும்பு விலையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கரும்புக்கு டன் ஒன்றுக்கு இப்பொழுது 80 ரூபாய் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு சில சர்க்கரை

[10th March 1972] [திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்]

ஆலைகளிலே 85 ரூபாய் தருகிறார்கள். ஈரோடு தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையிலே, சக்தி சர்க்கரை ஆலையிலே 85 ரூபாய் தருகிறார்கள். இருந்தாலும் இது குறைவு என்று நாங்கள் கருதுகின்றோம். நான் சொல்வது சரியோ, தவறோ, ஒரு டன் கரும்புக்கு ஒரு மூட்டை சர்க்கரை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. இன்றுள்ள நிலையில் அரசு சர்க்கரை உற்பத்தியாவதில் 60 சதவிகிதம் எடுத்துக்கொண்டு 40 சதவிகிதத்தை அவர்கள் இஷ்டப்படி, எவ்வளவு விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்பதுகொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்குத் தனியார் கடைகளிலே ஒரு கிலோ சர்க்கரை ரூ. 2.52-க்கு விற்கிறார்கள். அப்படியென்றால் ஒரு மூட்டை 252 ரூபாய் ஆகிறது என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். ஆனால் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்குக் கரும்பு டன் ஒன்றுக்கு 80 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்து, சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யும் முதலாளிகள் தங்கள் இஷ்டம் போல் 40 சதவிகிதம் சர்க்கரையை விற்கலாம் என்று சொல்லும்போது, விவசாயிகளுக்கு விலைப் பிடி இன்னும் அதிகப்படுத்தியிருந்தால்தான் நியாயம் என்று கருதுகின்றோம். உற்பத்தியாளருக்கு அதில் பெரும் பங்கு கிடைக்கவேண்டும். உழைக்கும்படியான விவசாயி, உற்பத்தி செய்யும்படியான விவசாயி, தன்னுடைய வாழ்க்கை முறையை நன்றாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், இதைச் செய்தாக வேண்டும். ஆகவே நமது அரசு இதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கால்நடைகளை வளர்ப்பதுபற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, கால்நடைகள் மிக முக்கியம் என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வோம். நமது தமிழ் நாட்டிலே கால்நடை வளர்ப்புப் பண்ணைகள் ஒரு சில இடங்களிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலே தனியார் னுறையிலேயும் கால்நடைப் பண்ணைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் கால்நடைகளை வளர்ப்பது என்பது சாதாரணமாக எல்லோருமே செய்யக் கூடிய காரியமல்ல. ஒரு சில குறிப்பிட்டவர்களால்தான் அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய முடியும். அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால், செய்ய முடியும். ஆனால் கிராமப் பகுதிகளிலே கால்நடைகள் மிகவும் கீழித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஏனென்றால் கால்நடைகளுக்குப் போதிய சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை. கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்குரிய வசதிகள், அவற்றை வாங்குவதற்குரிய கடன்கள், இவைகள் எல்லாம் சரியான முறையிலே கிடைக்கவில்லை என்பதைத்தான் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலேயும், கால்நடை அபிவிருத்திக்காக ஒரு பண்ணை ஏற்படுத்தினால், அது சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத்தான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் கால்நடையில்லாமல் விவசாயம் செய்ய முடியாது. விவசாயத்

[10th March 1972]

திற்கு சிறு விவசாயிகளுக்குக் கால்நடை மிக முக்கியமானது. பெரிய விவசாயிகள் டிராக்டர் போன்ற இயந்திரக் கருவிகளைக் கொண்டு விவசாயம் செய்யலாம். ஆனால் சிறிய விவசாயிகள் அந்தக் கால்நடைகளை வைத்துத் தான் விவசாயம் செய்ய வேண்டும். அந்தக் கால்நடையினால் அவர்களுக்கு ஓரளவு வருமானம் கூட வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கால்நடை வளர்ச்சியிலே அரசு தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கால்நடை அபிவிருத்திப் பணிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது பயிர் வாரியாகக் கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். கீழ்ப் பவானி அல்லது மேட்டூர் வாய்க்கால் அல்லது இதர தீர்ப்பாசன வசதி பெறுகிற பூமியிலே விவசாயம் செய்கிற விவசாயிக்கு, விவசாயம் ஆரம்பிக்கப்படும்போது கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. விவசாயப் பொருள் அறுவடையான பிறகு அதைத் திரும்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் விவசாயத்தைப் பொறுத்த அளவிலே, ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று கணக்குப் போட்டு, அந்த விவசாயப் பொருள்கள் அறுவடையானவுடனே கடனைக் கொடுத்துவிடலாம். ஆனால் கிணறு வெட்டி வாங்க நீண்டகாலக் கடன் தேவை. ஏனென்றால் விவசாயத்தில் நிலையான வருமானம் இருந்திட முடியாது. இடையிலே ஏதாவது இடைஞ்சல் வரலாம். பயிர் கேட்டுப் போகலாம். போதுமான விளைச்சல் இல்லாமல் இருந்திடலாம். ஆகவே வாங்கிய கடனை மூன்று, நான்கு, ஐந்து மாத காலத்திலே திருப்பிச் செலுத்துவது என்பது முடியாத காரியம். ஆகவே இந்த ஆண்டிலே விவசாயக் கடனுக்காக 61 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நீண்ட காலக் கடன் அதிலே அதிகமாக இருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே 4, 5, 6 வருடம் என்று கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அப்படிக் கொடுப்பது மிகவும் குறைந்த விட்டது. அது கிடைப்பது மிகவும் அரிதாக இருக்கின்றது. ஆகவே 5 ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல் விவசாயிகளுக்கு நீண்டகாலக் கடன் கொடுக்க வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தக் கருத்துக் களைச் சொல்ல அனுமதி கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றிகூறி முடிந்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நாகூர் இ. எம். ஹனிஃபா : மரியாதைக்குரிய மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மாற்றுக் கருத்தினரும் போற்றும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது இந்த நிதிநிலை அறிக்கை. இதனைச் சமர்ப்பித்துள்ள எனது ஆராய்ச்சித் தலைவர் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை உளமாரப் பாராட்டுகிறேன். அப்படிப் பாராட்டுவதிலே பைந்தமிழையே பாராட்டுவதாக உணர்கிறேன். உள்ளம் பூரிக்கின்றேன்.

10th March 1972]. [திரு. நாகூர் இ. எம். ஹனிஃபா]

இதுவரை ஆற்றியுள்ள எழில் மிகு பணிகளை எடுத்துக் காட்டியும் எதிர்காலத்தில் ஆற்றவிருக்கின்ற ஏற்றமிகு பணிகளை இனிய தபிழில் கூறியும் எல்லாத் தரப்பினரும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது நிதிநிலை அறிக்கை. இந்த அறிக்கையில் இலக்கிய மனம் கமழ்கின்றது என்று மட்டும் சிலர் உணர்கிறார்கள்.

இந்த அறிக்கையில் இலக்கிய மனம் மட்டுமல்லாது—ஏற்றமும் கலந்திருக்கிறது என்று போற்றி, புகழ்ந்து வாழேற்கிறேன். இப்படிப் புகழ்ச் சிலருக்கு மனமிருந்தாலும், துணியில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

நா-நயமிக்க கலைஞர் அவர்கள் தந்துள்ள அறிக்கை பா — நயத்துடன் அகமந்திருக்கிறது. அதற்கு நமது முதல்வர் நா-நயமிக்கவர் மட்டுமல்ல, நாணயமிக்கவராக இருப்பதும் ஒரு காரணமாகும்.

சமுதாய மாற்றியில்லாத பொருளாதார மாற்றம் புண்ணை மறைத்துப் போனதுகூட கொள்கிற கதையாக முடிந்துவிடும் என்று விளக்கியிருப்பதன் மூலம் இந்த அரசு மேற்கொள்ளவிருக்கும் பணிகளில் சமுதாயச் சீர்திருத்தம் தலையாய இடத்தைப் பெறவிருக்கிறது என்று உணரலாம். ஒற்றையாட்சிக்கும் ஒன்றிப்பத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை முதல்வர் விளக்கியுள்ள முறை ஒற்றுமை பற்றி வினோதமான கருத்துக்களைக் கூறிவரும் சிலருக்குத் தெளிவையும் திட்டத்தையும் தரும் என்று நம்புகிறேன். ஒன்றியம் என்பது ஒற்றையாட்சியாக உருமாறி நாட்டின் மத்தியத்திற்கும் மாநிலங்களுக்கும் ஒற்றுமைக் குலைவை ஏற்படுத்தி விடக் கூடாது என்று அக்காலத்திலேயே அரசியலை நிர்ணயம் செய்த அறிஞர்கள் அச்சம் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள்.

இன்று கட்சிக் கண்ணோட்டத்திலோ அல்லது காழ்ப்பு மனப்பான்மை பாலோ சிலர் மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை மறுப்பது வருத்தத்தைத் தருகிறது. மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை சிலர் மறுப்பதை நான் இப்படிப் புரிந்துகொள்கிறேன். அதனால் அவர்கள் மீது எனக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபம் ஏற்படுகிறது.

இனிமேல் இந்த மாநிலத்தை ஆளும் வாய்ப்பு எந்தக் காலத்திலும் தங்கள் கட்சிக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை என்று உறுதியான முடிவுக்கு வந்தவர்கள் மாநில சுயாட்சியை எதிர்க்கிறார்கள். அவர்கள் மீது அனுதாபப்படத்தானே வேண்டும்?

தங்கள் கட்சி இந்த மாநிலத்து மக்களால் என்றோமும் ஒரு நாள் வரவேற்கப்படும் என்று கருதும் எந்த அரசியல்வாதியும் தனது மாநிலம் பெற வேண்டிய அதிகாரங்களைப் பெறுவதை மறுக்கவே மாட்டார்.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 11th March 1972

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, MR. CHAIRMAN (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Engineering Graduates

* 203 Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any order has been issued by the Government that preference should be given to Engineering Graduates in the matter of entrusting construction works in the Public Works Department; and

(b) whether this order applies to degree-holder only or to diploma-holders also?

பொறியியல் பட்டதாரிகள்

திரு. டி. சந்தோஷம் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பொதுப் பணித் துறையில் கட்டிடங்கள் கட்டும் பணியை ஒப்படைப்பதில் பொறியியல் பட்டதாரிகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு ஏதாவது ஆணை பிறப்பித்துள்ளதா?

(இ) இந்த ஆணை பட்டதாரிகளுக்கு மட்டுந்தான் பொருந்துமா? அல்லது தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்களுக்கும் பொருந்துமா?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : (a) Yes, Sir.

(b) The G.O. is applicable to degree-holders only.

THIRU D. SANTOSHAM : Sir, I think the reason why this concession was given to the Engineering Graduates is that the Government want to help them since some of them are un-

[10th March 1972]

மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையில் காட்டும் உள்பூர்வமான உறுதிக்காகவும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். தமிழகத்தில் தமிழ் வளர்கிறதே, தமிழ் உணர்வு வளர்கிறதே என்று புழுங்குவோர் மாணவர்களையும் கொழிலாளர்களையும் திசை திருப்பிவிடத் திட்டமிட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். மாநிலத்தின் கல்வி வளர்ச்சியையும் தொழில் வளர்ச்சியையும் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் குலைத்து, குந்தகம் விளைவிக்க நினைக்கும், நச்சுக் கருத்தினரை நல்வழிப்படுத்த அரசு எடுக்கும் அத்தனை நடவடிக்கைகளுக்கும் நாம் நாட்டுமக்களும் நல்ல வரவேற்பளிப்பார்கள் என்று உறுதியாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையைத் தமிழ் நயத்திற்காக—அதன் சாதனைச் சிறப்புக்காக, அடுத்து ஆற்றப்பட இருக்கிற அழகிய பணிகளுக்காக, நெஞ்சார வரவேற்கிறேன். வாழ்த்தி வரவேற்கும் இந்தத் தருணத்தில் அடுத்து நிறைவேற்றவிருக்கும் அரிய திட்டங்களில் ஒன்றாக இந்தச் சிறிய திட்டத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தியப் பெருநாட்டின் எல்லாப் பகுதி மக்களும் ஏனைய வெளி நாட்டினரும் இன-மத வேறுபாடின்றி நாள்தோறும் வந்து செல்லும் புனித ஸ்தலமாக இருக்கும் நாகரிலே பயணிகள் பயன்பெறுவதற்காகச் சிறந்ததொரு சுற்றுலா மானிகையை நிர்மாணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பணியில் அரசின் பரிவும் விரைவும் இருக்குமென்று மனமார நம்புகிறேன்.

மற்றொன்று, தமிழகத்தின் கிழக்குக் கரையோரப் பகுதிகளில் ஆண்டுக் கொரு முறையேனும் புருந்து அழிவை உண்டெண்ணுகிறது புயல். இந்தப் புயலின் புகலிடமாக, புகும் இடமாக உள்ள பட்டினம் நாகப்பட்டினம். நாகப்பட்டினத் துறைமுகத்திலே புயலின் ஆற்றலையும் அழுத்தத்தையும் முற்கூட்டியே அறிவிக்கும் நிலையம் ஒன்று அமைக்க வேண்டிய அவசியமாகும். இந்த நிலையம் தமிழகத்தில் வேறு எந்தப் பகுதியிலும் அமைவதெனில் நாகப்பட்டினத்தில் அமைவதுதான் தமிழகம் முழுமைக்கும் உடனடியான தற்காப்பு அறிவிப்புகளுக்கு வாய்ப்பாகவும் வசதியாகவும் இருக்குமென்று உறுதியாக எண்ணுகின்றேன். டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் வைத்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையை முற்றாக முழுமனதுடன் வரவேற்கின்றேன் என்று மீண்டும் கூறி, இந்த வாய்ப்பினை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

[10th March 1972]

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

54. Notification issued with G.O. Ms. No. 2665, Rural Development and Local Administration, dated the 6th December 1971 in regard to certain amendments to the Municipal Council Provident Fund Rules. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

55. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1748, Revenue, dated the 17th June 1971 in regard to jurisdiction of the Special Deputy Collector, Tiruchirappalli. [Laid on the table of the House under section 7 (2) of the Tamil Nadu Cultivating Tenants' Protection Act, 1955 (Tamil Nadu Act XXV of 1955).]

56. Notification issued with Roc. No. 29691/70-E5, dated the 24th December 1970 in regard to extension of section 286 and relevant provisions relating to vital statistics under the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, within the jurisdiction of the Portonovo Town Panchayat of South Arcot district [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

57. Notification issued with G.O. Ms. No. 2317, Rural Development and Local Administration, dated the 16th October 1971, in regard to an amendment to the Conduct of Election of Members of Village Panchayats Rules, 1964, [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

58. Notification issued with G.O. Ms. No. 3862, Public (Services-A), dated the 30th December 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations 1954, for exclusion of the post of Gazetted Manager, Children's Theatre, Madras, in the Office of the Director of Information and Publicity from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

B. Reports, Notification and other papers.

Nil.

[11th March 1972]

employed. I think the same thing will apply to several diploma-holders who are also unemployed. While doing so, the same reasons that hold good for extending the concession to Graduate Engineers will apply to diploma-holders also. Will the Government be pleased now at least to consider the extension of these concessions to diploma-holders also?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: The Government, after consulting the Board of Engineers, issued the orders to the effect that preference be given to Engineering Graduates, other things being equal, in acceptance of tenders for work costing Rs. 20,000 and less and allow the man excess of 5 per cent over the lowest acceptable tender rates and the competent authority be empowered to entrust works on nomination up to 5 per cent above the estimate rates, when such works costing Rs. 20,000 and less are entrusted to Engineering Graduates. In view of the hon. Member's suggestion, the Government will put forward the problem to the Board of Engineers and after getting their advice, Government will act accordingly.

THIRU D. SANTOSHAM: At least, next to the Graduate Engineers and above all the other Contractors, will some preference be given to the Diploma holders? I think Government will accept this suggestion.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: As I answered earlier, in view of the hon. Member's suggestion, we will put forward the suggestion to the Board of Engineers and on the recommendations of the Board, we will act.

Complaint against the President of Panangudi Panchayat Board

@ * 193 Q.—**THIRU P. THIRUGNANASAMBANDAM:** Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether any complaint has been received against the President of Panangudi Panchayat Board in Kallal Panchayat Union, Thiruppathur Taluk, Ramanathapuram District; and

(b) if so, the details thereof?

@ Postponed from the list of questions for 10th March 1972.

[11th March 1972]

பனங்குடி ஊராட்சி மன்ற தலைவர் மீது புகார்

திரு. சி. திருஞானசம்பந்தம்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் திருப்பத்தூர் வட்டம் கல்லல் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சார்ந்த பனங்குடி ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் மீது புகார் ஏதேனும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம். இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சியாளருக்கு மனுக்கள் வந்துள்ளன.

(இ) பனங்குடி ஊராட்சித் தலைவர்மீது திரு. மா. சுவாமிநாதன் முதலான ஆறு உறுப்பினர்களும், மற்றும் திரு. சுவாமிநாதன் உட்பட இரண்டு உறுப்பினர்களும், இரண்டு புகார் மனுக்கள் கொடுத்துள்ளனர். அவைகளில் ஊராட்சியின் கணக்குகளை 1—8—1971 முடிய தணிக்கை செய்யக் கோரியும், ஊராட்சியின் பணத்திற்குச் சரிவர கணக்கு காட்டவேண்டுமெனவும், தலைவரது எதேச்சாதிகாரப் போக்கைக் கண்டிப்பாகவும், தலைவரது பதவியை ரத்துச் செய்ய வேண்டுமெனவும், குற்றச் சாட்டு கோரிக்கையும் கலந்து காணப்படுகிறது. இம்மனுக்கள் மீது தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, இப்போதுள்ள பஞ்சாயத்து புதுச் சட்டத்தின் விதி முறைப்படி ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் தவறிழைத்தால், அவரை உடனே பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்கு வழி வகை செய்ய தகுந்த நடவடிக்கை ஏற்படுத்துமா வென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, சட்டத் திற்குப் புறம்பான முறையில் தவறுகள் இழைக்கப்பட்டு, அவை கண்டு பிடிக்கப்பட்டு நிரூபிக்கப்படுமானால், அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அவர் மீது தவறு இருப்பது தெரிந்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. கண்டுபிடித்து முடிவு செய்ததற்குப் பிறகுதான், அதற்கு மேல் நீக்குவது பற்றி முடிவிற்கு வர வேண்டும். இதுபற்றிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரி இந்த ஊராட்சித் தலைவருடைய கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்தாரா? அவரிடமிருந்து ஏதேனும் புகார்கள் வந்துள்ளனவா?

[11th March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, ஊராட்சியின் கணக்குகளைக் கேட்டு பஞ்சாயத்து அலுவலர் தணிக்கை செய்தார். இறுதி முடிவு செய்து தலைவர் மீது சார்ஜ் செய்து நடவடிக்கைகள் எடுக்க தக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

திரு. ஏ. அய்யண்ணன் அம்பலம்: தலைவரவர்களே, சட்டப்படி தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரலாமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இப்போது மெஜாரிட்டி அடிப்படையில் ஒரு தலைவரை நீக்க முடியாது. காரணம் சொல்லித்தான் நீக்க வேண்டும்.

Dr. Paul Committee Report

@ * 194 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Committee formed under the Chairmanship of Dr. Paul to review the conditions of the Primary Schools in Tamil Nadu, has submitted its report; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon?

டாக்டர் பால் குழு அறிக்கை

திரு. வே. தங்கபாண்டியன்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஆரம்பப் பள்ளிகளின் நிலை பற்றி ஆராய டாக்டர் பால் அவர்களின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழு தனது அறிக்கையை அரசாங்கத்திடம் சமர்ப்பித்து விட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், அது பற்றி அரசாங்கம் எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) அந்த அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகள் பேரில் விவரத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, குழு எப்பொழுது அமைக்கப்பட்டது? அதனுடைய அங்கத்தினர்கள் யார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

@ Postponed from the list of questions for 10th March 1972.

[11th March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இரண்டு மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் டாக்டர் பால் அவர்கள் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநராக இருந்தபோது, அவருடைய தலைமையின்கீழ் முக்கியமான உறுப்பினர்களும் சட்டமன்ற மேலவையிலுள்ள ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதி மற்றவர்களெல்லாம் அந்தக் குழுவில் இடம் பெற்று அவர்கள் பல்வேறு இடங்களுக்குக் கூடச் சென்று ஆய்வுரைகளையெல்லாம் கேட்டு அந்த வகையில் இந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கை மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சட்ட பூர்வமாகக் கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகு தான், நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். இந்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் பொதுவான 'கன்கரண்டு' விஸ்டில் இது இருப்பதனால், குடியரசுத் தலைவர் அனுமதி பெற்று சட்டம் இங்கே கொண்டுவரப்படும். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அனுமதி கிடைத்ததற்குப் பிறகு இந்தப் பேரவையின் முன் வைத்து நிறைவேற்றப்படும்.

@ * 195 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state the steps, if any, which the Government propose to take to ensure that security of tenure is guaranteed to teachers serving in aided institutions in the State in the light of the recommendations of the Committee under Dr. M.D. Paul in this regard?

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

இம்மாதிலத்தில் மானியம் பெறும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் வகித்துவரும் பதவிகள் இறுதிவரை நீடிக்குமென உறுதி செய்யும் வகையில், டாக்டர் திரு. எம். டி. பால் அவர்கள் தலைமையிலான குழுவின் பரிந்துரைகளைக் கொப்ப அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவரவர்களே, இந்தப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் போது, எல்லாக் கல்வி நிலையங்களுக்கும் ஆரம்ப உயர்தரப் பள்ளிகளுக்கு மாத்திரம் இல்லாதபடி கல்லூரிகள் உட்பட, எய்டட் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் எல்லாவற்றிற்கும் ஸெக்சர்ஸ், புரொபசர்ஸ் உட்பட எல்லோருக்கும் இந்தப் புதிய பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு வழி செய்யப்படுமா அல்லது பள்ளிகளுக்கு மாத்திரம்தான் இருக்குமாவென்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இந்தக் குழு பள்ளியைப் பொறுத்த அமைக்கப்பட்டது. கல்லூரிகளுக்கு

@ Postponed from the list of questions for 10th March 1972.

[11th March 1972]

வேறுவகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பல்கலைக் கழகம் என்றால், அதனுடைய ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட பல்வேறு பிரச்சனைகள் வருகின்றன. இப்போது அமைக்கப்பட்ட குழு, துவக்கப் பள்ளி, உயர் நிலைப் பள்ளி ஆகியவை சம்பந்தப்பட்டது.

திரு. டி. சந்தோஷம்: தலைவரவர்களே, இந்த பால் குழு அறிக்கை சம்பந்தித்து இரண்டாண்டுகள் ஆகியிருக்கும். ஆனாலும் அதனுடைய அறிக்கை வெளியிடப்படவில்லை. இதற்கு ஏதாவது காரணம் உண்டா என்று தெரியவில்லை. அப்படி வெளியிடாவிட்டால், பரிந்துரைகளையாவது அரசு வெளியிட முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். பொதுமக்களின் கருத்துக்களை அதன் மீது தெரிவித்த பிறகு இதை ஓரளவு சட்டமாக்குவது நன்றாக இருக்கும். இந்தக் குழு அறிக்கையை வெளியிட அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளதாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இந்த அறிக்கையின் மீது பல தடவை விவாதித்து, மேலும் விவாதித்து ஒரு குறிப்பிட்ட முடிவிற்கு வர வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் தான், சட்ட உருவத்தில் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இதில் காலத் தாமதம் ஏற்பட்டாலும் கூட, பரவாயில்லை. அவசரப்பட்டு சட்டம் கொண்டுவருவதில் பலன் இல்லை. திருத்தங்களுக்கு இடமில்லாமல் சந்தேகங்களைப் போக்க வழி வகை செய்து இதைக் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கு முன்னால் அறிக்கையை வெளியிட இயலாமாவென்பதை ஆராய வேண்டும்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, பஞ்சாப் மாநிலத்தில் ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கக் கூடிய சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறதென்று அறிவிக்கிறேன். அந்தச் சட்டத்தையும் அரசாங்கம் பரிசீலித்து அந்த அடிப்படையிலே சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இது பற்றிய விவரக் குறிப்பு என்னிடத்தில் இல்லை. சட்டத்தைக் கொண்டுவர இருக்கிறவர்கள் பல்வேறு கோணங்களில் இருக்கிற பல்வேறு நிலைமைகளை, கோளத்தில் இருக்கிற நிலைமைகளைக் கூட ஆராய்ந்து, ஒரு முடிவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதைப்பற்றி ஆராய்ந்தார்களாவென்று தெரியவில்லை. சட்டம் போவையில் வருகிற போது, இதில் சிறந்த அம்சங்கள் இருக்குமானால், இவைகளை ஏற்றுக்கொள்வதில் தடை இருக்காது. அந்தச் சமயத்தில் மறுபடி பரிசீலிக்க வாய்ப்பிருக்கிறது.

[11th March 1972]

Hostel facilities for Women Students

@ * 196 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether hostel facilities are provided for students of the Women's Polytechnic at Coimbatore; and

(b) if so, the details thereof?

மாணவிகளுக்கு விடுதி வசதி

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கோயம்புத்தூர் மகளிர் பல்தொழிற் கல்லூரி மாணவிகளுக்கு விடுதி வசதி செய்து தரப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) 67 மாணவிகள் தற்பொழுது விடுதியில் உள்ளனர்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, இந்த விடுதி அரசாங்கத்தால் கட்டப்பட்ட விடுதியா அல்லது வாடகைக்கு எடுக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்படும் விடுதியாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இது பற்றி விவாக்குறிப்பு இல்லை.

Hostel facilities are provided for Women's Polytechnics, Coimbatore. Sixty-six students are staying in the Hostel. The present strength of the Hostel is 250 என்று இருக்கிறது.

Nutrition Training Programme

@ * 197 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether any nutrition training programme has been conducted to District Officers and Panchayat Union Commissioners in Coimbatore about August 1971; and

(b) if so, the details thereof

Printed as Appendix I on page 368

@ Postponed from the list of questions for 10th March 1972.

[11th March 1972]

சத்துணவுப் பயிற்சி வகுப்பு

திரு. வி. சஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1971, ஆகஸ்டு மாத அளவில் கோயம்புத்தூரில் மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றிப்பு ஆணையாளர்களுக்கும் சத்துணவுப் பயிற்சி வகுப்பு ஏதாவது நடத்தப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) விவர அறிக்கை @ ஒன்று சட்டமன்ற மேலவை முன் வைக்கப் பட்டுள்ளது.

Auditorium near Zoo

£ * 198 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to

(a) whether the Government has turned down the proposal of the Madras Corporation to have an auditorium near Zoo; and
(b) if so, the reasons therefor?

மிருகக் காட்சிச்சாலைக்கருகே அரங்கம்

திரு. வி. சஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மிருகக் காட்சிச் சாலைக்கருகே அரங்கம் ஒன்று ஏற்படுத்துவதற்காக சென்னை மாநகராட்சி அனுப்பிய செயற்குறிப்புக்கு அரசு அனுமதி மறுத்துவிட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) ஆம். இந்தத் திட்டம் வேறு ஒரு தக்க சமயத்திற்கு தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

£ Postponed from the list of questions for 10th March 1972.

[11th March 1972]

Autonomous Board for Education

@ * 199 Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to form an Autonomous Board for Education;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the reasons therefor?

கல்விக்காக தனித்து இயங்கும் வாரியம்

திரு. டி. சந்தோஷம் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கல்விக்காக, தனித்து இயங்கும் வாரியம் ஒன்றை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதாவது உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(உ) அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) இக் கருத்தை அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. டி. சந்தோஷம் : தலைவரவர்களே, கல்வித் துறையானது ஓரளவு தொடர்ந்து இயங்க வேண்டும். அரசாங்கத்தில் கட்சிகள் மாறும்போது அதிலே மாற்றம் இல்லாதபடி தொடர்ந்திருக்க வேண்டுமென்பதற்காக பல வல்லுநர்கள் இப்படிப்பட்ட தனி வாரியம் ஏற்படுத்துவது நல்லதாக இருக்குமென்று சொல்லி சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே பரிந்துரைகளை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அரசு இதுபற்றி ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்குச் செய்த முயற்சி யாகு, இதில் ஏதாவது கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருக்கிறதா வென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இது வரையில் முயற்சி எதுவும் செய்யவில்லை. இருவகைக் கருத்துக்கள் இதில் இருக்கின்றன. இதை வாரியமாக வைத்தால், இந்த மன்றத்தில் கூட இப்படி

@ Postponed from the list of questions for 10th March 1972.

[11th March 1972]

அதிகமாகக் கேள்விகள் கேட்கவோ அல்லது பதில் சொல்லவோ முடியாது. விவரங்களை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்படாது. அது மட்டுமல்ல, வாரியம் என்று வைத்தால் 5, 6 பேர் கொண்டிருக்கின்ற தன்மைகள் தான் இருக்கும். இப்போது கூட அரசாங்கம் நிர்வாக அளவிற்கு இந்தக் கல்வித் தன்மைகளை, வசதி வாய்ப்புக்களைச் செய்கிற அளவிற்குத் தலையிடுமே தவிர, பாடத் திட்டங்கள், 'அகாடமிச் சயிடு' வகையில் பக்கங்களைக் கழகமும் நிபுணர்களும் மற்றவர்களும் தான் இருக்கிறார்கள். கொள்கையைப்பற்றிப் பரிசீலனை வருமானம், மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டு விவாதித்து அந்தக் கொள்கை நிறைவேற்றி அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையின் கீழ் இருந்தால், அது வலியுடையதாக இருக்கும் என்ற உருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சில பல இடங்களில் அந்த நாட்டின் வசதி வாய்ப்புகளுக்கேற்ப போர்டுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 100-க்கு 85 சதவீதம் கல்வி அளிக்கின்ற பொறுப்பைத் தனியார் துறை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு 15, 20 சதவீதம் தான் இருக்கிறது. இது ஏழ்மை நாடு, இப்படி வளர்ந்து வருகிற நாட்டில் 85 சதவீதம் பொறுப்புக்களை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

Provision of Iron Gate for Srivilliputhur Panchayat Union Office

@ 200. Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that, even though the Srivilliputhur Panchayat Union Council had approved the cost of Rs. 371 for fixing the iron gate at the entrance of its office the auditors have objected to the expenditure stating that the Government's approval therefor was not obtained;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether there are any standing rules prescribing the limit for the expenditure to be incurred by the panchayats and panchayat unions with approval of their councils and without the approval of the Government?

@ Postponed from the list of questions for 10th March 1972.

[11th March 1972]

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகத்துக்கு இரும்புக் கதவு அமைத்தல்

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியம் தனது அலுவலக துறைவாயிலுக்கு ரூ. 371 செலவில் இரும்புக்கதவு அமைத்த செலவை அங்கீகரித்திருந்தும் கூட தணிக்கையாளர்கள் இதற்கு அரசின் அனுமதி பெறவில்லை என்று ஆட்சேபித்திருப்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்குரிய காரணங்கள் என்ன?

(உ) ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் அரசின் ஒப்புதல் பெறாமல் அம்மன்றங்களின் இசைவுடன் எந்த அளவுக்குள் செலவிடலாம் என்ற நடைமுறை விதிகள் இருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) 1962-63-ம் ஆண்டில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பொதுக்கணக்குக்குரிய தணிக்கையில் இந்தச் செலவு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பணத்திலிருந்து செய்யப்பட்டிருக்கக் கூடாது என்ற தணிக்கைக் குறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(இ) தணிக்கைத் துறையினர் குறிப்பிட்டுள்ள காரணம் பின்வருமாறு:—

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அலுவலகக் கட்டிடங்களுக்குரிய பராமரிப்பு, பழுதுபார்த்தல் போன்ற பொறுப்புகள் அரசினரின் நெடுஞ்சாலை கிராமப்பணித் துறையினருக்குரியது.

(உ) உச்ச வரம்பாக ஒரு தொகையை நியமித்து விதிமுறைகள் இல்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியம் தனது அலுவலகம் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கதவு போடுவதற்கான பராமரிப்பு செய்துகொள்வதற்கு மன்றம் அனுமதித்தும் கூட, அதைத் தணிக்கை அதிகாரிகள் அரசினுடைய அனுமதி பெறவில்லையென்று தணிக்கையில் காட்டியிருப்பது பொருத்தமுடையதாக இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். இதற்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்படியான யோசனை உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஒன்றிய ஆணையாளர் ஒப்புதல் பெறப்படவில்லையென்ற குறைபாட்டைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். பின் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு, இந்தக்

[11th March 1972]

குறைபாடு சுட்டிக்காட்டப்பட்டு, இனிமேல் இப்படி இருக்கக் கூடாது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்தப் பின் ஒப்புதலை வைத்து, தணிக்கையை வைத்து தடையை நீக்கியுள்ளார்.

Licences Under Hackney Carriages Act

* 204. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether the Cycle Rickshaw Associations have been given licences in Madras City under the Hackney Carriages Act; and

(b) if so, the details thereof?

வாடகை வண்டிகள் சட்டத்தின் கீழ் உரிமங்கள்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வாடகை வண்டிகள் சட்டத்தின் கீழ் சென்னை மாநகரில் சைக்கிள்-ரிக்ஷா சங்கங்களுக்கு உரிமங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) & (இ) மேலவை முன் விவர அறிக்கை @ ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

UNSTARRED QUESTIONS

Hostel for the inmates of the Institute of Commercial Studies, Adayar.

10. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether any hostel is attached to the Institute of Commercial Studies, Adayar, Madras; and

(b) if so, the details thereof?

A.—

(a) No.

(b) Does not arise.

* Printed as Appendix II on page 680
Printed as Appendix III on pages 685

[11th March 1972]

Libraries in Madras City Corporation Division-wise.

11. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state the number of libraries now functioning in Madras City Corporation, Division-wise?

A.—

Vide the list (b) placed on the Table of the House.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. PRESENTATION OF THE TWENTY-FIRST REPORT OF THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

MR. CHAIRMAN: Thiru K. Rajaram, Chairman, Committee on Government Assurances, will present the Twenty-first Report of the Committee on Government Assurances.

திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அரசின் வாக்குறுதிகள் குழுவின் 21-வது அறிக்கையை அவையின் முன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

III. GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1972-73—CONT.

திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டின் வரவு செலவு திட்டத்தின் மீது விவாதிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

தற்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் வளர்ச்சி வேலைகளைக் காட்டிலும் மற்ற வேலைகள் அதிக அளவில் நடைபெற்றுவருகின்றன. குடும்பக் கட்டுப்பாடு, லாட்டரி டிக்கெட் விற்பனை, பாதுகாப்பு நிதி, சிறு சேமிப்பு வசூல் என்ற முறையிலேதான் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. எனவே சிறு சேமிப்பு, லாட்டரி டிக்கெட் போன்ற வேலைகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுக்காமல், வட்டார வளர்ச்சி வேலைகளில் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஊழியர்கள் அதிகக் கவனம் செலுத்தும்படி செய்வது வளர்ச்சி வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற உதவும்.

[திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன்] [11th March 1972]

குடும்பக் கட்டுப்பாடு தீவிர இயக்கம் என்ற பெயரில், குறிப்பிட்ட கால அளவிற்குள் அதிக நபர்களை ஆபரேஷனுக்குக் கொண்டுவரும்படி கூறுவது பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகின்றது.

ஏனெனில் உயர்மட்ட அதிகாரிகள், பள்ளிகளில் வேலைபார்த்து வரும் ஆசிரியர்களையும், மற்றும் தங்கள் சீழ் பணிபுரியும் ஊழியர்களையும் எப்படியும் ஆள் கொண்டுவரும்படி கூறுகின்றனர். இதனால் ஆசிரியர்கள் தங்கள் பணிகளைச் சரிவரச் செய்ய முடியாமல் கஷ்டம் அடைகின்றனர்.

மேலும் ஒரே நேரத்தில் பல நபர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்வதால், டாக்டர்கள் சரியான கவனிப்பை ஆபரேஷன் செய்ய வருபவர்களுக்குக் காட்ட முடிவதில்லை.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு அறுவை சிகிச்சையை அவசரமாக மேற்கொண்டதன் காரணமாகவும், சரியான சோதனைகள் செய்யப்படாத காரணத்தினாலும், திருநெல்வேலி மாவட்டம், தென்காசி வட்டத்தைச் சேர்ந்த கீழப்பாஜூர் என்னும் ஊரில் மாசிலாமணி முதலியார் என்பவரின் மனைவி திருமதி பார்வதி அம்மாள் என்ற ஓர் பெண்மணி இறந்துவிட்டார்கள்.

அதனால் இத்திட்டத்தை வருடம் முழுவதும் பரவலாகச் செய்ய வேண்டுமே தவிர, தீவிர இயக்கம் என்ற முறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் அதிக அளவில் அறுவை சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமென்று கூறுவது சரியல்ல.

விவசாய மின் கட்டணத்தை 9 காசிலிருந்து 12 காசாக உயர்த்தியிருப்பது விவசாயிகளை அதிகமாகப் பாதிக்கக் கூடியதாகும். பம்பு செட்டு வைத்து விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கும் விவசாயிகள் கூட, தற்போது இந்த அரசு மின் கட்டணத்தை உயர்த்துவதைப் பார்த்து கவலை கட்டி இரவையைச் செய்வதே மேல் என்று நினைக்கின்றார்கள்.

ஆகையால் விவசாயத்திற்கான மின் கட்டணத்தைப் பழையபடியே 9 காசுகளாக மாற்றியமைக்கும்படி அரசினைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டம் மின் உற்பத்திக்காக, தாம்பிரவரணி ஆற்றின் உபநதியாகிய சேர்வலாற்றில் புதிதாகக் கட்டியிருக்கும் அணைத் திட்டத்தில், தாம்பிரவரணியின் நீர்பாசனத்திற்குப் போக எஞ்சிய தண்ணீரை ஓர் மேட்டுக் கால்வாய் அமைத்து மாணூர் என்னும் ஊருக்கு விடுவதற்குப் பரிசீலனை நடப்பதாய் அறிகிறேன். அப்படி அமைக்கும் மேட்டுக் கால் தண்ணீரை, கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஜம்பு நதி அணையையும் கட்டி, ஜம்பு நதி பாசனக் குளங்கள் நிரம்பிய பின்னர், அரசாங்கத்தால் பல லட்ச ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டும் பயனற்றுக் கிடக்கும் ஆலங்குளம் கால்வாயில் விட்டு வசதி

11th March 1972] [திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன்]

செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் இத்திட்டத்தின் மூலம் வறண்ட பகுதிகளாகிய கீழப்பாஜூர் வட்டார தென்பகுதி, கிழக்குப் பகுதி, ஆலங்குளம் வட்டாரம், மாணூர் வட்டாரம் ஆகிய பகுதிகள் வளம் பெற வாய்ப்பு உள்ளது.

மேலும் மாணூர் வட்டாரத்திற்கு மேற் சொன்ன கால்வாய் பாதைதான் சரியான நீர் கொண்டுவரும் கடல்மட்ட அளவாகவும் இருக்கிறது.

இத்திட்டத்தின் மூலமாக அந்த வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நல்ல பயனை அடைய வாய்ப்பு இருக்கின்ற காரணத்தால், இத்திட்டத்தினை நிறைவேற்றித் தரும்படி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளில் வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்படாமல், அரசு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளில் வேலை நிறுத்தம் காரணமாக இரண்டு பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன.

ஒன்று :—தொழிலாளர் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரிக்கும்.

இரண்டு :—இதே நிலை நீடித்தால் நெருப்புப் பெட்டிப் பஞ்சம் வற்படும். அதனால் மக்கள் அவதிப்படுகின்ற நிலை ஏற்படும். அந்த நிலை ஏற்படுவதற்கு முன்னரே நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்யும்படி அரசினைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல சொசைட்டிகள், சொசைட்டி ரிஜிஸ்ட்ரேசன் ஆக்ட்படி, 1950-ம் வருடத்திற்கு முன்னரே ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சொசைட்டிகள், 1950-ம் வருடம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட அரசியல் சட்டத் திற்கு உட்பட்டனவா என்பதைப்பற்றி ஆய்வு நடத்திட வேண்டும். இதுவரை செய்யப்படவில்லை என்பது தெரியவருகிறது.

காரணம் எவ்வளவோ சொசைட்டிகள், சாதிகளுக்காவோ மதங்களுக்காவோ, ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் 1950-ம் ஆண்டு அரசியல் சட்டத்திற்குப் பின்னர், அதாவது அரசியல் சட்டப்படி சாதி, சமய மற்ற அரசு ஏற்பட்ட பின்னரும், நீடிக்கலாமா என்பதனை அரசு பரிசீலனை செய்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் எவ்வளவோ சொசைட்டிகள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அவைகள் நடைமுறையில் இயங்குவதில்லை.

[திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன்] [11th March 1972]

உதாரணம்:—1. தென் இந்திய பிராமண சேவா சங்கம்.

2. மயிலை பிராமண மகாசன வைதிக சபை.

இந்த சொசைட்டிகளை ரத்து செய்வதற்குச் சட்டத்தில் உரிமையில்தான் அவ்வாறு நடைமுறையில் இயங்காத சொசைட்டிகளை ரத்து செய்யும் உரிமையும் சட்டத்தில் இருக்கும்படி சட்டம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

இதனை ஏன் நான் சொல்கிறேன் என்றால், கல்வி, மருத்துவத்தைத் தவிர மற்ற எல்லா டிசஸ்ட்டிகளுக்கும் அளிக்கப்பட்ட சலுகைகளையெல்லாம் அரசு ரத்துச் செய்யப் போகின்றது.

அதனை நான் முழுமனதோடு வரவேற்கிறேன். அதைப் போலவே சொசைட்டி விஷயத்திலும் அரசு பரிசீலனை செய்து, அதற்கு வேண்டிய ஓர் திருத்தங்களைச் செய்யும் என்று நினைக்கிறேன், செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அறிவுமுகன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மிகச் சிறப்பான நல்ல திட்டங்கள் நாட்டுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை விட ஒரு மிகச் சிறப்பான அறிக்கையை இதுவரையில் எந்த அரசும், மாநில அரசு எதுவும் வெளியிட்டதாக நான் அறியவில்லை.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையில், இந்த அறிக்கை யிலுள்ள கருத்துக்களை, அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற திட்டங்களை மறுக்கக் கூடிய ஆற்றல் எவருக்கும் இருக்கின்றது என்று எண்ணவில்லை.

இங்கே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தமது உரையில் மத்திய அரசுக்கு நாம் தர வேண்டிய கடன் தொகை மிக அதிகமாகிக்கொண்டு போகின்ற காரணத்தால், நம்முடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றும் நிலையும், மாநிலச் செலவினங்களைச் சரிப்படுத்துவதற்கான குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

முதலில் மேற்கு கவர்னர்கள் குறிப்பிட்டிருந்ததைப் பற்றி 'காமர்ஸ்' பத்திரிகை மிகச் சிறப்பாக எழுதியிருந்தது.

"This is why the D.M.K.'s demand for matching the resources with the responsibilities of the State does not seem to be a political stunt as some of the Congress leaders in Tamil Nadu have alleged."

[திரு. க. அறிவுமுகன்] [11th March 1972]

"Constitutional division of finance is not fair to the States. In the distribution of taxes collected on behalf of the States and also in the matter of discretionary grants by the Union to the States, there is a scope for discriminatory treatment."

என்று 'காமர்ஸ்' பத்திரிகை எழுதியது. இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்கு முன்னால் 'காமர்ஸ்' பத்திரிகை இப்படி எழுதியது.

அடுத்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்தக் கருத்தை மிக நீண்ட காலமாகவே இந்த நாட்டிற்கு எடுத்துக் குறிப்பிட்டு வருகிறோம். ஆனால் முன்னேற்றக் கழகத்து அரசைக் கவிழ்ப்பது என்று பேசப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு எப்படிப் பொருள் கொள்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காங்கிரசினுடைய எதிர் காலம் எப்படி இருக்குமென்று இந்திரா காந்தியவர்கள் பதவியேற்ற அன்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சூன் 20-ம் தேதி பதவியேற்காது இருந்த நிலையிலே பத்திரிகையில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டது வந்தது. அதை அப்படியே இங்கே படிக்க தலைவர் அவர்களின் அனுமதியை வேண்டுகிறேன்.

"C. N. A. stated on Mrs. Gandhi's election as leader of the Congress Parliamentary Party, that the contest for leadership has demonstrated in forceful way the lack of cohesion and concord and a challenge to the top man. There was a lurking suspicion in the minds of many that since Mrs. Gandhi was sponsored by the elders of the Congress Party she would be asked to play to the tune played up by them. Sponsoring and spoon-feeding are two different things. I hope Mrs. Gandhi will refuse to be spoonfed."

என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதனை நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இந்திரா காந்தியவர்கள் பிரதம மந்திரியான நேரத்திலே அங்கே யிருந்த பெருந்தலைவர்களும் நம்முடைய திருவாளர் காமராஜர் அவர்களும், பிரதம மந்திரியை உருவாக்கிய காரணத்தால், அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்பார் என்று நம்பியதில் பொருளில்லை. அவர்கள் இவர்கள் சொல்லுக்குச் செவிசாய்க்காமல் சுய சிந்தனையோடு நடந்துகொண்டார்கள். அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணமே, அங்கேயுள்ள சிலபல காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கூறுவது போல, இந்திரா காந்தி யவர்கள் நடக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புவதுதான். வேண்டுமானால், இங்கே நடைபெறுகிற, தமிழகத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிற இந்த ஆட்சியின் மீது ஆத்திரம் கொண்டு, இதைக் கவிழ்ப்பது இயலாது என்று கருதி, சிலபல குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லலாமே தவிர,

[திரு. க. அறிவழகன்]

[11th March 1972]

அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லிவிட்டதாலேயே இந்திராகாந்தி அவர்கள் இந்த அரசைக் கவிழ்த்து விடுவார்கள் என்று என்னினால், அது நிச்சயமாகக் கானல் நீராக ஆகிவிடும் என்பதை இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உண்மையில் முதலமைச்சரவர்கள் அடிக்கடி சொன்னதுபோல, இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் உண்மையான சோஷலிசத்தைத் தரிசி நாட்டில் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால், அதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை நம்பியவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை நம்பியவர்களும் தான் கொண்டு வர முடியுமே தவிர, மற்றவர்களாலே முடியாது. நம்முடைய இந்திய நாட்டு அரசியல் சட்டத்தைப் பற்றி அடிக்கடி பேசுகிறவர்கள் அநிலே எதோ சரியானபடி நிதி விவகாரமும் செய்யப்பட்டிருப்பது போலப் பேசுகிறார்கள். 1951-ம் ஆண்டிலே "பைனான்ஸ் கமிஷன்" சமர்ப்பித்த அறிக்கையிலே "The Indian Constitution displays a decisive trend towards centralisation"

என்று குறிப்பிட்டது. மத்திய அரசிற்கே அத்தனை அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன என்று 1951-லே நிதிக்குழு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. இன்றைய தினம் உண்மையிலேயே மத்திய மாநிலங்களுக்கு இடையே உள்ள நிதிப் பிரிவினை சரியான முறையிலே அமைக்கப்படவில்லை. அதனால் மாநிலங்கள் அதிக நிதி தாருங்கள், அதிக அதிகாரங்கள் தாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. நான் கூறுவது மாநிலங்களுக்குத் தேவையான அளவிற்கு நிதி வசதி தந்து விடுவோமானால், மாநிலங்கள் அதிக நிதி தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற நிலைமைகள் மாறும். இல்லையென்றால், மத்திய அரசிடத்திலே எங்களுக்கு அதிக நிதி தாருங்கள் என்று கேட்கிற நிலைமை மாற முடியாது. மாநிலங்களுக்கு அதிக நிதி வசதி செய்யப்பட்டால், அவைகள் சுயபலத்தோடு நிற்பது மட்டுமல்ல, தங்கள் செலவினங்களை மிக அவசியமான முறையிலே எப்படியெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதை அதிகமாகச் சிந்திப்பதற்கு ஊக்கம் கிடைக்கும். அப்படி இல்லாத வரையில் எங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுங்கள் என்று கேட்கிற பிரச்சனையில் எந்த விதமான முடிவும் ஏற்படாமல் போய் விடும். அதைத் தான் ஒரு பத்திரிகையில் கூட எடுத்துக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொட்டி ஸ்ரீராமலு இதர்தாரே அது என்னிடமிருந்து அங்கு அங்கு? தவிர நாட்டு முதலமைச்சருக்கு எல்லா அதிகாரங்களும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்குத்தான். மத்திய அரசிடத்திலேயிருந்து பெரிசாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தால், என்னைக்கும் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாது. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் இருந்தால் தான், அவை சுயமாய்ச்சியோடு, நல்லமுறையிலே ஆட்சி நடத்த முடியும் என்ற அளவிலே கேட்கிறார்கள். இன்றையதினம் முதலமைச்சரவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்

[11th March 1972] [திரு. க. அறிவழகன்]

கூட மிகச் சிறப்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் சில பல நேரங்களில் பிரிவினை எதற்காகக் கேட்கிறோம் என்று தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டவர்கள் சொல்கிறார்கள். நானும் அதைக் கேட்டிருக்கிறேன். ஏதோ பிரிந்து போக வேண்டும் என்பதற்காகக் கேட்கவில்லை. நம்மை ஒரு அடானம்ஸ் மாநிலமாக ஆக்கித் தாருங்கள் என்று பல நேரத்திலே கேட்கிறபோது, காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அதற்கு பதில் சொல்லி வருகிறார்கள். நாம் சுயாட்சி கேட்பது பிரிந்து போக வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரங்கள் பெற்று அவைகள் சுயாட்சி உரிமை பெற்றதாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகக் கேட்கிறோம். ஆனால் இன்றையதினம் இருக்கிற நிலைமை என்னவென்றால், கருத்துக்களைக் கவனியுங்கள். நாங்கள் சொல்வதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

"The rising sun is warm but the wind is chill".

என்று சொன்னேன். உதய சூரியனின் கிரணங்கள் நிச்சயமாக மிகமான வெப்பத்தோடு இருக்கும். வாடைக் காற்று எப்போதும் வடக்கேயிருந்து வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் அது சூரியன் இருக்கிறது. அது நிச்சயமாக வேறுபட்டதாக இருக்கிறது. மாநில சுயாட்சி என்ற எண்ணத்தின் பிரதி பலிப்பாக, நிச்சயமாக இந்த வாடைக் காற்றினுடைய சூரிர்ச்சி சூரியன் ஒளி அதிகமாக, அதிகமாக எப்படி மாறுகிறதோ அப்படி நல்ல நிலைமைகள் ஏற்படும் என்பதைக் குறிப்பிட்டு இந்த அளவிலே என்னுடைய உரையினை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. பராங்குசம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையினைப் பெரிதும் வரவேற்று இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லி என்னுடைய உரையினை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

பொதுவாக இன்று நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் எந்த ஆண்டையும் கிட்ட இந்த ஆண்டு மிக நல்ல முன்னேற்றகரமான பல நல்ல திட்டங்களை இந்த அறிக்கையிலே அறிவிக்கிற முறையிலே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இரண்டு கோடிக்கு மேல் மிச்சம் வருகிற அளவிற்கு அமைக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தகுந்ததாகும். பொதுவாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் என்னென்ன காரியங்கள் செய்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்குத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு, எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் மக்களிடத்திலே கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மிக வேகமாக நிறைவேற்றுகிற முறையிலே நல்ல

[திரு. ஜி. பராங்குசம்]

[11th March 1972]

திட்டங்களை இந்த ஆண்டுகளிலே இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்பதையும் அடுத்து வருகிற ஆண்டுகளிலே என்னென்ன காரியங்கள் செய்வதற்கு இருக்கிறோம் என்பதையெல்லாம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக இந்த அரசுபற்றி நாட்டு மக்களிடத்திலே மாற்றுக் கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள் தவறான எண்ணங்களை எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். நாட்டு மக்கள் தவறான எண்ணங்களை வளர்த்துக் கொள்கிற அளவிற்குத் தவறாக எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். இந்த அரசு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுத் தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையிலே செயல்படுத்த கழக அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அந்த முறையிலே தான் சமதர்மக் குறிக்கோளுடன் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது. இன்றையதினம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும், கல்விமைச்சர் அவர்களும் சமதர்மக் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றுகிற பணியினைச் செய்து வருகிறார்கள். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் சமதர்மத்தைப் பற்றிச் சொன்னாலும், அதை நடைமுறைப்படுத்துகிற முறையிலே நம்முடைய அரசு செய்து வருகிறது. நம்முடைய அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டவுடன் நல்ல பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டுத்தான் போக்குவரத்து தேசிய மயமாக்கப் படுவது. இந்தத் திட்டம் மிக வேகமாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. நல்ல துணிவுடன் இந்தக் காரியத்தை இந்த அரசு செய்து வருகிறது. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவந்து 15 ஏக்கரா என்கிற முறையிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும், விவசாயிகளின் கடன் சுமையைக் குறைப்பதற்காகவும், அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பதற்காகவும், இன்றையதினம் அரசு சட்டங்கள் கொண்டுவருகின்ற முறையிலே செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இப்படிச் செயலாற்றிக்கொண்டு வருகின்ற அரசினைக் கவிழ்ப்பதற்காக, இன்றையதினம் மாற்றுக் கருத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் காரியங்கள் ஆற்றிக் கொண்டிருந்தாலும், அத்தனையையும் சமாளித்து இந்த அரசு செய்ய வேண்டிய பணிகளை நல்ல முறையில் செய்து கொண்டுவருகிறது என்பதை நாட்டு மக்கள் நன்றாக அறிவர். அதைப் போலவே, தொழிற்சங்க முகாம்களில் தொழிலாளர்களை எப்படியாவது தவறான போக்வில் ஏவிவிட்டு, தொழிலாளர்களை பொம்மைகளாக அட்டி வைத்துக்கொண்டு அவர்களை இந்த அரசுக்கு எதிராக முடிக்கிவிடப் பார்த்தார்கள். ஆனால் அவைகள் அத்தனையையும், நமது முதல்வர் அவர்கள் இன்றையதினம் மிக நல்ல முறையில் சமாளித்து, இந்த

11th March 1972]

[திரு. ஜி. பராங்குசம்]

அரசு தொழிலாளர்கள் அரசு, தொழிலாளர்களுடைய நியாயமான குறைகளை நிச்சயமாக இந்த அரசு தீர்க்கும், யார் யார் எந்தெந்த நோக்கத்துடன் தொழிலாளர்களைத் தாண்டிவிட்டாலும் கூட, “எங்களுக்குக்கிற நோக்கம் எல்லாம், உங்களுடைய நியாயமான குறைகளைப் போக்க வேண்டும் என்பதே, அந்தக் காரியங்களை எப்படியும் செய்து முடிப்போம்”, என்ற முறையில், காரியங்களை நல்ல சமாதானமான முறையில் நடத்தி வருகிறார் நமது முதலமைச்சர். அத்தகைய முறையில், மிகச் சிறப்பாக, சமாதான முறையில் நிலைமையை சமாளித்ததற்காக, இந்த மன்றத்தின் மூலம் நமது முதலமைச்சரவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோயம்புத்தூரில் நடைபெற்ற போராட்டத்தைப் பற்றிப் பலர் இந்த மன்றத்தில் பேசினார்கள். இந்தப் பிரச்சனை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னே, அதாவது, காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சி காலத்திலேயே இருந்து வந்திருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டவுடனே தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், அன்றைய தினம், இந்தப் பிரச்சனையைக் விளப்பினார்கள். அப்போது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், இந்தப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக, நல்ல முயற்சி எடுத்து, 5 மில்களை எடுக்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள் என்ற செய்தி இந்த மன்றத்தில் இருந்தவர்களுக்குத் தெரியும். அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்றவுடன், “இது தொழிலாளர்களுடைய அரசு, தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமோ, அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை எப்படியெல்லாம் அணுகி, எப்படி, எப்படி அவைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டுமோ, அந்த முறையில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து, நியாயமான பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் தீர்வு காணப்படும்” என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழியில் வந்த, அவர் காட்டிய பாதையைப் பின்பற்றி நடந்து வருகின்ற, அரசு இது என்பதை நேற்று வரையில், நடந்து முடிந்த போராட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், அது ஆசிரியர்கள் போராட்டமாக இருந்தாலும், கோவைத் தொழிலாளர் போராட்டமாக இருந்தாலும், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தீர்த்து வைத்த பாதை நமக்கெல்லாம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. மே தினத்தையும், நாட்டு விடுதலை தினத்தையும், தொழிலாளர்களுக்கு விடுமுறை நாட்களாக ஆக்கிய நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் நற்செயல்களைப் பின்பற்றி, அது போலவே, நமது கலைஞர் அவர்கள் பல நல்ல காரியங்களை எடுத்துச் செய்து வருகின்றார்கள். இவைகளையெல்லாம், இந்த அரசின் சாதனைகளாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஜி. பராங்குசம்]

[11th March 1972]

இந்தச் சமயத்தில், நான் ஒரு சில குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசியபோது கூட இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை முற்போக்கான முறையில், எல்லோருக்கும் நன்மை பயக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அத்தகைய நன்மை, நெடுஞ்சாலையில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்பதே என்னுடைய கோரிக்கை. அரசுத் துறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்களும், தங்களுடைய உரிமைகளை, இன்றையதினம் போராட்டங்களின் மூலம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய வழிகளேதும் தெரியாத வாயில்லாப் பூச்சிகள், எடுத்துச் சொல்வதற்குக் கூட நாதியில்லாத நிலையில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் தான் இந்த அரசுத் துறையில், நெடுஞ்சாலையில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிற அந்தத் தொழிலாளர்கள். அவர்களுடைய உரிமைகளுக்காக யாரும் வாதாடியதாகக் கூடத் தெரியவில்லை. அந்த நிலையிலும், அரசுக்கு அன்புடையவர்களாக, அவர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், இந்த அரசு அவர்களுடைய உரிமைகளுக்குச் செவி சாய்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்தகைய தொழிலாளர்கள் ஏறத்தாழ 20 ஆயிரம் பேர்கள் தமிழ் நாட்டில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் எந்தப் பகுதித் தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், தங்களுக்கு அறிமுகக் கூலி வேண்டும், பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் வேண்டும், போனஸ் வேண்டும் என்றெல்லாம் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட போனஸ் இந்த நெடுஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடையாது. பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் கிடையாது. வேலையும் நிரந்தரமில்லை. அந்த மாதிரி நிலையில், அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 30 என்ற அளவில் இந்த நாட்டில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெய்யிலிலும், மழையிலும், காலைச் செருப்பில்லாமலும், போதிய பாதுகாப்பில்லாமலும் ரோடுகளில் தாரச் சட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிற காட்சியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நாம் காரில் செல்கிறபோது ரோட்டில், எங்கேயாவது சார் அறிச்சிக்கு உள்ளானாலும், அதற்குள்ளே இருப்பவர்கள், “என்ன இது? ரோடு இவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறதே?” என்று சொல்கிறோம். ஆனால், அந்த ரோடைச் செப்பணிடுகிற 20 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் காயம் செய்யப்பட்டாமல், நிரந்தரமாக்கப்படாமல் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 36 வருஷங்கள், 40 வருஷங்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். மற்றத் தொழிலாளர்களுக்கு உள்ள வசதிகள் எதுவும் இவர்களுக்கு இல்லை. இன்றையதினம், ஆங்காங்கே இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் எல்லாம் காயமாக்கப்பட வேண்டும்—காயமாக்கப்பட வேண்டும் என்று

11th March 1972]

[திரு. ஜி. பராங்குசம்]

சொன்னால், நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும் என்று பொருள். அப்படி நிரந்தரமில்லாமல் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காயும் வெய்யிலிலும், கொட்டுகின்ற மழையிலும் வேலை செய்கிறார்கள். மழை பெய்தால் ஒதுங்குவதற்குக் கூட இடம் இருக்காது, மரத்தடியில்தான் ஒதுங்க வேண்டியிருக்கும்.

காலை ஆறு மணிக்கு, ஏழு மணிக்கு வேலைக்கு வருகிறார்கள். இரவு 6 அல்லது 7 மணிக்குத் திரும்பிச் செல்கிறார்கள். வேலைநேரம் மணிக் கணக்கு இல்லை. 8 மணி நேரம் என்ற சட்டம் அவர்களுக்கு இல்லை. ‘அவுட்டர்ன்’ என்ற முறையில் வேலை செய்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களை மேஸ்திரிகள் தங்கள் வீட்டு வேலைக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். மேஸ்திரி வீட்டு வேலைக்குப் போகாவிட்டால், அந்தத் தொழிலாளியை அன்றைக்கு வேலையிலிருந்து ‘சீட்’ கிழித்து விடுவார். ‘அவுட்டர்ன்’ பிரகாரம் உனக்குச் சம்பளமில்லையென்று சொல்லி விடுவார். அவர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 30. அலவன்செல்லாம் சேர்த்து ரூ. 100 தான் வாங்குகிறார்கள். கையில் வாங்குகிற பணம் ரூ. 50 அல்லது ரூ. 60 தான் இருக்கும். காரணம் மேஸ்திரி கோபத்திற்கு ஆளாகி, ஏ. இ. கோபத்திற்கு ஆளாகி, இன்ஜினியர் கோபத்திற்கு ஆளாகி அவர்கள் சம்பளம் அத்தனையும் பிடிக்கப்பட்டு, கடைசியாக அவர்கள் ஒன்றும் பேச முடியாத நிலையில் அவர்கள் வீட்டிற்குப் போவார்கள். இன்னும் அதிகம் கோபம் வந்துவிடுமானால், அந்த அதிகாரிகள் உடனே நானிய தினம் வேலையில்லை என்று சொல்லுவார்கள். இப்படி ஒரு நிலைமையில் தொழிலாளிகள் இந்த நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தனையும் நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். நம்முடைய பொதுப்பணி இலாக்கா அமைச்சரவர்களிடத்தில் நான் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். மாநாடுகளைக் கூட்டித் தீர்மானங்கள் போட்டிருக்கிறோம். கிளர்ச்சிகள் செய்யாத தொழிலாளிகள், வேறு ஏதாவது அரசியல்கட்சிகள் கிளப்பி விட்டு கிளர்ச்சிகள் செய்திருப்பார்கள். கொடி பிடித்துக் கொண்டு அவர்கள் சட்டமன்றத்திற்கு முன்னால் வந்து நிற்பார்கள். இவர்களை நானும், திரு. தங்கபாண்டியனும் அங்கே செல்லவிடாமல் வைத்திருக்கிறோம். அதை நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் வார்த்தைகளுக்கு எவ்வளவு நாள் கட்டுப்படுவார்கள்? ஏதோ சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அமைச்சர்களிடத்தில் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றோம். ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்த பட்ஜெட்டில் எப்படியாவது ஒரு வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சம்பளம் கூடக் கேட்கவில்லை. நிரந்தரமாக்கி விடுங்கள் என்று அவர்களைக் கேட்கிறோம். நிரந்தரமாக்கி விட்டால், அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் ‘லீல்’ கிடைக்கும்

[திரு. ஜி. பராங்குசம்] 11th March 1972

'கேஷுவல் லீவ்' கிடைக்கும். பிராவிடெண்ட் பண்ட் பிடிப்பார்கள். 30, 40 வருஷம் பணியாற்றி, அவர்கள் விட்டிருந்துச் செல்லுகின்றபோது, ஏதாவது அவர்கள் குழந்தை குட்டிகளைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கு, 2, 3 வருஷத்திற்காவது அவர்களுக்கு அந்தப் பணம் கிடைக்கும். அவர்கள் 30, 35, 40 வருஷம் பணியாற்றி விட்டு, ரிடையராகும்பொழுது, தற்போது அவர்களுக்கு ஒன்றுமே இல்லை விட்டிருப்போகிறபோது, பிற்கால வாழ்வு எப்படி இருக்க முடியும் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் விடத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எப்படியாவது அவர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். சம்பளம் கூடக் கொடுக்க வேண்டாம். அதிகமாகச் சம்பளம் கேட்கவில்லை. நிரந்தரமாக்கி விடுங்கள். அவர்களுக்கு ஒரு Turn over என்ற முறையை எடுத்துவிட்டு, எட்டு மணி நேரம் அவர்களை வேலை வாங்குங்கள். வேலை வாங்குவதற்கு மேஸ்திரீசுன் வைத்திருக்கிறீர்கள், குப்பர்வைசர்கள் வைத்திருக்கிறீர்கள், ஏ.இ. வைத்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரும் ரோடில் நின்று வேலை வாங்கிக்கொள்ளட்டும். எட்டு மணி நேரம் கரெக்டாக வேலை வாங்கட்டும். அவர்கள் அப்படி வேலை செய்யவில்லையென்றால் நானும், திரு. தங்கபாண்டியனும் அதற்கு ஜவாப்தாரி. அந்த அளவுக்கு அந்தத் தொழிலுக்குத் தலைமை தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள், அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைச் செய்வார்கள் என்று முழு மனதுடன் நம்பி, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் மனமார வரவேற்று, பாராட்டத் தகுந்த நிதிநிலை அறிக்கை என்று சொல்லி விடைபெற்றுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, பாரதம் சிறந்த ஒரு ஜனநாயக நாடாக, உலகத்திலே இன்று விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. எவ்வளவு தான் இன்னல்கள் வந்துற்ற போதிலும், ஜனநாயகப் பண்பாட்டில் கொஞ்சமும் குறையாமல், ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றோம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உலகத்தின் ஏனைய நாடுகளும் நம்மைப் பாராட்டுகின்றன. உண்மையாக ஜனநாயகத்தை நாடு பூராவும் நிலைநாட்டி வருகின்றோம். பல்வேறு அரசியல் நோக்கங்களைக் கொண்ட கட்சிகள் பல இருந்த போதிலும், வேறுபட்ட பல அபிப்பிராயங்கள், கொள்கைகள் நமக்குள் இருப்பினும் கூட, போர் வந்துற்ற காலத்தில் தேசிய நெருக்கடி ஏற்பட்ட காலத்தில், நம்மை அநியாமலேயே, நாம் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, நாக்கு முன்னே இருக்கக்கூடிய வேறுபாடுகளையெல்லாம் மறந்து, ஒன்றைத் திரண்டு, நம் எதிரி எவ்வளவு பெரிய எல்லாருடனின் உதவிப்போடு நம்மைத் தாக்கினாலும், அதைப் பொருட்படுத்தாமல், அவர்களை வீழ்த்தும் படியான ஆற்றலை பெற்றதற்குக் காரணம் நம்முடைய ஒற்றுமை உணர்ச்சி

11th March 1972] [திரு. கே. ராஜாராம்]

தான். நாம் எதிர்காலத்திலும் எந்த அரசியல் நோக்கத்துடன் கட்சி அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்த ஒற்றுமை குறையாமல், நாடு ஒன்று, நாம் அனைவரும் ஒன்றாக இருப்போம் என்ற எண்ணத்துடன் நாம் இருந்து வருவது நல்ல. கைகண்ட பலகைப் போர் முடிந்தவுடன், பாகிஸ்தான் என்ற பெயரில் கிழக்கே நம்மை பயமுறுத்திக்கொண்டிருந்த நாடு, இன்று சுதந்திர நாடாக, நமக்கு நட்பு நாடாக, இன்று முழு சுதந்திரத்துடன் விளங்குவதை நாம் பார்க்கின்றோம்.

அடுத்தபடியாக, நமது மாநில வரவு-செலவுத் திட்டம் விவாதத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயம், நேற்றைய தினம் ஐக்கிய நாடுகளிலிருந்து கங்கையையும், காவேரியையும் இணைக்கும் திட்டத்தை ஆழ்ந்து ஆலோசிப்பதற்கு, depth study செய்வதற்கு, ஒரு குழு டெல்லி வந்து சேர்ந்தது என்ற செய்தி நேற்று வாஷிங்டனில் கேட்டவுடன் நான் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஓரளவு தமிழ் நாட்டிற்கு நல்ல காலம், விவசாயிகளுக்கு நல்ல காலம், மக்களுக்கு நல்ல காலம் பிறக்க ஆரம்பித்து விட்டது, செயல் ரூபத்திலும் காரியம் நடப்பது தாமதப்படாது என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது.

நமது மக்களில் பெரும் பகுதியினர் கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நன்மைக்காக, தங்களுடைய காரியங்களைத் தாங்களே பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று 1958-ம் வருஷம் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் ஒன்று நாம் செய்தோம். அந்தச் சட்டத்திற்கு வருஷா வருஷம் பல திருத்தங்களைச் செய்துள்ளோம். கடந்த 14 வருஷங்களுக்குமுன் 1958-ல் சட்டம் செய்தாலும், 1960-ல் தான் அமுலுக்கு வந்தது. கடந்த 12 வருஷங்களாக அமுலில் இருந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக் கொண்டு, அதில் சில மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசு அதைச் சற்று கவனிக்க வேண்டும். பொதுவாக பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தில் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்ற ஒரு அச்சம் பலரிடத்தில் இருந்து வருகிறது. குறைகள் பல இருக்கின்றன. இன்றைக்குக் கூட கேள்வி நேரத்தில் ஒரு கேள்வி வந்தது. வருஷம் பல லட்சம் ரூபாய்கள் வழங்க தீர்மானம் போட்டுச் செலவு செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றம் தங்கள் காரியாலயத்திற்கு ஒரு கேட் போடுவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதியில்லை என்றும், சர்க்காருடைய அனுமதி ஏன் வாங்கவில்லை என்று கேள்வி கேட்டு, அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் இங்கு கேட்ட கேள்வியின் மூலம் நாம் தெரிந்து கொண்டோம். அதே மாதிரி முனிசிபாலிட்டிகள் ஒரு தண்ணீர் குழாயை ஒரு இடத்திலிருந்து ஒரு இடம் அடி தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்றால், சென்னை யிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு எழுதி, அனுமதி வாங்க வேண்டும். அந்தத் தண்ணீர்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [11th March 1972]

குழாயை மாற்றி வைக்க வேண்டிய அதிகாரங்களையெல்லாம், அந்தந்த முனிசிபாலிட்டிகளோ, அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன்களோ, யூனியன் கவுன்சில் தீர்மானம் போட்டால், 300 ரூபாய், 400 ரூபாய் அளவுக்கு அனுபதி பெற வேண்டிய அவசியமில்லையென்று நாம் செய்து விடலாம். இதை ஒரு சிறு உதாரணமாகச் சொன்னேன். இது மாதிரிப் பல குறைகள் இருக்கின்றன. 10, 12 வருஷ அனுபவத்தைக் கொண்டு அச்சட்டத்தில் வேண்டிய பாயதுத் செய்ய வேண்டியது மிகவும் முக்கியம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது லோக்கல் செஸ் சர்சார்ஜை 1½ ரூபாயிலிருந்து 2 ரூபாய்க்கு அதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவல்ல அவர்கள் கேட்டது. அரசாங்கம் அதிக மான்யங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். 1½ ரூபாய் வரை அவர்கள் லோக்கல் செஸ் சர்சார்ஜ் விதிக்கலாமென்று ஏற்கெனவே நாம் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் எவ்வளவு விதிக்கிறார்கள், எப்படி விதிக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு நாம் எடுத்துச் சொன்னால் தான், இது பிரியோஜனமில்லை என்பது தெரிய வரும். இந்த 1½ ரூபாய் சர்சார்ஜ் விதிப்பதற்கு ஏற்கெனவே நாம் அனுமதி கொடுத்திருந்தும், 28 யூனியன்களில் ரூபாய்க்கு 25 பைசா தான் வசூலிக்கிறார்கள். 188 யூனியன்களில் 26-லிருந்து 50 பைசா வரை வசூலிக்கிறார்கள். 109 யூனியன்களில் 51-லிருந்து 75 பைசா வரை வசூலிக்கிறார்கள். 40 யூனியன்களில் 76-லிருந்து 100 பைசா வரை வசூலிக்கிறார்கள். 5 யூனியன்களில் 101-லிருந்து 125 பைசா வரை வசூலிக்கிறார்கள். மூன்றே மூன்று யூனியன்களில், அதாவது நீலகிரியிலுள்ள கோத்தகிரி, குன்னூர், போன்ற 3 யூனியன்களில் 126-லிருந்து 150 பைசா வரை வசூலிக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இருக்கும்போது இவர்களை ரூபாய்க்கு 250 பைசா வீதம் வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்று நாம் அனுமதி அளித்திருக்கிறோம். ஏற்கெனவே 150 பைசா வரை வசூலிக்க அனுமதி இருக்கும்போது, அதையே அவர்கள் வசூலிக்க முடியவில்லை. ஆகையால் இது போகாத ஊருக்குப் பாதை காட்டியது போன்றதாகிவிடும் என்று அச்சப்படுகிறேன். இந்த உதவி பிரியோஜனமற்றதாகிவிடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அறிந்தோ அறியாமலோ ஒரு புதிய நல்லது செய்யப் போக ஒரு பெரிய கெடுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் சிப்பந்திகளுக்கு செய்த நன்மையால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் வரவு-செலவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து சிப்பந்திகள், ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்குக் கொடுத்து வந்த அடிப்படைச் சம்பளத்தில் பாதியை அரசாங்கம் கொடுத்து வந்தது. பாதியைப் பஞ்சாயத்து போது நிதியிலிருந்து கொடுத்தார்கள். ஆனால் கிராக்கிப் படி, மற்ற

11th March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அலவன்ஸ்கள் புதிதாக பின்னால் சேர்க்கப்பட்ட அலவன்ஸல் முழுவதையுமே அரசாங்கம் கொடுத்து வந்தது. அடிப்படைச் சம்பளத்துடன் கிராக்கிப் படியைச் சேர்த்ததால், அரசாங்கம் கொடுத்து வந்த தொகையில் பாதிப் பஞ்சப்படியைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் கொடுக்கும்படி ஏற்பட்டது. ஆனால், சிறு யூனியன்கள் என்றால், ரூ. 1½ லட்சம், பெரிய யூனியன்கள் என்றால், ரூ. 3 லட்சம் என்று அனாவசியமாக நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஏதோ ஒரு நன்மை செய்யப் போக வேறு பக்கம் கெடுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டியதாக அமைந்ததால், அரசாங்கம் நியமித்த கல்வி சம்பந்தமான நிதி ஆலோசனை குழு ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டில் நிலவரி முழுவதையும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுத்து விடவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டில் அது 41-வது பக்கத்தில் இருக்கிறது. அதோடு மேற்கொண்டு தலைக்கு ரூ. 2½ வீதம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கிராண்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கில பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சிப்பந்திகளுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் உரிய காலத்தில் சம்பளம் கொடுக்க முடியாமல் போவதற்குரிய கஷ்டங்களை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டிய கிராண்டுகளைக் காலாகாலத்தில் கொடுக்காமல் முடிபாத நிலை இருக்கிறது. இதை தான் மட்டும் சொல்லவில்லை. அரசாங்கம் கொடுத்த கல்வி நிதி சம்பந்தமான ஆலோசனைக்குழு அறிக்கையில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பக்கம் 33-34-ல் இருக்கிறது. இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நிர்வகிக்கும் பஸ் ஓடும் ரோடுகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டு எடுத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லியிருப்பது பொதுவாக வரவேற்க வேண்டிய முக்கியமான காரியமாகும். அது பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஓரளவு 'ரிஸீப்' கொடுக்குமென்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் சராசரியாகப் பார்த்தால் 374 யூனியன்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆயிரம் மைல் ரோடுகளை எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம் என்றால், 374 யூனியன்களுக்கு முழுதும் கணக்கிட்டால், ஒரு யூனியனுக்கு 2½ மைல்தான் வருகிறது. அப்படி எடுக்கும்போது அரசாங்கத்தின் கஷ்டத்தை நான் உணருகிறேன். திடீரென்று ஆயிரம் மைல் ரோடுகளின் பராமரிப்பை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் புகிதாக வரும்போது, அது அரசாங்கத்தின் நிலைமையைப் பாதிக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆயிரம் மைல் ரோடுகளை 374 பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் எண்ணிக்கையால் வகுத்து எடுத்துக்கொள்ள தாகக் கருதுவது கூடாது. ஏனெனில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நீண்டநாட்க

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] 11th March 1972

நாகப் பஞ்சாயத்து விவகாரங்களில் அனுபவம் உள்ளவர்கள். ஆயிரம் மைல் ரோடுகள் என்றால், ஆங்காங்கே 5 மைல், 7 மைல் என்ற அளவில் படிப்படியாக காயத்திகள் எடுக்கப்படும். அப்படியே 374 ஆல் வகுத்து 2½ மைல் என்று கணக்கிடுவது சரியல்ல.

திரு. கே. ராஜாராம்: மொத்தமாக ஆயிரம் மைல் என்பது அரசாங்கத் திருக்குக் கஷ்டமான விஷயம் தான். திடீரென்று சென்ற வருஷம் பராமரித்து வந்த நீளத்தைக் காட்டிலும் ஆயிரம் மைல்கள் அதிகமாவது என்றால், அது அரசாங்கத்தின் நிதியைப் பாதிக்கும் என்பதை உணருகிறேன். இருப்பினும் அவ்வாறு செய்வதால், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் பெரிய அனுகூலம் ஏற்பட்டு விடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை மீண்டும் புனராலோசனை செய்யவேண்டும். கல்வி அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றி எந்தவிதமான குறையும் சொல்லுவதாக எண்ண வேண்டாம். அவருக்கு வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து நிர்வாக சம்பந்தமாக அதிகமாகக் கவனிப்பது மிகவும் நன்மையாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் கல்வி இலாகாவுக்குக் குறைந்தது ஒரு நாளைக்கு 150 'ஃபைல்' வரும். பஞ்சாயத்து முனிசிபாலிட்டிகள் சம்பந்தமாகக் குறைந்தது 30 'ஃபைல்' வரும். இது ரொம்பவும் கஷ்டமான காரியமாகும். அவர் இவைகளை எப்படிச் சமாளிக்கிறார்களோ என்றுதான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 29-ம் தேதி வரை நமது மாநிலத்தில் யாராவது கள், சாராயம் குடித்துவிட்டு, தெருவில் வந்தால், குற்றம், யாராவது போலீசார் கையில் அகப்பட்டால், கோர்ட்டிக்குப் போய் தண்டனை விடைக்கும். குடித்தவர்கள் குற்றவாளிகளாக இருந்தார்கள். ஆகஸ்டு 29-க்குப் பிறகு குடிப்பவர்கள் குற்றவாளிகள் அல்ல. அதோடு அல்லாமல் அரசாங்கத்தின் கஜானாவுக்குப் பணம் கொடுக்கக்கூடியவர்கள், பாராட்டப் படவேண்டியவர்கள் என்ற நிலைமைக்கு ஆகஸ்டு 29-க்கு பிறகு ஆகிவிட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல. நமது அரசாங்கமே அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது. ரோடுகளில் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் விளம்பர போர்டுகள் கட்டிவைத்திருக்கிறார்கள். “இதா தான் கள்ளுக் கடை நின்று கவனித்துப் பார்த்து வந்து அருந்தி மகிழ்க்கள்” என்று பல இடங்களில் ரோடுகளில் விளம்பரம் செய்து, கொஞ்சம் நாளும் குடிக்கலாமா வேண்டாமா என்று சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும். ஆட்களுக்குத் தாண்டிதலாக இருக்கும் முறையில் போர்டுகளைக் கட்டிவைத்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி விளம்பரப்படுத்தி நாம் அதிகமான பேர்கள் குடிக்கும்படி செய்வது பொதுவாக நாட்டுக்கு நல்லதல்ல.

11th March 1972] [திரு. கே. ராஜாராம்]

[illegible]

சென்ற ஆண்டில் அரசாங்கத்திற்குக் குடி அல்லது மதுக் குடைகளின் மூலமாக ரூ. 25.12 கோடி வருவாய் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அடுத்த வருஷம் 12 மாதங்களில் அது ரூ. 36.42 கோடிக்கு வரும் என்று அரசாங்கத்தினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையின்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது அதிகமாகத்தான் வரும். பொதுவாக ரூ. 50 கோடி வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த வருஷம் ரூ. 2 கோடி உபரியாக ஏன் இருக்கிறது என்று கேட்டால் ரூ. 25.12 கோடி கலால் வரி மூலம் அரசாங்கத்திற்கு வந்தால் அந்த ரூ. 2 கோடியை உபரியாகக் காண்பதற்கு முடிகிறது. மற்ற ரேஷினியூ கணக்கில் அல்ல.

பொதுவாக நம் நாட்டில் விவசாயிகள், ஏழை, எளிய மக்கள் கட்டும்படியான வரிப்பணம் அதிகமாக இருக்கிறது. பொதுவாக விவசாயிகளையும், ஊரினாங்கனையும் மிகவும் பாதிக்கும்படியான காரியங்களில் நாம் மேலும் மேலும் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் வருத்தத்துடன் சொல்லுகிறேன்.

சொல்லுகிறேன்.

கிராமங்களில் சாதாரணமாக ஒருவர் செலுத்தும் வரியை மேற்கொண்டு அதிகப்படுத்துவது சரியில்லை. ஒரு சிறு கிராமப் பஞ்சாயத்தில் ிட்டு வரி, நொழில் வரி, வண்டி வரி, சொத்து மாற்று வரி என்று பல வரிகளைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இவையல்லாமல் குடி மாரமத்து வரி, சாக்கடை வரி எல்லாம் கட்டுகிறார்கள். இவ்வளவு வரிகளையும் பஞ்சாயத்து போர்டு போடுகிறது.

இது போக மேற்கொண்டு அவன் பம்ப்செட் போட்டு விவசாயம் செய்தால், மின்சாரத்துக்கு முன்பு நுனிட்டுக்கு 9 காசு கொடுத்து வந்தான். இப்போது அவன் அதிகமாகச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இது போக மற்றவர்களைப் போல், பண்டங்களை வாங்கினால், விற்பனை வரி வேறு செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இதெல்லாம் போக 20 ரூபாய் நிலவரி செலுத்துகிறவன் இப்போது எவ்வளவு அதிகமாகச் செலுத்த வேண்டுமென்ப பாருங்கள்.

[திரு. கே. ராஜாராம்] [11th March 1972]

இப்போது ரூபாய்க்கு 40 பைசா என்று லோகல் செஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி 9 ரூபாய் லோகல் செஸ் கட்ட வேண்டும். இது போக ஏற்கனவே 1½ ரூபாயாக இருந்த செஸ் சர்சார்ஜ் 2½ ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே 20 ரூபாய் வரி கட்டும் விவசாயி 50 ரூபாய் லோகல் செஸ் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இதல்லாமல் அரசாங்கக் குளங்களிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டால், 10 ரூபாயோ அல்லது 5 ரூபாயோ இடத்துக்குத் தகுந்த மாதிரிக் கட்ட வேண்டும். ஆகவே இந்த அரசு இந்த லோகல் செஸ் சர்சார்ஜை மான்யமாகக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிக்குத் தாங்க முடியாத வரிச் சுமை இருப்பதால், இதைக் கட்டாயம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வருஷம் நிதிநிலை அறிக்கையின்படி முதலமைச்சர் அவர்கள் கல்விக்காக ஒதுக்கிய மான்யம் 89.85 கோடி ரூபாய் என்றும் 1967-68-ம் ஆண்டில் 53.56 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இதை அப்படியே பார்க்கக்கூடியவர்களுக்கு பெருமையாகத் தோன்றும். ஆனால் உண்மை அப்படியல்ல. 1967-68-ம் ஆண்டில் வருமானம் 194 கோடி ரூபாய். கிட்டத்தட்ட 200 கோடி ரூபாய் வருமானம். அப்போது ஒதுக்கிய தொகை 53½ கோடி ரூபாயாக இருந்தால், இப்போது 400 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறபோது, ஒதுக்க வேண்டிய மான்யம் 117 கோடி ரூபாய். ஆகவே, 10, 18 கோடி ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். ஆகவே கல்விக்கு மேலும் அதிகமாக மான்யம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தப் பணத்தையெல்லாம் பெரும்பாலும் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாகத்தான் நாம் செலவிடுகிறோம். ஆகவே இன்னும் அதிகமாக கிராண்டுகளைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த 2½ ரூபாய் லோகல் செஸ் சர்சார்ஜையும் கிராண்டாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது மாநில சுயாட்சி என்று பல்வேறுகப் பேசப்படுகிறது. பொதுவாக அதிகாரங்கள் அதிகமாக வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அப்பதத்தை உபயோகித்து வருகிறோம் என்று முதல்வர் அவர்கள் சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவரைச் சேர்ந்தவர்கள், அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பல இடங்களிலும் வேறு பல அர்த்தங்களை உண்டு பண்ணும்படியாகப் பேசுவதால் பல விவகாரங்களை உண்டுபண்ணுகிறார்கள்.

அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் கூட நம் பேரில் ஒரு சந்தேகத்தைத்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [11th March 1972]

கிளப்பிவிட்டு, ஏதோ இந்தியாவின் மற்ற பாகம் ஒரு மாதிரி என்றும் தமிழ்நாடு மட்டும் தனியாக இருப்பது போன்றும் ஒரு எண்ணத்தை உண்டு பண்ணும் நிலையில் அமெரிக்க செனேட் சபையில் பேசும் சூழ்நிலை. ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் இங்கே இருக்கிறவர்கள் பேசிய பேச்சுத்தான். அதுவும் முதல்வர் அவர்களை வைத்துக்கொண்டு ராஜபாளையம் மாநாட்டில், இந்த அரசாங்கத்தில், பொறுப்புள்ள பதவி வகிக்கும் ஒருவர், ஒரு வாரியத்தின் தலைவர், 'நாங்கள் தனியாகப் பிரிந்து போகும்படியாக ஏற்படும், அதற்காகக் கிளர்ச்சி செய்வோம்' என்று பேசியதாக அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளில் வந்து, அதை இந்தியப் பத்திரிகைகள் எடுத்துப்போட்டு விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள். உண்மை அதுவல்ல என்று முதல்வர் அவர்கள் பல முறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே முதல்வர் அவர்கள் இதை என்ன விதமாக வார்த்தைகளைப் போட்டுச் செய்ய வேண்டுமோ அல்லது மாற்ற வேண்டுமோ அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கூட ஒரு நுடத்தில் முழு 'அடானமி' என்ற பதத்தை உபயோகித்திருக்கிறார்கள். "More Autonomy" என்று ஆங்கிலத்தில் சொன்னார்கள். முழு சுயாட்சி வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் சொன்னார்கள். முழு சுயாட்சி வேண்டும் என்று, இப்படி அதிகமாக சுயாட்சி அல்லது அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று, இப்படி ஏதாவது ஒரு வார்த்தையைப் போட்டுக் கேட்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி என்பது இப்போதே இருக்கிறது. மாநில சுயாட்சி என்பது புதிதாகக் கேட்கக் கூடிய ஒன்றல்ல. இப்போதே இருக்கிறது என்பதை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே பார்க்கலாம். மாநில சுயாட்சிக்கு முன் ஏற்பட்ட கடன்கள் இவ்வளவு, அதற்குப் பின் ஏற்பட்ட கடன்கள் இவ்வளவு என்று இந்த அறிக்கையிலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மாநில சுயாட்சி இருக்கிறது என்றுதானே அர்த்தம்.

கடந்த 25 வருஷமாகச் சுதந்திர நாடாக இருந்து மாநில சுயாட்சியை நாம் அனுபவித்து வந்ததில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய குறைகளை நிறைய உணருகிறோம். இவைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைத் தெரிவாக நிதிநிலை அறிக்கையில் முதல்வர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இன்கம்டாக்சில் நமக்குப் பங்கு உண்டு. ஆனால் 4 வியாபாரிகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரு கார்ப்பரேஷனை அமைத்தால் அவர்கள் கட்டும் அதே இன்கம்டாக்சில் நமக்குப் பங்கில்லை. இதெல்லாம் நியாயமற்ற விஷயம். இவைகளை மாற்றியமைப்பதற்கு அல்லது அதிக அதிகாரங்களைப் பெறுவதற்குக் கொச்சி ஆம்சிப்பதாக இருந்தாலும், எங்களுடைய முழு ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கும்.

[திரு. கே. ராஜாராம்] 11th March 1972

இந்த மாநிலத்துக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று நாம் மட்டும் கேட்டுப் பயனில்லை. 21 மாநிலங்கள் நமது நாட்டில் இருக்கின்றன. இந்த 21 மாநிலங்களில் சில மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் நாம் ஒன்றுக்குச் சேர்த்துக் கொண்டு 'நேஷனல் டெவலப்மெண்டு கவுன்சில்' கூட்டத்தின் போதோ அல்லது இதற்கு என்று கூட்டம் போட்டோ பிரதமரை இவ்வாறு செய்வதற்கு வற்புறுத்த நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எல்லா மாநில முதல்வர்களையும் அழைத்து, மாநிலங்களுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் வேண்டும், என்னென்ன நிதி வசதிகள் ஒதுக்க வேண்டும் என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டியது அவர்கள் கடமை. நாம் மட்டும் சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருப்பதாலோ அல்லது கிளர்ச்சி செய்து கொண்டிருப்பதாலோ பயனில்லை. எல்லோரும் ஒன்று கூட வேண்டும். நம்முடைய நியாயத்தைக் கூறி, நம்முடைய கோரிக்கை என்ன என்பதைச் சொல்லி, பலரை ஒன்று சேர்க்க வேண்டும். இதை மறந்து விடாமல் அவ்வளவு பேரையும் இணைத்துக்கொண்டு போக வேண்டும் என்ற என் அபிப்பிராயத்தை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக இப்போது வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அளவிற்கு மீறிப் போய்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் கிளர்ச்சிகளுக்குக் கூட வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தான் காரணம். மாணவர்கள் பட்டமளிப்பு விழாவிலும் மற்ற இடங்களிலும் நடந்துகொள்ளும் நிலைமைகளுக்குக் கூட தங்களுடைய எதிர் காலம் என்ன ஆகுமோ என்று தெரியாத நிலைமை தான் காரணம். ஒரு 5, 6 வகுஷங்களுக்கு முன்னால் இன்ஜினியரிங் பட்டதாரி மாணவர்கள் படிப்புப் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே, அவர்களுக்கு வேலைக்கு உத்திரவு வந்து விடும். அவ்வளவு 'டிமாண்ட்' இருந்தது, தேவையிருந்தது. அவர்கள் பரீட்சை எழுதி முடிவுகள் வருவதற்கு முன்பாகவே, அவர்கள் 'பாஸ்' செய்கிறார்களோ, இல்லையோ, சீப் இன்ஜினியர் ஆபிசிலிருந்து உத்திரவு போய்விடும். அப்படியிருந்த நிலைமைகள் மாறி, இப்போது இன்ஜினியரிங் பட்டதாரிகளுக்கும் மற்ற பட்டதாரிகளுக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்கிற அளவிற்கு வந்து விட்டது. இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க மத்திய சர்க்கார் ஒரு திட்டம் போட்டு, அதை மாநிலங்களின் மூலம் அமுல் படுத்தி வருகிறார்கள். அதுவும் எல்லா இடங்களிலும் அல்ல, குறிப்பிட்ட சில இடங்களில், சில மாவட்டங்களில் இந்தத் திட்டம், நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. அது போதாது. இன்னும் நிறைய இடங்களில் நிறைவேற்றி வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்ப்பதற்குத் தக்க முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலம் எந்தப் புதிய முயற்சியும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை.

11th March 1972] [திரு. கே. ராஜாராம்]

பொதுவாக, நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், மக்கள் பெரும்பாலும் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள். ஏதோ கோயமுத்துரைச் சுற்றிச் சில மில்கள் வந்திருக்கின்றன. இருந்தாலும், இந்த மாநிலம் போதுமான அளவு கைத் தொழில் நிறைந்த மாநிலம் என்று சொல்ல முடியாது. இப்போது தான் கைத் தொழில்களை அதிகமாக ஆக்கிக்கொண்டு வருகிறோம். இதற்கு முன் பார்த்தால், விவசாயம் முக்கியமான தொழிலாக இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகள் அதிகமாக உள்ள நமது மாநிலத்தில் தொழிலைக் கொண்டுவந்து புகுத்தி, தொழில்கள் சிறப்பாக உள்ள மாநிலமாக இதை மாற்றியமைக்காமல் போனால், கண்டிப்பாக இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நாம் ஒழிக்க முடியாது.

கூட்டுறவுத் துறை மற்ற மாநிலத்தில் வளர்ந்திருப்பதை விட நம்முடைய மாநிலத்தில் அதிகமான அளவிற்குப் பரவலாக வளர்ந்திருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை கூட்டுறவுச் சங்கங்களை கிராமங்களில் எல்லாம் அமைத்து, அவை நல்ல முறையிலே செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. இதை நான் பெருமையோடு சொல்ல முடியும். ஆகவே கூட்டுறவுச் சங்கங்களை இணைத்து, ஒன்று சேர்த்து, சிறு சிறு தொழில்களை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அமைத்து விடுவோமானால், அதன் மூலம் விவசாயிகள் நல்ல பயன் பெற முடியும். அதிருஷ்டவசமாக 'எலெக்டிரிசிட்டி' நல்ல முறையில் நமக்குக் கிடைக்கிறது. அடுத்த ஆண்டிற்குள் மின்சாரம் இல்லாத கிராமமே இல்லையென்ற நிலைமை இங்கே ஏற்பட்டு விடும். கைத்தொழிலுக்கு மின்சாரம் தான் முதல் தேவை. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தி சிறு சிறு தொழில் களை ஆரம்பித்து விடுவோமானால், நம்முடைய மாநிலத்திலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க முடியும். புதிய வேலைகளைக் கொடுக்க முடியும், திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க முடியும். நான் சமீபத்திலே கொஞ்சம் படித்தவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். நான் சமீபத்திலே ஜலத்தருக்குப் போயிருந்தேன். அங்கே சில கிராமங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தேன். கிணறுகளில் பம்புசெட்டு போட்டு, அந்த மின்சாரத்தைக் கொண்டு சிறு தொழில்களைச் செய்து வருகிறார்கள். சாயந்திரம் 5 மணிக்கு மேல் இவர்கள் செய்து வைத்திருக்கிற சாமான்களை ஆட்டோ ரிக்ஷாவில் வந்து எடுத்துப் போகிறார்கள். சிறு சிறு நட்புகள், போல்டுகள், ஆணிகள் முதலியன செய்கிறார்கள். விவசாயத்திற்காகச் செலவு செய்த நேரம் போக முடியுமென்ற செய்கிறார்கள். விவசாயத்திற்காகச் செலவு செய்த நேரம் போக மற்ற நேரத்திலே இந்தத் தொழில்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இங்கேயும் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இங்கே செய்யப்பட்டால்தான், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நாம் ஒழிக்க முடியுமென்ற ஆலோசனையை அரசாங்கத்தின்முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[11th March 1972]

தொழிலாளர்கள் விஷயத்திலே தொழிற் சங்கம் அமைப்பதிலே மேலும் நிவரணமாக முதலமைச்சரவர்களும், தொழில் அமைச்சரவர்களும் யோசிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் தொழில் அமைதியின்மை ஏற்படுகிறது. அதைப் போக்கவும், மேலும் தொழில் அமைதியின்மை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிர்ஷ்டவசமாக ஒரு பிசாசு போல பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்த கோவை தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நல்ல சுமுகமான முறையிலே தீர்வடைந்து விட்டதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். 5 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்ல, மாநிலத்தில் இருக்கிற எல்லா மில் தொழிலாளர்களும் போராட்டம் நடத்துவதாக இருந்தது. அவர்கள் 2½ லட்சம் பேர் பாதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். ஒரு குடும்பத்திற்குக் குறைந்தது 5 பேர் இருப்பார்கள். இந்தப் போராட்டம் சுமுகமான முறையிலே தீர்ந்துவிட்டதால், இப்போது அங்கு தொழிலாளர்களிடையே அமைதி நிலவி வருகிறது. மத்திய அரசாங்கம் இப்போது மில்களை எடுத்து நடத்த முன்வந்திருக்கிறது. சென்னையில் சிம்ப்சன் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைச் சீக்கிரத்தில் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மிக துட்பமான விஷயங்களை அமைதியான முறையிலே உட்கார்ந்து, அனைவரையும் கலந்தாலோசித்து, எப்படி முடிக்க வேண்டுமோ அப்படி முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பம்பாயில் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் இந்தத் தொழிற்சாலையில் செய்யப்படும் கருவிகளை வாங்கி வேலை நடந்து வருகிறது. அப்படி நடந்துகொண்டிருந்த தொழிற்சாலைகள் இந்த சிம்ப்சன் தொழிற்சாலைகளில் போராட்டம் நடப்பதால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. டிஃப்ன்ஸ் பாசுடரிக்கு வேண்டிய சில கருவிகள் இங்கிருந்து வாங்கப்படுகின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் மூடப்பட வேண்டிய நிலைகள் இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கின்றன. இது நாட்டுக்குக் கவலை அளித்து வருகிற விஷயமாகும். எனவே இதில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும், தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் முன்னேற்றக் கழகப் பேரவையை அமைக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். பலவந்தமாகத் தொழிற் சங்கங்களைப் பிடிக்க முயற்சிக்கிறார்கள். போலீசாரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் இவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கிறார்களே என்ற எண்ணம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை முதலமைச்சரவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. காட்டேர் கோபால்: தலைவரவர்களே, எந்த மாதிரித் தொழிற் சங்கங்கள் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11th March 1972]

திரு. கே. ராஜாராம்: சென்னையிலே பரவலாக இம்மாதிரிப் பேசப் படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் எந்தத் தொழிற் சங்கம் என்று குறிப்பிட்டுக் கேட்கும்போது, குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறேன்.

திரு. காட்டேர் கோபால்: எந்தத் தொழிற் சங்கத்தில், எந்தத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் விளக்க வேண்டும். தொழிலாளர் முன்னேற்ற சங்கப் பேரவையின் வளர்ச்சி கண்டு பொருமல்—காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக மாற்றர்கள் இப்படி பேசுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் குற்றச்சாட்டை—வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: பரவலாகப் பேசப்படுகிறது என்று சொன்னார். அவருக்குத் தெரியாது.

திரு. காட்டேர் கோபால்: குற்றச்சாட்டிற்கு ஆதாரத்தை எடுத்து வைத்துப் பேச வேண்டும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: அடுத்தபடியாக, கட்டுறவுத் துறையில், அண்மையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டத் திருத்த விதிகளின் மூலமாக, ஆளுங்கட்சியினர் மெஜாரிட்டியாக இல்லாத சில சங்கங்களில், நியமனத்தின் மூலம் எதிர்க் கட்சியினர் மெஜாரிட்டியை மைனாரிட்டியாக ஆக்க கட்டுறவுச் சங்கங்களிலும், கட்டுறவு வங்கிகளிலும் நடக்கின்ற போக்கைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூட்டுறவு வங்கிகளிலும் நடக்கின்ற போக்கைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூடாது. நியமன உறுப்பினர்களின் மூலம், மெஜாரிட்டி சங்கத்தில் மைனாரிட்டியை உண்டாக்குவது நல்லதா என்று யோசிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, நமது சட்டத் திலேயே சொல்லியிருக்கிறது. நியமன அங்கத்தினர்கள், மொத்தத்தில் 5-இல் ஒரு பங்குக்கு மேல் இருக்க முடியாது.

திரு. கே. ராஜாராம்: அது சட்ட விஷயம். அது போக, மற்றக் கட்சிக் காரர்கள் நடத்தி வரும் சங்கங்கள், நிலவன வங்கிகள், போன்றவைகளை, அரசாங்கம், எப்படியாவது, அவைகள் சிறு தவறு செய்தாலும் கூட கலைத்து விடுவதற்கு முயற்சி செய்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் இது பரவலான பேச்சு அல்ல, ஒரு குறிப்பிட்ட சங்கத்தைப் பொறுத்த விஷயம்—என்னுடைய சொந்த ஊரான திருமங்கலத்திலேயே, 20 வருஷமாக

11th March 1972

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒருவேளை, அவர்களும், அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களாக இல்லாமல் இருக்கலாம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அவர்கள், நெல்லார் அரிசி வாங்க வேண்டுமானால், ரூ. 3 கொடுத்தால் கூட கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதை விசாரிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நெல்லார் அரிசி ரூ. 3-க்கு மேல் விற்கிறது என்ற உண்மையை ஒத்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தமிழ் நாட்டின் அரிசியைச் சாப்பிட்டால் என்ன? முன்பு நெல்லார் அரிசி வந்துகொண்டிருந்தது. ஆனால், இப்போது, அங்கேயே பஞ்சம் வந்துவிட்டது. மூன்று நாட்களுக்கு முன் ஒரு செய்தி பத்திரிகைகளில் வந்திருந்தது. ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் நெற்களஞ்சியம் என்று சொல்லக் கூடிய தாடப்பள்ளிக்கூடத்தில் பஞ்சம். அங்கே, ஓட்டுக் கேட்கப்போன ஒரு காங்கிரஸ் வேட்பாளரை அந்த ஊர் மக்கள் எல்லாம் குழித்து கொண்டு, கிலோ அரிசி ரூ. 1-40-க்கு விற்கிறது என்று சொல்லி, சுமார் 5 மணிநேரம் அந்த வேட்பாளரை விடவில்லையென்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. எனவே இங்கே ரூ. 3-க்குக் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால், அங்கே உள்ள மக்கள் எல்லாம் இங்கே வர ஆரம்பித்து விடுவார்கள். எனவே, இங்கே இந்த விலைக்கு விற்பதே ஆச்சரியம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : பொதுவாக, அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். விலைவாசி உயர்ந்து விட்டது. முன்பு விலைவாசி உயர்ந்து விட்டது என்று சொல்லி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார்கள், போராட்டம் நடத்தி, சிறைக்குச் சென்றார்கள். அப்போது விற்பதுகொண்டிருந்த விலைவாசியைப் போல இன்றைக்கு மூன்று மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். விலை குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதிகமாகத் தான் இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அத்தியாவசியமான பொருள்களாகிய அரிசி, உப்பு, புளி, மிளகாய், வெந்தயம் ஆகிய எதை எடுத்துக்கொண்டாலும், விலைகள் முன்பு இருந்ததை விட மூன்று மடங்கு அதிகமாக விற்கிறது. நான் சொல்வதைச் சொல்லிவிடுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் பதிலை அப்புறம் சொல்லட்டும். உடனடியாகப் பதில் சொல்லியாகவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒவ்வொன்றிற்கும் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல. நாங்கள் கேட்பதெல்லாம், இந்த விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு அரசு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் என்ன என்பது தான். அன்றையதினம் விலைவாசியைக் குறைப்பதற்காக, முன்னாள் அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவில்லை என்பதற்காக இப்போதிருக்கிற ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் மறியல் செய்தார்கள். ஆனால், அவர்

11th March 1972 [திரு. கே. ராஜாராம்]

களிடமிருந்து இன்றைக்கு என்ன பதில் வருகிறது? நாங்கள் கேட்கும் போது, ஒரே பதில். அது என்னவென்றால், விலைவாசியைக் குறைக்கக்கூடிய அதிகாரம் மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. ஆனால், அதே விலைவாசிக்குறைப்பதற்காக, அரசாங்கக் காரியாலயங்களுக்கு முன்னால் அவர்கள் மறியல் செய்தார்கள் என்பதை மறந்துவிட வேண்டாமென்று நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எந்த சர்க்காராக இருந்தாலும் நம் சர்க்கார். அதைத் தெளிவுபடச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் தேர்தலில் என்னவோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய சார்பாக சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கலாம். ஆனால் அமைச்சர் பதவி ஏற்று, மத்திரி சபையை அமைத்த பிற்பாடு, எங்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு உரிமை கொண்டாடுகிறார்களோ, அவ்வளவு உரிமை உண்டு என்பதை நீங்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. ஏனெனில் இந்த மாநிலத்தின் நிர்வாகத்தில் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன, எதையெதை நீங்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு மாற்றுக் கட்சியினருக்கும், எதிர்க்கட்சியினருக்கும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு எவ்வளவு பாத்தியத்தையும், உரிமையும் இருக்கிறதோ, அவ்வளவு பாத்தியத்தை உண்டு. அதற்கு உகந்து நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் அரசாங்கம் ஒன்று தான். நேற்று ஒருவர் அமைச்சராக இருந்தார், இன்றில்லை. இன்று 10 பேர் இருக்கலாம். அடுத்த வருஷம் வேறு 10 பேர் இருக்கலாம். ஆனால் அரசாங்கம் ஒரே அரசாங்கம், தமிழ் நாடு அரசாங்கம் என்பதையும், அதனால் இருக்கக்கூடிய கஷ்டநஷ்டங்கள், குறைகளைச் சொல்லுவதற்கு இடம் கொடுத்து, திருந்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேறு ஒன்றும் தான் சொல்லவில்லை.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு விஷயத்தில் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு அச்சத்தை, நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக படித்தவர்கள் மத்தியில் கொஞ்சம் நல்ல சமூகமாக, நல்ல வாழ்க்கை வாழ்ந்துகொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள் மத்தியில் இது நன்றாகப் பரவிவிட்டது. குடும்பக் கட்டுப்பாடு, ஸ்டெரிலைஷன், வாசக்டமி, இவைகள் படித்தவர்கள் மத்தியிலும், வசதியோடு வாழ்கின்றவர்கள் மத்தியிலும், நன்றாகப் பரவிவிருக்கிறது. செயலிலும் மத்தியில் கொஞ்சம் கீழான நிலைமையில் இருப்பவர்களிடத்தில், வசதியற்ற மத்தியில் கொஞ்சம் கீழான நிலைமையில் இருப்பவர்களிடத்தில், நன்றாகப் பரவவில்லை. நினைமையில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களிடத்தில், பெரும் பகுதி என்பது நாட்டிற்கு நல்லதல்ல. ஆகவே, ஜனத்தொகையில் பெரும் பகுதி

[திரு. கே. ராஜாராம்]

{ 11th March, 1972

அந்த நிலைமையில் உள்ளவர்கள். அவர்கள் பெரும்பகுதியாக வராமற் போனால், 10, 20 வருஷம் கழித்து என்ன நிலைமை ஏற்படும்? தேசத்தில் எந்த ஒரு குழப்பமான நிலையேற்பட்டு, சந்தேகமான பிரச்சனைகள் எழுந்தாலும், தமிழ் நாட்டை இந்தியாவில் எந்த இடத்திலிருப்பவர்களும் கடநோக்கினார்கள். அதற்கான யோசனை தமிழ் நாட்டிலிருந்து வர வேண்டுமென்று கேட்டுகிறார்கள். தென்னாட்டு ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.சி.எஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள், அறிவாளிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று வடநாட்டிலிருப்பவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைமை இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதுவரை இருந்துகொண்டிருந்தது. இனிமேல் இது குறைந்து போவதற்கு நாம் விட்டு விடக் கூடாது. ஆகையினால், மற்ற தாழ்ந்த நிலையிருப்பவர்கள் மத்தியிலும் அதிகமான முயற்சி எடுத்து, இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப் புருந்த முயற்சி செய்து, அந்த இடத்தில் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத விஷயத்திலும், ஒரு மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இதைச் சொல்வதெல்லாம், அது அவ்வளவு நல்லதல்ல. அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லி, இந்த அவையின் கவனத்தை வேறு திசையில் திருப்ப நான் விரும்பவில்லை. நான் குசகமாகச் சொல்வதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். பெரும்பான்மையோர் மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நான்வாழ்ந்ததில், திற்பான்மைபெறாதி விடப்பட்டபடியான நிலை ஏற்படும். இன்று திற்பான்மையோராக இருப்பவர்கள், பெரும்பான்மை பிசாசுகளிடம்படியாக ஏற்படும். அப்படி ஏற்படாமல், எல்லோரும் இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்துகொள்ளும் நிலைமை ஏற்பட வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அபிவிருத்தியாக, முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்த வறையும் செய்திருக்கக் கூடிய ஒரு நல்ல விஷயத்தை நான் பாராட்டிப் பாராட்டுகிறேன். எவ்வளவு, 'கட்டத் தர்தம்' பிப்ரவரிக் கட்டசியில் 25-ந் தேதி அல்லது 26-ந் தேதி என்று நான் நினைக்கின்றேன். மாயவரத்தில் மொதுங் கூட்டத்தில் தலைவர் திரு. ஆழாராஜ் அவர்களிடத்தில்—நானும் பேசினேன்—ஒரு பெரிய 'ரெபர்சன் டெஷன்' வந்தது. குத்தகைக்காரர்கள் 25 ஆயிரம் ரூபெயர்—முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எனக்கு முன்னே தகவல் கிடைத்திருக்கலாம்—25 ஆயிரம் ரூபெயர் என்று சொல்லும்போது, அது எவ்வளவு பெரிய கமையை நாம் தாங்க வேண்டிய நிலையென்று தெரிந்துகொள்ளுங்கள். 25 ஆயிரம், அதை இந்தால் பெருக்கினால், 1½ லட்சம் பேர் இன்னும் 15 நாட்களுக்குள்ளாக அங்கை விரிந்து அப்படியாகித்தப்படிப் போகிறார்கள். எவ்வளவு குத்தகை பாக்கியிருக்கிறது. அதை எப்படியாவது திறுத்தி வைக்கவில்லையென்றால், மேலும் கமையேற்பென் என்ற பெரிய புகாராகச் சொன்னார்கள். தலைவர் திரு. ஆழாராஜ் அவர்கள் அதை உணர்ந்து வெறுவாகச் சொன்னார்கள். அதை 1-ந் தேதி இந்த பட்டஜெட், நிதிநிலை அறிக்கையில் இந்தப் பிரச்சனையை சொன்ன

11th March 1972] [திரு. கே. ராஜாராம்]

ஷுடன், நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கைகுலுக்கிப் பாராட்டினேன். இந்தக் குத்தகைக்காரர்கள் வெளியேற்றப்படாமலிருப்பதாக உடனே சட்டம் கொண்டு வருகின்றேன் என்று அறிவித்ததற்காக நான் அப்பொழுதே பாராட்டினேன். நல்ல முடிவைச் செய்தார்கள் என்று நான் சொன்னேன். இப்பொழுது அதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புதிய ஒரு விஷயம், *முடிவற்ற முடிவற்ற*, ஒருவரும் இதை எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். அவர் அமெரிக்காவுக்குப் போய் வந்ததினால் தானே என்னவோ தெரியாது, இந்த *முடிவற்ற* Scheme-ஐப் புகுத்தி, திறமையாகக் கல்வி பயின்றவர்களை, இவர்கள் சர்வகலாசாலைகளுக்குக் கொண்டு வந்து, அவர்கள் அனுபவத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு ஒரு புதிய திட்டம் கொண்டுவந்ததை—எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும், நல்ல காரியம் செய்யும்போது, அதை வரவேற்றுப் பாராட்ட வேண்டியது கடமை—என் சொந்த சார்பாக மட்டுமல்ல, என் கட்சியின் சார்பாகவும் பாராட்டுகிறேன் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கதேசமித்திரன் பத்திரிகை 100 ஆண்டளான பத்திரிகை நல்ல ஒரு பத்திரிகை. கட்சி சார்பற்ற பத்திரிகை. நன்றாக நடந்துகொண்டிருந்த பத்திரிகை. அது போன நவம்பர் மாதம் 10-ம் தேதியிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டே விட்டது. அதை அரசாங்கம் கொஞ்சம் கண் பார்த்தால், ஆரம்பித்து விடலாம் போலத் தெரிகிறது. பாங்கிலிருந்து கடன் கேட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் சிபார்சு செய்ய வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறது. பெப்பர் பெண்டிங் காக இருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். அங்களுக்கு ஏதாவது கடன் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்தால், உடனே பத்திரிகையை ஆரம்பித்து விடுவார்கள் என்று எனக்குத் தகவல் கிடைத்தது. எப்படியாவது அதை நடத்த முயற்சி பண்ணுங்கள். அதை விட்டு விடக்கூடாது. 'தொழிலாளிகள் தொடர் உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதை மீண்டும் தொடர்ந்து நடத்தியாக வேண்டிய முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை குடி தண்ணீர் விஷயமும்; காவேரி நீர்த் தக்காறு விஷயமும்,
மத்திய அரசு தலையிட்டுச் செய்ய வேண்டிய காரியம். அது ஒரு மாநிலத்திற்கும்,
மற்றொரு மாநிலத்திற்குமுள்ள பிரச்சனை. இரண்டு மாநிலங்களும் நேரடியாகப்
பேரெடுத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது விரைவாக தான். ஆனால் தீர்த்துக்
கொள்ள முடியாத அளவுக்குச் சிக்கல் ஏற்படும்போது, மத்திய அரசு அவசூ
தான் வருகிறது. மத்திய அரசு இதைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டியது போக,
கோர்ட்டுக்குப் போங்கள் என்று சொல்லியனுப்புவதில் பிரயோஜனமில்லை.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[11th March 1972]

அவர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்கை உபயோகித்து, இதைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். காவேரிப் பிரச்சனையில் இப்போது கோர்ட்டுக்குப் போகும்படியான நிலைமை ஏற்படுவதற்குக் காரணம் மத்திய அரசின் வழவழாக் கொள்கை. இது கண்டிப்பாகக் கோர்ட்டுக்குப் போகாமலே தீர்த்து வைத்திருக்க வேண்டிய பிரச்சனை, தீர்த்து வைத்திருக்க முடியும். அப்படியில்லாமல் அவர்கள் கைவிட்ட நிலைமையோ என்னவோ, தமிழ் நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மத்திய அரசின் அதிகாரங்களை அதிகமாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆகையினால் மத்திய அரசு தனக்கு இருக்கக்கூடிய அந்த அதிகாரத்தைப் பிரயோகம் செய்து, இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சனையைக் கேள் அரசு தீர்த்து வைப்பதற்கு ஒரு சமயம் சம்மதித்துப் போகிறேன், அடுத்த சமயம் முடிவான தருவாயில், நமது பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், திருவாங்குருக்குச் சென்று, அங்கு முடிந்து ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துப் போடுவதாக என்னி இங்கிருந்து போயிருந்தார். ஆனால், பேச்சு முறிந்து திரும்பி விட்டார்கள். இந்த மாதிரி இருந்தால் எப்படி நடக்கும்? இதில் கொண்டுவந்து அரசியலைப் புகுத்தி, அரசியல் காரணங்களுக்காக, இவைகளைச் செய்தல் நல்லதல்ல. கோவை நகரமும், சென்னை நகரமும், தஞ்சை மாவட்டமும் எந்த வகையிலும் தண்ணீரில்லாமல் வாட விடக்கூடாது. இவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியைச் செய்ய வேண்டியது மாநில அரசின் கடமை. இவைகளை மாநில அரசு செய்யத் தவறினால், நாம் மாநில அரசு என்று சொல்லிக்கொள்வதற்குத் தகுதியில்லை. இதில் மத்திய அரசு குறுக்கிட்டால் அல்லது மத்திய அரசு இதற்கு வேண்டிய ஒத்தாசை செய்யவில்லையென்றால், அது மிகவும் கண்டிப்பாக கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். இதை எல்லோரும் தெரிந்து கவனிக்க வேண்டும். மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டியது அவசியம். கோவை குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனை சாதாரண விஷயமல்ல. லட்சக் கணக்கான தொழிலாளிகள் அங்கே வாழ்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டின் பெரிய தொழிற்சாலைகளெல்லாம் அங்கே இருக்கின்றன. அங்கே தொழிலுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க மாட்டேன், குடிக்க மட்டும் தண்ணீர் கொடுப்பேன் என்றால், இது ஒரு சிக்கல். இவைகளையெல்லாம் தீர்த்து வைக்க வேண்டியது மத்திய அரசின் கடமை. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உள்பட 40 உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நேற்று சட்டப் பேரவையில் உறுப்பினர் களுடைய பல்வேறு கருத்துக்களுக்குப் பதிலளிக்கிற வகையில் பல்வேறு வினாக்களை அரசின் சார்பில் நான் அளித்திருக்கிறேன். இந்த மாமன்றத்திலும்

[11th March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பேசியிருக்கிற உறுப்பினர்கள் ஏறத்தாழ அதேவிதமான கருத்துக்களை எதிரொலித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் அனைவரும் நன்றாக அறிவோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தங்களுடைய உரையின் தொடக்கத்திலேயே ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் ஒன்றியங்களுக்கும் மேலும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும், அதற்கேற்றவாறு சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்றெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டே காட்டினார்கள். அவர்கள் ஆளுகின்ற மென்றெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டே காட்டினார்கள். அவர்கள் ஆளுகின்ற கட்சியில் இருக்கிறபோதே, இந்த எண்ணம் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள் என்றாலும், அதை நிறைவேற்றுகிற வாய்ப்பைப் பெறாமல் இருந்தார்கள் என்பதும் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிற காரணத்தால், எந்த அளவுக்குப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதை அழுத்தத்திருத்தமாகக் கூற முடிகிறதென்பதையும் நான் நன்றாக உணருகிறேன். ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் ஒன்றியங்களுக்கும் அதிக அதிகாரங்கள் தர வேண்டுமென்று கருத்துக்கு மாறப்பட்ட கருத்துடையதல்ல. இந்த அரசு என்பதை நான் முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவர் இந்த அரசு என்பதை நான் முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவர் களுடைய பேச்சில் ஒன்றிரண்டு எடுத்துக் காட்டுகளையும் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு கதவு அமைப்பதற்கு அதிகாரத்தை சார்க்காரிடமிருந்து பெற வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும், வேறு சில சாதாரண விஷயங்களுக்கெல்லாம், அங்கு இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுடைய கூட்டத்திலேயே தீர்மானம் நிறைவேற்றி நடத்திடவேண்டிய காரியங்களுக்கெல்லாம், அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதியை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் அவர்கள் வருத்தத்துடன் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட அதிகார வரம்புகளை அவர்களே இருந்து அந்த அரசு ன்சார்பில் உருவாக்கியவர்கள் என்பதையும் நான் மறந்து விடவில்லை. ஆனாலும் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி வரிசைக்குச் சென்றதும் இந்த அதிகாரங்களெல்லாம் ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஒன்றியங்களுக்கும் வேண்டுமென்று தெரிவித்திருப்பதை அலட்சியப்படுத்துவதற்கில்லை. களுக்கும் வேண்டுமென்று குறைபாடுகள் எல்லாம் நீங்குகிற அளவுக்கு எதன் இது போன்ற சிறுசிறு குறைபாடுகள் எல்லாம் நீங்குகிற அளவுக்கு எதன் செடுத்தாலும் அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவிடக்காகக் காத்திருந்து அதன் காரணமாகக் காரியங்கள் தாமதப்படுவதென்ற அந்த நிலைமையிலிருந்து ஊராட்சி மன்றங்களையும் ஒன்றியங்களையும் பாதுகாக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும். அதற்கான விரிவான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதை நம் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு இந்த அவையில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் வரியினங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது, ஏற்கெனவே ரூ. 1½ அளவுக்கு செஸ் வசூலித்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இனிமேல் ரூ. 2½ அளவுக்கு வசூலிக்கலாம் என்று அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தால், கிராம மக்கள் அதிகமாகச் சிரமப்படுவார்கள் என்று கூறி, இப்போது ரூ. 20, மேலும் ரூ. 9, இன்று

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [11th March 1972]

ரூ. 29 விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது; இந்த ரூ. 2½ என்பதும் வசூலிக்கப்பட்டு அதோடு ரூ. 50-ம் சேர்ந்து ரூ. 79 ஆகும் என்ற கணக்கினைக் காட்டினார்கள். இந்தக் கணக்கைச் சில பெரிய பத்திரிகைகளில் கூட தலையங்கங்களாகவும் செய்திக் குறிப்புகளாகவும் வெளியிட்டதை நான் பார்த்தேன். ஆனால் இங்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தக் கணக்கைக் காட்டிவிட்டு வேறு ஒரு புள்ளி விவரத்தையும் சொன்னார்கள்; இப்போது எந்த அளவுக்கு வசூலிக்கப் படுகிறது என்ற புள்ளி விவரத்தையும் சொன்னார்கள். ஆனால், அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டில் இருப்பவை பழைய புள்ளி விவரங்கள். இன்றுள்ள நிலையைப் பார்த்தால் கொஞ்சம் மாறுபட்டதாக இருக்கும். 25 பைசா வரையில் வசூலிக்கக் கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 3. 25 பைசாவுக்கு மேல் 50 பைசா வரையில் வசூலிக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 39. 50 பைசாவுக்கும் ஒரு ரூபாய்க்கும் குறைவாக வசூலிக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்களினுடைய தொகைதான் அதிகம், 185. ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் ரூ. 1.25 வரை 37 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வசூலிக்கின்றன. ரூ. 1.35 என்கிற அளவில் வசூலிக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒன்றே ஒன்று. ரூ. 1.50 பைசா என்கிற அளவுக்கு வசூலிக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 38. இந்தக் கணக்கின்படி அதில் அதிக அளவு யார் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், 185 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்தான் அவ்வாறு வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ரூ. 1½ அவர்கள் வசூலிக்கலாம் என்று அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருந்த அந்த நேரத்திலேயே ரூ. 1 தான் வசூலித்திருக்கிறார்கள். இப்போது ரூ. 2½ வரை வசூலிக்கலாம் என்று போட்டால் இன்னும் ஒரு எட்டணு அளவுக்குத்தான், 50 அல்லது 60 பைசா அளவுக்குத் தான் உயர்த்துவார்கள். ரூ. 1½ என்று இருந்தபொழுதே முழுவதையும் பயன்படுத்திக்கொள்ள அஞ்சினார்கள். அதைப்போன்ற அச்சம் அவர்களுக்கு ஏற்படாமல் போகாது. ரூ. 2½ வரை வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்று போடுவதால் ரூ. 2 அளவுக்கு வசூலித்துக் கொள்ளலாம். இது கொடுத்துத் தான் தீர வேண்டும், அப்படி வரி வசூலித்துத் தீர வேண்டுமென்று அரசு கட்டாயப்படுத்துகின்ற விஷயம் அல்ல. அந்தந்த கிராமங்களிலே புதிய வளர்ச்சிகள் ஏற்படுவதற்கும், புதிய சாலைகள் உருவாவதற்கும், கிராமப் புறங்கள் மேம்பாடு அடைவதற்கும் அந்தக் கிராம மக்களுடைய முயற்சிகள் இருந்தாகவேண்டும். கிராம-மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதி களுடைய ஊக்கமும் இருந்தாக வேண்டும். அந்த இரண்டையும் இணைக்கிற நேரத்தில் பெருளாதாரம் மிகமிக முக்கியமான ஒன்றாகும். பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பல்வேறு நெருக்கடிகளில் காரணமாக நாம் இந்த யோசனையைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோமேயல்லாமல் வேறல்ல. இதனால் கிராம

[11th March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மக்கள் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று நாம் கற்பனை செய்து கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லையென்று கருதுகிறேன். அப்படி ஒன்றிரண்டு இடங்களில் வசூலிக்கப்படுகிறதென்றாலும், அது வசதியுள்ளவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகின்ற தொகையாக இருக்குமேயல்லாமல், எழை எளியவர்கள், குறைவான நிலம் படைத்த விவசாயிகள், இவர்களெல்லாம் இவைகளின் மூலமாகக் கஷ்டப் படவேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தின் வருமானம் கிட்டத்தட்ட ரூ. 400 கோடியாக உயர்ந்து விட்டது என்று அவர்கள் எடுத்துக் காட்டி, இதில் நங்கள் சலிக்காக ஒதுக்கி யிருப்பது எங்கள் காலத்தில் ஒதுக்கியதைவிட வீதாச்சாரப்படி பார்த்தால், அதிகமில்லை யென்ற குறிப்புகளையும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இதையும் சரியாகக் கவனிக்கவில்லை யென்றே கருதுகிறேன். நிதிநிலை அந்தக்கையில் கல்வியைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிற இடத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சித் காலத்தில் எவ்வளவு செலவிடப்பட்டது, இடத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சித் காலத்தில் எவ்வளவு செலவிடப்படுகிறது என்று ஒப்பு நோக்கு கழக ஆட்சித் காலத்தில் எவ்வளவு செலவிடப்படுகிறது என்று ஒப்பு நோக்கு இடம் பெறவில்லை. அதில் இடம் பெற்றது 1967-68. ஆனால், 1966-67-ல் ரூ. 201.42 மொத்தச் செலவு. அந்த நேரத்திலே கல்விக்காகச் செலவிடப் பட்டது ரூ. 43.86 கோடியாகும். இப்போது 1972-73-ல் ரூ. 394.77 கோடி. பட்டது ரூ. 43.86 கோடியாகும். இப்போது ரூ. 89.85 கோடியாகும். மொத்தச் செலவில் கல்விக்காகச் செலவழிப்பது ரூ. 89.85 கோடியாகும். ஆகவே 1966-67-இல் 21.8 சதவீதம், 1972-73-இல் 22.7 சதவீதம் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறதேயல்லாமல் குறைந்து விடவில்லை. அது மாத்திர மல்ல, தொடர்ந்து இந்த ஆண்டு 89 கோடி என்றால், அடுத்த ஆண்டு 100, 120 மல்ல, தொடர்ந்து இந்த ஆண்டு 89 கோடி என்றால், அடுத்த ஆண்டு 100, 120 என்று உயர்ந்து கொண்டு போகவேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை. கல்வியைப் போல வேறு பல திட்டங்களுக்கு, வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு அரசின் சார்பில் நாம் நிதி ஒதுக்கிடு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதையும் நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

பெரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும், இந்தப் புதிய ஆட்சி வந்த பிறகு வரிகளெல்லாம் ஏகமாக உயர்த்தப்பட்டு விட்டன. புதிய புதிய வரி களெல்லாம் போடப்பட்டு விட்டன என்று பேசினார்கள். இன்றைக்கு இந்த களெல்லாம் போடப்பட்டு விட்டன என்று பேசினார்கள். இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்திற்கு மாநில வரிகளின் மூலமாக 200 கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறதென்றால், அதிலே ஆயத்தீர்வை மூலமாக வரும் 35 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி விட்டு மீதமுள்ள தொகையை நாம் வசூலிப்பது பார்த்தால், ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் ஆட்சித் காலத்தில் போடப்பட்ட வரிகளின் பெருக்கம் தான், வரிகளின் வளர்ச்சியின் மூலமாகக் கிடைக்கிற தொகைதான் இன்றைக்கு இந்த வருமானத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறது. நேற்று நான் குறிப்பிட்டதைப் போல, புதிதாகப் போடப்பட்டிருக்கிற வரிகள் மூலம் 25, 30 கோடி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [11th March 1972]

பிரச்சனைகளைக் கவனித்து, அவர்களுடைய நலன்களைப் பெருக்குவதற்கு அது வரையில் எந்தப் புதிய ஏற்பாடுகளும் இல்லையென்பதை இந்த மாமன்றம் நன்றாக அறியும். அதற்குப் பிறகு பின் தங்கிய மக்களுக்காக ஒரு தனி இலாகா ஏற்படுத்தப்பட்டு, அதற்கு ஒரு அமைச்சரும் நியமிக்கப்பட்டு, பின் தங்கிய மக்களின் நலன்களை எப்படிப் பேணிப் பாதுகாக்கலாம் என்று ஆராய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழுவிலுடைய பரிந்துரைகள் கிடைக்கப் பெற்று, முதல் கட்டமாக ஏற்கெனவே 1966-67-இல் பின் தங்கிய மக்களுக்காக மாநில அரசு 91 லட்சம் ரூபாய் தான் செலவிட்டது என்பது மாறி 1972-73-இல் 4 கோடியே 68 லட்ச ரூபாய் அவர்களுக்குச் செலவிடப்படுகிற அளவிற்கு அந்த மக்களுக்கு நம்முடைய வருவாயை இன்றைக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அரிஜன மக்களுக்கு ஏற்கெனவே 3 கோடியே 59 லட்ச ரூபாய் செலவிடப்பட்டதென்றால், இன்றைக்கு 8 கோடியே 41 லட்ச ரூபாய் செலவிடுகின்ற அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது, வருமானமும் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை மறுக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு மேலும் பல சலுகைகளை அளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் வளர்ந்திருக்கிறது. அதையும் யாரும் மறந்திட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் புறங்களை இணைக்கின்ற வழித் தடங்கள் சம்பந்தமாக, இது வரையில் 300 மைல், 200 மைல், 150 மைல் என்று பேருந்துகள் செல்வதற்கான சாலைகளை எடுத்துக் கொள்வது என்றிருந்த நிலைமையை மாற்றி, இன்றைக்கு ஆயிரம் மைல்களை எடுத்துக் கொள்வதென்று அறிவித்திருக்கிறோம். இதைக் கூட எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆயிரம் மைல்களை 374 ஆல் வருத்தால் 2½ மைல் தான் வரும் என்று சொன்னார்கள். நான் அதற்கு விளக்கம் அளித்த பிறகு ஒத்துக்கொண்டிருப்பார்களென்று நினைக்கிறேன். அவர் நான் தந்த விளக்கத்திற்கு நன்றி சொல்லாத காரணத்தினால், ஒரு வேளை என் விளக்கத்தை ஒத்துக் கொள்ளவில்லையோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்பட்டது. ஆயிரம் மைலை அப்படியே 374 ஆல் வருத்து சாலைகளைப் போட்டு விடுவது என்று அர்த்தமல்ல. சில இடங்களில் 10 மைல் தேவை யானாலும் போட வேண்டும். சில இடங்களில் 5 மைல் தேவையானாலும் போடவேண்டும். சில இடங்களில் 3 மைல் போதுமானது என்றாலும் போடவேண்டும். ஆகவே, அப்படியே வருத்து விடுவதென்ற கணக்கு அல்ல. அடுத்த ஆண்டு இந்த ஆயிரம் என்பதை மேலும் அதிகப்படுத்தலாமா என்ற யோசனையைத் தான் இந்த அரசு செய்யுமேயல்லாமல் குறைக்கும் எண்ணம் இருக்காது.

வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து 1966-67 வரையில் தமிழகத்தில் இருந்த கல்லூரிகள் 105. இந்த 4 ஆண்டு காலத்தில் அதாவது 1971 வரையில் 64 புதிய கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மதிப்பிற்குரிய தலைவர்

11th March 1972]. [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. காமராஜர் அவர்கள் கூட பல இடங்களில் பேசியதாக ஏடுகளில் படித்தேன். என்ன செய்து விட்டார்கள், ஒரு சாதனை கிடையாது என்று சொல்லி விட்டு, எந்த ஊர் புதிதாகக் கல்லூரி வந்த ஊர் என்று தெரியவில்லை, அங்கே ஏதோ கல்லூரிகளைக் கட்டியிருக்கிறார்கள், ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் எல்லாக் கல்லூரிகளும் முடப்பட்டிருக்கிற தென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் வேடிக்கையாக நோயிற்றுக்கிழமை பார்த்தால், எல்லாக் கல்லூரிகளும் முடித்தான் கிடக்கு மென்று சொல்வார்கள். மதிப்பிற்குரிய தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் எல்லாக் கல்லூரிகளும் முடிக் கிடக்கிறதென்று சொன்னது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அவரோடு சுற்றுப்பிரயாணத்தில் சுடுபட்ட எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் அவர்களுக்கும் இது ஆச்சரியமாக இருக்கும். என்ன செய்வது; அவர் தலைவர், இவர் தளபதி. அங்கே மறுத்திட இயலாது.

அது போலவே 1966-67-ல் 2,372 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருந்தன. இப்போது மேலும் 341 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதேயல்லாமல் குறைந்துவிடவில்லை.

நான் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏதும் செய்து விடவில்லையென்று கூற வில்லை. இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் இவர்கள் புரிந்த சாதனைகளையும், 4 ஆண்டுக் காலத்தில் நாம் எந்த அளவுக்குச் செய்திருக்கிறோம் என்பதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். ஒன்றுமே செய்யவில்லை, ஒன்றுமே செய்யவில்லை, இத்த ஆட்சி எதற்கும் உதவாத ஆட்சி என்று பேசுவது நாட்டுக்கும், எதிர் காலத்துக்கும் நல்லதல்ல என்பதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

சென்னை நகரத்தில் யாராவது நினைத்தார்களா, யாராவது வருத்தப்பட்டார் களா? மன்னிக்க வேண்டும், வருத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். வெள்ளம் வந்த நேரத்தில் குடிசைகள் அடித்துச் செல்லப்பட்டுக் குழந்தை குட்டிகளுடன் கார்ப்பொரேஷன் பள்ளிகளில் கண்ணீரும் கம்பையுமாகக் குடிசை வாழ்வுக்கள் ஒதுங்கியிருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் வருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

நீ விபத்தில் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில் வருத்தப்பட்டிருக்கலாம். யாருக்காவது நீ பிடிக்காத, நல்ல வீடுகளாக மாற்றிக் கொண்டுமென்ற எண்ணம் வந்ததா, அந்த எண்ணமிருந்து நிறைவேற்றப்பட்டதா என்றால், மனச்சாட்சி உள்ள யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். இந்த அரசு வந்த பிறகு அந்த எண்ணத் தைப்பெற்றது மட்டுமல்ல, அதற்காகக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித் தாலும் பரவாயில்லையென்று, சென்னை நகரத்தில் 7 ஆண்டுக் காலத்துக்குள் 1,000-க்கும் மேற்பட்ட குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றியமைத்தது நல்ல, அழகான, காற்றோட்டமுள்ள, தூய்மையான வசதி மிக்க வீடுகளை, எலி, எளிய, குடிசை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [11th March 1972]

வாழ் மக்களுக்குக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு, அப்படித் தட்டப் பட்ட வீடுகள் பல இன்றைக்கு ஆங்காங்கு சென்னை நகரத்தில் காணப்படுகின்ற காட்டியினை, மெரினா கடற்கரை ஓரத்தில் தினம் தினம் காலை நேரத்தில் உடல்நலத்துக்காக உலா வந்து கொண்டிருக்கின்ற நம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் பார்த்திருக்க மாட்டார்களா? அண்ணா சமாதியிலிருந்து தொடங்கி வானொலி நிலையம் வரை சென்று வருவதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். ஒரு நாள் நான் ரயில் நிலையத்திலிருந்து விட்டுக்குப் போகும் போது கூடப் பார்த்தேன். அவர்கள் பார்த்திருக்க மாட்டார்களா? பார்த்தார்கள், பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இங்கு அதை . . .

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, அந்த மாதிரியான காரியங்களைச் சொல்வதற்கு ஏராளமானவர்கள் பின்னாலே இருக்கிறார்கள். செய்யாமல் விட்டதைச் சொல்வதற்குத் தான் நாங்கள் இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, கொஞ்சம் தட்டிக் கொடுத்து வேலை வாங்குங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். செய்கிறோம் என்று சொன்னால், பரவாயில்லை. இதையும் செய்யுங்கள் என்று சொல்லுங்கள். பெரியவர்கள் நீங்களும் சரி, திரு. காமராஜரும் சரி, அனுபவத்தில், ஆற்றலில், இந்த நாட்டு மக்களிடத்தில் அறிமுகமானதில் எங்களை விட மூத்தவர்கள். ஆகவே “பரவாயில்லை, இதைச் செய்தீர்கள். இதையும் செய்யுங்கள்”, என்று தட்டிக் கொடுத்து வேலை வாங்குங்கள் இதையும் செய்யவில்லை, எதையும் செய்யவில்லை என்று பேசுகிற பேச்சிலிருந்து நீங்கள் கொஞ்சம் விடுபடுங்கள் என்று தான் கேட்டுக்கொள்கிறேனேயல்லாமல் வேறல்ல.

1967-ம் ஆண்டு வரையில் 400 குடியிருப்புகள் தான், சாக்ரணக் குடியிருப்புகள் தான் கட்டித் தரப்பட்டன. இன்றைக்கு 1972 டிசம்பருக்குள் 17,000 குடியிருப்புகளை இந்த அரசு குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக நிறைவேற்ற இருக்கிறது. இது அந்த ஏழை, எளியவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது என்று தான் நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

1966-ம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டிலுள்ள கிராமப்புற இணைப்புச் சாலைகள் 17,056. 1971-ம் ஆண்டு அதனுடைய தொலைவு எந்த அளவுக்கு அதிகரித்திருக்கிறது என்றால், 31,957 என்ற அளவில் இருக்கிறது.

1966-ம் ஆண்டு ஓவர்ஹெட் டாங்குகள், சுதந்திரத்துக்கு முன்பிருந்தே 2,508 தான். 1966-க்குப் பிறகு இந்த 5 ஆண்டுக் காலத்தில் 4,421 என்ற எண்ணிக்கையை அது பெற்றிருக்கிறது.

[11th March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1966-ம் ஆண்டு வரையில் கிணறுகளின் எண்ணிக்கை, 20 ஆண்டுக் கால கால்கிரஸ் ஆட்சியிலும் அதற்கு முன்புள்ள, திட்டத்திலும் 43,200. இன்றைக்கு அது 69,329 என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அதைப் போலவே பள்ளிக் கூடங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டிடங்கள் 20 ஆண்டுக் கால கால்கிரஸ் ஆட்சியிலும் அதற்கு முன்பும் இருந்தது 9,874. இன்றைக்கு இந்த 5 ஆண்டுகளில் 14,926 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

நான் இவைகளைச் சொல்வதற்கான காரணம் ஒப்பிடுவதற்காக அல்ல. இந்த 5 ஆண்டுக் காலத்தில் எதையும் செய்யாமல் இருந்து விடவில்லை. எங்கள் மீது வீண் பழி சுமத்தாதீர்கள் நாங்கள் எதையும் செய்யவில்லை என்று. அரசுக்கு வருமானம் வருகிறது; தி.மு.க. மந்திரிகள் பாக்கெட்டில் போட்டுக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள் என்று பேசுவது நல்லதல்ல. பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் அப்படிப் பேசுவது நல்லதல்ல.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, நான் 20 நாட்களாகத் தலைவர் திரு. காமராஜருடன் சுற்றுப்பயணம் செய்தேன். மந்திரிகள் பாக்கெட்டுகளில் போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று எங்கும் எந்த இடத்திலும் அவர் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அப்படிப் பேசியிருக்கக் கூடாது என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கருதுவதை நான் புரிந்துகொள்ளுகிறேன். ஆனால் திரு. காமராஜர் பேசியதாகக் காங்கிரஸ் கட்சியின் அதிகாரபூர்வமான கருத்துக்களை வெளியிடுகிற பத்திரிகையில் கொட்டை எழுத்துக்களில், எட்டுக் காலம் தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. 200 கோடி ரூபாய் எங்கே போகிறது? மந்திரிகளின் பாக்கெட்டுக்காக இருக்கிறது என்று திரு. காமராஜர் பேசியதாக நான் காங்கிரஸ் கட்சியின் போகிறது என்று திரு. காமராஜர் பேசியதாக நான் மனம் புண் முக்கியமான முதல் பத்திரிகையில் படித்து, உள்ளபடியே நான் மனம் புண்டேன். ஏனென்றால் இங்கே தரப்படுகிற வரிகளையெல்லாம் கணக்குப் பார்க்க ‘பைனான்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்’ இருக்கிறது, வேறு வங்கிகள் இருக்கின்றன. இங்கெல்லாம் எப்படி எப்படி அது நிர்வகிக்கப்படுகிறது என்ற விஷயங்கள் ஏற்கனவே மந்திரிகளாக இருந்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, அது கட்டிப் பத்திரிகை அல்ல. கட்டிக்கு வேண்டியவர்களின் பத்திரிகை என்று வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, தயவு செய்து இனி யாகிலும் ஒரு கட்டிப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்து தலைவர் திரு. காமராஜர் பேசக்கூடிய உண்மையான செய்திகளை வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [11th March 1972]

அதைப் போலவே அரசு அலுவலர்களுக்கு இந்த அரசு 23 கோடி ரூபாயை இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் சார்பாக அளித்தது. முன்பு கூட நகராட்சிப் படியும், ஈட்டிய விடுப்புக்கு பதில் தொகை பெறுதலும், மலை வாழ் படியும், திருமணக் கடன், ஓய்வு ஊதியமும், அகவிலைப்படியாக 3, 4 முறை திருத்தி அமைத்ததும், அவர்களுக்கு 6 கோடி ரூபாய் அளவில் இடைக்கால நிவாரணம் அளித்ததும்—இவைகள் எல்லாம் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இந்த அரசு செய்த நல்ல காரியங்களாகும்.

வருவாய்த் துறையில் நிலப்பட்டா வழங்கி ஒரு பெரும் புரட்சியை 5 ஆண்டுக் காலத்தில் மிக வெற்றிகரமாக நாங்கள் நடத்தி முடித்திருக்கிறோம். 1947-லிருந்து 1967 வரையில் பயிரிடுவதற்குத் தோதான நிலங்கள் நிலமற்ற ஏழை, எளியவர்களுக்கு எவ்வளவு பேருக்குத் தரப்பட்டதென்றால், 1,15,200 பேருக்குத் தரப்பட்டது. ஏக்கரா பரப்பு 2,83,158. இது 20 ஆண்டுக் காலத்தில் தரப்பட்டது. 1967-லிருந்து 1972 வரையில் 2,47,000 பேருக்கு 4,92,000 ஏக்கர் தரப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப் போலவே வீட்டுமனை ஒப்படை செய்கிற வகையில் 20 ஆண்டுக் காலத்தில் 69,000 பேருக்கு 2,845 ஏக்கர் தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 5 ஆண்டுக் காலத்தில் 3,42,421 பேருக்கு 11,280 ஏக்கர் அவர்களுக்கு ஒப்படை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல, நம்முடைய நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் பாராட்டியது போலவே, நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறியது போலவே, பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்களுடைய கணக்கின்படி 25,000 பேர் குத்தகைதாரர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டக் கூடியவர்கள், மாயவரத்தில் மட்டுமல்ல, மாநிலம் முழுவதும் எவ்வளவு பேர் பயனடைவார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு பகுதியில் மட்டும் 25,000 பேர். மாநிலம் முழுவதும் அதே கணக்கில் பார்த்தால் 50,000, 60,000 பேர் பயனடைவார்கள். அவர்கள் கொடுத்த கணக்கின்படி சொல்லுகிறேன். எவ்வளவு குத்தகைதாரர்கள் இன்று பாதிக்கப்பட்டாத அளவுக்கு, நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டாத அளவுக்கு ஒரு மசோதாவை மாமன்றத்தின்முன் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற இருக்கிறோம்.

அது போலவே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு மனைகளைச் சொந்தமாக அக்கியிருப்பது இந்த அரசின் சார்பில் விளைவித்திருக்கின்ற மகத்தான புதுமையாகும், புரட்சியாகும்.

பல ஆண்டுக் காலமாகக் காலில் வெள்ளெலும்பு முளைத்த நேரம் முதற் கொண்டு பாடுபட்டு கழனியில் வேலை செய்து துன்பத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள், தாங்கள் இருக்கின்ற வீடுகளில்

[11th March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தங்களுக்கு உரிமையிருக்கின்றது என்று கூறிக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு, அவைகளை வைத்து அவசரத்துக்கு 200 ரூபாய் அல்லது 300 ரூபாய் கடன் கூட பெற முடியாமலும், அந்த வீடுகளை ஏற்ற வகையில் பழுது பார்த்துச் செப்பனிட முடியாமலும் இருந்த நிலைமையை மாற்றவும், எந்த நேரத்திலும் வெளியேற்றப்படுவோம் என்ற வேதனையைக் கனவு கண்டு கொண்டு இருந்தார்கள், அந்தக் கனவு உலகத்திலிருந்து நனவு உலகுக்குக் கூட்டி வரவும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு மனையைச் சொந்தமாக்குகின்ற சட்டம் செய்து அண்மையில் கடந்த மாதத்தில் திருவையாற்றில் 6,000-க்கு மேற்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்தப் பட்டா வழங்கும் விழாவில் நாங்கள் கலந்து கொண்டோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் இந்தச் சட்டத்தால் பயன் பெறப் போகின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஒரு லட்சத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் என்பதை நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கடன் நிவாரணச்சட்டத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு ராஜாஜி காலத்திலே சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு நிவாரணம் கிடைத்தது. என்றாலும் இப்போது விவசாயிகளுக்கு மாத்திரமல்லாமல் தொழிலாளர்கள், உழைப்பாளிகள் அரசு அலுவலர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் கூட நிவாரணம் அளிக்கிற முறையிலே சட்டம் ஒன்றை இந்த மாமன்றத்திலே நாம் நிறைவேற்ற இருக்கிறோம். அதே போல உச்ச வரம்புச் சட்டத்தில் ஏற்பட்டு விட்ட பல்வேறு கோளாறுகளை நாம் நீக்க வேண்டுமென்று இன்றைய தினம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதனைப் பற்றி விளக்கமாக நேற்று சட்டப் பேரவையில் நான் பேசியிருக்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் 3 தாலுக்காக்களில் மட்டும் 138 மிராக தார்கள் 59 ஆயிரத்துச் சில்லறை ஏக்கராக்களை அறக்கட்டளைகள் என்ற பெயரில் நிர்வகிக்க வேண்டும் என்று சதி செய்து, இப்படி ஒரு சட்டம் வருவதை முன்னாலேயே உணர்ந்து, அதற்கு ஏற்றவாறு அறக்கட்டளைகள் என்று அமைத்து, ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ஏக்கரா நிலங்களை இன்னொரு பெரும் பணக்காரருக்கு விற்கிறது என்று இல்லாமல், எப்படி பிரித்தால் உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்பதையெல்லாம் உணர்ந்து, 40 ஏக்கரா, 50 ஏக்கரா என்று பிரித்துப் பிரித்து, 58 ஆயிரம் ஏக்கராவுக்கு மேற்பட்ட நிலங்களைத் தங்களிடமே வைத்துக் கொள்வதற்கு, அறக்கட்டளைகளுக்கு எழுதி வைத்து விட்ட காரணத்தினால், அன்றைக்கு 8 ஆயிரம் ஏக்கரா அளவிற்குத் தான் மிச்ச நிலம் கிடைத்தது. ஆகவே சட்டத்தின் சந்து பொந்துகளில் ஒளிந்து கொள்ளச் செய்யப்பட்ட பல்வேறு ஏற்பாடுகளில் மறைந்து கிடக்கிற, ஏழை எளிய மக்களை ஏமாற்றுவதற்குத் திட்டமிட்டு நடந்து கொண்டவர்களை இன்றைக்கு நாம் முழுவதுமாகப் பிடித்து நிறுத்த இயலாத அளவிற்குச் சட்டங்கள் குறிக்கிட்டாலும், நாம் முடிந்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [11th March 1972]

அளவிற்குப் புரட்சிகரமான கனல் நிறைந்த கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்கு அடையாளமாக அறக்கட்டளைகள் என்ற பெயரில் ஒளிந்து கொண்டிருப்பவர்களை வெளியே இழுத்துக்கொண்டு வருவதற்கு இன்றைக்குச் சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம். நான் சொன்னால் வேடிக்கையாக இருக்கும். அறக்கட்டளைகள் என்ற பெயரில் ஒரு பிராசுதாரர் தன்னுடைய பங்களாவில் ஒரு கிருஷ்ணன் படத்தை வைத்து அதற்குப் பூசனைக்கு 63 ஏக்கரா நிலத்தை எழுதி வைத்திருக்கிறார். இவைகளிலிருந்து, அந்தப் பாதுகாப்பிலிருந்து, நிறை மறைவில் இருந்து அவர்களை வெளியே கொண்டுவருவதற்கு இந்தச் சட்டத்தை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நம்முடைய திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் அன்றைக்குப் பேசும்போது சொன்னார், “என்ன இருக்கிறது, எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறீர்கள்? என்று... என்ன இருக்கிறது எடுத்துக் கொள்ள என்பது அல்ல இன்றைக்கு நாம் வரைமுறை செய்வதன் நோக்கம். இப்படி அவர்கள் உச்ச வரம்பு விதிகளிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளாமல், தங்கள் நிலங்களை மற்றவர்களுக்கு விற்காமல், மற்றவர்கள் பிறர் பொருள்களை வாங்கிச் சேர்க்காத அளவிற்கு, நிலைமைகளை ஏற்படுத்துகிற முறையிலே தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது என்பதை மறந்து விடக் கூடாது.

தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்த மட்டில், நம்முடைய தமிழகத்தில் புதிய மேம்பாடுகள் எதுவும் ஏற்படவில்லையென்கிற குறைபாடு இந்த மன்றத்திலே எதிர்த் தரப்பிலிருந்து தெரிவிக்கப்பட்டது. 100 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு முதலீடு செய்து தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலை, ஹெவி வாட்டர் பிளாண்ட் தொழிற்சாலை தொடங்குகிற அளவிற்கு அரசு முயற்சி மேற்கொண்டு, அந்தக் காரியங்கள் நடைபெற்றிருப்பதை யாரும் மறத்திட வேண்டாமென நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 300 கோடி ரூபாய் அளவிலே எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கிடையிலே சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலைக்கான திட்டம் இன்றைக்குத் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. 8 கோடி ரூபாயிலே பொதுத் துறையிலே நைலான் தொழிற்சாலை ஒன்று அமைக்கப்பட இருக்கிறது. பாலிஸ்தர் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டு இந்த ஆண்டு அதனுடைய பணி நிறைவேறிக் கொண்டு வருகிறது.

பொதுவாகத் தமிழ் நாட்டில் தொழில் அமைதி மிகவும் கெட்டு விட்டதாக ஒரு கற்பனை இன்றைக்குப் பேசப்படுகிறது. தமிழ் நாடு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் வழிகாட்டும் வகையில் தொழில் அமைதியில் சிறந்திருக்கிறது என்று பெருமையுடன் பேசிக்கொண்டோம். அது கண்டு மனம் பொருத சிலர் தமிழ் நாட்டிலும் தொழில் அமைதி இல்லை, தொழில் அமனி இருக்கிறது என்று நிரூபித்தாக வேண்டும் என்கிற முயற்சியிலே ஈடுபட்டார்கள். அதற்கு அரசின் சார்பில் நாம் எந்த வகையிலும் பொறுப்பானவர்கள் அல்ல என்பதை

[11th March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அனைவரும் நன்றாக உணருவார்கள். எந்த அளவுக்கு வளைந்து கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு வளைந்து கொடுத்து இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையானும், மற்றவர்கள் பிரச்சனையானும் அணுகியிருக்கிறது. நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி கூடச் சொன்னார், “நீங்கள் முன்னால் முடிக்க வேண்டிய பிரச்சனையைத் தள்ளிப் போட்டு, பின்னால் பிரச்சனைகளைப் பெரியதாக ஆக்கிவிடுகிறீர்கள்”, என்று. அவருக்குத் தொழிற் சங்கத்தில் ஈடுபாடு உண்டு. ஒரு கோரிக்கையை எழுப்புகிற நேரத்திலேயே அந்தத் தொழிற் சங்கத் தலைவருக்கு அது முழுவதும் நிறைவேறுது என்பது தெரியும். பதினைந்து ரூபாய் என்று கோரிக்கை வைத்தால், பதினைந்து ரூபாய் என்று வைக்கும்பொழுதே, பத்து ரூபாய்க்கு ஒப்புக்கொள்ளலாம் என்று வரையறுத்துக்கொண்டு தான் பதினைந்து ரூபாய் என்ற எழுப்புவார்கள். அதே நேரத்திலே இடையிலிருந்து பேசுகிற அரசாளுகும், அல்லது மத்தியஸ்தர்களானும், பத்து ரூபாய் என்று சொல்லிவிட்டால், அவர்கள் பதினைந்தில் நிற்பார்கள் என்று தெரிந்துகொண்டு அவர்கள் ஐந்திலிருந்து ஆரம்பிப்பார்கள். இதுதான் தகராறுக்குக் காரணம். இது இன்று நேற்றல்ல. தொழிற் சங்க வரலாற்றிலே நீண்டகாலமாக இருந்து வருகிற உண்மையாகும். இந்த ஐந்து, நாலு நாள் பேசிய பிறகு பத்திலே போய் நிற்கும். பதினைந்து, நாலு நாள் பேசிய பிறகு பத்திலே வந்து நிற்கும். இதற்கிடையிலேதான் போராட்டம், கிளர்ச்சி, இவைகள் நடந்தால்தான் சில தொழிற் சங்கங்கள் வாழ முடியும் என்று சில தொழிற் சங்கத் தலைவர் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரச்சனைகளைப் பேசித் தீர்த்துகொள்ளலாம் என்கிற நிலைமையிலே.

பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்ளுவோமே. நான் அப்போதே சொன்னேன். நண்பர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்னைச் சந்தித்து, நள்ளிரவு பன்னிரண்டு, பன்னிரண்டரை வரை பேசி விட்டு மிக்க அனுதாபப் பட்டார்கள். “ஜீயோ, இவ்வளவு நேரம் விழித்திருக்கிறீர்களே: இதற்கு மேல்தானு கட்டுரை எழுதுகிறீர்கள்; இதற்கு மேல்தானு எழுதுகிறீர்கள்”, என்றெல்லாம் அனுதாபத்தோடு சொன்னார். ஆனால் அந்த அனுதாபம் வீட்டை விட்டு வெளியேறியதும் அரசியலாக அல்லவா மாறிவிடுகிறது.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, “மறுநாள் நீங்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவீர்கள். நீங்கள் மனச்சாட்சியின் அடிப்படையிலே பேசுவீர்கள். நான் அதற்குப் பதில் சொல்ல இருக்கிறேன். நானும் நிச்சயமாக மனச்சாட்சியின் அடிப்படையிலே பதில் சொல்வேன்” என்று அவர்கள் எச்சரித்திருந்தார்கள். அதே அடிப்படையிலே நான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருந்தேன். நான் பேசுவதை மிகவும் எச்சரிக்கையாகப் பேச வேண்டும் என்றே பேச வேண்டியதை எழுதி வைத்

[திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி] [11th March 1972]

திருந்தேன். ஏனென்றால் நிச்சயமாக முதல்வர் அவர்கள் நமது சொல்லாற்றலாவும், அவருடைய பல திறமைகளினாலும், என்னை வென்று விடுவார் என்ற அச்சத்தினாலேயே நான் எழுதிக்கொண்டு வந்திருந்தேன். அன்று நான் சொன்னேன், “நிச்சயமாக பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் போராட்டத்திற்குத் தூண்டும் கடைசி மனிதனாக நான் இருப்பேன். அதே சமயத்தில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் உரிமைகளை நான் அப்படி விட்டுக் கொடுக்க மாட்டேன். இறுதி வரை போராடுவேன். ஆகவே அவர்களுோடு நின்று போராட வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது”, என்பதை நான் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறேன். ஆகவே நான் போராடியதும், அதற்காக எடுத்துக்கொண்ட பல முயற்சிகளும் முதல்வரின் கரங்களைப் பலப்படுத்துவதாக அமைய வேண்டும் என்று தான் நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே செய்தேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நாம் ரகசியமாகப் பேசிக் கொண்டதையெல்லாம் இப்படிச் சொல்லக் கூடாது. நான் உங்களுக்குச் சொல்லவில்லை. நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமிக்குச் சொல்கிறேன். ஒவ்வொன்றையும் வளர்த்து விடுகிறேன் என்று சொன்னார்களே, அதற்குச் சொல்கிறேன். முதல் நான் நண்பர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தியோடு பேசிய பிறகு மறுநாள் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டார்கள். உண்ணாவிரதம் இருந்தவர்கள் மன்றோ சிலையிலிருந்து புறப்பட்டு திடீரென்று கோட்டைக்கு ஊர்வலமாக வந்தார்கள். தடையுத்தரவு இருந்த காரணத்தால், அவர்கள் தடுக்கப் பட்டார்கள். சில பேர் வந்து முதலமைச்சரைப் பார்க்கலாம் என்று நான் அதிகாரிகளிடத்திலே சொல்லி அனுப்பினேன். ஆனால் அவர்கள் வரவில்லை, கைது செய்யப்பட்டார்கள். கைது செய்யப்பட்ட அன்று மாலையிலேயே அவர்கள் அனைவரும் விடுவிக்கப்பட்டார்கள். இதற்கிடையில் கைது செய்யப் பட்ட தகவலை மாத்திரம் மதுரையிலே உள்ள சில பத்திரிகைகள் வெளியிட்டன. அவர்கள் விடுதலையானதை வெளியிடவில்லை. ஏனென்றால் அந்தப் பத்திரிகைகளுக்கு இரண்டாவது ஒரு செய்தி வேண்டும். அதற்காகக் கைதானதை மாத்திரம் போட்டார்கள். அதை வைத்து அங்குள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் எல்லாம் வேலைநிறுத்தம் செய்ய, மாணவர்கள் பஸ் போன்ற வாகனங்கள் மீது கல் போன்றவைகளை வாரி இறைக்க, சேதங்கள் ஏற்பட வேண்டியதான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதற்கும் மறுநாள் உண்ணாவிரதத்தை திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி தலைமையில் மறுபடியும் மேற்கொண்டார்கள். முதல் நாள் மேலவை உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி தலைமையில் உண்ணாவிரதம் நடைபெற்று, அவர்கள் கைதாகி விடுதலையானார்கள். மறுநாள் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி தலைமையில் உண்ணாவிரதம் நடைபெற்றது. நான் திரு. முத்துசாமியுடனும் மற்றவர்களுடனும் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்

[11th March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போது, நான் அவர்களிடத்திலே கேட்டுக் கொண்டேன். நான் பேசுகிற வரையில் அவர்கள் அங்கேயே இருக்கலாம் என்று சொன்னேன். அவர்களும் சொன்னார்கள், சட்டத்தை அவர்கள் மீற மாட்டார்கள். மன்றோ சிலைக்கு அருகிலே தான் இருப்பார்கள் என்று பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதே, ஒரு அரை மணி நேரத்தில் அவர்கள் கோட்டையை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி வந்தது. நான் திரு. முத்துசாமியிடத்திலே கேட்டேன். நாம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் பேச்சு வார்த்தை முடியவில்லை. அதற்குள்ளே அவர்கள் கோட்டையை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கிறார்களே, என்ன காரணம் என்று கேட்டபோது, “இருக்காது. நிச்சயம் வரமாட்டார்கள். நாங்கள் சொல்லி அனுப்புகிறோம்”, என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். எனக்கு ஒரு உண்மை புரிகிறது. முதல் நாள் அவர் போய் விட்டார். மறுநாள் நாமும் எப்படியாவது போக வேண்டும் என்ற நினைவு அவருக்கு.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், நிச்சயம், இந்தப் பழியை என் மீது போடமாட்டார்கள் என்று எண்ணியிருந்தேன். நிச்சயம் நம்புகிறேன். அதற்காகத் தான் வெளியிடக் கூடாது என்றிருந்த இந்தத் தந்திரத்தை நான் வெளியிட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் போராட்டத்தைப்பற்றி நான் நிச்சயமாகச் சொல்லலாம், சுமுகமாக முடிந்திருக்கிற காரணத்தால். உண்மையிலேயே நான் வைத்திருந்த தந்திரம் என்ன வென்றால், “மறுநாள் மாலை உண்ணாவிரதம் இருப்பது. ஐந்து மணிக்குக் கோட்டையை நோக்கிப் புறப்படுவோம். அப்போது கைது செய்யப்பட்டால், இரவு என்ன செய்வார்கள்? நிச்சயமாக இரவில் வைத்திருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தால், மக்களின் அனுதாபத்தைப் பெறக்கூடும்” என்பது. அப்போது எனக்கு ஒரு கட்டளை வந்தது. தளபதி என்ற முறையில் எல்லா உரிமைகளும் உண்டு. “காத்திருங்கள்” என்ற செய்தி வருகிறது. போலீஸ் காரர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று வதந்தி. எழுத்து மூலமாக, ஒரு கட்டத்தில், கடிதம் வந்தது:—

“Negotiations are going on. Please don't violate the instructions” அது என்ன காரணமோ, அந்தக் கடிதம் கிடைக்கவும், நான் அந்த இறுதிக் கட்டத்தை அடையவும் சரியாக இருந்தது. அப்போது Do not violate this கட்டத்தை என்ற காரணத்தால் “I must violate it immediately” என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டேன். ஆகவே, திட்டமிட்டு, சட்டத்தை மீற வேண்டுமென்று செய்த ஒரு நடவடிக்கை அல்ல. அப்படிச் செய்து விடுவதுதான் ஒரு உச்ச கட்ட தந்திரம் என்று நினைத்துச் செய்து விட்டேன். கைதாக வேண்டும், புகழ் பெற வேண்டும் என்றல்ல. கைதானால் எங்களுடைய

[திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி] [11th March 1972]

கோரிக்கைகள் நிறைவேறும் என்ற கட்டத்தில் நாங்கள் நேரடியாகக் கோட்டையை நோக்கி நடந்தோம். இன்னொரு காரணம், உட்கார்த்திருத்தோம் என்று முதலமைச்சர் சொன்னார்கள். உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள், கோட்டையை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் தெளிவாகச் சொன்னேன். “யாரும் உட்காராதீர்கள், நின்று கொண்டே இருங்கள்” என்று. நாங்கள் எங்கே செல்கிறோம் என்று போலீஸ்காரர்கள் கேட்டால், முடிவு செய்யவில்லை, கோட்டையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம், அங்கே உண்ணாவிரதம் இருக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லி வந்தேன். இந்த இழிச்சொல் இயக்கத்திற்கு வந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக இந்த விளக்கத்தைச் சொல்லி, முதலமைச்சரவர்களும், நான் சட்டத்தை மதிக்க விரும்புகிறவன் என்பதை உணர்த்தியுள்ளார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இவ்வளவு விளக்கத்தை அளித்த தற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான், நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள், எப்படிக்கிளர்ச்சி செய்தீர்கள் என்பதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. அல்லது யாருடைய மனதையும் புண்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனும் இதைச் சொல்லவில்லை. அரசு இதிலெல்லாம் முன்னரே நடவடிக்கை எடுக்க வில்லையே என்று கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளை மறுப்பதற்காகவே இதைச் சொன்னேன். சில நேரங்களில் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிற சமயத்திலேயே, இது போன்ற விளைவுகள் நேர்ந்து விடுவென்றன என்ற சான்றுகளில் ஒன்றாகத்தான் இதைச் சொன்னேனெல்லாமல் வேறில்லை.

சிம்சன் தொழிற்சாலைப் பிரச்சனையைப் பற்றிக்கூட எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார். மத்திய அரசின் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இரு தினங்களுக்கு முன்பு இங்கு வந்திருந்தார்கள். அவர் என்னையும் மற்ற அமைச்சர் சனையும் சந்தித்துப் பேசினார். நம்முடைய தொழிலமைச்சர், தொழிலாளர் நல அமைச்சர், மற்ற அமைச்சர்கள் அனைவரும் உடன் இருந்து பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினோம். அப்போது எடுத்த ஒரு முடிவு—எல்லாக் கட்சியிலுமுள்ள தொழிற் சங்கத் தலைவர்களையெல்லாம் அழைத்து சிம்சன் விவகாரமாக முதலில் பேசுவது, அதற்குப் பிறகும் சமூகமான முடிவு வரவிட்டால், என்ன செய்யலாம் என்பதைப்பற்றிச் சிந்தித்து முடிவு எடுக்க இருக்கிறோம். மத்திய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அதைத் தெரிவித்து விட்டுச் சென்றார்கள். எல்லா எடுகளிலும் அந்தக் கருத்து வந்திருக்கிறது. இப்போது கூட எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் களங்கமில்லாது ஒன்றைச் சொன்னார். எல்லாத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களையும் சந்தித்து முதல்வர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார். அவர்கள் இன்னொரு குறையையும் பட்டுக்

[11th March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கொண்டார். முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், தொழிற் சங்கங்களிலே ஈடுபட வேண்டும் என்று விரும்புவதால் தான் இந்தச் சங்கடங்களை வற்புறுத்தின என்றும் சொன்னார்கள். ஐ.என்.டி.யு.சி. என்பது அன்றைக்கு காங்கிரஸ் ஆண்ட நேரத்தில் காங்கிரஸ் சார்புடையவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதை மறந்து விடுவதற்கில்லை. அதற்காக நீங்கள் ஆரம்பித்ததாகத் தான் நாங்களும் ஆரம்பித்தோம் என்று போட்டி போட்டுச் சொல்லவும் விரும்பவில்லை. நல்லவர்கள் எண்ணினால், முன்னேற்றக் கழகம் தொழிற் சங்கங்களில் ஈடுபடுவதில்லை என்று நாங்கள் பொதுக் குழுவில் கூடத் தீர்மானம் போடத் தயாராக இருக்கிறோம். அதை நாங்கள் பரிசீலிப்பதற்கு இன்றைக்கு உங்கள் முன்னால் உறுதி அளிக்கக்கூட விரும்புகிறேன். ஆனால், இன்றைக்கு உண்மை நிலை என்ன என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நேற்றைக்கு நான் சட்டப்பேரவையிலே கூட அறிவித்திருக்கிறேன். சிம்சன் பிரச்சனையைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் சட்டப் பேரவையிலே கேள்விகள் கேட்டபோதும், என்னுடைய பதில் உரையில் குறுக்கிட்டுக் கேட்டபோதும் சொன்னேன்.

“The representatives of the I.N.T.U.C., A.I.T.U.C., H.M.S. and Labour Wing of the Congress (O) met and reviewed the labour situation”

எல்லாக் கட்சியிலும் இருக்கிற தொழிற் சங்கத் தலைவர்களை நான் சந்திக்க இருக்கிறேன் என்று சொன்னேன். ஆனால், அதற்கிடையில் இன்றைக்குப் பிற்பகலில் தொழிற் சங்கத்தின் தலைவர்கள் எல்லாரும் அவர்களாகவே கூடி ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டுமென்று ஐ.என்.டி.யு.சி., எஐடிசி எச் எஸ் எஸ் பழைய காங்கிரஸ் தொழிலாளர் பிரிவினர் ஆகியோர் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் மாத்திரம் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற் சங்கம் ஏன் அழைக்கப்படவில்லை? நான் இன்னும் கேட்கிறேன். சிம்சன் தொழிற் சங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில், அங்கே குசேலருக்கு ஆதிகமில்லாமல் போய்விடவில்லை. அவரை நம்புகிற, அவரைப் பின்பற்றுகிற சில தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். என் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவரும், குசேலரும் இந்தக் கூட்டத்திற்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடாது? எல்லோரையும் சேர்த்து அழைத்து அனைவரும் சேர்ந்து ஒரு கூட்டறிக்கை விட்டால் தானே, எல்லாத் தொழிலாளர்களும், எல்லோருடைய தலைமையில் இயங்குகிற தொழிலாளர்களும்—அத்தனை பேரும் ஒரு சமூகமான முடிவுக்கு வர முடியும்? ஒவ்வொரு பகுதியிலுமுள்ள தொழிலாளர்கள், ஒவ்வொரு பகுதியிலுமுள்ள தொழிலாளர்களால் இயங்கப்படுகின்ற தலைவர்களுக்கு இன்றைக்குக் கட்டுப் பட்டவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்பவர்களாக

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] 11th March 1972

இருப்பார்கள். ஆகவே, அந்த நிலைமையிலே பிரச்சனை இருக்கிறது. நான் இன்னும் கூடக் கேள்விப்பட்டேன். முதல்வர் அழைத்தால் கூட நாம் போகத் தேவையில்லை என்று, இதிலே நான் குறிப்பிட்ட ஐ.என்.டி.யு.சி., எஃஐ.டி.யு.சி. எச்.எம்.எஸ், லேபர் விங் ஆஃப் தி காங்கிரஸ் (ஓ) இவர்கள் எல்லாம் ஒரு முடிவு கட்டியிருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். இது எப்படிப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க உதவும் என்று கருதுகிறீர்கள் என்று மிகுந்த மரியாதை உடன் கேட்க விரும்புகிறேன். நேற்றைக்குச் சட்டமன்றப் பேரவையிலே கூட அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு, மத்திய அமைச்சர் திரு. கடின்கர் பத்திரிகைகளிலே செய்தி வெளியிட்ட பிறகு அனைவரையும் அழைத்துப் பேச வேண்டும் என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிற நேரமிது. நேற்றைக்குக் கூட மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் முதல்வர் பேப்பரோவதாகச் சொன்னாரே, எங்களை ஏன் அழைக்கவில்லை, மற்றக் கட்சித் தலைவர்களோடு மாத்திரம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறாரா என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பிக்கொண்டிருக்கிற நேரமிது. இவர்கள் தனியாகக் கூடி, அதிலே முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற்சங்கப் பேரவையைச் சேர்ந்தவர்களையோ, அல்லது சில தொழிலாளர்களிடத்திலே செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கிற குசேலரையோ அழைக்காமல் இப்படிப்பட்ட ஒரு அறிக்கை விடுவார்களானால், அது எந்த வகையிலே பயன் தரும் என்று நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, இதில் அரசியலை அழைத்து, எப்படியாவது கழக அரசிற்கு இதன் மூலம் ஒரு களங்கத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதிலே போட்டியும், யார் தலைவராக வருவது என்பதிலே போட்டியும் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறல்ல. இன்னொன்றையும் இந்த மன்றத்திலே சொல்கிறேன். அவர்கள் அனைவரும் விரும்புவார்களேயானால், தலைவர் பதவிக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் யாரும் போட்டியிடப் போவதில்லை என்பதையும் கூட உறுதியளிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். தொழில் அமைதி தமிழகத்தில் மேலும் வலுப்பெற வேண்டும். ஆனால், யார் தலைவராக வந்து விடுவார்களோ, அவர் வந்து விடுவாரா, இவர் வந்து விடுவாரா, அவருக்குச் செல்வாக்கா, இவருக்குச் செல்வாக்கா என்கிற போட்டியிலே ஈடுபட்டிருக்கிற காரணத்தினால்தான், சிம்சன் பிரச்சனை சுமுகமாகத் தீர்ந்துவிடவில்லை என்பதை இந்த மன்றத்துக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநில வளர்ச்சிக்குத் திட்டக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு கன்னுடைய பணியினை வேகமாக நிறைவேற்றி வருகிறது. அதிலே 16-க்கு மேற்பட்ட துணைக் குழுக்களும் இன்றைக்கு உருவாக்கப்பட்டு, அந்தத் துணைக் குழுக்கள், கிராமப்புற மேம்பாடு, நமது பொருளாதார வளர்ச்சி, நம்முடைய சாலை வசதிகள், வேளாண்மைத் துறை வளர்ச்சி, இது போன்ற பல்வேறு தலைப்புக்களிலே அவைகளை ஆராய்வதற்கான குழுக்கள் நிறுவப்பட்டு,

11th March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதனுடைய பணிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அதனுடைய முதலாவது வரைவினை மே திங்கள் முதல் நாள் அன்று அவர்கள் அளிக்க இருக்கிறார்கள். மே முதல் நாள் அளிக்கின்ற அந்த வரைவினைச் சட்டப் பேரவையிலும், சட்டமன்ற மேலவையிலும் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்ற கூட்டங்களில் நாம் விவாதிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். மாநிலத் திட்டக் குழு நல்ல முறையிலே பணியாற்றி 10 ஆண்டுக் காலத்திற்கான திட்டங்களை, இந்த நாட்டின் இந்த மாநிலத்தினுடைய வளர்ச்சி கருதி நிறைவேற்றும் யானால், அவைகளையெல்லாம் நாம் வேகவேகமாகச் செயல்படுத்துவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளையெல்லாம் ஆராய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே, முதல் வரைவினை இந்த மாமன்றம் ஏற்று, தங்கள் கருத்துக்களையெல்லாம் தெரிவிக்கும் என்கிற நம்பிக்கை படைத்தவனாக இருக்கின்றேன். மாநிலத்திலே பத்தாண்டுகாலம், இருபதாண்டுகாலம் என்று திட்டங்கள் போடுவதால் மாத்திரம், நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டதைப் போல, ஜனநாயக ரீதியிலே ஒரு அரசை நடத்திக்கொண்டு போவதால் மாத்திரம், எந்தெந்த இனங்களுக்கு வரிகளைப் போடலாம் என்கின்ற அந்தக் கணக்குகளைப் போட்டுக் கொண்டு போவதால் மாத்திரம், ஒரு மாநிலத்தின் வளர்ச்சி இருந்துவிடவில்லை என்பதை நாங்கள் நன்றாக உணர்வோம். அந்த அடிப்படையிலே தான், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்கின்ற கருத்தினை நிதிநிலை அறிக்கையில் நான், கடந்த நிதிநிலை அறிக்கையை விட, அழுத்தம் திருத்தமாக வெளியிட்டிருக்கின்றேன். அதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள், மாநில சுயாட்சி என்கின்ற சொல்லைப் பெரிதும் வரவேற்றார். அதை உத்தமர் காந்தியடிகளும், வேறு பல அரசியல் மேதைகளும் கையாண்டிருக்கின்ற உதாரணங்களையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டி, மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரம் பெற்று, சுயாட்சித் தன்மையோடு விளங்கிட வேண்டுமென்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். நண்பர் திரு. அய்யாசாமி பேசுகின்ற நேரத்தில் “மாநில சுயாட்சி ஏற்கனவே இருக்கின்றது. பிறகு ஏன் கேட்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள். நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். Full autonomy என்று போடப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று நாம் கேட்பதாகச் சொன்னார்கள். மாநில சுயாட்சி ஏற்கனவே இருந்தாலும், அது முழுமையானதாக இல்லை, அது பெயரளவில் இருக்கிறது. அது உண்மைத்தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மாநில சுயாட்சி தேவை என்று நாம் கூறுகிறோம். ஏற்கெனவே கொடுத்துவிட்டோமே, ஏற்கெனவே கொடுத்து விட்டோமே என்று சொன்னால், அது கொடுத்ததாகாது. முழு உரிமையும் இல்லாமல், சுயாட்சித் தன்மை பொருந்தாமல், அதிகாரங்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [11th March 1972]

பரவலாகயில்லாமல், மாநில சுயாட்சி என்று பெயர் மாத்திரமிருந்தால் போதாது. பெயரை மாற்றிக்கொள்ளுங்களேன் என்று நம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகுந்த உருக்கத்தோடு கேட்டார்கள். பெயரில் ஒன்றுமில்லை. அந்தப் பெயரைச் சொல்வதற்குக் காரணம் அதை ஒரு குறியீட்டுச் சொல்லாக நாம் இன்றைக்குப் பயன்படுத்துகிறோம். நம்முடைய நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும், சில பேர் இதை பிரிவினை வாதத்தோடு நோக்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மாநில சுயாட்சி கேட்கிற யாரும், அதைப் பிரிவினை எண்ணத்தோடு நோக்கவில்லை. அது வேண்டாமென்று சொல்கிறவர்கள் தான், பிரிவினை எண்ணத்தோடு அதை நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ அமெரிக்காவில் இருக்கிற நியூயார்க் டைம்ஸ் பத்திரிகையில் எழுதி விட்டார்கள் என்றால், அதற்கு யார் பொறுப்பாளி? அமெரிக்காவிலிருக்கின்ற பத்திரிகை இந்தியாவுக்கு அனுசரணையாக விருக்கும் என்று யாரும் கருத முடியாது. இந்தியாவில் குழப்பங்கள் வராதா என்ற எண்ணத்தோடு அதனை எழுதுகிறார்கள். பாகிஸ்தானுக்கும், இந்தியாவுக்கும் போர் நடந்த நேரத்தில், எழுதவில்லையா? அமெரிக்காவிலேயுள்ள பத்திரிகைகளையெல்லாம் நான் அமெரிக்காவிலிருந்தே பார்த்தேன். எத்தனையோ பத்திரிகைகள். சில பத்திரிகைகள் இந்தியாவை ஆதரித்து எழுதின, பல பத்திரிகைகள் இந்தியாவை எதிர்த்து எழுதின. ஆகவே, அவர்கள் நமக்கு விரோதிகளாகி விட்ட பிறகு, நம்மைப்பற்றி விரோதி என்ன சொல்லுகிறான் என்று பார்த்துக்கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. யாரோ பிரிவினைவாதிகள் சொல்வதற்காக, நம் மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையைப் பிரிவினைவாதமாக யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற முறை கூட்டத்திலே சொன்னேன். சிலம்புச் செல்வர், தமிழரசுக் கழகத்தின் தலைவர், திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள், மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று கேட்கிறாரே, அவரைப் போன்றவர்களெல்லாம் இன்றைக்கு மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் அவர் களெல்லாம் ஏற்கனவே பிரிவினை கேட்ட அந்தப் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களா? நண்பர் திரு. அய்யாசாமி சொன்னார். பேசுகின்றவர்களெல்லாம் சொன்னார்கள், “நீங்கள் ஏற்கனவே கேட்டவர்கள், ஆகவே சந்தேகப்படுகிறோம்” என்று. திரு. அய்யாசாமியும் தான் சேர்ந்து கேட்டார். (சிரிப்பு) நாம் விட்டு விட்டோம் அந்தக் கொள்கையை, அது தேவையில்லை, அது நாட்டிற்கு, நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கு உகந்ததல்ல என்று. ஒரு மனதாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுக் குழுவிலே, அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையிலே முடிவு செய்து அது விடப்பட்டு விட்டது. அதற்குப் பிறகு ஏற்கனவே கேட்டிருந்த காரணத்தினாலே, எப்பொழுது இருந்தாலும் ஒரு கொள்கையை ஒருவர் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், அவர்

[11th March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பழைய வரலாற்றைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்து, அந்தப் பிரச்சினையை நாம் ஆராயக் கூடாது. விரேந்திரப் பட்டில் சிண்டிகேட் காங்கிரஸினுடைய மைசூர் மாநிலத்தின் தலைவர். அவர்கள் மைசூர் பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டி—Organization Congress—உங்களுடைய காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர் அந்தக் கட்சி வெளியிட்டிருக்கின்ற தேர்தல் பிரகடனத்தில் 11-வது திட்டத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? அதில் State autonomy என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

“will fight in a determined manner for greater autonomy for the State and against all discrimination and stepmotherly treatment by the Centre.”

என்றும் கேட்டிருக்கிறார்கள். சில பத்திரிகைகள் கூட, இன்றைக்கு நான் சட்டப் பேரவையில் திரும்பத் திரும்பப் படித்தேன் Greater autonomy 'Greater autonomy' என்பதைச் சில பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன் 'Greater autonomy' என்பதை அதிக அதிகாரமென்று தான் மொழி பெயர்த்திருந்தார்கள்.

Greater autonomy for the State பார்த்து விரிந்த சுயாட்சி தேவையென்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். நாம் 'முழு' என்று சொன்னோம். அவர்கள் greater autonomy, full autonomy என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் மைசூரில் வெற்றி பெறவேண்டுமென்று பெரும் தலைவர் திரு. காமராஜ் அங்கு போகாவிட்டாலும், அறிக்கை விடவில்லையா என்று நான் கேட்கிறேன். கடைசி நேரத்தில் திரு. காமராஜ் அவர்கள் இந்தியா முழுவதும் சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் வேட்பாளர்களுக்கு வாக்களியுங்கள் என்று சொன்னாரே. Greater state autonomy கேட்கின்ற விரேந்திர பட்டில் கட்சிக்குச் சேர்த்து தான் திரு. காமராஜ் அவர்கள் அறிக்கை வெளியிட்டார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம்: அதில் தவறு இருப்பதாக இப்போது என் மனதில் படவில்லை. மாநில சுயாட்சி என்ற வார்த்தைக்குத் தப்பான அர்த்தம் எவருகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் திராவிட நாடு கேட்டவர்கள். இன்று மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று சொல்லுகிறபோது, சில பேர் முதலமைச்சர் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் போது, ஒருக்கால் இந்த மாநில சுயாட்சி கிடைக்கவில்லை என்றால், நாட்டுப் பிரிவினைக்கு வேலை செய்வோம், அதற்காக வேண்டி போராடும்படியாக ஏற்படும் என்று பேசுவதினால், அமெரிக்காவிலிருந்து அந்தச் செய்தி வந்து இந்தக் குழப்பம் ஏற்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தப் பேச்சை அமெரிக்காவிலிருந்து யாரும் இங்கு வந்து கேட்டு, எழுதி அனுப்பவில்லை. இக்கேயிருக்கின்ற சில பேர் விஷமத்தனமாகப் பிரிவினை கேட்கிறார்கள் என்று எழுதி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [11th March 1972]

அனுப்பினார்கள். அதைத் தான் அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். நண்பர் திரு. ஆசைத்தம்பி பேசும்போது, நாங்கள் மேடையில் இருந்தோம். மாநில சுயாட்சியில் இராணுவம் கூட கேட்கலாம் என்று சொன்னார். பிறகு பேசிய பொதுச் செயலாளர், கல்வியமைச்சர் நாவலர் திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். திரு. ஆசைத்தம்பி சொன்னது மாநில சுயாட்சியில் எதை எதை கேட்கலாமென்று. நாங்கள், கழகத் தலைவர்கள் சொல்வது, கழகம் மாநில சுயாட்சியில் எதை எதைக் கேட்கிறதென்று. இவ்வளவு விளக்கங்கள் சொன்ன பிறகு, அவைக்கையெல்லாம் விட்டு விட்டு, இதை மாத்திரம் சொல்லுவதில் என்ன அர்த்தம்? நாங்கள் State autonomy கேட்கிறோம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். மைசூரில் வீரேந்திரப் பட்டில் Greater autonomy for the State கேட்கிறார். அது தான் நாங்கள் கேட்கிறோம். Greater autonomy for the State என்று நாங்கள் கேட்கிறோம். அவரைப்பற்றிச் சந்தேகப்படவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனிநாடு வேண்டுமென்று சென்ற காலத்தில் சொன்ன காரணத்தினால், சந்தேகப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். இதே வீரேந்திரப் பட்டில் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில், 1970-ம் ஆண்டு டெல்லிப் பட்டணத்தில் பேசிய ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னார். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை மத்திய அரசு ஒழுங்காகக் கொடுக்காவிட்டால், டெல்லியில் மைசூர் பவன், மெட்ராஸ் பவன் என்றெல்லாம் அந்த மாநிலங்களுடைய தங்கும் விடுதிகள் இருக்கின்றனவே, அவைகளெல்லாம் மாநிலங்களுடைய தூதுவராலயங்களாகி விடும் என்று சொன்னார். தூதுவராலயம் என்றால் என்ன? தனித்தனியாக நாடுகளாகி விடும். அவைகளின் தூதுவராலயங்களாக இருக்குமென்று சொன்னார். அவ்வளவு வேகமாக, ஐயுடைய நாங்கள் என்றைக்கும் சொன்னதில்லை. அவ்வளவு வேகமாகச் சொன்னார்.

திரு. கே. ராஜாராம்: எவ்வளவு வேகமாகப் பேசினாலும், அவர் மேல் சந்தேகப்பட மாட்டேன் என்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீங்கள் எங்களைத் தேவையில்லாமல் சந்தேகப்படுகிறீர்கள். புரியவில்லையோ, தெரியவில்லையோ. யானையைப் பார்க்காதவன், யானையின் காதைப் பார்த்து, முறமென்றும், அத்தனுடைய காலைப் பிடித்து, அது என்ன உரல் என்றும், அதன் தந்தத்தை உலக்கையென்றும், ஒவ்வொருவராக யானை உலக்கை தான், யானை முறம் தான், யானை உரல் தான் என்று முடிவு கட்டுவது எப்படித் தவறோ, அது போலத் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கின்ற மாநில சுயாட்சி, பிரிவினை வாதம் இருக்குமோ, இது வங்காள தேச முஜிபூர் ரஹ்மான் முறையோ என்றெல்லாம் பேசுவதில் பயனில்லை. நான் கேட்கிறேன். எனக்கே வெட்கமாக இருக்கிறது.

[11th March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ரதோ முஜிபூர் ரஹ்மான் படத்தையும், என் படத்தையும் சேர்த்துப் போட்டு டிட்டார்கள் என்றால் என்ன தப்பு? முஜிபூர் ரஹ்மான் பாவியா? முஜிபூர் ரஹ்மான் படம் இருக்கக் கூடாதா? முஜிபூர் ரஹ்மான் தரோகியா?? முஜிபூர் ரஹ்மான் பல கொள்கைகளுக்கு அதிபதி, பல கோரிக்கைகளுக்குத் தலைவன். அந்த முஜிபூர் ரஹ்மான் அளவுக்கு நான் இருக்கிறேன் என்று நான் கூறிக் கொள்ளவில்லை. என்னுடைய கட்சியில் இருக்கின்ற சில பேருக்கு அப்படி ஒரு ஆசை. ஏதோ முஜிபூர் ரஹ்மான் என்று அவர்கள் போட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. இன்னும் சொல்லுகிறேன். இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அந்த நண்பர்களுக்கு, அது போன்று காரியங்களில் ஈடுபட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் ஒன்று. தமிழ் நாட்டு பெர்னாட்ஷா என்று அண்ணாவைச் சொன்ன காரணத்தினால், இவர் பெர்னாட்ஷாவா என்று கேட்க வில்லையா? கேட்டவர்கள் தான். இவர் முஜிபூர் ரஹ்மான் என்றால் யார் யாஹ்யா கான், யார் பூட்டோ என்று கேட்கிறார்கள். அப்படியானால் தமிழ் நாட்டில் காமராஜை காலா காந்தி என்று அழைத்தோமே, அப்போது யார் கோட்சே என்று நான் கேட்கிறேன். ஒருவரை அன்பாக ஒரு பெயரிட்டு அழைத்தால், உடனே யார் கோட்சே என்று கேட்டு விடுவதா? அதைப் போல ஒருவரை அன்பாக முஜிபூர் என்று சொன்னால் உடனே யாஹ்யா கான் யார், பூட்டோ யார் என்று கேட்பதா? என்னுடைய படத்துடன், முஜிபூர் ரஹ்மான் படம் இருந்தது என்று வருத்தப்படுகிறார்களே, அவர்களுடைய சார்புடைய 'பிரிட்ஸ்' பத்திரிகை என்பது இந்திரா காந்தியின் படத்தையும், முஜிபூர் ரஹ்மான் படத்தையும் வெளியிட்டு என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் தெரியுமா? "Father and mother of Bangala liberation" என்று எழுதியிருக்கிறார்கள் 'பிரிட்ஸ்' பத்திரிகையில். Father and mother of Bangala liberation" என்று நம் பிரதம மந்திரியின் படத்தையும் முஜிபூர் ரஹ்மான் படத்தையும் போட்டு, அர்த்தம் புரியாமலோ என்னவோ அவர்கள் இப்படி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: அந்தப் பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் கூட, அதைத் தவறான நோக்கத்திலே நாம் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டோம். ஏனென்று சொன்னால் முஜிபூர் ரஹ்மானையும் பிரதமரையும் அது ஆதரித்தே வெளியிடக்கூடிய பத்திரிகை. ஆனால் எதிர்க் கருத்துள்ளவர்கள் வெளியிடும் போது, அது தப்பான சர்ச்சைக்கு இடமாக இருக்கிறது. மாநில சுயாட்சி கொடுக்கப்படாவிட்டால் நாங்கள் பிரிந்து போவதைப்பற்றி எண்ணுவோம் என்று சேர்த்துச் சொல்லுவதால் இங்கே தகராறு வருகிறது.

[11th March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நாங்கள் எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று புரிகிறது. நான் சொல்ல வந்தது அதுவல்ல. இப்படித் தவறான அர்த்தம் கற்பிக்கக் கூடாது. என்னைப்பற்றி ஒரு போஸ்டர் போட்ட போது, பலர் தவறாகச் சொன்னார்கள். அப்போது நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி சொல்லியிருந்தால் நான் மகிழ்ந்திருப்பேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: பல கூட்டங்களிலே நான் அதைக் கண்டித்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கண்டித்திருந்தால் நன்றி. அதையும் பலர் புரிந்துகொள்ளாமல் இருந்ததற்கு நான் வருந்துகிறேன்.

நான் இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இரண்டு படங்களையும் இணைத்துப் போட்டுவிடுவதனால் ஒரு தவறான நோக்கத்தோடு போடுகிறோம் என்று கருதக் கூடாது. 'பிளிட்ஸ்' பத்திரிகை கூட ஒரு அன்பின் காரணமாகப் போட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்படித் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உள்ளவர்கள் அன்பின் காரணமாகச் சேர்த்துப் போட்டார்களோ அதைப் போலவே அன்பின் காரணமாகத் தான் போட்டிருக்கிறார்களே தவிர வேறல்ல. 'பிளிட்ஸ்' பத்திரிகையைக் குறை கூறவில்லை. அதைப்பற்றி எதையும் சொல்லாதவர்கள் இதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார்களே என்கிற வேதனையில்தான் சொல்லுகிறோமே அல்லாமல் வேறல்ல.

மாநில சுயாட்சி பற்றி ஏதோ தமிழ் நாட்டிலுள்ள இந்த அரசு அல்லது அமைச்சர்கள் அல்லது ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் மேலும் அதிக ஊழல்களைச் செய்வதற்காகத் தான் கேட்கிறார்கள் என்று மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் எழுதுகிறார். அது பல பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. ஆனால் அதே ராஜாஜி அவர்கள்—நான் ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்தில் பல குறிப்புகளைப் படித்துக் காட்டினேன்—இலங்கையில் நடைபெற்ற கிளர்ச்சியில் 1958-ல் ஒரு அறிக்கை தந்தார். அது இலங்கை மலர் ஒன்றில் வெளியிடப்பட்டது. "வானோர் தாவும் தேன் மலரோ" என்கிற தலைப்பில் அந்தக் கட்டுரை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ராஜாஜி சொல்லுகிறார், செப்டம்பர் 1958, லட்சுமிபுரம் இளைஞர் சங்கத்தின் தலைமை உரை, "அமைதியான அகிம்சைப் போராட்டத்தின் மூலம் இலங்கைத் தமிழர்கள் நிச்சயமாக வெற்றி பெறுவார்கள். தமிழர்கள் பெருவாரியாக வாழும் பிரதேசங்களுக்குத் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட சுயாட்சி அளிக்க வேண்டும். இலங்கைத் தமிழர்கள் கேட்பது தனி ராஜ்யம் அல்ல. பிரதேச சுயாட்சி அவர்கள் கோருகிறார்கள். எனவே சமஷ்டி அரசு முறையின் கீழ் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு சுயாட்சி உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்." ஆக சுயாட்சி கேட்பது; பிரதேச சுயாட்சி

[11th March 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கேட்பது, தனி ராஜ்ய உரிமையல்லவென்று திட்டவாட்டமாக உண்மைக்குச் சொன்ன ராஜாஜி அவர்கள், இலங்கைக்கு ஒரு வாதம், இந்தியாவுக்கு ஒரு வாதம் என்று வைத்துக் கொள்வது பொருத்தமுடையதல்ல. ஏதாவது கேட்டால், மாநில சுயாட்சியை எதிர்த்துப் பேசுகிற யாரானாலும் காமராசரானாலும் அல்லது ராஜாஜியானாலும் அல்லது வேறு கட்சிக்காரர்களானாலும் மாநில சுயாட்சி கேட்பது அதிகமாக லஞ்சத்தை, ஊழலை வளர்ப்பதற்கு என்கின்றனர்.

இன்றைக்கு லஞ்சம், ஊழல் என்று பேசுவது ஒரு 'மேனியா'வாக ஆகிவிட்டது. எல்லாக் கூட்டங்களிலும் பேசப்படுகிறது. அதிலும் பெரும் தலைவர் திரு. காமராசரிடத்தில் நான் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை எதிர் பார்க்கவில்லை. இவைகள் எல்லாம் பத்திரிகைகளில் வருகிறதோ இல்லையோ, எதிர்க் கட்சித் தலைவராவது போய்ச் சொல்லுவார்கள் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். நான் அவ்வளவு பெரிய மனிதரிடத்தில் இவ்வளவு பெரிய கிழை என்று கூடச் சொல்லியிருக்கிறார். இது பத்திரிகைகளில் விளிம்பு கோழை என்று கூடச் சொல்லியிருக்கிறார். இது பத்திரிகைகளில் விளிம்பு கட்டிப் போடப்பட்டது. அதையும் கூடப் பார்த்தேன். கருணாநிதி ஆத்திரக் காரன், அவசரக்காரன் என்று போட்டிருந்தாலும் கூட, வருத்தப்பட்டிருப்பேன். கோழை என்று போட்டதாலே உள்ளபடியே நான் வருத்தப்படவில்லை. அண்ணா அவர்கள் கூட அடிக்கடி சொல்லுவார்கள், நான் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிற கடைசிக் கோழை என்று தன்னைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள். நான் என்னைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ளாவிட்டாலும், திரு. காமராஜராவது என்னைக் கோழை என்று கூறினாரோ என்று சந்தோஷப்பட்டேனேயல்லாது சங்கடப்பட வில்லை. அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு திரு. காமராஜ் மேடையிலே வார்த்தைகளைப் பரிமாறிக் கொண்டிருக்கிறார். அதில் ஒன்று தான் ஊழல், லஞ்சம் என்ற வார்த்தை. ஆனால் இன்றைக்கு எங்கு லஞ்சம் இருந்தாலும், ஊழல் இருந்தாலும், எந்தத் தவறு இருந்தாலும், சுட்டிக்காட்டினால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த அரசு தயங்காது என்பதையும், "வேண்டுமானால் லீட்டுக்குக் கூப்பிடுங்கள், ஓடிவந்து கேட்கிறேன். என்னிடத்தில் தவறு இருந்தால் சொல்லுங்கள், திருத்திக் கொள்ளுகிறேன்," என்று பல முறை திரு. காமராஜர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தாகிவிட்டது. ஆனால் அவர் திரும்பத் திரும்ப லஞ்சம், ஊழல் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். "வட்டச் செயலாளர் லீட்டைப் பார், மாவட்டச் செயலாளர் லீட்டைப் பார்"—இப்படியெல்லாம் லீட்டைப் பார், மாவட்டச் செயலாளர் லீட்டைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். வொருவரும் அவரவர்களுடைய லீட்டைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய நிலையைத் திரும்பிப்பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [11th March 1972]

ஒருவன் வாழ்க்கையில் முன்னேறவே கூடாதா? கட்சி ஆட்சிக்கு வந்து விட்டது, அதன் காரணமாக லஞ்சம் பெற்றே, லஞ்ச லாவண்யங்களில் ஈடுபட்டோ, ஊழல்புரிந்து தான் முன்னேற்றத்திற்கு வந்தான் என்று கருதுவது கூடாது. அப்படிப் பேசினால் அரசியலிலே யாருக்குமே இடமில்லாமல் போய் விடக்கூடும். அரசியல் என்றால் மக்களிடம் அருவறுப்பு ஏற்பட்டுவிடும். அதற்காகத் தான் திரும்பத்திரும்பச் சொல்லுகிறேன், தவறு இருந்தால் சொல்லுங்கள். நான் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். என் மீது தவறு இருந்தால் சொல்லுங்கள், ராஜினாமா செய்வதற்குத் தயாராயிருக்கிறேன். என் மகன் தவறு செய்தான் என்று சொல்லுங்கள், என்ன தண்டனை கொடுக்கலாம் என்று நீங்கள் நிர்ணயிக்கிறீர்களோ, அந்தத் தண்டனையைத் தரத்தயாராய் இருக்கிறேன். இப்படி பலமுறை வேண்டுகோள் விட்டபிறகும் திரு. காமராஜர் லஞ்ச ஊழல், லஞ்ச ஊழல் என்று சொல்கிறார். நான் லஞ்சத்திற்கோ ஊழலுக்கோ வக்காலத்து வாங்கவில்லை. ஆனால் திரு. காமராஜர் அவர்கள் பல இடங்களில் வக்காலத்து வாங்கியிருக்கிறார். லஞ்ச ஊழல் என்று சொல்லப்பட்ட நேரத்தில் எல்லாம் வக்காலத்து வாங்கியிருக்கிறார். அதிலும் குறிப்பாக ஒரு புத்தகமே போடப்பட்டிருக்கிறது. “காமராசரின் உவமைகள்”, வானதி பதிப்பகம். காங்கிரஸ் நண்பர்கள் எல்லாம் வாங்கிப் படிக்க வேண்டும். அந்தப் புத்தகத்தில் காமராசருடைய பேச்சில் 31-வது பக்கத்தில் அவர் சொல்லுகிறார்:

“சுதந்திரா கட்சிக்காரர்கள் ஊழல் ஊழல் என்று பூச்சாண்டி காட்டுகிறார்கள். குழந்தைக்குத் தாய் பூச்சாண்டி காட்டி யிரட்டுவதில்லையா, அதைப் போல. குழந்தைகள் அழுதால் பூச்சாண்டி வருவான், உன்னைத் தூக்கிக் கொண்டு போவான் என்று தாய்மார்கள் குழந்தைகளுக்கு பயம் காட்டுவது உண்டு. திடீரென்று குழந்தை எங்கே அம்மா பூச்சாண்டி காட்டு பார்க்கலாம் என்று கேட்டால் விழிப்பார்கள். பூச்சாண்டியை எங்கிருந்து காட்டுவார்கள்? காட்ட முடியாதல்லவா. அதைப் போலத் தான் ஊழல் ஊழல் என்று பேசும் பேர்வழிகளை அதைக் காட்டு என்று சொன்னால் காட்ட முடியாமல் திகைக்கிறார்கள்”. இப்படி ஊழலுக்கு வக்காலத்து வாங்கி திரு. காமராஜர் பல இடங்களிலே பேசியிருக்கிறார்.

“நகரத்தின் நல்ல பகுதிகளை எல்லாம் விட்டுவிட்டு எங்கோ சாக்கடைக் குழியிலே உட்கார்ந்து கொண்டு நகர் முழுவதும் நாற்றம் என்றால் நான் என்ன செய்வது? அதே போல ஊழலில் ஊறி குளித்து மூழ்கிக் கொண்டு இருப்பவர்கள் மற்றவர்களைப் பார்த்து ஊழல் என்றால் என்ன செய்வது?”

[11th March 1972] [திரு. கே. ராஜாராம்]

நான் அவரைப் பார்த்துச் சொல்லவில்லை. அவர் மற்றவர்களைப் பார்த்து ஒருகாலத்தில் சொன்ன வார்த்தையைத் தான் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். இப்படிப் பல நேரங்களில் அவர் பேசியிருக்கிறார்.

“அரசாங்க ஊழியர்களிடம் லஞ்சம் இருக்கிறது. ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். நாட்டில் காணப்படும் லஞ்ச ஊழல்களை எல்லாம் அரசாங்கம் போக்கிவிட முடியாது. பொதுமக்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார் திரு. காமராஜ். அது மாதிரி அல்ல.

“காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்தவுடனேயே ஊழல் வந்து புகுந்து விடவில்லை. அது 5 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இருந்து வருகிறது”, என்று ஊழலுக்கு ஒரு பெரிய சரித்திரத்தையே எழுதி வக்காலத்து வாங்கியிருக்கிறார் பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜர். ஆகவே ஊழலுக்கு வக்காலத்து வாங்குகிற வேலையை அவர் செய்துகொண்டிருந்தார். இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சொல்லுகிறது, ஊழல் இருந்தால் காட்டுங்கள், அதைக் களைகிறோம், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று. வக்காலத்து வாங்கவில்லை. இதையாவது புரிந்துகொண்டிருந்தால் சொல்லுங்கள். நேரடியாகச் சொல்ல முடியாவிட்டால் எழுதுங்கள். எனக்கு எழுதுவது உங்களுக்கு கேவலமாக, மரியாதைக் குறைவாகத் தோன்றினால், தொலைபேசியிலே கூப்பிடுங்கள், மற்றவர்களிடத்திலே சொல்லி அனுப்புங்கள். நான் களைகிறேன். நாட்டு முன்னேற்றத்திலே, நாட்டு வளத்திலே, நாட்டின் நானயத்திலே, நேர்மையிலே அனைவருக்கும் பங்கு இருக்கிறது என்கிற எண்ணத்தோடு திரு. காமராசாரானாலும் மற்றவர்களையாரானாலும் சொல்லுகிற அந்த காரியங்களைக் கேட்டு நடக்க இந்த அரசு சித்தமாக இருக்கிறது. வீணாக மக்களிடத்தில் ஊழல் ஊழல் என்ற பிதியைக் கிளப்புவது நல்லதல்ல என்று கூறி, நிதிநிலை அறிக்கையை . . .

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, ஊழல், லஞ்சம் என்பதைப்பற்றி முதலமைச்சரவர்கள் பேசிய கருத்தை நான் விளக்கிவிட விரும்புகிறேன். ஊழல், லஞ்சம் என்ற வார்த்தைகள் தமிழுக்கு புதியதல்ல. எத்தனையோ ஆண்டுகளாக லஞ்சத்திற்கு முந்தியே சேர்ந்திருக்கிறது. ஊழல் என்பது புதிய விஷயமல்ல. தலைவர் திரு. காமராஜர் கூறுவதெல்லாம், “ஊழல், லஞ்சம் குற்றம் ஆகியவற்றையெல்லாம் நாம் கண்டித்து வந்தோம், அமைச்சர்களில் லஞ்சம் புரிந்தவர்கள் என்று தெரிந்தால் கண்டிப்போம், நடவடிக்கை எடுப்போம், கட்சிக்காரர்கள் இன்னார் இன்ன லஞ்சம் பெற்றார், ஊழல் ஏற்பட்டதென்றால் பார்த்துக்கொண்டிருக்க மாட்டோம். கண்டிப்போம். ஆனால் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைமை அதைச் செய்யவில்லை. ஊழல் ஏற்பட்டது என்று தெரிந்திருந்தும் கூட, அவர்கள் கண்டிப்பதில்லை. குற்றம்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [11th March 1972]

செய்தவர்களைக் கண்டிப்பதில்லை” என்று சொல்லி வருகிறார். ஊழல், வஞ்சம் என்று சொல்லி அதற்காக வேண்டி பொதுவாகச் சொல்லி எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. இன்னின்ன குற்றம் புரிந்திருக்கிறார்கள், கண்டிக்கவில்லை பென்று குற்றம் சாட்டுகிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பூண்டி வான்டையாரும், உக்கடைத் தேவரும், வடபாதி மங்கலம் தியாகராஜ முதலியாரும், அப்பாவுத் தேவரும்— இவர்களெல்லாம் சேர்ந்து கிட்டத்தட்ட 20 ஆயிரம் ஏக்கர்களை உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளுகின்ற அளவிற்கு 1959-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களுக்கு முன்னால் எழுதி வைத்தார்களே, அது பெரிய ஊழல் அல்லவா? அது திரு. காமராஜரால் கண்டிக்கப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: சட்ட விரோதமாக யார் நடந்திருந்தாலும், கண்டிப்பார்கள். சட்டத்திற்கு விரோதமாக நடப்பவர்களைக் கண்டிக்கவில்லை என்பது தான் திரு. காமராஜர் அவர்கள் குற்றச் சாட்டு. வேறு ஒன்றுமில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: 6-4-1960-இல் உச்ச வரம்புச் சட்டம் வருகிறது. 1959-ம் ஆண்டு இத்தனை ஸ்டான்டர்டு ஏக்கருக்குத் தான் உச்ச வரம்பு வரப்போகிறது என்று தெரிந்துகொண்டு எப்படிப் பிரித்து எழுதி வைத்தார்கள்? அவர்களுக்கு யார் சொன்னது? இன்னின்ன அறச் கட்டளைகளுக்கு விதி விலக்கு வருமென்று அவர்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது? எப்படி அந்த அறக்கட்டளைகளுக்கெல்லாம் எழுதி வைத்தார்கள்? இவைகளிலே தான் பெரிய ஊழல் புதைந்து கிடக்கிறது. பூண்டி வான்டையார் தஞ்சை மாவட்டத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய வைரத் தூண். கபில்தலம் மூப்பனார் காங்கிரஸ் கட்சியைத் தாங்கிப் பிடிக்கிற பெரிய மலைப்பாறைத் தூண். அப்படிப்பட்ட காங்கிரஸ், வலிவலம் தேசிகர் உள்ள காங்கிரஸ். காங்கிரஸ்காரரான வடபாதி மங்கலம் தியாகராஜ முதலியார் கரும்புத் தோட்டத்திற்கு ஏன் 7,000 ஏக்கர் எழுதி வைக்கிறார்? கரும்புத் தோட்டத்திற்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்போகிறார்கள் என்று யார் ரகசியமாக திரு. தியாகராஜ முதலியார் காதில் சொன்னது? அவர் காங்கிரஸ்கார் அல்லவா அப்போது. ஆவடி காங்கிரஸ் மாநாட்டை நடத்தியவர் அல்லவா? அப்படிப்பட்ட தியாகராஜ முதலியாரிடத்தில் 7 கரும்புத் தோட்டத்திற்கு எழுதி வைத்து விடு, நான் விதி விலக்களிக்கப் போகிறேன் என்று சொன்னது கடைந்தெடுத்த ஊழல் என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: சட்ட விரோதமாக ஏதேனும் நடந்திருந்தால், நடவடிக்கையெடுத்திருப்போம் என்று தான் கூறினேன். இம்மாதிரி ஊழல் 1971-இலும் நடந்திருக்கிறது. 1971-இல் 30 ஏக்கராவை 15 ஏக்கராகக்

[11th March 1972] [திரு. கே. ராஜாராம்]

கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபோது, அப்போது உதவித் தலைவராக இப்போதுள்ள முதலமைச்சர் இருந்தபோது, நில உச்ச வரம்பு 30 ஏக்கர் என்று பேரவையின் சட்டம் கொண்டுவந்தபோது, மசோதா கொண்டு வந்து விவாதித்துக் கொண்டிருந்தபோது அப்போதே திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். பதினைந்து ஏக்கராகத் திருத்தவேண்டும், 30 ஏக்கராக இருக்கக் கூடாது என்று திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போதே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை 15 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கக் கூடாதென்று ஆயிற்று. அதோடு அல்ல. அவர்கள் தோர்தல் அறிக்கையில் கூட 1967-இல் 15 ஏக்கர் கொண்டு வருவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போதிலிருந்து 1971-ம் வருஷத்திற்குள், 1967-லிருந்து 1971-க்குள் கோவை மாவட்டத்திலே பொன்னாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை போன்ற இடங்களில் ஏராளமான பேர்கள்; திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நிலங்களை மாற்றி எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உண்மைக்கு மாறாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களைப் போன்ற பொறுப்பாளவர்கள் பேசக்கூடாது. எந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் என்று சொல்லுங்கள். நான் குறிப்பிட்ட ஊழல்பற்றி பெயர் வாசிக்கிறேன். அந்தப் பெயர் அடங்கிய புத்தகமே என் கையில் இருக்கிறது. அதில் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரின் பெயர்களில் ஒருவரைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம்: டைம் கொடுத்தால் பெயர்களைச் சொல்கிறோம். யார், எவர் என்று திடீரென்று கேட்டால், என் கையில் 'ரெக்கார்டு' கிடையாது. 1967-லிருந்து 1971-க்குள் 15 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதென்று நிறையப் பேர்கள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் யார் என்று சொல்ல வேண்டும். இல்லையென்றால் ஆதாரமில்லை என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கே. ராஜாராம்: அதை உடனடியாக இப்போதே கொடுக்க முடியாது. கூடிய சீக்கிரத்தில் கொடுக்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, இவ்வளவு பயங்கரமான ஊழல்கள் செய்யப்பட்டதாக முதலமைச்சரவர்களால் சொல்லப்பட்டது. அவர்கள் மீது விராவாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[11th March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதற்காக நாம் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகள் தான் விதி விலக்கை ரத்து செய்தது. திரு. தியாகராஜ முதலியாரிடமிருந்து 7,000 ஏக்கரை அரசாங்கம் பிடுங்கிக்கொண்டது. மேய்ச்சல் காடுகளுக்குப் போடப்பட்ட விதி விலக்கு எடுக்கப்பட்டது. ஆகவே அந்த நடவடிக்கைகளில் தான் இறங்கியிருக்கின்றோம். பெரியவர்கள் அதற்கு மேல் போகக் கூடாது.

லஞ்சம் என்கிறார்கள். மாமன் கொடுக்கிறான், மச்சான் வாங்கிக்கொள்கிறான். கொடுப்பதும் வாங்குவதும் அவர்கள். இடையில் ஏழைகளை எமாற்ற இவர்கள் ஏன் கூச்சல் போடுகிறார்கள்? இப்படிப் பேசியவர் திரு. காமராஜர். 'சம வாழ்வு' என்கிற புத்தகத்தில் இது வந்திருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, இதைப் பொறுக் கட்டத்தில் சொல்லலாமே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏன், கேட்பதற்குக் கண்ண கடுமாத இருக்கிறதா?

திரு. டி. கே. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, யார் பேசினார்களோ அவர் இங்கு இல்லை. அவருக்கு பதில் சொல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இந்தச் சபையில் இதைப் பற்றிப் பேசுவது கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, பேசியவர் இங்கே இல்லாத போது பேசக் கூடாது என்கிறார்கள். மாயவரம் கட்டத்தில் பேசினார் என்று அவர் இல்லாதபோது மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, காமராஜர் நீங்கள் இதைச் செய்தீர்கள், பாராட்டுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதைத் தான் நான் சொன்னேன். இதற்குக் கூட பெயரை உபயோகிக்கக் கூடாதா? ஆனால் இல்லாத ஒருவரைப் பற்றிக் குறை சொல்லிப் பேசுவது கூடாதென்று எங்கள் கட்சிக் கொறடா சொல்கிறார்கள்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: எந்த நோக்கத்தோடு எந்த கட்டத்தில் திரு. காமராஜர் இப்படிப் பேசினாரோ, தெரியாது. திரு. காமராஜர் அவர்கள் உரை நடைப் புத்தகம் எழுதவில்லை. பல இடங்களில் பேசினார். அதைப் புத்தகமாக எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எவ்வாறு பேசப்பட்டது என்பதை அவர் தான் விளக்க முடியும் என்பதால், இதை ஒரு கருவியாகக் கொண்டு இதையெல்லாம் தங்கள் ஊழல்களை மறைப்பதற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[11th March 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஊழல்களை நாங்கள் மறைக்கத் தேவையில்லை. உறுப்பினரைப்பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எல்லோருக்கும் தெரியும். ஊழல்களை மறைக்கவேண்டிய அவசியம் எங்களுக்குக் கிடையாது. பேசும்போது பொறுப்போடு பேச வேண்டும். நாங்கள் ஊழல்களை மறைக்கத் தயாராக இல்லை. நீங்கள் மறைத்த ஊழலைத் தான் இது வரை நான் எடுத்துச் சொன்னேன். நீங்கள் மறைத்த ஊழல் இந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கிறது. இந்தப் புத்தகம் முழுவதும் இருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய நோட்டுப் புத்தகம் இருக்கிறது. இன்னும் சொல்கிறேன், சட்டப்படி நடந்த ஊழல் என்று. ஆகவே இவ்வளவு ஊழல்களை வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களைப் பார்த்து இப்படிப்பட்ட பெருந்தலைவர் இதுபோன்றே தவறான கருத்துக்களைப் பேசுவது சரியல்ல என்பதை எடுத்துக் கூறி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பேசிய பல்வேறு உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றி சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் கோயில்களுக்கு இந்த உச்ச வரம்பில் ஆபத்து வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதேபோல ஆண்டவனும் மக்களைப் பாதுகாக்கின்ற அனலிற்கு அவரும் நிச்சயம் உதவி செய்வார்கள். அவர் இன்றைக்கு மடாதிபதியாக இருந்தாலும், நல்ல முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவர் என்ற முறையில் உச்ச வரம்பு போன்ற சட்டங்களுக்கு, நிலச் சீர்திருத்தம் போன்ற சட்டங்களுக்கு நல்ல ஆதரவு தருகின்ற அவர்கள் கூட எந்த விதமான ஆபத்தும் கோயில்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தால் வரக்கூடாதென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஆனால் கோயில்கள் மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய அனலிற்கு இருந்திட வேண்டுமென்ற எண்ணம் நம் அடிகளாருக்கு இருந்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த அறிக்கையிலே நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்ன அனைவருக்கும் நன்றி கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4-00 p.m. on Tuesday, the 21st March 1972.

The House then adjourned.

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A.—Statutory Rules and Orders.

59. Notification issued with G.O. Ms. No. 1336, Agriculture, dated the 26th April 1971, in regard to amendments to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962 [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

[11th March 1972]

60. Notification issued with G.O. Ms. No. 586, Co-operation, dated the 31st December 1971, in regard to an amendment to the Madras Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

61. Order issued with G.O. Rt. No. 2137, Revenue, dated the 27th November 1971, in regard to exemption from liability to Entertainments Tax, for a benefit film show organised by the General Secretary, Valluvar Kalai Manram on 28th November 1971 at Children's Theatre, Madras. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

62. 13th Annual Administration Report of the Tamil Nadu Electricity Board for the year 1969-70 (in Tamil). [Laid on the table of the House under section 75 (1A) of the Electricity (Supply) Act, 1948 (Central Act 54 of 1948).]

B.—Reports, Notifications and Other Papers.

41. Erratum issued with Roc. No. 208985/69-E5, dated the 16th August 1970, to the notification published at page 123 of Part II—Section 2 of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 10th May 1967.

42. Answers to Unstarred Questions Nos. 10 and 11.

43. Twenty-first Report of the Committee on Government Assurances of the Tamil Nadu Legislative Council.

11th March 1972]

APPENDIX I

(Vide answer to Starred Question No 197 on page 615)

தற்போதைய சத்தாப்த உணவுத் திட்ட வட்டாரங்களைச் சேர்ந்த மாவட்ட அதிகாரிகள், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்களுக்கான சத்துணவுப் பயிற்சித் திட்டம் ஒன்று கோயம்புத்தூர், திரு. அவிஞ்சிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரியில் 17—8—1971 முதல் 21—8—1971 வரையில் நடத்தப்பட்டது. மேற்கண்ட அதிகாரிகளுக்கு இம்முறை பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது :—

- 1 மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரி. .. கடலூர்
- 2 மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரி .. சேலம் (நாமக்கல் மாவட்ட அதிகாரி பங்கேற்றார்).
- 3 மாவட்ட சுகாதார அதிகாரி .. கடலூர்.
- 4 மாவட்ட சுகாதார அதிகாரி .. மதுரை.
- 5 மாவட்ட மகளிர் நல அதிகாரி .. கடலூர்.
- 6 மாவட்ட மகளிர் நல அதிகாரி .. தஞ்சாவூர்.
- 7 கால்நடை வளர்ப்புத்துறை உதவி இயக்குநர். .. திருப்பத்தூர்.
- 8 கால்நடை வளர்ப்புத்துறை உதவி இயக்குநர். .. நாமக்கல்.
- 9 கால்நடை வளர்ப்புத்துறை உதவி இயக்குநர். .. பட்டுக்கோட்டை.
- 10 கால்நடை வளர்ப்புத்துறை உதவி இயக்குநர். .. புதுக்கோட்டை.
- 11 ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் .. ஹோர்.
- 12 ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் .. போகளூர்.
- 13 ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் .. கொடைக்காங்கு.
- 14 ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் .. குறிஞ்சிப்பாடி.

11th March 1972

வட்ட எண்.	கிளை நூலகங்களின் எண்ணிக்கை.	வட்ட எண்.	கிளை நூலகங்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(1)	(2)
89	இல்லை	104	இல்லை
90	2	105	1
91	1	106-108	இல்லை
92	1	109	1
93	1	110	இல்லை
94	1	111	2
95	1	112	இல்லை
96	1	113	2
97	இல்லை	114	1
98	3	115	இல்லை
99	2	116	1
100	இல்லை	117	இல்லை
101	1	118	இல்லை
102	இல்லை	119	3
103	1	120	3

Index to Tamil Nadu Legislative Council Debates

FORTY-FIRST SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER
THE CONSTITUTION OF INDIA.

1st, 3rd, 4th, 6th to 11th March 1972.

Volume XCIV (Nos. 1 to 9).

A

Pages.

ABDUL WAHAB, THIRU K. S.—	
Budget for 1972-73, general discussion on	577-580
ACCIDENT(S)—	
Question re—	
Fatal—caused by Chief Minister's convoy near Madurai about 29th October 1971	157
Lorry—between Sriperumbudur and Mambakkam about 1st November 1971	308-309
ADITANAR, THE HON. THIRU SI. PA.—	
Budget for 1972-73, general discussion on	267, 269
ADITYAN, THIRU S. B.—	
Budget for 1972-73, general discussion on	185-190, 387, 643, 644, 645
ADITYAN, THIRU S. T.—	
Budget for 1972-73, general discussion on	387, 643 644, 645
ADJOURNMENT MOTION re—	
Demonstration of handloom weavers in Jakkampatti in Periakulam taluk, Madurai district, and arrest of persons.	454-456
Graduate Teachers' agitation and hunger strike before Fort St. George consequent on refusal of Government to revise their scale of pay	238-250 312, 319
Point of order re taking up of	158-159
Strike situation in Coimbatore Textile Mills and picketing in Government Offices	159-171
AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—	
Regulation of trade in respect of paddy in Kanyakumari district, notification laid on the table	283
Regulation of trade over purchase and scale of tapioca in Tiruchirappalli district, notification laid on the table	24

[11th March 1972]

APPENDIX II

(Vide answer to Starred Question No. 204 on page 621)

(அ) ஆம்.

(இ) சீழ்க்கண்ட 12 சைக்கிள் ரிக்ஷா சங்கங்களுக்கு அவை ஒவ்வொருவருக்கும் எதிரே குறிப்பிட்டபடி மொத்தம் 55 சைக்கிள் ரிக்ஷா உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

சங்கத்தின் பெயர்.

வழங்கப்பட்ட
உரிமங்களின்
எண்ணிக்கை.

(1)	(2)
1 சென்னை மாவட்ட சைக்கிள் ரிக்ஷா உரிமையாளர் சங்கம், சென்னை-24.	5
2 தென் சென்னை சைக்கிள் ரிக்ஷாத் தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கம், சென்னை-14.	5
3 சென்னை மாநகர் சைக்கிள் ரிக்ஷா வலவர் கூட்டுறவுச் சங்கம், சென்னை-14.	5
4 சென்னை மாவட்ட சைக்கிள் ரிக்ஷா தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கம், சென்னை-14.	5
5 சென்னை மாவட்ட தேசிய சைக்கிள் ரிக்ஷா தொழிலாளர் சங்கம், சென்னை-5.	3
6 வட சென்னை தொழிலாளர் முன்னேற்ற சங்கம், சென்னை-1.	5
7 தாழ்நிலை வகுப்பினர் சங்கம், சென்னை-1 ..	5
8 தேசிய சைக்கிள் ரிக்ஷா தொழிலாளர் சங்கம், சென்னை-5.	5
9 சென்னை மாவட்ட இந்திரா காந்தி தேசிய ரிக்ஷா தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கம், சென்னை-14.	2
10 தமிழ்நாடு சைக்கிள் ரிக்ஷா தொழிலாளர் சங்கம், சென்னை-4.	5
11 சைக்கிள் ரிக்ஷா தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கம், சென்னை-7.	5
12 சென்னை மாவட்ட சைக்கிள் ரிக்ஷா தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கம், சென்னை-12.	5

11th March 1972)

APPENDIX III

(Vide answer to Unstarred Question No. 11 on page 621)

வட்ட எண். கிளை நூலகங்களின் வட்ட எண். கிளை நூலகங்களின் எண்ணிக்கை.

(1)	(2)	(1)	(2)
1	இல்லை	41	1
2	1	42	1
3	1	43	1
4	1	44	1
5	1	45	1
6	2	46	1
7	1	47	இல்லை
8	1	48	இல்லை
9	1	49	2
10	3	50	இல்லை
11	1	51	1
12	1	52	இல்லை
13	1	53	1
14	1	54	இல்லை
15	இல்லை	55	1
16	1	56	இல்லை
17	1	61	இல்லை
18	இல்லை	62	1
19	3	63	1
20	1	64	2
21	1	65	1
22	1	66	1
23	இல்லை	67	இல்லை
24	இல்லை	68	3
25	1	69	2
26	இல்லை	70	3
27	2	71	1
28	இல்லை	72	1
29	1	73	1
30	1	74-76	இல்லை
31	1	77	3
32	2	78-80	இல்லை
33	இல்லை	81	1
34	இல்லை	82	1
35	1	83	இல்லை
36	1	84	இல்லை
37	இல்லை	85	1
38	2	86	2
39	1	87	2
40	1	88	இல்லை

A—cont.

	Pages
AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—cont.	
Regulation of trade over purchase and sale of turmeric in Tiruchirappalli district, notification laid on the table ...	24
Tiruchirappalli Market Committee, provision of facilities to— for purchase and sale of gingelly in certain areas, notification laid on the table ...	23-24
AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS RULES, 1962—	
Amendments to—, notification laid on the table ...	23, 681
AIYASWAMY, THIRU M.—	
Budget for 1972-73, general discussion on ...	413-422
ALAGAPPA COLLEGE, KARAIKUDI—	
See Colleges.	
ALIYAR DAM—	
Question re allegation of Kerala Public Works Department about sudden release of water from ...	10-11
ANBAZHAGAN, THE HON. THIRU K.—	
Budget for 1972-73, general discussion on ...	461, 463 464, 467 470, 473 474, 475 479, 487 488, 530, 594
Condolence Resolution re death of Venkataswamy Naidu, Thiru K., former Deputy Chairman of the Council and former Minister of Composite Madras State ...	429-430
ARIVAZHAGAN, THIRU K.—	
Budget for 1972-73, general discussion on ...	624-627
ARIVUDAI NAMBI, PULAVAR O.—	
Budget for 1972-73, general discussion on ...	343-350
ARUMUGASWAMI, THIRU M.—	
Adjournment motion re strike situation in Coimbatore Textile Mills and picketing in Government Offices ...	160-161, 170
Budget for 1972-73, general discussion on ...	562-569, 570-571, 572, 573, 575, 576, 580, 673, 674
AUDITORIUM—	
Question re Madras Corporation's proposal re near the Zoo ...	616
AUTONOMOUS BOARD FOR EDUCATION—	
Question re formation of ...	617-618

B

Pages

BACKWARD CLASS STUDENTS HOSTELS— *See HOSTELS.*

BACKWARD CLASSES—

Performance Budget 1972-73, laid on the table ...	283
---	-----

BADGES—

Wearing of—inside the House ...	312
---------------------------------	-----

BETTING TAX RULES, 1935—

Amendments to —, notification laid on the table ...	25
---	----

BHARATHANATYAM—

Question re—

Starting of—courses in College of Karnataka Music, Madras ...	222-223
Syllabus of—courses in College of Karnataka Music, Madras ...	224

BUDGET FOR 1972-73—

General discussion on ...	171-204 251-283 319-350 457-504 251-283 319-350 382-423 424-426 457-504 512-523 527-556 562-576 577-606 621-681
---------------------------	--

Presentation of ...	15-22
Speech of Chief Minister in Assembly, laid on the table ...	205
Speech of Chief Minister in Assembly, laid on the table ...	205

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees.

CABINET—

Information re change in ...	457
------------------------------	-----

CASHEW LIQUOR—

Question re import of ...	298-299
---------------------------	---------

CEMENT—

Question re promotion of sale of—manufactured in Government factories by Tamil Nadu Industrial Development Corporation ...	335-244
--	---------

C—cont.

CENSUS—

Refixation of strength according to 1971—in certain newly constituted Municipalities, notification laid on the table.	504
---	-----

CHAIRMAN, MR.—

Adjournment Motion re—

Demonstration of handloom weavers in Jakkampatti in Periakulam taluk, Madurai district, and arrest of persons	454, 456
---	----------

Graduate Teachers' agitation and hunger strike before Fort St. George, consequent on refusal of Government to revise their scale of pay	238, 241 250, 312-313, 319
---	-------------------------------

Strike situation in Coimbatore Textile Mills and picketing in Government Offices	159-160 161, 170 171
--	----------------------------

Announcement re—

Arrest of Isvarmurti, Thiru V., M.L.C.	381-382
Arrest of Muthuswami, Thiru S., M.L.C.	311
Business Advisory Committee's decision	14, 453
Release of Isvarmurti, Thiru V., M.L.C.	452-453
Release of Muthuswamy, Thiru S., M.L.C.	382
Badges, wearing by Members inside the House	312
Budget for 1972-73, general discussion on	173, 183 190, 393 400, 468 482, 492 504, 555 556, 562 563, 606

Condolence Resolution' re—

Death of Gopala Menon, Thiru N., former Speaker of Legislative Assembly	1, 3
Death of Venkataswami Naidu, Thiru K., former Deputy Chairman of the Council and former Minister of Composite Madras State	429, 431

Information re change in Cabinet	457
----------------------------------	-----

Point of order re taking up of Adjournment Motion	159
---	-----

Statement under rule 82 re resignation of Minister for Agriculture	523, 524 527
--	-----------------

Welcome to Narayanaswamy, The Hon. Thiru Mannai P., as Minister for Agriculture	570
---	-----

C—cont.

CIVIL JUDGE, SRIVILLIPUTHUR—

Question re defamatory pamphlets against—in 1970	374-375
--	---------

CLUBWALA JADHAV, THIRUMATHI MARY—

Budget for 1972-73, general discussion on	512-523
---	---------

COIMBATORE TEXTILE WORKERS' STRIKE—

Statement under rule 82 re	423-424
----------------------------	---------

COLLECTORATE OF TIRUCHIRAPPALLI—

Question re inspection in—by Revenue Minister	8-9
---	-----

COLLEGE OF KARNATAKA MUSIC, MADRAS—

See Colleges.

COLLEGE(S)—

Question re—

Alagappa College, Karaikudi, establishment of University Centre in campus of	357-358
College of Karnataka Music, Madras, starting of Bharathanatyam courses in	224
College of Karnataka Music, Madras, syllabus for Bharathanatyam courses in	222-223
Government Arts College, Coimbatore, token strike by students on 29th November 1971	362
Madurai Medical College, report of Fifth Inspection Committee of Pharmacy Council of India about lack of staff rooms in Department of Pharmacy in	435
Medical Colleges, non-creation of post of Non-Medical Tutor in Pharmacology in	433
Strikes in—throughout State between October and December 1971	361-362
Thanjavur Medical College, conversion of post of Assistant Surgeon to Tutor in Plastic Surgery in	371

COMMISSIONER FOR HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS—

Question re Common Good Fund of—, receipt and expenditure during 1970-71	500-501
--	---------

COMMITTEES—

Assurances Committee, Twenty-first Report laid on the table	682
Assurances Committee, presentation of Twenty-first Report	621
Business Advisory Committee, decision of	14, 453
Question re Estimates Committee's recommendations on condition of State Guest Houses	216-217

COMMON GOOD FUND—

Question re receipts and expenditure during 1970-71 re—of Commissioner for Hindu Religious and Charitable Endowments	500-501
--	---------

C—cont.

CONDOLENCE RESOLUTION *re*—

Death of Gopala Menon, Thiru N., former Speaker of Legislative Assembly	1-3
Death of Venkataswamy Naidu, Thiru K., former Deputy Chairman of the Council and former Minister of Composite Madras State	429-431

CONFERENCE(S)—

Question <i>re</i> State Co-operative —, Kanchipuram, resolutions passed by—during December 1970	446
--	-----

CO-OPERATIVE SOCIETIES—

Question *re*—

Co-operative House Building Society, Kalaiyarkoil, misappropriation of funds in	447 448
Nilgiris District Co-operative Supply and Marketing Society, supersession of	149-151
Ramanathapuram District Co-operative Marketing and Supply Society, nominations for election of two members in Executive Committee of	367-369
Students' Co-operative Societies functioning in educational institutions, number of	369-370

CO-OPERATIVE SOCIETIES RULES, 1953—

Amendments to—, notification laid on the table	682
--	-----

COOUM IMPROVEMENT SCHEME—

Question <i>re</i> estimated cost and completion of	11-14
---	-------

CORPORATION OF MADRAS—

Question <i>re</i> Auditorium near the Zoo, proposal <i>re</i>	616
--	-----

CORRUPTION—

Question <i>re</i> allegations of—against staff of Virudhunagar Municipality	221-222
--	---------

COTTAGE MATCH INDUSTRY—

See Industries.

CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) ACT, 1956, TANJORE TENANTS AND PANNAIYAL PROTECTION ACT, 1952 AND PUBLIC TRUSTS (REGULATION OF ADMINISTRATION OF AGRICULTURAL LANDS) ACT, 1961—

Constitution of Rent Court at Chidambaram and appointment of conciliation officer under—, notification laid on the table	26
--	----

CULTIVATING TENANTS' PROTECTION ACT, 1955—

Jurisdiction of Special Deputy Collector, Tiruchirappalli, notification laid on the table	607
---	-----

D.

DAMODARAN, THIRU A. R.—

Adjournment Motion <i>re</i> hunger strike by Graduate Teachers consequent on refusal of Government to revise their scales of pay	313-314
Budget for 1972-73, general discussion on	272-283 342

DEIVASIGAMANI ARUNACHALA DESIGAR (KUNDRAK-KUDI ADIGALAR), THAVATHIRU—

Budget for 1972-73, general discussion on	319-330
---	---------

DEPUTY COLLECTORS—

Question <i>re</i> plea to stop direct recruitment of	228-229
---	---------

DIRECTOR OF EDUCATION—

Question <i>re</i> plea to stop direct recruitment of	228-229
---	---------

DOCTOR(S)—

Question <i>re</i> financial assistance to—in rural areas by Tamil Nadu Industrial Investment Corporation	232 235
---	---------

DRUG CONTROL ACT—

Question <i>re</i> number of cases detected and prosecuted during 1970-71 under	432-433
---	---------

DRUG(S)—

Question <i>re</i> Ethyl Alcohol, inability of pharmaceutical factories to maintain production due to non-availability of	220-221
---	---------

E.

"EAT MORE PORK" CAMPAIGN—

Question <i>re</i> starting of—by Animal Husbandry and Veterinary Education Departments	4-7
---	-----

EDUCATION—

Question <i>re</i> Autonomous Board for Education, formation of	617-618
---	---------

ELECTRICITY—

Question <i>re</i> —	
Electrical units under Municipalities, taking over of—by Government	304-305
Southern Power Grid, contribution of Tamil Nadu for setting up for 1970-71	452

ELECTRICITY BOARD, TAMIL NADU—

Administration Report for 1969-70, laid on the table	682
Question <i>re</i> applications for posts in—called for during 1970...	151-154

E—cont.

ENGINEERING GRADUATES—

Question re preference in entrusting construction works of Public Works Department to	609-610
--	---------

ENTERTAINMENTS TAX—

Exemption of benefit film show by Valluvar Kalai Manram at Children Theatre from—, notification laid on the table.	682
Exemption of benefit film show organised by Director, Vocational Service Rotary Club, Madras on 14th November 1971 at Devi Theatre, Madras from—, notification laid on the table	21
Exemption of benefit film shows in connection with National Defence Fund on 19th December 1971 from—, and show tax, notification laid on the table	25

ESTIMATES COMMITTEE—

See Committees.

ETHYL ALCOHOL

Question re inability of pharmaceutical factories to maintain production due to non-availability of	220-221
--	---------

EXAMINATIONS—

Question re common examination for Eighth Standard, number of candidates who appeared for—in April 1971 and valuation of answer scripts	361-365
--	---------

EX-SERVICEMEN—

Question re creation of fund at Governor's Establishment for offering financial assistance to	310-311
--	---------

F.

FABRICS—

Question re synthetic—, research by Co-optex on	443
--	-----

FACTORIES RULES, 1950—

Amendment to—, notification laid on the table	504
--	-----

FACTORIES (WELFARE OFFICERS) RULES, 1953—

Amendment to—, notification laid on the table	504
--	-----

FISHERMEN—

Question re supply of mechanised boats to—with assistance of Agricultural Refinance Corporation	366
--	-----

FISHING HARBOURS—

Question re setting up of—in Kodikarai and Mallipattinam, Thanjavur district	153
---	-----

F—cont.

FOREIGNERS—

Question re number of—visiting Tamil Nadu during 1968, 1969 and 1970	377-381
---	---------

FORENSIC SCIENCE LABORATORY—

Question re opening of—in every district	215-216
---	---------

FORESHORE ESTATE, SANTHOME, MADRAS—

Question re number of persons occupying quarters at—without paying rent	376-377
--	---------

FOREST ACT, 1882—

Amendment to Rules for regulation of hunting, shooting and fishing and to prohibit poisoning of water and setting up of trap or snares in reserved forests, notification laid on the table	204
---	-----

FOREST(S)—

Question re indiscriminate and wholesale cutting of trees damaging scenic beauty of Ootacamund as Hill Station	559
---	-----

FRUIT PROCESSING UNIT—

Question re work done during 1970-71 and 1971-72 by—of North Arcot District Co-operative Marketing and Supply Society	149
--	-----

G

GANESAN, THIRU SAW.—

Budget for 1972-73, general discussion on	171-181
--	---------

GENERAL SALES TAX RULES, 1959—

Amendment to—, notification laid on the table	283
--	-----

GOPALA MENON, THIRU N.—

Condolence Resolution re death of—, former Speaker of Legislative Assembly	1-3
---	-----

GOVERNMENT BRICK WORKS—

Question re manufacture of tiles in	442-443
--	---------

GOVERNMENT GAZETTE—

Erratum to notification, laid on the table	682
---	-----

GOVERNMENT SCHOOL OF ARTS AND CRAFTS, KUMBakonam—

See Schools.

G—cont.

GOVERNMENT SERVANTS—

Question re—	
Deputy Collectors, plea to stop direct recruitment of	228-229
Loan applications of—for house building, number received and amount sanctioned during 1969-70, 1970-71 and 1971-72	511-512
Temporary Settlement Inspectors and Clerks with more than five years' service, number working under Settlement Officer, Thanjavur and reason for delay in their absorption	231-232

H.

HACKNEY CARRIAGES ACT—

Question re grant of licences to Cycle Rickshaw Associations in Madras City under	620
---	-----

HANDLOOM FINANCE CORPORATION—

Question re financial assistance by Government to	440
---	-----

HANDLOOM WEAVERS—

Adjournment Motion re demonstration of—in Jakkampatti in Periakulam taluk, Madurai district, and arrest of persons.	454-456
---	---------

HANIFA, THIRU NAGOOR E. M.—

Budget for 1972-73, general discussion on	604-606
---	---------

HARUJANS—

Question re number of pattas issued to—in Chingleput district during 1971-72	367
--	-----

HOSPITALS (AND DISPENSARIES)—

Question re—	
Government Headquarters Hospital, Madurai, extension of Special Ward or 'B' Class in	141-142
Panchayat Union Hospitals at Tiruthayur and Panayur, Thanjavur district lying idle for two years	7-8
Mahatma Gandhi Memorial Tuberculosis Sanatorium, Sengipatti, number of patients in waiting list for in-patient treatment at	435-440
Maternity Hospital, Egmore, pension to Gazetted and non Gazetted Government servants retiring from service in 1970	370-371
Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur, non-utilisation of Rs. 2 lakhs earmarked from Raffle Fund for	434-436

H—cont.

HOSTEL(S)—

Question re—	
Backward Class Students—opened in Tamil Nadu during 1971-72, number of	448-449
Institute of Commercial Studies, Adyar, Madras, provision of hostel for	620
Women's Polytechnic, Coimbatore, hostel facilities to students of	615

HOUSING—

Question re house building loans, number of applications of Government servants received during 1969-70, 1970-71 and 1971-72, and amount sanctioned	511-512
---	---------

HOUSING BOARD (STATE)—

Question re Central loan to	450
Statement of guarantees given to—by Government, notification laid on the table	23

HYDROLOGICAL RESEARCH INSTITUTE—

Question re setting up of—with Central assistance	510-511
---	---------

I

INDIAN STAMP ACT, 1889—

Question re remission of stamp duty on mortgage deeds in favour of Life Insurance Corporation	9
Remission of stamp duty on "Endowment Declaration Sub-Trust Deed" registered as Document No. 734 of 1970, dated 26th May 1970 in Sub-Registry Office, Pudumantapam, Madurai, in favour of Ayira Vaisya School, notification laid on the table	26
Remission of stamp duty on mortgage deed by Electricity Board for loan of Rs. 3.5 crores from Life Insurance Corporation of India during 1971-72, notification laid on the table	20
Remission of stamp duty on settlement deed by Ilayangudi College Society in favour of Dr. Zakir Hussain College Management Committee, Ilayangudi, Ramanathapuram district, notification laid on the table	26
Remission of stamp duty on surety bonds for loanees belonging to Scheduled Castes (Hindus) under scheme for sanction of interest-free loans to petty traders belonging to Scheduled Castes (Hindus), notification laid on the table	26
Remission of stamp duty on transfer deeds of stock certificates executed in connection with loans raised by Electricity Board from 1968 onwards, notification laid on the table	26

I—cont.

Pages

INDUSTRIES—

Question re—

Cottage Match Industry, non-availability and high cost of raw materials in	444-445
Exploration of possibilities to start new—during Industries Minister's foreign visit in August 1971	147-148
Medium scale industries started during 1968-69, 1969-70 and 1970-71, number of—and amount invested	372

INDUSTRIAL DEVELOPMENT CORPORATION LIMITED—

Review and the Fifth Annual Report and Statement of Accounts of—for year ended 31st March 1972, laid on the table	426
--	-----

INDUSTRIAL GROWTH—

Question re fall in—rate in Tamil Nadu during 1970-71.	302
---	-----

INDUSTRIAL TRAINING INSTITUTE—

Question re introduction of course in Scientific Dry Cleaning in	375-376
---	---------

INDUSTRIAL TRAINING INSTITUTE, TIRUVERUMBUR—

Question re strike and stoning of buses by students	509-510
--	---------

INSTITUTE OF COMMERCIAL STUDIES, ADYAR—

Question re provision of hostel for	620
--	-----

IRRIGATION—

Question re Thozhudur (Wellington) Reservoir, extent of ayacut of—and increase in extent	229-231
---	---------

ISLAND GROUNDS, MADRAS CITY—

Announcement by Union Defence Minister about decision of Government of India to construct buildings for Defence personnel on—in Madras City, Minister's attention called to	456-457
--	---------

ISVARMURTI, THIRU V.—

Adjournment Motion re Graduate Teachers' agitation and hunger strike before Fort St. George consequent on refusal of Government to revise their scale of pay	240-241 313
Arrest of—, M.L.C.	381-382
Badges, wearing by—inside the House	312
Budget for 1972-73, general discussion on	663-664, 665-666
Information re change in the Cabinet	457
Release of—, M.L.C.	452-453

Pages

J.

JANARDHANAM, THIRU A. P.—

Budget for 1972-73, general discussion on	527-530, 531
--	-----------------

JAYARAMA REDDIAR, THIRU S.—

Budget for 1972-73, general discussion on	181-185
--	---------

K.

KANNAPPAN, THE HON. THIRU M.—

Budget for 1972-73, general discussion on	538
--	-----

KARUNANIDHI, THE HON. DR. M.—

Adjournment Motion re Graduate Teachers' agitation and hunger strike before Fort St. George consequent on refusal of Government to revise their scale of pay	249-250, 314-319
---	---------------------

Budget for 1972-73, general discussion on	255-266 257, 414, 593, 635-636, 650, 658, 659, 660-663, 664-665, 666-671, 672-673, 674-677, 678, 679, 680, 681 15-22
--	--

Budget for 1972-73, presentation of	1-2
Condolence Resolution re death of Gopala Menon, Thiru N., former Speaker of Legislative Assembly	1-2

Statement under rule 82 re—

Calling off of agitation by Graduate teachers	398
Coimbatore Textile Workers' Strike	423-424

KATTOOR GOPAL, THIRU—

Budget for 1972-73, general discussion on	198-203 642-643
--	--------------------

KHADI PRODUCTION CENTRE, TIRUCHIRAPPALLI—

Question re number of hanks supplied through—during 1969-70 and 1970-71	447
--	-----

KRISHNASWAMY NAIDU, THIRU R.—

Budget for 1972-73, general discussion on	190 262-267, 269-272, 680
--	------------------------------

L.

LABOUR—

Question re Union Government's reply re Labour Disputes with reference to answer to Question No. 4 answered on 27th November 1970	507-508
--	---------

LAND IMPROVEMENT SCHEMES ACT, 1959—

Villages notified under section 3 of—in Tirunelveli district, notification laid on the table	29
---	----

L—cont.

Pages

LANDS—	
Question re—	
Pattas issued to Harijans in Chingleput district during 1971-72, number of	387
Waste—with Forest Department, extent under 'Forest lands' and 'poramboke lands'	305-307
LIBERALISED PENSION SCHEME—	
See Pension	
LIBRARIES—	
Question re number of—functioning in Madras City Corporation, division-wise	621
LIFE INSURANCE CORPORATION—	
Question re exemption of mortgage deeds in favour of—from stamp duty	9
LIQUOR—	
Question re—	
Import of Cashew	298-299
Number of licences issued for production of	297-298
LOANS—	
Question re applications for—by Government servants for house building, number received, amount sanctioned during 1969-70, 1970-71 and 1971-72	511-512
M	
MADHAVAN, THE HON. THIRU S.—	
Adjournment Motion re—	
Demonstration of handloom weavers in Jakkampatti in Periakulam taluk, Madurai district and arrest of persons	455-456
Strike situation in Coimbatore Textile Mills and picketing in Government Offices	167-171
Island Grounds, Madras City, statement re announcement by Union Defence Minister about decision of Government of India to construct buildings for Defence personnel on	456-457
Statement under rule 82 re resignation of Minister for Agriculture	525-526, 527
MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION ACT, 1919—	
Amendment to—, notification laid on the table	205
MADURAI MEDICAL COLLEGE—	
See Colleges.	

M—cont.

Pages

MAHATMA GANDHI MEMORIAL TUBERCULOSIS SANATORIUM, SENGIPATTI—	
See Hospitals and Dispensaries	
MAHATMA GANDHI STATUE—	
Question re damage to—at Seven Wells, Madras, about 6th September 1971	354
MANJUBHASHINI, THIRUMATHI S.—	
Budget for 1972-73, general discussion on	581-584
MATERNITY HOSPITAL, EGMORE—	
See Hospitals and Dispensaries.	
MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—	
Island Grounds, calling attention to announcement by Union Defence Minister about decision of Government of India to construct buildings for Defence personnel on—in Madras City	456-457
Use of fake bus tickets and arrest of a number of bus crew of Pallava Transport Corporation Limited, calling attention to	382
MECHANISED BOATS—	
Question re supply of—to fishermen with assistance of Agricultural Refinance Corporation	366
MEDICAL OFFICERS—	
Question re eligibility of—under erstwhile District Board retiring before 4th November 1970 for Liberalised Pension Scheme	142-144
MEDIUM SCALE INDUSTRIES—	
Question re number of—started during 1968-69, 1969-70 and 1970-71 and amount invested	372
MEMBERS OF LEGISLATURE—	
Returns of Assets of certain—, laid on the table	25
MILK—	
Question re increase in price of—by Co-operative Milk Supply Union, Vellore	237
MINERALS—	
Question re details of—found in Tamil Nadu during 1970-71 and 1971-72	441
MINISTERS—	
Question re—	
Industries Minister's foreign visit during August, 1971, exploration of possibilities of starting new industries	147-148

M—cont.

MINISTERS—cont.

Question re—cont.

Industries Minister's visit to Japan, details of talk with representative of Japanese Government and Private Sectors for economic co-operation in Tamil Nadu ... 373-374

Welcome to Narayanaswamy, the Hon. Thiru Mannai P., as Minister for Agriculture ... 576-577

MOTOR VEHICLES TAX—

Levy of concessional rate of tax in respect of certain vehicles belonging to Action for Food Production (AFPRO), Bangalore, notification laid on the table ... 350

Payment of—in respect of stage carriages and public carriers ordinarily kept in the State for quarter commencing on 1st October 1971, notification laid on the table ... 24

MUDUMALAI WILD LIFE SANCTUARY—

Question re operation of Mini Bus service to visit ... 450-451

MULTI-PURPOSE TOWER PROJECT—

Question re details of—to be constructed on Marina ... 449

MUNICIPAL COUNCIL PROVIDENT FUND RULES—

Amendments to —, notification laid on the table ... 607

MUNICIPALITIES—

Question re Virudhunagar Municipality, allegations of corruption against staff of ... 221-222

MUTHUSWAMY, THIRU S.—

Arrest of —, M.L.C. ... 311

Budget for 1972-73, general discussion on ... 470-481, 679

Release of —, M.L.C. ... 382

N

NARAYANASWAMY, THE HON. THIRU MANNAI P.—

Welcome to—as Minister for Agriculture ... 576-577

NARAYANASWAMY, THIRU D. V.—

Budget for 1972-73, general discussion on ... 405-413

NATARAJAN, THE HON. THIRU N. V.—

Adjournment Motion re strike situation in Coimbatore Textile Mills and picketing in Government Offices ... 161-167

N—cont.

NEDUNCHEZHIAN, THE HON. DR. V. R.—

Adjournment Motion re Graduate Teachers' agitation and hunger strike before Fort St. George consequent on refusal of Government to revise their scale of pay ... 241-247, 248-249

Statement under rule 82 re resignation of Minister for Agriculture ... 523, 524-525, 526

NILGIRIS DISTRICT CO-OPERATIVE SUPPLY AND MARKETING SOCIETY—

See Co-operative Societies.

NON-MEDICAL TUTOR IN PHARMACOLOGY—

Question re non-creation of post of—in Medical Colleges ... 433

NUTRITION TRAINING PROGRAMME—

Question re conduct of—for District Officers and Panchayat Union Commissioners in Coimbatore in August 1971 ... 615-616

O

OOTACAMUND—

Question re indiscriminate and wholesale cutting of trees damaging scenic beauty of—as a Hill Station ... 559

P

PANCHAYAT BOARD, PANANGUDI—

Question re complaint against President of—, Kallal Panchayat Union ... 610-612

PANCHAYAT EDUCATION FINANCE ENQUIRY COMMITTEE—

Report of—, laid on the table ... 26

PANCHAYAT UNION—

Question re Hospitals at Tiruthayur and Panayur, Thanjavur District lying idle for 2 years ... 7-8

PANCHAYAT UNION COUNCIL—

Question re Srivilliputhur—, audit objection to incurring of expenditure, for fixing iron gate at entrance of its office ... 619-620

PANCHAYATS ACT, 1958—

Exclusion of Pokkampatti village for constitution as a separate Panchayat, notification laid on the table ... 23

Extension of certain provisions of rules framed under District Municipalities Act, 1920 to Thirumangalam Town Panchayat, Madurai District, notification laid on the table ... 204

Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920, relating to Building Regulations and rules framed thereunder to Kurumbalur Town Panchayat, Tiruchirappalli district, notification laid on the table ... 204

P—cont.

PANCHAYATS ACT, 1958—cont.

Extension of section 286 and provisions relating to vital statistics under District Municipalities Act, 1920 to Avanashi Town Panchayat, Coimbatore District, notification laid on the table	204
Extension of section 286 and provisions relating to vital statistics under District Municipalities Act, 1920 to Portonovo Town Panchayat, South Arcot District, notification laid on the table	607
Conduct of Election of Members of Village Panchayats Rules, 1964, amendment to—, notification laid on the table	607
Kaniyambadi Panchayat Union Council, North Arcot District, removal of Chairman, notification laid on the table	426

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Agricultural Produce Markets Act, 1959—

Regulation of trade in respect of paddy in Kanyakumari District (G.O. Ms. No. 2247, Agriculture, dated 10th August 1971)	283
Regulation of trade over purchase and sale of tapioca in Tiruchirappalli District (G.O. Ms. No. 2950, Agriculture, dated 10th November 1971)	24
Regulation of trade over purchase and sale of turmeric in Tiruchirappalli District (G.O. Ms. No. 2949, Agriculture, dated 10th November 1971)	24
Tiruchirappalli Market Committee, provision of facilities to—for purchase and sale of gingelly in certain areas (G.O. Ms. No. 2953, Agriculture, dated 10th November 1971)	23-24
Agricultural Produce Markets Rules, 1962, amendments to (G.O. Ms. No. 1336, Agriculture, dated 26th April 1971 and No. 2817, dated 23rd October 1971)	23, 681
Backward Classes, Performance Budget, 1972-73	283
Betting Tax Rules, 1935, amendments to—(G.O. No. 3249, Revenue, dated 30th October 1971)	25
Budget for 1972-73—	
Speech of Chief Minister in Assembly	205
Speech of Chief Minister in Council	205
Co-operative Societies Rules, 1963, amendments to—(G.O. Ms. No. 586, Co-operation, dated 31st December 1971)	682
Committees—Assurances Committee, Twenty-first—Report of.	692
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956, Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961—	
Constitution of Rent Court at Chidambaram and appointment of conciliation officer under—(G.O. Ms. No. 3078, Revenue, dated 19th October 1971)	25

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Cultivating Tenants' Protection Act, 1955—	
Jurisdiction of Special Deputy Collector, Tiruchirappalli, notified (G.O. Ms. No. 1748, Revenue, dated 17th June 1971)	607
District Municipalities Act, 1920—	
Census, refixation of strength according to 1971—in certain newly constituted Municipalities (G.O. Ms. No. 2630, Rural Development and Local Administration, dated 2nd December 1971)	504
Electricity Board, Administration Report for 1969-70	182
Entertainments tax—	
Exemption of benefit film show by Valluvar Kalai Manram at Children's Theatre from—(G.O. R. No. 2137, Revenue, dated 27th November 1971)	682
Exemption of benefit film show organised by Director, Vocational Service Rotary Club, Madras on 14th November 1971 at Devi Theatre, Madras, from G.O. R. No. 2024, Revenue, dated 8th November 1971)	24
Exemption of benefit film shows in connection with National Defence Fund on 19th December 1971 from—and show tax (G.O. R. No. 2263, Revenue, dated 15th December 1971)	25
Factories Rules, 1950, amendments to—(G.O. Ms. No. 711, Labour, dated 19th June 1971 and No. 926, dated 3rd August 1971)	504
Factories (Welfare Officers) Rules, 1953, amendment to—(G.O. Ms. No. 710, Labour, dated 19th June 1971)	504
Forest Act, 1882—Rules for regulation of hunting, shooting and fishing, and to prohibit poisoning of water and setting up of traps or snares in reserved forests, amendment to—(G.O. Ms. No. 381, Agriculture, dated 3rd February 1971).	204
General Sales Tax Rules, 1959, amendment to—(G.O. P. No. 873, Revenue, dated 25th March 1971)	283
Government Gazette, Erratum to Notification (Roc. No. 208935/69-E5, dated 16th August 1970)	682
Housing Board (State), Statement of guarantees given to—by Government	23
Indian Stamp Act, 1899—	
Remission of stamp duty on "Endowment Declaration Sub-Trust Deed" registered as Doct. No. 734 of 1970, dated 26th May 1970 in Sub-Registry Office, Pudukmantapam, Madurai in favour of Ayira Vaisya School—(G.O. Ms. No. 2760, Revenue, dated 22nd September 1971)	26

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Indian Stamp Act, 1899—cont.

Remission of stamp duty on mortgage deed by Electricity Board for loan of Rs. 3.5 crores from Life Insurance Corporation of India during 1971-72 (G.O. Ms. No. 2835, Revenue, dated 25th September 1971)	26
Remission of stamp duty on settlement deed by Ilayangudi College Society in favour of Dr. Zakir Hussain College Management Committee, Ilayangudi, Ramanathapuram district (G.O. Ms. No. 3349, Revenue, dated 3rd November 1971)	26
Remission of stamp duty on surety bonds for loanees belonging to Scheduled Castes (Hindus) under scheme for sanction of interest-free loans to petty traders belonging to Scheduled Castes (Hindus) (G.O. Ms. No. 2892, Revenue, dated 5th October 1971)	26
Remission of stamp duty on transfer deeds of stock certificates executed in connection with loans raised by Electricity Board from 1968 onwards (G.O. Ms. No. 2352, Revenue, dated 26th August 1971)	26
Industrial Development Corporation Limited, Review and Sixth Annual Report and Statement of Accounts of—for year ended 31st March 1971	426
Land Improvements Schemes Act, 1959, notification of villages in Tirunelveli district under section 3 of—(G.O. Ms. No. 2088, Agriculture, dated 24th July 1971)	23
Madras City Municipal Corporation Act, 1919, amendment to—(G.O. Ms. No. 2126, Rural Development and Local Administration, dated 17th September 1971)	205
Members of the Legislature, returns of assets of certain—for year ending 31st March 1971	25
Motor Vehicles Tax—	
Levy of concessional rate of tax in respect of certain vehicles belonging to Action for Food Production (AFPRO), Bangalore (G.O. Ms. No. 3139, Home, dated 19th November 1971)	350
Payment of—in respect of stage carriages and public carriers ordinarily kept in the State for quarter commencing on 1st October 1971 (G.O. Ms. No. 2839, Home, dated 20th October 1971)	24
Municipal Council Provident Fund Rules, amendments to—(G.O. Ms. No. 2665, Rural Development and Local Administration, dated 6th December 1971)	607
Panchayat Education Finance Enquiry Committee, Report of	26

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Panchayats Act, 1958—

Chairman, Kaniyambadi Panchayat Union Council, North Arcot district, removal of—(Roc. No. 66334/71-F2, dated 2nd July 1971)	426
Conduct of Election of Members of Village Panchayat Rules, 1964, amendment to—(G.O. Ms. No. 2317, Rural Development and Local Administration, dated 16th October 1971)	607
Exclusion of Pokkampatti Village for constitution as a separate panchayat (Roc. No. 180401/69-P1, dated 3rd March 1970)	23
Extension of certain provisions and rules framed under District Municipalities Act, 1920 to Thirumangalam Town Panchayat, Madurai district (Roc. No. 188981/70-E5, dated 19th April 1971)	204
Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920, relating to Building Regulations and Rules framed thereunder to Kurumbalur Town Panchayat, Tiruchirappalli district (Roc. No. 135750/71-E5, dated 5th October 1971)	204
Extension of section 286 and provisions relating to vital statistics under District Municipalities Act, 1920 to Avanashi Town Panchayat, Coimbatore district (Roc. No. 10296/71-E5, dated 17th April 1971)	204
Extension of section 286 and provisions relating to vital statistics under District Municipalities Act, 1920, to Portonovo Town Panchayat, South Arcot district (Roc. No. 29691/70-E5, dated 24th December 1970)	607
Public Service Commission Regulations, 1954, amendments to—[G.O. Ms. Nos. 3312 and 3360, Public (Service-A), dated 2nd November 1971 and No. 3862, dated 30th December 1971]	23, 24, 607
Questions (unstarred) Nos. 10 and 11, answers to	682
Revenue Department's Notification at P. 1379 of Part II—Section 1 of Government Gazette, dated 26th August 1970, amendments to—relating to revision of jurisdiction of Rent Courts and Conciliation Officers (G.O. Ms. No. 3059, Revenue, dated 16th October 1971)	25
Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971, rules under—[G.O. Ms. No. 1614, Labour (Housing), dated 10th December 1971]	351
PARANGUSAM, THIRU G.—	
Budget for 1972-73, general discussion on	627-632
PATTAS—	
Question re number of—issued to Harijans in Chingleput district during 1971-72	367

P—cont.

Pages.

PENSION—

Question re Liberalised Pension Scheme, eligibility of Medical Officers under erstwhile District Board retiring before 4th November 1970 for	142-144
---	---------

PHYSICALLY HANDICAPPED PERSONS—

Question re—	
Efforts taken by Special Officer to find suitable employment for—during 1970-71	147
Rehabilitation and employment of	145-147

POLICE—

Question re Forensic Science Laboratory in every district, opening of	215-216
--	---------

POLICE OFFICERS—

Question re number of—(Non-Gazetted) sanctioned loans to construct new houses or to purchase ready built houses	451-452
--	---------

POLYTECHNICS—

Question re Industrial Training Institute, Tiruverumbur, strike and stoning of buses by students of	509-510
--	---------

PONNAPPA NAIDU, THIRU A.—

Budget for 1972-73, general discussion on	393-397
--	---------

PROVIDENT FUND—

Question re Teachers'—Account, reduction in minimum to credit of subscriber in—to get advance	360-361
--	---------

PUBLIC SECTOR UNDERTAKINGS—

Question re capital invested by Government in—during 1967-1970	300-301
---	---------

PUBLIC SERVICE COMMISSION REGULATIONS, 1954—

Amendment to —, notification laid on the table	23, 24 607
---	---------------

Q.

QUESTIONS AND ANSWERS—

Arumugaswami, Thiru M.—

Question re—

Deputy Collectors, plea to stop direct recruitment of	228-229
State Government Undertakings, workers' participation in management of	144-145
Women, request of Women's Wing of Congress (N) to raise recruitment age of	353

Q—cont.

Pages.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Deivasigamani Arunachala Desigar Kundrakkudi Adigalar), Thavathiru—

Question re—

Common Good Fund of Commissioner for Hindu Religious and Charitable Endowments, receipts and expenditure during 1970-71	560-561
Religious Institutions, request for permission to sell property of	237-238
Students' Co-operative Societies functioning in Educational Institutions of Tamil Nadu	369-370
Waste lands with Forest Department, extent under 'forest lands' and 'poramboke lands'	305-307

Ganesan, Thiru Saw.—

Question re Alagappa College, Karaikudi, establishment of University Centre in campus of	357-358
---	---------

Isvarmurti, Thiru V.—

Question re—

Aliyar Dam, allegation of Kerala Public Works Department about sudden release of water from	10-11
Arkonam Steel Plant, starting of trial production in 1971.	302
Auditorium near the Zoo, proposal of Madras Corporation re	616
Bharathanatyam Courses, starting of—in College of Karnataka Music, Madras	224
Cashew liquor, import of	298-299
College of Karnataka Music, Madras, syllabus for Bharathanatyam Courses in	222-223
"Eat More Pork" Campaign by Animal Husbandry and Veterinary Education Departments	4-7
Electrical Units under Municipalities, taking over of—by Government	304-305
Ex-Servicemen, creation of fund at Governor's Establishment for offering financial assistance to	310-311
Fatal accident caused by Chief Minister's Convoy near Madurai about 29th October 1971	157
Fishing harbours, setting up of in Kodikkarai and Mallipattinam, Thanjavur district	158
Forensic Science Laboratory in every district, opening of	215-216

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Isvarmurti, Thiru V.—cont.

Question re—cont.

Foreshore Estate, Santhome, Madras, number of persons occupying quarters at—without paying rent ...	376-377
Fruit Processing Unit of North Arcot District Co-operative Marketing and Supply Society, work done during 1970-71 and 1971-72 by ...	149
Government Brick Works, manufacture of tiles in ...	442-443
Hackney Carriages Act, grant of licences to Cycle Rickshaw Associations in Madras City under ...	620
Handloom Finance Corporation, financial assistance by Government to ...	440
Housing Board (State), Central loan to ...	450
Hydrological Research Institute, setting up of—with Central assistance ...	510-511
Industrial growth, fall in—rate in Tamil Nadu during 1970-71 ...	302
Industrial Training Institute, Tiruverumbur, strike and stoning of buses by students of ...	509-510
Industries Minister's visit to Japan, details of talk with representative of Japanese Government and Private Sectors for economic co-operation in this State ...	373-374
Institute of Commercial Studies, Adyar, Madras, Hostel for ...	620
Labour disputes, Union Government's reply re—with reference to answer to Question No. 4 answered on 27th November 1970 ...	507-509
Libraries functioning in Madras City Corporation, number of—division-wise ...	621
Liquor, number of licences issued for production of ...	297-298
Lorry accident between Sriperumpudur and Mambakkam about 1st November 1971 ...	308-309
Mahatma Gandhi Statue at Seven Wells, Madras, damage to—on 6th September 1971 ...	354
Maternity Hospital, Egmore, pension to Gazetted and Non-Gazetted Government servants retiring from service in 1970 ...	370-371
Mechanised boats, supply to fishermen with assistance of Agricultural Refinance Corporation ...	366
Medium Scale Industries started during 1968-69, 1969-70 and 1970-71, number of—and amount invested ...	372

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Isvarmurti, Thiru V.—cont.

Question re—cont.

Milk, increase in price by Co-operative Milk Supply Union, Vellore ...	237
Minerals found in Tamil Nadu during 1970-71 and 1971-72 details of ...	441
Mini Bus Service to visit Mudumalai Wild Life Sanctuary, operation of ...	450-451
Multi-purpose Tower Project to be constructed on Marina, details of ...	449
Nilgiris District Co-operative Supply and Marketing Society, supersession of ...	149-151
Nutrition Training Programme for District Officers and Panchayat Union Commissioners in Coimbatore in August 1971, conduct of ...	615-616
Pattas issued to Harijans in Chingleput district during 1971-72, number of ...	367
Physically handicapped persons, efforts taken by Special Officer to find suitable employment for—during 1970-71 ...	147
Physically handicapped persons, rehabilitation and employment of ...	145-147
Police Officers (Non-Gazetted) sanctioned loans to construct new houses or to purchase ready built houses, number of ...	451-452
Public Sector Undertakings, capital invested by Government in—during 1967-70 ...	300-301
Refugees from East Pakistan, declension for rehabilitation of ...	365-366
Sivakasi Match Factory accident during August 1971, number of deaths due to ...	299-300
Soaps, rise in price of ...	10
Southern Power Grid, contribution of Tamil Nadu for setting up—for 1970-71 ...	452
Stamp duty on mortgage deeds in favour of Life Insurance Corporation, remission of ...	9
State Guest Houses, Estimates Committee's recommendations on condition of ...	216-217
State Transport Services, revision of bus fares in ...	156-157
State Tuberculosis Officer, keeping of post vacant during 1971 ...	7
Synthetic Fabrics, research by Co-optex on ...	443

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Isvarmurti, Thiru V.—cont.

Question re—cont.

Tamil Nadu Industrial Development Corporation, finding buyers for patents of—by National Research Development Corporation	443-444
Tamil Nadu Industrial Development Corporation, promotion of sale of cement manufactured in Government factories by	233-236
Tamil Nadu Industrial Investment Corporation, financial assistance to doctors in rural areas by	232-235
Tamil Nadu Institute for Road Transport, financing of—by State Government	303-304
Taximen's relay fast in Madras City about 23rd August 1971	308
Toddy and arrack, quality control for	295-297
Tourist Guide, preparation of	449-450
Women's Polytechnic, Coimbatore, hostel facilities to students of	615

Kolappa, Thiru C. R.—

Question re Scientific Dry Cleaning, introduction of Course in—in Industrial Training Institute	375-376
---	---------

Krishnaswamy Naidu, Thiru R.—

Question re—

Cocoon Improvement Scheme, estimated cost and completion of	11-14
High Schools at the beginning of academic year 1971, number of—and number with no Science Laboratories.	363-364
Panchayat Union Council, Srivilliputtur, audit objection to incurring of expenditure for fixing of iron gate at entrance of Office	619-620
Ramanathapuram District Co-operative Marketing and Supply Society, nominations for election of two members in Executive Committee of	367-369
Rural Employment Scheme, details of allotment of funds for—and implementation of	225-227
State Co-operative Conference, Kanchipuram, Resolutions passed by—during December 1970	446
Thozhudur (Wellington) Reservoir, extent of ayacut of—and increase in extent	229-231

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Rajah Iyer, Thiru M.—

Question re—cont.

Common Examination for Eighth Standard, number of candidates who appeared for—in April 1971 and valuation of answer scripts	364-365
Dr. Paul Committee Report, guarantee of security of tenure to teachers in aided institutions	613-614
Hindi/Sanskrit Pandits transferred as teachers in Elementary Schools in Ramanathapuram Panchayat Union due to two-language policy, grant of revised scales of pay to	224-225
House building loans, number of applications of Government servants received—during 1969-70, 1970-71 and 1971-72 for—and amount sanctioned	511-512
Teachers' Provident Fund Account, reduction in minimum to credit of subscriber in—to get advance	360-361

Santosham, Thiru D.—

Question re—

Autonomous Board for Education, formation of	617-618
Colleges, strikes in—throughout State between October and December 1971	361-362
Drug Control Act, number of cases detected and prosecuted during 1970-71 under	432-433
Engineering Graduates, preference in entrusting construction works of Public Works Department to	609-610

Swaminathan, Thiru G.—

Question re—

Cottage Match Industry, non-availability and high cost of raw materials in	444-445
Electricity Board, applications for posts in—called for during 1970	151-154
Ethyl Alcohol, inability of pharmaceutical factories to maintain production due to non-availability of	220-221
Foreigners visiting Tamil Nadu during 1968, 1969 and 1970, number of	377-381
Government Arts College, Coimbatore, token strike by students on 29th November 1971	362
Government School of Arts and Crafts, Kumbakonam, construction of building for housing	303
Hindi Pandits in Panchayat Union Elementary Schools in Sirkali taluk, Thanjavur district, grant of revised scale of pay	227
Industries Minister's Foreign visit in August 1971, exploration of possibilities to start new industries	147-148

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Swaminathan, Thiru G.—cont.

Question re—cont.

Khadi Production Centre, Tiruchirappalli, number of hanks supplied through—during 1969-70 and 1970-71.	447
Madurai Medical College, Report of Fifth Inspection Committee of Pharmacy Council of India about lack of staff rooms in Department of Pharmacy in ...	435
Mahatma Gandhi Memorial Tuberculosis Sanatorium, Sengipatti, Thanjavur district, number of patients in waiting list for in-patient treatment at ...	436-440
Medical Officers under erstwhile District Board, retiring before 4th November 1970, eligibility for Liberalised Pension Scheme ...	142-144
Multi-purpose Tower Project to be constructed on Marina, details of ...	449
Non-Medical Tutor in Pharmacology in Medical Colleges, non-creation of post of ...	433
Ootacamund, indiscriminate and wholesale cutting of trees damaging scenic beauty of—as Hill Station ...	559
Panchayat Union Hospitals at Thriuthayur and Panayur, Thanjavur district, lying idle for last two years ...	7-8
Raffle ticket No. HB 020138 drawn on 6th May 1971, reasons for non-payment of second prize on ...	219-220
Raja Mirasdar Hospital, Thanjavur, non-utilisation of Rs. 2 lakhs earmarked from Raffle Fund for ...	434-435
State Transport Buses from Salem, cancellation for a fortnight in May 1971 ...	309
Suicides during 1969, number of ...	355-356
Tamil Nadu Raffle Tickets, ban in Maharashtra on sale of.	217-219
Temporary Settlement Inspectors and Clerks, with more than five years' service working under Settlement Officer, Thanjavur, number of—and reason for delay in their absorption ...	231-232
Thanjavur Medical College, conversion of post of Assistant Surgeon to Tutor in Plastic Surgery in ...	371
Vedanthangal Water Birds Sanctuary, repair of telescope in Watch Tower at ...	154-155

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thangapandian, Thiru V.—

Question re—

Backward Class Students Hostels, opened in Tamil Nadu during 1971-72, number of ...	448-449
Dr. Paul Committee Report on conditions of Primary Schools, action on ...	612-613
Inspection in Office of District Collector, Tiruchirappalli by Revenue Minister ...	8-9
Virudhunagar Municipality, allegations of corruption against staff of ...	221-222

Thennarasu, Thiru S.—

Question re—

Civil Judge of Srivilliputhur, defamatory pamphlets against—in 1970 ...	374-375
Director of Education, appointment of I.A.S. Officer as. Government Headquarters Hospital, Madurai, extension of Special Ward or B class in ...	358-359
Sivakasi Match Factory accident during August 1971, number of deaths due to ...	141-142
	299-300

Thirugnanasambandam, Thiru P.—

Question re—

Co-operative House Building Society, Kalaiyarkoil, misappropriation of funds in ...	447-448
Government High School, Paganeri, impossibility to conduct classes without laboratory equipment in Science Laboratory of ...	356-357
Panchayat Board, Panangudi, Kallal Panchayat Union, complaint against President ...	610-612
Questions (unstarred) Nos. 10 and 11, answers to, laid on the table ...	682

R

RAFFLE (S)—

Question re—

Raffle ticket No. HB 020138 drawn on 6th May 1971, reasons for non-payment of second prize on ...	219-220
Tamil Nadu Raffle Tickets, ban in Maharashtra on sale of ...	217-219

RAJA MIRASDAR HOSPITAL, THANJAVUR—

See Hospitals (and Dispensaries)

C 39—5

R—cont.

RULINGS AND OBSERVATION OF THE CHAIR—cont.

Decorum—

Wearing of badges—With reference to the wearing of a black badge by a Member, the Chairman observed—

“வெளியே நடைபெறுகின்ற கிளர்ச்சிகளை இந்த மாமன்றத்திற்குக் காண்பிப்பதன் அறிகுறியாக ஒரு பேட்டை அணிந்து கொள்ளலாம் என்றோ அல்லது அணிய வேண்டாம் என்றோ சொல்லுவதற்கு சட்டம் ஒன்று மில்லை என்றும்கூட, இந்த மாமன்றத்தின் கண்ணியத்தினைக் காப்பாற்றுவதற்கு, அந்த மாதிரி அடையாளங்களை இந்த மாமன்றத்தில் அணிவது சரியில்லை என்ற முறையில் அவர்களிடம் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.”

312

RURAL EMPLOYMENT SCHEME—

Question re details of allotment of funds for 225-227

S.

SANKARALINGAM PILLAI, THIRU M.—

Budget for 1972-73, general discussion on 190-198

SANTOSHAM, THIRU D.—

Budget for 1972-73, general discussion on 591-594,
595-598

Statement under rule 82 re resignation of Minister for Agriculture 526, 527

SCHOOLS—

Question re—

Dr. Paul Committee Report on conditions of Primary—, action on 612-613

Government High School, Paganeri, impossibility to conduct classes without laboratory equipment in Science Laboratory of 356-357

Government School of Arts and Crafts, Kumbakonam, construction of building for housing 303

High Schools at beginning of academic year 1971, number of—and number with no Science Laboratories 363-364

SCIENTIFIC DRY CLEANING—

Question re introduction of course in—in Industrial Training Institute 375-376

SENGOTTUVELAPPA GOUNDER, THIRU S. C.—

Budget for 1972-73, general discussion on 598-604

S—cont.

SETTLEMENT INSPECTORS AND CLERKS—

Question re temporary—with more than five years' service working under Settlement Officer, Thanjavur, number of—and reasons for delay in their absorption 231-232

SHANMUGAM, THE HON. THIRU P. U.—

Budget for 1972-73, general discussion on 252, 253-
254, 258,
269, 575-
576, 590-
591, 645,
646

SHANMUGAM, THIRU T. K.—

Budget for 1972-73, general discussion on 584-589

SIVAKASI MATCH FACTORY—

Question re number of deaths due to accident in—during August 1971 299-300

SLUM AREAS (IMPROVEMENT AND CLEARANCE) ACT, 1971—

Rules under—, notification laid on the table 351

SOAPS—

Question re rise in price of 10

SOUTHERN POWER GRID—

Question re contribution of Tamil Nadu for setting up—for 1970-71 452

STATE CO-OPERATIVE CONFERENCE—

See CONFERENCES

STATE GOVERNMENT UNDERTAKINGS—

Question re workers' participation in management of 144-145

STATE GUEST HOUSES—

Question re Estimates Committee's recommendations on condition of 216-217

STATEMENT UNDER RULE 82 re—

Resignation of Minister for Agriculture 523-527

STATUE(S)—

Question re Mahatma Gandhiji Statue at Seven Wells, Madras, damage to—about 6th September 1971 354

STEEL PLANT, ARKONAM—

Question re starting of trial production in 1971 in 302

S—cont.

STRIKE(S)—

Adjournment Motion <i>re</i> strike situation in Coimbatore Textile Mills and picketing in Government Offices ...	159-171
Question <i>re</i> strike and stoning of buses by students of Industrial Training Institute, Triyerumbur ...	509-510
Statement under rule 82 <i>re</i> —by Coimbatore Textile workers.	423-424

SUBBIAH, THIRU T. K.—

Budget for 1972-73, general discussion on ...	465, 532-538, 539, 680
---	------------------------

SUICIDES—

Question <i>re</i> number of—during 1969 ...	355-356
--	---------

SUNDARESA THEVAR, THIRU N.—

Budget for 1972-73, general discussion on ...	457-470
---	---------

SWAMINATHAN, THIRU G.—

Adjournment Motion <i>re</i> Graduate Teachers' Agitation and hunger strike before Fort St. George consequent on refusal of Government to revise their scale of pay ...	238-240 247-248 314
Budget for 1972-73, general discussion on ...	251-262 338
Point of order <i>re</i> taking up of Adjournment Motion ...	158-159

T

TAMIL NADU INDUSTRIAL DEVELOPMENT CORPORATION

Question <i>re</i> —	
Finding buyers for patents of—by National Research Development Corporation ...	443-444
Promotion of sale of cement manufactured in Government factories by ...	235-236

TAMIL NADU INDUSTRIAL INVESTMENT CORPORATION—

Question <i>re</i> financial assistance to doctors in rural areas by ...	232-235
--	---------

TAMIL NADU INSTITUTE FOR ROAD TRANSPORT—

Question <i>re</i> financing of—by State Government ...	303-304
---	---------

TAXIMEN—

Question <i>re</i> relay fast by—in Madras City about 23rd August 1971 ...	308
--	-----

T—cont.

TEACHER(S)—

Adjournment Motions <i>re</i> agitation and hunger strike by Graduate—before Fort St. George consequent on refusal of Government to revise their scale of pay ...	238-250 312-319
---	--------------------

Question *re*—

Dr. Paul Committee Report, guarantee of security of tenure to teachers in aided institutions ...	613-614
Hindi Pandits in Panchayat Union Elementary Schools in Sirkali taluk, Thanjavur district, grant of revised scale of pay ...	227
Hindi Sanskrit Pandits transferred as teachers in Elementary Schools in Ramanathapuram Panchayat Union due to two-language policy, grant of revised scales of pay to ...	224-225
Provident Fund Account, reduction in minimum to credit of subscriber in—to get advance ...	360-361
Statement under rule 82 <i>re</i> calling off of agitation by Graduate teachers ...	398

TEXTILE MILLS IN COIMBATORE—

Adjournment Motion <i>re</i> strike situation in—and picketing of Government Offices ...	159-171
--	---------

THANGAPANDIAN, THIRU V.—

Budget for 1972-73, general discussion on ...	398-405
Island Grounds, Madras City, calling Minister's attention to announcement by Union Defence Minister about decision of Government of India to construct buildings for Defence personnel on ...	456

THANJAVUR MEDICAL COLLEGE—

See Colleges

THENNARASU, THIRU S. S.—

Budget for 1972-73, general discussion on ...	481-487
---	---------

THIRUGNANASAMBANDAM, THIRU P.—

Budget for 1972-73, general discussion on ...	422-423 424-426 555
---	---------------------------

THOZHUDUR (WELLINGTON) RESERVOIR—

Question <i>re</i> extent of ayacut of—and increase in extent ...	229-231
---	---------

TODDY AND ARRACK—

Question <i>re</i> quality control for ...	295-297
--	---------

TOURIST GUIDE—

Question <i>re</i> preparation of ...	449-450
---------------------------------------	---------

T—cont.

TRANSPORT—

Question re—

Mini bus service to visit Mudumalai Wild Life Sanctuary, operation of	450-451
Revision of bus fares in State—Services	156-157
State Transport buses from Salem, cancellation for a fortnight in May 1971	309

TUBERCULOSIS OFFICER (STATE)—

Question re post of—kept vacant during 1971	7
--	---

V

VASANTHA PAI, THIRU G.—

Budget for 1972-73, general discussion on	487-490
--	---------

VEDANTHANGAL WATER BIRDS SANCTUARY—

Question re repair of telescope in Watch Tower at	154-155
--	---------

VELLAPANDIAN, THIRU S.—

Budget for 1972-73, general discussion on	621-624
--	---------

VENKATASWAMI NAIDU, THIRU K.—

Condolence Resolution re death of—, former Deputy Chairman of the Council and former Minister of Composite Madras State	429-431
--	---------

VETERINARY—

Question re “Eat More Pork” campaign by Animal Husbandry and Veterinary Education Departments	4-7
--	-----

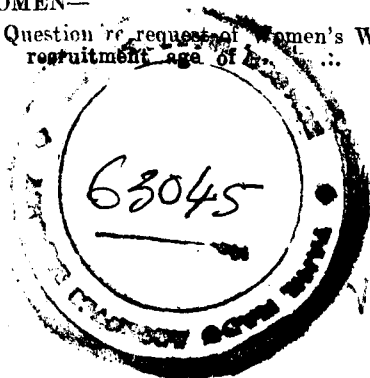
W

WELCOME TO MINISTER—

Narayanawamy, the Hon. Thiru Mannai P., as Minister for Agriculture	576-577
--	---------

WOMEN—

Question re request of Women's Wing of Congress (N) to raise recruitment age of	353
--	-----

V211.32 (ND2)

N72-9431

**LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF TAMIL NADU
GOVERNMENT PUBLICATIONS.**

Messrs. Account Test Institute, Egmore, Madras-8.
The City Book Co., Mylapore, Madras-4.
Messrs. Higginbothams (Private) Limited, Madras-2.
Messrs. New Century Book House (Private) Limited, Madras-2.
Messrs. P. Varadachari & Co., Madras-1.
Messrs. C. Subbiah Chetty & Sons, Madras-5.
Sri S. S. Srinivasaraghavan, Royapettah, Madras-14.
The Educational Agencies, Book-sellers, Madras-1.
The Universal Book House, Moore Market, Madras-3.
Messrs. C. Sitaraman & Co., Madras-14.
Messrs. Mohan Pathipagam and Book Depot, Madras-5.

IN MUFASSAL OF TAMIL NADU.

Sri E. M. Gopalakrishna Kone, Madurai, Madurai district.
Sri A. Venkatasubban, Vellore, North Arcot district.
Messrs. Bharatha Matha Book Depot, Thanjavur, Thanjavur district.
Messrs. P. V. Nathan & Co., Kumbakonam, Thanjavur district.
Messrs. Appar Book Stall, Thanjavur.
Messrs. P. N. Swaminathasivam & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. S. Krishnaswami & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. Palaniappa Brothers, Tiruchirappalli district.
Sri S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Messrs. Nellai Puthaga Nilayam, Book-sellers 10, Thana Muna Buildings.
Tirunelveli Junction.
Sri B. Aruldoss, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. Ganesan, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. Vasantham Stores, Book-sellers, Cross Cut Road, Coimbatore.
Messrs. Mercury Book Company, 223. Raja Street, Coimbatore.
Sri S. M. Jagannathan, Book-sellers and Publishers, Nagercoil, Kanyakumari.
Messrs. A. K. Chandriah Chettiar and Sons, Salem-1.
Messrs. Meenakshi Pathippagam, Pudukkottai.
Messrs. K. V. Narayana Iyer and Sons, Dindigul, Madurai district.
Messrs. Balaji Book House, Vellore, North Arcot district.
Messrs. Jayakumari Stores, Nagercoil, Kanyakumari district.
Messrs. Baby Stores, Book-sellers, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. Dinamani Stores, Coimbatore-18.
Messrs. Bharathi Puthaga Nilayam, Publishers and Book-sellers, 1-B, Town Hall Road, Madurai-1.

IN OTHER STATES.

Messrs. Jain Book Agencies, New Delhi-1.
Messrs. International Book House, Trivandrum.
Messrs. Firma K. L. Mukhopadhyay, Calcutta-12.
Messrs. Book Links Corporation, Narayanaguda, Hyderabad-29.
Messrs. The Book Syndicate, Hyderabad-1.
Messrs. Labour Law Publications, Hyderabad.